

Den Europæiske Unions Tidende

C 433

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

23. december 2019

Indhold

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 10. til 13. september 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 227 af 5.7.2019.

VEDTAGNE TEKSTER

I Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 11. september 2018

2019/C 433/01	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om indvirkningen af EU's samhørighedspolitik på Nordirland (2017/2225(INI)).....	2
2019/C 433/02	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om gennemførelsen af specifikke foranstaltninger for Grækenland i henhold til forordning (EU) 2015/1839 (2018/2038(INI)).....	5
2019/C 433/03	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om muligheder for reintegration af arbejdstagere, der er ved at komme sig efter skader og sygdom, til beskæftigelse af høj kvalitet (2017/2277(INI))	9
2019/C 433/04	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om forholdet mellem EU og tredjelande med hensyn til regulering af og kontrol med finansielle tjenesteydelser (2017/2253(INI)).....	19
2019/C 433/05	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseområder (2018/2054(INI))	24

DA

2019/C 433/06	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU (2018/2055(INI))....	31
2019/C 433/07	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om ligebehandling af sprog i en digital tidsalder (2018/2028(INI)).....	42
2019/C 433/08	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af naturressourcer i udviklingslandene: skove (2018/2003(INI)).....	50
Onsdag den 12. september 2018		
2019/C 433/09	Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om et forslag om at opfordre Rådet til i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, at fastslå, der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på (2017/2131(INL))	66
2019/C 433/10	Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer (2018/2752(RSP))	86
2019/C 433/11	Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om status for forbindelserne mellem EU og USA (2017/2271(INI)).....	89
2019/C 433/12	Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om status for forbindelserne mellem EU og Kina (2017/2274(INI)).....	103
Torsdag den 13. september 2018		
2019/C 433/13	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om Uganda - anholdelse af parlamentsmedlemmer fra oppositionen (2018/2840(RSP))	121
2019/C 433/14	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om Myanmar, især sagerne om journalisterne Wa Lone og Kyaw Soe Oo (2018/2841(RSP))	124
2019/C 433/15	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om Cambodja, især sagen om Kem Sokha (2018/2842(RSP))	128
2019/C 433/16	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om brandene ved Mati i Attika-regionen i Grækenland i juli 2018 og EU's indsats (2018/2847(RSP))	132
2019/C 433/17	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om faren for nedrivning af Khan al-Ahmar og andre beduinlandsbyer (2018/2849(RSP))	134
2019/C 433/18	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi (2018/2035(INI)).....	136
2019/C 433/19	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af pakken om cirkulær økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (2018/2589(RSP))	146
2019/C 433/20	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om en europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens (2017/2254(INI))	153

2019/C 433/21	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om et mobilt Europa: en dagsorden for fremtidens mobilitet i EU (2017/2257(INI))	173
2019/C 433/22	Gennemførelse af forordningen om plantebeskyttelsesmidler Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler (2017/2128(INI))	183
2019/C 433/23	Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om to forskellige kvaliteter af produkter i det indre marked (2018/2008(INI)).....	191

III Forberedende retsakter

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 11. september 2018

2019/C 433/24	P8_TA(2018)0318 Ligestilling af markinspektioner ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af Rådets beslutning 2003/17/EF for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Brasilien, af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn, og ligestillingen af frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret i Brasilien, og for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Moldova, af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter og ligestillingen af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i Moldova (COM(2017)0643 – C8-0400/2017 – 2017/0297(COD)) P8_TC1-COD(2017)0297 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/... om ændring af Rådets beslutning 2003/17/EF, for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Den Føderative Republik Brasilien af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn, og ligestillingen af frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret i Den Føderative Republik Brasilien, og for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Republikken Moldova af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter, og ligestillingen af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i Republikken Moldova.	201
2019/C 433/25	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder (COM(2018)0021 – C8-0022/2018 – 2018/0006(CNS))	203
2019/C 433/26	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste de nye psykoaktive stoffer N-phenyl-N-[1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl]cyclopropanecarboxamid (cyclopropylfentanyl) og 2-methoxy-N-phenyl-N-[1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl]acetamid (methoxyacetylfentanyl) kontrolforanstaltninger (09420/2018 – C8-0278/2018 – 2018/0118(NLE)).	216
2019/C 433/27	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Bulgarien, Grækenland, Litauen og Polen (COM(2018)0360 – C8-0245/2018 – 2018/2078(BUD))	217

2019/C 433/28	Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2018 for regnskabsåret 2018, der ledsager forslaget om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Bulgarien, Grækenland, Litauen og Polen (11738/2018 – C8-0395/2018 – 2018/2082(BUD))	220
2019/C 433/29	P8_TA(2018)0328 Det Europæiske Solidaritetskors ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af de retlige rammer for det europæiske solidaritetskors og om ændring af forordning (EU) nr. 1288/2013, forordning (EU) nr. 1293/2013, forordning (EU) nr. 1303/2013, forordning (EU) nr. 1305/2013, forordning (EU) nr. 1306/2013 og afgørelse nr. 1313/2013/EU (COM(2017)0262 – C8-0162/2017 – 2017/0102(COD)) P8_TC1-COD(2017)0102 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om fastlæggelse af den retlige ramme for det europæiske solidaritetskors og om ændring af forordning (EU) nr. 1288/2013, forordning (EU) nr. 1293/2013 og afgørelse nr. 1313/2013/EU	222
2019/C 433/30	P8_TA(2018)0329 Støtteprogrammet for strukturreformer: finansieringsramme og overordnet målsætning ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning (COM(2017)0825 – C8-0433/2017 – 2017/0334(COD)) P8_TC1-COD(2017)0334 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning	225
2019/C 433/31	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Rådets forordning om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2019-2020), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (COM(2017)0698 – C8-0009/2018 – 2017/0312(NLE))	228
Onsdag den 12. september 2018		
2019/C 433/32	P8_TA(2018)0334 Nominelle mængder til markedsføring i Unionen af destilleret shochu ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 110/2008 for så vidt angår nominelle mængder til markedsføring i Unionen af destilleret shochu fremstillet ved pot still og aftappet i Japan (COM(2018)0199 – C8-0156/2018 – 2018/0097(COD)) P8_TC1-COD(2018)0097 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af forordning (EF) nr. 110/2008, for så vidt angår nominelle mængder til markedsføring i Unionen af enkeltdestilleret shochu fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan	244
2019/C 433/33	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af ændring 1 til samarbejdsmemorandum NAT-I-9406 mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union (05800/2018 – C8-0122/2018 – 2018/0009(NLE))	246

2019/C 433/34	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens og dens medlemsstaters vegne af en protokol om ændring af lufttransportaftalen mellem Canada og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12256/2014 – C8-0080/2017 – 2014/0023(NLE)).....	247
2019/C 433/35	Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked (COM(2016)0593 – C8-0383/2016 – 2016/0280(COD)) ¹¹ ...	248
2019/C 433/36	P8_TA(2018)0338 Kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (COM(2016)0825 – C8-0001/2017 – 2016/0413(COD)) P8_TC1-COD(2016)0413 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005.....	302
2019/C 433/37	P8_TA(2018)0339 Strafferetlig forfølgelse af hvidvask af penge ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge (COM(2016)0826 – C8-0534/2016 – 2016/0414(COD)) P8_TC1-COD(2016)0414 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge.....	304
Torsdag den 13. september 2018		
2019/C 433/38	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om godkendelse af Eurojusts indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Eurojust og Albanien (08688/2018 – C8-0251/2018 – 2018/0807(CNS)).....	306
2019/C 433/39	P8_TA(2018)0348 Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og fri udveksling af sådanne oplysninger ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008 – C8-0008/2017 – 2017/0002(COD)) P8_TC1-COD(2017)0002 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF.....	307

En fælles digital portal ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fælles digital portal, der skal stille oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester til rådighed, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (COM(2017)0256 – C8-0141/2017 – 2017/0086(COD))

P8_TC1-COD(2017)0086

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012.....

EUROPA-PARLAMENTET

SESSIONEN 2018-2019

Mødeperioden fra den 10. til 13. september 2018

Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 227 af 5.7.2019.

VEDTAGNE TEKSTER

Tirsdag den 11. september 2018

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0323

Indvirkningen af EU's samhørighedspolitik på Nordirland

Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om indvirkningen af EU's samhørighedspolitik på Nordirland (2017/2225(INI))

(2019/C 433/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til indvirkningen af EU's samhørighedspolitik på Nordirland,
 - der henviser til bestemmelserne i Belfast-aftalen fra 1998 (Langfredagsaftalen),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til dens artikel 1, stk. 1, litra e), samt bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betækning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Budgetkontroludvalget (A8-0240/2018),
- A. der henviser til, at EU's samhørighedspolitikker i Nordirland udfolder sig igennem forskellige instrumenter, herunder Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne, Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, Peace-programmet for Nordirland og Nordirlands grænseregion og det grænseoverskridende Interreg-programmet;
- B. der henviser til, at det er klart, at Nordirland er en region, som har haft stor gavn af EU's samhørighedspolitik; der henviser til, at tilsagnene om fremtidig finansiering i Kommissionens udkast til den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027 er meget velkommen;
- C. der henviser til, at foruden de mere generelle samhørighedspolitiske midler har Nordirland især haft gavn af de særlige programmer, der omfatter tiltag på tværs af grænser og befolkningsgrupper, herunder Peace-programmet;
- D. der henviser til, at EU's samhørighedspolitik navnlig gennem Peace-programmet har bidraget afgørende til fredsprocessen i Nordirland, understøtter Langfredagsaftalen og fortsat støtter forsoningen mellem de to befolkningsgrupper;
- E. der henviser til, at efter oprettelsen af det første PEACE-program i 1995 er mere end 1,5 mia. EUR blevet brugt med det dobbelte formål at fremme samhørigheden mellem lokalsamfund, der er involveret i konflikten i Nordirland, og de tilgrænsende grevskaber i Irland samt på at sikre økonomisk og social stabilitet;
- F. der henviser til, at succesen af EU's samhørighedsfinansiering til dels skyldes, at det opfattes som "neutrale"penge", dvs. ikke direkte knyttet til en af befolkningsgruppernes interesser;

Tirsdag den 11. september 2018

1. fremhæver det vigtige og positive bidrag af EU's samhørighedspolitik i Nordirland, navnlig i form af bistand til genopretning af nedslidte byområder og landdistrikter, til bekæmpelsen af klimaforandringer og til opbygningen af relationer mellem befolkningsgrupperne og grænseoverskridende kontakter inden for rammerne af fredsprocessen; bemærker navnlig, at støtte til dårligt stillede byområder og landdistrikter ofte tager form af støtte til nye former for økonomisk udvikling, der fremmer vidensøkonomien, f.eks. videnskabsparkerne i Belfast og Derry/Londonderry;
2. understreger, at mere end 1 mia. EUR i finansiel bistand fra EU vil blive brugt på den økonomiske og sociale udvikling i Nordirland og de tilgrænsende regioner i den nuværende finansieringsperiode, hvoraf 230 mio. EUR vil blive investeret i Peace-programmet for Nordirland (med et samlet budget på næsten 270 mio. EUR) og 240 mio. EUR i Interreg V-A- programmet for Nordirland, Irland og Skotland (med et samlet budget på 280 mio. EUR);
3. mener, at de særlige EU-programmer for Nordirland og særligt Peace-programmet er af afgørende betydning for at understøtte fredsprocessen, da de fremmer forsoning mellem befolkningsgrupper og kontakter på tværs af grænserne; bemærker, at sociale knudepunkter og fælles tjenester på tværs af befolkningsgrupper og grænser er særligt vigtige i denne henseende;
4. glæder sig over de vigtige skridt fremad, der er taget i Nordirland under Peace-programmet, og anerkender det arbejde, der udføres af alle parter i denne proces;
5. mener, at tillidsskabende foranstaltninger på tværs af befolkningsgrupperne, som f.eks. fælles rum og støttenetværk har spillet en vigtig rolle i fredsprocessen, da fælles rum gør det muligt for de to nordirske befolkningsgrupper at finde sammen om fælles aktiviteter og dermed bidrager til at overkomme splittelsen;
6. understreger betydningen af lokaludvikling styret af lokalsamfundet og af bottom-up-tilgangen, og opfordrer alle samfundsgrupper til at tage ejerskab af projekter og dermed styrke fredsprocessen;
7. bemærker, at alle aktører i Nordirland går ind for opretholdelse af EU's samhørighedspolitiske mål i regionen; understreger i denne forbindelse betydningen af en koordineret forvaltning på flere niveauer og af partnerskabsprincippet;
8. er ikke desto mindre af den mening, at der skal gøres mere for at øge den generelle bevidsthed om virkningen af EU's finansiering i Nordirland og dens nødvendighed og af at gøre den mere synlig, navnlig ved at informere den brede offentlighed om virkningerne af EU-finansierede projekter for fredsprocessen og den økonomiske udvikling i regionen;
9. glæder sig over, at forvaltningen og kontrolsystemerne i regionerne fungerer korrekt, og at EU's finansielle bistand derfor bliver brugt effektivt; understreger ikke desto mindre, at ud over overensstemmelsesaspektet skal der altid tages højde for de underliggende mål med Peace-programmet ved vurderingen af resultatet af dette program;
10. mener, uden at dette berører de igangværende forhandlinger mellem EU og Det Forenede Kongerige, at det er afgørende, at Nordirland for perioden efter 2020 kan deltage i visse EU-programmer såsom Peace og Interreg V-A-programmet for Nordirland, Irland og Skotland, da dette ville være til stor gavn for en bæredygtig økonomisk og social udvikling, særligt i ugunstigt stillede landdistrikter og grænseområder ved at mindske eksisterende forskelle; opfordrer endvidere, som led i den flerårige finansielle ramme efter 2020 til at alle relevante finansielle instrumenter anvendes til at muliggøre en videreførelse af målene for samhørighedspolitikken;
11. finder, at efter 2020 og uden at dette berører de igangværende forhandlinger mellem EU og Det Forenede Kongerige, bør EU's støtte til territorielt samarbejde, især med hensyn til grænseoverskridende projekter og projekter på tværs af samfundene, videreføres i lyset af resultaterne af de særlige EU's samhørighedsprogrammer for Nordirland, navnlig Peace-programmet og Interreg-programmet, som er særligt vigtige for stabiliteten i regionen; frygter, at et stop for disse programmer vil bringe grænseoverskridende og tillidsskabende aktiviteter mellem forskellige samfundsgrupper i fare og som følge heraf fredsprocessen;

Tirsdag den 11. september 2018

12. understreger, at 85 % af midlerne til PEACE- og Interreg-programmerne kommer fra EU; mener derfor, at det er vigtigt, at EU fortsat når ud til begge befolkningsgrupper i Nordirland efter 2020 ved at spille en aktiv rolle i forvaltningen og finansieringen af de tilgængelige EU-midler til samhørighed og foranstaltninger mellem befolkningsgrupperne i Nordirland og dermed hjælpe dem med at overvinde deres indbyrdes splittelse; mener i denne forbindelse, at finansieringen bør fastholdes på et passende niveau efter 2020; understreger, at dette er vigtigt for at gøre det muligt at fortsætte arbejdet med fredsopbygning;
 13. opfordrer Kommissionen til at udbrede kendskabet til erfaringerne fra samhørighedsmidlerne, navnlig med hensyn til Peace-programmet, som et eksempel på, hvordan EU håndterer konflikter mellem befolkningsgrupper; understreger i denne forbindelse, at den nordiske forsoningsproces er et positivt eksempel for andre områder i EU, som har oplevet konflikter;
 14. understreger, at god praksis med samhørighedsmidler og Peace-programmet bør ses som EU's model og fremmes for at overvinde mistillid blandt befolkningsgrupper i konflikten og for at opnå varig fred i andre dele af Europa og sågar på verdensplan;
 15. mener, at det er af afgørende betydning, at befolkningen i Nordirland, og især unge, fortsat har adgang til økonomisk, social og kulturel udveksling i hele Europa, navnlig programmet Erasmus+;
 16. bemærker, at Kommissionen har til hensigt at foreslå en videreførelse af Peace- og Interregprogrammerne i sit forslag til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027; bemærker endvidere det britiske oplæg om samhørighedspolitikens fremtid fra april 2018, hvori Det Forenede Kongerige anfører sin vilje til at undersøge en mulig efterfølger til PEACE IV samt Interreg V-A for perioden efter 2020 sammen med den nordiske og den irske regering og EU ud over sit engagement for at opfylde forpligtelserne til Peace-programmet og Interreg under den nuværende FFR;
 17. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, det nordiske parlament og den nordiske regering og til medlemsstaternes regeringer og parlamenter samt til deres regioner.
-

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0324

Særlige foranstaltninger over for Grækenland

Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om gennemførelsen af specifikke foranstaltninger for Grækenland i henhold til forordning (EU) 2015/1839 (2018/2038(INI))

(2019/C 433/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 15. juli 2015 med titlen "En ny start for beskæftigelse og vækst i Grækenland" (COM(2015)0400),
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/1839 af 14. oktober 2015 om ændring af forordning (EU) nr. 1303/2013 for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland ⁽²⁾,
 - der henviser til forordning (EU) 2017/825 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 ⁽³⁾,
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene af 19. september 2016 om efterfølgende evalueringer af EFRU og Samhørighedsfonden for 2007-2013 (SWD(2016)0318),
 - der henviser til rapporten fra det græske ministerium for økonomi og udvikling om anvendelsen af beløbene i henhold til forordning (EU) 2015/1839 (programmeringsperioden 2007-2013) ⁽⁴⁾,
 - der henviser til den mundtlige forespørgsel til Kommissionen om gennemførelse af forordning (EU) 2015/1839 for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland (O-000100/2017 – (B8-0001/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 samt til artikel 1, stk. 1, litra e), i og bilag 3 til Formandskonferencens afgørelse af 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A8-0244/2018),
- A. der henviser til, at samhørighedspolitikken er et udtryk for solidaritet og EU's vigtigste investeringsinstrument, som dækker alle regioner og mindsker uligheder; der henviser til, at betydningen af dens merværdi og fleksibilitet under den økonomiske og finansielle krise er blevet bekræftet ved flere lejligheder; der henviser til, at samhørighedspolitikken med de eksisterende budgetmidler har bidraget til at opretholde stærkt tiltrængte offentlige investeringsmuligheder, bidraget til at forebygge, at krisen forværres, og sat medlemsstaterne og regionerne i stand til at tage skræddersyede løsninger i brug for at øge deres modstanddygtighed over for uventede hændelser og eksterne chok;
- B. der henviser til, at støtten mellem 2007 og 2015 fra EFRU og Samhørighedsfonden i Grækenland beløb sig til 15,8 mia. EUR, svarende til omkring 19 % af de samlede offentlige kapitaludgifter;

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 270 af 15.10.2015, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 129 af 19.5.2017, s. 1.

⁽⁴⁾ Athen, maj 2017.

Tirsdag den 11. september 2018

- C. der henviser til, at den økonomiske og finansielle krise havde ført til vedvarende negative vækstrater i Grækenland, hvilket ikke kunne imødegås gennem de tre internationale hjælpepakker, samt til alvorlige likviditetsproblemer og en mangel på offentlige midler;
- D. der henviser til, at Grækenland og de græske øer har været — og fortsat er — særligt hårdt ramt af flygtninge- og migrationskrisen og er under stort pres på grund af den øgede tilstrømning af migranter og flygtninge, der medfører et stort tilbageslag for lokale økonomiske aktiviteter, navnlig inden for turisme;
- E. der henviser til, at Grækenlands BNP fra 2007 til 2013 faldt med 26 % i faste priser, og at væksten i de efterfølgende to år var mindre end 1 %, selv om recessionen sluttede i 2014; der henviser til, at beskæftigelsesraten faldt fra 66 % til 53 % i 2013, hvilket indebar, at kun halvdelen af de erhvervsaktive personer var i beskæftigelse, mens arbejdsløsheden steg fra 8,4 % til 27,5 % i samme periode, hvilket i høj grad påvirker den græske befolknings købekraft og i alvorlig grad rammer en række sektorer, herunder sundhedssektoren; der henviser til, at arbejdsløshedsraten ifølge de seneste data fra Eurostat ligger på 20,8 %, med et højt niveau af ungdomsarbejdsløshed;
- F. der henviser til, at Kommissionen og den lovgivende myndigheds to parter i 2015 anerkendte, at Grækenland er blevet ramt af virkningerne af den finansielle krise på en måde, der er uden sidestykke, hvilket kunne have haft alvorlige konsekvenser for såvel færdiggørelsen af operationerne under de operationelle programmer for 2000-2006 og 2007-2013 som for starten på gennemførelsen af programmerne under samhørighedspolitikken for 2014-2020;
- G. der henviser til, at vedtagelsen af forordning (EU) 2015/1839 havde til formål at forsyne Grækenland med likviditet på et afgørende tidspunkt, inden gennemførelsen af programmerne gik i stå og nødvendige investeringsmuligheder blev forpasset, idet der ville være blevet inddrevet betydelige beløb i tilfælde af manglende færdiggørelse af projekter fra perioderne 2000-2006 og 2007-2013;
- H. der henviser til, at forordning (EU) 2015/1839 fastsætter en supplerende første forfinansiering for programmeringsperioden 2014-2020 i to rater på hver 3,5 % af støttebeløbet fra samhørighedspolitikens midler og fra Den Europæiske Hav- og Fiskefond (EHFF) samt anvendelse for programmeringsperioden 2007-2013 af en medfinansieringssats på 100 % af de støtteberettigede udgifter og en tidlig frigivelse af de sidste 5 % af de tilbageværende EU-betalinger, som burde have været tilbageholdt indtil afslutningen af programmerne;
- I. der henviser til, at forordningen blev vedtaget med henblik på at reagere så hurtigt som muligt på en alvorlig krisesituation og sikre, at Grækenland havde tilstrækkelige midler til at færdiggøre projekterne under programmeringsperioden 2007-2013 og til at påbegynde gennemførelsen i indeværende periode;
- J. der henviser til, at Grækenland i henhold til artikel 152, stk. 6, nr. 2), inden udgangen af 2016 skulle forelægge Kommissionen en rapport om gennemførelsen af bestemmelserne vedrørende anvendelsen af medfinansieringssatsen på 100 %, og loftet for betalinger til programmerne i slutningen af programmeringsperioden;
- K. der henviser til, at EU også betalte 95 % af de samlede investeringsomkostninger under finansieringsperioden 2007-2013 i Grækenland (der gælder ellers et loft på 85 %), gennem den såkaldte "supplerende" foranstaltning i forordning (EU) nr. 1311/2011;
- L. der henviser til, at der i oktober 2015 blev oprettet en øremærket konto, hvortil alle midler afsat til finansiering af EU-finansierede projekter blev overført, for at sikre at de udelukkende blev anvendt til udbetalinger til støttemodtagere og operationer under de operationelle programmer;
- M. der henviser til, at Grækenland siden 2011 også har modtaget støtte gennem Kommissionens taskforce for Grækenland, der yder teknisk bistand til landets reformproces, og siden 2015 gennem Strukturreformtjenesten, der yder bistand til udarbejdelse, udformning, gennemførelse og evaluering af vækstfremmende reformer; der henviser til, at forordning (EU) 2017/825 om oprettelse af støtteprogrammet for strukturreformer for perioden 2017-2020 trådte i kraft den 20. maj 2017 og havde stor betydning for Strukturreformtjenestens forpligtelser over for de berørte medlemsstater, herunder Grækenland;

Tirsdag den 11. september 2018

1. understreger på ny den vigtige rolle, som samhørighedspolitikken spiller for opnåelsen af EU's målsætninger om intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst, bekæmpelse af arbejdsløshed, formindskelse af ulighed og styrkelse af konkurrenceevnen i alle EU's regioner, for at udtrykke europæisk solidaritet og med hensyn til at supplere andre politikker; minder desuden om, at de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) er den største kilde til direkte investeringer i Grækenland;
2. noterer sig den rapport om anvendelsen af beløbene i henhold til forordning (EU) 2015/1839 vedrørende programmeringsperioden 2007-2013, som skulle have været indgivet ved udgangen af 2016; bemærker, at rapporten blev indgivet af de græske myndigheder i maj 2017 og stillet til rådighed for Parlamentet i december 2017 efter gentagne anmodninger; glæder sig over, at Kommissionen har givet Parlamentet en foreløbig vurdering af den liste over 181 prioriterede projekter til et samlet beløb på 11,5 mia. EUR, svarende til ca. 55 % af de samlede bevillinger under EFRU, Samhørighedsfonden og ESF til Grækenland for perioden 2007-2013, hvoraf 118 allerede var blevet gennemført med et positivt resultat ved udgangen af programmeringsperioden, og 24 blev betragtet som udfaset;
3. understreger, at det fremgår af oplysningerne i ovennævnte rapport, at den direkte indvirkning på likviditeten i 2015 efter vedtagelsen af forordningen for så vidt angår specifikke foranstaltninger for Grækenland var på 1 001 709 731,50 EUR og i 2016 beløb sig til 467 674 209,45 EUR; bemærker endvidere, at Grækenland sammen med forhøjelsen af den første forfinansiering for programmeringsperioden 2014-2020 modtog ca. 2 mia. EUR i 2015-2016;
4. påskønner, at de udbetalte beløb var rettet mod en bred vifte af projekter: transport og andre infrastrukturer (miljø, turisme, kultur, byfornyelse og fornyelse i landdistrikter, sociale infrastrukturer), informationssamfundsprojekter og tiltag til udvikling af menneskelige ressourcer; glæder sig desuden over, at 63 % af de samlede udbetalinger til statsstøtteprojekter vedrørte støtte til virksomheder og virksomhedsprojekter, som bidrager direkte til konkurrenceevnen og reduktion af iværksætterrisikoen, mens 37 % vedrørte statsstøtte til infrastrukturprojekter, som supplement til ordningerne inden for markedsvilkår og forbedring af forretningsprocesserne;
5. påskønner, at det i rapporten fra de græske myndigheder anerkendes, at likviditetsforøgelsen samtidig udgjorde en forøgelse af de finansielle indtægter, med ca. 1,5 mia. EUR, og af det offentlige investeringsprogram for 2015-2016;
6. glæder sig over virkningerne af foranstaltningerne for så vidt angår styrkelse af den økonomiske aktivitet, normalisering og konsolidering af et betydeligt antal virksomheders omsætning og arbejdskapital, skabelse og bevarelse af arbejdspladser og fuldførelse af vigtige produktionsinfrastrukturer, som også afspejles i en betydelig indvirkning på skatteindtægterne i budgettet;
7. forstår, at de midler, der blev udbetalt af EU som følge af gennemførelsen af forordningen, i 2015 blev anvendt til afslutning af projekterne under de operationelle programmer indtil støtteberettigelsesperiodens ophør, og at de resterende beløb, som blev udbetalt sammen med nationale ressourcer, i 2016 også bidrog til afslutning af andre projekter;
8. glæder sig over, at de græske myndigheder forpligtede sig til at omlægge projektklassificeringen og identificere store projekter, som blev udvalgt til færdiggørelse; understreger, at dette bidrog væsentligt til at overvinde institutionelle og administrative hindringer og fastlægge prioriterede foranstaltninger, der skulle gennemføres uden yderligere forsinkelse, og således også undgå finansielle korrektioner; glæder sig over, at de midler, der blev udbetalt af EU i henhold til forordning (EU) 2015/1839, i væsentlig grad reducerede antallet af projekter, der blev erklæret for uafsluttede; bemærker, at i forhold til programmeringsperioden 2000-2006, hvor ca. 900 projekter ikke blev afsluttet, var 79 projekter endnu ikke afsluttet på tidspunktet for indsendelse af de endelige udgifts anmeldelser for programmeringsperioden 2007-2013, men at disse forventes at blive afsluttet ved anvendelse af nationale midler;
9. understreger, at absorptionsraten for strukturfondsmidler er steget markant, og at betalingsgraden i Grækenland for programmeringsperioden 2007-2013 ved udgangen af marts 2016 var på over 97 % ^(*), og at Grækenland i henhold til status over gennemførelsen af de samlede betalinger og de uindfrie forpligtelser for programmerne for 2007-2013 pr. 31. marts 2018 ikke har nogen uindfrie forpligtelser under udgiftsområde 1b ^(*); glæder sig over, at Grækenland er den første medlemsstat, der har gjort fuldt brug af de disponible midler og er nået op på en udnyttelsesgrad på 100 % sammenlignet med EU-gennemsnittet på 96 %;

^(*) Arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene om efterfølgende evalueringer af EFRU og Samhørighedsfonden for 2007-2013.

^(*) Status over gennemførelsen af de samlede betalinger og størrelsen af de uindfrie forpligtelser for udgiftsområde 1b (programmerne for 2007-2013) - udpegelse af nationale myndigheder og status over gennemførelsen af mellemliggende betalinger for ESI-fondenes operationelle programmer for 2014-2020 (status pr. 31. marts 2018).

Tirsdag den 11. september 2018

10. erkender imidlertid, at udnyttelsesgraderne kun giver vejledende information, og at der ikke bør fokuseres på udnyttelsen af midlerne på bekostning af investeringernes effektivitet, merværdi og kvalitet; bemærker, at de specifikke foranstaltninger er af makroøkonomisk karakter, og at deres virkninger er vanskelige at spore til individuelle projekter;

11. minder om, at ESI-midlerne har en betydelig indvirkning på BNP og andre indikatorer i flere medlemsstater, og på social, økonomisk og territorial samhørighed i det hele taget, og at investeringer støttet af samhørighedspolitikken og politikken for udvikling af landdistrikter i Grækenland skønnes at have forøget BNP i 2015, ved afslutningen af den foregående programmeringsperiode, med lidt over 2 % over det niveau, det ville have ligget på uden den finansiering, der blev stillet til rådighed; minder om, at anvendelsen af EU's strukturfondsmidler altid bør fokusere på at opfylde de traktatbaserede mål samt på at opnå reel EU-merværdi og nå videre end blot til vækst i BNP;

12. noterer sig den primært kvantitative analyse i den rapport, som de græske myndigheder har indgivet om anvendelsen af beløbene i henhold til forordning (EU) 2015/1839 for programmeringsperioden 2007-2013, som er i overensstemmelse med de retlige krav; erkender, at virkningerne af de specifikke foranstaltninger ikke kan adskilles fra den samlede virkning af ESI-fondene i Grækenland, men mener, at en kvalitativ vurdering ville bidrage til at supplere analysen og forstå de opnåede resultater, skønt den er vanskelig at lave; tilskynder Kommissionen til at levere flere oplysninger vedrørende øget konkurrenceevne og produktivitet og bæredygtigheden af de sociale og miljømæssige aspekter;

13. påskønner, at de samlede betalingsanmodninger fra de græske myndigheder beløb sig til 1,6 mia. EUR ifølge de endelige oplysninger, der blev fremsendt til Kommissionen den 31. december 2016, og at Grækenland pr. 31. marts 2018 viste sig at være blandt de medlemsstater, der generelt havde klaret sig bedst, med en gennemførelsesrate for programmeringsperioden 2014-2020 på 28 % (7), selv om der kunne ses visse forskelle i opsplitningsgraden eller absorptionsraten mellem de forskellige fonde; bifalder endvidere vedtagelsen af forordning (EU) 2015/1839 som et vigtigt tiltag, der egner sig godt til at yde skræddersyet støtte på et tidspunkt af afgørende betydning for Grækenland; glæder sig over, at den yderligere forfinansiering som krævet var dækket fuldt ud af mellemliggende betalingsanmodninger fra EFRU og Samhørighedsfonden, men bemærker samtidig, at den ikke var dækket fuldt ud af Den Europæiske Socialfond (ca. 4 %) eller af Den Europæiske Hav- og Fiskerifond;

14. minder om vigtigheden af relevante strukturreformer; anerkender den indsats, der er gjort, og opfordrer Grækenland til fortsat at gøre fuldt brug af mulighederne for støtte under SRSP for at skabe et sundt erhvervsklima med henblik på en effektiv og virkningsfuld anvendelse af ESI-fondene og på at maksimere deres socioøkonomiske virkninger;

15. anerkender, at regionalpolitikken dæmpede virkningerne af den finansielle krise og af den vedholdende finanspolitiske konsolidering i flere medlemsstater ved at støtte offentlige investeringer og anvende EU's investeringer på en fleksibel måde gennem omprogrammering af midler eller ved at hæve medfinansieringssatsen; fremhæver i denne forbindelse betydningen af at sikre passende finansiering heraf i den næste flerårige finansielle ramme; gentager imidlertid, at samhørighedspolitikken bør betragtes som det vigtigste redskab til offentlige investeringer og som en katalysator for at tiltrække supplerende offentlig og privat finansiering, og at lignende foranstaltninger, som resulterer i en reduktion af de nationale medfinansieringskvoter, der kræves for at modtage støtte til operationelle programmer finansieret via strukturfondene, for Grækenland eller andre medlemsstater kun bør overvejes i undtagelsestilfælde og forud for vedtagelsen og gennemførelsen skal undersøges for så vidt angår deres effektivitet og skal være behørigt begrundede;

16. noterer sig, at nogle regioner oplever vanskeligheder med at medfinansiere projekter under ESI-fondene; opfordrer derfor Kommissionen til hurtigst muligt inden for rammerne af det europæiske semester og stabilitets- og vækstpagten at tage højde for indvirkningen af regionale investeringer, der medfinansieres gennem ESI-fondene, på beregningen af de offentlige underskud, navnlig i de mindre udviklede regioner;

17. minder de græske myndigheder om vigtigheden af at sikre ordentlig kommunikation om og synlighed af investeringer, der foretages under ESI-fondene;

18. glæder sig over den foreløbige vurdering, at programmeringsperioden 2007-2013 forventes at blive afsluttet, uden at Grækenland mister nogen midler; anmoder Kommissionen om at underrette Parlamentet om resultaterne af afslutningsprocessen, som forventes at blive færdiggjort i første halvdel af 2018, samt til at give en opdatering vedrørende de projekter, der skal afsluttes ved hjælp af nationale midler, og dem, der stadig var uafsluttede pr. 31. marts 2018;

19. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

(7) Status over gennemførelsen af de samlede betalinger og størrelsen af de uindfriede forpligtelser for udgiftsområde 1 b (programmerne for 2007-2013) - udpegelse af nationale myndigheder og status over gennemførelsen af mellemliggende betalinger for ESI-fondenes operationelle programmer for 2014-2020 (status pr. 31. marts 2018).

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0325

Muligheder for reintegration af arbejdstagere, der er ved at komme sig efter skader og sygdom, til beskæftigelse af høj kvalitet**Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om muligheder for reintegration af arbejdstagere, der er ved at komme sig efter skader og sygdom, til beskæftigelse af høj kvalitet (2017/2277(INI))**

(2019/C 433/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den interinstitutionelle erklæring om den europæiske søjle for sociale rettigheder,
- der henviser til den europæiske socialpagt af 3. maj 1996,
- der henviser til sin beslutning af 15. september 2016 om anvendelsen af Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (direktivet om ligebehandling på beskæftigelsesområdet) ⁽¹⁾,
- der henviser til den fælles erklæring fra den europæiske alliance for kroniske sygdomme af november 2017 om forbedring af beskæftigelsen af personer med kroniske sygdomme i Europa (2017) ("Improving the employment of people with chronic diseases in Europe"),
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD) og dennes ikrafttræden i EU den 21. januar 2011 i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2010/48/EF, Euratom af 26. november 2009,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2015 om EU-strategirammen for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2014-2020 ⁽²⁾,
- der henviser til den fælles rapport 2014 fra Det Europæiske Agentur for Sikkerhed og Sundhed på Arbejdspladsen (EU-OSHA) og Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Eurofound) om "Psychosocial risks in Europe - Prevalence and strategies for prevention" (Psykosociale risici i Europe - udbredelse af og strategier for forebyggelse),
- der henviser til sin beslutning af 30. november 2017 om gennemførelsen af den europæiske handicapstrategi ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2016 om gennemførelse af FN's konvention om rettigheder for personer med handicap med særligt henblik på de afsluttende bemærkninger fra FN's komité for rettigheder for personer med handicap ⁽⁴⁾,
- der henviser til Philadelphia-deklarationen af 10. maj 1944 om Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO) mål og målsætninger,
- der henviser til sin beslutning af 23. maj 2007 om fremme af anstændigt arbejde for alle ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ EUT C 204 af 13.6.2018, s. 179.⁽²⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 117.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0474.⁽⁴⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 138.⁽⁵⁾ EUT C 102 E af 24.4.2008, s. 321.

Tirsdag den 11. september 2018

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. juli 2008 med titlen "Den nye sociale dagsorden: Muligheder, adgang og solidaritet i det 21. århundredes Europa" (COM(2008)0412),
 - der henviser til Kommissionens beretning af 24. februar 2011 om gennemførelsen af de europæiske arbejdsmarkedsparters rammeaftale om arbejdsrelateret stress (SEC(2011)0241),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 21. februar 2007 med titlen "Højere kvalitet og produktivitet i arbejdet: en fællesskabsstrategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012" (COM(2007)0062),
 - der henviser til Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽⁶⁾,
 - der henviser til direktiv 2000/78/EF om bekæmpelse af forskelsbehandling og Den Europæiske Unions Domstols retspraksis, såsom de forenede sager C-335/11 og C-337/11 af 11. april 2013 (HK Danmark), som tilsammen indfører forbuddet for arbejdsgiverne mod at forskelsbehandle, når en langvarig sygdom kan sidestilles med handicap, samt en forpligtelse for arbejdsgivere til at foretage rimelige tilpasninger af arbejdsforholdene,
 - der henviser til EU's fælles aktion om mental sundhed og trivsel, der blev iværksat i 2013,
 - der henviser til EU-OSHA's kampagne "Gode arbejdspladser tager hånd om stress",
 - der henviser til sit nylige pilotprojekt om sundhed og sikkerhed for ældre arbejdstagere, som udføres af EU-OSHA,
 - der henviser til EU-OSHA's rapport fra 2016 med titlen "Rehabilitation and return to work: Analysis report on EU and Member States policies, strategies and programmes" (Rehabilitering og genoptagelse af arbejde: Analyserapport om EU og medlemsstaternes politikker, strategier og programmer",
 - der henviser til rapporten fra Eurofound "Employment opportunities for people with chronic diseases" (Beskæftigelsesmuligheder for mennesker med kroniske sygdomme),
 - der henviser til Business Europes dokument fra 2012 »Employers' practices for Active Ageing« (Arbejdstageres praksis for aktiv aldring),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0208/2018),
- A. der henviser til, at arbejdsrelateret stress er et voksende problem og det hyppigst rapporterede arbejdsrelaterede sundhedsproblem i Europa; der henviser til, at 25 % ⁽⁷⁾ af alle arbejdstagere fortæller, at de oplever stress; der henviser til, at arbejdsrelateret stress kan underminere den enkeltes ret til sunde arbejdsforhold; der henviser til, at arbejdsrelateret stress yderligere bidrager til fravær og lav jobtilfredshed, har negative konsekvenser for produktiviteten og hvert år tegner sig for næsten halvdelen af antallet af tabte arbejdsdage;
- B. der henviser til, at aldringen af den europæiske arbejdsstyrke udgør nye udfordringer med hensyn til arbejdsmiljø og ændret tilrettelæggelse af arbejdet; der henviser til, at aldring er ledsaget af en større risiko for at udvikle kroniske fysiske og psykiske problemer, herunder handicap og sygdomme, hvilket gør forebyggelse, reintegration og revalidering til vigtige politikker for at sikre, at arbejdspladser samt pensions- og sociale sikringsordninger fortsat er bæredygtige; der henviser til, at kroniske sygdomme ikke alene vedrører den ældre del af befolkningen;

⁽⁶⁾ EFT L 303 af 2.12.2000, s. 16.

⁽⁷⁾ <https://osha.europa.eu/en/tools-and-publications/publications/reports/psychosocial-risks-eu-prevalence-strategies-prevention/view>

Tirsdag den 11. september 2018

- C. der henviser til, at langvarigt fravær har en skadelig indvirkning på menneskers fysiske og mentale sundhed samt høje sociale og økonomiske omkostninger og kan hindre tilbagevenden til arbejdsmarkedet; der henviser til, at sundhed og trivsel spiller en central rolle i opbygningen af bæredygtige økonomier; der henviser til, at det er vigtigt at tage hensyn til de alvorlige økonomiske konsekvenser af sygdom eller handicap hos familier, hvis de berørte parter ikke kan vende tilbage til deres arbejde;
- D. der henviser til, at der sondres mellem handicap, skade, sygdom og betingelser forbundet med alder, men at disse også ofte overlapper hinanden og kræver en samlet tilgang, som dog er tilpasset den enkelte person;
- E. der henviser til, at aldrig er en af de vigtigste sociale udfordringer, som EU står overfor; der henviser til, at der derfor er behov for politikker til fremme af aktiv aldring for at sætte mennesker i stand til at forblive aktive og i beskæftigelse indtil pensionsalderen eller efter den, hvis de ønsker det; der henviser til, at den ældre generation og dens erfaringer er uundværlige for arbejdsmarkedet; der henviser til, at ældre, der ønsker at forblive i arbejde, ofte søger fleksible eller særlige arbejdsordninger; der henviser til, at sygdom, handicap og udstødelse fra arbejdsmarkedet har alvorlige finansielle konsekvenser;
- F. der henviser til, at rygning, alkohol- og stofmisbrug er blandt de vigtigste sundhedsrisikofaktorer for befolkningen i den arbejdsdygtige alder i EU og er forbundet med både skader og forskellige ikkeoverførbare sygdomme⁽⁸⁾; der henviser til, at 20-25 % af alle arbejdsulykker indebærer personer under påvirkning af alkohol⁽⁹⁾, og det anslås, at mellem 5 % og 20 % af den erhvervsaktive befolkning i Europa har alvorlige problemer med deres alkoholforbrug⁽¹⁰⁾; der henviser til, at reintegration af arbejdstagere, der har haft problemer med stofmisbrug, til beskæftigelse af høj kvalitet indebærer særlige udfordringer for arbejdsgiverne;
- G. der henviser til, at personer med handicap eller kroniske sygdomme, eller som er ved at komme sig efter skader og sygdom, er i en sårbar situation og bør nyde godt af individualiseret støtte, når de vender tilbage til deres arbejdsplads eller arbejdsmarkedet; der henviser til, at nogle mennesker med kroniske sygdomme ikke ønsker eller ikke kan vende tilbage til arbejdsmarkedet;
- H. der henviser til, at erhvervsmæssig rehabilitering og tilbagevenden til arbejdsmarkedet kan give værdifulde muligheder for frivilligt arbejde, for eksempel ved at engagere sig i frivilligt arbejde efter pensionering; der henviser til, at frivilligt arbejde bør støttes på alle alderstrin;
- I. der henviser til, at arbejdsgiverne i første omgang skal fremme en sundheds- og sikkerhedskultur på arbejdspladsen; der henviser til, at frivillig deltagelse i aktiviteter relateret til sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen (OSH) såsom arbejdsgrupper også kunne bidrage til at ændre kulturen;
- J. der henviser til, at arbejde spiller en vigtig rolle med hensyn til at fremme helbredelses- og rehabiliteringsprocessen i betragtning af de afgørende, positive psykosociale fordele, arbejde giver arbejdstageren; der henviser til, at god praksis for OSH er af afgørende betydning for et produktivt og motiveret arbejdsstyrke, som hjælper virksomhederne med at forblive konkurrencedygtige og innovative, sikrer arbejdstagernes velvære og hjælper til at vedligeholde nyttige færdigheder og arbejds erfaring, nedbringe personaleudskiftning samt forhindre social udstødelse, ulykker og skader; der henviser til, at Kommissionen derfor opfordres til at overveje helhedsorienteret regnskabsføring inden for aktiv og social inklusion; der henviser til, at vedtagelsen af passende og individuelt skræddersyede tilgange til reintegration af personer, der er ved at komme sig efter skader og sygdom, til beskæftigelse af høj kvalitet, er en vigtig faktor for at forhindre yderligere fravær eller fremmøde trods sygdom;
- K. der henviser til, at definitionen af personer med nedsat arbejdsevne kan variere fra medlemsstat til medlemsstat;

⁽⁸⁾ Institute for Health Metrics and Evaluation (2016) GBD Compare Data Visualization. <http://vizhub.healthdata.org/gbd-compare>

⁽⁹⁾ Science Group of the European Alcohol and Health Forum (2011) Alcohol, Work and Productivity. https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/alcohol/docs/science_02_en.pdf

⁽¹⁰⁾ Eurofound (2012), »Use of alcohol and drugs at the workplace«. https://www.eurofound.europa.eu/sites/default/files/ef_files/docs/ewco/tn1111013s/tn1111013s.pdf

Tirsdag den 11. september 2018

- L. der henviser til, at SMV'er og mikrovirksomheder har særlige behov, da de har færre af de ressourcer, der er nødvendige for at efterkomme de forpligtelser, som er forbundet med sygdom og forebyggelse af ulykker og derfor ofte kræver støtte for at opfylde deres mål for OSH; der på den anden side henviser til, at god praksis for OSH er afgørende, navnlig for at SMV'ers og mikrovirksomheders forretninger fortsat er bæredygtige; der henviser til, at forskellige EU-finansierede programmer giver mulighed for en værdifuld udveksling af innovationer og bedste praksis på området bæredygtig OSH;
- M. der henviser til, at negative psykosociale faktorer på arbejdspladsen ikke blot påvirker sundheden, men også fører til øget fravær og lav jobtilfredshed; der henviser til, at individuelle foranstaltninger for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen kan give en person med ændret arbejdssevne mulighed for at forblive i beskæftigelse og gavne hele arbejdsstyrken; der henviser til, at selv om fravær fra arbejdet undertiden er nødvendig, er der også yderligere negative psykosociale virkninger for personer, der opholder sig længere væk fra arbejde, og som en følge heraf har dårligere muligheder for at vende tilbage til arbejde; der henviser til, at tidlig koordineret pleje med primært fokus på den ansattes velfærd, er afgørende for at forbedre tilbagevenden til arbejdsmarkedet og forebygge langvarige negative konsekvenser for den enkelte;
- N. der henviser til, at tilgængeligheden og sammenligneligheden af data om erhvervssygdomme på EU-plan ofte er utilstrækkelig; der henviser til, at ifølge Eurofound har omtrent 28 % af europæerne et kronisk, fysisk eller psykisk sundhedsproblem, en sygdom eller et handicap ⁽¹¹⁾; der henviser til, at én ud af fire personer i den arbejdsdygtige alder anslås at leve med kroniske sundhedsproblemer ⁽¹²⁾; der henviser til, at handicap og dårligt helbred kan være årsag til og en følge af fattigdom på én og samme tid; der henviser til OECD-undersøgelsen har vist, at indkomsterne for personer med handicap i gennemsnit er 12 % lavere end de er for resten af befolkningen ⁽¹³⁾; der henviser til, at indkomstkloften i nogle lande når op på 30 %; der henviser til, at en undersøgelse i 2013 viste, at 21,8 % af kræftpatienter i alderen 18-57 år blev arbejdsløse straks efter at være blevet diagnosticeret, og at 91,6 % af denne gruppe blev arbejdsløse 15 måneder efter diagnosen ⁽¹⁴⁾; der henviser til, at Eurostats undersøgelse fra 2011 ⁽¹⁵⁾ viste, at blandt ansatte, der er begrænset i deres arbejdssevne på grund af et langvarigt helbredsproblem og/eller en vanskelighed ved basale aktiviteter, er det kun 5,2 %, der rapporterer, at de har særlige arbejdsordninger; der henviser til, at der i den samme Eurostat-undersøgelse er 24,2 % af dem, der er arbejdsløse, som præciserer, at der vil være behov for særlige arbejdsordninger for at lette en tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
- O. der henviser til, at digitalisering sandsynligvis medfører store forandringer i, hvordan arbejdet tilrettelægges og kan bidrage til at forbedre mulighederne for arbejdstagere med for eksempel nedsatte fysiske evner; der henviser til, at ældre generationer sandsynligvis står over for en enestående række udfordringer i denne henseende; der henviser til, at de også bør drage fordel af disse ændringer;
- P. der henviser til, at retten til arbejdsvilkår, der garanterer sundhed, sikkerhed og værdighed for enhver arbejdstager er nedfældet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at gode arbejdsvilkår har positiv værdi i sig selv; der henviser til, at alle mennesker har ret til en levestandard, som er passende for deres sundhed og trivsel og retten til at arbejde og til retfærdige og gunstige arbejdsvilkår, i overensstemmelse med verdenserklæringen om menneskerettigheder; der henviser til, at forbedret sundhed hos og reintegration af arbejdstagere øger samfundets samlede velfærd og har økonomiske fordele for medlemsstaterne, arbejdsgiverne og arbejdstagerne, herunder ældre arbejdstagere og de enkeltpersoner, der har sundhedsproblemer og bidrager til at fastholde kompetencer, som ellers ville gå tabt; der henviser til, at det gavner arbejdsgivere, arbejdstagere, familier og lokalsamfund, når uarbejdsdygtighed omdannes til arbejdsdygtighed;

Forebyggelse og tidlig indgriben

- finder, at det er afgørende at forbedre forvaltningen af sygefravær i medlemsstaterne samt for at tilpasse arbejdspladserne bedre til kroniske lidelser og handicap ved at bekæmpe forskelsbehandling gennem bedre håndhævelse af direktiv 2000/78/EF om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv; erkender, at hvis en forbedring skal finde sted, skal en velfungerende lovgivning, der har et overblik, være på plads i medlemsstaterne for at sikre at arbejdsgiverne gør arbejdspladsen mere rummelig for dem, der lider af kroniske sygdomme og handicap, herunder ved f.eks. at ændre opgaver, udstyr og udvikling af færdigheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at støtte en rimelig tilpasning af arbejdspladsen med henblik på at sikre en rettidig tilbagevenden til arbejdsmarkedet;

⁽¹¹⁾ Eurofound's Third European Quality of Life Survey 2001–2012, <https://www.eurofound.europa.eu/surveys/european-quality-of-life-surveys/european-quality-of-life-survey-2012>

⁽¹²⁾ s. 7 i https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/social_determinants/docs/final_sum_ecorys_web.pdf

⁽¹³⁾ s. 7, hovedkonklusioner <https://www.oecd.org/els/emp/42699911.pdf>

⁽¹⁴⁾ s. 5 https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/policies/docs/2017_chronic_framingdoc_en.pdf

⁽¹⁵⁾ Eurostat, 2011 LFS ad hoc modul, nævnt i: https://ec.europa.eu/health/sites/health/files/policies/docs/2017_chronic_framingdoc_en.pdf

Tirsdag den 11. september 2018

2. opfordrer Kommissionen til at fremme integrations- og rehabiliteringsforanstaltninger og at støtte medlemsstaternes indsats med at øge bevidstheden og udpege og udveksle god praksis om indretning og tilpasning på arbejdspladsen; opfordrer alle relevante interessenter til at hjælpe med til at lette tilbagevenden til udveksling af oplysninger om potentielle ikke-medicinske hindringer for tilbagevenden til arbejdet og til at samordne indsatsen for at udpege og håndtere disse;
3. opfordrer indtrængende Eurofound til yderligere at undersøge og analysere beskæftigelsesmulighederne og beskæftigelsesegnheden for personer med kroniske sygdomme; opfordrer til, at anvendelsen af evidensbaseret politik gøres til almindelig praksis og danner grundlag for strategier for tilbagevenden til arbejdsmarkedet; opfordrer de politiske beslutningstagere til at indtage en ledende rolle for at sikre, at arbejdsgivere og arbejdstagere har adgang til oplysninger og lægehjælp, og at disse bedste praksis fremmes på europæisk plan;
4. er af den opfattelse, at EU's kommende strategiske ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen efter 2020 bør prioritere investeringer gennem EU's fonde, der tager sigte på at forlænge og fremme sundere liv og arbejdsliv samt individuelle arbejdsordninger og ved at støtte ansættelse og en godt tilpasset tilbagevenden til arbejde, hvor det er ønsket, og hvor medicinske forhold tillader det; mener, at en integreret del af denne strategi er investeringer i primære og sekundære forebyggende mekanismer, f.eks. gennem levering af e-sundhedsteknologier; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at give prioritet til forebyggelse af risici og sygdom på arbejdspladsen;
5. opfordrer medlemsstaterne til at involvere sig fuldt ud i den kommende EU-omspændende kampagne for 2020-2022 om forebyggelse af arbejdsrelaterede muskel- og knoglelidelser, finde innovative ikke-lovgivningsmæssige løsninger og til at udveksle god praksis med arbejdsmarkedets parter; opfordrer til den aktive inddragelse af medlemsstaterne i formidlingen af oplysninger fra EU-OSHA; gentager sin opfordring til Kommissionen om straks at fremlægge en retsakt om muskel- og knoglelidelser; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre undersøgelser, som er opdelt efter køn, alder og økonomisk aktivitetsområde, om forekomsten af muskel- og knoglelidelser med henblik på at forebygge og bekæmpe fremkomsten af sådanne lidelser og kroniske sygdomme samt udvikle en omfattende strategi for forebyggelse og tidlig indgriben;
6. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsgiverne til at spille en proaktiv rolle i integrationen af oplysningerne fra EU-OSHA i deres arbejdsmarkedspolitikker og -programmer; glæder sig over den nylige lancering af et afsnit på EU-OSHA's websted om arbejdsrelaterede sygdomme, rehabilitering og genoptagelse af arbejdet, der har det formål at tilvejebringe oplysninger om forebyggende politikker og praksis;
7. er af den opfattelse, at en systematisk forebyggelse af psykosociale risici er en afgørende karakteristik ved moderne arbejdspladser; bemærker med bekymring stigningen i rapporterede tilfælde af mental sundhed og psykosociale problemer i de seneste år, og den omstændighed, at arbejdsrelateret stress er et stigende problem for arbejdstagere og arbejdsgivere; opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at støtte virksomhederne i at gennemføre sammenhængende politikker og programmer til fremme af forebyggelse af disse problemer, håndtere stigmatiseringen af personer med psykiske lidelser og støtte enkeltpersoner, der er udsat for sådanne forhold ved at give adgang til psykologisk støtte; understreger fordelene, herunder deres dokumenterede investeringsafkast, af forebyggelse af psykosociale risici og sundhedsfremme for yderligere at motivere arbejdsgiverne til at fremsætte tiltag; bemærker, at lovgivningen og anerkendelsen af psykosociale risici og mental sundhed, såsom kronisk stress og udbrændthed, varierer blandt medlemsstaterne;
8. fremhæver betydningen af at opdatere og udarbejde fælles sundhedsindikatorer for og definitioner af arbejdsrelaterede sygdomme, herunder stress på arbejdspladsen, og EU-dækkende statistiske data med henblik på fastsættelse af mål for begrænsning af forekomsten af arbejdsrelaterede sygdomme;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og gennemføre et program for systematisk overvågning, forvaltning og støtte til arbejdstagere, der er berørt af psykosociale risici, herunder stress, depression og udbrændthed, for bl.a. at udarbejde effektive henstillinger og retningslinjer med henblik på bekæmpelse af disse risici; understreger, at kronisk stress på arbejdspladsen er anerkendt som en væsentlig hindring for produktiviteten og for den enkeltes livskvalitet; bemærker, at psykosociale risici og arbejdsrelateret stress ofte er et strukturelt problem, der er forbundet med arbejdets tilrettelæggelse, og at det er muligt at forebygge og styre disse risici; understreger, at det er nødvendigt at foretage undersøgelser, forbedre forebyggelse og udveksle bedste praksis og værktøjer til reintegration af de berørte personer på arbejdsmarkedet;

Tirsdag den 11. september 2018

10. opfordrer til, at stigmatiseringen af psykiske helbredsproblemer og indlæringsvanskeligheder stopper; tilskynder til initiativer til at øge bevidstheden herom og støtte ændringer i denne henseende gennem udviklingen af politikker til forebyggelse af psykosociale risici og foranstaltninger på virksomhedsniveau; anerkender i denne sammenhæng arbejdsmarkedsparternes indsats i de medlemsstater, der bidrager til en positiv ændring; minder om vigtigheden af at uddanne sundheds- og sikkerhedsrepræsentanter og arbejds-tilsynsrepræsentanter i håndtering af psykosociale risici; opfordrer til et tættere samarbejde og genoplivning af EU's initiativer til håndtering af psykosociale risici på arbejdspladsen og til at prioritere spørgsmålet i EU's kommende strategiske ramme for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen;

11. anerkender, at reintegrationen af arbejdstagere, som har haft problemer med stofmisbrug, indebærer særlige udfordringer for arbejdsgivere; noterer sig i denne forbindelse Alna-modellen, som benyttes af arbejdsmarkedernes parter i Sverige ⁽¹⁶⁾ for at støtte arbejdspladser i at træffe proaktive foranstaltninger og gøre en tidlig indsats samt at støtte revalideringen af arbejdstagere, der har haft problemer med stofmisbrug;

12. glæder sig over kampagnen "Gode arbejdspladser tager hånd om stress"; understreger, at initiativer til håndtering af arbejdsrelateret stress skal inddrage kønsaspektet og tage hensyn til de særlige arbejdsvilkår for kvinder;

13. understreger betydningen af at investere mere i risikoforebyggelsespolitikker og støtte en forebyggelseskultur; påpeger, at kvaliteten af forebyggende tjenester er afgørende for at støtte virksomheder; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre en effektiv politik om sund kost, alkoholforbrug og tobaksforbrug og fremme sådanne politikker på arbejdspladsen; opfordrer desuden medlemsstaterne til at udvikle sundhedsydelse, der integreres med sociale, psykologiske, arbejdsrelaterede tjenester samt arbejdsmedicin; opfordrer medlemsstaterne til at give arbejdstagerne passende adgang til sundhedsydelse for at sikre påvisning af begyndende fysiske og psykiske sygdomme på et tidligt tidspunkt og lette reintegrationsprocessen; minder om, at investeringer, der gennemføres tidligt, og forebyggende foranstaltninger kan reducere den langsigtede psykosociale indvirkning på den enkelte samt de samlede udgifter for samfundet på lang sigt;

14. anmoder om, at reintegrationspolitikker bør være:

- i overensstemmelse med en livscyklustilgang til uddannelse, livslang læring samt social- og beskæftigelsespolitikker
- skræddersyede, målrettede og behovsorienterede, uden krav, som deltageren sandsynligvis ikke vil nå på grund af hans eller hendes tilstand
- deltagerorienteret og baseret på en integreret tilgang
- respektere de nødvendige forudsætninger for en mulighed for deltagelse uden at skabe betingelser, der bringer mindsteindkomsten for at leve i fare;

15. mener, at medlemsstaterne bør give målrettede supplerende ydelser til personer med handicap eller kroniske sygdomme, som dækker ekstra omkostninger i forbindelse med blandt andet personlig støtte og bistand, anvendelse af særlige faciliteter og læge- og socialhjælp, ved for eksempel at indføre overkommelige prisniveauer for lægemidler til ugunstigt stillede sociale grupper; understreger behovet for at sikre anstændige invalide- og alderspensionsniveauer;

Genoptagelse af arbejde

16. anerkender, at arbejde er en vigtig kilde til positiv psykosocialt velbefindende for den enkelte, og at integrationen af langtidsledige i beskæftigelse gennem individuelt skræddersyede foranstaltninger er et centralt element i bekæmpelsen af fattigdom og social udstødelse og også har forebyggende psykosociale fordele; understreger, at integration af personer, der vender tilbage til arbejdet efter skader eller sygdom, både psykisk eller fysisk, har mangfoldige positive virkninger; den er til gavn for velfærden for de berørte personer, reducerer omkostningerne for de nationale sociale sikringsordninger og individuelle virksomheder, støtter økonomien mere generelt, f.eks. ved at gøre pensionssystemerne og de sociale sikringsordninger mere bæredygtige for de kommende generationer; noterer sig de vanskeligheder, som arbejdstagerne har, når de skal håndtere erstatningsordninger, som kan medføre unødvendige forsinkelser i opnåelsen af behandling og som i visse tilfælde kan være fremmedgørende; opfordrer indtrængende til at anvende en tilgang til alle de administrative procedurer, der er forbundet med reintegration af arbejdstagere, som tager udgangspunkt i personen; opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger i samarbejde med Kommissionen og relevante EU-agenturer for at modvirke de negative virkninger af langvarigt arbejdsfravær, såsom isolation, psykosociale problemer, socioøkonomiske konsekvenser og faldende beskæftigelsesegnethed;

⁽¹⁶⁾ <http://www.alna.se/in-english>

Tirsdag den 11. september 2018

17. er af den opfattelse, at medlemsstaterne og arbejdsgiverne bør tage en positiv og erhvervsorienteret tilgang til handicappede arbejdstagere, ældre arbejdstagere og dem, der har lidt af en psykisk eller fysisk sygdom eller har skader, herunder personer, der er diagnosticeret med en dødelig sygdom, med fokus på tidlig evaluering af den enkeltes resterende kapacitet og parathed til at arbejde og organisering af psykosocial, social og beskæftigelsesmæssig rådgivning på et tidligt stadie og tilpasning af arbejdspladsen, under hensyntagen til personens erhvervmæssige profil og socioøkonomiske situation samt til virksomhedens situation; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre bestemmelserne i deres sociale sikringsordninger, der favoriserer en tilbagevenden til arbejdet, hvis det ønskes af medarbejderen, og de medicinske forhold tillader det;

18. noterer sig den positive rolle, som sociale virksomheder, særligt WISE (Work Integration Social Enterprises) har spillet med hensyn til at integrere langtidslidende på arbejdsmarkedet; opfordrer medlemsstaterne til at yde den nødvendige anerkendelse og teknisk støtte til disse virksomheder;

19. tilskynder i denne henseende til at tage højde for UNCRDP og dens valgfri protokol (A/RES/61/106) og anvende Verdenssundhedsorganisationens (WHO) internationale klassifikation af funktionsevne og funktionsnedsættelse (ICF) på tværs af alle relevante foranstaltninger og politikker; deler den opfattelse, at handicap er en helbredserfaring, der forekommer i en socioøkonomisk sammenhæng;

20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle og fremlægge retningslinjer for bedste praksis og rådgivning, støtte og råd til arbejdsgivere om, hvordan man skal udvikle og gennemføre planer for reintegration, samtidig med at en fortsat dialog mellem arbejdsmarkedets parter sikres, og det sikres, at de ansatte er bekendte med deres rettigheder fra begyndelsen af processen for tilbagevenden til arbejdet; opfordrer yderligere til udveksling af god praksis i og mellem medlemsstaterne, faglige sammenslutninger, arbejdsmarkedets parter, NGO'er og politiske beslutningstagere om reintegration af arbejdstagere, der er ved at komme sig efter sygdom eller skade;

21. opfordrer medlemsstaterne til at samarbejde med arbejdsmarkedets parter at yde ekstern støtte til at sikre vejledning og teknisk støtte til SMV'er og mikrovirksomheder, der har begrænset erfaring i foranstaltninger til erhvervmæssig rehabilitering og tilbagevenden til arbejde; erkender, at det i forbindelse med gennemførelsen af foranstaltninger på virksomhedsniveau er vigtigt at tage hensyn til situationen og de særlige behov, som ikke kun SMV'er og mikrovirksomheder har, men som også findes hos visse sektorer i det offentlige; understreger, at oplysningskampagner, udvekslingen af god praksis, høringer, og onlineplatforme er yderst vigtige for at hjælpe SMV'er og mikrovirksomheder i denne proces; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fortsætte med at udvikle praktiske værktøjer og retningslinjer, der støtter SMV'er og mikrovirksomheder, som har begrænset erfaring i erhvervmæssig rehabilitering og foranstaltninger til genoptagelse af arbejde; anerkender vigtigheden af at investere i ledelsesuddannelse;

22. bemærker, at risikoen for, at mere kreative tilgange til at reintegrere dem, der er længst væk fra arbejdsmarkedet, kan blive frataget økonomiske midler til fordel for mere snævre tilgange, som er baseret på let kvantificerbare resultater; opfordrer derfor Kommissionen til at øge finansieringen til bottom-up-tilgange under strukturfondene, navnlig ESF;

23. noterer sig den vellykkede tilgang med sagsbehandling af reintegrationsprogrammer og understreger, at der er behov for individuelt konstrueret og integreret støtte fra socialrådgivere eller udpegede rådgivere; mener, at det er helt afgørende for virksomheder at holde tæt kontakt til arbejdstagerne eller deres repræsentanter under deres fravær som følge af sygdom eller skade;

24. mener, at politikker for tilbagevenden til arbejdsmarkedet og reintegration bør udgøre en bredere helhedsorienteret tilgang til et sundt arbejdsliv, der sikrer et fysisk og mentalt sikkert og sundt arbejdsmiljø gennem hele arbejdslivet og aktiv og sund aldring for alle arbejdstagere; understreger den centrale betydning af kommunikation, hjælp fra specialister i styring af arbejdsmæssig rehabilitering (arbejdsassistenter) og en integreret tilgang, der involverer alle berørte parter i en vellykket fysisk og erhvervmæssig revalidering af arbejdstagerne; mener, at arbejdspladsen skal være det centrale udgangspunkt for ordninger for genoptagelse af arbejde; roser den vellykkede ubureaukratiske og praktiske tilgang af det østrigske fit2work⁽¹⁷⁾-program, der lægger vægt på let kommunikation, som er tilgængelig for alle arbejdstagere (f.eks. anvendelse af en forenklet sprogbrug);

(¹⁷) "EU-OSHA Case Study on Austria — Fit2Work programme" <https://osha.europa.eu/en/tools-and-publications/publications/austria-fit2work/view>

Tirsdag den 11. september 2018

25. understreger betydningen af at holde folk med nedsat arbejdsevne på arbejdsmarkedet, herunder ved at sikre, at SMV'er og mikrovirksomheder har de ressourcer, de har brug for at kunne varetage denne rolle effektivt; tilskynder kraftigt til reintegration af arbejdstagere, der er ved at komme sig efter skader og sygdom, til beskæftigelse af høj kvalitet, gennem omskoling og opkvalificering til det almindelige arbejdsmarked, hvis den ansatte ønsker det, og hvis sundhedstilstanden tillader det; understreger betydningen af at fokusere de politiske foranstaltninger på personers arbejdsevne og vise arbejdsgiveringen fordelene ved at bibeholde den viden og erfaring, der besiddes af en arbejdstager, som risikerer at gå tabt ved en permanent sygemelding; anerkender imidlertid betydningen af at have et stærkt sikkerhedsnet via den nationale sociale sikringsordning for personer, der er ude af stand til at vende tilbage til beskæftigelse;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at indføre aktive arbejdsmarkedspolitikker og politiske incitamenter til arbejdsgivere med henblik på at støtte beskæftigelsen af personer med handicap og kroniske sygdomme, herunder ved at foretage de relevante tilpasninger og nedbryde barrierer på arbejdspladsen for at lette deres reintegration; minder om, at det er afgørende at underrette virksomheder og de berørte personer om eksisterende incitamenter og rettigheder;

27. anerkender i den henseende, at fleksible arbejdsformer, skræddersyede og særlige arbejdsordninger, såsom telearbejde, flekstid og nedsat arbejdstid eller arbejdsbyrde spiller en vigtig rolle i at vende tilbage til arbejdet; understreger vigtigheden af at fremme tidlig og/eller gradvis tilbagevenden til arbejdet (hvis helbredet tillader det), der kan ledsages af delvise sygdomsydelser for at sikre, at de berørte personer ikke lider indkomsttab ved at vende tilbage til arbejdet, samtidig med at de finansielle incitamenter for virksomhederne bevares; understreger, at disse ordninger, herunder geografisk, tidsmæssig og funktionel fleksibilitet, skal være positive for både arbejdstagere og arbejdsgivere samt lette arbejdets tilrettelæggelse og tage hensyn til variationer i produktionscyklussen;

28. roser de nationale programmer og initiativer, der har bidraget til at lette en tilbagevenden til beskæftigelse af høj kvalitet for mennesker med kroniske sygdomme, såsom som det tyske "Job4000⁽¹⁸⁾-program", der anvender en integreret tilgang til forbedring af den stabile faglige integration af personer med alvorlig handicap, som har særlige problemer med at finde et job og etablering af reintegrationsagenturer for at hjælpe mennesker med kroniske sygdomme finde et job, der passer til deres situationer og evner⁽¹⁹⁾;

29. noterer sig de vigtige psykologiske fordele og den øgede produktivitet, der er forbundet med at have en høj grad af autonomi på arbejdspladsen; mener, at en vis grad af autonomi på arbejdspladsen kan være afgørende for at lette processen med reintegration af syge og tilskadekomne arbejdstagere med forskelligartede vilkår og behov;

30. anerkender værdien af at vende tilbage til arbejdet i løbet af behandlingsprocessen, idet arbejde for mange personer giver mulighed for finansiell uafhængighed og højner livskvaliteten, hvorfor det undertiden kan være en afgørende faktor i helbredelsesprocessen;

31. opfordrer medlemsstaterne til ikke øjeblikkeligt at stoppe velfærdsydelser, når mennesker med kroniske sygdomme får beskæftigelse og dermed hjælpe dem med at undgå "understøttelsesfælden";

Ændrede holdninger til reintegration af arbejdstagere

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med arbejdsmarkedets parter at sikre i deres meddelelser, retningslinjer og politikker, at arbejdsgivere opfatter reintegrationsprocessen som en mulighed for at nyde godt af arbejdstagernes færdigheder, kompetencer og erfaringer; er af den opfattelse, at arbejdsgiverne og arbejderne repræsentanter er vigtige deltagere i processen for tilbagevenden til arbejde fra starten, og at de indgår i beslutningsprocessen;

⁽¹⁸⁾ Kilde: Pathways project deliverable 5.2 "Scoping Paper on the Available Evidence on the Effectiveness of Existing Integration and Re-Integration into Work Strategies for Persons with Chronic Conditions"

⁽¹⁹⁾ Kilde: Return to work coaching services for people with a chronic disease by certified "experts by experience": Nederlandene. Casestudie. EU-OSHA

Tirsdag den 11. september 2018

33. minder om artikel 26 og 27 i UNCRPD, der forpligter de deltagende stater til at iværksætte, styrke og udvide rehabiliteringstjenester og -programmer, især inden for sundheds-, beskæftigelses- og uddannelsesområdet og inden for sociale tjenesteydelser, og til at fremme beskæftigelsesmuligheder og karrieremuligheder for personer med handicap på arbejdsmarkedet samt bistand til at vende tilbage til beskæftigelse;

34. understreger, at bevidstgørelsen om erhvervsmæssig rehabilitering og politikker og programmer for tilbagevenden til arbejdsmarkedet samt forbedret virksomhedskultur er afgørende faktorer for, at en tilbagevenden til arbejdsmarkedet bliver vellykket og i bekæmpelsen af negative holdninger og håndteringen af fordomme og forskelsbehandling; er af den opfattelse, at eksperter, som psykologer og coaches, der er uddannet i erhvervsmæssig rehabilitering, effektivt kan deles af forskellige virksomheder og dermed give også mindre virksomheder mulighed for at drage fordel af deres ekspertise; mener, at der også er plads i denne proces til støtte og supplerende inddragelse fra NGO'erne og de frivillige;

35. roser de virksomheder, der har taget initiativer til støtte for personer med helbredsproblemer, handicap eller ændret arbejdskapacitet ved f.eks. at levere omfattende forebyggende programmer, ændring af arbejdsopgaver, uddannelse og omskoling og som samtidig forbereder de andre ansatte på de tilbagevendende arbejdstageres ændrede formåen og dermed letter deres reintegration; tilskynder kraftigt flere virksomheder til at blive involveret i dette tiltag og fremsætte sådanne initiativer; finder det helt afgørende, at foranstaltninger, der skal lette reintegration af arbejdstagere i virksomheder, er integreret i virksomhedskulturen;

36. opfordrer til bedre forståelse af de udfordringer og den forskelsbehandling, som fører til færre muligheder for folk med sundhedsproblemer og handicap, navnlig udfordringer såsom en manglende forståelse, fordomme, opfattelser om lav produktivitet og social stigmatisering;

37. er af den opfattelse, at uddannelse og ændringer i virksomhedskulturen samt EU-dækkende kampagner som f.eks. "Vision Zero" spiller en vigtig rolle i forhold til at ændre den folkelige opinion; opfordrer til øget bevidsthed om de demografiske udfordringer, som de europæiske arbejdsmarkeder står over for; finder det uacceptabelt, at ældre ofte er udsat for aldersdiskrimination; understreger vigtigheden af kampagner til bekæmpelse af forskelsbehandling på grund af arbejdstagernes alder, der fremmer foranstaltninger til forebyggelse og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen; opfordrer medlemsstaterne og Unionen til at tage højde for resultaterne af Parlamentets pilotprojekt om ældre arbejdstageres sundhed og sikkerhed;

38. mener, at de nationale politikrammeverk spiller en afgørende rolle med hensyn til at skabe et klima, der fremmer seniorpolitik og aktiv og sund aldring; mener endvidere, at dette kan blive støttet effektivt af EU's tiltag, såsom politikker, vejledning, udveksling af viden og anvendelse af forskellige finansielle instrumenter såsom ESF og ESI; opfordrer medlemsstaterne til at fremme revaliderings- og reintegrationsforanstaltninger for ældre arbejdstagere, når det er muligt og ønsket af de berørte enkeltpersoner, for eksempel ved at gennemføre resultaterne af EU's pilotprojekt om ældre arbejdstageres sundhed og sikkerhed;

39. anerkender, at personer, der har været diagnosticeret med en dødelig sygdom, bevarer den grundlæggende ret til arbejde; anerkender endvidere, at disse personer står over for en særlig række udfordringer vedrørende deres beskæftigelse, som adskiller sig fra de udfordringer, som andre patientgrupper oplever, da der ofte er kort tid for dem til at tilpasse sig til de skiftende forhold og til at tilpasse arbejdspladserne; roser initiativer såsom kampagnen "Dying to Work" for at øge bevidstheden om disse specifikke problemer; tilskynder arbejdsgiverne til at fastholde så meget dialog som muligt med ansatte, som har modtaget en terminal diagnose, således at alle nødvendige og mulige tilpasninger kan udformes for at give mulighed for, at arbejdstageren kan fortsætte med at arbejde, hvis han eller hun ønsker det; er af den opfattelse, at det for mange patienter er en personlig, psykisk eller økonomisk nødvendighed at forblive på arbejdspladsen, og at det er af central betydning for hans eller hendes værdighed og livskvalitet; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at støtte en rimelig tilpasning af arbejdspladserne til de særlige udfordringer, som denne gruppe af mennesker står over for; opfordrer Kommissionen til at håndtere manglen på data om den beskæftigelsesmæssige status for personer med kræft og til at støtte indsamlingen af bedre data, som er sammenlignelige på tværs af medlemsstaterne, med henblik på at forbedre tjenesteydelser for dem;

40. understreger i denne forbindelse betydningen af udvikling og ajourføring af arbejdstagernes kvalifikationer, der matcher virksomhedernes og arbejdsmarkedets behov, med særligt fokus på digitale færdigheder, ved at give arbejdstagere med relevant uddannelse og adgang til livslang læring; fremhæver den stigende digitalisering af arbejdsmarkedet; påpeger, at forbedringen af digitale færdigheder kan være en integreret del af forberedelsen af tilbagevenden til arbejde, navnlig for den ældre befolkning;

Tirsdag den 11. september 2018

41. der bemærker, at både formelle og uformelle plejere spiller en central rolle i forbindelse med tilbagevenden til arbejdsmarkedet og faglig rehabilitering; anerkender, at 80 % af den pleje, der gives i Europa, udføres af ulønnede omsorgspersoner ⁽²⁰⁾, og at plejearbejde i betydelig grad mindsker beskæftigelsesmulighederne på lang sigt hos denne gruppe mennesker; anerkender endvidere, at de fleste plejere er kvinder, og at der er et klart kønsaspekt i spørgsmålet om beskæftigelsessituationen for omsorgspersoner; opfordrer Unionen og medlemsstaterne samt arbejdsgiverne til at tage særligt hensyn til de beskæftigelsesmæssige indvirkninger for omsorgspersoner;

o

o o

42. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽²⁰⁾ <http://www.ecpc.org/WhitePaperOnCancerCarers.pdf>

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0326

Forholdet mellem EU og tredjelande med hensyn til regulering af og kontrol med finansielle tjenesteydelser**Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om forholdet mellem EU og tredjelande med hensyn til regulering af og kontrol med finansielle tjenesteydelser (2017/2253(INI))**

(2019/C 433/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til rapporten af 25. februar 2009 fra Højniveaugruppen vedrørende Finansielt Tilsyn i EU under ledelse af Jacques de Larosière,
 - der henviser til sin beslutning af 11. marts 2014 med henstillinger til Kommissionen om gennemgang af Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS) ⁽¹⁾,
 - der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "Economic Review of the Financial Regulation Agenda" (SWD(2014)0158), af 15. maj 2014,
 - der henviser til Kommissionens rapport af 8. august 2014 om de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) og Det Europæiske Finanstilsynssystem (ESFS) og disses virksomhed (COM(2014)0509),
 - der henviser til sin beslutning af 12. april 2016 om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. november 2016 med titlen "Opfordring til indsendelse af dokumentation – EU's regelsæt for finansielle tjenesteydelser" (COM(2016)0855),
 - der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om status og udfordringer for EU's regulering af finansielle tjenesteydelser: Virkninger og vejen frem mod en mere effektiv EU-ramme for finansiell regulering og en kapitalmarkedsunion ⁽³⁾,
 - der henviser til arbejdsdokument af 27. februar 2017 fra Kommissionens tjenestegrene med titlen "EU equivalence decisions in financial services policy: an assessment" (SWD(2017)0102),
 - der henviser til sin beslutning af 14. marts 2018 om rammen for det fremtidige forhold mellem EU og Det Forenede Kongerige ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0263/2018),
- A. der henviser til, at der siden den finansielle krise er vedtaget mere end 40 nye retsakter med finansiell EU-lovgivning, hvoraf 15 omfatter "bestemmelser for tredjelande", der giver Kommissionen på vegne af EU skønsbeføjelse til ensidigt at afgøre, om reglerne i udenlandske jurisdiktioner kan sidestilles med EU-reglerne;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2014)0202.⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0108.⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0006.⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0069.

Tirsdag den 11. september 2018

- B. der henviser til, at ækvivalens og pasrettigheder er klart forskellige begreber, der giver forskellige rettigheder og forpligtelser for regulerende myndigheder, tilsynsførende, finansielle institutioner og markedsdeltagere; der henviser til, at afgørelser om ækvivalens ikke giver "pasrettigheder" til finansielle institutioner, der er etableret i tredjelande, da dette begreb er uløseligt forbundet med det indre marked med de fælles retlige, tilsynsmæssige, håndhævelsesmæssige og retlige rammer;
- C. der henviser til, at ingen handelsaftale indgået af EU nogensinde har inkorporeret bestemmelser om gensidig markedsadgang på tværs af grænserne;
- D. der henviser til, at der ikke er nogen fælles ramme, der danner grundlag for afgørelser om ækvivalens; der henviser til, at enhver retsakt er forbundet med en målrettet ækvivalensordning, der er specielt tilpasset dens politiske mål; der henviser til, at de nuværende ækvivalensbestemmelser giver forskellige tilgange, der giver mulighed for en række mulige fordele afhængigt af den finansielle tjenesteyder og det marked, hvor den pågældende opererer;
- E. der henviser til, at ækvivalens blandt andet er et redskab til at fremme international konvergens mellem regler, hvilket kan føre til mere konkurrence på EU's indre marked på lige vilkår, idet man samtidig undgår regelarbitrage, beskytter forbrugere og investorer, opretholder EU's finansielle stabilitet og bevarer sammenhængen i det indre marked; der henviser til, at ligestilling også er et redskab til at sikre en retfærdig og ensartet regulering og tilsyn mellem EU's finansielle institutioner og finansielle institutioner i tredjelande;
- F. der henviser til, at afgørelser om ækvivalens er baseret på EU's fælles regelsæt og træffes på grundlag af en teknisk vurdering; der henviser til, at de alligevel bør være underlagt en større grad af kontrol fra Parlamentets side;
- G. der henviser til, at Kommissionen beskriver ækvivalens som et "hovedinstrument til effektivt at administrere markedsspilleres aktiviteter på tværs af grænserne i et sundt og sikkert miljø med forsigtighedsregler, og hvor tredjelandes jurisdiktioner konsekvent overholder, gennemfører og håndhæver forsigtighedsregler med samme høj standard som EU's forsigtighedsregler";
- H. der henviser til, at Det Forenede Kongeriges kommende udtræden af EU potentielt vil få væsentlig betydning for regulering af og tilsyn med finansielle tjenesteydelser i betragtning af de tætte forbindelser, der på nuværende tidspunkt er mellem medlemsstaterne på dette område; der henviser til, at forhandlinger om Det Forenede Kongeriges udtræden af EU stadig er i gang;
- I. der henviser til, at finansielle institutioner, hvis udtrædelsesaftalen, herunder overgangsperioden, vedtages og ratificeres, vil have en længere periode til at tilpasse sig til Brexit; der henviser til, at Kommissionen og ESA'erne i fraværet af en overgangsperiode skal være parate til at beskytte den finansielle stabilitet, det indre markeds integritet og beslutningsautonomien i EU;
- J. der henviser til, at det er nødvendigt med henblik på Unionens finansielle stabilitet fuldt ud at overveje den indbyrdes forbundethed, der eksisterer mellem tredjelandes markeder og EU's indre marked;
- K. der henviser til, at Parlamentet i sin beslutning af 19. januar 2016 om status og udfordringer for EU's regulering af finansielle tjenesteydelser opfordrede Kommissionen til at "foreslå en konsekvent, sammenhængende, gennemskelig og praktisk ramme for procedurer og beslutninger om tredjelandsækvivalens under hensyntagen til en resultatbaseret analyse samt internationale standarder og aftaler";

Forbindelser med tredjelande siden krisen

1. bemærker, at EU siden den finansielle krise yderligere har udviklet sin finansforordning gennem omfattende reformer og gennemførelse af internationale standarder; glæder sig over det øgede samarbejde om regulering og tilsyn mellem EU og tredjelande; erkender, at dette har medvirket til at forbedre den globale sammenhæng inden for finansiell regulering og har bidraget til at gøre EU mere modstandsdygtig over for globale finansielle chok;

Tirsdag den 11. september 2018

2. mener, at EU bør fremme globale finansielle lovgivningsmæssige reformer, der sigter mod at begrænse den systemiske risiko og forbedre finansiell stabilitet, og bør arbejde hen imod et åbent, integreret, effektivt og modstandsdygtigt finansielt system, der støtter bæredygtig og inklusiv økonomisk vækst, jobskabelse og investering; understreger, at enhver ramme for internationalt reguleringsmæssigt samarbejde og tilsynssamarbejde bør sikre finansiell stabilitet i Unionen og respektere dens reguleringsmæssige ordninger og tilsynsordninger og standarder og deres anvendelse;

3. konstaterer med bekymring, at et internationalt samarbejde bliver stadig mere vanskeligt at opnå, hvilket skyldes forskellige nationale interesser og det incitament, der ligger heri, til at flytte risici til andre jurisdiktioner;

EU's ækvivalensprocedurer

4. bemærker, at flere af EU's retsakter indeholder særlige bestemmelser om det reguleringsmæssige samarbejde med tredjelande, hvad angår tilsynssamarbejde og forsigtighedsregler;

5. understreger, at tilkendelse af ækvivalens er en ensidig beslutning, der træffes af EU på grundlag af EU-standarder; mener, at internationalt samarbejde i visse tilfælde også kan fremmes gennem samarbejdsordninger mellem EU og tredjelande;

6. understreger, at EU bør opfordre andre jurisdiktioner til at tilkende EU-markedsdeltagere adgang til deres finansielle markeder;

7. understreger, at EU gennem sine forbindelser med tredjelande vedrørende regulering af og tilsyn med finansielle tjenesteydelser bør forbedre det skattemæssige samarbejde med tredjelande i overensstemmelse med internationale standarder og EU-standarder; mener, at afgørelser om ækvivalens bør gøres afhængige af, at der i tredjelande gælder tilfredsstillende regler om bekæmpelse af skatteunddragelse, skattesvig, skatteundgåelse og hvidvaskning af penge;

8. anerkender, at EU's ækvivalensordning er en integrerende del af en række af EU's regulerings- og tilsynsretsakter vedrørende finansielle tjenesteydelser og kan tilbyde flere fordele såsom: øget konkurrence, øgede kapitalstrømme til EU, flere instrumenter og investeringsmuligheder for EU's virksomheder og investorer, større investor- og forbrugerbeskyttelse og finansiell stabilitet;

9. gentager, at afgørelser om ækvivalens i de fleste tilfælde ikke giver finansielle institutioner, der er etableret i tredjelande, ret til at levere finansielle tjenesteydelser i hele EU; påpeger, at de i nogle tilfælde kan give tredjelandsinstitutter begrænset adgang til det indre marked for visse produkter eller tjenesteydelser;

10. understreger derimod, at "EU-passet" giver virksomheder ret til at levere finansielle tjenesteydelser i hele EØS under den licens, de har fået tilkendt i deres hjemland og under tilsyn fra hjemlandet, at det som sådan ikke er tilgængeligt for finansielle institutioner, der er etableret i ikke-EØS-lande, da det afhænger af en samling krav om forsigtighed, der er harmoniseret under EU-lovgivning, samt ved gensidig anerkendelse af licenser;

11. understreger, at EU's ækvivalensordning skal fremme international lovgivningsmæssig konvergens og styrke tilsynssamarbejdet på grundlag af EU's og internationale standarder og sikre ligebehandling mellem EU's og tredjelandes finansielle institutioner, samtidig med at EU's finansielle stabilitet bevares, og investorer og forbrugere beskyttes;

12. mener, at EU's nuværende proces for tildeling af ækvivalens ville nyde godt af øget gennemsigtighed i forhold til Europa-Parlamentet; mener, at en struktureret, horisontal og praktisk ramme sammen med retningslinjer for anerkendelse af tredjelandes tilsynsmæssige rammer og en detaljeringsgrad med hensyn til vurderingen af sådanne rammer vil forbedre gennemsigtigheden;

13. mener, at afgørelser om ækvivalens bør være objektive, forholdsmæssige og risikobevidste, idet de bør opretholde EU-lovgivningens høje standarder; mener endvidere, at afgørelser om ækvivalens bør træffes i Unionens, dens medlemsstaters og dens borgers bedste interesse under hensyn til den finansielle stabilitet i Unionen eller i en eller flere af dens medlemsstater, markedsintegriteten samt investor- og forbrugerbeskyttelse og det indre markeds funktion;

Tirsdag den 11. september 2018

14. mener, at ækvivalensvurderinger er af teknisk art, men bemærker, at afgørelser om ækvivalens har en klar politisk dimension, idet de muligvis skal afveje forskellige politiske mål; insisterer på, at proceduren for at tilkende et tredjeland ækvivalens inden for finansielle tjenesteydelser bør være underlagt behørig kontrol fra Parlamentets og Rådets side, og at sådanne afgørelser med henblik på større gennemsigtighed bør træffes ved hjælp af delegerede retsakter og om nødvendigt ved en tidlig ikke-indsigelsesprocedure;

15. bemærker, at Kommissionens afgørelse af 21. december 2017 om at tilkende schweiziske aktiehandelspladser ækvivalens som en del af MiFID II/MiFIR-ækvivalensproceduren – begrænset til en periode på 12 måneder med mulighed for forlængelse, forudsat at der gøres tilstrækkelige fremskridt med en fælles institutionel ramme – havde en klar politisk dimension;

16. bemærker, at Kommissionen har ret til at tilbagekalde afgørelser om ækvivalens, især i tilfælde af væsentlige afvigelser i bestemmelserne i tredjelande, og mener, at Parlamentet bør høres på behørig vis, i princippet inden der træffes en sådan afgørelse om tilbagetrækning; opfordrer til, at der indføres gennemsigtige procedurer for vedtagelse, tilbagetrækning eller suspension af afgørelser om ækvivalens;

17. mener, at der bør udvikles en sammenhængende ramme for løbende overvågning af en tilsvarende ordning for tredjelande; mener, at de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) bør være udstyret med beføjelse til at rådgive Kommissionen og revidere den lovgivnings- og tilsynsmæssige udvikling i tredjelande på baggrund af, at en sådan udvikling kan få indvirkning på Unionen gennem det finansielle systems sammenhængende karakter; kræver, at Parlamentet holdes orienteret om løbende regulerings- og tilsynskontrol i tredjelande; bemærker i denne henseende lovgivningspakken om revision af det europæiske finanstilsynssystem, der omfatter øget overvågning som følge af en afgørelse om ækvivalens, herunder reguleringsmæssige spørgsmål, tilsyn og håndhævelse samt situationen på markedet i tredjelandet;

18. mener, at tredjelande gennem EU's fremtidige ækvivalensrammer skal holde ESA'erne underrettet om enhver national lovgivningsmæssig udvikling, og at ækvivalensafgørelsen bør kræve et godt samarbejde om regulering og tilsyn og udveksling af oplysninger; mener, at tredjelande ligeledes bør føre en tæt dialog med EU;

19. opfordrer Kommissionen til at undersøge og skabe en klar ramme for en gennemsigtig, sammenhængende og konsekvent anvendelse af ækvivalensprocedurer, hvorved der indføres en forbedret procedure for bestemmelse, revision, suspension eller inddragelse af ækvivalens; opfordrer Kommissionen til at vurdere fordelene ved at indføre en ansøgningsprocedure for tildeling af ækvivalens for så vidt angår tredjelande;

20. opfordrer til, at afgørelser om ækvivalens underkastes en løbende overvågning af den relevante ESA, og til at resultatet af denne overvågning gøres tilgængelige for offentligheden; fremhæver, at en sådan overvågning bør omfatte relevant lovgivning, håndhævelsespraksis og tilsynspraksis samt større lovgivningsmæssige ændringer og markedsudvikling i det pågældende tredjeland; opfordrer endvidere ESA'erne til at foretage ad hoc-vurderinger af udviklingen i tredjelande på grundlag af begrundede anmodninger fra Parlamentet, Rådet og Kommissionen;

21. opfordrer Kommissionen til at overveje den nuværende ækvivalensordning og vurdere, hvorvidt den bidrager til at opnå lige vilkår mellem finansielle institutioner i EU og tredjelande, idet man bevarer den finansielle stabilitet i Unionen eller i en eller flere af dens medlemsstater, markedsintegriteten samt investor- og forbrugerbeskyttelse og det indre markeds funktion; mener, at denne gennemgang sammen med eventuelle forslag til forbedringer bør offentliggøres;

22. opfordrer Kommissionen til hvert år at aflægge rapport til Europa-Parlamentet om alle afgørelser om ækvivalens, herunder om ækvivalens, der er tildelt, suspenderet eller inddraget, og til at redegøre for grundelsen for disse afgørelser;

Tirsdag den 11. september 2018

23. minder om ESA'ernes betydning for analyse og overvågning af tredjelandes tilsyns- og reguleringsmæssige rammer og opfordrer i denne forbindelse til, at de relevante ESA'er får kapacitet og beføjelser til at indsamle, sammenholde og analysere data; minder om de nationale kompetente myndigheders rolle i godkendelsesproceduren for finansielle institutioner, som ønsker at uddelegere dele af deres porteføljeforvaltning eller risikostyring til tjenesteydere i tredjelande, hvor regelsættet er sammenligneligt med de bestemmelser, der gælder i EU, samt om vigtigheden af tilsynskonvergens; noterer sig ESA'ernes løbende gennemgang, navnlig forslagene om tilsyn med finansielle institutioners ordninger for delegering, outsourcing eller risikooverdragelse; mener, at ESA'erne og de nationale kompetente myndigheder bør samarbejde tæt med henblik på at udveksle bedste praksis og sikre ensartet gennemførelse af det reguleringsmæssige samarbejde og aktiviteter med tredjelande;

EU's rolle i forbindelse med fastsættelsen af globale standarder for finansiell regulering

24. understreger betydningen af EU's aktive rolle i fastsættelsen af globale standarder som et middel til at arbejde hen imod en international konsekvens, hvad angår regulering af finansmarkederne med sigte på maksimering af den finansielle stabilitet, mindskelse af systemiske risici, beskyttelse af forbrugere og investorer samt forhindring af lovgivningsmæssige smuthuller mellem jurisdiktioner samt med hensyn til at udvikle et effektivt internationalt finansielt system;

25. opfordrer til aktiv deltagelse fra Unionens og medlemsstaternes side i de organer, der fastsætter globale standarder på området for finansielle tjenesteydelser; minder om anmodningerne til Kommissionen i dens rapport om EU's rolle i forbindelse med de internationale finansielle, monetære og regulerende institutioner og organer;

26. opfordrer i dette øjemed til, at det fælles forum for finanstilsyn mellem EU og USA opgraderes til at omfatte mere regelmæssige møder for at opnå en hyppigere og mere konsekvent koordinering;

27. påpeger, at en forbedring af forbindelserne med tredjelande på området for finansielle tjenesteydelser og en styrkelse af EU's finansmarkeder ikke må anses for at udelukke hinanden; understreger derfor behovet for fremskridt med hensyn til projektet med en kapitalmarkedsunion;

o

o o

28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0327

Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseområder

Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseområder (2018/2054(INI))

(2019/C 433/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 4, 162, 174-178 og 349 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1303/2013 af 17. december 2013 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden, Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Hav- og Fiskerifond og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1299/2013 af 17. december 2013 om særlige bestemmelser for støtte fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling til målet om europæisk territorielt samarbejde ⁽²⁾,
- der henviser til forordning (EF) nr. 1082/2006 om oprettelse af en europæisk gruppe for territorielt samarbejde (EGTS) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/24/EU af 9. marts 2011 om patientrettigheder i forbindelse med grænseoverskridende sundhedsydelser ⁽⁴⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 20. september 2017 med titlen "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænse-regioner" (COM(2017)0534),
- der henviser til arbejdsdokument af 20. september 2017 fra Kommissionens tjenestegrene, der ledsager Kommissionens meddelelse "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænse-regioner" (SWD(2017)0307),
- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om mindre udviklede regioner i EU ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2018 om styrkelse af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed i EU; den 7. rapport fra Europa-Kommissionen ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2017 om byggesten til EU's samhørighedspolitik efter 2020 ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. juni 2017 om større partnerengagement og større synlighed i forbindelse med gennemførelsen af de europæiske struktur- og investeringsfonde ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 320.

⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 259.

⁽³⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 19.

⁽⁴⁾ EUT L 88 af 4.4.2011, s. 45.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0067.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0105.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0254.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0245.

Tirsdag den 11. september 2018

- der henviser til sin beslutning af 18. maj 2017 om det rette finansieringsmix for Europas regioner: afbalancering af finansielle instrumenter og tilskud i EU's samhørighedspolitik ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. februar 2017 om investering i job og vækst – maksimering af bidraget fra de europæiske struktur- og investeringsfonde: en evaluering af rapporten i medfør af artikel 16, stk. 3 i Regionaludviklingsudvalgets fælles bestemmelser ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til Regionsudvalgets udtalelse af 8. februar 2017 om manglende transportforbindelser i grænseregioner ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om samhørighedspolitik og forsknings- og innovationsstrategier for intelligent specialisering (RIS3) ⁽¹²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. september 2016 om europæisk territorielt samarbejde – bedste praksis og innovative foranstaltninger ⁽¹³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 10. maj 2016 om nye territoriale udviklingsredskaber i samhørighedspolitikken 2014-2020: integrerede territoriale investeringer (ITI) og lokaludvikling styret af lokalsamfundet (CLLD) ⁽¹⁴⁾,
 - der henviser til konklusionerne og henstillingerne fra højniveaugruppen vedrørende overvågning af forenklinger for ESI-fondenes støttemodtagere,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelse fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A8-0266/2018),
- A. der henviser til, at EU og dets nærmeste naboer i Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) har 40 interne landgrænser og EU-interne grænseregioner, og at disse regioner dækker 40 % af EU's område, tegner sig for 30 % af EU's befolkning og producerer næsten en tredjedel af EU's BNP;
- B. der henviser til, at grænseregioner, navnlig dem med en lavere befolkningstæthed, ofte har ringere forudsætninger for social og økonomisk udvikling og generelt klarer sig dårligere økonomisk end andre regioner i medlemsstaterne, og at deres fulde økonomiske potentiale ikke udnyttes;
- C. der henviser til, at fysiske og/eller geografiske hindringer også bidrager til at begrænse den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed mellem grænseregioner både i og uden for EU, navnlig i bjergområder;
- D. der henviser til, at der på trods af den indsats, der allerede er gjort, fortsat findes hindringer – hovedsagelig bestående af administrative, sproglige og juridiske barrierer – som hæmmer vækst, økonomisk og social udvikling og samhørighed i grænseregionerne;
- E. der henviser til, at Kommissionen i 2017 anslog, at fjernelse af bare 20 % af de eksisterende hindringer i grænseregionerne ville medføre en stigning på 2 % i disse regioners BNP, svarende til ca. 91 mia. EUR, hvilket ville udmønte sig i ca. en million nye arbejdspladser; der henviser til, at det er almindeligt anerkendt, at territorielt samarbejde, herunder grænseoverskridende samarbejde, skaber reel og synlig merværdi, navnlig for EU-borgere, der bor ved de indre grænser;
- F. der henviser til, at der i alt er ca. 2 millioner grænsearbejdere og studerende, der er aktive i et andet EU-land, hvoraf 1,3 millioner er arbejdstagere, hvilket svarer til 0,6 % af alle arbejdstagere i EU-28;

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0222.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0053.

⁽¹¹⁾ EUT C 207 af 30.6.2017, s. 19.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0320.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0321.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0211.

Tirsdag den 11. september 2018

- G. der henviser til, at 95 % af midlerne til de transeuropæiske transportnet (TEN-T) og Connecting Europe-faciliteten (CEF) i den nuværende flerårige finansielle ramme (FFR) går til hovedkorridorerne i TEN-T, mens mindre projekter vedrørende det samlede net og foranstaltninger med henblik på opkobling på TEN-T-nettet, ofte ikke er berettigede til medfinansiering eller national finansiering, selv om de afgørende for løsningen af specifikke problemer og udviklingen af grænseoverskridende forbindelser og økonomier;
- H. der henviser til, at Kommissionen også agter at fremlægge sin holdning til de indre maritime grænseområder;
- I. der henviser til, at de mange udfordringer, som regionerne ved EU's ydre grænser står overfor, herunder regionerne i den yderste periferi, landdistrikter, områder i en industriel overgangsproces, og regioner i Unionen, der lider under deres fjerne beliggenhed, status som øsamfund eller andre alvorlige naturbetingede eller demografiske ulemper af permanent art, jf. artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), også fortjener, at Kommissionen vedtager en holdning;
1. glæder sig over Kommissionens meddelelse om "Fremme af vækst og samhørighed i EU's grænseregioner", der som et resultat af to års forskning og dialog giver en værdifuld indsigt i de udfordringer og hindringer, som EU's interne grænseregioner står overfor; understreger i denne forbindelse, at det er vigtigt at bruge og offentliggøre eksempler på god praksis og succeshistorier, således som denne meddelelse fra Kommissionen gør, og opfordrer indtrængende til en opfølgning med lignende analyser vedrørende regionerne ved EU's ydre grænser;

En målrettet indsats mod vedholdende hindringer

2. påpeger, at adgangen til offentlige tjenester i overensstemmelse med deres udvikling er afgørende for den store befolkning på 150 millioner mennesker i interne grænseområder, og at adgangen til disse tjenester ofte hæmmes af en lang række retlige og administrative, herunder sproglige, hindringer; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres indsats og øge samarbejdet for at fjerne disse hindringer og fremme og indføre e-forvaltning, navnlig når det drejer sig om sundhedstjenester, transport, etablering af vital fysisk infrastruktur, uddannelse, kultur, sport, kommunikation, mobilitet på arbejdsmarkedet, miljø, regulering samt handel og virksomhedsudvikling på tværs af grænserne;
3. understreger, at de problemer og udfordringer, som grænseregionerne står overfor, i et vist omfang er fælles, men også varierer fra region til region eller medlemsstaterne imellem, og afhænger af de særlige retlige, administrative, økonomiske og geografiske særpræg i en given region, hvilket gør det nødvendigt med en individuel tilgang til hver enkelt region; anerkender, at de grænseoverskridende regioner generelt har et fælles udviklingspotentiale; tilskynder til skræddersyede, integrerede og stedbaserede tilgange såsom lokaludvikling styret af lokalsamfundet;
4. understreger, at de forskellige retlige og institutionelle rammer i medlemsstaterne kan føre til juridisk usikkerhed i grænseregionerne, hvilket resulterer i en stigning i tidsforbruget og omkostningerne ved gennemførelsen af projekterne og udgør en yderligere hindring for borgere, institutioner og virksomheder i grænseregioner, og ofte står i vejen for gode initiativer; understreger derfor, at en større komplementaritet, bedre koordinering og kommunikation, interoperabilitet og vilje til at tackle hindringer mellem medlemsstater eller i det mindste på grænseregningsniveau er ønskelig;
5. anerkender den særlige situation for grænsearbejdere, der er hårdest ramt af de aktuelle udfordringer i grænseregioner, herunder især med hensyn til anerkendelse af eksamensbeviser og andre kvalifikationer opnået efter efteruddannelse, sundhedspleje, transport og adgang til oplysninger om ledige stillinger, social sikring og skattesystemer; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne til at intensivere deres bestræbelser på at overvinde disse hindringer og give mulighed for større beføjelser, flere midler og tilstrækkelig fleksibilitet for de regionale og lokale myndigheder i grænseregionerne til en bedre koordinering af de nationale retlige og administrative systemer i nabolande med henblik på at forbedre livskvaliteten for grænsearbejdere; understreger i denne sammenhæng betydningen af formidling og brug af bedste praksis i hele EU; understreger, at disse problemer er endnu mere komplekse for grænsearbejdere til og fra lande uden for EU;
6. påpeger de udfordringer, der er forbundet med aktiviteter udført i grænseregionerne, navnlig i forbindelse med vedtagelse og gennemførelse af arbejdsmarkeds- og erhvervsret, beskætning, offentlige indkøb eller sociale sikringsordninger; opfordrer medlemsstaterne og regionerne til i højere grad at tilpasse eller harmonisere de relevante lovbestemmelser i forhold til de udfordringer, der er knyttet til grænseområder, og til at fremme komplementaritet og opnå konvergens inden for de lovgivningsmæssige rammer for at give mulighed for større retlig kohærens og fleksibilitet i gennemførelsen af national lovgivning samt til at forbedre formidlingen af oplysninger om grænseoverskridende spørgsmål, f.eks. ved at oprette kvikskranker, således at arbejdstagere og virksomheder kan opfylde deres forpligtelser og fuldt ud udøve deres rettigheder, som fastsat i lovgivningen i den medlemsstat, hvor de leverer deres tjenesteydelser; opfordrer til en bedre udnyttelse af eksisterende løsninger og garanti for finansiering af eksisterende samarbejdsstrukturer;

Tirsdag den 11. september 2018

7. udtrykker skuffelse over, at Kommissionens meddelelse ikke indeholdt en særlig vurdering af små og mellemstore virksomheder (SMV'er), herunder ekstra støtte, der kan ydes til dem; mener, at SMV'er står over for særlige udfordringer, når det kommer til interaktion på tværs af grænserne, som blandt andet omfatter, men ikke er begrænset til udfordringer med hensyn til sprog, administrativ kapacitet, kulturelle og retlige forskelle; understreger, at det er særlig vigtigt at tage denne udfordring op, da SMV'er beskæftiger 67 % af arbejdstagerne i EU's ikke-finansielle erhvervssektorer og skaber 57 % af værditilvæksten ⁽¹⁵⁾;

8. påpeger, at transporttjenesterne, især offentlige transporttjenester på tværs af grænserne, stadig ikke er tilstrækkeligt udviklede og koordinerede i grænseområder, navnlig grænseområder med en lavere befolkningstæthed, til dels som følge af manglende eller nedlagte forbindelser, hvilket hæmmer den grænseoverskridende mobilitet og mulighederne for økonomisk udvikling; understreger endvidere, at grænseoverskridende transportinfrastruktur også påvirkes særligt negativt af komplekse lovgivningsmæssige og administrative ordninger; understreger det eksisterende potentiale for udvikling af bæredygtig transport, primært baseret på offentlig transport, og afventer i den forbindelse den kommende undersøgelse fra Kommissionen af manglende jernbaneforbindelser langs de indre EU-grænser; understreger, at sådanne undersøgelser eller fremtidige henstillinger bl.a. bør bygge på oplysninger og erfaringer fra lokale, regionale og nationale myndigheder og tage hensyn til eventuelle forslag om grænseoverskridende samarbejde og, hvor et sådant allerede er etableret, til bedre forbindelser på tværs af grænserne og opfordrer regionale myndigheder i grænseområder til at foreslå metoder til at afhjælpe eksisterende mangler i transportnettene; minder om, at visse eksisterende jernbaneinfrastrukturer står ubenyttede hen på grund af manglende støtte; understreger de fordele, som en yderligere udvikling af vandvejene kan give de lokale og regionale økonomier; opfordrer til, at der etableres en CEF-akse med et passende budget til at slå bro over de manglende forbindelser i den bæredygtige transportinfrastruktur i grænseregioner; understreger behovet for at fjerne transportflaskehalse, som hæmmer de økonomiske aktiviteter, såsom transport, turisme og persontrafik;

9. noterer sig, at grænseområdernes tiltrækningskraft med hensyn til bopæl og investeringer i høj grad afhænger af livskvaliteten, tilgængeligheden af offentlige og kommercielle tjenester for borgere og virksomheder og kvaliteten af transport — betingelser, som kun kan opfyldes og opretholdes gennem et tæt samarbejde mellem nationale, regionale og lokale myndigheder samt virksomheder på begge sider af grænsen;

10. beklager, at forskellige og komplekse procedurer for forhåndstilladelse i forbindelse med sundhedsydelse og de anvendte betalings- og godtgørelsesmetoder, administrative byrder for patienter, der konsulterer specialister på tværs af grænserne, uforeneligheder med hensyn til anvendelse af teknologi og udveksling af patientdata samt mangel på ensartet tilgængelig information ikke blot begrænser tilgængeligheden fra begge sider af grænsen og dermed hæmmer den fulde anvendelse af sundhedsfaciliteter, men også forhindrer nød- og redningstjenesterne i at udføre deres interventioner på tværs af grænserne;

11. lægger vægt på den rolle, EU's grænseregioner kan spille med hensyn til miljøet og bevarelsen heraf, eftersom miljøforurening og naturkatastrofer ofte er grænseoverskridende spørgsmål; støtter i denne forbindelse grænseoverskridende projekter om miljøbeskyttelse for regioner ved EU's ydre grænser, da disse regioner ofte står over for miljømæssige udfordringer som følge af forskelle i miljøstandarder og retsfor skrifter i EU's nabolande; opfordrer også til bedre samarbejde om og koordinering af den interne vandforvaltning for at forebygge naturkatastrofer som f.eks. oversvømmelser;

12. opfordrer Kommissionen til hurtigt at løse de problemer, der opstår som følge af fysiske og geografiske barrierer mellem grænseregioner;

Styrkelse af samarbejde og tillid

13. mener, at gensidig tillid, politisk vilje og en fleksibel tilgang blandt interessenter på flere niveauer, fra lokalt til nationalt niveau, herunder civilsamfundet, er afgørende for at overvinde de ovennævnte vedvarende hindringer; mener, at værdien af samhørighedspolitikken for grænseregionerne er baseret på målet om at fremme beskæftigelse og vækst, og at dette arbejde skal igangsættes på EU- og medlemsstatsniveau samt på regionalt og lokalt plan; opfordrer derfor til en bedre koordinering og dialog, en mere effektiv udveksling af oplysninger og yderligere udveksling af bedste praksis mellem myndighederne, navnlig på lokalt og regionalt plan; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke et sådant samarbejde og yde finansiering til samarbejdsstrukturer med henblik på at sikre de respektive lokale og regionale myndigheder tilstrækkelig funktionel og finansiel autonomi;

⁽¹⁵⁾ Annual Report on European SMEs 2016/2017, s. 6.

Tirsdag den 11. september 2018

14. understreger betydningen af uddannelse og kultur, og navnlig mulighederne for at intensivere bestræbelserne på at fremme flersprogethed og interkulturel dialog i grænseregioner; fremhæver skolernes og de lokale massemediers potentiale i disse bestræbelser og opfordrer medlemsstater, regioner og kommuner langs de indre grænser til at indføre undervisning i nabolandenes sprog i deres læseplaner fra førskoleundervisningen; understreger endvidere betydningen af at fremme en flersproget tilgang på alle administrative niveauer;

15. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at lette og fremme den gensidige anerkendelse og bedre forståelse af certifikater, eksamensbeviser og erhvervsmæssige og faglige kvalifikationer mellem naboregioner; opfordrer derfor til, at der medtages specifikke færdigheder i læseplanerne med det formål at øge beskæftigelsesmulighederne på tværs af grænserne, herunder validering og anerkendelse af kvalifikationer;

16. opfordrer til forskellige foranstaltninger, der tager sigte på at bekæmpe alle former for forskelsbehandling i grænseregionerne og på at nedbryde barriererne for sårbare personer, når de skal finde beskæftigelse og integreres i samfundet; støtter i den forbindelse fremme og udvikling af sociale virksomheder i grænseregionerne som en kilde til jobskabelse, navnlig for sårbare grupper såsom unge arbejdsløse og personer med handicap;

17. glæder sig over handlingsplanen for e-forvaltning 2016-2020⁽¹⁶⁾ som et værktøj til at opnå en effektiv og inklusiv offentlig forvaltning, og anerkender den særlige værdi af denne plan for forenklingsforanstaltninger i grænseregioner; bemærker, at der er behov for interoperabilitet mellem de eksisterende e-forvaltningssystemer på de nationale, regionale og lokale administrative niveauer; er imidlertid bekymret over den mangelfulde gennemførelse af planen i nogle medlemsstater; er også bekymret over den ofte utilstrækkelige interoperabilitet mellem myndighedernes elektroniske systemer og det lave niveau af onlinetjenester til rådighed for udenlandske iværksættere, som begynder at drive virksomhed i et andet land; opfordrer derfor medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at lette adgangen, herunder sprogværktøjer, til deres digitale tjenester for potentielle brugere fra naboområderne, og opfordrer myndighederne i grænseregioner til at oprette elektroniske portaler til udvikling af erhvervsinitiativer på tværs af grænserne; opfordrer indtrængende medlemsstaterne, de regionale og lokale myndigheder til at øge deres indsats i forbindelse med e-forvaltningsprojekter, som vil have en positiv indvirkning på borgernes liv og arbejde;

18. noterer sig, at nogle interne og eksterne grænseregioner står over for alvorlige migrationsudfordringer, som ofte går ud over grænseregionens kapacitet, og tilskynder til en hensigtsmæssig anvendelse af Interreg-programmer samt udveksling af god praksis mellem de lokale og regionale myndigheder i grænseområderne som led i integrationen af flygtninge under international beskyttelse; understreger behovet for støtte og koordinering på europæisk plan samt for, at de nationale regeringer bistår de lokale og regionale myndigheder med at tackle disse udfordringer;

19. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge sin viden om håndteringen af de udfordringer, som de indre maritime grænseområder samt regionerne ved de ydre grænser står overfor; anmoder om yderligere støtte til grænseoverskridende projekter mellem regionerne ved EU's ydre grænser og grænseregioner i nabolande, navnlig regioner i de tredjelande, der er involveret i EU's integrationsproces; gentager i denne forbindelse, at de karakteristika og udfordringer, som alle grænseregionerne står overfor, i et vist omfang er fælles, men samtidig kræver en differentieret og skræddersyet tilgang; understreger behovet for at give særlig opmærksomhed og yde passende støtte til regionerne i den yderste periferi langs EU's ydre grænser;

20. understreger, at den fremtidige samhørighedspolitik bør tage passende hensyn til og yde støtte til de EU-regioner, der er mest påvirket af følgerne af Det Forenede Kongeriges udtreden af Den Europæiske Union, navnlig dem, der som følge heraf selv kommer til at befinde sig ved EU's (hav- eller land-)grænse;

21. opfordrer medlemsstaterne til at øge komplementariteten i deres sundhedstjenester i grænseregionerne og sikre et reelt samarbejde i forbindelse med levering af beredskabstjenester på tværs af grænserne som f.eks. sundhedspleje, politiarbejde og tjenesteydelser i forbindelse med brandberedskab for at sikre, at patienternes rettigheder overholdes, som fastsat i direktivet om grænseoverskridende sundhedsydelser, og for at øge tilgængeligheden og kvaliteten af ydelserne; opfordrer medlemsstaterne, regionerne og kommunerne til at indgå bilaterale eller multilaterale rammeaftaler om grænseoverskridende sundhedssamarbejde og henleder i den forbindelse opmærksomheden på de såkaldte ZOAST-områder (zone Organisées d'Accès aux Soins transfrontaliers), hvor indbyggere i grænseområder kan modtage sundhedsydelser på begge sider af grænsen i udpegede sundhedsinstitutioner uden administrative eller finansielle hindringer, og som er blevet benchmarks for grænseoverskridende sundhedssamarbejde i Europa;

⁽¹⁶⁾ Kommissionens meddelelse af 19. april 2016 med titlen "EU-handlingsplan for e-forvaltning 2016-2020: Fremskyndelse af forvaltningernes digitale omstilling" (COM(2016)0179).

Tirsdag den 11. september 2018

22. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at styrke samarbejdet og overvinde hindringer for den regionale udvikling ved de ydre grænser til naboregioner, navnlig til regionerne i de lande, der forbereder sig til tiltrædelse af EU;
23. understreger betydningen af små og grænseoverskridende projekter, når det drejer sig om at bringe folk sammen og på den måde skabe et nyt potentiale for lokaludvikling;
24. understreger betydningen af at tage ved lære af og i højere grad anvende potentialet i succes historier fra visse grænseregioner;
25. understreger vigtigheden af sport som et redskab til at fremme integrationen af samfund, der bor i grænseregioner, og opfordrer medlemsstaterne og Europa-Kommissionen til at afsætte passende økonomiske ressourcer til territoriale samarbejdsprogrammer til finansiering af lokal sportsinfrastruktur;

Udnyttelse af EU's redskaber til at skabe bedre sammenhæng

26. understreger den meget vigtige og positive rolle, som programmerne for europæisk territorielt samarbejde spiller, og navnlig programmerne for grænseoverskridende samarbejde, i den økonomiske og sociale udvikling og samhørighed i grænseregioner, herunder maritime og ydre grænseområder; glæder sig over, at europæiske territorielt samarbejde i Kommissionens forslag til den flerårige finansielle ramme for 2021-2027 bevares som et vigtigt mål med en mere særskilt rolle inden for samhørighedspolitikken efter 2020, og opfordrer til et væsentligt forøget budget, navnlig for den grænseoverskridende komponent; understreger den mærkbare europæiske merværdi af europæisk territorielt samarbejde og opfordrer Rådet til at vedtage de foreslåede bevillinger i denne henseende; understreger på samme tid behovet for at forenkle programmerne, sikre bedre overensstemmelse mellem europæisk territorielt samarbejde og EU's overordnede mål og give programmerne den fleksibilitet, der er nødvendig for bedre at kunne håndtere lokale og regionale udfordringer, mindske de administrative byrder for støttemodtagerne og fremme flere investeringer i bæredygtige infrastrukturprojekter gennem samarbejdsprogrammer på tværs af grænserne; opfordrer myndighederne i grænseregionerne til at gøre mere intensiv brug af den støtte, der ydes gennem disse programmer;
27. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at forelægge Europa-Parlamentet en rapport om de hindringer, der er blevet fjernet inden for grænseoverskridende samarbejde; opfordrer Kommissionen til at fremme anvendelsen af eksisterende innovative værktøjer, som bidrager til den igangværende modernisering og udvidelse af det grænseoverskridende samarbejde, såsom grænsekontaktpunkter, et styrket Solvit-system samt den fælles digitale portal, hvis formål er at tilvejebringe ekspertise og rådgivning om grænseoverskridende regionale aspekter, og til yderligere at udvikle nye værktøjer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til så vidt muligt at gøre offentlige forvaltninger digitale for at sikre borgerne og virksomhederne i grænseregioner digitale offentlige end-to-end-tjenester;
28. understreger betydningen af, at Kommissionen indsamler oplysninger om interaktion på tværs af grænserne med henblik på en bedre og mere oplyst beslutningsproces i samarbejde med medlemsstaterne, regionerne og kommunerne og støtter og finansierer pilotprojekter, programmer, undersøgelser, analyser og territorial forskning;
29. opfordrer til en bedre udnyttelse af potentialet i EU's makroregionale strategier til løsning af de udfordringer, der er knyttet til grænseregioner;
30. mener, at samhørighedspolitikken bør være mere gearret til at investere i mennesker, eftersom økonomierne i grænseregionerne kan fremmes ved en effektiv blanding af investeringer i innovation, menneskelig kapital, god forvaltning og institutionel kapacitet;
31. beklager, at potentialet i den europæiske gruppe for territorielt samarbejde ikke udnyttes fuldt ud, hvilket dels kan skyldes de lokale og regionale myndigheders forbehold, dels deres frygt for en overførsel af kompetencer og et vedvarende manglende kendskab til deres respektive kompetencer; opfordrer til, at andre mulige årsager til denne situation hurtigt identificeres og behandles; opfordrer Kommissionen til at foreslå foranstaltninger til at fjerne hindringerne for en effektiv anvendelse af dette instrument; minder om, at Kommissionens primære rolle i programmerne under det europæiske territoriale samarbejde bør være at lette samarbejdet mellem medlemsstaterne;

Tirsdag den 11. september 2018

32. opfordrer indtrængende til, at der tages hensyn til erfaringerne i de mange euroregioner, der findes og opererer på tværs af EU's interne og eksterne grænseregioner med henblik på at fremme mulighederne for økonomisk og social udvikling og livskvalitet for de borgere, der bor i grænseregioner; opfordrer til, at der foretages en vurdering af euroregionernes arbejde med hensyn til regionalt samarbejde og deres forhold til initiativerne og arbejdet i EU's grænseregioner med henblik på at koordinere og optimere resultaterne af deres arbejde på dette område;

33. understreger, at de territoriale konsekvensanalyser bidrager til en bedre forståelse af den geografiske virkning af politikker; opfordrer Kommissionen til at overveje at give territoriale konsekvensanalyser en mere fremtrædende rolle, når der fremlægges EU-lovgivningsinitiativer;

34. er overbevist om, at en europæisk grænseoverskridende aftale, som i tilfælde af en territorielt afgrænset grænseoverskridende infrastruktur eller tjenesteydelse (f.eks. et hospital eller en tramline) ville gøre det muligt at anvende de nationale normative rammer og/eller standarder fra blot et af de to eller flere berørte lande, yderligere ville mindske hindringer på tværs af grænserne; glæder sig i denne forbindelse over det nyligt offentliggjorte forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en mekanisme til at imødegå retlige og administrative hindringer i en grænseoverskridende sammenhæng (COM(2018)0373);

35. afventer det kommende forslag til forordning fra Kommissionen om et grænseoverskridende samarbejdsstyringsværktøj med henblik på at vurdere dets nytteværdi for de pågældende regioner;

o

o o

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Kommissionen, Rådet, medlemsstaternes nationale og regionale parlamenter og EØSU.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0331

Foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU**Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU (2018/2055(INI))**

(2019/C 433/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 8, 10, 19 og 157 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som trådte i kraft med vedtagelsen af Lissabontraktaten i december 2009 ⁽¹⁾, særlig artikel 1, 20, 21, 23 og 31,
- der henviser til rapport fra 2014 fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) med titlen "Violence against women: an EU-wide survey" (Vold mod kvinder - en EU-undersøgelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2004/113/EF af 13. december 2004 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med adgang til og levering af varer og tjenesteydelser, som indeholder en definition af og fordømmer chikane og seksuel chikane ⁽⁴⁾,
- der henviser til ligestillingsindekset fra Det Europæiske Ligestillingsinstitut (EIGE),
- der henviser til EIGE's publikation fra juni 2017 med titlen "Digital vold mod kvinder og piger",
- der henviser til EU-formandskabstriens erklæring af 19. juli 2017 fra Estland, Bulgarien og Østrig om ligestilling mellem kvinder og mænd,
- der henviser til De Forenede Nationers retlige instrumenter om menneskerettigheder og navnlig om kvinders rettigheder såsom FN-pagten, verdenserklæringen om menneskerettigheder, de internationale konventioner om borgerlige og politiske rettigheder og om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder (CEDAW) og den tilhørende protokol og konventionen mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling,
- der henviser til andre FN-instrumenter om seksuel chikane og vold mod kvinder såsom Wienererklæringen og -handlingsprogrammet af 25. juni 1993, som blev vedtaget på verdenskonferencen om menneskerettigheder, FN's Generalforsamlings erklæring af 20. december 1993 om afskaffelse af vold mod kvinder, resolution af 21. juli 1997 om forebyggelse af kriminalitet og strafferetlige foranstaltninger til bekæmpelse af vold mod kvinder, rapporterne fra FN's særlige rapportører om vold mod kvinder samt CEDAW-komiteens generelle henstilling nr. 19,
- der henviser til Beijing-erklæringen og den tilhørende handlingsplan, som blev vedtaget på den fjerde verdenskvindekonference den 15. september 1995, og til de efterfølgende slutdokumenter, som blev vedtaget på de ekstraordinære FN-samlinger Beijing+5 (2000), Beijing+10 (2005), Beijing+15 (2010) og Beijing+20 (2015),

⁽¹⁾ EUT C 326 af 26.10.2012, s. 391.⁽²⁾ <http://fra.europa.eu/en/publication/2014/violence-against-women-eu-wide-survey-main-results-report>⁽³⁾ EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23.⁽⁴⁾ EUT L 373 af 21.12.2004, s. 37.

Tirsdag den 11. september 2018

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandards for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA ⁽⁵⁾ (direktivet om ofres rettigheder),
- der henviser til Kommissionens forslag af 14. november 2012 til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en mere ligelig kønsfordeling blandt menige bestyrelsesmedlemmer i børsnoterede selskaber og tilhørende foranstaltninger (direktivet om kvindelige bestyrelsesmedlemmer) (COM(2012)0614),
- der henviser til rammeaftale af 26. april 2007 om bekæmpelse af mobning og vold på arbejdspladsen mellem ETUC/CES, BUSINESSEUROPE, UEAPME og CEEP,
- der henviser til rapport fra det europæiske netværk for nationale ligestillingsorganer (EQUINET) med titlen "The Persistence of Discrimination, Harassment and Inequality for Women. The work of equality bodies informing a new European Commission Strategy for Gender Equality", der blev offentliggjort i 2015,
- der henviser til EQUINET's rapport med titlen "Harassment on the Basis of Gender and Sexual Harassment: Supporting the Work of Equality Bodies", som blev offentliggjort i 2014,
- der henviser til Istanbulkonventionen til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, særlig artikel 2 og 40, og til ⁽⁶⁾ sin beslutning af 12. september 2017 om forslag til Rådets afgørelse om Den Europæiske Unions indgåelse af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. september 2001 om mobning på arbejdspladsen ⁽⁸⁾, af 26. november 2009 om afskaffelse af vold mod kvinder ⁽⁹⁾, af 5. april 2011 om prioriteringer og udkast til en ny EU-rammepolitik til bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹⁰⁾, af 15. december 2011 om midtvejsevalueringen af den europæiske strategi for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen 2007-2012 ⁽¹¹⁾, af 25. februar 2014 med henstillinger til Kommissionen om bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹²⁾ og den tilhørende EU-merværdivurdering fra november 2013 og af 24. november 2016 om EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder ⁽¹³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 14. marts 2017 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU i 2014-2015 ⁽¹⁴⁾, af 10. marts 2015 om fremskridt for ligestillingen mellem kvinder og mænd i Den Europæiske Union i 2013 ⁽¹⁵⁾, og af 24. oktober 2017 om legitime foranstaltninger til beskyttelse af whistleblowere, der handler i almenhedens interesse, når de afslører fortrolige oplysninger om selskaber og offentlige organer ⁽¹⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU ⁽¹⁷⁾,
- der henviser til Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisations rapport med titlen "Safe at home, safe at work – Trade union strategies to prevent, manage and eliminate work-place harassment and violence against women",
- der henviser til den rapport, der blev udarbejdet til ekspertmødet om vold mod kvinder og mænd i arbejdslivet (3.-6. oktober 2016), som blev organiseret af Den Internationale Arbejdsorganisation,

⁽⁵⁾ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57.

⁽⁶⁾ <https://rm.coe.int/168008482e>

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0329.

⁽⁸⁾ EFT C 77 E af 28.3.2002, s. 138.

⁽⁹⁾ EUT C 285 E af 21.10.2010, s. 53.

⁽¹⁰⁾ EUT C 296 E af 2.10.2012, s. 26.

⁽¹¹⁾ EUT C 168 E af 14.6.2013, s. 102.

⁽¹²⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 2.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0451.

⁽¹⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0073.

⁽¹⁵⁾ EUT C 316 af 30.8.2016, s. 2.

⁽¹⁶⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0402.

⁽¹⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0417.

Tirsdag den 11. september 2018

- der henviser til undersøgelse foretaget af Den Interparlamentariske Union med titlen "Sexism, harassment and violence against women parliamentarians", som blev offentliggjort i 2016 ⁽¹⁸⁾,
 - der henviser til studiet med titlen "Bullying and sexual harassment at the workplace, in public spaces, and in political life in the EU" (Mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv i EU), som blev offentliggjort af Generaldirektoratet for Interne Politikker i marts 2018 ⁽¹⁹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0265/2018),
- A. der henviser til, at ligestilling mellem kønnene er en grundlæggende værdi for EU, som er anerkendt i traktaterne og i chartret om grundlæggende rettigheder; der henviser til, at kønsbestemt vold beror på en ulige magtbalance og ansvarsfordeling mellem mænd og kvinder og er knyttet til patriarkatet og vedvarende kønsbestemt diskrimination;
- B. der henviser til, at ældre mennesker og navnlig ældre enlige kvinder udgør en særlig sårbar socialgruppe, når de stilles over for psykisk og fysisk chikane og mobning;
- C. der henviser til, at seksuel chikane i direktiv 2002/73/EF defineres som "enhver form for uønsket verbal, ikke-verbal eller fysisk adfærd med seksuelle undertoner med det formål eller den virkning at krænke en persons værdighed, navnlig ved at skabe et truende, fjendtligt, nedværdigende, ydmygende eller ubehageligt klima";
- D. der henviser til, at denne definition bør omformuleres i lyset af sociale og teknologiske tendenser og holdninger, som alle har udviklet og ændret sig i tidens løb;
- E. der henviser til, at det er nødvendigt at bekæmpe chikane på grund af graviditet og moderskab for at opnå en ægte balance mellem arbejdsliv og privatliv for kvinder;
- F. der henviser til, at seksuel chikane er en form for vold og er den mest ekstreme, men også vedholdende form for kønsdiskrimination; der henviser til, at ca. 90 % af ofre for seksuel chikane er kvinder, og omtrent 10 % er mænd; der henviser til, at i henhold til den EU-dækkende FRA-undersøgelse fra 2014 om vold mod kvinder har én ud af tre kvinder været udsat for fysisk eller seksuel vold i løbet af deres voksne liv; der henviser til, at op mod 55 % af alle kvinder i EU har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 32 % af alle ofre i EU har angivet, at gerningsmanden var en overordnet, en kollega eller en kunde; der henviser til, at 75 % af kvinder i erhverv, der kræver særlige kvalifikationer, og stillinger på topledelsesniveau har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 61 % af kvinder ansat i servicesektoren har været udsat for seksuel chikane; der henviser til, at 5-10 % af den europæiske arbejdsstyrke generelt til enhver tid udsættes for mobning på arbejdspladsen;
- G. der henviser til, at både seksuel chikane og psykisk chikane er forbudt på beskæftigelsesområdet på EU-plan, herunder i relation til adgang til beskæftigelse, erhvervsuddannelse og forfremmelse, og falder ind under de sundheds- og sikkerhedsmæssige aspekter;
- H. der henviser til, at EU's institutioner og agenturer har ansvaret for vedvarende at forbedre de eksisterende ordninger for at gennemføre de mest effektive regler med henblik på at udbrede kendskabet til definitionen af seksuel chikane og beskytte arbejdstagerne;
- I. der henviser til, at seksuel chikane i væsentlig grad er et underreporteret fænomen, fordi der i samfundet er et ringe kendskab til problemet, fordi det er forbundet med frygt og skam at tale med andre mennesker om emnet, fordi folk frygter at blive fyret, fordi det er vanskeligt at indsamle beviser, fordi der er begrænsede muligheder for rapportering, overvågning og vidnebeskyttelse, og fordi der sker en normalisering af volden;

⁽¹⁸⁾ <https://www.ipu.org/resources/publications/reports/2016-10/sexism-harassment-and-violence-against-women-parliamentarians>

⁽¹⁹⁾ Studie – "Bullying and sexual harassment at the workplace, in public spaces, and in political life in the EU", Europa-Parlamentet, Generaldirektoratet for Interne Politikker, Temaafdelingen for Borgernes Rettigheder og Konstitutionelle Anliggender, marts 2018.

Tirsdag den 11. september 2018

- J. der henviser til, at seksuel chikane på arbejdspladsen i mange tilfælde kan føre til, at offeret bliver fyret eller isoleret på arbejdspladsen; der henviser til, at når mindre alvorlige overgreb ikke bliver bekæmpet, giver dette anledning til mere alvorlige overgreb;
- K. der henviser til, at mobning og seksuel chikane fortsat udgør alvorlige problemer i en række forskellige sociale sammenhænge, bl.a. på arbejdspladsen, i det offentlige rum, i virtuelle rum som internettet og i det politiske liv, og at disse fænomener i voksende omfang manifesterer sig ved hjælp af nye teknologier, f.eks. websteder eller sociale netværk, hvor gerningsmændene kan føle sig sikre under dække af anonymitet;
- L. der henviser til, at der er risiko for en intensivering af negativ adfærd over for enkeltpersoner eller samfundsgrupper i en kontekst, hvor der opstår nye former for tilrettelæggelse af arbejdslivet og det sociale liv, og der sker en udviskning af grænserne mellem privatlivet, arbejdslivet og sociale kontakter; der henviser til, at mobning på arbejdspladsen meget ofte kan manifestere sig i forskellige former og kan forekomme både i vertikale relationer (begået af en overordnet eller af underordnede) og i horisontale relationer (begået af kolleger på samme niveau i hierarkiet);
- M. der henviser til, at seksuel og psykisk chikane er fænomener, som involverer ofre og gerningsmænd i alle aldre, med alle uddannelsesmæssige og kulturelle baggrunde og indkomster og fra alle samfundslag, og at dette fænomen har fysiske, seksuelle, følelsesmæssige og psykiske konsekvenser for offeret; der henviser til, at kønsstereotyper og sexismen, herunder sexistisk hadefuldt tale, både offline og online, er grundlæggende årsager til mange former for vold og diskrimination mod kvinder og hindrer styrkelse af kvinders indflydelse og status;
- N. der henviser til, at direktivet om ofres rettigheder definerer kønsbestemt vold som en krænkelse af offerets grundlæggende frihedsrettigheder, der omfatter seksuel vold (herunder voldtægt, seksuelle overgreb og seksuel chikane); der henviser til, at kvinder, der er ofre for kønsbestemt vold, og deres børn ofte kræver særlig støtte og beskyttelse på grund af den store risiko for gentagen viktimitisering, intimidering og gengældelse, der er forbundet med denne form for vold;
- O. der henviser til, at vold i arbejdslivet ofte behandles på en ukoordineret måde, som hovedsagelig fokuserer på mere synlige former såsom fysisk vold; der henviser til, at seksuel og psykisk chikane imidlertid kan få endnu mere ødelæggende virkninger for den berørte person;
- P. der henviser til, at sexistiske handlinger og den deraf følgende seksuelle chikane, som kvinder kan blive udsat for på arbejdspladsen, bidrager til at drive dem væk fra arbejdsmarkedet, hvilket har negative konsekvenser for deres økonomiske uafhængighed og familiens samlede indkomst;
- Q. der henviser til, at kvinder, som bliver udsat for chikane og vold i landdistrikter og afsidesliggende områder i EU, almindeligvis har større vanskeligheder med at få ordentlig assistance og beskyttelse mod aggressive personer;
- R. der henviser til, at både fysisk og verbal chikane, også online, ikke blot har skadelige konsekvenser på kort sigt, men også på lang sigt, og at skadevirkningerne for eksempel kan omfatte stress og dyb klinisk depression og endda kan drive ofrene til selvmord, hvilket er blevet påvist via et voksende antal indberetninger om sådanne tilfælde; der henviser til, at mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen ud over de negative sundhedsmæssige konsekvenser også kan have en negativ indvirkning på en persons karriereforløb, på organisationer og på samfundet som helhed, f.eks. i form af øget fravær, mindsket produktivitet og forringet service samt tab af menneskelig kapital;
- S. der henviser til, at medlemsstaterne og EU-institutionerne i henhold til EU-retten skal sikre, at der findes et ligestillingsorgan, der kan yde uafhængig bistand til ofre for chikane, gennemføre uafhængige undersøgelser, indsamle relevante, disaggregerede og sammenlignelige data, gennemføre forskning om definitioner og klassifikationer, offentliggøre uafhængige rapporter og fremsætte henstillinger om spørgsmål vedrørende beskæftigelse og uddannelse, om adgang til og levering af varer og tjenesteydelser og til selvstændige erhvervsdrivende;
- T. der henviser til, at kvinder i EU ikke er beskyttet mod kønsbestemt vold og seksuel og psykisk chikane i lige høj grad som følge af forskellig politik og lovgivning i de forskellige medlemsstater; der henviser til, at retssystemerne ikke altid yder tilstrækkelig støtte til kvinder; der henviser til, at gerningsmændene bag kønsbestemt vold ofte er personer, som offeret kender i forvejen, og at offeret i mange tilfælde befinder sig i et afhængighedsforhold, der forstærker den pågældendes angst for at anmelde volden;

Tirsdag den 11. september 2018

- U. der henviser til, at samtlige medlemsstater har undertegnet Istanbulkonventionen, men at ikke alle medlemsstater har ratificeret konventionen, og at denne forsinkelse stiller sig hindrende i vejen for en fuldstændig gennemførelse af konventionen;
- V. der henviser til, at sexisme samt seksuel og psykisk chikane over for kvindelige parlamentarikere forekommer og er et udbredt fænomen; der henviser til, at gerningsmændene til chikane og vold ikke kun findes blandt de politiske modstandere, men også kan være medlemmer af det samme politiske parti såvel som religiøse ledere, lokale myndigheder og endda familiemedlemmer;
- W. der henviser til, at politikere som folkevalgte repræsentanter har et afgørende ansvar for at optræde som positive rollemodeller i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i samfundet;
- X. der henviser til, at kvinders legitimitet i den politiske sfære undertiden stadig anfægtes, og at kvinder er ofre for stereotype opfattelser, som afholder dem fra at deltage i politik – et fænomen, der er særligt iøjnefaldende, når kvinder er underrepræsenteret i politik;
- Y. der henviser til, at ikke alle nationale og regionale parlamenter eller kommunale bestyrelser har specifikke strukturer og interne regler, der skaber passende kanaler til at garantere en sikker og fortrolig indgivelse og behandling af klager over chikane; der henviser til, at undervisning i seksuel og psykisk chikane bør være obligatorisk for alle parlamentsmedarbejdere og -medlemmer, også i Europa-Parlamentet;
- Z. der henviser til, at vold i hjemmet også har relevans i forhold til arbejdspladsen, eftersom sådan vold kan påvirke offerets deltagelse i arbejdslivet, arbejdsindsats og sikkerhed;
- AA. der henviser til, at seksuel og psykisk chikane ikke kun finder sted på arbejdspladsen, men også i det offentlige rum, herunder i formelle og uformelle uddannelsessammenhænge, sundheds- og fritidsfaciliteter, på gaden og i offentlige transportmidler;
- AB. der henviser til, at forfølgelse og chikane på internettet indebærer brug af informations- og kommunikationsteknologi til at forfølge, chikanere, kontrollere eller manipulere en person; der henviser til chikane på internettet er et særligt problem for unge kvinder på grund af deres større brug af disse medier; der henviser til, at 20 % af alle unge kvinder (18-29 år) i EU-28 har været udsat for chikane på internettet;
- AC. der henviser til, at en undersøgelse i 2016 viste, at over halvdelen af de adspurgte kvinder havde oplevet en eller anden form for seksuel chikane på britiske arbejdspladser, men at fire ud af fem kvinder havde undladt at indberette denne chikane til deres arbejdsgiver ⁽²⁰⁾;
- AD. der henviser til, at nye teknologier også har et potentiale til at fungere som en allieret, når det handler om at analysere, forstå og forebygge tilfælde af voldelige overgreb;
- AE. der henviser til, at kvinder og særlig unge kvinder bliver udsat for mobning og seksuel chikane, som omfatter brug af nye teknologier, f.eks. websteder og sociale netværk, og at dette af og til foregår via hemmelige fora eller grupper på de sociale medier; der henviser til, at sådanne handlinger omfatter voldtægtstrusler, dødstrusler, hackingforsøg samt offentliggørelse af private oplysninger og fotos; der henviser til, at det anslås, at en ud af ti piger, allerede når de kun er 15 år, har oplevet en form for digital vold, herunder forfølgelse og chikane på internettet, i en kontekst, hvor onlinemedier og sociale medier finder udbredt anvendelse; der henviser til, at kvinder i offentlige roller, heriblandt journalister og navnlig LGBTI-kvinder og handicappede kvinder, er et yndet mål for forfølgelse på nettet og onlinevold, og at visse kvinder har været nødsaget til at forlade sociale netværk af denne grund, fordi de er blevet udsat for fysisk angst, stress, koncentrationsproblemer, frygt for at gå hjem og bekymringer for deres nærmeste;
- AF. der henviser til, at forebyggelse af chikane på arbejdspladsen kun kan finde sted, hvis både private og offentlige virksomheder skaber en kultur, hvor kvinder bliver behandlet som ligeværdige, og hvor arbejdstagere behandler hinanden med respekt;

⁽²⁰⁾ <https://www.tuc.org.uk/sites/default/files/SexualHarassmentreport2016.pdf>

Tirsdag den 11. september 2018

AG. der henviser til, at forskningen har vist, at chikane stortrives på arbejdspladser, hvor ledelsen er domineret af mænd, og hvor kvinder har ringe indflydelse, f.eks. i underholdnings- og medieindustrien, men at chikane også forekommer i teknologivirk-somheder og på advokatkontorer, i salgsbranchen og i mange andre sektorer, hvis en mandsdomineret ledelse tolererer en seksualiseret behandling af arbejdstagerne; der henviser til, at virksomheder med flere kvinder på ledende poster har en lavere forekomst af seksuel chikane;

Generelle henstillinger

1. fordømmer på det skarpeste alle former for vold mod kvinder som beskrevet i CEDAW og Istanbulkonventionen;
2. understreger, at seksuel chikane er en krænkelse af menneskerettighederne, som har relation til de patriarkalske magtstrukturer, der må omformes snarest muligt;
3. fremhæver den centrale rolle, alle mænd har, når det gælder om at sætte en stopper for alle former for chikane og seksuel vold; opfordrer Kommissionen og alle medlemsstater til aktivt at inddrage mænd i oplysnings- og forebyggelseskampagner samt uddannelseskampagner for ligestilling; understreger, at sådanne forebyggelseskampagner også må fokusere på de mindre alvorlige overgreb;
4. fastholder, at oplysningsforanstaltninger og -kampagner til forebyggelse af vold mod piger og kvinder også skal rettes mod drenge, og at disse tiltag bør gennemføres i de tidlige faser af uddannelsesforløbet;
5. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at overvåge den korrekte gennemførelse af EU-direktiverne om forbud mod seksuel chikane;
6. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle omfattende nationale handlingsplaner og lovgivning om vold mod kvinder under behørig hensyntagen til, at der skal afsættes de nødvendige ressourcer, bl.a. i form af undervisning af personale og tilstrækkelig finansiering, til ligestillingsorganer;
7. opfordrer Kommissionen til at indsamle eksempler på bedste praksis til bekæmpelse af seksuel og psykisk chikane og chikane på grund af graviditet og moderskab på arbejdspladsen og i andre sfærer og til at videreformidle resultaterne af denne vurdering bredt;
8. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre passende og tilstrækkelige finansieringsmekanismer til programmer og aktioner til bekæmpelse af seksuel og psykisk chikane over for kvinder på alle niveauer med særlig vægt på, hvordan der kan anvendes nye teknologier og innovative tiltag, f.eks. via flere investeringer i forskning og innovation, der søger at udrydde dette fænomen;
9. opfordrer Den Europæiske Ombudsmand til at indsamle data om de forskellige beskyttelsesregler, der findes inden for EU-institutioner og -agenturer, og til at udsende bindende konklusioner for at harmonisere reglerne i overensstemmelse med de højeste standarder;
10. beklager, at visse medlemsstater endnu ikke har ratificeret Istanbulkonventionen, og opfordrer alle medlemsstater, der ikke allerede har gjort dette, til omgående at ratificere og fuldt ud gennemføre konventionen; opfordrer endvidere de medlemsstater, der allerede har ratificeret Istanbulkonventionen, til at gennemføre den i fuld udstrækning;
11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at danne sig et klart billede af problemet med seksuel chikane i hele EU med bedre og videnskabeligt set mere solide undersøgelser, der også omfatter nye udfordringer som f.eks. digital mobning;
12. glæder sig over den nye og udbredte offentlige debat, herunder på de sociale medier, som er med til at opstille nye grænser i relation til seksuel chikane og acceptabel adfærd; glæder sig navnlig over initiativer som #MeToo-bevægelsen og støtter på det bestemteste alle kvinder og piger, der har deltaget i denne kampagne, heriblandt dem, der har fordømt deres gerningsmænd;

Tirsdag den 11. september 2018

13. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag om bekæmpelse af mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen, i det offentlige rum og i det politiske liv og til at lade dette forslag omfatte en opdateret og omfattende definition af chikane (både seksuel chikane og andre former for chikane) samt mobning;
14. understreger behovet for at bekæmpe den vedholdende og vedvarende mobning eller intimidering af arbejdstagere, som bevirker eller har til formål at bevirke, at de bliver ydmyget eller isoleret eller udelukket fra fællesskabet med deres kolleger;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med Eurostat og EIGE at forbedre, fremme og sikre en systematisk indsamling af relevante, køns- og aldersopdelte og sammenlignelige data om tilfælde af seksuelt bestemt og kønsbestemt forskelsbehandling og psykisk chikane, herunder chikane på internettet, på nationalt, regionalt og lokalt plan; opfordrer arbejdsgiverorganisationer, fagforeninger og arbejdstagere til aktivt at deltage i dataindsamlingsprocessen ved at stille sektor- og fagspecifik ekspertise til rådighed;
16. bemærker, at det er nødvendigt at prioritere en større forståelse og erkendelse af problemerne via en fælles indsats for at sprede information og tilbyde undervisning, hvis det skal lykkes at indhente sammenlignelige tal, der illustrerer forekomsten af seksuel chikane og mobning på tværs af medlemsstaterne;
17. gentager sin opfordring til Kommissionen om at forelægge et forslag til direktiv om bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og piger og kønsbestemt vold – et forslag, der bør omfatte fælles definitioner af de forskellige former for vold mod kvinder, herunder en opdateret og omfattende definition af chikane (både seksuel chikane og andre former for chikane) samt mobning, og fælles retlige standarder for en kriminalisering af vold mod kvinder; opfordrer Kommissionen til at forelægge en omfattende EU-strategi til bekæmpelse af alle former for kønsbestemt vold, herunder seksuel chikane og misbrug af kvinder og piger, der støtter sig til vidneudsagn i form af kvinders beretninger og førstehåndserfaringer;
18. opfordrer medlemsstaterne til at afsætte passende offentlig finansiering til at sikre, at retshåndhævelsespersonale, dommere og alle embedsmænd, der beskæftiger sig med tilfælde af mobning og seksuel chikane, bliver uddannet til at forstå vold og mobning på arbejdspladsen og andetsteds;
19. opfordrer medlemsstaterne til at garantere, at ofre for kønsbestemt vold og seksuel og psykisk chikane har adgang til lettilgængelige og passende finansierede specialisttjenester af høj kvalitet, og til at anerkende, at de forskellige manifestationer af vold mod kvinder er indbyrdes forbundne og må håndteres via en holistisk tilgang, hvor man søger både at forholde sig til de samfundskulturelle faktorer, der forårsager vold mod kvinder, og at sætte specialisttjenesterne i stand til at anvende teknologiske redskaber til forebyggelse og styring;
20. opfordrer medlemsstaterne og de lokale og regionale myndigheder til at sikre den nødvendige planlægning og de nødvendige ressourcer for at garantere, at ofre for vold og chikane i landdistrikter og afsidesliggende områder ikke er forment adgang til eller kun har begrænset adgang til bistand og beskyttelse;
21. opfordrer Kommissionen til at håndtere nye former for kønsbestemt vold, som f.eks. onlinechikane, ved at udvide definitionen af ulovlig hadefuld tale som defineret i EU-retten i rammeafgåelsen om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen til at omfatte kvindehad og opfordrer endvidere Kommissionen til at sikre, at adfærdskodeksen om bekæmpelse af ulovlig hadefuld tale online også dækker disse forbrydelser; efterlyser uddannelsesprogrammer, som kan anspore kvinder til at forbedre deres færdigheder i at bruge de nye teknologier, således at de bedre er i stand til at imødegå alle former for seksuel chikane og mobning i cyberspace, og opfordrer specialisttjenesterne til at samarbejde om at indføre data- og resourcesystemer, som kan overvåge og analysere problemerne med kønsbestemt vold uden at overtræde den nye generelle forordning om databeskyttelse (forordning (EU) 2016/679);
22. fordømmer endvidere den udbredte forekomst af seksuel chikane og andre former for overgreb, især i onlinespil og på sociale medier, og tilskynder medievirksomheder og -operatører til at foretage overvågning og reagere hurtigt på eventuelle tilfælde af chikane; opfordrer derfor til forskellige foranstaltninger, herunder oplysningskampagner, målrettet undervisning og interne regler om disciplinære sanktioner i forhold til gerningsmænd samt psykologisk og/eller juridisk bistand til ofre for disse former for praksis, med henblik på at forebygge og bekæmpe mobning og seksuel chikane på arbejdspladsen samt i onlinemiljøet;

Tirsdag den 11. september 2018

Vold på arbejdspladsen

23. understreger, at der er et presserende behov for, at medlemsstaterne, de lokale og regionale myndigheder, arbejdsgiverorganisationer og fagforeninger forstår, hvilke forhindringer kvinder står over for, når de skal anmelde tilfælde af seksuel chikane, kønsdiskrimination og kønsbestemt vold, og at kvinder derfor i fuld udstrækning må støttes og opmuntres til at anmelde bl.a. tilfælde af seksuel chikane, kønsdiskrimination, chikane på grund af graviditet og moderskab samt mobning uden at frygte for de mulige konsekvenser, ligesom de ansvarlige instanser skal etablere ordninger, som styrker og støtter kvinder, således at de trygt kan anmelde overgreb;

24. opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre aktive og effektive politikker til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, herunder seksuel chikane og tilfælde af sexisme og mobning, som et flertal af kvinder bliver udsat for på arbejdspladsen;

25. fremhæver det akutte behov for standarder med hensyn til vold og chikane på arbejdspladsen, der kan fungere som en lovgivningsramme for regeringer, arbejdsgivere, virksomheder og fagforeninger på alle niveauer;

26. bemærker, at visse sektorer og erhverv har en højere risiko for vold, navnlig sundhedsvæsenet, offentlige beredskabstjenester, politik, undervisning, transport, husligt arbejde, landbrug og landdistriktsøkonomi samt tekstil-, beklædnings-, læder- og skotøjssektoren;

27. bemærker, at nogle grupper af arbejdstagere kan være mere berørt af mobning og vold på arbejdspladsen, navnlig gravide kvinder og forældre, kvinder med handicap, indvandrerkvinder, kvinder fra oprindelige folk, LGBTI-personer og kvinder, der arbejder på deltid, som praktikanter eller på tidsbegrænsede kontrakter;

28. bemærker, at uønsket adfærd kan hidrøre fra flere forskellige kilder samtidig eller samtidig kan relatere til arbejdslivet, privatlivet eller sociale kontakter, hvilket har negative konsekvenser for alle enkeltpersoner, faggrupper eller grupper i den sociale sfære i disse kontekster;

29. opfordrer medlemsstaterne til at indføre foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe vold og chikane på arbejdspladsen gennem politikker, der fastlægger forebyggende foranstaltninger, effektive, gennemsikkelige og fortrolige procedurer til behandling af klager, kontante og afskrækkende sanktioner over for gerningsmændene, omfattende information og uddannelsesforløb med henblik på at sikre, at arbejdstagerne forstår politikkerne og procedurerne, samt støtte til virksomhederne, således at de kan udarbejde handlingsplaner til implementering af alle disse foranstaltninger; understreger, at disse foranstaltninger ikke bør integreres i de eksisterende strukturer, hvis disse strukturer allerede har indbyggede kønsbarrierer;

30. opfordrer medlemsstaterne til at investere i uddannelse af arbejdsinspektører i samarbejde med specialiserede psykologer og sikre, at virksomheder og organisationer yder kvalificeret professionel og psykosocial støtte til ofre;

31. opfordrer medlemsstaterne og arbejdsmarkedets parter til at sikre, at både offentlige og private virksomheder og organisationer arrangerer obligatorisk efteruddannelse vedrørende seksuel chikane og mobning for alle ansatte og personer i ledende stillinger; understreger, at effektiv efteruddannelse bør være interaktiv, vedvarende, skræddersyet til den konkrete arbejdsplads og varetages af eksterne eksperter;

32. fremhæver, at underrapportering er et alvorligt problem i forbindelse med tilfælde af chikane, og understreger, at det er vigtigt at sikre, at hver eneste organisation råder over specialuddannede rådgivere med tavshedspligt, der kan støtte ofre, bistå ved indberetninger og yde juridisk bistand;

33. understreger, at virksomheder bør føre en nultolerancepolitik over for seksuel chikane og anlægge strategier, der fremmer denne målsætning, og at virksomhederne skal sikre, at samtlige medarbejdere har kendskab til disse strategier, indberetningsprocedurer og deres rettigheder og pligter i forbindelse med seksuel chikane på arbejdspladsen;

Tirsdag den 11. september 2018

34. opfordrer medievirksomheder til at beskytte og støtte journalister, der bliver udsat for digital mobning, og til at vedtage forskellige former for god praksis som f.eks. oplysningskampagner, tilstrækkelig efteruddannelse af ledelsen, bl.a. for at undgå placering af skylden hos ofret samt sekundær viktimisering, foranstaltninger til forbedring af IT-sikkerheden samt juridisk bistand i forbindelse med indgivelse af en klage til den berørte person;

35. opfordrer medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger til at sikre ligeløn mellem kvinder og mænd som en metode til at undgå magtmisbrug og til at fremme ligestilling mellem kønnene og respekt for den menneskelige værdighed, som er afgørende for bekæmpelsen af vold mod kvinder; understreger, at ligeløn bør garanteres via åbenhed omkring lønninger og ved at opretholde formodede ofres ret til information og således sikre ligebehandling og lige beskæftigelsesmuligheder for kvinder og mænd samt ved at sikre og lette kvinders adgang til at deltage i beslutningsprocesserne og besætte ledende stillinger både i den offentlige og den private sektor, hvilket vil sikre en afbalanceret repræsentation af kvinder blandt bestyrelsesmedlemmer; opfordrer derfor Kommissionen og Rådet til at intensivere deres bestræbelser for at genlancere direktivet om kvinder i bestyrelser, som har været blokeret i Rådet siden 2013;

36. mener, at der er behov for en samlet tilgang til vold på arbejdspladsen, som bør omfatte anerkendelse af sameksistensen af mobning, seksuel chikane og chikane på grund af graviditet og moderskab på den ene side og på den anden side forskellige former for ulønnet arbejde i den formelle og uformelle økonomi (som f.eks. subsistenslandbrug, madlavning, børnepasning og ældrepleje) og en række jobtræningsordninger (som f.eks. lærlingeuddannelser, praktikophold og frivilligt arbejde);

37. efterlyser en snarlig vedtagelse af den reviderede udgave af direktivet om skriftlige erklæringer (Rådets direktiv 91/533/EØF);

38. anerkender, at vold i hjemmet ofte har følgevirkninger på arbejdspladsen, med negative konsekvenser for arbejdstagernes liv og virksomhedernes produktivitet, og at disse følgevirkninger også kan gå i den modsatte retning, fra arbejdspladsen til hjemmet; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at yde vejledning om anvendeligheden af europæiske beskyttelsesordrer på arbejdspladsen og til at afklare spørgsmålet om arbejdsgivernes ansvar;

39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende fænomenet chikane på grund af graviditet og moderskab på arbejdspladsen;

Vold i det politiske liv

40. opfordrer alle politikere til at følge de højeste standarder for ansvarlig adfærd og fungere som rollemodeller i forbindelse med forebyggelse og bekæmpelse af seksuel chikane i parlamenter og andre steder;

41. fordømmer alle former for chikane mod kvindelige politikere på de sociale medier i form af "trolling", som involverer sexistiske og nedværdigende opslag, herunder dødstrusler og trusler om voldtægt;

42. understreger betydningen af at indføre politikker og procedurer på tværs af partiskel for at beskytte personer, der er valgt til politiske embeder, samt medarbejdere;

43. anerkender, at paritetiske lister på alle niveauer spiller en afgørende rolle med hensyn til at muliggøre kvinders deltagelse i politik og omforme de magtstrukturer, der diskriminerer mod kvinder; opfordrer medlemsstaterne til at indføre sådanne lister ved valg til Europa-Parlamentet;

44. opfordrer alle politiske partier, herunder de partier, der er repræsenteret i Europa-Parlamentet, til at tage konkrete skridt til at tackle dette problem, bl.a. ved at indføre handlingsplaner og foretage en revision af deres interne regler, der indfører en multolerancepolitik, forebyggende foranstaltninger, procedurer til behandling af klager og passende sanktioner over for gerningsmændene til seksuel chikane og mobning af kvinder i politik;

45. opfordrer de nationale og regionale parlamenter og kommunalbestyrelser til fuldt ud at støtte ofrene inden for rammerne af de interne procedurer og/eller sammen med politiet, til at efterforske sager, til at føre et fortroligt register over sager over tid, til at sikre obligatorisk efteruddannelse til alle ansatte og medlemmer om respekt og værdighed og til at følge andre former for bedste praksis for at sikre multolerance på alle niveauer i deres respektive institutioner;

Tirsdag den 11. september 2018

46. opfordrer indtrængende alle relevante aktører til at sikre en omfattende og hurtig gennemførelse af Parlamentets beslutning fra 2017 om bekæmpelse af seksuel chikane og seksuelle overgreb i EU; anser det for sin pligt at sikre multolerance over for seksuel chikane og yde passende beskyttelse og støtte til ofre; efterlyser i denne forbindelse:

- en taskforce af uafhængige eksperter til at undersøge situationen med hensyn til seksuel chikane og seksuelle overgreb i Parlamentet
- en evaluering og, om nødvendigt, en revision af sammensætningen af Parlamentets kompetente organer for at sikre uafhængighed og ligevægt mellem kønnene
- obligatorisk efteruddannelse til alle medarbejdere og medlemmer
- en klar tidslinje for en gennemgribende implementering af alle de krav, der blev fremsat i beslutningen;

47. opfordrer politikerne til at tilskynde til lederkurser og til selv at deltage i sådanne kurser for at undgå laissez faire-holdninger hos lederne og identificere situationer, hvor der forekommer vold mod kvinder;

Vold i det offentlige rum

48. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en definition på det offentlige rum under hensyntagen til udviklingen inden for kommunikationsteknologierne og derfor indbefatte det "virtuelle" offentlige rum såsom sociale netværk og websteder i definitionen;

49. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at indføre særlig lovgivning om chikane i det offentlige rum, herunder interventionsprogrammer, med særligt fokus på andre tilstedeværendes interventionsrolle;

50. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udføre yderligere forskning i årsager til og konsekvenser af seksuel chikane i det offentlige rum, herunder den indvirkning, som sexistiske og stereotype reklamer kan have på forekomsten af vold og chikane;

51. fremhæver, at oplysningskampagner til bekæmpelse af kønsstereotyper og patriarkalske magtrelationer og til fremme af en multolerancepolitik over for seksuel chikane er blandt de bedste redskaber til at håndtere kønsbestemt vold i det offentlige rum;

52. fremhæver, at undervisning i ligestilling mellem kønnene på alle niveauer er et grundlæggende redskab til at undgå og eliminere disse former for kritisabel adfærd, ændre tankegange og mindske kulturelt betinget tolerance over for sexismen og seksuel chikane; understreger, at det er nødvendigt at indføre uddannelsesprogrammer og debatter om dette emne i skolerne; bemærker, at det er påkrævet at samarbejde med de relevante ngo'er og ligestillingsorganer for at sikre, at disse programmer og debatter – hvor det er nødvendigt og hensigtsmæssigt – omfatter information og drøftelser om forebyggelse og foranstaltninger til bekæmpelse af seksuel chikane for at skabe større opmærksomhed omkring ofres rettigheder og minde befolkningen om sammenhængen mellem seksuel chikane og tingsliggørelse af kvinder;

53. opfordrer medlemsstaterne til at fremme oplysningskampagner på sekundærtrinnet og til at medtage spørgsmålet om digital mobning i undervisningsplanerne i skoler og på universiteter; mener navnlig, at den vellykkede kampagne til bekæmpelse af digital mobning ("Delete Cyberbullying") og initiativet om sikker anvendelse af internettet ("Safer Internet") bør videreføres for at bekæmpe mobning og seksuel chikane og således hjælpe unge mennesker, altså de nye EU-borgere, til at forstå, at det er nødvendigt at fremme ligestilling mellem kønnene og respektere kvinder;

54. opfordrer medlemsstaterne til at indføre et indberetningssystem i skolerne for at få registreret alle tilfælde af digital mobning;

55. bemærker, at visse foranstaltninger, der træffes i medlemsstaterne, har vist sig at være effektive med hensyn til at mindske chikane i det offentlige rum, såsom formel overvågning (øget tilstedeværelse af politi og/eller transportpersonale i offentlige transportmidler, kameraovervågning (CCTV) og naturlig overvågning (bedre synlighed og forbedret belysning);

Tirsdag den 11. september 2018

56. opfordrer medlemsstaterne til at minde udbyderne af internettjenester om deres pligt til at beskytte deres onlineforbrugere ved at reagere på tilfælde af gentagne overgreb eller forfølgelse med henblik på at beskytte ofret, underrette gerningsmændene om, at de ikke kan handle ustraffet, og således ændre gerningsmændenes adfærd;

57. opfordrer medlemsstaterne til med assistance fra IT-eksperter og passende tilsynsorganer, f.eks. politistyrker, at foretage mere kontrol med websteder for at beskytte ofre for mobning og seksuel chikane og, om nødvendigt, forebygge og straffe overgreb;

58. opfordrer medlemsstaterne til at anvende de nødvendige midler til at sikre, at der i medierne, det politiske liv og den offentlige debat ikke anvendes en sprogbrug, som ansporer til voldelig adfærd og nedgør kvinder og dermed krænker deres menneskelige værdighed;

59. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere deres lovgivning og deres definition af kønsbestemt vold på linje med definitionen af vold mod kvinder i Istanbulkonventionen for at styrke effektiviteten af lovgivningen mod chikane og mobning;

60. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre de overvågningsmekanismer, der skal sikre en korrekt gennemførelse af EU-lovgivningen om forbuddet mod seksuel chikane, og til at sikre, at hver enkelt medlemsstats ligestillingsmyndigheder har tilstrækkelige ressourcer til at bekæmpe diskrimination;

o

o o

61. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0332

Ligebehandling af sprog i den digitale tidsalder

Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om ligebehandling af sprog i en digital tidsalder (2018/2028(INI))

(2019/C 433/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 2 og 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til artikel 21, stk. 1, og artikel 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til UNESCO's konvention af 2003 om beskyttelse af den immaterielle kulturarv,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/98/EF af 17. november 2003 om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/37/EU af 26. juni 2013 om ændring af direktiv 2003/98/EF om videreanvendelse af den offentlige sektors informationer ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2015/2240 af 25. november 2015 om indførelse af et program om interoperabilitetsløsninger og fælles rammer for europæiske offentlige forvaltninger, virksomheder og borgere (ISA2-programmet) som et middel til at modernisere den offentlige sektor ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets resolution af 21. november 2008 om en europæisk strategi for flersprogethed (2008/C 320/01) ⁽⁴⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse af 3. december 2013 om særprogrammet til gennemførelse af Horisont 2020 - rammeprogram for forskning og innovation (2014-2020) og om ophævelse af afgørelse 2006/971/EF, 2006/972/EF, 2006/973/EF, 2006/974/EF og 2006/975/EF ⁽⁵⁾,
- der henviser til FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UN CRPD), som blev ratificeret af EU i 2010,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. september 2008 med titlen "Flersprogethed: et aktiv for Europa og en fælles forpligtelse" (COM(2008)0566),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. august 2010 med titlen "En digital dagsorden for Europa" (COM(2010)0245),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. januar 2012 med titlen "En sammenhængende ramme til styrkelse af tilliden til det digitale indre marked for e-handel og onlinetjenester" (COM(2011)0942),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. maj 2015 med titlen "En strategi for et digitalt indre marked" (COM(2015)0192),
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget med titlen "En digital dagsorden for Europa" (COM(2010)0245) ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EUT L 345 af 31.12.2003, s. 90.

⁽²⁾ EUT L 175 af 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 318 af 4.12.2015, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT C 320 af 16.12.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 965.

⁽⁶⁾ EUT C 54 af 19.2.2011, s. 58.

Tirsdag den 11. september 2018

- der henviser til henstillingen om fremme og brug af flersprogethed og universel adgang til cyberspace, som blev vedtaget på UNESCO's 32. generalkonference i Paris den 15. oktober 2003,
 - der henviser til den særlige eurobarometerundersøgelse 386 med titlen "Europeans and their Languages", som blev offentliggjort i juni 2012,
 - der henviser til formandskabets konklusioner fra Det Europæiske Råds møde i Barcelona den 15. og 16. marts 2002 (SN 100/1/02 REV 1),
 - der henviser til sin beslutning af 17. juni 1988 om tegnsprog for døve ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 14. januar 2004 om bevarelse og fremme af den kulturelle mangfoldighed: de europæiske regioners og internationale organisationers rolle (f.eks. UNESCO og Europarådet) ⁽⁸⁾ og sin beslutning af 4. september 2003 om regionale og mindre udbredte europæiske sprog - mindretalssprog i EU - under hensyntagen til udvidelsen og den kulturelle mangfoldighed ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om flersprogethed: et aktiv for Europa og en fælles forpligtelse ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 11. september 2013 om udryddelsestruede europæiske sprog og den sproglige mangfoldighed i Den Europæiske Union ⁽¹¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 7. februar 2018 om beskyttelse og ikkediskrimination af EU-borgere tilhørende mindretal i EU-medlemsstaterne ⁽¹²⁾,
 - der henviser til undersøgelsen fra Europa-Parlamentets Forskningstjeneste/Enheden for Videnskabeligt Fremsyn (STOA) med titlen "Language equality in the digital age - Towards a Human Language Project", som blev offentliggjort i marts 2017,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelse fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0228/2018),
- A. der henviser til, at sprogteknologier kan gøre kommunikationen lettere for døve og hørehæmmede, blinde og synshæmmede og ordblinde, og til, at der i denne betænkning med "sprogteknologi" henvises til teknologi, der støtter ikke kun talte sprog, men også tegnsprog i erkendelse af, at tegnsprog er et vigtigt element i Europas sproglige mangfoldighed;
- B. der henviser til, at udvikling af sprogteknologier dækker mange forskningsområder og discipliner, herunder datalingvistik, kunstig intelligens, datalogi og lingvistik, samt anvendelser som natursprogsbehandling, tekstanalyse, taleteknologi og dataudvinding bl.a.;
- C. der henviser til den særlige eurobarometerundersøgelse 386 med titlen "Europeans and their Languages", som viser, at godt halvdelen af europæerne (54 %) er i stand til at føre en samtale på mindst ét fremmedsprog, at en fjerdedel (25 %) er i stand til at tale mindst to fremmedsprog, og at én ud af ti (10 %) behersker mindst tre fremmedsprog;
- D. der henviser til, at der er 24 officielle sprog og flere end 60 nationale, regionale sprog og mindretalssprog i Den Europæiske Union foruden migrantsprog samt, under FN's konvention om rettigheder for personer med handicap (UNCRPD), forskellige statsligt anerkendte tegnsprog; der henviser til, at flersprogethed er et af de største aktiver i Europas kulturelle mangfoldighed og samtidig en af de største udfordringer for skabelsen af et ægte integreret EU;

⁽⁷⁾ EFT C 187 af 18.7.1988, s. 236.

⁽⁸⁾ EUT C 92 E af 16.4.2004, s. 322.

⁽⁹⁾ EUT C 76 E af 25.3.2004, s. 374.

⁽¹⁰⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 59.

⁽¹¹⁾ EUT C 93 af 9.3.2016, s. 52.

⁽¹²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0032.

Tirsdag den 11. september 2018

- E. der henviser til, at det er en afgørende forudsætning for en effektiv EU-politik for flersprogethed, at der er støtte til, at lokalsamfund, f.eks. oprindelige, landlige eller fjerntliggende samfund, kan overvinde geografiske, sociale og økonomiske hindringer for bredbåndsadgang;
- F. der henviser til, at flersprogethed er omfattet af flere af EU's politikområder såsom kultur, uddannelse, økonomi, det digitale indre marked, livslang læring, beskæftigelse, social inklusion, konkurrenceevne, ungdom, civilsamfundet, mobilitet, forskning og medier; der henviser til, at der er behov for mere opmærksomhed på at fjerne hindringer for dialog mellem kulturer og sprog med henblik på at fremme den gensidige forståelse;
- G. der henviser til, at Kommissionen erkender, at det digitale indre marked skal være flersproget; der henviser til, at der ikke er blevet foreslået nogen fælles EU-politik til løsning af problemet med sprogbarrierer;
- H. der henviser til, at der anvendes sprogteknologier i stort set alle dagligdags digitale produkter og tjenester, da de fleste anvender sprog i et eller andet omfang, navnlig alle internetrelaterede produkter som søgemaskiner, sociale netværk og e-handelstjenester; der henviser til, at brugen af sprogteknologier også har en indvirkning på sektorer af afgørende betydning for de europæiske borgeres daglige velfærd såsom uddannelse, kultur og sundhed;
- I. der henviser til, at den grænseoverskridende e-handel er meget lav, idet kun 16 % af EU's borgere købte online fra andre EU-lande i 2015; der henviser til, at sprogteknologier kan bidrage til fremtidig europæisk kommunikation på tværs af grænser og sprog, øge den økonomiske vækst og sociale stabilitet og mindske naturlige hindringer og dermed tage hensyn til og fremme samhørighed og konvergens og styrke EU's konkurrenceevne på verdensplan;
- J. der henviser til, at den teknologiske udvikling i stadig højere grad er sprogbaseret og har konsekvenser for vækst og samfund; der henviser til, at der er et presserende behov for mere sprogbevidste politikker og for teknologisk, men også virkelig tværfaglig forskning og uddannelse i digital kommunikation og sprogteknologier og deres relation til vækst og samfund;
- K. der henviser til, at opfyldelsen af Barcelona-målet om at sætte borgerne i stand til at kommunikere godt på deres modersmål samt to andre sprog vil give folk flere muligheder for adgang til kulturelt, uddannelsesmæssigt og videnskabeligt indhold i digital form og for at kunne deltage som borgere foruden adgang til det digitale indre marked; der henviser til, at yderligere redskaber og værktøjer, navnlig leveret af sprogteknologier, er afgørende for at kunne håndtere flersprogetheden i Europa på tilfredsstillende vis og fremme individuel flersprogethed;
- L. der henviser til, at der er sket betydelige gennembrud inden for kunstig intelligens, og at udviklingen inden for sprogteknologier er foregået hurtigt; der henviser til, at sprogcentreret kunstig intelligens giver nye muligheder for digital kommunikation, digitalt forbedret kommunikation, teknologibaseret kommunikation og samarbejde på alle europæiske sprog (og andre sprog), giver folk, der taler forskellige sprog, lige adgang til oplysninger og viden og forbedrer it-netværkenes funktioner;
- M. der henviser til, at de fælles europæiske værdier samarbejde, solidaritet, ligestilling, anerkendelse og respekt bør betyde, at alle borgere har fuld og lige adgang til digitale teknologier, hvilket ikke alene vil forbedre den europæiske samhørighed og velfærd, men også bane vejen for et flersproget digitalt indre marked;
- N. der henviser til, at tilgængeligheden af teknologiske værktøjer som videospil og uddannelsesapplikationer på mindretalssprog og mindre benyttede sprog er afgørende for udviklingen af sprogfærdigheder, navnlig hos børn;
- O. der henviser til, at personer, som taler mindre benyttede europæiske sprog, bør kunne udtrykke sig på kulturelt meningsfulde måder og skabe deres eget kulturelle indhold på lokale sprog;

Tirsdag den 11. september 2018

- P. der henviser til, at udviklingen af metoder som deep learning, der er baseret på øget datakraft og adgang til umådelige data-mængder, gør sprogteknologier til en virkelig løsning på overvindelse af sprogbarrierer;
- Q. der henviser til, at sprogbarrierer har en betragtelig indvirkning på skabelsen af den europæiske identitet og fremtiden for den europæiske integrationsproces; der henviser til, at EU's beslutningstagning og politikker bør meddeles EU's borgere på deres modersmål både online og offline;
- R. der henviser til, at sprog udgør en meget stor del af det evigt voksende omfang af big data;
- S. der henviser til, at der udtrykkes enorme mængder data i menneskelige sprog; der henviser til, at forvaltningen af sprogteknologier kan skabe mulighed for en lang række innovative it-produkter og tjenesteydelser inden for industri, handel, forvaltning, forskning, offentlige tjenester og administration og dermed reducere naturlige hindringer og markedsomkostninger;

Nuværende hindringer for opnåelse af lighed mellem sprogene i den digitale tidsalder i Europa

1. beklager, at der grundet manglen på målrettede politikker i Europa for tiden er en voksende teknologisk kløft mellem ressourcerstærke sprog og sprog med færre ressourcer, uanset om de sidstnævnte sprog er officielle, sidestillet officielle eller uofficielle sprog i EU; beklager desuden, at mere end 20 europæiske sprog er i fare for at uddø digitalt; bemærker, at EU og dens institutioner har pligt til at styrke, fremme og bevare sproglig mangfoldighed på det europæiske kontinent;
2. understreger, at digitale teknologier i løbet af det seneste årti har haft en betydelig indvirkning på sprogudviklingen, som det fortsat er vanskeligt at vurdere; anbefaler politiske beslutningstagere alvorligt at grunde over de undersøgelser, der viser, at digital kommunikation svækker de unges læse- og skrivefærdigheder, hvilket skaber grammatiske og sproglige barrierer generationerne imellem og medfører en generel forringelse af sproget; er af den opfattelse, at digital kommunikation bør udvide, berige og fremme sprogene, og at disse ambitioner bør afspejles i de nationale politikker for uddannelse samt læse- og skrivefærdighed;
3. understreger, at mindre udbredte europæiske sprog er væsentligt ringere stillet på grund af en udtalt mangel på værktøjer, ressourcer og forskningsmidler, hvilket hæmmer og indsnævrer rækkevidden af den indsats, der gøres af forskere, som, selv om de har de nødvendige teknologiske færdigheder, ikke er i stand til at drage den fulde fordel af sprogteknologier;
4. bemærker den stadig større digitale kløft mellem meget benyttede og mindre benyttede sprog og den stigende digitalisering af det europæiske samfund, som fører til forskelle i adgangen til information, navnlig for lavtuddannede, ældre, personer med lave indkomster og socialt dårligt stillede; understreger, at uligheden kunne reduceres ved at gøre indhold tilgængeligt på forskellige sprog;
5. bemærker, at selv om Europa har et stærkt videnskabeligt fundament inden for sprogteknologi på et tidspunkt, hvor sprogteknologier udgør en enorm mulighed for det, så er Europa både økonomisk og kulturelt fortsat langt bagefter på grund af fragmenteringen af markedet, utilstrækkelig investering i viden og kultur, dårligt koordineret forskning, utilstrækkelig finansiering og juridiske hindringer; bemærker endvidere, at markedet i øjeblikket domineres af ikke-europæiske aktører, som ikke beskæftiger sig med de specifikke behov i et flersproget Europa; fremhæver behovet for et paradigmeskift og for at styrke Europas førende stilling inden for sprogteknologi gennem oprettelsen af et projekt, der er skræddersyet Europas behov og krav;
6. bemærker, at sprogteknologier først er tilgængelige på engelsk; er klar over, at store globale og europæiske producenter og virksomheder også ofte udvikler sprogteknologier for de store europæiske sprog med forholdsvis store markeder, nemlig spansk, fransk og tysk (disse sprog mangler allerede ressourcer på visse underområder); understreger imidlertid, at der bør træffes generelle foranstaltninger på EU-plan (politisk, finansielt, forsknings- og uddannelsesmæssigt) for at sikre udviklingen af sprogteknologier for mindre udbredte officielle EU-sprog, og at der bør iværksættes særlige foranstaltninger på EU-plan (politisk, finansielt, forsknings- og uddannelsesmæssigt) med henblik på at inkludere og fremme regionale sprog og mindretalssprog i en sådan udvikling;

Tirsdag den 11. september 2018

7. fastholder, at det er nødvendigt at gøre bedre brug af nye teknologiske fremgangsmåder, der er baseret på øget datakraft og bedre adgang til store mængder data, med henblik på at fremme udviklingen af "deep-learning" neurale netværk, der gør natursprogs-teknologier til en reel løsning på problemet med sprogbarrierer; opfordrer derfor Kommissionen til at sikre tilstrækkelig finansiering til at støtte en sådan teknologisk udvikling;
8. noterer sig, at sprog, der tales af færre, har behov for behørig støtte fra de berørte parter, herunder fremstillere af typer til diakritiske tegn, tastaturproducenter og indholdsstyringssystemer, for at gøre det muligt at lagre, behandle og vise indhold korrekt på disse sprog; anmoder Kommissionen om at vurdere, hvordan en sådan støtte kan iværksættes og gøres til en anbefaling i EU's udbuds-procedure;
9. opfordrer medlemsstaterne til at fremme flersprogethed i digitale tjenester som mobilapplikationer;
10. bemærker med bekymring, at det digitale indre marked fortsat er splittet på grund af et antal barrierer, herunder sprogbarrierer, hvilket hæmmer e-handel, kommunikation på sociale netværk og via andre kommunikationskanaler og grænseoverskridende udveksling af kulturelt, kreativt og audiovisuelt indhold såvel som en bredere udnyttelse af fælleseuropæiske offentlige tjenester; understreger, at kulturel mangfoldighed og flersprogethed i Europa kunne have gavn af grænseoverskridende adgang til indhold, især til uddannelsesformål; opfordrer Kommissionen til at udvikle en effektiv og koordineret strategi for det flersprogede digitale indre marked;
11. bemærker, at sprogteknologier i øjeblikket ikke spiller nogen rolle i den europæiske politiske dagsorden til trods for, at respekt for sproglig mangfoldighed er nedfældet i traktaterne;
12. fremhæver den vigtige rolle, som tidligere EU-støttede forskningsnetværk som FLaReNet, CLARIN, HBP og META-NET (herunder META-SHARE) har spillet ved at bane vej for opbygningen af en europæisk sprogteknologisk platform;

Forbedring af de institutionelle rammer for sprogteknologipolitikker på EU-plan

13. opfordrer Rådet til at udarbejde en henstilling om beskyttelse og fremme af den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Unionen, herunder inden for sprogteknologier;
14. opfordrer Kommissionen til for at styrke sprogteknologiernes profil i Europa at tilføje området "flersprogethed og sprogteknologi" til en kommissærs ansvarsområde; mener, at den ansvarlige kommissær bør have til opgave at fremme sproglig mangfoldighed og ligestilling på EU-plan i betragtning af betydningen af sproglig mangfoldighed for Europas fremtid;
15. foreslår at sikre omfattende retlig beskyttelse på EU-plan af de 60 regionale sprog og mindretalssprog, anerkendelse af nationale og sproglige mindretals kollektive rettigheder i den digitale verden og modersmålsundervisning for personer, der taler officielle og ikkeofficielle EU-sprog;
16. opfordrer de medlemsstater, der allerede har udviklet deres egne succesrige politiske strategier for sprogteknologi, til at dele deres erfaringer og god praksis for at hjælpe andre nationale, regionale og lokale myndigheder med at udvikle egne strategier;
17. opfordrer medlemsstaterne til at udforme omfattende sproglaterede politikker samt til at afsætte ressourcer og anvende passende værktøjer til at fremme sproglig mangfoldighed og flersprogethed på det digitale område; understreger det ansvar, som EU og medlemsstaterne deler sammen med universiteter og andre offentlige institutioner med hensyn til at bevare deres sprog i den digitale verden og udvikle databaser og oversættelsesteknologier for alle EU-sprog, herunder sprog, der er mindre udbredt; opfordrer til koordinering mellem forskning og virksomhederne med det fælles mål for øje at forbedre de digitale muligheder for oversættelse og med åben adgang til de data, der kræves til teknologiske fremskridt;
18. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle strategier og politikker til at fremme flersprogethed på det digitale marked; kræver i denne forbindelse, at Kommissionen og medlemsstaterne definerer et minimum af sproglige ressourcer, som alle europæiske sprog bør besidde, f.eks. datasæt, leksika, taleoptagelser, oversættelseshukommelser, korpora med forklarende noter og encyklopædisk indhold, for at undgå digital udryddelse;

Tirsdag den 11. september 2018

19. opfordrer Kommissionen til at overveje at oprette et center for sproglig mangfoldighed, som skal sætte fokus på vigtigheden af mindre benyttede regionale sprog og mindretalssprog, bl.a. inden for sprogteknologier;
20. anmoder Kommissionen om at revidere sin "rammestrategi for flersprogethed" og fremlægge en klar handlingsplan for fremme af sproglig mangfoldighed og overvindelse af sprogbarrierer på det digitale område;
21. opfordrer Kommissionen til at prioritere sprogteknologi til små medlemsstater med egne sprog som udtryk for forståelse for deres sproglige udfordringer;
22. understreger, at udviklingen af sprogteknologi vil forenkle tekstning, eftersynkronisering og oversættelse af videospil og softwareprogrammer til mindretalssprog og mindre benyttede sprog;
23. understreger behovet for at mindske teknologikløften mellem sprog gennem en styrket overførsel af viden og teknologi;
24. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at udvikle effektive metoder til styrkelse af deres modersmål;

Anbefalinger til EU-forskningspolitikker

25. opfordrer Kommissionen til at udarbejde et omfattende, langsigtet og koordineret program for finansiering af forskning, udvikling og innovation inden for sprogteknologier på europæisk, nationalt og regionalt niveau, som er skræddersyet specielt til EU's behov og krav; understreger, at programmet bør tilstræbe at tackle dyb naturlig sprogforståelse og øge effektiviteten gennem udveksling af viden, infrastruktur og ressourcer med henblik på at udvikle innovative teknologier og tjenester og nå frem til næste videnskabelige gennembrud på dette område samt for at bidrage til at mindske teknologikløften mellem europæiske sprog; understreger, at dette bør gøres med deltagelse af forskningscentre, universiteter, virksomheder (især SMV'er og nystartede virksomheder) og andre relevante interessenter; understreger desuden, at dette projekt bør være åbent, cloudbaseret og interoperabelt og tilvejebringe udpræget skalérbare og højtydende grundværktøjer til flere forskellige sprogteknologiapplikationer;
26. mener, at der bør gives økonomiske incitamenter til IKT-integratorer i EU med henblik på at fremskynde tilvejebringelsen af cloudbaserede tjenester for at muliggøre en gnidningsløs integration af natursprogteknologier i deres e-handelsapplikationer, navnlig med henblik på at sikre, at SMV'er får gavn af automatiseret oversættelse;
27. understreger, at Europa er nødt til at sikre sin førerposition på området for sprogcentreret kunstig intelligens; minder om, at EU-virksomheder har de bedste forudsætninger for at levere løsninger, der er tilpasset vores særlige kulturelle, samfundsmæssige og økonomiske behov;
28. mener, at langsigtet grundforskning samt overførsel af viden og teknologi mellem lande og regioner bør fremmes i specifikke programmer under de nuværende finansieringsordninger såsom Horisont 2020 samt i nye finansieringsprogrammer;
29. anbefaler, at der oprettes en europæisk sprogteknologiplatform med repræsentanter fra alle europæiske sprog, der gør det muligt at dele sprogligteknologiske ressourcer og tjenester og open source-kodepakker, navnlig mellem universiteter og forskningscentre, og at det samtidig sikres, at alle finansieringsordninger både kan arbejde med open source-samfund, og at de også er tilgængelige for dem;
30. anbefaler, at der oprettes eller udvides projekter såsom Digital Language Diversity Project, der udfører forskning i de digitale behov blandt alle europæiske sprog, herunder såvel dem, der tales af meget få, som dem, der tales af mange, med henblik på at løse problemet med it-kløften og bidrage til at forberede disse sprog til en bæredygtig digital fremtid;

Tirsdag den 11. september 2018

31. opfordrer til en ajourføring af META-NET White Paper Series, som er en i 2012 offentliggjort paneuropæisk undersøgelse af status for sprogteknologier, ressourcer for alle europæiske sprog, oplysninger om sprogbarrierer og emnerelaterede politikker med henblik på at kunne vurdere og udvikle sprogteknologipolitikker;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til at oprette en finansieringsplatform for natursprogteknologi i lyset af de erfaringer, der hidtil er gjort med det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling, Horisont 2020 og Connecting Europe-faciliteten (CEF); mener desuden, at Kommissionen bør lægge vægt på forskningsområder, der er nødvendige for at sikre en dybtgående forståelse af sprog såsom datalingvistik, lingvistik, kunstig intelligens, sprogteknologier, datalogi og kognitiv videnskab;

33. påpeger, at sprog kan være en hindring for overførsel af videnskabelig viden; bemærker, at de fleste indflydelsesrige videnskabelige tidsskrifter udkommer på engelsk, hvilket fører til en stor forskydning i affattelsen og udbredelsen af videnskabelig viden; understreger behovet for at tage hensyn til disse forhold for fremstilling af viden i de europæiske forsknings- og innovationspolitikker og -programmer; opfordrer indtrængende Kommissionen til at søge løsninger til at sikre, at videnskabelig viden stilles til rådighed på andre sprog end engelsk, og fremme udviklingen af kunstig intelligens for naturlige sprog;

Uddannelsespolitik til forbedring af sprogteknologiernes fremtid i Europa

34. mener, at de europæiske uddannelsespolitikker i den nuværende situation, hvor ikke-europæiske aktører dominerer markedet for sprogteknologier, bør rettes mod at fastholde talenter i Europa, analysere de aktuelle uddannelsesmæssige behov i forbindelse med sprogteknologi (herunder alle involverede områder og discipliner) og på grundlag heraf udstikke retningslinjer for iværksættelsen af en samlet og fælles indsats på europæisk plan samt bidrage til at øge bevidstheden blandt skoleelever og studerende om karrieremulighederne inden for sprogteknologisk virksomhed, herunder sprogcentreret kunstig intelligens;

35. mener, at digitale undervisningsmaterialer også skal være tilgængelige på mindretalssprog og regionale sprog - hvilket er vigtigt for at undgå diskrimination - hvis vi ønsker at skabe lige muligheder og ligebehandling;

36. minder om nødvendigheden af at fremme kvinders stadig større deltagelse i europæiske studier af sprogteknologier, hvilket er en afgørende faktor for udviklingen af forskning og innovation;

37. foreslår, at Kommissionen og medlemsstaterne fremmer brugen af sprogteknologier inden for kulturel og uddannelsesmæssig udveksling mellem europæiske borgere, f.eks. i forbindelse med Erasmus+, herunder Erasmus+ sproglig onlinesupport, for at begrænse de hindringer, som sproglig mangfoldighed kan indebære for interkulturel dialog og gensidig forståelse, især i forbindelse med skriftligt og audiovisuelt indhold;

38. anbefaler medlemsstaterne også at udvikle programmer for digitale færdigheder på Europas mindretalssprog og regionale sprog og indføre undervisning i sprogteknologi og værktøjer hertil i undervisningsplanerne for deres skoler, universiteter og erhvervsskoler; understreger endvidere, at læse- og skrivefærdighed fortsat er en væsentlig faktor og en absolut forudsætning for fremskridt i den digitale integration af lokalsamfund;

39. understreger, at medlemsstaterne bør yde den støtte, som uddannelsesinstitutionerne har behov for, for at forbedre digitaliseringen af sprog i EU;

Sprogteknologier: fordele for både private virksomheder og offentlige myndigheder

40. understreger behovet for at støtte udviklingen af investeringsinstrumenter og acceleratorprogrammer, som sigter mod at øge brugen af sprogteknologier i den kulturelle og kreative sektor, navnlig rettet mod lokalsamfund med begrænsede ressourcer og med det formål at fremme udviklingen af sprogteknologikapaciteter i områder, hvor denne sektor står svagt;

Tirsdag den 11. september 2018

41. opfordrer til udvikling af foranstaltninger og passende finansieringsmuligheder med det formål at lette og styrke europæiske SMV'ers og nyetablerede virksomheders adgang til og anvendelse af sprogteknologi med henblik på at skabe vækst for deres virksomheder online ved at opnå adgang til nye markeder og udviklingsmuligheder og derved øge deres innovations- og jobskabelseskapacitet;
42. opfordrer EU-institutionerne til at øge bevidstheden om fordelene for virksomheder, offentlige myndigheder og borgere ved tilgængeligheden af onlinetjenester, -indhold og -produkter på flere sprog, herunder mindre udbredte og regionale sprog samt mindretalssprog, med henblik på at overvinde sprogbarrierer og bidrage til at bevare kulturarven i form af sprogsamfund;
43. støtter udviklingen af flersprogede offentlige e-tjenester hos europæiske, nationale og i givet fald regionale og lokale forvaltninger med innovative og inklusive sprogteknologier med hjælpefunktioner, som vil reducere uligheder mellem sprog og sprogsamfund, fremme lige adgang til tjenester, stimulere mobiliteten hos virksomheder, borgere og arbejdstagere i Europa og sikre virkeliggørelsen af et inklusivt, flersproget digitalt indre marked;
44. opfordrer myndigheder på alle niveauer til at forbedre adgangen til onlinetjenester og -information på forskellige sprog, navnlig hvad angår tjenester i grænseoverskridende regioner og kulturrelaterede spørgsmål, og til at anvende eksisterende, gratis og open source-baseret sprogteknologi såsom maskinoversættelse, talegenkendelse, tekst-til-tale-teknologi og intelligente sprogsystemer såsom dem, der kan foretage flersproget informationssøgning, sammenfatning og taleforståelse, med henblik på at forbedre tilgængeligheden af disse tjenester;
45. fremhæver betydningen af tekst- og dataudvindingsteknikker for udviklingen af sprogteknologier; understreger behovet for at styrke samarbejdet mellem virksomhederne og dataejere; understreger behovet for at tilpasse lovrammen og sikre en mere åben og interoperabel anvendelse og indsamling af sprogresourcer; bemærker, at følsomme oplysninger ikke bør overdrages til kommercielle virksomheder og deres gratis software, da det er uklart, hvordan de anvender den indsamlede viden, f.eks. i forbindelse med sundhedsdata;

o

o o

46. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0333

Gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af naturressourcer i udviklingslandene: skove

Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om gennemsigtig og ansvarlig forvaltning af naturressourcer i udviklingslandene: skove (2018/2003(INI))

(2019/C 433/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til handlingsplanen (fra september 2001) om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) og til de frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT med tredjelande,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og dens artikel 208,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 995/2010 af 20. oktober 2010 om fastsættelse af krav til virksomheder, der markedsfører træ og træprodukter ⁽¹⁾ (EU's træforordning),
- der henviser til Busan-partnerskabet for effektivt udviklingssamarbejde fra 2011,
- der henviser til FN's mål for bæredygtig udvikling (SDG) for perioden 2015-2030,
- der henviser til Parisaftalen, som blev indgået på den 21. partskonference under FN's rammekonvention om klimaændringer (COP21),
- der henviser til Kommissionens endelige undersøgelsesrapport med titlen »The impact of EU consumption on deforestation: Comprehensive analysis of the impact of EU consumption on deforestation« (2013),
- der henviser til det forundersøgelsesudkast om mulighederne for at intensivere EU's indsats mod skovrydning, som Kommissionens Generaldirektorat for Miljø har bestilt (2017),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 17. oktober 2008 »En indsats for at imødegå udfordringerne ved skovrydning og skovdelæggelse med henblik på at bekæmpe klimaændringer og tab af biodiversitet« (COM(2008)0645),
- der henviser til Consumer Goods Forum of 2010, et globalt erhvervsnetværk af detailhandlere, fabrikanter og tjenesteudbydere, som har vedtaget et mål om at opnå nul nettoskovrydning i sine medlemmers forsyningskæder inden 2020,
- der henviser til Bonn Challenge fra 2011, som er en global indsats for at genoprette 150 mio. hektar af verdens ryddede og udpinte arealer inden 2020, og 350 mio. ha inden 2030,
- der henviser til Tropical Forest Alliance 2020,
- der henviser til New York-erklæringen om skove og handlingsplanen fra 2014,
- der henviser til Rådets konklusioner fra 2016 om retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet,

⁽¹⁾ EUT L 295 af 12.11.2010, s. 23.

Tirsdag den 11. september 2018

- der henviser til Amsterdamerklæringen »Towards Eliminating Deforestation from Agricultural Commodity Chains with European Countries« fra december 2015,
- der henviser til Kommissionens strategi »Handel for alle« (2015),
- der henviser til FN's program for reduktion af emissioner fra skovrydning og skovødelæggelse (REDD+),
- der henviser til FN's strategiske plan for skove 2017-2030 (UNSPF), som fastlægger seks globale skovmål og 26 tilknyttede delmål, der skal nås senest i 2030,
- der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af ørkendannelse, som blev vedtaget den 17. juni 1994,
- der henviser til FN's Udviklingsprogram (UNDP's) udvikling af nationale platforme for bæredygtige råvarer,
- der henviser til den bilaterale samarbejdsmekanisme om retshåndhævelse og god forvaltningspraksis på skovbrugsområdet (BCM-FLEG) med Kina (2009),
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder fra 1966,
- der henviser til den amerikanske menneskerettighedskonvention fra 1969,
- der henviser til det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder fra 1987,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations (ILO's) konvention nr. 169 fra 1989 om oprindelige folk og stammefolk,
- der henviser til FN's erklæring fra 2007 om oprindelige folks rettigheder (UNDRIP),
- der henviser til de frivillige retningslinjer fra 2012 om forvaltning af jordbesiddelser (VGGT) fra FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO),
- der henviser til FAO's principper fra 2014 for ansvarlig investering i landbrug og fødevaresystemer,
- der henviser til den seneste Planetary Boundaries-rapport,
- der henviser til konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) fra 1973,
- der henviser til biodiversitetskonventionen fra 1992 og den dermed forbundne Cartagena-protokol fra 2000 om biosikkerhed samt Nagoyaprotokollen fra 2010 om adgang til genetiske ressourcer samt rimelig og retfærdig deling af de fordele, der opstår ved udnyttelsen af disse ressourcer,
- der henviser til den endelige rapport fra Ekspertgruppen på Højt Plan vedrørende Bæredygtig Finansiering,

Tirsdag den 11. september 2018

- der henviser til FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne, som blev godkendt af FN's Menneskerettighedsråd i 2011, samt til OECD's retningslinjer om multinationale virksomheder, som blev opdateret i 2011,
 - der henviser til sin beslutning af 4. april 2017 om palmeolie og rydning af regnskove ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 om virksomheders ansvar for alvorlige krænkelse af menneskerettighederne i tredjelande ⁽³⁾,
 - der henviser til erklæringen fra april 2018 fra repræsentanter for civilsamfundet om EU's rolle i beskyttelsen af skove og rettigheder,
 - der henviser til det globale program for bekæmpelse af forbrydelser mod vilde dyr og planter under FN's Kontor for Narkotikakontrol og Kriminalitetsbekæmpelse (UNODC),
 - der henviser til sin beslutning af 12. september 2017 om den internationale handels og EU's handelspolitikkers indvirkning på globale værdikæder ⁽⁴⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udviklingsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Udvalget om International Handel (A8-0249/2018),
- A. der henviser til, at biologisk mangfoldige skove bidrager væsentligt til afbødning af og tilpasning til klimaforandringer og til bevarelse af biodiversiteten;
- B. der henviser til, at der bor 300 millioner mennesker i skovene, og at 1,6 mia. mennesker er direkte afhængige af skovene med hensyn til deres udkomme, herunder mere end 2 000 oprindelige befolkningsgrupper; der henviser til, at skove spiller en afgørende rolle for udviklingen af lokale økonomier; der henviser til, at skovene er hjemsted for omkring 80 % af alle landdyr og derfor udgør et vigtigt biodiversitetsreservoir; der henviser til, at ca. 13 mio. hektar skov går tabt hvert år ifølge FAO;
- C. der henviser til, at skovrydning og skovødelæggelse fortrinsvis forekommer på den sydlige halvkugle og i tropiske skove;
- D. der henviser til, at skove forhindrer jordforringelse og ørkendannelse og dermed mindsker risikoen for oversvømmelser, jordskred og tørke;
- E. der henviser til, at skovene er af afgørende betydning for et bæredygtigt landbrug og for at forbedre fødevarer og ernæringen;
- F. der henviser til, at skovene også yder afgørende økosystemtjenester, der støtter bæredygtigt landbrug ved at regulere vandstrømme, stabilisere jorden, opretholde jordens frugtbarhed, regulere klimaet og tilvejebringe et bæredygtigt levested for vilde bestøvere og naturlige fjender af skadedyr i landbruget;
- G. der henviser til, at skovbrugsprodukter tegner sig for 1 % af verdens BNP;
- H. der henviser til, at genopretning af skove er en af de strategier, der har afgørende betydning for at begrænse den globale opvarmning til 1,5 grader; der henviser til, at alle regeringer bør påtage sig deres ansvar og træffe foranstaltninger til at reducere omkostningerne ved drivhusgasemissioner i deres eget land;

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0098.

⁽³⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 125.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0330.

Tirsdag den 11. september 2018

- I. der henviser til, at skovfældning og skovødelæggelse er den næstvigtigste menneskeskabte årsag til drivhusgasemissioner og tegner sig for næsten 20 % af de globale drivhusgasemissioner;
- J. der henviser til, at brænde stadig er det vigtigste skovprodukt i udviklingslandene og den vigtigste energikilde i mange afrikanske og asiatiske lande; der henviser til, at fire ud af fem personer i Afrika syd for Sahara stadig benytter træ til madlavning;
- K. der henviser til, at primære skove er rige på biodiversitet og oplagrer 30-70 procent mere kulstof end skove, hvor der drives skovhugst, eller ødelagte skove;
- L. der henviser til, at klare, ensartede og ajourførte oplysninger om skovdække er afgørende for en effektiv overvågning og retshåndhævelse;
- M. der henviser til, at selv om frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT har vist sig at være værdifulde med hensyn til at forbedre skovforvaltningen, har de stadig mange mangler;
- N. der henviser til, at frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT har fokus på industriel skovning, mens langt størstedelen af den ulovlige skovhugst stammer fra skovhugst til håndværksbrug og tømmer fra landbrug;
- O. der henviser til, at frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT har en for snæver definition af begrebet »lovlighed«, som undertiden ser bort fra afgørende spørgsmål om jordbesiddelse og lokalbefolkningens rettigheder;
- P. der henviser til, at frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT, REDD+ og certificering er vedblevet med at være adskilte initiativer, som bør samordnes yderligere;
- Q. der henviser til, at gennemførelsen af FLEGT-målene i høj grad afhænger af store fremstillings-, forarbejdnings- og handelslande som Kina, Rusland, Indien, Sydkorea og Japan og deres engagement i bekæmpelse af ulovlig skovhugst og handel med ulovlige træprodukter, og til, at bilaterale politiske dialoger med disse partnere indtil videre har givet begrænsede resultater;
- R. der henviser til, at formålet med EU's træforordning (EUTR) er at sikre, at intet ulovligt træ bringes i omsætning på EU's marked; der henviser til, at konklusionen på revisionen af EU's træforordning i 2016 var, at gennemførelsen og håndhævelsen af forordningen var ufuldstændig; der henviser til, at der blev iværksat en offentlig høring i begyndelsen af dette år om mulige ændringer af anvendelsesområdet for EU's træforordning;
- S. der henviser til, at beskyttede områder bør være i centrum for enhver strategisk tilgang til bevarelse af vilde dyr og planter; der henviser til, at de bør fungere som sikre og inkluderende poler for økonomisk udvikling baseret på bæredygtigt landbrug, bæredygtig energi, kultur og turisme og føre til udvikling af god forvaltning;
- T. der henviser til, at offentlig-private partnerskaber spiller en vigtig rolle i den bæredygtige udvikling af parker i Afrika syd for Sahara, som respekterer lokalbefolkningernes rettigheder;
- U. der henviser til, at korruption og svage institutioner udgør store hindringer for beskyttelse og bevarelse af skove; der henviser til, at en fælles rapport fra FN's Miljøprogram (UNEP) og Interpol ⁽⁵⁾ klassificerer skovrelaterede forbrydelser som værende blandt de fem vigtigste udfordringer for at nå målene for bæredygtig udvikling og angiver, at ulovlig skovhugst tegner sig for mellem 15 % og 30 % af den lovlige handel på globalt plan; der henviser til, at det ifølge Verdensbanken anslås, at de berørte lande mister omkring 15 mia. USD hvert år på grund af ulovlig skovhugst og handel med træ;

⁽⁵⁾ Nellemann, C. (chefredaktør), Henriksen, R., Kreilhuber, A., Stewart, D., Kotsovou, M., Raxter, P., Mrema, E., og Barrat, S. (redaktører), *The Rise of Environmental Crime – A Growing Threat to Natural Resources, Peace, Development And Security, A UNEP-INTERPOL Rapid Response Assessment*, FN's Miljøprogram og RHIPTO Rapid Response, Norsk Center for Global Analyse, www.rhipto.org, 2016.

Tirsdag den 11. september 2018

- V. der henviser til, at skovrelaterede forbrydelser kan antage flere former, nemlig ulovlig udnyttelse af meget værdifuldt træ af udryddelsestruede arter (opført i CITES), ulovlig skovhugst til byggematerialer og møbler, ulovlig skovhugst og hvidvaskning af træ gennem skuffeselskaber inden for plantage- og landbrugssektoren for at skaffe papirmasse til papirindustrien og udnyttelse af den særdeles uregulerede handel med brænde og trækul til at skjule ulovlig skovhugst i og uden for beskyttede områder;
- W. der henviser til, at urbanisering, dårlig forvaltning, skovrydning i stor målestok med henblik på landbrug, minedrift og infrastrukturudvikling forårsager alvorlige menneskerettighedskrænkelser med ødelæggende konsekvenser for skovbefolkninger og lokalsamfund, såsom land grabbing, tvangsudsættelser, politichikane, vilkårlige anholdelser og kriminalisering af ledere fra lokalsamfundet, menneskerettighedsforkæmpere og aktivister;
- X. der henviser til, at FN's 2030-dagsorden fastsætter målet om at standse og vende tendensen til skovrydning og skovødelæggelse senest i 2020; der henviser til, at denne forpligtelse er gentaget i klimaaftalen fra Paris og ikke bør udskydes;
- Y. der henviser til, at mål nr. 15 for bæredygtig udvikling udtrykkeligt nævner behovet for god skovforvaltning, idet skove kan spille en rolle med hensyn til at nå mange af de andre mål for bæredygtig udvikling;
- Z. der henviser til, at REDD+ har medført miljømæssige og sociale fordele i mange udviklingslande, fra bevarelse af biodiversitet til udvikling af landdistrikter og forbedring af skovforvaltningen; der imidlertid henviser til, at REDD+ er blevet kritiseret for at lægge pres på lokalbefolkninger, der lever i skovene;
- AA. der henviser til, at der er voksende dokumentation for, at sikring af lokalbefolkningers jordbesiddelsesrettigheder fører til mindre skovrydning og en mere bæredygtig skovforvaltning;
- AB. der henviser til, at landbruget tegner sig for 80 % af skovrydningen på verdensplan; der henviser til, at husdyravl og store industrielle soja- og palmeolieplantager i særdeleshed er en vigtig drivkraft for skovrydning, navnlig i tropiske lande som følge af stigende efterspørgsel efter disse produkter i de udviklede lande og vækstøkonomierne og udvidelsen af industrielt landbrug på verdensplan; der henviser til, at en undersøgelse foretaget af Kommissionen i 2013 viste, at EU-27 var verdens største nettoimportør af vare- og tjenesteydelser, der involverer skovrydning (mellem 1990 og 2008); der henviser til, at EU derfor har en afgørende rolle at spille i bekæmpelsen af skovrydning og skovødelæggelse, navnlig for så vidt angår dets efterspørgsel og krav om rettidig omhu i forbindelse med landbrugsråvarer;
- AC. der henviser til, at udbredelsen af soja har ført til sociale og miljømæssige problemer, såsom jorderosion, vandmangel, pesticidforurening og tvungen fordrivelse af mennesker; der henviser til, at oprindelige folk har været blandt de hårdest ramte;
- AD. der henviser til, at udvidelsen af palmeolieplantager har ført til massiv ødelæggelse af skove og sociale konflikter, som sætter plantagevirksomheder op imod oprindelige befolkningsgrupper og lokalsamfund;
- AE. der henviser til, at den private sektor i de senere år har udvist et stigende engagement i beskyttelse af skovene, og til, at over 400 virksomheder har forpligtet sig til at eliminere skovrydning fra deres produkter og forsyningskæder i overensstemmelse med New York-erklæringen om skove, med fokus på varer som palmeolie, soja, oksekød og træ; der henviser til, at offentlige foranstaltninger rettet mod landbrugsprodukter ikke desto mindre stadig er relativt sjældne;

Tirsdag den 11. september 2018

1. minder om, at 2030-dagsordenen anerkender, at biologisk mangfoldige skove spiller en afgørende rolle for bæredygtig udvikling og for Parisaftalen; gentager, at bæredygtig og inkluderende skovforvaltning og ansvarlig anvendelse af råvarer fra skovene udgør det mest effektive og billigste naturlige system til kulstofopsamling og -lagring;
2. anmoder EU om at støtte medtagelsen af skov- og jordforvaltningsmål i skovrige udviklingslandes nationalt bestemte bidrag;
3. minder om, at Parisaftalen kræver, at alle parter træffer foranstaltninger til at bevare og forøge drænen, herunder skove;
4. bemærker, at man ved at standse skovrydning og skovødelæggelse og give skovene mulighed for at vokse på ny ville skabe mindst 30 % af alle de afbødningstiltag, der er nødvendige for at begrænse den globale opvarmning til 1,5° C (6);
5. bemærker, at skovrydning tegner sig for 11 % af de globale menneskeskabte drivhusgasemissioner, dvs. mere end alle personbiler tilsammen;
6. bekræfter skovforvaltningstypens relevans for kulstofbalancen i troperne, idet nylige artikler har påpeget (7), at de mere umærkelige forringelser og ikke kun skovrydning i stor skala, som der hidtil er fokuseret på, sandsynligvis udgør en betydelig kilde til kulstofemissioner og tegner sig for mere end halvdelen af emissionerne;
7. påpeger, at genplantning af skove, genopretning af eksisterende forringede skove og en forøgelse af træbevoksede arealer i landbrugslandskabet gennem skovlandbrug udgør de eneste tilgængelige kilder til negative emissioner med et betydeligt potentiale til at bidrage til at nå målene i Parisaftalen;
8. minder om Bonn Challenge (8), som med sit mål om at genoprette 350 mio. ha forringede og ryddede skovområder inden 2030, vil kunne generere omkring 170 mia. USD om året i nettofordele, fra beskyttelse af afvandsingsområder til øget høstudbytte og skovprodukter, og vil kunne binde op til 1,7 gigaton kuldioxidækvivalent om året;
9. opfordrer Kommissionen til at leve op til EU's internationale tilsagn, bl.a. dem, der er afgivet inden for rammerne af COP21, De Forenede Nationers Skovforum (UNFF), FN's biodiversitetskonvention (UNCBD), New York-erklæringen om skove og SDG-mål nr. 15, navnlig delmål 15.2, som sigter mod at fremme implementeringen af bæredygtig forvaltning af alle typer skov, standse skovrydningen, genoprette forringede skove og sikre et betydeligt større omfang af nyplantning og genplantning af skov på globalt plan inden 2020;
10. minder specifikt om, at EU har forpligtet sig til at overholde Aichi-målene i biodiversitetskonventionen, som kræver, at 17 % af alle habitater skal bevares, at 15 % af de skadede økosystemer skal genoprettes, og at tabet af skove næsten helt skal stoppes eller som minimum halveres inden 2020;

(6) Goodman, R.C. og Herold, M., *Why Maintaining Tropical Forests is Essential and Urgent for Maintaining a Stable Climate*, Working Paper 385, Centre for Global Development, Washington DC, 2014; McKinsey & Company, *Pathways to a Low-Carbon Economy*, 2009; McKinsey & Company, *Pathways to a Low-Carbon Economy: Version 2 of the Global Greenhouse Gas Abatement Cost Curve*, 2013.

(7) Baccini, A. et al., »Tropical forests are a net carbon source based on aboveground measurements of gain and loss«, *Science*, bind 358, nr. 6360, 2017, s. 230-234.

(8) Se <https://www.iucn.org/theme/forests/our-work/forest-landscape-restoration/bonn-challenge>

Tirsdag den 11. september 2018

11. bemærker, at luftfartsindustrien i høj grad er afhængig af CO₂-kompensation, herunder skove; understreger imidlertid, at skovkompensation er genstand for alvorlig kritik, da den er vanskelig at måle og umulig at garantere; mener, at Den Internationale Organisation for Civil Luftfart (ICAO) bør udelukke skovkompensation fra ordningen for CO₂-kompensation og -reduktion for international luftfart (CORSIA);

12. understreger, at drivkræfterne bag skovrydning rækker ud over skovbrugssektoren i sig selv og vedrører en bred vifte af spørgsmål, som f.eks. ejendomsretten til jord, beskyttelse af oprindelige folks rettigheder, landbrugspolitikker og klimaforandringer; opfordrer Kommissionen til at intensivere sin indsats med hensyn til en fuldstændig og effektiv gennemførelse af frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT og sætte holistisk ind over for afskovning ved hjælp af en sammenhængende politisk ramme, dvs. ved at sikre reel anerkendelse af og respekt for skovafhængige samfunds jordbesiddelsesrettigheder, især i forbindelse med EU's udviklingsmidler og med screeningen af frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT, og på en sådan måde, at et udkomme i lokalsamfundets skovbrug muliggøres, samtidig med at beskyttelsen af økosystemer sikres;

13. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en rapport hvert andet år om fremskridtene med FLEGT-handlingsplanen; understreger, at denne bør omfatte en vurdering af gennemførelsen af den frivillige partnerskabsaftale, planlagte frister, eventuelle problemer, man er stødt på, og de foranstaltninger, der er truffet eller planlagt;

14. bemærker, at gennemførelsen af frivillige partnerskabsaftaler vil have større chancer for at lykkes, hvis den lægger op til en mere målrettet støtte til de sårbare grupper, der er involveret i forvaltningen af træressourcer (små landbrugere, mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og selvstændige aktører i den »uformelle« sektor); fremhæver betydningen af at sikre, at certificeringsprocessen respekterer interesserne hos de mere sårbare grupper, der er involveret i skovforvaltning;

15. understreger vigtigheden af at bekæmpe ulovlig handel med tropisk træ; foreslår Kommissionen, at der i de fremtidige forhandlinger om FLEGT-eksportlicenser til verificerede lovlige træprodukter, der eksporteres til EU, tages højde for erfaringerne fra det indonesiske system, som har været i kraft siden november 2016; anmoder Kommissionen om at gennemføre en uafhængig konsekvensanalyse af gennemførelsen af det indonesiske system til verifikation af træprodukters lovlighed, som bør forelægges inden for et passende tidsrum;

16. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte ind over for risikoen for konflikttømmer for at sikre, at det defineres som ulovligt gennem partnerskabsprocessen; mener, at definitionen af lovligheden af systemet til verifikation af lovligheden af træprodukter (TLAS) bør udvides til at omfatte menneskerettigheder, navnlig lokalbefolkningers jordbesiddelsesrettigheder, i alle frivillige partnerskabsaftaler;

17. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende den foreslåede »strukturerede dialog om FLEGT« til at foretage en ordentlig vurdering af risikoen for korruption i skovbrugssektoren og udvikle foranstaltninger til at styrke deltagelse, åbenhed, ansvarlighed og integritet som elementer i en strategi for bekæmpelse af korruption;

18. opfordrer EU til at udvikle en grøn politik for offentlige indkøb af træ med henblik på at støtte beskyttelsen og genoprettelsen af skovøkosystemer overalt i verden;

19. bemærker med bekymring, at skovbrugssektoren er særligt sårbar over for dårlig forvaltning, herunder korruption, svindel og organiseret kriminalitet, som nyder godt af en betydelig grad af straffrihed; beklager, at selv i lande, der har god skovlovgivning, er gennemførelsen svag;

20. erkender, at skovrelaterede forbrydelser, som f.eks. ulovlig skovhugst, er blevet anslået til at repræsentere en værdi af 50-152 mia. USD på globalt plan i 2016, hvilket er en stigning i forhold til 2014, hvor tallet var 30-100 mia. USD, og ligger i top blandt forskellige former for miljøkriminalitet hvad angår indtægtsniveau; bemærker, at ulovlig skovhugst spiller en væsentlig rolle i finansieringen af organiseret kriminalitet og dermed gør myndigheder, nationer og lokalsamfund betydeligt fattigere som følge af ikkeopkrævede indtægter⁽⁹⁾;

⁽⁹⁾ Nellemann, C. (chefredaktør), Henriksen, R., Kreilhuber, A., Stewart, D., Kotsovou, M., Raxter, P., Mrema, E., og Barrat, S. (redaktører), *The Rise of Environmental Crime – A Growing Threat to Natural Resources, Peace, Development And Security, A UNEP-INTERPOL Rapid Response Assessment*, FN's Miljøprogram og RHIPTO Rapid Response, Norsk Center for Global Analyse, www.rhipto.org, 2016.

Tirsdag den 11. september 2018

21. er stærkt foruroliget over, at menneskerettighedskrænkelser, land grabbing og beslaglæggelse af oprindelige befolkningers jord er optrappet som følge af udbygningen af infrastruktur, monokulturbepantning til fødevarer, brændstof og fibre, skovning og kulstofafbildende foranstaltninger som udvikling af f.eks. biobrændstoffer, naturgas eller store vandkraftværker;

22. bemærker med bekymring, at omkring 3 00 000 skovmennesker (også kaldet »pygmæer« eller »batwaer«) i den centralafrikanske regnskov oplever et hidtil uset pres på deres jorder, skovressourcer og samfund, efterhånden som skovene fældes, ryddes med henblik på landbrug eller omdannes til særlige vildtbeskyttelsesområder;

23. opfordrer på det kraftigste til, at Kommissionen følger op på punkterne i Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 om virksomheders ansvar for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i tredjelande ⁽¹⁰⁾, herunder med henvisning til selskaber, der opererer inden for dette område; opfordrer navnlig indtrængende Kommissionen til at iværksætte de foranstaltninger, der opfordres til i denne beslutning, med henblik på at identificere og straffe de ansvarlige, når sådanne handlinger direkte eller indirekte kan tilskrives multinationale selskaber, som opererer inden for en medlemsstats jurisdiktion;

24. understreger, at ulovlig skovhugst forårsager tab af skatteindtægter for udviklingslandene; beklager navnlig dybt, at offshore-skattely og skatteunddragelsesordninger anvendes til at finansiere skuffeselskaber og datterselskaber af store papirmasse-, skovhugst- og mineselskaber, der forbindes med skovrydning, hvilket bekræftes af »Panama Papers« og »Paradise Papers«, i en situation, hvor virkningerne af ureguleret finansiel globalisering kan få negativ indvirkning på skovbevarelse og miljømæssig bæredygtighed; opfordrer endnu en gang indtrængende til, at EU udviser stærk politisk vilje og beslutsomhed i bekæmpelsen af skatteundgåelse og -unddragelse, både inden for EU og i forbindelse med tredjelande;

25. glæder sig over udgivelsen af den længe ventede forundersøgelse om mulighederne for at intensivere EU-indsatsen mod skovrydning ⁽¹¹⁾, som er iværksat af Kommissionens Generaldirektorat for Miljø; noterer sig, at denne undersøgelse primært fokuserer på syv handelsvarer, der indebærer risici for skovarealer, nemlig palmeolie, soja, gummi, økseked, majs, kakao og kaffe, og erkender, at EU tydeligvis må påtage sig en del af ansvaret for den globale skovrydning;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at iværksætte en grundig konsekvensanalyse og en reel høring af interesserne, som navnlig omfatter lokalbefolkningen og kvinder, med henblik på at fastlægge en meningsfuld EU-handlingsplan om skovrydning og skovødelæggelse, som indeholder konkrete og sammenhængende lovgivningsmæssige foranstaltninger, herunder en overvågningsmekanisme, til at sikre, at ingen forsyningskæder eller finansielle transaktioner med forbindelse til EU forårsager skovrydning, skovødelæggelse eller menneskerettighedskrænkelser; opfordrer til, at denne handlingsplan fremmer øget finansiel og teknisk bistand til producentlandene med det specifikke formål at beskytte, vedligeholde og genoprette skove og vigtige økosystemer og forbedre eksistensgrundlaget for de lokalsamfund, som er afhængige af skovene;

27. minder om, at indfødte kvinder og kvindelige landbrugere spiller en central rolle i beskyttelsen af skovenes økosystemer; bemærker imidlertid med bekymring den manglende inddragelse og styrkelse af kvinder i naturressourceforvaltningsprocessen; beklager manglen på uddannelse i skovbrug; mener, at ligestilling mellem kønnene inden for skovbrugsuddannelse er et centralt punkt i en bæredygtig forvaltning af skovene, hvilket bør afspejles i EU's handlingsplan;

28. bemærker åbningen af den offentlige høring om produktdekningen i træforordningen; mener, at den valgmulighed, der er givet i spørgeskemaet med hensyn til at indskrænke forordningens anvendelsesområde, ikke er rimelig, i betragtning af at den ulovlige handel blomstrer inden for forordningens aktuelle dækningsområde; bemærker desuden, at Den Europæiske Træindustriorganisation har en positiv holdning til at udvide træforordningens anvendelsesområde til at omfatte alle træprodukter;

29. bemærker, at det i 2016-evalueringen af EU's træforordning (SWD(2016)0034) ikke var muligt at vurdere, om de sanktioner, som medlemsstaterne har fastlagt, er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har en afskrækkende virkning, idet antallet af anvendte sanktioner indtil videre har været meget lavt; sætter spørgsmålstegn ved kriteriet »landets økonomiske situation«, som nogle medlemsstater har anvendt i forbindelse med fastlagte sanktioner, i betragtning af det internationale aspekt af denne form for kriminalitet, som ligger øverst på listen over forskellige typer af miljøkriminalitet i verden;

⁽¹⁰⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 125.

⁽¹¹⁾ http://ec.europa.eu/environment/forests/pdf/feasibility_study_deforestation_kh0418199enn_main_report.pdf

Tirsdag den 11. september 2018

30. opfordrer EU og medlemsstaterne til fuldt ud at gennemføre og håndhæve træforordningen og til at lade denne forordning omfatte alle produkter, der er eller kan være fremstillet af træ, og som indeholder eller kan indeholde træ; fremhæver kravet om at udføre passende og effektive kontroller, også af komplicerede forsyningskæder og import fra forarbejdende lande, og opfordrer til solide og afskrækkende sanktioner over for alle økonomiske aktører, eftersom dette er den form for international miljøkriminalitet, som giver de største indtægter;

31. bemærker, at det har vist sig, at FLEGT-eksportlicenser gør det muligt at blande ulovligt tilvejebragt træ med lovligt træ, og at det derfor potentielt kan eksporteres til EU som værende i overensstemmelse med EU's træforordning ⁽¹²⁾;

32. opfordrer Kommissionen til at opdatere retningslinjerne for EU's træforordning med henblik på at tackle problemet med konflikttømmer og anbefale mere detaljerede foranstaltninger til risikobegrænsning for at styrke håndhævelsen, herunder krav om forbedret due diligence hos erhvervsdrivende, der importerer fra konfliktramte områder eller højrisikoområder, betingelser og vilkår til bekæmpelse af bestikkelse i kontrakter med leverandører, implementering af bestemmelser til bekæmpelse af korruption, reviderede regnskaber og antikorrupsionsrevisioner;

Skov- og arealforvaltning

33. anerkender det vigtige arbejde, der er udført under FN's Økonomiske Kommission for Europa (UNECE) og FN's Fødevare- og Landbrugsorganisation (FAO) med hensyn til global bæredygtig skovforvaltning, som spiller en central rolle for bæredygtig handel med træprodukter;

34. opfordrer EU til at etablere et stærkere samarbejde og effektive partnerskaber med de store træforbrugende lande og internationale interessenter som f.eks. FN, navnlig FAO, Center for International Forestry Research (CIFOR) og Verdensbankens skovprogram (PROFOR), med henblik på en mere effektiv nedbringelse af handelen med ulovligt fældet træ på globalt plan og en bedre skovforvaltning i det hele taget;

35. understreger, at sekundær skov, som i vidt omfang genskabes gennem naturlige processer efter omfattende menneskelig eller naturlig forstyrrelse af primærskov, i lighed med primærskov tilvejebringer meget vigtige økosystemtjenester, et eksistensgrundlag for lokalbefolkningen og tømmer; mener, at alle tiltag, der adresserer gennemsigthed og ansvarlighed i forbindelse med skovforvaltning, også bør være rettet mod sekundær skov, og ikke kun primærskov, eftersom de sekundære skoves overlevelse også er truet af ulovlig skovhugst;

36. understreger, at det er nødvendigt at fremme deltagelses- og lokalsamfundsbaseret skovforvaltning ved at styrke inddragelsen af civilsamfundet i planlægningen og gennemførelsen af skovforvaltningspolitikker og -projekter, øge bevidstheden og sikre, at lokalsamfundene får del i fordelene ved skovenes ressourcer;

37. bemærker med bekymring, at skovbefolkningers usikre fælles ejendomsret til jord udgør en central barriere for bekæmpelsen af skovrydning;

38. minder om, at ansvarlig forvaltning af jord- og skovbesiddelsesrettigheder er af afgørende betydning for at sikre social stabilitet, bæredygtig udnyttelse af miljøet og ansvarlige investeringer i bæredygtig udvikling;

⁽¹²⁾ I rapporten »Permitting Crime« fra 2014 konkluderede Environmental Investigation Agency (EIA) og Indonesian Forest Monitoring Network (Jaringan Pemantau Independen Kehutanan/JPIK), at nogle virksomheder med TLAS-licens er involveret i »hvidvaskning af træ«, idet de blander ulovligt tilvejebragt træ med lovligt træ. I dag kunne det pågældende træ potentielt eksporteres til EU som FLEGT-godkendt træ. Rapporten kan ses på: <http://www.wri.org/blog/2018/01/indonesia-has-carrot-end-illegal-logging-now-it-needs-stick>; Hovedkilde: <https://eia-international.org/wp-content/uploads/Permitting-Crime.pdf>

Tirsdag den 11. september 2018

39. bemærker, at der findes modeller for fælles skovdrift/kollektive sædvaneretlige ordninger for jordbesiddelse, hvormed der kan opnås en række fordele ⁽¹³⁾, herunder en forøgelse af skovarealet og de tilgængelige vandressourcer, en begrænsning af ulovlig skovhugst gennem indførelse af klare regler om adgangen til træ samt et solidt system til overvågning af skove; foreslår, at der forskes mere og ydes mere støtte for at bidrage til udarbejdelsen af lovgivningsmæssige rammer for fælles skovbrug;

40. opfordrer indtrængende partnerlandene til at anerkende og beskytte lokale skovafhængige samfunds og oprindelige folks, især indfødte kvinders, ret til sædvanebaseret ejerskab og kontrol over deres jord, territorier og naturressourcer som fastsat i internationale menneskerettighedsinstrumenter, som f.eks. den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder og ILO-konvention nr. 169; opfordrer EU til at støtte partnerlandene i disse bestræbelser og i omhyggeligt at anvende princippet om frit, forudgående og informeret samtykke i forbindelse med opkøb af større landområder;

41. klager over den vigende plads til og det stigende antal angreb på civilsamfundets og lokalsamfundenes ytringsfrihed for så vidt angår skovforvaltning;

42. opfordrer Kommissionen til at gøre FAO's frivillige retningslinjer for ansvarlig forvaltning af jordbesiddelse, fiskeri og skove (VGGT) bindende for den eksterne investeringsplan; understreger, at overholdelsen af VGGT forudsætter, at der forefindes effektiv og uafhængig overvågning og håndhævelse, herunder passende tvistbilæggelses- og klagemekanismer; insisterer på, at standarderne om jordbesiddelse indarbejdes i udformningen og overvågningen af og den årlige rapportering om projekterne og bliver bindende for alle EU's eksterne foranstaltninger, der finansieres ved hjælp af den officielle udviklingsbistand (ODA);

43. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til som et øjeblikkeligt skridt at indføre en effektiv administrativ klagemekanisme for ofre for menneskerettighedskrænkelser og andre skadelige virkninger fremkaldt af ODA-finansierede aktiviteter med henblik på at iværksætte undersøgelses- og forsoningsprocesser; påpeger, at denne mekanisme bør have standardiserede procedurer, være af administrativ karakter og således være et supplement til retslige mekanismer, og at EU-delegationerne kunne fungere som kontaktpunkter;

44. opfordrer EU til at indføre en regel om obligatorisk offentliggørelse af oplysninger om skovrydning, der dokumenterer finansielle investeringer i tilknytning til produktion eller forarbejdning af råvarer, som udgør en risiko for skovene;

45. minder om, at Kommissionens rapport om funktionen af gennemsigtighedsdirektivet, 2013/50/EU, hvormed der indførtes indberetningskrav for de beløb, som børsnoterede og store ikkebørsnoterede selskaber, der er aktive inden for udvindingsindustrien og skovning i primærskove (naturlige og delvist naturlige), betaler til regeringer, skal forelægges Europa-Parlamentet og Rådet senest den 27. november 2018; bemærker yderligere, at denne rapport om nødvendigt bør ledsages af et forslag til retsakt; opfordrer i lyset af en mulig revision Kommissionen til at overveje at udvide denne forpligtelse til andre brancher, som påvirker skovene, og til andre skove ud over primærskove;

46. beklager, at mangelfuld lokal deltagelse og manglende samtykke fra skovsamfund i aftaler om arealanvendelse, zoneinddeling og tildeling af koncessioner er almindeligt i mange lande; mener, at TLAS bør omfatte proceduremæssige sikkerhedsforanstaltninger, som styrker lokalsamfundene med henblik på at mindske sandsynligheden for korrupt eller ulige tildeling eller overførsel af jord;

47. understreger, at datagennemsigtighed, bedre kortlægning, uafhængig overvågning, revisionsredskaber og informationsudveksling er afgørende for at forbedre forvaltningen og det internationale samarbejde og fremme overholdelsen af forpligtelserne til produktion af og handel med varer, der ikke indebærer skovrydning; opfordrer EU til at øge den finansielle og tekniske støtte til partnerlandene for at nå disse mål og for at hjælpe dem med at udvikle den ekspertise, som er nødvendig for at forbedre strukturerne og ansvarligheden i den lokale skovforvaltning;

⁽¹³⁾ En case fra Nepal fremlagt af ClientEarth findes på <https://www.clientearth.org/what-can-we-learn-from-community-forests-in-nepal/>

Tirsdag den 11. september 2018

Ansvarlige forsyningskæder og finansiering

48. bemærker, at importeret træ og træprodukter bør kontrolleres grundigere ved EU's grænser med henblik på at sikre, at de importerede produkter rent faktisk er i overensstemmelse med de påkrævede kriterier for indførsel i EU;

49. bemærker, at over halvdelen af de varer, der fremstilles og eksporteres til det globale marked er produkter af ulovlig skovrydning; påpeger, at det, når der tages højde for landbrugsråvarer, der udgør en risiko for skovene, anslås at 65 % af Brasiliens og 9 % af Argentinas oksekødseksport samt 41 % af Brasiliens, 5 % af Argentinas og 30 % af Paraguays sojaeksport sandsynligvis er knyttet til ulovlig skovrydning; bemærker desuden, at producenter i EU importerer betydelige mængder foder og proteiner fra udviklingslande⁽¹⁴⁾;

50. fremhæver den vigtige rolle, som den private sektor spiller i at nå internationale mål for skovene, herunder genopretning af skove; fremhæver imidlertid behovet for at sikre, at de globale forsyningskæder og finansielle strømme udelukkende støtter lovlig, bæredygtig og skovrydningsfri produktion og ikke fører til krænkelse af menneskerettighederne;

51. glæder sig over, at vigtige aktører i den private sektor (meget ofte fra EU) har forpligtet sig til at eliminere skovrydning fra deres forsyningskæder og investeringer; bemærker dog, at EU skal tage udfordringen op og forstærke indsatsen fra den private sektors side gennem politikker og hensigtsmæssige foranstaltninger, så der skabes et fælles udgangspunkt for alle virksomheder og skabes mere lige vilkår; mener, at dette ville få flere til at forpligte sig, skabe tillid og i højere grad drage virksomhederne til ansvar for deres forpligtelser;

52. minder om, at FN's vejledende principper om erhvervslivet og menneskerettighederne skal respekteres; støtter de igangværende forhandlinger om at oprette et bindende FN-instrument for transnationale selskaber og andre erhvervsvirksomheder vedrørende menneskerettighederne og understreger betydningen af EU's aktive deltagelse i denne proces;

53. tilskynder selskaberne til at træffe foranstaltninger for at forebygge bestikkelse i deres forretningspraksisser, navnlig dem der vedrører tildeling af ejendomsret til jord, og til at udvide deres eksterne overvågningssystemer for arbejdsstandarder til også at omfatte bredere skovrydningsrelaterede forpligtelser;

54. opfordrer EU til at indføre obligatoriske krav til den finansielle sektor om at anlægge en solid due diligence-tilgang ved vurderingen af finansielle og ikkefinansielle, miljømæssige, sociale og forvaltningsmæssige risici; opfordrer endvidere til offentliggørelse af due diligence-processen, som et minimum gennem den årlige indberetning af investorer;

55. opfordrer EU til at tackle den globale skovrydning ved at regulere europæisk handel med og forbrug af varer, der udgør en risiko for skovene, som f.eks. soja, palmeolie, eukalyptus, oksekød, læder og kakao, på grundlag af erfaringerne med FLEGT-handlingsplanen, træforordningen, forordningen om konfliktminerale, direktivet om ikkefinansielle rapportering, lovgivningen om ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri) og andre EU-initiativer til regulering af forsyningskæder;

56. mener, at denne lovramme bør

- a) opstille obligatoriske kriterier for bæredygtige og skovrydningsfri produkter
- b) indføre obligatoriske due diligence-forpligtelser for erhvervsdrivende både opstrøms og nedstrøms i råvareforsyningskæderne
- c) håndhæve sporbarheden af handelsvarer og gennemsigtigheden hele vejen igennem forsyningskæden

⁽¹⁴⁾ Forest Trends Report Series (2014): *Consumer Goods and Deforestation: An Analysis of the Extent and Nature of Illegality in Forest Conversion for Agriculture and Timber Plantations*, 2014.

Tirsdag den 11. september 2018

- d) pålægge medlemsstaternes kompetente myndigheder at undersøge og retsforfølge EU-borgere og EU-baserede virksomheder, der drager fordel af ulovlig arealomlægning i producentlandene
- e) være i overensstemmelse med den internationale menneskerettighedslovgivning, respektere sædvaneretlige rettigheder som fastsat i FAO's frivillige retningslinjer om forvaltning af jordbesiddelser og sikre princippet om frit, forudgående og informeret samtykke for alle potentielt berørte lokalsamfund gennem hele produktets livscyklus;

57. opfordrer EU til at sikre, at de trufne foranstaltninger og de lovgivningsmæssige rammer ikke udgør urimelige byrder for små og mellemstore producenter eller hindrer deres adgang til markeder og international handel;

58. opfordrer ligeledes EU til at fremme en tilsvarende bindende lovramme på internationalt plan og til at integrere skovdiplomati i sin klimapolitik med det formål at tilskynde lande, som forarbejder og/eller importerer betydelige mængder af tropisk træ, f.eks. Kina og Vietnam, til at vedtage effektiv lovgivning, som forbyder import af ulovligt fældet træ, og som pålægger erhvervsdrivende at udøve due diligence (i stil med EU's træforordning); opfordrer med henblik herpå Kommissionen til at forbedre gennemsigtigheden i forbindelse med de drøftelser og foranstaltninger, der træffes under BCM-FLEGT med Kina;

59. beklager, at Den Demokratiske Republik Congos (DRC's) regering har gjort indsigelse imod moratoriet for tildeling af nye licenser til skovhugst i DRC's tropiske regnskove til to kinesiske virksomheder; opfordrer til, at moratoriet opretholdes, indtil skovnings- og virksomhederne, regeringen og de skovafhængige lokalsamfund når frem til en aftale om protokoller, der sikrer en tilfredsstillende miljømæssig og samfundsmæssig forvaltning;

60. opfordrer EU til at indføre krydsoverensstemmelseskriterier for dyrefoder i reformen af den fælles landbrugspolitik med det formål at sikre, at den offentlige støtte ydes til bæredygtige og skovrydningsfri fødevarer, nedbringelse af importen af proteinfoderafgrøder og husdyr, samtidig med at den hjemlige produktion af proteinafgrøder diversificeres og øges og med henblik på at udelukke import af råvarer, der medfører risici for skovene (f.eks. soja og majs), fra direkte eller indirekte støtte i EU's fremtidige fødevarer- og landbrugspolitik;

61. understreger, at den nye fælles landbrugspolitik skal være i overensstemmelse med EU's internationale forpligtelser, herunder 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling og Parisaftalen om klimaforandringer;

62. opfordrer til, at indikatorerne for målene for bæredygtig udvikling anvendes til at vurdere de eksterne virkninger af den fælles landbrugspolitik, som foreslået af OECD;

63. minder om, at Malaysia og Indonesien er de største producenter af palmeolie med en anslået andel af den globale produktion på 85-90 %, og at den stigende efterspørgsel efter denne vare fører til skovrydning, lægger pres på arealanvendelsen og har betydelig indvirkning på lokalsamfund, sundhed og klimaforandringer; understreger i denne sammenhæng, at forhandlingerne om handelsaftaler med Indonesien og Malaysia bør bruges til at forbedre situationen på stedet;

64. anerkender med hensyn til palmeolie de positive bidrag, de eksisterende certificeringsordninger har ydet, men konstaterer med beklagelse, at Round Table on Sustainable Palm Oil (RSPO), Indonesian Sustainable Palm Oil (ISPO), Malaysia Sustainable Palm Oil (MSPO) og alle de andre anerkendte store certificeringsordninger ikke reelt forbyder deres medlemmer at omdanne regnskove eller tørvemoser til palmeplantager; mener derfor, at disse store certificeringsordninger ikke på effektiv vis formår at begrænse drivhusgasemissioner i forbindelse med anlæggelse og drift af sådanne plantager og dermed heller ikke har kunnet forhindre omfattende skov- og mosebrande; opfordrer Kommissionen til at sikre, at der gennemføres en uafhængig revision og overvågning af disse certificeringsordninger med henblik på at garantere, at den palmeolie, der bringes i omsætning på EU-markedet, overholder alle nødvendige standarder og er bæredygtig; bemærker, at spørgsmålet om bæredygtighed i palmeoliesektoren ikke kan løses alene ved hjælp af frivillige foranstaltninger og politikker, men at det også er nødvendigt at underlægge palmeolievirksomhederne bindende regler og en obligatorisk certificeringsordning;

Tirsdag den 11. september 2018

65. understreger, at det er nødvendigt at forbedre pålideligheden af de frivillige certificeringsordninger ved hjælp af mærkning for at sikre, at kun palmeolie, som ikke har tilknytning til skovrydning, skovødelæggelse, ulovlig erhvervelse af jord og andre menneskeret-tighedskrænkelser, kommer ind på EU-markedet, i overensstemmelse med Parlamentets beslutning af 25. oktober 2016 om virksomheders ansvar for alvorlige krænkelser af menneskerettighederne i tredjelande⁽¹³⁾, og at ordninger som f.eks. RSPO omfatter alle slutanvendelsesformål for palmeolie; understreger endvidere, at forbrugerne skal informeres bedre om de skadelige virkninger for miljøet af ikkebæredygtig produktion af palmeolie, idet det endelige mål er at nedbringe forbruget af palmeolie betydeligt;

66. opfordrer indtrængende Kommissionen og alle medlemsstater, som endnu ikke har taget dette skridt, til at arbejde hen imod en formulering af et bindende tilsagn i hele EU om kun at indkøbe certificeret bæredygtig palmeolie senest i 2020, bl.a. ved at underskrive og implementere Amsterdamerklæringen med titlen »Towards Eliminating Deforestation from Agricultural Commodity Chains with European Countries«, og til at arbejde hen imod en formulering af et bindende tilsagn i branchen, bl.a. ved at underskrive og implementere Amsterdamerklæringen med titlen »In Support of a Fully Sustainable Palm Oil Supply Chain by 2020«;

Udviklingsvenlig politikkoherens

67. minder om, at målene for bæredygtig udvikling kun kan nås, hvis forsyningskæderne bliver bæredygtige, og der skabes synergier mellem politikker; er stærkt foruroliget over, at EU's store afhængighed af import af dyrefoder i form af sojabønner forårsager skovrydning i tredjelande; er bekymret over de miljømæssige konsekvenser af stigende import af biomasse og den stigende efterspørgsel efter træ i Europa, navnlig for at opfylde EU's mål for vedvarende energi; opfordrer EU til at overholde princippet om udviklingsvenlig politikkoherens som fastsat i artikel 208 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da det udgør et grundlæggende aspekt af EU's bidrag til gennemførelsen af 2030-dagsordenen, Parisaftalen og den europæiske konsensus om udvikling; opfordrer derfor EU til at sikre sammenhæng mellem dets udviklings-, handels-, landbrugs-, energi- og klimapolitik;

68. opfordrer Kommissionen til at strømline og bedre koordinere sin indsats for at bekæmpe ulovlig skovhugst inden for de forskellige EU-politikker og i sine tjenester, som er involveret i politikkerne; opfordrer Kommissionen til at forhandle om standarder for import af træ i fremtidige bilaterale eller multilaterale handelsrelaterede aftaler for ikke at undergrave de positive resultater, der ved hjælp af FLEGT-handlingsplanen er opnået med træproducerende lande;

69. minder om, at 80 % af skovene er oprindelige folks og lokalsamfunds traditionelle landområder og territorier; bemærker med bekymring, at FN's særlige rapportør om oprindelige folks rettigheder har oplyst, at han modtager et stigende antal anbringender om situationer, hvor projekter til afbødning af klimaforandringer har haft negativ indvirkning på oprindelige folks rettigheder, i særdeleshed projekter for vedvarende energi såsom produktion af biobrændstof og opførelse af vandkraftdæmninger; understreger, at det er nødvendigt at sikre jordbesiddelsesrettigheder, herunder sædvanebaserede, for lokalbefolkninger, der lever i skovene; fremhæver resultatbaserede betalinger og REDD+ som en mulighed for at forbedre skovforvaltning, jordbesiddelsesrettigheder og udkomme;

70. fremhæver den afgørende rolle, som oprindelige folk spiller i forbindelse med bæredygtig forvaltning af naturressourcer og bevarelse af biodiversiteten; minder om, at der i De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) opfordres til, at deltagerstaterne respekterer de oprindelige folks viden og rettigheder som garantier for gennemførelsen af REDD+; opfordrer indtrængende partnerlandene til at træffe foranstaltninger med henblik på at inddrage oprindelige folk effektivt i tilpasningen til og afbødningen af klimaforandringer;

71. opfordrer EU og dets medlemsstater til at øge synergierne mellem de frivillige partnerskabsaftaler om FLEGT og REDD+;

72. giver udtryk for dyb bekymring over væksten i storstilet industriel udnyttelse af skovene til energiproduktion gennem monokultur, som fremskynder det globale tab af biodiversitet og forringelsen af økosystemtjenester;

⁽¹³⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 125.

Tirsdag den 11. september 2018

73. minder om, at EU's politik for biobrændstoffer bør være i overensstemmelse med målene for bæredygtig udvikling og princippet om udviklingsvenlig politikkohærens; gentager, at EU bør udfase alle politiske incitamenter for agrobrændstoffer senest i 2030;

74. beklager, at man i forbindelse med den igangværende revision af direktivet om vedvarende energi (RED II) ikke medtager sociale bæredygtighedskriterier og andre konsekvenser af indirekte arealudnyttelse, som tager højde for risikoen for land grabbing; minder om, at direktivet bør være i overensstemmelse med internationale standarder for jordbesiddelsesrettigheder, dvs. ILO-konvention nr. 169 og FAO's frivillige retningslinjer om ejendomsret til jord og principper for ansvarlig investering i landbrugs- og fødevarer-systemer; understreger ligeledes, at det er nødvendigt at indføre strengere kriterier for skovbiomasse for at forhindre fremme af bioenergi, der udløser skovrydning i tredjelande;

75. bemærker, at der er klar og entydig dokumentation for, at omlægning af tropiske skove til landbrug, plantager og andre former for arealanvendelse forårsager et betydeligt tab af arter, navnlig arter, der kun lever i skov; understreger, at det er nødvendigt at genetablere naturlige og biologisk mangfoldige skove som et middel til at bekæmpe klimaforandringer og til at beskytte biodiversiteten i overensstemmelse med målene i 2030-dagsordenen, navnlig mål 15; mener, at skovgenopretningsprogrammer bør anerkende de lokales sædvanebaserede jordrettigheder, være inkluderende og skræddersyet til de lokale forhold og fremme naturbaserede løsninger, som f.eks. genopretning af skovlandskaber, for at skabe balance i arealanvendelsen, bl.a. mellem beskyttede områder, skovlandbrug, landbrugssystemer, mindre plantager og menneskelige bosættelser; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at der gøres noget ved indvirkningen af EU's forbrug på skovrydning i tredjelande i lyset af målene i EU's biodiversitetsstrategi frem til 2020;

76. opfordrer EU til at støtte initiativer fra skovrige udviklingslande med sigte på at opveje den uhindrede udvidelse af landbrugspraksisser og mineaktiviteter, som har haft en negativ indvirkning på forvaltningen af skove og på oprindelige folks eksistensgrundlag og kulturelle integritet og skadelige konsekvenser for landbrugernes sociale stabilitet og fødevarer-suverænit;

77. gentager, at værdikæder for bæredygtigt træ, der stammer fra bæredygtigt forvaltede skove, herunder bæredygtige skovplantager og familiebaseret trædyrkning, kan yde et vigtigt bidrag til opfyldelsen af målene for bæredygtig udvikling og klimaforpligtelserne; fastholder, i en situation hvor ødelæggelse eller forstyrrelser af skove tegner sig for 68,9 procent af det samlede kulstoftab i tropiske økosystemer ⁽¹⁶⁾, at ingen offentlige midler, der stammer fra klimafinansiering og udviklingsbistand, bør anvendes til at støtte udvidelsen af landbrug, industriel skovhugst, minedrift, ressourceudvinding eller udvikling af infrastruktur i intakte skovlandskaber, samtidig med at finansiering fra offentlige midler mere generelt bør underlægges solide bæredygtighedskriterier; opfordrer endvidere EU og dets medlemsstater til at koordinere donorernes politikker i denne henseende ⁽¹⁷⁾;

78. mener, at bestræbelserne på at standse skovrydning skal omfatte bistand og støtte til den mest effektive udnyttelse af eksisterende dyrkede arealer, som skal anvendes sammen med en strategi for intelligente landsbyer; erkender, at agroøkologiske praksisser har et stort potentiale til at maksimere økosystemers funktioner og modstandsdygtighed via varieret beplantning med stor diversitet, skovlandbrug og permakulturteknikker, som også har relevans for afgrøder som palmeolie, kakao og gummi, og som samtidig indebærer yderligere fordele i form af sociale resultater, diversificering af produktionen og produktivitet, uden at dette indebærer yderligere omdannelse af skovarealer;

Lovovertrædelser på skovbrugsområdet

79. bemærker, at ulovlig skovhugst og ulovlig handel med træ ifølge UNEP og Interpol er et af de fem vigtigste områder inden for miljøkriminalitet, hvor transnationale bander af organiserede kriminelle spiller en stadig større rolle;

80. understreger, at bekæmpelse af ulovlig international handel kræver en fælles og inkluderende indsats for at standse ødelæggelsen, skovrydningen og den ulovlige skovhugst og bekæmpe svig, nedslagtning af og efterspørgsel efter skovenes råvarer og vilde dyr og planter;

⁽¹⁶⁾ Baccini, A. et al., »Tropical forests are a net carbon source based on aboveground measurements of gain and loss«, *Science*, bind 358, nr. 6360, 2017, s. 230-234, <http://science.sciencemag.org/content/early/2017/09/27/science.aam5962>

⁽¹⁷⁾ Baccini, A. et al., op. cit.

Tirsdag den 11. september 2018

81. understreger, at kriminalitet på skovbrugsområdet, lige fra ureguleret eller ulovlig kulbrænding til store virksomheders forbrydelser, som omfatter træ, papir og papirmasse, har stor indvirkning på de globale klimarelaterede emissioner, vandreserver, ørkendannelse og nedbørmønstre;

82. bemærker med bekymring, at lovgivningen til bekæmpelse af miljøkriminalitet ifølge UNEP og Interpol anses for at være utilstrækkelig i mange lande, bl.a. på grund af manglende ekspertise og personale, lave bøder eller fravær af strafferetlige sanktioner m.v., som udgør hindringer for en effektiv bekæmpelse af denne type forbrydelser;

83. fremhæver vigtigheden af, at der tages virkeligt afskrækkende og effektive sanktioner i anvendelse i producentlandene for at bekæmpe ulovlig skovhugst og handel med træ;

84. opfordrer Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for direktiv 2008/99/EF om strafferetlig beskyttelse af miljøet ⁽¹⁸⁾ til at omfatte ulovlig skovhugst;

85. tilskynder EU til at yde bistand til at styrke overvågningen af skovrydning og ulovlige aktiviteter;

86. fremhæver behovet for at tackle de underliggende årsager til miljøkriminalitet, såsom fattigdom, korruption og dårlig forvaltning, gennem en integreret og holistisk tilgang, fremme økonomisk grænseoverskridende samarbejde og tage alle relevante instrumenter til bekæmpelse af international organiseret kriminalitet i brug, herunder beslaglæggelse og konfiskation af udbytte af kriminelle aktiviteter og foranstaltninger mod hvidvaskning af penge;

87. fremhæver, at det er nødvendigt at styrke nationale retlige rammer, støtte oprettelsen af nationale retshåndhævelsesnetværk og forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af international lovgivning af relevans for fremme af gennemsigtig og ansvarlig skovforvaltning, bl.a. gennem udveksling af bedste praksis, ufravigelig fremlæggelse af oplysninger, solide bæredygtighedsvurderinger og overvågnings- og rapporteringssystemer, idet der tages hensyn til behovet for at beskytte skovvakter; opfordrer til et styrket samarbejde mellem og på tværs af sektorer og organer både på nationalt og internationalt plan, navnlig med Interpol og UNODC, herunder udveksling af efterretninger og retligt samarbejde og udvidelse af Den Internationale Straffedomstols (ICC's) jurisdiktion til at omfatte miljøforbrydelser;

88. minder om, at en øget adgang til toldoplysninger om import til EU ville øge gennemsigtigheden og ansvarligheden i den globale værdikæde; opfordrer Kommissionen til at udvide toldoplysningskravene, således at eksportøren og producenten inkluderes i de obligatoriske toldoplysningsselementer, og dermed øge gennemsigtigheden og sporbarheden i de globale forsyningskæder;

Handelsspørgsmål

89. fremhæver, at EU's handelsforhandlinger skal være i overensstemmelse med EU's forpligtelse til at træffe foranstaltninger til at mindske skovrydning og skovødelæggelse og til at forøge kulstoflagrene i skovene i udviklingslandene;

90. fremhæver behovet for at udvide og styrke ordningerne for forebyggelse, overvågning og kontrol af de miljømæssige og menneskerettighedsrelaterede virkninger af EU's bilaterale og multilaterale frihandels- og investeringsaftaler, bl.a. ved hjælp af kontrollerbare indikatorer og uafhængige, lokalsamfundsbaserede overvågnings- og rapporteringsinitiativer;

⁽¹⁸⁾ EUT L 328 af 6.12.2008, s. 28.

Tirsdag den 11. september 2018

91. opfordrer indtrængende EU til altid at medtage bestemmelser, som er bindende og kan håndhæves, i sine kapitler om handel og bæredygtig udvikling med henblik på at standse ulovlig skovhugst, skovrydning, skovødelæggelse og land grabbing samt andre menneskerettighedskrænkelser, som er genstand for passende og effektive tvistbilæggelsesmekanismer, og blandt andre håndhævelsesmetoder at overveje en sanktionsbaseret mekanisme og bestemmelser, der garanterer retten til ejendom, forudgående høring og informeret samtykke; opfordrer Kommissionen til ved hjælp af revisionsklausulen at indføre sådanne bestemmelser i allerede indgåede frihandelsaftaler og især indføre forpligtelsen til effektivt at gennemføre Parisaftalen om klimaforandringer; understreger, at det er vigtigt at overvåge disse bestemmelser og nødvendigt straks at indlede høringsprocedurer med regeringerne i tilfælde af, at handelspartnere ikke overholder reglerne, og at udløse de eksisterende eksigible mekanismer såsom de tvistbilæggelsesmekanismer, der er oprettet inden for rammerne af kapitlerne om handel og bæredygtig udvikling;

92. opfordrer Kommissionen til at indføre ambitiøse bestemmelser, der specifikt omhandler skove, i alle EU's handels- og investeringsaftaler; understreger, at disse bestemmelser bør være bindende og kunne håndhæves ved hjælp af effektive overvågnings- og sanktionsmekanismer, som gør det muligt for enkeltpersoner og lokalsamfund uden for eller i EU at søge erstatning;

93. understreger, at EU handelspolitik bør imødegå korruption i forbindelse med ulovlig skovhugst; opfordrer indtrængende Kommissionen til i frihandelsaftalerne at medtage bestemmelser om korruptionsbekæmpelse i forbindelse med ulovlig skovhugst, og at disse bestemmelser skal kunne håndhæves og gennemføres effektivt og fuldt ud;

94. opfordrer indtrængende Kommissionen til i frihandelsaftalernes eksigible bestemmelser om bekæmpelse af korruption at medtage ulovlige skovbrugspraksisser, såsom fastsættelse af for lave priser på træ i koncessioner, kommercielle selskabers fældning af freddede træer, smugling af skovprodukter over grænser, ulovlig skovhugst og forarbejdning af skovråvarer uden tilladelse;

95. bemærker, at forordningen om den generelle toldpræferenceordning (GSP) stadig har begrænset rækkevidde for så vidt angår beskyttelse og ansvarlig forvaltning af skovressourcer; opfordrer Kommissionen til at sikre, at skovrelevante konventioner, som er omfattet af GSP- og GSP+-ordningen, overvåges ordentligt, herunder af civilsamfundsorganisationer, med henblik på at garantere beskyttelsen af skove i partnerlandene, herunder muligheden for at oprette en klagemekanisme, der sikrer, at klager fra interesserede parter tages behørigt i betragtning; understreger, at denne ordning, hvor det er relevant, bør tage særligt hensyn til oprindelige folks rettigheder, lokalsamfund, der er afhængige af skovene, og de rettigheder, der i henhold til ILO-konvention C169 er givet oprindelige folk og stammefolk;

96. minder om betydningen af, at der i lande, som eksporterer naturressourcer, er tilstrækkelig adgang til domstolsprøvelse, retsmidler og effektiv beskyttelse af whistleblowere med henblik på at sikre effektiviteten af love eller initiativer;

o

o o

97. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0340

Situationen i Ungarn

Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om et forslag om at opfordre Rådet til i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, at fastslå, der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på (2017/2131(INL))

(2019/C 433/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 2 og artikel 7, stk. 1,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og protokollerne hertil,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder,
- der henviser til De Forenede Nationers og Europarådets internationale traktater om menneskerettigheder, såsom den europæiske socialpagt og konventionen om forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (Istanbulkonventionen),
- der henviser til sin beslutning af 17. maj 2017 om situationen i Ungarn ⁽¹⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 16. december 2015 ⁽²⁾ og 10. juni 2015 ⁽³⁾ om situationen i Irak,
- der henviser til sin beslutning af 3. juli 2013 om situationen for grundlæggende rettigheder: standarder og praksis i Ungarn (jf. Europa-Parlamentets beslutning af 16. februar 2012) ⁽⁴⁾,
- der henviser til sine beslutninger af 16. februar 2012 om den seneste politiske udvikling i Ungarn ⁽⁵⁾ og af 10. marts 2011 om medieloven i Ungarn ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. oktober 2016 med henstillinger til Kommissionen om oprettelse af en EU-mekanisme for demokrati, retsstatsprincippet og grundlæggende rettigheder ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin lovgivningsmæssige beslutning af 20. april 2004 om meddelelse fra Kommissionen om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union: Respekt for og fremme af de værdier, som EU bygger på ⁽⁸⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 15. oktober 2003 til Rådet og Europa-Parlamentet om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union – Respekt for og fremme af de værdier, som EU bygger på ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0216.

⁽²⁾ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 127.

⁽³⁾ EUT C 407 af 4.11.2016, s. 46.

⁽⁴⁾ EUT C 75 af 26.2.2016, s. 52.

⁽⁵⁾ EUT C 249 E af 30.8.2013, s. 27.

⁽⁶⁾ EUT C 199 E af 7.7.2012, s. 154.

⁽⁷⁾ EUT C 215 af 19.6.2018, s. 162.

⁽⁸⁾ EUT C 104 E af 30.4.2004, s. 408.

⁽⁹⁾ COM(2003)0606.

Onsdag den 12. september 2018

- der henviser til årsrapporterne fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45, 52 og 83,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Budgetkontroludvalget, Kultur- og Uddannelsesudvalget, Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A8-0250/2018),
- A. der henviser til, at Unionen bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstaten og respekt for menneskerettighederne, herunder rettigheder for personer, der tilhører mindretal, som fastsat i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og som afspejlet i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og stadfæstet i internationale traktater om menneskerettigheder, og til, at disse værdier, som er fælles for medlemsstaterne, og som alle medlemsstaterne har tiltrådt frivilligt, er grundlaget for de rettigheder, der gælder for alle, der er bosat i Unionen;
- B. der henviser til, at en klar fare for, at en medlemsstat groft overtræder de værdier, der er omhandlet i artikel 2 i TEU, ikke kun vedrører den medlemsstat, hvor denne fare er til stede, men indvirker på de øvrige medlemsstater, på den gensidige indbyrdes tillid mellem dem og på selve Unionens grundsubstans og dens borgeres grundlæggende rettigheder i henhold til EU-retten;
- C. der henviser til, at anvendelsesområdet for artikel 7 i TEU som anført i Kommissionens meddelelse fra 2003 om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union ikke er begrænset til de forpligtelser, der påhviler medlemsstaterne i henhold til traktaterne, jf. artikel 258 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde, og til, at Unionen kan vurdere, om der er tale om en klar fare for en grov overtrædelse af de fælles værdier på områder, der henhører under medlemsstaternes beføjelser;
- D. der henviser til, at artikel 7, stk. 1, i TEU udgør en forebyggende fase, hvor Unionen har mulighed for at gribe ind i tilfælde af en klar fare for grov overtrædelse af de fælles værdier; der henviser til, at denne forebyggende foranstaltning omfatter dialog med den berørte medlemsstat og har til formål at undgå eventuelle sanktioner;
- E. der henviser til, at selv om de ungarske myndigheder konsekvent har været rede til at drøfte lovligheden af enhver specifik foranstaltning, er situationen ikke blevet bedre, og mange forhold giver stadig anledning til bekymring, hvilket har en negativ indvirkning på Unionens image og dets effektivitet og troværdighed for så vidt angår forsvaret af de grundlæggende rettigheder, menneskerettighederne og demokratiet på verdensplan, og hvilket beviser, at der er behov for en samordnet indsats fra Unions side;
1. erklærer, at Europa-Parlamentets bekymringer vedrører følgende spørgsmål:
- forfatningsordningens og valgsystemets funktionsmåde
 - retsvæsenets og andre institutioners uafhængighed samt dommeres rettigheder
 - korruption og interessekonflikter
 - privatlivets fred og databeskyttelse
 - ytringsfrihed
 - akademisk frihed

Onsdag den 12. september 2018

- religionsfrihed
 - foreningsfrihed
 - ret til ligebehandling
 - de rettigheder, der tilkommer personer, som tilhører mindretal, herunder romaer og jøder, og beskyttelse mod hadefulde udtalelser mod sådanne mindretal
 - grundlæggende rettigheder for migranter, asylansøgere og flygtninge
 - økonomiske og sociale rettigheder;
2. mener, at de kendsgerninger og tendenser, der er nævnt i bilaget til denne beslutning, set under ét udgør en systemisk trussel mod værdierne i artikel 2 i TEU og udgør en klar fare for grov overtrædelse af disse værdier;
3. noterer sig resultatet af parlamentsvalget i Ungarn den 8. april 2018; fremhæver, at enhver ungarsk regering er ansvarlig for at fjerne faren for grov overtrædelse af værdierne i artikel 2 i TEU, selv om denne fare er en blivende følge af politiske afgørelser, der er foreslået eller godkendt af tidligere regeringer;
4. forelægger derfor i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i TEU Rådet det i bilaget begrundede forslag, hvormed Rådet opfordres til at fastslå, om der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, der er nævnt i artikel 2 i TEU, og til at rette passende henstillinger til Ungarn;
5. pålægger sin formand at sende denne beslutning og det begrundede forslag til Rådets afgørelse i bilaget til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 12. september 2018

BILAG TIL BESLUTNINGEN

Forslag til Rådets afgørelse om fastslåelse i henhold til artikel 7, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union af, at der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 7, stk. 1,

under henvisning til begrundet forslag fra Europa-Parlamentet,

under henvisning til godkendelse fra Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen bygger på de værdier, der er fastsat i artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), som er fælles for medlemsstaterne, og som omfatter respekt for demokrati, retsstaten og menneskerettighederne. Ifølge artikel 49 i TEU forudsætter tiltrædelse af Unionen respekt for og fremme af værdierne i artikel 2.
- (2) Ungarns tiltrædelse var en frivillig handling baseret på en suveræn afgørelse med en bred konsensus på tværs af det politiske spektrum i Ungarn.
- (3) I sit begrundede forslag redegjorde Europa-Parlamentet for sine bekymringer vedrørende situationen i Ungarn. De største bekymringer drejede sig om forfatningsordningens og valgsystemets funktionsmåde, retsvæsenets og andre institutioners uafhængighed, dommers rettigheder, korruption og interessekonflikter, privatlivets fred og databeskyttelse, ytringsfrihed, akademisk frihed, religionsfrihed, foreningsfrihed, retten til ligebehandling, rettigheder for personer, der tilhører mindretal, herunder romaer og jøder, og beskyttelse mod hadefulde udtalelser mod sådanne mindretal, grundlæggende rettigheder for migranter, asylansøgere og flygtninge samt økonomiske og sociale rettigheder.
- (4) Europa-Parlamentet bemærkede desuden, at de ungarske myndigheder konsekvent har været rede til at drøfte lovligheden af enhver specifik foranstaltning, men har undladt at træffe de foranstaltninger, Parlamentet har henstillet til i sine tidligere beslutninger.
- (5) I sin beslutning af 17. maj 2017 om situationen i Ungarn fastslog Europa-Parlamentet, at den nuværende situation i Ungarn udgør en klar fare for en grov overtrædelse af de værdier, der er nævnt i artikel 2 i TEU, og berettiger iværksættelsen af proceduren i artikel 7, stk. 1, i TEU.
- (6) Kommissionen har i sin meddelelse fra 2003 om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union opregnet mange informationskilder, der skal tages hensyn til i forbindelse med overvågning af, at de fælles værdier respekteres og fremmes, såsom rapporter fra internationale organisationer, rapporter fra NGO'er og retspraksis ved regionale og internationale domstole. En bred vifte af aktører på nationalt, europæisk og internationalt plan har udtrykt deres dybe bekymring over situationen for demokratiet, retsstatsprincippet og de grundlæggende rettigheder i Ungarn, herunder Unionens institutioner og organer, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa (OSCE), De Forenede Nationer (FN) samt en lang række civilsamfundsorganisationer, men juridisk set må disse betragtes som ikkebindende udtalelser, da kun Den Europæiske Unions Domstol kan fortolke traktaternes bestemmelser.

Onsdag den 12. september 2018

Forfatningsordningens og valgsystemets funktionsmåde

- (7) Venedigkommissionen har givet udtryk for bekymringer med hensyn til forfatningsprocessen i Ungarn ved flere lejligheder, både hvad angår selve grundloven og ændringerne heraf. Den bifaldt, at der med grundloven indføres en forfatningsorden baseret på demokrati, retsstat og beskyttelse af grundlæggende rettigheder som underliggende principper, og anerkendte bestræbelserne på at indføre en forfatningsorden i tråd med de fælles europæiske demokratiske værdier og normer og at regulere grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder i overensstemmelse med bindende internationale instrumenter. Kritikken fokuserede på den manglende gennemsigtighed i processen, den utilstrækkelige inddragelse af civilsamfundet, fraværet af egentlig høring, truslen mod magtens tredeling og svækkelsen af de nationale kontrolmekanismer.
- (8) Den ungarske forfatningsdomstol fik begrænset sine beføjelser i forbindelse med forfatningsreformen, bl.a. med hensyn til budgetspørgsmål, afskaffelsen af *actio popularis*, dens mulighed for at henvise til sin retspraksis fra før den 1. januar 2012 og begrænsningen af domstolens mulighed for at prøve forfatningsmæssigheden af eventuelle grundlovsændringer med undtagelse af ændringer af ren proceduremæssig karakter. Venedigkommissionen gav udtryk for alvorlige bekymringer over disse begrænsninger og over proceduren for udnævnelse af dommere og rettede henstillinger til de ungarske myndigheder om at sikre de nødvendige kontrolmekanismer i sin udtalelse af 19. juni 2012 om lov CLI af 2011 om den ungarske forfatningsdomstol og i sin udtalelse af 17. juni 2013 om den fjerde ændring af Ungarns grundlov. I sine udtalelser pegede Venedigkommissionen også på en række positive elementer i reformerne, bl.a. bestemmelserne om budgetgarantier, udelukkelse af genvalg af dommere og tildeling af beføjelser til kommissæren for grundlæggende rettigheder til at indlede procedurer for efterfølgende prøvelse.
- (9) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 gav FN's Menneskerettighedskomiteé udtryk for bekymringer over, at den nuværende forfatningsmæssige klageprocedure begrænser adgangen til forfatningsdomstolen, ikke fastsætter en tidsfrist for en forfatningsmæssig prøvelse og ikke har opsættende virkning på anfægtet lovgivning. Den nævnte desuden, at bestemmelserne i den nye lov om forfatningsdomstolen svækker sikkerheden omkring dommers embede og øger regeringens indflydelse på forfatningsdomstolens sammensætning og virksomhed ved at ændre proceduren for udnævnelse af dommere, antallet af dommere ved domstolen og deres pensionsalder. Menneskerettighedskomiteéen var desuden bekymret over begrænsningen af forfatningsdomstolens kompetence og beføjelser til prøvelse af lovgivning, der indvirker på budgetforhold.
- (10) I sin rapport af 27. juni 2018 erklærede den begrænsede valgobservationsmission under OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, at den tekniske forvaltning af valget var professionel og gennemsigtig, at de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder generelt blev respekteret, men at valget blev gennemført i et ugunstigt klima. Valgadministrationen opfyldte sit mandat på en professionel og gennemsigtig måde og nød generel tillid blandt interessenterne og blev generelt anset som upartisk. Valgkampen var livlig, men fjendtlig og intimiderende sprogbrug begrænsede muligheden for en dybdegående debat og vælgerne mulighed for at træffe et informeret valg. Kampagnefinansieringen og udgiftslofterne havde til formål at sikre lige muligheder for alle kandidater. Kandidaternes mulighed for at konkurrere på lige vilkår blev dog i betydelig grad forringet af regeringens uforholdsmæssigt store udgifter til en offentlig kampagne, som udbredte regeringskoalitionens budskab. Da der ikke var nogen rapporteringskrav før efter valget, blev vælgerne reelt frataget oplysninger om kampagnefinansiering, hvilket er centralt for at træffe et informeret valg. Valgobservationsmissionen gav også udtryk for bekymringer over afgrænsningen af enkeltmandskredse. Lignende bekymringer blev fremsat i den fælles udtalelse af 18. juni 2012 om loven om valg af medlemmer til det ungarske parlament, der blev vedtaget af Venedigkommissionen og Rådet for Demokratiske Valg, hvori det nævnes, at afgrænsningen af valgdistrikter skal foretages på en gennemsigtig og professionel måde ved hjælp af en upartisk procedure, så man undgår kortsigtede politiske mål (valgeometri).
- (11) I de seneste år har den ungarske regering i vid udstrækning anvendt nationale høringer og således udvidet det direkte demokrati på nationalt plan. Den 27. april 2017 understregede Kommissionen, at den nationale høring "Lad os standse Bruxelles" indeholdt adskillige påstande, som var faktuel ukorrekte eller stærkt vildledende. Den ungarske regering gennemførte også høringer om migration og terrorisme i maj 2015 og mod en såkaldt Sorosplan i oktober 2017. Ved disse høringer blev der trukket en lige linje mellem terrorisme og migration, der blev ansporet til had mod migranter, og der blev især rettet beskyldninger mod George Soros og Unionen.

Onsdag den 12. september 2018

Retsvæsenets og andre institutioners uafhængighed samt dommeres rettigheder

- (12) Som følge af de omfattende ændringer af de retlige rammer, der blev vedtaget i 2011, er formanden for den nyoprettede nationale domstolsmyndighed blevet tildelt vidtrækkende beføjelser. Venedigkommissionen kritiserede disse vidtrækkende beføjelser i sin udtalelse af 19. marts 2012 om lov CLXII af 2011 om dommeres retsstilling og aflønning og lov CLXI af 2011 om domstolens opbygning og forvaltning i Ungarn samt i sin udtalelse af 15. oktober 2012 om forfatningslovene om domstolene. Lignende bekymringer blev påpeget af FN's særlige rapportør om dommeres og advokaters uafhængighed den 29. februar 2012 og den 3. juli 2013 samt af Sammenslutningen af Stater mod Korruption (Greco) i dens rapport af 27. marts 2015. Alle disse aktører understregede behovet for at styrke den rolle, som det kollektive organ – det nationale domstolsråd – varetager som tilsynsmyndighed, eftersom domstolsmyndighedens formand, der vælges af det ungarske parlament, ikke kan betragtes som et organ for retslig selvforvaltning. På baggrund af de internationale henstillinger blev domstolsmyndighedens formands status ændret og dennes beføjelser begrænset for at sikre en bedre balance mellem formanden og det nationale domstolsråd.
- (13) Ungarn har siden 2012 taget positive skridt til at overdrage visse opgaver fra domstolsmyndighedens formand til domstolsrådet for at skabe en bedre balance mellem disse to organer. Der er imidlertid stadig behov for yderligere forbedringer. I sin rapport af 27. marts 2015 opfordrede Greco til at mindske risiciene for, at domstolsmyndighedens formand kan træffe skønsmæssige afgørelser. Domstolsmyndighedens formand kan bl.a. forflytte og udpege dommere og spiller en rolle i disciplinærsager inden for retsvæsenet. Domstolsmyndighedens formand fremsætter også henstillinger til Ungarns præsident om udnævnelse og fjernelse af domstolsformænd, herunder formænd og næstformænd for appelretterne. Greco udtrykte tilfredshed med den nyligt vedtagne etiske kodeks for dommere, men fandt, at den kunne gøres mere eksplicit og følges op med efteruddannelse. Greco anerkendte ligeledes de ændringer, der blev foretaget af reglerne for domstolens rekrutterings- og udvælgelsesprocedurer i perioden 2012-2014 i Ungarn, hvorved det nationale domstolsråd fik tillagt en stærkere tilsynsmæssig rolle i udvælgelsesprocessen. Den 2. maj 2018 holdt domstolsrådet et møde, hvor det enstemmigt vedtog beslutninger vedrørende domstolsmyndighedens formands praksis med hensyn til at erklære indkaldelser af ansøgninger til retlige stillinger og ledende stillinger resultatløse. I henhold til beslutningerne var formandens praksis ulovlig.
- (14) Den 29. maj 2018 fremlagde den ungarske regering et udkast til den syvende ændring af grundloven (T/332), som blev vedtaget den 20. juni 2018. Ændringen indførte et nyt system af forvaltningsdomstole.
- (15) Efter Den Europæiske Unions Domstols ("Domstolens") dom af 6. november 2012 i sag C-286/12, *Kommissionen mod Ungarn* ⁽¹⁾, som fastslog, at Ungarn tilsidesatte sine forpligtelser i henhold til EU-retten ved at vedtage en national ordning, der fastsætter tvungen pensionering af dommere, offentlige anklagere og notarer, der er fyldt 62 år, vedtog det ungarske parlament lov XX af 2013, som fastsatte, at pensionsalderen i retsvæsenet gradvist nedsættes til 65 år over en periode på ti år, og opstillede kriterier for genansættelse eller erstatning. Loven gav mulighed for, at pensionerede dommere kunne vende tilbage til deres tidligere stillinger ved samme domstol på samme betingelser som forud for kravet om pensionering, eller, såfremt de ikke ønskede at vende tilbage, at de modtog et engangsbeløb over 12 måneder som erstatning for deres tabte løn og kunne søge om yderligere erstatning ved domstolen, men der var ingen garanti for at blive genindsat i ledende administrative stillinger. Kommissionen anerkendte imidlertid Ungarns foranstaltninger til at bringe sin pensionslovgivning i overensstemmelse med EU-retten. I sin rapport fra oktober 2015 konstaterede Det Internationale Advokatforbunds menneskerettighedsinstitut (International Bar Association's Human Rights Institute), at flertallet af de afskedigede dommere ikke var vendt tilbage til deres oprindelige stillinger, delvis fordi deres tidligere stillinger allerede var blevet besat til anden side. Det anføres også, at det ungarske retsvæsenes uafhængighed og upartiskhed ikke kan garanteres, og at retsstatsprincippet fortsat er svækket.
- (16) I sin dom af 16. juli 2015, *Gazsó mod Ungarn*, fastslog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at retten til en retfærdig rettergang og til effektive retsmidler var blevet tilsidesat. Menneskerettighedsdomstolen konkluderede, at overtrædelserne skyldtes en praksis, som bestod i Ungarn gentagne undladelser af at sikre, at procedurer vedrørende borgerlige rettigheder og forpligtelser afsluttes inden for en rimelig frist, og at træffe foranstaltninger, der giver ansøgerne mulighed for at kræve erstatning for urimeligt lange civile retssager på nationalt plan. Denne dom er stadig ikke fuldbyrdet. En ny civil retsplejelov, der blev vedtaget i 2016, giver mulighed for at fremskynde civile retssager ved at indføre en tostrengt procedure. Ungarn har behørigt underrettet Europarådets ministerkomité om, at den nye lov, som er et effektivt retsmiddel i forbindelse med langvarige procedurer, vil blive vedtaget i oktober 2018.

⁽¹⁾ Domstolens dom af 6. november 2012, *Kommissionen mod Ungarn*, sag C-286/12, ECLI:EU:C:2012:687.

Onsdag den 12. september 2018

- (17) I sin dom af 23. juni 2016, *Baka mod Ungarn*, fastslog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at retten til domstolsprøvelse og til ytringsfrihed var blevet tilsidesat over for András Baka, som var blevet valgt til formand for den ungarske højesteret for en seksårig periode i juni 2009, men ophørte med at have denne stilling i overensstemmelse med overgangsbestemmelserne i grundloven, der fastsatte, at Curiaen ville være den retlige efterfølger til højesteretten. Denne dom er stadig ikke fuldbyrdet. Den 10. marts 2017 krævede Europarådets Ministerkomité yderligere foranstaltninger for at forhindre yderligere tilfælde, hvor dommere opsiges i utide på et lignende grundlag, og undgå ethvert misbrug i denne henseende. Den ungarske regering bemærkede, at disse foranstaltninger ikke er knyttet til gennemførelsen af dommen.
- (18) Den 29. september 2008 blev András Jóri udnævnt til tilsynsførende for databeskyttelse for en periode på seks år. Med virkning fra den 1. januar 2012 besluttede det ungarske parlament imidlertid at reformere databeskyttelsesordningen og erstatte den tilsynsførende med en national myndighed for databeskyttelse og informationsfrihed. András Jóri måtte fratræde sin stilling, inden hans embedsperiode var udløbet. Den 8. april 2014 fastslog Domstolen, at tilsynsmyndighedernes uafhængighed nødvendigvis omfatter en forpligtelse til at respektere mandats varighed indtil dettes udløb, og at Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF⁽²⁾. Ungarn ændrede reglerne om udnævnelse af den tilsynsførende, fremlagde en undskyldning og betalte den aftalte erstatning.
- (19) Venedigkommissionen konstaterede en række mangler i sin udtalelse af 19. juni 2012 om lov CLXIII fra 2011 om anklagemyndigheden og lov CLXIV fra 2011 om status for den offentlige anklager, anklagere og andre ansatte hos anklagemyndigheden og om anklageres karriere i Ungarn. I sin rapport af 27. marts 2015 opfordrede Greco indtrængende de ungarske myndigheder til at tage yderligere skridt til at forhindre misbrug og øge anklagemyndighedens uafhængighed, bl.a. ved at fjerne muligheden for, at den offentlige anklager kan genvælges. Greco henstillede desuden til mere gennemsigtighed i disciplinærsager mod almindelige anklagere, og at beslutninger om at flytte sager fra én anklager til en anden underkastes strenge retlige kriterier og begrundelser. Ifølge den ungarske regering blev Ungarns fremskridt med hensyn til offentlige anklagere anerkendt i Grecos overensstemmelsesrapport fra 2017 (offentliggørelsen af rapporten er endnu ikke godkendt af de ungarske myndigheder til trods for flere opfordringer fremsat på Grecos plenarmøder). Den anden overensstemmelsesrapport er endnu ikke færdig.

Korruption og interessekonflikter

- (20) I sin rapport af 27. marts 2015 opfordrede Greco til, at der fastlægges adfærdskodekser for medlemmer af det ungarske parlament vedrørende retningslinjer for tilfælde af interessekonflikter. Medlemmer af parlamentet bør også forpligtes til at indberette interessekonflikter, der opstår ad hoc, og dette bør ledsages af en strengere forpligtelse til at indgive formueangivelser. Det bør også ledsages af bestemmelser, der giver mulighed for sanktioner for afgivelse af urigtige formueangivelser. Desuden bør formueangivelserne offentliggøres på internettet for at muliggøre egentligt folkeligt tilsyn. Der bør indføres en elektronisk standarddatabase, så alle formueangivelser og ændringer heraf kan tilgås på gennemsigtig vis.
- (21) I sin rapport af 27. juni 2018 konkluderede den begrænsede valgobservationsmission under OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, at den begrænsede overvågning af kampagneudgifter og den omstændighed, at kampagnemidler ikke blev indrapporteret konsekvent, undergraver gennemsigtighed i kampagnefinansieringen og vælernes mulighed for at træffe et informeret valg, hvilket går imod internationale forpligtelser og god praksis. Det statslige revisionskontor har kompetence til at overvåge og kontrollere, om de lovgivningsmæssige krav er blevet overholdt. Rapporten omhandlede ikke den officielle revisionsrapport fra det statslige revisionskontor om parlamentsvalget i 2018, da den på daværende tidspunkt endnu ikke var færdiggjort.
- (22) Den 7. december 2016 modtog styringsudvalget for Open Government Partnership (OGP) en skrivelse fra Ungarns regering, der meddelte, at landet omgående trak sig ud af partnerskabet, der er et frivilligt samarbejde mellem 75 lande og hundredvis af civilsamfundsorganisationer. Den ungarske regering var blevet undersøgt af OGP siden juli 2015, efter at civilsamfundsorganisationer havde klaget over deres muligheder for at virke i landet. Ikke alle Unionens medlemsstater er medlemmer af OGP.

⁽²⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

Onsdag den 12. september 2018

- (23) Ungarn modtager EU-finansiering svarende til 4,4 % af dets BNP eller mere end halvdelen af de offentlige investeringer. Andelen af kontrakter, som blev tildelt efter offentlige udbudsprocedurer, der kun modtog et enkelt tilbud, forblev højt på 36 % i 2016. Ungarn har den højeste procentdel i Unionen af finansielle henstillinger fra OLAF vedrørende strukturfonde og landbrug for perioden 2013-2017. I 2016 afsluttede OLAF en undersøgelse af et transportprojekt til 1,7 mia. EUR i Ungarn, hvor flere internationale specialiserede byggefirmaer var hovedaktørerne. Undersøgelsen viste meget alvorlige uregelmæssigheder samt mulig svig og korruption i gennemførelsen af projektet. I 2017 konstaterede OLAF i forbindelse med sin undersøgelse "alvorlige uregelmæssigheder" og "interessekonflikter" i 35 kontrakter vedrørende gadebelysning, der var blevet tildelt en virksomhed, der på daværende tidspunkt blev ledet af den ungarske premierministers svigersøn. OLAF sendte sin endelige rapport med finansielle henstillinger til Kommissionens Generaldirektorat for Regionalpolitik og Bypolitik til inddrivelse af 43,7 mio. EUR og retlige henstillinger til den ungarske anklagemyndighed. En grænseoverskridende undersøgelse, som OLAF afsluttede i 2017, vedrørte påstande om potentielt misbrug af EU-midler i 31 forsknings- og udviklingsprojekter. Undersøgelsen, der blev gennemført i Ungarn, Letland og Serbien, afslørede en underleverandøraftale, der blev anvendt til kunstigt at øge projektomkostningerne og skjule, at de endelige leverandører var forbundne selskaber. OLAF afsluttede derfor undersøgelsen med en finansiell henstilling til Kommissionen om at inddrive 28,3 mio. EUR og en retlig henstilling til de retslige myndigheder i Ungarn. Ungarn har besluttet ikke at deltage i oprettelsen af en europæisk anklagemyndighed (EPPO), der skal være ansvarlig for efterforskning og retsforfølgning af gerningsmænd og medvirkende til strafbare handlinger, der skader Unionens finansielle interesser, og for, at de stilles for en domstol.
- (24) Ifølge den syvende rapport om økonomisk, social og territorial samhørighed er forvaltningens effektivitet i Ungarn faldet siden 1996, og Ungarn en af de medlemsstaterne, der har den mindst effektive forvaltning. Alle ungarske regioner ligger et godt stykke under EU-gennemsnittet for så vidt angår kvaliteten af forvaltningspraksis. Ifølge Kommissionens rapport om bekæmpelse af korruption i EU fra 2014 anses korruption for at være udbredt (89 %) i Ungarn. Ifølge rapporten om den globale konkurrenceevne 2017-2018, der offentliggøres af Det Verdensøkonomiske Forum, var det høje korruptionsniveau en af de faktorer, der volder flest problemer i forbindelse med erhvervsvirksomhed i Ungarn.

Beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse

- (25) I sin dom af 12. januar 2016, *Szabó og Vissy mod Ungarn*, fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at retten til respekt for privatlivet var blevet krænkede på grund af utilstrækkelige retsgarantier mod ulovlig, hemmelig overvågning til nationale sikkerhedsformål, herunder vedrørende anvendelsen af telekommunikation. Appellanterne hævdede ikke, at de havde været genstand for hemmelige overvågningsforanstaltninger, hvorfor der ikke var behov for yderligere individuelle foranstaltninger. En ændring af den relevante lovgivning er nødvendig som en generel foranstaltning. Forslag om ændring af loven om nationale sikkerhedstjenester drøftes i øjeblikket af eksperter i de kompetente ministerier i Ungarn. Denne dom er således stadig ikke fuldbyrdet.
- (26) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 udtrykte FN's Menneskerettighedskomité bekymringer over, at Ungarns lovgivning om hemmelig overvågning til nationale sikkerhedsformål giver mulighed for omfattende aflytning af kommunikation og mangler tilstrækkelige garantier mod vilkårlig indblanding i retten til privatlivets fred. Den var også bekymret over, at der mangler bestemmelser, der sikrer effektive retsmidler i tilfælde af overtrædelser og underretning af den berørte person så hurtigt som muligt, uden at det går ud over formålet med restriktionen, efter afslutningen af en overvågningsforanstaltning.

Ytringsfrihed

- (27) Den 22. juni 2015 vedtog Venedigkommissionen sin udtalelse om medielovgivningen (lov CLXXXV om medietjenester og massemedier, lov CIV om pressefrihed og lovgivningen om beskatning af reklameindtægter fra massemedier) i Ungarn, som opfordrede til flere ændringer af presse- og medielovene, navnlig vedrørende definitionen af "ulovligt indhold", afsløring af journalistiske kilder og sanktioner mod medieforetagender. Lignende bekymringer var blevet udtrykt i den analyse, som kontoret for OSCE's repræsentant for frie medier bestilte i februar 2011, af Europarådets tidligere kommissær for menneskerettigheder i hans udtalelse af 25. februar 2011 om Ungarns medielovgivning i lyset af Europarådets standarder for mediefrihed samt af Europarådets eksperter i deres rapport af 11. maj 2012 om den ungarske medielovgivning. Europarådets generalsekretær glædede sig i sin erklæring af 29. januar 2013 over, at drøftelserne på medieområdet har ført til en række vigtige ændringer. De resterende problemer blev imidlertid påpeget igen af Europarådets menneskerettighedskommissær i rapporten af 16. december 2014 på baggrund af hans besøg i Ungarn. Menneskerettighedskommissæren nævnte også spørgsmålene om koncentration af medieejerskab og selvcensur og tilkendegav, at den retlige ramme, der kriminaliserer ærekrænkelser, bør ophæves.

Onsdag den 12. september 2018

- (28) I sin udtalelse af 22. juni 2015 om medielovgivningen anerkendte Venedigkommissionen den ungarske regerings bestræbelser på i årenes løb at forbedre medielovgivningens oprindelige tekst i overensstemmelse med bemærkninger fra forskellige observatorer, herunder Europarådet, og bemærkede, at det var positivt, at de ungarske myndigheder var villige til at fortsætte dialogen. Ikke desto mindre insisterede Venedigkommissionen på behovet for at ændre reglerne for valg af medlemmer af medierådet for at sikre en retfærdig repræsentation af samfundsmæssigt betydningsfulde politiske og andre grupper, og at proceduren for udnævnelse af formanden for medierådet og formanden for mediemyndigheden samt disses kompetencer bør tages op til fornyet overvejelse for at begrænse koncentrationen af beføjelser og sikre politisk neutralitet; bestyrelsen bør også ændres i overensstemmelse hermed. Venedigkommissionen henstillede desuden, at forvaltningen af public service-mediudbydere decentraliseres, og at det nationale nyhedsagentur ikke bør være eneleverandør af nyheder til public service-mediudbydere. Lignende bekymringer var blevet udtrykt i den analyse, som kontoret for OSCE's repræsentant for frie medier bestilte i februar 2011, af Europarådets tidligere kommissær for menneskerettigheder i hans udtalelse af 25. februar 2011 om Ungarns medielovgivning i lyset af Europarådets standarder for mediefrihed samt af Europarådets eksperter i deres rapport af 11. maj 2012 om den ungarske medielovgivning. Europarådets generalsekretær glædede sig i sin erklæring af 29. januar 2013 over, at drøftelserne på medieområdet har ført til en række vigtige ændringer. De resterende problemer blev imidlertid påpeget igen af Europarådets menneskerettighedskommissær i rapporten af 16. december 2014 på baggrund af hans besøg i Ungarn.
- (29) Den 18. oktober 2012 vedtog Venedigkommissionen sin udtalelse om lov CXII fra 2011 om informationsmæssig selvbestemmelse og informationsfrihed i Ungarn. Uanset en generelt positiv vurdering konstaterede Venedigkommissionen, at der er behov for yderligere forbedringer. Efter nogle efterfølgende ændringer af denne lov er retten til adgang til information fra myndighederne imidlertid blevet begrænset yderligere. Disse ændringer blev kritiseret i en undersøgelse, som OSCE's repræsentant for mediefrihed bestilte i marts 2016. Heri anførtes det, at de gebyrer, der skal betales for direkte omkostninger, synes at være fuldstændig rimelige, men at det ikke kan accepteres, at man skal betale for den tid, som offentlige tjenestemænd skal bruge til at svare på anmodninger. Som anerkendt i Kommissionens landerapport fra 2018 har datatilsynsmyndigheden og domstolene, herunder forfatningsdomstolen, en progressiv holdning til sager vedrørende gennemsigthed.
- (30) I sin rapport af 27. juni 2018 konkluderede den begrænsede valgobservationsmission for det ungarske parlamentsvalg i 2018 under OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, at adgangen til oplysninger samt mediefriheden og foreningsfriheden var blevet begrænset, bl.a. af nylige lovændringer, og at mediedækningen af valgkampen var omfattende, men stærkt polariseret og manglede kritisk analyse på grund af politiseringen af medieejerskab og strømmen af regeringens reklamekampagner. Det offentlige radio- og tv-selskab opfyldte sit mandat om at stille gratis sendetid til rådighed for deltagerne, men dets nyhedsudsendelser og redaktionelle indhold viste en klar præference for regeringskoalitionen, hvilket er i strid med internationale standarder. De fleste kommercielle radio- og tv-selskaber var partiske i deres dækning, og var enten for de regerende partier eller for oppositionspartierne. Onlinemedier gav en platform for en pluralistisk og emneorienteret politisk debat. Desuden blev det bemærket, at politiseringen af ejerskabet samt den strenge retlige ramme og fraværet af et uafhængigt regulerende organ for medierne havde en afdæmpende virkning på den redaktionelle frihed og hæmmede vælgernes adgang til pluralistisk information. Det blev også nævnt, at ændringerne indebar urimelige begrænsninger i adgangen til information, eftersom definitionen af information omfatter af oplysningspligten blev udvidet, og gebyret for behandling af anmodninger om information blev forhøjet.
- (31) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 udtrykte FN's Menneskerettighedskomite' bekymring over Ungarns medielove og -praksis, som begrænser menings- og ytringsfriheden. Den var bekymret over, at den nuværende lovramme efter flere på hinanden følgende ændringer ikke fuldt ud sikrer en ucensureret og fri presse. Den noterede med bekymring, at mediemyndigheden og medierådet ikke er tilstrækkeligt uafhængige til at varetage deres funktioner og har alt for omfattende beføjelser til at fastsætte regler og sanktioner.
- (32) Den 13. april 2018 fordømte OSCE's repræsentant for frie medier i stærke vendinger en ungarsk mediudbyders offentliggørelse af en liste over mere end 200 personer, idet udbyderen hævdede, at over 2 000 personer, herunder de på listen opførte, angiveligt arbejder på at "vælte regeringen". Listen blev offentliggjort af det ungarske magasin Figyelő den 11. april og omfatter mange journalister og andre borgere. Den 7. maj 2018 udtrykte OSCE's repræsentant for frie medier stor bekymring over afvisningen af at akkreditere flere uafhængige journalister, hvilket forhindrede dem i at rapportere fra det indledende møde i Ungarns nye parlament. Det blev yderligere bemærket, at en sådan handling ikke må bruges som et redskab til at bremse kritisk journalistik, og at en sådan praksis er et dårligt udgangspunkt for Ungarns nye parlament.

Onsdag den 12. september 2018

Akademisk frihed

- (33) Den 6. oktober 2017 vedtog Venedigkommissionen sin udtalelse om lov XXV af 4. april 2017 om ændringen af lov CCIV fra 2011 om det videregående uddannelsessystem. Den konkluderede, at det med henvisning til principperne om retsstaten og grundlæggende rettigheder og garantier forekommer yderst problematisk, at der uden meget tvingende grunde er blevet indført strengere regler samt strenge frister og alvorlige retlige konsekvenser for udenlandske universiteter, som allerede har været etableret i Ungarn i mange år og lovligt har drevet virksomhed der. Disse universiteter og deres studerende er beskyttet af nationale og internationale regler om akademisk frihed, ytringsfrihed og forsamlingsfrihed, retten til uddannelse og uddannelsesfrihed. Venedigkommissionen opfordrede de ungarske myndigheder til især at sikre, at de nye regler, der stiller krav om arbejdstilladelse, ikke på uforholdsmæssig vis berører den akademiske frihed, og at de anvendes på en ikkediskriminerende og fleksibel måde, således at det ikke går ud over kvaliteten og den internationale karakter af de uddannelser, der allerede udbydes af eksisterende universiteter. Bekymringerne med hensyn til ændringen af lov CCIV fra 2011 om det videregående uddannelsessystem er også blevet delt af FN's særlige rapportør om menings- og ytringsfrihed, FN's særlige rapportør om retten til frit at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed og FN's særlige rapportør om kulturelle rettigheder i deres erklæring af 11. april 2017. I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 bemærkede FN's Menneskerettighedskomiteé, at der ikke var en tilstrækkelig begrundelse for indførelsen af disse begrænsninger af tanke-, ytrings- og foreningsfriheden samt den akademiske frihed.
- (34) Den 17. oktober 2017 forlængede det ungarske parlament fristen for opfyldelse af de nye krav for udenlandske universiteter, der driver virksomhed i landet, til den 1. januar 2019 efter anmodning fra de berørte institutioner og efter anbefaling fra formanden for konferencen af ungarske rektorer. Venedigkommissionen har udtrykt tilfredshed med denne forlængelse. Den ungarske regering og de berørte udenlandske videregående uddannelsesinstitutioner, navnlig Det Centraleuropæiske Universitet, forhandler stadig, mens de udenlandske universiteter fortsat befinder sig i et juridisk limbo, selv om Det Centraleuropæiske Universitet opfyldte de nye krav inden for tidsfristen.
- (35) Den 7. december 2017 besluttede Kommissionen at indbringe Ungarn for Den Europæiske Unions Domstol med den begrundelse, at ændringen af lov CCIV fra 2011 om det videregående uddannelsessystem i uforholdsmæssig grad begrænser EU-universiteters og tredjelandsuniversiteters aktiviteter, og med krav om, at denne lov bringes i overensstemmelse med EU-retten. Kommissionen mente, at den nye lovgivning strider mod retten til akademisk frihed, retten til uddannelse og friheden til at drive egen virksomhed, der er fastsat i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("charteret") og Unionsens retlige forpligtelser i henhold til international handelsret.
- (36) Den 9. august 2018 blev det bekendtgjort, at den ungarske regering har planer om at nedlægge masterprogrammet for kønsstudier på det offentlige Eötvös Loránd-universitet (ELTE) og at give afslag på anerkendelsen af mastergraden i kønsstudier fra det private centraleuropæiske universitet. Europa-Parlamentet påpeger, at en fejlfortolkning af begrebet køn har domineret den offentlige diskurs i Ungarn, og beklager dybt denne forsætligt fejlfortolkning af begreberne "køn" og "ligestilling af kønnene". Europa-Parlamentet fordømmer angrebene på gratis undervisning og forskning, navnlig i kønsstudier, hvis formål er at analysere magtforhold, forskelsbehandling og kønsrelaterede forhold i samfundet og finde løsninger på uligheder, og som har været mål for injurierkampagner. Europa-Parlamentet opfordrer til, at det grundlæggende demokratiske princip om uddannelsesfrihed genindføres og beskyttes fuldt ud.

Religionsfrihed

- (37) Den 30. december 2011 vedtog det ungarske parlament lov CCVI af 2011 om retten til tanke- og religionsfrihed og ungarske kirkers, trosretningers og religiøse samfunds juridiske status, som trådte i kraft den 1. januar 2012. Loven reviderede mange religiøse organisationers status som juridiske personer og reducerede antallet af retligt anerkendte kirker i Ungarn til 14. Den 16. december 2011 delte Europarådets menneskerettighedskommissær sine betænkeligheder med hensyn til denne lov i en skrivelse til de ungarske myndigheder. I februar 2012 udvidede det ungarske parlament efter internationalt pres antallet af anerkendte kirker til 31. Den 19. marts 2012 vedtog Venedigkommissionen sin udtalelse om lov CCVI af 2011 om retten til tanke- og religionsfrihed og ungarske kirkers, trosretningers og religiøse samfunds juridiske status, hvori den anførte, at loven indeholder en række krav, der er urimelige og baseret på vilkårlige kriterier med hensyn til anerkendelsen af en kirke. Desuden blev det bemærket, at loven har ført til afregistrering af hundredvis af tidligere lovligt anerkendte kirker, og at loven til en vis grad fører til en ulige og endda diskriminerende behandling af trosretninger og religiøse samfund afhængigt af, om de er anerkendte eller ej.

Onsdag den 12. september 2018

- (38) I februar 2013 fastslog Ungarns forfatningsdomstol, at afregistreringen af anerkendte kirker var forfatningsstridig. Som reaktion på forfatningsdomstolens dom ændrede det ungarske parlament i marts 2013 grundloven. I juni og september 2013 ændrede det ungarske parlament lov CCVI af 2011 og skabte en todelt klassificering som henholdsvis "religiøst samfund" og "registreret kirke". I september 2013 tildelte det ungarske parlament ved en grundlovsændring desuden sig selv myndighed til at udpege religiøse samfund med henblik på "samarbejde" med staten om "samfundsnyttige opgaver" og gav således sig selv skønsbeføjelser til at anerkende en religiøs organisation med to tredjedeles flertal.
- (39) I dom af 8. april 2014, *Magyar Keresztény Mennonita Egyház og andre mod Ungarn*, fastslog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at Ungarn havde overtrådt foreningsfriheden i sammenhæng med tanke- og religionsfriheden. Den ungarske forfatningsdomstol kendte visse regler vedrørende betingelserne for anerkendelse som en kirke for forfatningsstridige og krævede, at lovgiveren bragte de relevante regler i overensstemmelse med kravene i den europæiske menneskerettighedskonvention. Det relevante lovforslag blev dernæst forelagt parlamentet i december 2015, men opnåede ikke det nødvendige flertal. Denne dom er stadig ikke fuldblyndet.

Foreningsfrihed

- (40) Den 9. juli 2014 tilkendegav Europarådets menneskerettighedskommissær i en skrivelse til de ungarske myndigheder, at han var bekymret over den stigmatiserende sprogbrug blandt politikere, der satte spørgsmålstegn ved lovligheden af NGO'ers arbejde, efter at de ungarske kontrolmyndigheder havde foretaget revisioner af NGO'er, som havde modtaget støtte fra EØS' NGO-fond/norske tilskud. Den ungarske regering har underskrevet en aftale med fonden, og betalingerne af tilskuddene kan således fortsætte. Den 8.-16. februar 2016 besøgte FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere Ungarn. I sin rapport anførte han, at der er betydelige udfordringer forbundet med den eksisterende lovramme for udøvelsen af grundlæggende frihedsrettigheder såsom retten til menings- og ytringsfrihed og retten til at deltage i fredelige forsamlinger og til foreningsfrihed, og at lovgivningen vedrørende den nationale sikkerhed og migration også kan have en restriktiv indvirkning på civilsamfundet.
- (41) I april 2017 blev der forelagt et lovforslag om gennemsigtighed i organisationer, der modtager støtte fra udlandet, for det ungarske parlament med det erklærede formål at indføre krav vedrørende forebyggelse af hvidvask af penge og terrorisme. Venedigkommissionen erkendte i 2013, at der kan være forskellige grunde til at begrænse udenlandsk finansiering, herunder forebyggelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, men disse legitime mål bør ikke anvendes som et påskud for at kontrollere NGO'er eller begrænse deres evne til at udføre deres legitime arbejde, navnlig for at forsvare menneskerettighederne. Den 26. april 2017 sendte Europarådets menneskerettighedskommissær en skrivelse til formanden for den ungarske nationalforsamling, hvori han bemærkede, at lovforslaget var blevet forelagt på baggrund af en vedvarende fjendtlig retorik fra visse medlemmer af regeringskoalitionen, der offentligt stemplede nogle NGO'er som "udenlandske agenter" på grundlag af deres finansieringskilde og satte spørgsmålstegn ved deres lovlighed. Begrebet "udenlandske agenter" fandtes dog ikke i lovforslaget. Lignende bekymringer blev nævnt i en erklæring af 7. marts 2017 fra formanden for Europarådets INGO-konference og formanden for ekspertrådet om NGO-lovgivning, i en udtalelse af 24. april 2017 fra ekspertrådet om NGO-lovgivning samt i en erklæring af 15. maj 2017 fra FN's særlige rapportør om situationen for menneskerettighedsforkæmpere og om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed.
- (42) Den 13. juni 2017 vedtog det ungarske parlament lovforslaget med en række ændringer. I sin udtalelse af 20. juni 2017 påpegede Venedigkommissionen, at udtrykket "organisationer, der modtager støtte fra udlandet", er neutralt og beskrivende, og at nogle af ændringerne udgjorde en betydelig forbedring, men fremhævede samtidig, at der ikke var taget hensyn til visse andre bekymringer, og at ændringerne ikke var tilstrækkelige til at fjerne bekymringerne for, at loven ville forårsage en uforholdsmæssig og unødvendig indblanding i forenings- og ytringsfriheden, retten til privatlivets fred og forbuddet mod forskelsbehandling. I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 bemærkede FN's Menneskerettighedskomité, at der ikke var tilstrækkelig begrundelse for at indføre disse krav, og at de syntes at indgå i et forsøg på at miskreditere visse NGO'er, herunder NGO'er, der beskæftiger sig med beskyttelsen af menneskerettighederne i Ungarn.
- (43) Den 7. december 2017 besluttede Kommissionen at anlægge sag mod Ungarn for at have tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens bestemmelser om frie kapitalbevægelser på grund af bestemmelserne i loven om NGO'er, der, efter Kommissionens opfattelse, indirekte diskriminerer og uforholdsmæssigt begrænser donationer fra udlandet til civilsamfundsorganisationer. Desuden gjorde Kommissionen gældende, at Ungarn havde tilsidesat retten til foreningsfrihed og retten til beskyttelse af privatlivets fred og personoplysninger, der er fastsat i chartret, sammenholdt med traktatens bestemmelser om frie kapitalbevægelser som defineret i artikel 26, stk. 2, og artikel 56 og 63 i traktaten om den Europæiske Unions funktionsmåde.

Onsdag den 12. september 2018

- (44) I februar 2018 forelagde den ungarske regering en lovpakke bestående af tre lovforslag (T/19776, T/19775, T/19774). Den 14. februar 2018 udsendte formanden for Europarådets INGO-konference og formanden for ekspertrådet om NGO-lovgivning en erklæring, hvori de fastslog, at pakken ikke er i overensstemmelse med foreningsfriheden, navnlig for NGO'er, der beskæftiger sig med indvandrere. Den 15. februar 2018 gav Europarådets menneskerettighedskommissær udtryk for lignende bekymringer. Den 8. marts 2018 advarede FN's særlige rapportør om fremme og beskyttelse af retten til menings- og ytringsfrihed, FN's særlige rapportør for situationen for menneskerettighedsforkæmpere, FN's uafhængige ekspert om menneskerettigheder og international solidaritet, FN's særlige rapportør om migranternes menneskerettigheder og FN's særlige rapportør om nutidige former for racisme, racediskrimination, fremmedhad og hermed beslægtet intolerance om, at lovforslaget ville føre til upassende indskrænkninger af foreningsfriheden og ytringsfriheden i Ungarn. I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 gav FN's Menneskerettighedskomite udtryk for bekymringer over, at lovpakken ved at henvise til "nationens overlevelse" og beskyttelse af borgerne og kulturen og ved at kæde NGO'ernes arbejde sammen med en påstået international sammensværgelse ville stigmatisere NGO'erne og begrænse deres evne til at udføre deres vigtige aktiviteter til støtte af menneskerettighederne og navnlig af flygtninges, asylansøgere og migranternes rettigheder. Den var endvidere bekymret for, at indførelsen af restriktioner på udenlandsk finansiering til NGO'er ville kunne udnyttes til at lægge et urimeligt pres på dem og til grundløst at blande sig i deres aktiviteter. Et af lovforslagene havde til formål at beskatte NGO-midler, der modtages fra lande uden for Ungarn, herunder finansiering fra Unionen, med 25 %. Lovpakken vil desuden fratage NGO'er et retsmiddel til at klage over vilkårlige afgørelser. Den 22. marts 2018 bad Udvalget om Retlige Anliggender og Menneskerettigheder under Europarådets Parlamentariske Forsamling Venedigkommissionen om en udtalelse om lovforslagene.
- (45) Den 29. maj 2018 fremlagde den ungarske regering et lovforslag om ændring af visse love om foranstaltninger til bekæmpelse af ulovlig indvandring (T/333). Forslaget er en revideret udgave af den tidligere lovpakke, og der foreslås strafferetlige sanktioner for at "lette ulovlig indvandring". Samme dag opfordrede FN's flygtningehøjkommissær til, at forslaget trækkes tilbage, og udtrykte bekymring for, at disse forslag, hvis de blev vedtaget, ville fratage folk, der er tvunget til at flygte fra deres hjem, nødvendig hjælp og ydelser og yderligere polarisere den offentlige debat og forstærke de tiltagende fremmedfjendske holdninger. Den 1. juni 2018 gav Europarådets menneskerettighedskommissær udtryk for lignende bekymringer. Den 31. maj 2018 bekræftede formanden for Udvalget om Retlige Anliggender og Menneskerettigheder under Europarådets Parlamentariske Forsamling sin anmodning om en udtalelse fra Venedigkommissionen om det nye lovforslag. Forslaget blev vedtaget den 20. juni 2018, inden Venedigkommissionen havde afgivet sin udtalelse. Den 21. juni 2018 fordømte FN's højkommissær for menneskerettigheder den afgørelse, som det ungarske parlament havde truffet. Den 22. juni 2018 anførte Venedigkommissionen og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, at bestemmelsen om strafferetligt ansvar kan bremse beskyttede organisatoriske og ekspressive aktiviteter og krænke retten til foreningsfrihed og ytringsfrihed, og at den bør derfor ophæves. Den 19. juli 2018 sendte Kommissionen en formel åbningsskrivelse til Ungarn omkring den nye lovgivning, der gør aktiviteter, der støtter ansøgninger om asyl og opholdstilladelse, kriminelle og i endnu større grad begrænser retten til at anmode om asyl.

Retten til ligebehandling

- (46) Den 17.-27. maj 2016 besøgte FN's arbejdsgruppe om diskrimination mod kvinder i lovgivningen og i praksis Ungarn. I sin rapport advarede arbejdsgruppen om, at en konservativ familiestruktur, som sikres beskyttelse, da den betragtes som afgørende for nationens overlevelse, ikke bør medføre ubalance i forhold til kvinders politiske, økonomiske og sociale rettigheder og styrkelsen af kvinders stilling. Arbejdsgruppen påpegede også, at kvinders ret til ligestilling ikke blot kan anskues i sammenhæng med beskyttelsen af sårbare grupper som børn, ældre og handicappede, da de er en integreret del af alle disse grupper. Nye skolebøger indeholder stadig kønsstereotyper, hvor kvinder hovedsageligt afbildes som mødre og hustruer og i visse tilfælde også mødre, der er mindre intelligente end fædre. På den anden side anerkendte arbejdsgruppen den ungarske regerings bestræbelser på at styrke foreningen af arbejdsliv og familieliv gennem indførelse af generøse bestemmelser i systemet for familieydelse og i forbindelse med dagtilbud. I sin rapport af 27. juni 2018 anførte den begrænsede valgobservationsmission for det ungarske parlamentsvalg i 2018 under OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder, at kvinder er underrepræsenterede i det politiske liv, og at der ikke er retlige krav til fremme af ligestilling mellem kønnene ved valg. Selv om et af de største partier har en kvinde som topkandidat på den nationale liste, og flere partier behandler kønsrelaterede spørgsmål i deres programmer, var der under valgkampen, herunder i medierne, kun ringe opmærksomhed omkring kvinders indflydelse.

Onsdag den 12. september 2018

- (47) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 glædede FN's Menneskerettighedskomité sig over undertegnelsen af Istanbulkonventionen, men beklagede, at stereotype patriarkalske holdninger stadig er fremherskende i Ungarn med hensyn til kvinders stilling i samfundet, og den bemærkede med bekymring fremtrædende politikeres diskriminerende bemærkninger om kvinder. Den bemærkede også, at den ungarske straffelov ikke fuldt ud beskytter kvindelige ofre for vold i hjemmet. Den udtrykte bekymring over, at kvinder er underrepræsenterede i beslutningstagende stillinger i den offentlige sektor, navnlig i ministerier og i det ungarske parlament. Istanbulkonventionen er endnu ikke ratificeret.
- (48) Den ungarske grundlov indeholder obligatoriske bestemmelser om beskyttelse af forældre på arbejdspladsen og overholdelse af princippet om ligebehandling; som konsekvens heraf findes der særlige arbejdsmarkedsbestemmelser for kvinder og for mødre og fædre, der opfostrer børn. Den 27. april 2017 sendte Kommissionen en begrundet udtalelse, hvori den opfordrede Ungarn til at gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF⁽³⁾ korrekt, idet ungarsk ret muliggør en undtagelse fra forbuddet mod forskelsbehandling på grund af køn, der er langt bredere end den undtagelse, der er indeholdt i direktivet. Samme dag sendte Kommissionen en begrundet udtalelse til Ungarn for manglende overholdelse af direktiv 92/85/EØF⁽⁴⁾, hvori den påpegede, at arbejdsgivere har pligt til at tilpasse arbejdsvilkårene for gravide og ammende arbejdstagere for at undgå risiko for deres sikkerhed eller sundhed. Den ungarske regering har forpligtet sig til at ændre de nødvendige bestemmelser i lov CXXV af 2003 om ligebehandling og fremme af lige muligheder samt lov I af 2012 om arbejdsloven. Sagen blev derfor afsluttet den 7. juni 2018.
- (49) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 gav FN's Menneskerettighedskomité udtryk for betænkeligheder ved, at grundlovens forbud mod forskelsbehandling ikke udtrykkeligt nævner seksuel orientering og kønsidentitet som grunde til forskelsbehandling, og at dens begrænsede definition af familie kan give anledning til forskelsbehandling, da visse familietyper ikke er omfattet, herunder par af samme køn. Menneskerettighedskomitéen var også bekymret over voldshandlinger og de fremherskende negative stereotyper og fordomme mod lesbiske, bøsser, biseksuelle og transpersoner, navnlig på beskæftigelses- og uddannelsesområdet.
- (50) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 udtrykte FN's Menneskerettighedskomité også bekymring over tvangsanbringelse i sundhedsinstitutioner, isolation og tvungen behandling af et stort antal personer med mentale og psykosociale handicap samt indberettede tilfælde af vold og grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling og påstande om et stort antal dødsfald i lukkede institutioner, som ikke er blevet efterforsket.

Rettigheder, der tilkommer personer, som tilhører mindretal, herunder romaer og jøder, og beskyttelse mod hadefulde udtalelser mod sådanne mindretal

- (51) Europarådets kommissær for menneskerettigheder tilkendegav i rapporten fra sit besøg i Ungarn, som blev offentliggjort den 16. december 2014, at han var bekymret over den forværrede situation hvad angår racisme og intolerance i Ungarn, og at romafjendtligheden, der blev omtalt som særlig barsk, var den mest åbenlyse form for intolerance og omfattede vold mod romabefolkningen og paramilitære optog og patruljering i landsbyer med romabefolkning. Han påpegede også, at selv om de ungarske myndigheder har indtaget holdninger, der fordømmer antisemitiske ytringer, er antisemitisme et tilbagevendende problem, som viser sig i form af hadefulde tale og tilfælde af vold mod jøder eller hærverk mod jødisk ejendom. Desuden nævnte han en genopblussen af fremmedhad rettet mod indvandrere, herunder asylansøgere og flygtninge, og intolerance, der påvirker andre sociale grupper som LGBTI-personer, fattige og hjemløse. Den Europæiske Kommission mod Racisme og Fremmedhad (ECRI) nævnte lignende problemer i sin rapport om Ungarn af 9. juni 2015.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/54/EF af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv (EUT L 204 af 26.7.2006, s. 23).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 92/85/EØF af 19. oktober 1992 om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af sikkerheden og sundheden under arbejdet for arbejdstagere, som er gravide, som lige har født, eller som ammer (tiende særdirektiv i henhold til artikel 16, stk. 1, i direktiv 89/391/EØF) (EFT L 348 af 28.11.1992, s. 1).

Onsdag den 12. september 2018

- (52) I sin fjerde udtalelse om Ungarn af 25. februar 2016 bemærkede det rådgivende udvalg for rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal, at romaer fortsat udsættes for systematisk forskelsbehandling og ulighed inden for alle livets områder, herunder adgang til bolig, beskæftigelse, uddannelse og sundhedspleje og deltagelse i det sociale og politiske liv. I sin resolution af 5. juli 2017 opfordrede Europarådets Ministerkomité de ungarske myndigheder til at gøre en vedvarende og effektiv indsats for at forebygge, bekæmpe og straffe ulighed og forskelsbehandling af romaer, til i tæt samråd med repræsentanter for romaer at forbedre deres levevilkår og adgang til sundhedspleje og beskæftigelse, til at træffe effektive foranstaltninger til at sætte en stopper for praksis, der fører til den fortsatte segregering af romabørn i skolerne, og forstærke indsatsen for at afhjælpe de svigt, som romabørn oplever inden for uddannelse, sikre, at romabørn får lige muligheder for adgang til kvalitetsuddannelse på alle niveauer, og fortsætte med at træffe foranstaltninger til at forhindre, at børn med urette anbringes i specialskoler og -klasser. Den ungarske regering har truffet adskillige betydelige foranstaltninger for at fremme inklusionen af romaer. Den 4. juli 2012 vedtog regeringen handlingsplanen for jobsikring for at finde job til ugunstigt stillede arbejdstagere og fremme beskæftigelsen for langtidsledige. Den har ligeledes vedtaget sektorstrategien på sundhedsområdet "Et sundt Ungarn 2014-2020" for at mindske uligheden på sundhedsområdet. I 2014 vedtog den en strategi for perioden 2014-2020 for håndtering af slumliggende boligforhold i segregerede boligområder. Ikke desto mindre er andelen af unge romaer, som hverken er i beskæftigelse eller under uddannelse, steget fra 38 % i 2011 til 51 % i 2016, jf. Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder's rapport om grundlæggende rettigheder 2018.
- (53) I sin dom af 29. januar 2013, *Horváth og Kiss mod Ungarn*, fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at den relevante ungarske lovgivning, således som den anvendes i praksis, manglede passende garantier og resulterede i overrepræsentation og segregering af romabørn i specialskoler på grund af den systematiske fejldiagnosticering af psykiske handicap, hvilket udgør en krænkelse af retten til uddannelse uden forskelsbehandling. Denne dom er stadig ikke fuldbyrdet.
- (54) Den 26. maj 2016 fremsendte Kommissionen en åbningsskrivelse til de ungarske myndigheder angående både ungarsk lovgivning og administrativ praksis, der resulterer i, at romabørn er uforholdsmæssigt overrepræsenteret i specialskoler for psykisk handicappede børn og udsat for en betydelig grad af segregeret undervisning i almindelige skoler, og at dette forhindrer social inklusion. Den ungarske regering gik aktivt ind i en dialog med Kommissionen. Den ungarske inklusionsstrategi fokuserer på at fremme integreret undervisning, mindske segregering, bryde overførslen af ugunstige sociale vilkår fra generation til generation og etablere et inklusivt skolemiljø. Desuden blev loven om det nationale uddannelsessystem udvidet med yderligere garantier fra januar 2017, og den ungarske regering iværksatte officielle revisioner i 2011-2015 efterfulgt af foranstaltninger gennemført af offentlige instanser.
- (55) I sin dom af 20. oktober 2015, *Balázs mod Ungarn*, fastslog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at forbuddet mod forskelsbehandling var blevet tilsidesat, da der ikke var blevet taget hensyn til en påstand om, at årsagen til et overfald var romafjendtlighed. I sin dom af 12. april 2016, *R.B. mod Ungarn*, og sin dom af 17. januar 2017, *Király og Dömötör mod Ungarn*, fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at retten til privatlivets fred var blevet tilsidesat, da påstande om racistisk begrundede overgreb ikke var blevet undersøgt tilstrækkeligt. I sin dom af 31. oktober 2017, *M.F. mod Ungarn*, fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at forbuddet mod forskelsbehandling var blevet tilsidesat sammenholdt med forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling, da myndighederne ikke havde undersøgt de mulige racistiske motiver bag den pågældende hændelse. Disse domme er stadig ikke fuldbyrdede. Efter sagerne *Balázs mod Ungarn* og *R.B. mod Ungarn* er ændringen af de faktiske omstændigheder omkring forbrydelsen "opfordring til vold eller had over for samfundet" imidlertid trådt i kraft i straffeloven den 28. oktober 2016 med henblik på gennemførelse af Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA⁽⁵⁾. I 2011 var straffeloven blevet ændret for at forhindre kampagner fra yderligtgående, højreorienterede, paramilitære grupper ved at indføre betegnelsen "forbrydelse i uniform", som betyder, at enhver provokerende og usocial adfærd, der skaber frygt hos et medlem af en national, etnisk eller religiøs gruppe, kan straffes med tre års fængsel.

⁽⁵⁾ Rådets rammeafgørelse 2008/913/RIA af 28. november 2008 om bekæmpelse af visse former for og tilkendegivelser af racisme og fremmedhad ved hjælp af straffelovgivningen (EUT L 328 af 6.12.2008, s. 55).

Onsdag den 12. september 2018

- (56) OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder besøgte fra den 29. juni til den 1. juli 2015 Ungarn for at foretage en vurdering på stedet på baggrund af rapporter om foranstaltninger, der var truffet af de lokale myndigheder i byen Miskolc i form af tvangsudsættelser af romaer. De lokale myndigheder havde allerede inden ændringen af den lokale bekendtgørelse i 2014 indført en model for romafjendtlige foranstaltninger, og offentlige personer i byen fremsatte ofte romafjendtlige udtalelser. Der blev rapporteret, at Miskolcs borgmester i februar 2013 havde udtalt, at han ønskede at rense byen for "antisociale, perverse romaer", som efter sigende ulovligt modtog støtte fra Nest-programmet (Fészekrakó-programmet) til boligsikring og for personer, der bor i sociale boliger med husleje- og vedligeholdelsestilskud. Hans udtalelser markerede begyndelsen på en række udsættelser, og i løbet af den måned blev 50 af de 273 lejligheder i den relevante kategori revet ned – herunder for at skabe plads til renovering af et stadion. På grundlag af en appel fra det ansvarlige regeringskontor ophævede højesteret de relevante bestemmelser i sin beslutning af 28. april 2015. Kommissæren for grundlæggende rettigheder og vicekommissæren for nationale mindretals rettigheder udsendte den 5. juni 2015 en fælles erklæring om krænkelse af de grundlæggende rettigheder for romaerne i Miskolc, men de lokale myndigheder undlod at følge henstillingerne heri. Ligebehandlingsmyndigheden i Ungarn foretog også en undersøgelse og kom med sin afgørelse i juli 2015, hvori den opfordrede de lokale myndigheder til at indstille alle udsættelser og udarbejde en handlingsplan for, hvordan man kunne tilbyde boliger, der var i overensstemmelse med den menneskelige værdighed. Den 26. januar 2016 sendte Europarådets kommissær for menneskerettigheder en skrivelse til regeringerne i Albanien, Bulgarien, Frankrig, Ungarn, Italien, Serbien og Sverige om tvangsudsættelser af romaer. I skrivelsen til de ungarske myndigheder blev der givet udtryk for bekymring med hensyn til behandlingen af romaer i Miskolc. Handlingsplanen blev vedtaget den 21. april 2016, og i mellemtiden oprettede man også et agentur for sociale boliger. I sin afgørelse af 14. oktober 2016 fandt ligestillingsmyndigheden, at kommunen opfyldte sine forpligtelser. Ikke desto mindre nævnte ECRI i sine konklusioner om gennemførelsen af henstillingerne vedrørende Ungarn, der blev offentliggjort den 15. maj 2018, at henstillingen ikke var blevet gennemført, selv om der var sket en vis positiv udvikling med hensyn til at forbedre romaernes boligforhold.
- (57) I sin resolution af 5. juli 2017 opfordrede Europarådets Ministerkomité de ungarske myndigheder til at fortsætte med at forbedre dialogen med det jødiske samfund og gøre den permanent, til at give bekæmpelse af antisemitisme i det offentlige rum højeste prioritet, til at gøre en vedvarende indsats for effektivt at forebygge, udpege, efterforske, retsforfølge og straffe alle racistisk og etnisk motiverede eller antisemitiske handlinger, herunder hæværk og hadefuldt tale, og til at overveje en lovændring med henblik på at sikre den videst mulige retsbeskyttelse mod racistiske forbrydelser.
- (58) Den ungarske regering beordrede, at livrenten for holocaustoverlevende skal hæves med 50 % i 2012, oprettede en ungarsk holocaustmindekomité for året 2014 i 2013, udnævnte 2014 til mindeår for holocaust, iværksatte renoverings- og restaurationsprogrammer for adskillige ungarske synagoger og jødiske kirkegårde og er i øjeblikket i gang med forberedelserne til de europæiske Maccabi Lege, der skal afholdes i Budapest i 2019. I ungarsk lovgivning identificeres en række lovovertrædelser, der vedrører had eller tilskyndelse til had, herunder antisemitiske eller holocaustfornægtende handlinger eller ringeagtssytringer. Ungarn fik i 2015-2016 overdraget formandskabet for International Holocaust Remembrance Alliance (IHRA). Ikke desto mindre fremførte Ungarns premierminister i en tale 15. marts 2018 i Budapest polemiske angreb, der omfattede klart antisemitiske stereotyper, imod George Soros, der kunne anses for at være strafbare.
- (59) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 udtrykte FN's Menneskerettighedskomité bekymring over beretninger om, at romabefolkningen fortsat udsættes for udbredt forskelsbehandling og udstødelse, arbejdsløshed samt bolig- og uddannelsesmæssig segregering. Den er særlig bekymret over, at segregering i skolen, navnlig i skoler, der er drevet af kirker, og privatskoler, til trods for bestemmelserne i uddannelsesloven fortsat er udbredt, og at antallet af romabørn, der anbringes i skoler for børn med milde handicap, er uforholdsmæssigt højt. Den nævnte også bekymringer over udbredelsen af hadforbrydelser og hadefuldt tale i den politiske debat, i medierne og på internettet, der er rettet mod mindretal, især romaer, muslimer, migranter og flygtninge, herunder i forbindelse med statsfinansierede oplysningskampanjer. Menneskerettighedskomitéen udtrykte bekymring over udbredelsen af antisemitiske stereotyper. Den bemærkede desuden med bekymring påstande om, at antallet af registrerede hadforbrydelser er ekstremt lavt, fordi politiet ofte undlader at efterforske og retsforfølge troværdige påstande om hadforbrydelser og hadefuldt tale. Endelig var Menneskerettighedskomitéen bekymret over rapporter om politiets vedvarende brug af racemæssig profilering af romaer.

Onsdag den 12. september 2018

- (60) I en sag vedrørende landsbyen Gyöngyöspata, hvor det lokale politi kun pålagde romaer bøder for mindre trafikforseelser, fandt dommen i første instans, at denne praksis udgjorde chikane og direkte forskelsbehandling af romaer, selv om de enkelte foranstaltninger var lovlige. Retten i anden instans og højesteret afgjorde, at den ungarske borgerrettighedsforening (HCLU), som havde indbragt sagen *actio popularis*, ikke kunne godtgøre forskelsbehandling. Sagen blev indbragt for Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.
- (61) I henhold til den fjerde ændring af grundloven må "ytringsfriheden ikke anvendes med det formål at krænke den ungarske nations eller andre nationale etniske, racemæssige eller religiøse samfunds værdighed". Den ungarske straffelov straffer tilskyndelse til vold eller had mod et medlem af et samfund. Regeringen har nedsat en arbejdsgruppe mod hadforbrydelser, der tilbyder uddannelse til politifolk og hjælper ofre med at samarbejde med politiet og indberette hændelser.

Grundlæggende rettigheder for migranter, asylansøgere og flygtninge

- (62) Den 3. juli 2015 udtrykte FN's flygtningehøjkommissær bekymring vedrørende hasteproceduren for ændring af asyllovgivningen. Den 17. september 2015 meddelte FN's højkommissær for menneskerettigheder, at Ungarn med sin behandling af flygtninge og migranter efter hans opfattelse krænker folkeretten. Den 27. november 2015 fremsatte Europarådets menneskerettighedskommissær en erklæring om, at Ungarns reaktion på flygtningeudfordringen ikke overholder menneskerettighederne. Den 21. december 2015 opfordrede FN's flygtningehøjkommissær, Europarådet og OSCE's Kontor for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder indtrængende Ungarn til at afstå fra politikker og praksis, der fremmer intolerance og frygt og giver næring til fremmedhad mod flygtninge og migranter. Den 6. juni 2016 udtrykte FN's flygtningehøjkommissær bekymring over det stigende antal påstande om grænsemyndigheders overgreb mod asylansøgere og migranter i Ungarn, og over de mere restriktive grænse- og lovforanstaltninger, herunder vedrørende adgangen til asylprocedurer. Den 10. april 2017 anmodede FN's flygtningehøjkommissær om omgående suspension af Dublinoverførsler til Ungarn. I 2017 blev 2 880 ud af 3 397 indgivne ansøgninger om international beskyttelse i Ungarn afvist, hvilket svarer til en afslagsrate på 69,1 %. I 2015 blev der truffet 40 positive afgørelser, dvs. 9 %, i 480 appelsager om ansøgninger om tildeling af international beskyttelse. I 2016 blev der truffet 5 positive afgørelser, dvs. 1 %, i 775 appelsager, mens der i 2017 slet ikke var nogen appelsager.
- (63) Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder i Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning besøgte Ungarn i oktober 2016 og i marts 2017, da vedkommende var bekymret for, om Agenturet opererer under betingelser, som ikke er i overensstemmelse med respekt for og beskyttelse og overholdelse af rettighederne for personer, der krydser grænsen mellem Serbien og Ungarn, hvilket kunne sætte Agenturet i en situation, der indebærer faktiske overtrædelser af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den ansvarlige for grundlæggende rettigheder konkluderede i marts 2017, at risikoen for, at Agenturet har et medansvar for krænkelser af grundlæggende rettigheder i henhold til artikel 34 i forordningen om den europæiske grænse- og kystvagt, fortsat er meget stor.
- (64) Den 3. juli 2014 tilkendegav FN's arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse, at situationen for asylansøgere og irregulære migranter kræver betydelige forbedringer og opmærksomhed for at undgå vilkårlige frihedsberøvelser. Lignende bekymringer om tilbageholdelser, navnlig af uledsagede mindreårige, er blevet delt af Europarådets menneskerettighedskommissær i rapporten af 16. december 2014 på baggrund af hans besøg i Ungarn. Den Europæiske Komité til Forebyggelse af Tortur og Umennekelig eller Vanærende Behandling eller Straf (CPT), der besøgte Ungarn den 21.-27. oktober 2015, anførte i sin rapport, at et stort antal udenlandske statsborgere (herunder uledsagede mindreårige) hævder, at de var blevet fysisk mishandlet af politibetjente og bevæbnede vagter, der arbejdede i interneringscentre for indvandrere og asylansøgere. Den 7. marts 2017 gav FN's flygtningehøjkommissær udtryk for bekymring over, at Ungarns parlament havde vedtaget en ny lov, som stiller krav om, at alle asylansøgere, herunder børn, skal frihedsberøves i al den tid, deres asylprocedure pågår. Den 8. marts 2017 udsendte Europarådets menneskerettighedskommissær en erklæring, der havde udtryk for lignende bekymringer. Den 31. marts 2017 opfordrede FN's Underkomité til Forebyggelse af Tortur indtrængende Ungarn til omgående at tage hånd om den overdrevne brug af frihedsberøvelse og undersøge alternativer.

Onsdag den 12. september 2018

- (65) I sin dom af 5. juli 2016, *O.M. mod Ungarn*, fandt Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at retten til frihed og sikkerhed var blevet tilsidesat i form af frihedsberøvelser, der synes vilkårlige. Navnlig udviste myndighederne manglende omhu, når de beordrede tilbageholdelse af ansøgere uden at tage hensyn til, om sårbare personer – f.eks. når ansøgeren var en LGBT-person – var sikre eller usikre i interneringscentre blandt andre frihedsberøvede personer, hvoraf mange var kommet fra lande med udbredte kulturelle og religiøse fordomme mod sådanne personer. Denne dom er stadig ikke fuldbyrdet.
- (66) Den 12.-16. juni 2017 besøgte Europarådets generalsekretærs særlige repræsentant om migration og flygtninge Serbien og to transitområder i Ungarn. I sin rapport anførte den særlige repræsentant, at tilbagevisning af migranter og flygtninge fra Ungarn til Serbien med magt giver anledning til bekymring med hensyn til artikel 2 (retten til liv) og artikel 3 (forbud mod tortur) i den europæiske menneskerettighedskonvention. Den særlige repræsentant konstaterede også, at den restriktive praksis for asylansøgers adgang til transitområderne i Röszke og Tompa ofte får asylansøgerne til at søge efter ulovlige måder at krydse grænsen på, hvor de er henvist til menneskesmuglere og menneskehandlere med alle de risici, som det indebærer. Han anførte, at de asylprocedurer, der gennemføres i transitområderne, ikke er tilstrækkelige til at beskytte asylansøgere mod tilbagesendelse til lande, hvor de risikerer at blive udsat for en behandling, der er i strid med artikel 2 og 3 i den europæiske menneskerettighedskonvention. Den særlige repræsentant konkluderede, at det er nødvendigt, at Ungarns lovgivning og praksis bringes i overensstemmelse med kravene i den europæiske menneskerettighedskonvention. Den særlige repræsentant fremsatte adskillige henstillinger, bl.a. en opfordring til de ungarske myndigheder til at træffe de nødvendige foranstaltninger, herunder ved at gennemgå den relevante lovramme og ændre relevant praksis, for at sikre, at ingen udenlandske statsborgere, der ankommer til grænsen, eller som befinder sig på ungarsk område, afskrækkes fra at ansøge om international beskyttelse. Den 5.-7. juli 2017 besøgte en delegation fra Europarådets Lanzarotekomité (Komitéen af Kontraherende parter i Europarådets konvention om beskyttelse af børn mod seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug) ligeledes to transitområder og fremsatte en række henstillinger, herunder en opfordring til at behandle alle personer under 18 år som børn uden forskelsbehandling på grundlag af deres alder, sikre, at alle børn under ungarsk jurisdiktion beskyttes mod seksuel udnyttelse og misbrug af børn, og systematisk at anbringe dem i almindelige institutioner til beskyttelse af børn for at undgå mulig seksuel udnyttelse og seksuelt misbrug af dem begået af voksne og unge i transitområderne. Den 18.-20. december 2017 besøgte en delegation fra Europarådets ekspertgruppe til bekæmpelse af menneskehandel (Greta) Ungarn, herunder to transitområder, og konkluderede, at et transitområde, som i praksis er et sted, hvor mennesker berøves deres frihed, ikke kan betragtes som passende og sikre opholdssteder for ofre for menneskehandel. Den opfordrede de ungarske myndigheder til at vedtage en retlig ramme med henblik på identifikation af ofre for menneskehandel blandt tredjelandsstatsborgere uden lovligt ophold og styrke procedurerne for identifikation af ofre for menneskehandel blandt asylansøgere og ulovlige migranter. Desuden indførtes der fra 1. januar 2018 yderligere bestemmelser til gavn for mindreårige i almindelighed og uledsagede mindreårige i særdeleshed. Der blev bl.a. udviklet en særlig undervisningsplan for mindreårige asylansøgere. ECRI nævnte i sine konklusioner om gennemførelsen af henstillingerne vedrørende Ungarn, der blev offentliggjort den 15. maj 2018, at den, samtidig med at den erkender, at Ungarn har stået over for enorme udfordringer som følge af den massive tilstrømning af migranter og flygtninge, er forfærdet over de foranstaltninger, der er blevet truffet som reaktion herpå, og den alvorlige forværring af situationen siden dens femte rapport. Myndighederne bør hurtigst muligt sætte en stopper for frihedsberøvelser i transitområderne, navnlig af familier med børn og alle uledsagede mindreårige.
- (67) I midten af august 2018 ophørte indvandringsmyndighederne med at give fødevarer til voksne asylansøgere, som indbragte afgørelser om afvisning af ansøgninger for retten. Flere asylansøgere måtte anmode om foreløbige forholdsregler fra ECHR's side for at begynde at modtage fødevarer. Menneskerettighedsdomstolen pålagde i to sager den 10. august 2018 og i et tredje tilfælde den 16. august 2018 foreløbige forholdsregler og beordrede levering af fødevarer til ansøgerne. De ungarske myndigheder har efterkommet afgørelserne.
- (68) I sin dom af 14. marts 2017, *Ilias og Ahmed mod Ungarn*, fastslog Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, at sagsøgernes ret til frihed og sikkerhed var blevet tilsidesat. Menneskerettighedsdomstolen fandt også, at forbuddet mod umenneskelig eller nedværdigende behandling var blevet tilsidesat i forbindelse med sagsøgernes udvisning til Serbien, samt at retten til effektive retsmidler var blevet tilsidesat i forbindelse med deres frihedsberøvelse i transitområdet i Röszke. Sagen verserer i øjeblikket ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol Store Afdeling.
- (69) Den 14. marts 2018 idømte en ungarsk domstol Ahmed H., der er syrer med bopæl i Cypren, og som forsøgte at hjælpe sin familie med at flygte fra Syrien og krydse den serbisk-ungarske grænse i september 2015, syv års fængsel og 10 års udvisning af landet på grundlag af beskyldninger om "terrorhandling", hvilket rejser spørgsmål om den korrekte anvendelse af terrorlovene i Ungarn samt om retten til en retfærdig rettergang.
- (70) I sin dom af 6. september 2017 i sag C-643/15 og C-647/15 afviste Den Europæiske Unions Domstol alle Slovakiets og Ungarns påstande i søgsmålene imod den midlertidige ordning til obligatorisk flytning af asylansøgere i henhold til Rådets afgørelse (EU) 2015/1601. Efter denne dom har Ungarn imidlertid ikke efterkommet afgørelsen. Den 7. december 2017 besluttede Kommissionen at anlægge sag mod Den Tjekkiske Republik, Ungarn og Polen ved Den Europæiske Unions Domstol for manglende overholdelse af deres retlige forpligtelser vedrørende flytning.

Onsdag den 12. september 2018

- (71) Den 7. december 2017 besluttede Kommissionen at gå videre med traktatbrudsproceduren mod Ungarn vedrørende landets asyllovgivning og sende en begrundet udtalelse. Kommissionen mener, at den ungarske lovgivning ikke er i overensstemmelse med EU-lovgivningen, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU ⁽⁶⁾, 2008/115/EF ⁽⁷⁾ og 2013/33/EU ⁽⁸⁾ og flere af chartrets bestemmelser. Den 19. juli 2018 besluttede Kommissionen at indbringe Ungarn for Domstolen for manglende overensstemmelse mellem landets asyl- og tilbagesendelseslovgivning og EU-retten.
- (72) I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 udtrykte FN's Menneskerettighedskomité bekymring for, at den ungarske lov fra marts 2017, som fastsætter, at alle asylansøgere med undtagelse af uledsagede børn, der identificeres som værende under 14 år, automatisk skal anbringes i transitområder i den tid, deres asylprocedure pågår, ikke opfylder de retlige standarder, fordi den giver mulighed for langvarig frihedsberøvelse på ubestemt tid, mangler retlige krav om hurtig undersøgelse af hver enkelt asylansøgers specifikke forhold og ikke indeholder proceduremæssige garantier for, at anbringelse i transitområder på meningsfuld måde kan anfægtes. Menneskerettighedskomitéen var især bekymret over rapporter om den udbredte brug af automatisk frihedsberøvelse af migranter i interneringscentre i Ungarn og var bekymret over, at begrænsninger af den personlige frihed er blevet anvendt som et generelt afskrækkende middel mod ulovlig indrejse frem for i forbindelse med en konkret individuel risikovurdering. Desuden var Menneskerettighedskomitéen bekymret over påstande om de meget ringe forhold i visse interneringscentre. Den bemærkede med bekymring den lov om tilbagedrivelse, der blev indført i juni 2016, og som giver politiet mulighed for uden videre at udsende personer, der har krydset grænsen ulovligt og er tilbageholdt på ungarsk territorium inden for 8 km fra grænsen, og som efterfølgende udvidet til at gælde for hele Ungarns territorium, samt bekendtgørelse nr. 191/2015, der udpeger Serbien som et "sikkert tredjeland" og giver mulighed for at foretage tilbagedrivelsers på grænsen mellem Ungarn og Serbien. Menneskerettighedskomitéen bemærkede med bekymring rapporter om, at tilbagedrivelsers er blevet anvendt uden forskel, og at personer, der udsættes for denne foranstaltning, har meget begrænset mulighed for at indgive en asylansøgning eller ret til at klage. Den bemærkede ligeledes med bekymring rapporter om kollektive og voldelige udvisninger, herunder påstande om gennembankninger, angreb fra politihunde og beskydning med gummikugler, der gav alvorlige skader og i mindst et tilfælde kostede en asylansøger livet. Den var også bekymret over rapporter om mangelfulde aldersvurderinger af mindreårige asylansøgere og uledsagede mindreårige i transitområderne, idet vurderingerne i vid udstrækning består i en eksperts undersøgelse af personens udseende og ikke er nøjagtige, og over rapporter om, at disse asylansøgere ikke har tilstrækkelig adgang til undervisning, sociale og psykologiske tjenester og retshjælp. I henhold til det nye forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU skal en lægelig vurdering af alder være en foranstaltning i sidste udvej.

Økonomiske og sociale rettigheder

- (73) Den 15. februar 2012 og den 11. december 2012 opfordrede FN's særlige rapportør om ekstrem fattigdom og menneskerettigheder og FN's særlige rapportør om retten til en passende bolig Ungarn til at genoverveje lovgivning, der giver de lokale myndigheder mulighed for at straffe hjemløshed, og at håndhæve forfatningsdomstolens afgørelse om at afkriminalisere hjemløshed. Europarådets menneskerettighedskommissær gav i rapporten fra sit besøg i Ungarn, som blev offentliggjort den 16. december 2014, udtryk for bekymring over foranstaltninger, der er truffet for at forbyde overnatning i det fri og opførelse af skure og hytter, hvilket i vid udstrækning er blevet beskrevet som foranstaltninger, der i praksis kriminaliserer hjemløshed. Menneskerettighedskommissæren opfordrede de ungarske myndigheder til at undersøge indberettede tilfælde af tvangsudsættelser uden alternative løsninger og tilfælde, hvor børn er blevet fjernet fra deres familie på grund af dårlige socioøkonomiske forhold. I sine afsluttende bemærkninger af 5. april 2018 udtrykte FN's Menneskerettighedskomité bekymring over statslig og lokal lovgivning baseret på den fjerde ændring af grundloven, der forbyder overnatning i det fri på mange offentlige områder og reelt straffer hjemløshed. Den 20. juni 2018 vedtog det ungarske parlament den syvende ændring af grundloven, som forbyder sædvanligt opholdssted i offentlige rum. Samme dag kaldte FN's særlige rapportør om retten til en passende bolig Ungarns skridt til at gøre hjemløshed til en forbrydelse for grusomme og uforenelige med den internationale menneskerettighedslovgivning.

⁽⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 60).

⁽⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandssstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/33/EU af 26. juni 2013 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 96).

Onsdag den 12. september 2018

- (74) Den Europæiske Komité for Sociale Rettigheder konstaterede i sine konklusioner fra 2017, at Ungarn ikke overholder den europæiske socialpagt, med den begrundelse, at selvstændige og husarbejdere samt andre kategorier af arbejdstagere ikke er beskyttet af regler for sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen, at foranstaltningerne til nedbringelse af mørdedødeligheden har været utilstrækkelige, at mindstebeløbet for alderspension er utilstrækkeligt, at mindstebeløbet for arbejdsløshedsunderstøttelse er utilstrækkeligt, at den maksimale varighed af udbetalingen af arbejdsløshedsdagpenge er for kort, og at mindstebeløbet for genoptrænings- og invaliditetsydelse i visse tilfælde er utilstrækkeligt. Komitéen konkluderede desuden, at Ungarn ikke overholder den europæiske socialpagt, med den begrundelse, at den sociale bistand, der udbetales til en enkelt person uden ressourcer, herunder ældre, ikke er tilstrækkelig, at der ikke er sikret lige adgang til sociale tjenester for lovligt bosatte borgere fra alle medlemsstater, og at det ikke er påvist, at der er et tilstrækkeligt udbud af boliger til sårbare familier. Hvad angår fagforeningsrettigheder, anførte komitéen, at arbejdstagernes ret til årlig betalt ferie ikke er sikret tilstrækkeligt, at der ikke er truffet foranstaltninger, som fremmer og tilskynder til indgåelse af kollektive overenskomster, selv om beskyttelse af arbejdstagerne i kraft af sådanne overenskomster er særdeles beskeden i Ungarn, og at retten til at iværksætte en strejke i det offentlige er forbeholdt fagforeninger, som er parter i aftaler med regeringen. Kriterierne for, hvilke offentligt ansatte der ikke har ret til at strejke, ligger uden for charterets anvendelsesområde. Fagforeningerne for offentligt ansatte kan kun opfordre til at strejke efter godkendelse af flertallet af de berørte medarbejdere.
- (75) Siden december 2010 har strejker i Ungarn i princippet været ulovlige, efter at Victor Orbans regering vedtog en ændring af den såkaldte lov om strejker. Ændringerne betyder, at strejker i princippet vil være tilladt i virksomheder, der er knyttet til den offentlige administration gennem offentlige tjenesteydelseskontrakter. Ændringerne gælder ikke for faggrupper, der ganske enkelt ikke har en sådan ret såsom lokomotivførere, politibetjente, sundhedspersonale og flyveledere. Problemet ligger et andet sted, nemlig i den andel af de ansatte, der skal deltage i urafstemningen om strejke for at gøre den gyldig, som er op til 70 %. Herefter træffes afgørelsen om strejkens lovlighed af en arbejdsret, der er fuldstændig underlagt staten. I 2011 blev der indgivet ni anmodninger om tilladelse til at strejke. I syv tilfælde blev de afvist uden begrundelse. To af dem blev behandlet, men det viste sig umuligt at udstede en afgørelse.
- (76) I rapporten fra FN's Komité for Barnets Rettigheder om de konkluderende bemærkninger om den kombinerede tredje, fjerde og femte periodiske rapport om Ungarn, der blev offentliggjort den 14. oktober 2014, blev der udtrykt bekymring over det stigende antal tilfælde, hvor børn fjernes fra deres familie på grund af dårlige socioøkonomiske forhold. Forældre kan få fjernet deres barn på grund af arbejdsløshed, mangel på sociale boliger og pladmangel på midlertidige indkvarteringsinstitutioner. Ifølge en undersøgelse fra det europæiske center for romaers rettigheder påvirker denne praksis romafamilier og -børn i uforholdsmæssig grad.
- (77) I sin henstilling af 23. maj 2018 med henblik på Rådets henstilling om Ungarns nationale reformprogram for 2018 og med Rådets udtalelse om Ungarns konvergensprogram for 2018 anførte Kommissionen, at andelen af personer, der er truet af fattigdom og social udstødelse, er faldet til 26,3 % i 2016, men stadig ligger over EU-gennemsnittet. Børn er generelt mere udsat for fattigdom end andre aldersgrupper. Niveaue for mindsteindkomstydelse ligger mere end 50 % under fattigdomsgrænsen for en enkelt husholdning, hvilket placerer det blandt de laveste i Unionen. Arbejdsløshedsunderstøttelsen er langt fra tilstrækkelig: den maksimale dagpengeperiode på tre måneder er den korteste i EU og udgør kun ca. en fjerdedel af den gennemsnitlige tid, som jobsøgende har brug for til at finde arbejde. Derudover er betalingsniveauet blandt de laveste i Unionen. Kommissionen anbefalede, at de sociale ydelsers og arbejdsløshedsunderstøttelsens dækning og tilstrækkelighed forbedres.
- (78) Den [...] 2018 hørte Rådet Ungarn, jf. artikel 7, stk. 1, i TEU.
- (79) Af disse årsager bør det i henhold til artikel 7, stk. 1, i TEU fastslås, at der er en klar fare, at Ungarn overtræder de værdier, der er nævnt i artikel 2 i TEU,

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Der er en klar fare for, at Ungarn groft overtræder de værdier, som Unionen bygger på.

Onsdag den 12. september 2018*Artikel 2*

Rådet henstiller, at Ungarn træffer følgende foranstaltninger inden tre måneder efter meddelelsen af denne afgørelse: [...]

Artikel 3

Denne afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 4

Denne afgørelse er rettet til Ungarn.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

*På Rådets vegne
Formanden*

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0341

Automatvåbensystemer

Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om autonome våbensystemer (2018/2752(RSP))

(2019/C 433/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til afsnit V, artikel 21 og 21, stk. 2, litra c), i traktaten om Den Europæiske Union,
- der henviser til Martens-klausulen i tillægsprotokol 1 til Genèvekonventionerne fra 1977,
- der henviser til del IV i FN's dagsorden for nedrustning fra 2018 med titlen "Securing Our Common Future",
- der henviser til sin undersøgelse af 3. maj 2013 om de menneskerettighedsmæssige implikationer af anvendelsen af droner og førerløse robotter i krig,
- der henviser til sine holdninger, henstillinger og beslutninger med opfordring til et internationalt forbud mod dødbringende autonome våbensystemer (også kaldet LAWS), herunder sin henstilling til Rådet af 5. juli 2018 om den 73. samling i FN's Generalforsamling ⁽¹⁾, mandatet til at indlede forhandlinger vedtaget på plenarmødet den 13. marts 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af programmet for udvikling af den europæiske forsvarsindustri, sin beslutning af 13. december 2017 om den årlige rapport om menneskerettigheder og demokrati i verden 2016 og Den Europæiske Unions politik på området ⁽²⁾, henstillingen til Rådet af 7. juli 2016 om den 71. samling i FN's Generalforsamling ⁽³⁾ og sin beslutning af 27. februar 2014 om væbnede droner ⁽⁴⁾,
- der henviser til årsberetningen af 9. april 2013 af Christof Heyns, FN's særlige rapportør om udenretlige, summariske eller vilkårlige henrettelser (A/HRC/23/47),
- der henviser til de EU-erklæringer om dødbringende autonome våbensystemer, som blev fremsat til Gruppen af Regeringsekspertter nedsat af parterne i konventionen om visse konventionelle våben i Genève på Gruppens møder af hhv. den 13.-17. november 2017, den 9.-13. april 2018 og den 27.-31. august 2018,
- der henviser til bidragene fra forskellige stater, herunder EU-medlemsstater, forud for Gruppen af Regeringseksperters møder i 2017 og 2018,
- der henviser til udtalelse af 31. maj 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, hvori der opfordres til en menneskestyret tilgang til kunstig intelligens og et forbud mod dødbringende autonome våbensystemer,
- der henviser til opfordringen fra Pavestolen til et forbud mod dødbringende autonome våbensystemer,
- der henviser til det åbne brev af juli 2015 underskrevet af mere end 3 000 forskere i kunstig intelligens og robotteknologi, til det åbne brev af 21. august 2017 underskrevet af 116 grundlæggere af førende robot- og kunstig intelligens-virksomheder, der adværer mod dødbringende autonome våbensystemer, og til brevet fra 240 teknologiorganisationer og 3 089 enkeltpersoner der afgiver løfte om aldrig at udvikle, fremstille eller anvende dødbringende autonome våbensystemer,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0312.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0494.

⁽³⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 166.

⁽⁴⁾ EUT C 285 af 29.8.2017, s. 110.

Onsdag den 12. september 2018

- der henviser til erklæringerne fra Den Internationale Røde Kors Komité og initiativer fra civilsamfundet såsom "Kampagnen for at standse dræberrobotter", der repræsenterer 70 organisationer i 30 lande, herunder Human Rights Watch, Article 36, PAX og Amnesty International,
- der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at EU's politikker og tiltag tager udgangspunkt i principperne om menneskerettigheder og respekt for den menneskelige værdighed, principperne i FN's charter og folkeretten; der henviser til, at disse principper bør finde anvendelse for at bevare freden, forebygge konflikter og styrke den internationale sikkerhed;
- B. der henviser til, at udtrykket "dødbringende autonome våbensystemer" henviser til våbensystemer uden nævneværdig menneskelig kontrol over essentielle funktioner vedrørende udvælgelse af og angreb på individuelle mål;
- C. der henviser til, at et ukendt antal lande og offentligt finansierede, private industriforetagender ifølge forlydender er i færd med at forske i og udvikle dødbringende våbensystemer med autonome funktioner, lige fra missiler der selv kan udvælge deres mål, til indlæringsmaskiner med tankefunktioner der sætter dem i stand til at bestemme hvem, hvornår og hvor de skal angribe;
- D. der henviser til, at ikke-autonome systemer, som f.eks. automatiske, fjernstyrede og telestyrede systemer ikke bør betragtes som dødbringende autonome våbensystemer;
- E. der henviser til, at dødbringende autonome våbensystemer har potentiale til at ændre krigsførelse ved at udløse et hidtil uset og ukontrolleret våbenkapløb;
- F. der henviser til, at anvendelsen af dødbringende autonome våbensystemer rejser grundlæggende etiske og retlige spørgsmål om menneskelig kontrol, navnlig for så vidt angår kritiske funktioner, som f.eks. måludvælgelse og kamphandlinger; der henviser til, at maskiner og robotter ikke kan tage menneskelignende beslutninger, som omfatter juridiske principper om distinktion, proportionalitet og forsigtighed;
- G. der henviser til, at menneskelig inddragelse og menneskeligt opsyn er centralt for beslutninger med dødelige konsekvenser, eftersom det stadig er mennesker, der er ansvarlige for beslutninger vedrørende liv og død;
- H. der henviser til, at folkeretten, herunder den humanitære folkeret og den internationale menneskerettighedslovgivning, gælder fuldt ud for alle våbensystemer og deres operatører, og til, at overholdelse af folkeretten er et centralt krav, som stater skal opfylde, navnlig når det handler om at værne om principper som beskyttelse af civilbefolkningen eller at træffe forholdsregler i forbindelse med et angreb;
- I. der henviser til, at anvendelsen af dødbringende autonome våbensystemer rejser centrale spørgsmål om implementeringen af den internationale menneskerettighedslovgivning, den humanitære folkeret og EU-normer og -værdier for så vidt angår fremtidige militære aktioner;
- J. der henviser til, at 116 stiftere af førende internationale virksomheder inden for robotteknologi og kunstig intelligens i august 2017 sendte et åbent brev til FN, hvori de opfordrede regeringer til at "forhindre et våbenkapløb med denne type våben" og "undgå de destabiliserende konsekvenser af disse teknologier";
- K. der henviser til, at et hvilket som helst dødbringende autonomt våbensystem kan rammes af funktionsforstyrrelser på grund af en dårligt skrevet kode eller et cyberangreb fra en fjendtlig stats eller en ikke-statslig aktørs side;
- L. der henviser til, at Parlamentet gentagne gange har opfordret til, at der snarest muligt formuleres og vedtages en fælles holdning til dødbringende autonome våbensystemer, indføres et forbud mod udvikling, fremstilling og anvendelse af sådanne våbensystemer, der muliggør angreb uden nævneværdig menneskelig kontrol, samt til at der snarest indledes reelle forhandlinger om et forbud mod dem;

Onsdag den 12. september 2018

1. minder om EU's ambition om at være en global fredsaktør og opfordrer til en udvidelse af EU's rolle inden for global nedrustning og ikke-spredningsbestræbelser og til, at Unionens tiltag og politikker skal stræbe efter opretholdelse af international fred og sikkerhed, sikre respekt for den humanitære folkeret og internationale menneskerettighedslovgivning og for beskyttelse af civile og civil infrastruktur;
 2. opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaterne og Det Europæiske Råd til hurtigt og inden mødet mellem De Høje Kontraherende Parter i konventionen om visse konventionelle våben i november 2018 at formulere og vedtage en fælles holdning om dødbringende autonome våbensystemer, der sikrer nævneværdig menneskelig kontrol over systemernes kritiske funktioner, samt til at tale med én stemme i relevante fora og handle i overensstemmelse hermed; opfordrer i denne forbindelse den højtstående repræsentant, medlemsstaterne og Rådet til at udveksle bedste praksis og indhente input fra eksperter, videnskabsfolk og civilsamfundet;
 3. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant, medlemsstaterne og Rådet til at arbejde hen imod en påbegyndelse af internationale forhandlinger om et juridisk bindende instrument til forbud mod dødbringende autonome våbensystemer;
 4. understreger i denne forbindelse, at det er af afgørende betydning at forhindre forskning i, udvikling og fremstilling af dødbringende autonome våbensystemer, der ikke er underlagt menneskelig kontrol af de kritiske funktioner for udvælgelse af mål og iværksættelse af angreb;
 5. minder om sin holdning af 13. marts 2018 om forordning om et program for udvikling af den europæiske forsvarsindustri (EDIDP), navnlig artikel 6, stk. 4 (støtteberettigede foranstaltninger), og understreger sin vilje til at vedtage en tilsvarende holdning i forbindelse med det kommende forsvarsforskningsprogram og andre relevante dele af Den Europæiske Forsvarsfond i perioden efter 2020;
 6. understreger den omstændighed, at ingen af de våben eller våbensystemer, som EU-landenes eller deres allieredes styrker i øjeblikket benytter, er dødbringende autonome våbensystemer; minder om, at våben og våbensystemer, som specifikt er udformet med henblik på at forsvare egne stillinger, styrker og befolkninger imod stærkt dynamiske trusler som fjendtlige missiler, krigsmateriel og fly ikke anses for at være dødbringende autonome våbensystemer; understreger, at beslutninger om angreb på flyvemaskiner med mennesker ombord bør træffes af menneskelige operatører;
 7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU-Udenrigstjenesten, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationer og NATO's generalsekretær.
-

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0342

Status for forbindelserne mellem EU og USA

Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om status for forbindelserne mellem EU og USA (2017/2271(INI))

(2019/C 433/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til dokumentet "Shared Vision, Common Action: A Stronger Europe – A Global Strategy for the European Union's Foreign and Security Policy" ("Fælles vision, fælles aktion: Et stærkere Europa – En global strategi for EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik"), som blev fremlagt af næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik (NF/HR) den 28. juni 2016, og til Kommissionens og EU-Udenrigstjenestens fælles meddelelse af 7. juni 2017 om en strategisk tilgang til resiliens i forbindelse med EU's indsats udadtil (JOIN(2017)0021),
- der henviser til resultaterne af topmøderne mellem EU og USA, der blev afholdt den 28. november 2011 i Washington D.C. og den 26. marts 2014 i Bruxelles,
- der henviser til de fælles erklæringer fra det 79. interparlamentariske møde for Den Transatlantiske Dialog mellem Lovgivere (TLD), der blev afholdt den 28. og 29. november 2016 i Washington, D.C., den 80. TLD, der blev afholdt den 2. og 3. juni 2017 i Valletta, den 81. TLD, der blev afholdt den 5. december 2017 i Washington D.C. og den 82. TLD, der blev afholdt den 30. juni 2018 i Sofia, Bulgarien,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. april 2015 med titlen "Den europæiske dagsorden om sikkerhed" (COM(2015)0185),
- der henviser til den fælles meddelelse af 6. april 2016 fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til Europa-Parlamentet og Rådet med titlen "Fælles ramme for imødegåelse af hybride trusler - Den Europæiske Unions indsats" (JOIN(2016)0018),
- der henviser til den fælles erklæring af 8. juli 2016 afgivet af formændene for Det Europæiske Råd og Kommissionen og NATO's generalsekretær om det fælles sæt af forslag, som blev godkendt af Det Europæiske Råd og NATO-Rådet den 5. og 6. december 2016 og statusrapporten om gennemførelsen af disse af 14. juni og 5. december 2017,
- der henviser til den fælles EU-NATO-erklæring fra 2016,
- der henviser til USA's nationale sikkerhedsstrategi af 18. december 2017 og USA's nationale forsvarsstrategi af 19. januar 2018,
- der henviser til ERI-initiativet (European Reassurance Initiative),
- der henviser til EU's handlingsplan for klimadiplomati, der blev vedtaget af Rådet for Udenrigsanliggender i 2015,
- der henviser til Parisaftalen, afgang 1/CP.21, den 21. partskonference (COP 21) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og den 11. partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP11), som afholdtes i Paris fra den 30. november til den 11. december 2015,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2271/96 af 22. november 1996 om beskyttelse mod virkningerne af den ekstraterritoriale anvendelse af lovgivning vedtaget af et tredjeland og af foranstaltninger, som er baseret herpå eller er en følge heraf ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 309 af 29.11.1996, s. 1.

Onsdag den 12. september 2018

- der henviser til sin beslutning af 13. marts 2018 om rollen for EU's regioner og byer i gennemførelsen af Parisaftalen om klimaændringer, der blev indgået på COP21, navnlig aftalens punkt 13 ⁽²⁾,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om transatlantiske forbindelser, særlig sin beslutning af 1. juni 2006 om forbedring af forbindelserne mellem EU og USA inden for rammerne af en transatlantisk partnerskabsaftale ⁽³⁾, sin beslutning af 26. marts 2009 om de transatlantiske forbindelser efter valget i USA ⁽⁴⁾, sin beslutning af 17. november 2011 om topmødet mellem EU og USA den 28. november 2011 ⁽⁵⁾ og sin beslutning af 13. juni 2013 om EU's rolle i fremme af et bredere transatlantisk partnerskab ⁽⁶⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 22. november 2016 om en europæisk forsvarsunion ⁽⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik (FUSP) ⁽⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 13. december 2017 om gennemførelsen af den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 8. februar 2018 om situationen for UNRWA ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udvalget om International Handel (A8-0251/2018),
- A. der henviser til, at partnerskabet mellem EU og USA er baseret på stærke politiske, kulturelle, økonomiske og historiske forbindelser, på fælles værdier, som f.eks. frihed, demokrati, fremme af fred og stabilitet, menneskerettigheder og retsstatsprincippet, og på fælles mål som f.eks. velstand, sikkerhed, åbne og integrerede økonomier, sociale fremskridt og social inddragelse, bæredygtig udvikling og fredelig konfliktløsning, og der henviser til, at både USA og EU er demokratier i henhold til retsstatsprincippet med velfungerende systemer til kontrol og tilsyn; der henviser til, at dette partnerskab står over for en lang række udfordringer og oprud på kort sigt, men at de langsigtede grundprincipper stadig er solidt forankrede, og samarbejdet mellem EU og USA som ligesindede partnere fortsat er af afgørende betydning;
- B. der henviser til, at EU og USA på baggrund af deres stærke fundament af fælles værdier og principper bør søge alternative veje til at styrke de transatlantiske forbindelser og til at reagere effektivt på de store udfordringer, vi står over for, ved at benytte alle tilgængelige kommunikationskanaler; der henviser til, at den amerikanske Kongres og Europa-Parlamentet som lovgivere har en central og betydningsfuld rolle i vores respektive demokratier og bør udnytte det fulde potentiale i det indbyrdes samarbejde til at opretholde den demokratiske, liberale og multilaterale orden og fremme stabilitet og kontinuitet på både vores kontinent og i verden;
- C. der henviser til, at EU og USA i en global, kompleks og stadigt mere multipolær verden skal spille konstruktive nøgleroller ved at styrke og opretholde folkeretten, fremme og beskytte grundlæggende rettigheder og principper og ved fælles indsats at løse regionale konflikter og globale udfordringer;
- D. der henviser til, at EU og USA står foran en periode med geopolitiske forandringer og skal håndtere en række lignende komplekse trusler, både konventionelle og hybride, fra statslige og ikkestatslige aktører fra syd såvel som fra øst; der henviser til, at cyberangreb bliver stadigt mere almindelige og sofistikerede, og at samarbejde mellem EU og USA gennem NATO kan supplere de to parter bestræbelser på at beskytte kritisk forsvarsmæssig og anden informationsinfrastruktur; der henviser til, at der er behov for internationalt samarbejde for at kunne håndtere disse trusler;

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0068.

⁽³⁾ EUT C 298 E af 8.12.2006, s. 226.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 198.

⁽⁵⁾ EUT C 153 E af 31.5.2013, s. 124.

⁽⁶⁾ EUT C 65 af 19.2.2016, s. 120.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0435.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0493.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0492.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0042.

Onsdag den 12. september 2018

- E. der henviser til, at EU anerkender USA's fortsatte militære støtte til at garantere EU's sikkerhed og forsvar, og der henviser til, at EU står i taknemlighedsgæld til alle de amerikanere, der ofrede deres liv for at garantere Europas sikkerhed under konflikterne i Kosovo og Bosnien; der henviser til, at EU aktuelt søger at garantere sin egen sikkerhed ved at skabe større strategisk autonomi;
- F. der henviser til, at USA har besluttet at skære ned i sit budget til fredsbevarende FN-operationer med 600 mio. USD;
- G. der henviser til, at den mere uforudsigelige amerikanske udenrigspolitik øger usikkerheden i de internationale forbindelser og kan give plads til andre aktører såsom Kina, hvis politiske og økonomiske indflydelse er stigende på verdensplan; der henviser til, at mange centrale lande i Asien, som førhen var tættere knyttet til USA, nu orienterer sig mod Kina;
- H. der henviser til, at EU fortsat fuldt ud støtter multilateralisme og fremme af fælles kerneværdier, herunder demokrati og menneskerettighederne; der henviser til, at den regelbaserede verdensorden gavner både USA og EU; der i denne forbindelse henviser til, at det er helt afgørende, at EU og USA i fællesskab og i synergi aktivt bakker op om en regelbaseret orden, som garanteres af stærke, troværdige og effektive overnationale organisationer og internationale institutioner;
- I. der henviser til, at partnerskabet mellem USA og Europa har været af afgørende betydning for den globale økonomiske, politiske og sikkerhedsmæssige orden i over syv årtier; der henviser til, at de transatlantiske forbindelser står over for mange udfordringer og på mange områder er blevet sat under et stigende pres siden valget af præsident Trump;
- J. der henviser til, at klimapolitikken som led i EU's globale strategi er blevet integreret i udenrigs- og sikkerhedspolitikken, og at forbindelsen mellem energi og klima, sikkerhed og udviklingsmål og migration samt fair og fri handel er blevet styrket;
- K. der henviser til, at EU fortsat fuldt ud støtter et regelbaseret, åben og ikkediskriminerende multilateralt handelssystem; der henviser til, at WTO som den eneste institution, der reelt kan sikre lige vilkår, er kernen i det globale handelssystem;
- L. der henviser til, at både USA og EU bør støtte landene i det vestlige Balkans ambitioner om at blive en del af det transatlantiske samfund; der henviser til, at såvel en øget støtte fra EU's side som et fortsat engagement fra USA's side er afgørende i denne henseende;
- M. der henviser til EU's voksende ansvar med hensyn til at varetage sin egen sikkerhed i et strategisk klima, som er væsentligt forringet i de senere år;
- N. der henviser til, at den europæiske sikkerhed hviler på ambitionen om en fælles strategisk autonomi, der knæstattes i juni 2016 af de 28 stats- og regeringschefer i EU's globale strategi;

En overordnet ramme, der bygger på fælles værdier

1. minder om og understreger, at det langvarige partnerskab og den langvarige alliance mellem EU og USA er og bør være baseret på udveksling og fremme af fælles værdier, herunder frihed, retsstatsprincippet, fred, demokrati, ligestilling, regelbaseret multilateralt samarbejde, markedsøkonomi, social retfærdighed, bæredygtig udvikling og respekt for menneskerettighederne, herunder mindretalenes rettigheder, samt kollektiv sikkerhed med fredelig bilæggelse af konflikter som en prioritet; understreger betydningen af at styrke forholdet mellem EU og USA for at nå disse målsætninger, da dette forhold udgør en af hovedakserne for samarbejde i en globaliseret verden;

2. glæder sig over mødet mellem Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, og den amerikanske præsident Trump i Washington den 25. juli 2018, der markerede en forbedring af de bilaterale forbindelser; noterer sig deres erklæring og deres villighed til at arbejde hen imod en nedtrapning af de transatlantiske spændinger på handelsområdet; minder i denne forbindelse om den ødelæggende virkning af straffetoldsatser; gentager samtidig sin støtte til en bred og omfattende tilgang til handelsaftaler og multilateralisme;

Onsdag den 12. september 2018

3. understreger, at forbindelserne mellem EU og USA er den grundlæggende garant for global stabilitet og har sammen med opbygningen af et multilateralt politisk og økonomi samarbejde og handelssystem baseret på regler og værdier været hjørnesten i vores indsats for at sikre fred, velstand og stabilitet i vores samfund siden slutningen af Anden Verdenskrig; gentager, at forbindelserne mellem EU og USA er strategiske og oprigtige, og at et stærkt transatlantisk bånd er i begge parter og resten af verdens interesse; mener, at den aktuelle meget ensidede Amerika først-politik skader både EU's og USA's interesser, undergraver den gensidige tillid og også kan få mere omfattende konsekvenser for den globale stabilitet og fremgang; minder om, at det er i EU's interesse at indgå langvarige, gensidigt fordelagtige partnerskaber, der er baseret på fælles værdier og principper, der har forrang i forhold til kortsigtede økonomiske gevinster;

4. understreger, at partnerskabet rækker langt ud over udenrigspolitik og handelsspørgsmål i snæver forstand og også omfatter andre emner, så som (cyber-)sikkerhed, økonomiske, digitale og finansielle spørgsmål, klimaforandringer, energi, kultur samt viden-
skab og teknologi; understreger, at disse spørgsmål er nært forbundne og bør behandles under den samme overordnede ramme;

5. er bekymret over den tilgang, som USA har anvendt til at håndtere globale spørgsmål og regionale konflikter siden valget af præsident Trump; understreger betydningen for EU af de transatlantiske forbindelser og af den fortsatte dialog og understreger vigtigheden af de spørgsmål, som bringer EU og USA sammen; ønsker klarhed over, om de transatlantiske forbindelser, som er blevet fastlagt over årtier, stadig har samme betydning for vores amerikanske partnere i dag; understreger, at den værdibaserede overordnede ramme for vores partnerskab er afgørende for at opretholde og yderligere styrke strukturen i den globale økonomi og sikkerhed; understreger, at de spørgsmål, der samler USA og EU, i sidste ende bør veje tungere end dem, der skiller dem;

6. understreger, at Europa i et internationalt system præget af vedvarende ustabilitet og usikkerhed har et ansvar for at opbygge sin strategiske autonomi for at imødegå de voksende fælles udfordringer; insisterer følgelig på nødvendigheden af, at de europæiske lande fastholder deres kapacitet med hensyn til at beslutte og handle alene til forsvar af deres interesser; minder om, at strategisk autonomi både er en legitim ambition for Europa og et prioriteret mål, der bør forfølges i industriel, kapacitetsmæssig og operationel sammenhæng;

Styrkelse af partnerskabet

7. minder om det store potentiale og den strategiske betydning, som partnerskabet har for både USA og EU for så vidt angår at opnå gensidig velstand og sikkerhed og styrke en regel- og værdibaseret orden, støtte internationale institutioner og give dem midlerne til at kunne forbedre styringen af det internationale samfund; opfordrer til, at vores dialog og engagement om alle aspekter af dette partnerskab fremmes og på alle niveauer i samarbejdet, herunder med civilsamfundsorganisationer; fremhæver, at vores beslutninger og handlinger har en indvirkning på den globale økonomi og sikkerhedsstruktur, hvorfor vi bør foregå med et godt eksempel og handle i begge parter interesser;

8. understreger USA's ansvar som verdensmagt og opfordrer den amerikanske administration til at værne om de fælles kerneværdier, som de transatlantiske forbindelser hviler på, og til under alle omstændigheder at sikre respekt for folkeretten, demokrati, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i overensstemmelse med FN-pagten og andre internationale instrumenter, som er undertegnet eller ratificeret af USA;

9. understreger, at EU og USA er hinandens vigtigste partnere i en multipolær verden, og at ensidige tiltag kun svækker det transatlantiske partnerskab, der skal være et partnerskab mellem ligestillede, der er baseret på dialog og har til formål at genopbygge den gensidige tillid;

10. beklager, at det har taget så lang tid at udnævne en ny amerikansk EU-ambassadør, men glæder sig over, at udnævnelsen af den nye ambassadør og den efterfølgende godkendelse af ham af det amerikanske senat den 29. juni 2018;

11. kritiserer på det kraftigste, at den nye amerikanske ambassadør i Tyskland, Richard Grenell, har givet udtryk for at ville styrke nationalistiske populistiske kræfter i hele Europa, og minder om, at det ikke er diplomaters opgave at støtte individuelle politiske kræfter, men at fremme gensidig forståelse og partnerskab; betragter endvidere erklæringer fra tjenestemænd ved Trump-administrationen, der giver udtryk for foragt for EU og støtte til fremmedfjendske og populistiske kræfter, der søger at ødelægge det europæiske projekt, som fjendtlige og uforenelige med ånden i det transatlantiske partnerskab;

Onsdag den 12. september 2018

12. opfordrer næstformanden/den højtstående repræsentant, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke samarbejdet, samordningen, konsekvensen og effektiviteten af EU's politik over for USA og dermed sikre, at EU fremtræder som en samlet og effektiv international aktør med et sammenhængende budskab;

13. minder om, at USA er en vigtig partner på grund af interessesammenfald på forsvars- og sikkerhedsområdet og stærke bilaterale forbindelser; opfordrer til, at der snarest muligt afholdes et topmøde mellem EU og USA med henblik på at løse de aktuelle udfordringer og fortsætte samarbejdet om spørgsmål af gensidig, global og regional interesse;

14. fremhæver betydningen af de amerikanske styrkers tilstedeværelse i relevante europæiske lande og i tråd med den fortsatte opfyldelse af aftalte forpligtelser;

15. understreger, at en struktureret og strategisk dialog om udenrigspolitik på transatlantisk plan, som også inddrager Europa-Parlamentet og den amerikanske Kongres, er afgørende for at styrke strukturen i det transatlantiske samarbejde, herunder sikkerhedssamarbejde, og opfordrer til, at det udenrigspolitiske aspekt af dialogen mellem EU og USA udvides;

16. minder om sit forslag om at oprette et transatlantisk politisk råd (TPC), der skal fungere som et organ for systematisk konsultation og koordination vedrørende udenrigs- og sikkerhedspolitik, som vil skulle ledes af EU's højtstående repræsentant og USA's udenrigsminister og understøttes af regelmæssige kontakter mellem politiske direktører;

17. glæder sig over TLD's igangværende og uafbrudte arbejde for at fremme forbindelserne mellem EU og USA gennem parlamentarisk dialog og koordinering af spørgsmål af fælles interesse; gentager, at mellemmenneskelig kontakt og dialog er afgørende for at styrke de transatlantiske forbindelser; opfordrer derfor til et forstærket engagement fra både Senatets, Repræsentanternes Hus' og Europa-Parlamentets side; bifalder relanceringen af den tværpolitiske Congressional EU Caucus for the 115th Congress og opfordrer Europa-Parlamentets Forbindelseskantor og EU-delegationen i Washington til at arbejde tættere sammen med dem;

18. minder om, at det både for EU og USA gælder, at vores samfund er stærke, forankrede i det liberale demokrati og retsstatsprincippet og bygger på en mangfoldighed af aktører, herunder bl.a. vores regeringer, parlamenter, decentraliserede organer og aktører, forskellige politiske institutioner, virksomheder og fagforeninger, civilsamfundsorganisationer, frie og uafhængige medier, religiøse grupper og universitets- og forskningsverdenen; understreger, at vi bør styrke forbindelser over Atlanten med henblik på at formidle viden om værdien og betydningen af vores transatlantiske partnerskab på forskellige niveauer både i hele EU og USA og ikke kun fokusere på øst- og vestkysten; opfordrer til, at der iværksættes forbedrede og målrettede programmer med passende finansiering til dette formål;

19. glæder sig over, at forbindelserne mellem de europæiske institutioner og de amerikanske forbundsstater og storbyområder spiller en væsentlig rolle i de samlede transatlantiske forbindelser, navnlig hvad angår venskabsbyforbindelserne; fremhæver i denne forbindelse det samarbejde, der foregår på grundlag af Under2 MOU; opfordrer de amerikanske forbundsstater til at styrke kontakten med EU-institutionerne;

20. understreger, at kulturel udveksling gennem uddannelsesprogrammer er afgørende for at fremme og opbygge fælles værdier og dermed bygge bro mellem de transatlantiske partnere; opfordrer derfor til en styrkelse, udvidelse og lettelse af adgangen til mobilitetsprogrammer for studerende mellem USA og EU inden for rammerne af Erasmus+;

21. er især imponeret over, hvordan amerikanske skoleelever som reaktion på de mange tragedier med skydevåben på skoler nu samarbejder for strengere våbenlove og imod National Rifle Associations indflydelse på lovgivningsprocessen;

Onsdag den 12. september 2018

Fælles indsats mod globale udfordringer

22. insisterer på, at EU og USA bør fortsætte med at spille konstruktive nøgleroller ved i fællesskab at løse regionale konflikter og globale udfordringer i overensstemmelse med folkerettens principper; understreger, at multilateralismen, som Europa lægger stor vægt på, i stigende grad drages i tvivl som følge af USA og andre store verdensmagters holdning; minder om multilateralismens betydning for opretholdelsen af fred og stabilitet, som et middel til at fremme retsstatsprincipperne og til at håndtere globale problemer og insisterer på, at disse bør behandles i de relevante internationale fora; er derfor bekymret for, om de nylige ensidige beslutninger, der er truffet af USA - om at trække sig fra centrale internationale aftaler, ophæve visse forpligtelser, underminere internationale regler, trække sig fra internationale fora og fremkalde diplomatiske spændinger og handelsspændinger - afviger fra disse fælles værdier og risikerer at belaste og undergrave vores forbindelser; opfordrer EU til at udvise sammenhold, fasthed og proportionalitet i sine svar på sådanne beslutninger; opfordrer derfor EU's medlemsstater til at afholde sig fra at træffe foranstaltninger eller tage initiativer med henblik på at opnå bilaterale fordele og derved modarbejde en sammenhængende og fælles europæisk tilgang;

23. noterer sig, at andre stormagter som f.eks. Rusland og Kina har stærke politiske og økonomiske strategier, hvoraf mange går imod og udgør en risiko for vores fælles værdier, internationale forpligtelser og det transatlantiske partnerskab som sådan; minder om, at denne udvikling gør samarbejdet mellem EU og USA så meget mere vigtigt, så vi fortsat kan opretholde åbne samfund og fremme og beskytte vores fælles rettigheder, principper og værdier, herunder overholdelse af folkeretten; opfordrer i denne forbindelse til øget koordinering mellem EU og USA med hensyn til tilpasning og indførelse af en fælles sanktionspolitik for at øge dens effektivitet;

24. mener, at det kræver en fælles transatlantisk reaktion at imødegå Ruslands forsøg på at lægge pres på, øve indflydelse på, destabilisere og udnytte de vestlige samfunds svagheder og demokratiske valg; mener derfor, at USA og EU bør prioritere koordinerede aktioner over for Rusland eventuelt med inddragelse af NATO; noterer sig i denne forbindelse med bekymring erklæringerne fra den amerikanske og den russiske præsident i forbindelse med deres møde den 16. juli 2018 i Helsingfors; minder om, at falske nyheder, misinformation og især den ondsindede indblanding fra kilders side udgør en klar risiko for vores demokratier; opfordrer til, at der fastsættes krav om en politisk og samfundsmæssig dialog med balance mellem anonymitet og ansvarlighed på de sociale medier;

25. understreger, at sikkerhedsområdet er mangesidet og indbyrdes forbundet, og at definitionen heraf ikke kun omfatter militær, men også aspekter som miljø, energi, handel, cybersikkerhed og kommunikation, sundhed, udvikling, ansvarlighed, humanitære aspekter, osv.; understreger, at sikkerhedsspørgsmål bør tackles gennem en bred tilgang; beklager i denne forbindelse med bekymring USA's foreslåede betydelige nedskæringer i budgettet, bl.a. til statsopbygning i Afghanistan, udviklingsbistand til Afrika, humanitær bistand og bidrag til diverse FN-programmer, -operationer og -organer;

26. understreger, at en afbalanceret transatlantisk handelsaftale til gensidig gavn ville have en virkning, som går langt ud over de handelsmæssige og økonomiske aspekter;

27. fastslår, at NATO stadig er den vigtigste garant for Europas fælles sikkerhed; glæder sig over, at USA på ny har bekræftet sit engagement i NATO og i Europas sikkerhed, og understreger, at en intensivering af samarbejdet mellem EU og NATO også styrker det transatlantiske partnerskab;

28. understreger vigtigheden af samarbejde, samordning og synergieffekter inden for sikkerhed og forsvar; understreger vigtigheden af en klogere brug af forsvarsudgifterne, og insisterer i denne forbindelse på, at fordelingen af byrder ikke udelukkende bør være koncentreret om inputtet (målet om at afsætte 2 % af BNP til forsvar), men også om outputtet (kapaciteter målt i bæredygtige styrker, som er klar til indsættelse); minder om, at dette kvantitative mål for input imidlertid viser, at europæerne i stigende grad påtager sig ansvaret for egen sikkerhed, hvilket er blevet uomgængeligt nødvendigt som følge af det forringede strategiske klima; glæder sig over, at forsvar bliver et højere prioriteret område for EU og dets medlemsstater, hvilket medfører større militær effektivitet til gavn for både EU og NATO, og glæder sig over tilstedeværelsen på EU's territorium af amerikanske tropper; fastslår, at NATO stadig har en afgørende betydning for Europas og dets allieredes fælles sikkerhed (artikel 5 i Washingtontraktaten); understreger, at NATO's kapacitet med hensyn til at varetage sine opgaver nøje afhænger af styrken af de transatlantiske forbindelser;

Onsdag den 12. september 2018

29. opfordrer EU til at styrke den europæiske forsvarsunion med henblik på at opbygge kapaciteter, der kan sikre EU's strategiske relevans inden for forsvar og sikkerhed, f.eks. ved at skabe flere synergier og effektivitetsgevinster mellem medlemsstaterne inden for forsvarsudgifter, forskning, offentlige indkøb, vedligeholdelse og uddannelse; insisterer på, at et øget forsvarssamarbejde på EU-plan styrker det europæiske bidrag til fred, sikkerhed og stabilitet på såvel regionalt som internationalt plan og dermed også fremmer NATO-alliancens mål og forstærker vores transatlantiske bånd; støtter derfor de seneste bestræbelser på at styrke den europæiske forsvarsarkitektur, herunder forøge den europæiske forsvarsfond og det nyligt etablerede permanente strukturerede samarbejde (PESCO);

30. glæder sig over lanceringen af PESCO og støtter de første projekter som f.eks. militær mobilitet; understreger, at PESCO er af fælles interesse for såvel EU som NATO og bør fungere som en drivkraft bag yderligere samarbejde mellem de to organisationer om kapacitetsudvikling og konsolidering af en EU-søjle i NATO inden for rammerne af hver national forfatning;

31. gentager behovet for, at EU og USA styrker deres samarbejde inden for cybersikkerhed og -forsvar, især via specialiserede agenter og taskforcer såsom ENISA, Europol og Interpol og PESCO's og Den Europæiske Forsvarsfonds fremtidige strukturer, og navnlig med hensyn til at imødegå cyberangreb og i fællesskab intensivere bestræbelserne på at udvikle en detaljeret og gennemsigtig international ramme, der fastsætter minimumsstandards for cybersikkerhedspolitikker, samtidig med at de grundlæggende frihedsrettigheder opretholdes; mener, at det er afgørende, at EU og NATO øger deres udveksling af efterretninger for at sikre formel fastlæggelse af ansvaret for cyberangreb og dermed vedtagelse af restriktive sanktioner mod de ansvarlige; understreger, at USA-ERI-initiativet (European Reassurance Initiative) har stor betydning for og er et positivt bidrag til sikkerheden i EU's medlemsstater;

32. understreger, at den voksende betydning af kunstig intelligens og maskinindlæring kræver et øget samarbejde mellem EU og USA, og at der bør træffes foranstaltninger til at fremme samarbejdet mellem amerikanske og europæiske teknologivirksomheder med henblik på at sikre den bedst mulige udnyttelse af partnerskaber inden for udvikling og anvendelse;

33. opfordrer den amerikanske kongres til at inddrage Europa-Parlamentet i dets informationsudvekslingsprogram om cybertrusler med parlamenterne i Australien, Canada, New Zealand og Storbritannien;

34. understreger behovet for en fælles tilgang til regulering af digitale platforme og for at øge deres ansvarlighed for at drøfte spørgsmål som censur på nettet, ophavsrettigheder og rettighedshavernes rettigheder, persondata og begrebet netneutralitet; gentager behovet for samarbejde med henblik på at fremme et åbent, interoperabelt og sikkert internet, som styres af en flerpartsmodel, der fremmer menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincipperne og ytringsfrihed og fremmer økonomisk velstand og innovation, samtidig med at privatlivets fred sikres, og der ydes beskyttelse mod svig, svindel og tyveri; opfordrer til, at der gøres en fælles indsats for at udvikle standarder og regler, og til fremme af anvendelsen af folkeretten i cyberspace;

35. understreger endnu en gang, at netneutralitet er sikret i EU-retten; beklager Federal Communications Commissions beslutning om at vende op og ned på reglerne for netneutralitet; glæder sig over den seneste afstemning i det amerikanske senat om at omstøde denne beslutning; opfordrer den amerikanske kongres til at følge senatets beslutning for at opretholde et åbent og sikkert internet, der ikke tillader diskriminerende behandling af internetindhold;

36. understreger behovet for egentlige forhandlinger om standardisering, særlig i forbindelse med den stadig hurtigere teknologiske udvikling, navnlig på IT-området;

37. understreger, at en vigtig del af at styrke EU's og USA's indsats til bekæmpelse af terrorisme omfatter beskyttelse af kritisk infrastruktur, herunder at fremme fælles standarder, forenelighed og interoperabilitet, samt en omfattende tilgang til bekæmpelse af terrorisme, herunder via samordning i regionale, multilaterale og globale fora og samarbejde om udveksling af data vedrørende terrorvirksomhed; gentager, at der er behov for støttemekanismer som f.eks. EU-systemet vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og andre fælles foranstaltninger, der kan bidrage væsentligt og gøre forskellen i bekæmpelsen af terrorisme og ekstremisme; minder begge parter om, at bekæmpelsen af terrorisme skal ske i overensstemmelse med folkeretten og de demokratiske værdier med fuld respekt for de civile frihedsrettigheder og grundlæggende menneskerettigheder;

Onsdag den 12. september 2018

38. giver udtryk for sin bekymring over udpegelsen for nylig af Gina Haspel som direktør for Central Intelligence Agency (CIA) på grund af de holdninger til menneskerettigheder, som hun tidligere har givet udtryk for, herunder hendes medvirken i CIA's ulovlige overførsel af fanger og hemmelige tilbageholdelsesprogrammer;

39. er meget foruroliget over den amerikanske forvaltnings angivelige fjernelse af de begrænsede restriktioner på droneprogrammet, der øger risikoen for civile dødsfald og ulovlige drab, samt den manglende gennemsigtighed, der omgiver det amerikanske droneprogram og den bistand, som nogle EU-medlemsstater yder; opfordrer USA og EU's medlemsstater til at sikre, at brugen af bevæbnede droner er i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til folkeretten, herunder den internationale menneskerettighedslovgivning og den internationale humanitære folkeret, og til, at der fastsættes solide bindende standarder for leveringen af alle former for bistand til dødbringende droneangreb;

40. understreger behovet for, at EU og USA bekæmper skatteunddragelse og anden økonomisk kriminalitet og sikrer gennemsigtighed;

41. tilskynder til et yderligere forstærket samarbejde for så vidt angår bekæmpelse af skatteunddragelse, skatteundgåelse, hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme, især inden for rammerne af EU-USA-TFTP-aftalen (program til sporing af finansiering af terrorisme), der bør styrkes, så den omfatter data om finansielle strømme i tilknytning til udenlandsk indgriben eller ulovlige efterretningstransaktioner; opfordrer endvidere EU og USA til at samarbejde inden for OECD om bekæmpelse af skatteunddragelse og aggressiv skatteplanlægning ved at fastsætte internationale regler og normer for håndtering af dette globale problem; understreger, at det fortsatte samarbejde om retshåndhævelse er afgørende for at styrke vores fælles sikkerhed, og opfordrer USA til at deltage i bilateralt og multilateralt samarbejde på dette område; beklager, at Dodd-Frank-loven er blevet delvist ophævet, og at tilsynet med amerikanske banker som følge heraf er reduceret betydeligt;

42. henviser til de vedvarende svagheder i værnet om privatlivets fred for så vidt angår overholdelse af de registreredes grundlæggende rettigheder; glæder sig over og støtter opfordringen til, at den amerikanske lovgiver vedtager en samlet lov om privatlivets fred og databeskyttelse; henviser til, at beskyttelsen af personoplysninger er en grundlæggende rettighed i Europa, og at der i USA ikke findes en ordning, som kan sammenlignes med EU's nye persondataforordning;

43. minder om den omfattende transatlantiske solidaritet i reaktionen på forgiftningen af Sergei Skripal i Salisbury, der resulterede i udvisningen af russiske diplomater fra 20 EU-medlemsstater, Canada, USA, Norge og fem ansøgerlande til EU;

44. gentager sin bekymring over Kongressens afvisning i marts 2017 af den regel, der blev forelagt af Federal Communications Commission vedrørende "Beskyttelse af privatlivets fred for kunder til bredbånd og andre telekommunikationstjenesteydelser", hvilket i praksis eliminerer regler om privatlivets fred for bredbånd, som ville have krævet, at internetudbydere indhentede forbrugernes udtrykkelige godkendelse til, at websøgningshistorik og andre private oplysninger blev solgt til eller delt med annoncører og andre virksomheder; mener, at dette udgør endnu en trussel mod privatlivets fred i USA;

45. minder om, at USA fortsat er det eneste tredjeland på EU's liste over lande, hvis borgere kan indrejse i EU uden visum, der ikke giver visumfri indrejse til borgere fra alle EU-medlemsstater; opfordrer indtrængende USA til snarest muligt at medtage de fem pågældende EU-medlemsstater (Bulgarien, Kroatien, Cypern, Polen og Rumænien) i USA's visumfritagelsesprogram; minder om, at Kommissionen er juridisk forpligtet til at vedtage en delegeret retsakt – der midlertidigt ophæver fritagelsen fra visumkravet for borgere fra tredjelande, der ikke har fjernet visumkravet for borgere fra visse medlemsstater – inden for en periode på 24 måneder fra datoen for offentliggørelse af opfordringen hertil, som udløb den 12. april 2016; opfordrer Kommissionen til at vedtage den krævede retsakt i henhold til artikel 265 TEUF;

46. understreger, at EU er fast besluttet på at styrke demokrati, menneskerettigheder, retsstatsforhold, velstand, stabilitet, modstandskraft og sikkerhed for dets naboer direkte gennem ikke-militære midler, navnlig ved gennemførelsen af associeringsaftaler; opfordrer EU og USA til at styrke deres samarbejde og til at sikre en bedre koordination af deres aktioner, projekter og holdninger i EU's nabolande, både mod øst og mod syd; minder om, at EU's udviklingspolitik og humanitære politik rundt omkring i verden også bidrager til den globale sikkerhed;

Onsdag den 12. september 2018

47. roser USA's strategiske fokus og åbenhed over for regionen og minder om, at Balkan udgør en stor udfordring for Europa og for sikkerheden på hele kontinentet; opfordrer derfor USA til at involvere sig i fremtidige fælles indsatser i det vestlige Balkan, særlig inden for styrkelse af retsstatsprincippet, demokrati, ytringsfrihed og samarbejde på sikkerhedsområdet; anbefaler flere fælles foranstaltninger så som korruptionsbekæmpelsesmekanismer og institutionsopbygning med henblik på at skabe mere stikkerhed og større stabilitet, modstandskraft og økonomisk velstand i landene i regionen, og på at spille en rolle i løsningen af mangeårige problemer; er af den opfattelse, at EU og USA bør tage initiativ til en ny dialog på højt plan om det vestlige Balkan for at sikre, at de politiske mål og bistandsprogrammerne er i overensstemmelse med hinanden samt for at træffe relevante foranstaltninger;

48. opfordrer EU og USA til at spille en mere aktiv og effektiv rolle i løsningen af konflikten på ukrainsk territorium og til at støtte alle bestræbelser på at finde en varig og fredelig løsning, der respekterer Ukraines enhed, suverænitet og territoriale integritet og omfatter tilbagegivelsen af Krimhalvøen til Ukraine, og til at fremskynde og støtte reformprocesserne og den økonomiske udvikling i Ukraine, der skal være fuldt på linje med de forpligtelser, som Ukraine har indgået, og de henstillinger, som internationale organisationer har fremsat; giver udtryk for sin dybeste skuffelse over de fortsatte manglende fremskridt med gennemførelsen af Minsk-aftalerne og over forringelsen af sikkerhedssituationen og den humanitære situation i det østlige Ukraine; mener derfor, at der fortsat er behov for sanktioner mod Rusland, og at USA bør koordinere sin indsats med EU; opfordrer til et tættere samarbejde om dette spørgsmål mellem den højtstående repræsentant/næstformanden og USA's særlige repræsentant for Ukraine;

49. minder også om den betydning, det har for EU og USA at finde en løsning på de fastlåste konflikter i Georgien og Moldova;

50. minder om, at den internationale orden er baseret på overholdelsen af internationale aftaler; beklager i denne forbindelse USA's beslutning om ikke at godkende konklusionerne fra G7-topmødet i Canada; gentager sin tilslutning til folkeretten og til de universelle værdier, særlig ansvarlighed, nuklear ikke-spredning og fredelig bilæggelse af tvister; understreger, at sammenhæng i vores strategi for nuklear ikke-spredning er af afgørende betydning for vores troværdighed som global aktør og forhandler; opfordrer EU og USA til at samarbejde om at lette atomnedrustning og om effektive foranstaltninger til nedbringelse af de nukleare risici;

51. understreger, at den fælles omfattende handlingsplan (JCPOA) med Iran er en betydelig multilateral aftale og en bemærkelsesværdig diplomatisk præstation for multilateralt diplomati og EU-diplomati med henblik på at fremme stabiliteten i området; minder om, at EU er fast besluttet på at gøre sit yderste for at bevare JCPOA med Iran som en central søjle i den internationale ikke-spredningsarkitektur, der også har relevans for Nordkorea, og som en afgørende faktor for sikkerhed og stabilitet i regionen; gentager, at det er nødvendigt mere kritisk at tackle Irans aktiviteter vedrørende ballistiske missiler og regional stabilitet, navnlig Irans deltagelse i forskellige konflikter i regionen og situationen med menneskerettigheder og minoritetsrettigheder i Iran, der er adskilt fra JCPOA, i alle relevante formater og fora; understreger, at det transatlantiske samarbejde på disse områder er af afgørende betydning; understreger, at Iran ifølge flere rapporter fra Det Internationale Atomenergiagentur opfylder sine forpligtelser i henhold til JCPOA; kritiserer på det kraftigste præsident Trumps beslutning om ensidigt at forlade JCPOA og pålægge EU-virksomheder, der opererer i Iran, ekstraterritoriale foranstaltninger; understreger, at EU er fast besluttet på at beskytte sine egne samt europæiske virksomheders og investorers interesser over for de ekstraterritoriale virkninger af de amerikanske sanktioner; glæder sig over beslutningen om at aktivere "reglen om spærring", som har til formål at beskytte EU's handelsinteresser i Iran mod virkningerne af USA's ekstraterritoriale sanktioner, og opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at træffe yderligere foranstaltninger, som anses for at være nødvendige for at sikre JCPOA;

52. er bekymret over USA's sikkerheds- og handelspolitik i Øst- og Sydøstasien, herunder over det politiske tomrum, der er opstået som følge af USA's udtrædelse af Stillehavspartnerskabet (TPP); gentager betydningen af EU's konstruktive deltagelse i Øst- og Sydøstasien og Stillehavsområdet, og glæder sig i den forbindelse over EU's aktive handelspolitik i denne del af verden og de sikkerhedsrelaterede EU-initiativer, især som udtrykt i Rådets konklusioner om bedre EU-sikkerhedssamarbejde i og med Asien, også af hensyn til den politiske balance;

Onsdag den 12. september 2018

53. glæder sig over indledningen af nye dialoger på højt plan med Nordkorea (DPRK) og over det nylige topmøde, der blev af holdt i Singapore den 12. juni 2018, og minder om, at disse drøftelser, som endnu ikke har vist nogen konkrete og kontrollerbare resultater, sigter mod en fredelig løsning af spændingerne og dermed mod at fremme regional og global fred, sikkerhed og stabilitet; understreger, at det internationale samfund, herunder EU og USA, samtidig må fastholde presset på Nordkorea, indtil landet på troværdig vis fjerner sine atomvåben ved at ratificere traktaten om et altomfattende forbud mod atomprøvesprængninger (CTBT) og tillader, at Den Forberedende Kommission for Organisationen for Traktaten om et Altomfattende Forbud mod Atomprøvesprængninger (CTBTO) og IAEA dokumenterer denne fjernelse af atomvåben; udtrykker bekymring over de utilstrækkelige fremskridt i retning af atomafrustning i Den Demokratiske Folkerepublik Korea, som den 24. august 2018 fik præsident Trump til at aflyse planlagte forhandlinger i Den Demokratiske Folkerepublik Koreas med den amerikanske udenrigsminister Mike Pompeo;

54. minder USA om, at landet stadig ikke har ratificeret CTBT, på trods af at det er en bilag II-stat, hvis underskrift er nødvendig for, at traktaten kan træde i kraft; gentager opfordringen fra den højstående repræsentant/næstformand i Kommissionen, der indtrængende opfordrer verdens lederne til at ratificere denne traktat; opfordrer USA til hurtigst muligt at ratificere CTBT og til at støtte CTBTO yderligere ved at overtale de resterende bilag II-stater til at ratificere traktaten;

55. insisterer på at opretholde international søret, herunder i Det Sydkinesiske Hav; opfordrer i den forbindelse USA til at ratificere FN's havretskonvention (UNCLOS);

56. opfordrer til øget samarbejde mellem EU og USA om fredelig bilæggelse af regionale konflikter og stedfortræderkrigen i Syrien, idet fravær af en fælles strategi underminerer en fredelig konfliktløsning, og opfordrer alle involverede parter og regionale aktører til at afstå fra voldshandlinger og andre handlinger, der risikerer at forværre situationen; bekræfter, at den FN-ledede Genèveproces i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 2254 har forrang i løsningen af konflikten i Syrien, hvor der forhandles mellem parterne i konflikten og med støtte fra centrale internationale og regionale aktører; opfordrer til fuld gennemførelse og overholdelse af FN's Sikkerhedsråds resolutioner, som krænktes af deltagerlandene i Astana-forhandlingerne; opfordrer til en fælles indsats med henblik på at garantere fuld humanitær adgang til dem, der har behov for det, og sikre en uafhængig, upartisk, grundig og troværdig undersøgelse og retsforfølgning af de ansvarlige; anmoder også om støtte til bl.a. det arbejde, der udføres af den internationale, upartiske og uafhængige mekanisme (IIIM) om internationale forbrydelser, der er begået i Den Syriske Arabiske Republik siden marts 2012;

57. minder om, at EU støtter genoptagelsen af en meningsfuld fredsproces i Mellemøsten hen imod en tostatsløsning på grundlag af 1967-grænserne med en uafhængig, demokratisk, levedygtig og tilgrænsende palæstinensisk stat, der lever fredeligt side om side i fred og sikkerhed med Israel og andre nabolande, og insisterer på, at enhver handling, der kan underminere denne indsats, skal undgås; beklager i denne forbindelse dybt den amerikanske regerings ensidige beslutning om at flytte sin ambassade fra Tel Aviv til Jerusalem og formelt anerkende byen som Israels hovedstad; understreger, at spørgsmålet om Jerusalem skal være en del af en endelig fredsaftale mellem israelere og palæstinensere; understreger, at den fælles køreplan bør styrkes, og påpeger, at det er nødvendigt, at USA koordinerer sin fredsindsats i Mellemøsten med sine europæiske partnere;

58. anerkender UNRWA og dets engagerede personale for deres bemærkelsesværdige og uundværlige humanitære arbejde og udviklingsarbejde for palæstinensiske flygtninge (på Vestbredden, herunder Østjerusalem, Gazastriben, Jordan, Libanon og Syrien), som er afgørende for sikkerheden og stabiliteten i regionen; beklager dybt den amerikanske regerings beslutning om at indstille sin støtte til UNRWA, og anmoder USA om at tage denne beslutning op til fornyet overvejelse; understreger den fortsatte støtte fra Europa-Parlamentet og Den Europæiske Union til organisationen og opfordrer EU-medlemsstaterne til at yde supplerende finansiering for at sikre bæredygtigheden af UNRWA's aktiviteter på lang sigt;

59. tilskynder til yderligere samarbejde mellem EU's og USA's programmer på globalt plan for fremme af demokrati, mediefrihed, frie og retfærdige valg og overholdelse af menneskerettighederne, herunder rettigheder for flygtninge og migranter, kvinder og etniske og religiøse mindretal; understreger betydningen af værdierne god regeringsførelse, ansvarlighed, gennemsigtighed og retsstatsprincippet, som understøtter forsvaret af menneskerettigheder; gentager EU's stærke og principielle modstand mod dødsstraf og opbakning til et universelt moratorium om dødsstraf med henblik på dens afskaffelse på globalt plan; understreger behovet for at samarbejde om kriseforebyggelse og fredsskabelse samt reagere på humanitære nødsituationer;

60. gentager, at EU og USA har fælles interesser i Afrika, hvor begge parter skal koordinere og intensivere deres indsats på lokalt, regionalt og multinationalt plan med henblik på at sikre god regeringsførelse, demokrati, menneskerettigheder, bæredygtig social udvikling, miljøbeskyttelse, migrationsstyring, økonomisk styring og sikkerhedsspørgsmål samt en fredelig løsning af regionale konflikter, bekæmpelse af korruption, ulovlige finansielle transaktioner samt vold og terrorisme; mener, at bedre koordinering mellem EU og USA, herunder gennem en styrket politisk dialog og udtænkning af fælles strategier om Afrika, mens der samtidig tages højde for regionale organisationers og subregionale gruppers holdninger, vil føre til mere effektive foranstaltninger og en bedre udnyttelse af ressourcer;

Onsdag den 12. september 2018

61. understreger betydningen af EU's og USA's fælles politiske, økonomiske og sikkerhedsmæssige interesser med hensyn til de økonomiske politikker i lande som Kina og Rusland og minder om, at fælles bestræbelser, herunder i WTO, kunne være nyttige for at adressere spørgsmål som den aktuelle ubalance i den globale handel og situationen i Ukraine; opfordrer den amerikanske regering til ikke at blokere for yderligere udnævnelser af dommere til WTO's appelorgan; understreger behovet for et tættere samarbejde om Kinas OBOR-strategi ("One Belt One Road"), herunder ved at udvikle samarbejdet i denne henseende mellem EU og QUAD (Quadrilateral Security Dialogue mellem USA, Indien, Japan og Australien);

62. påpeger behovet for et bedre samarbejde om den arktiske politik, navnlig i forbindelse med Det Arktiske Råd, især i takt med, at der som følge af klimaforandringer bliver adgang til nye navigationsveje og naturressourcer;

63. insisterer på, at migration er et globalt fænomen og derfor bør tackles gennem samarbejde, partnerskab og beskyttelse af menneskerettighederne, men også ved at forvalte migrationsruter og forfølge en global tilgang på FN-plan, baseret på overholdelse af folkeretten, navnlig Genèvekonventionen af 1951 og protokollen af 1967; glæder sig over de bestræbelser, der hidtil er gjort i FN for at opnå en global aftale om sikker, velordnet og regulær migration samt en global aftale om flygtninge, og beklager den amerikanske beslutning fra december 2017 om at trække sig ud af drøftelserne; opfordrer til en fælles politik til bekæmpelse af de underliggende årsager til migration;

64. slår til lyd for et forstærket samarbejde mellem EU og USA om energispørgsmål, herunder vedvarende energi, på grundlag af rammerne for Energirådet EU-USA; gentager derfor sin opfordring til at fortsætte disse møder; opfordrer endvidere til mere samarbejde om energiforskning og nye teknologier samt til et tættere samarbejde om beskyttelse af energinfrastrukturen mod cyberangreb; fastholder behovet for at samarbejde om sikker energiforsyning og understreger, at det er nødvendigt yderligere at præcisere, hvordan Ukraines transitrolle skal fortsætte;

65. understreger sin bekymring over Nord Stream 2-gasledningen og dens potentielt splittende rolle i forhold til medlemsstaternes energisikkerhed og -solidaritet og glæder sig over USA's støtte til at garantere energisikkerheden i Europa;

66. beklager USA's tilbagetrækning fra Parisaftalen, men roser de fortsatte bestræbelser fra enkeltpersoner, virksomheder, byer og stater i USA, der stadig arbejder hen imod opfyldelse af Parisaftalen og bekæmpelse af klimaændringer, og understreger behovet for yderligere engagement fra EU's side med disse aktører; noterer sig, at klimaændringer ikke længere er en del af USA's nationale sikkerhedsstrategi; bekræfter EU's engagement i Parisaftalen og FN's 2030-dagsorden og understreger behovet for at gennemføre dem for at garantere global sikkerhed og udvikle en mere bæredygtig økonomi og et mere bæredygtigt samfund, og minder om, at en omlægning til en grøn økonomi medfører mange muligheder for beskæftigelse og vækst;

67. opfordrer til yderligere samarbejde inden for innovation, videnskab og teknologi og opfordrer til at forny videnskabs- og teknologiaftalen mellem USA og EU;

Forsvar af en regelbaseret handelsorden i en urolig tid

68. noterer sig, at USA i 2017 var det største marked for EU's eksport og den næst vigtigste kilde til EU's import; bemærker, at der er forskelle i underskud og overskud mellem EU og USA hvad angår handel med varer, handel med tjenesteydelser, digital handel og direkte udenlandske investeringer; understreger, at handels- og investeringsforbindelserne mellem EU og USA – som er de mest omfattende i verden, og som altid har været baseret på fælles værdier – er nogle af de vigtigste drivkræfter bag den globale økonomiske vækst, handel og fremgang; bemærker endvidere, at EU har et overskud på varebalancen på 147 mia. USD over for USA; bemærker, at EU-virksomheder beskæftiger 4,3 millioner arbejdstagere i USA;

69. understreger, at EU og USA er to vigtige aktører i en globaliseret verden, der udvikler sig med en hidtil uset hastighed og intensitet, og at EU og USA i lyset af de fælles udfordringer har en fælles interesse i at samarbejde om og koordinere handelspolitiske spørgsmål med henblik på at udforme det fremtidige multilaterale handelssystem og fastsætte globale standarder;

Onsdag den 12. september 2018

70. påpeger den centrale rolle, som WTO spiller i det multilaterale system som den bedste mulighed for at sikre et åbent, fair og regelbaseret system, der tager højde for og skaber balance mellem dets medlemmers mange forskellige interesser; gentager sin støtte til en yderligere styrkelse af det multilaterale handelssystem; støtter det arbejde, som Kommissionen har udført for at styrke samarbejdet med USA om et positivt svar på de nuværende institutionelle og systemiske udfordringer;

71. understreger WTO's rolle i bilæggelse af handelsrelaterede tvister; opfordrer alle medlemmer af WTO til at sikre, at WTO's tvistbilæggelsesordning fungerer korrekt; beklager i denne forbindelse USA's blokering af nye indstillinger til besættelsen af de ledige stillinger i appelorganet, hvilket udgør en trussel for selve den måde, WTO's tvistbilæggelsesordning fungerer på; opfordrer Kommissionen og alle medlemmer af WTO til at undersøge, hvordan man kan komme ud af dette dødvande om fornyelse af dommere i WTO's appelorgan, om nødvendigt ved at reformere tvistbilæggelsesordningen; mener, at sådanne reformer kan have til mål at sikre den højest mulige grad af effektivitet og uafhængighed i systemet, samtidig med at det stadig er i overensstemmelse med de værdier og den generelle tilgang, som EU hele tiden har forsvaret siden oprettelsen af WTO, navnlig fremme af fri og fair handel på verdensplan i henhold til retsstatsprincippet og behovet for, at alle medlemmer af WTO overholder alle WTO-forpligtelser;

72. beklager de manglende resultater af WTO's 11. ministerkonference (MC11), men bifalder USA's, EU's og Japans undertegnelse af den fælles erklæring om afskaffelse af urimelig markedsforvridende og protektionistisk praksis, hvilket også blev understreget i G20-erklæringen fra juli 2017; opfordrer til yderligere samarbejde med USA og Japan om dette spørgsmål med henblik på at tackle illoyal handelspraksis såsom forskelsbehandling, begrænsning af markedsadgangen, dumping og subsidier;

73. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en arbejdsplan med USA og andre medlemmer af WTO om afskaffelse af markedsforvridende subsidier i bomuldssektoren og i fiskerisektoren (navnlig med hensyn til ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-fiskeri)); opfordrer til samarbejde om at fremme den multilaterale dagsorden om nye spørgsmål såsom e-handel, digital handel, herunder digital udvikling, investeringsfremme, handel og miljøet samt handel og køn og om at fremme specifikke politikker, der gør det lettere for mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder at deltage i den globale økonomi;

74. opfordrer EU og USA til at fremme samarbejde på internationalt plan med henblik på at styrke internationale aftaler på området offentlige indkøb, navnlig aftalen om offentlige udbud (GPA);

75. opfordrer Kommissionen til at indlede en dialog med USA med henblik på at genoptage forhandlingerne om den plurilaterale aftale om miljøvarer (EGA) og aftalen om handel med tjenesteydelser (TISA);

76. opfordrer EU og USA til at samle ressourcerne med henblik på at bekæmpe illoyale handelspolitikker og -praksisser under iagttagelse af multilaterale regler og proceduren for tvistbilæggelse i WTO og undgå ensidige tiltag, da de er skadelige for alle globale værdikæder, hvor EU-virksomheder og amerikanske virksomheder opererer; beklager dybt usikkerheden i det internationale handelssystem som følge af USA's anvendelse af instrumenter og politikredskaber (f.eks. sektion 232 fra 1962, sektion 301 fra 1974), der blev skabt før oprettelsen af WTO og dens tvistbilæggelsesordning; bemærker i denne forbindelse, at USA's beslutning om at indføre told på stål og aluminium i henhold til sektion 232 ikke kan begrundes med hensynet til national sikkerhed, og opfordrer USA til at indrømme EU og andre allierede en fuldstændig og permanent undtagelse for foranstaltningerne; opfordrer Kommissionen til at reagere beslutsomt, hvis disse tolsatser anvendes som et middel til at begrænse EU's eksport; understreger også, at alle sanktioner, der måtte træffes af USA i form af modforanstaltninger over for europæiske varer efter offentliggørelsen af appelorganets rapport i forlængelse af den amerikanske klage over EU's foranstaltninger, som påvirker handelen med store civile fly, ikke vil være berettigede, da 204 af de 218 krav, der var fremsat af USA, blev afvist af WTO, og da der fortsat forventes en yderligere rapport om den tilknyttede sag om USA's ulovlige subsidier;

77. noterer sig det fortsatte bilaterale samarbejde mellem EU og USA om en lang række lovgivningsmæssige spørgsmål, hvilket den nyligt indgåede bilaterale aftale om tilsynsregler vedrørende forsikring og genforsikring og aftalen om gensidig anerkendelse af inspektioner hos lægemiddelproducenter vidner om; opfordrer Kommissionen og Rådet til fuldt ud at respektere Europa-Parlamentets rolle i denne proces;

78. understreger den afgørende betydning af intellektuel ejendomsret for EU's og USA's økonomier; opfordrer begge parter til at støtte forskning og innovation på begge sider af Atlanten og garantere et højt niveau for beskyttelsen af intellektuel ejendomsret og sikre, at dem, der skaber innovative produkter af høj kvalitet, kan blive ved med at gøre dette;

Onsdag den 12. september 2018

79. opfordrer EU og USA til at forbedre markedsadgangen for SMV'er, der eksporterer til USA og til EU, ved at øge gennemsigtigheden af de gældende regler og markedsåbninger på begge sider af Atlanten, f.eks. ved hjælp af en SMV-portal;

80. fremhæver betydningen af det amerikanske marked for EU's SMV'er; opfordrer EU og USA til at tackle den uforholdsmæssigt store indvirkning af toldsatter, ikketoldmæssige hindringer og tekniske handelshindringer på SMV'er på begge sider af Atlanten, idet der ikke blot fokuseres på nedsættelse af toldsatterne, men på en forenkling af toldprocedurerne og potentielt nye mekanismer, som har til formål at hjælpe SMV'er med at udveksle erfaringer og bedste praksis om køb og salg på EU's og USA's markeder;

81. opfordrer EU og USA til inden for rammerne af deres bilaterale samarbejde at afstå fra at føre skattekonkurrence med hinanden, da dette kun vil medføre et fald i investeringerne i begge økonomier;

82. opfordrer EU og USA til at nå til enighed om en fælles ramme for digital handel, der overholder begge parter eksisterende retlige rammer og aftaler samt regler for beskyttelse af privatlivets fred og databeskyttelse, hvilket er særligt vigtigt for tjenesteydelsessektoren; understreger i denne forbindelse, at EU og USA bør arbejde sammen om at tilskynde tredjelande til at vedtage lignende høje databeskyttelsesstandarder;

83. opfordrer EU og USA til at øge samarbejdet om klimaændringer; opfordrer EU og USA til at bruge de igangværende og kommende handelsforhandlinger på alle niveauer til at sikre anvendelsen af internationalt vedtagne standarder såsom Parisaftalen, at fremme handelen med miljøvenlige varer, herunder teknologi, samt at sikre global energiomstilling med en klar og koordineret international handelsdagsorden, både for at beskytte miljøet og skabe vækst og beskæftigelsesmuligheder;

84. mener, at en eventuel ny aftale om EU's og USA's handels- og investeringsforbindelser hverken kan forhandles under pres eller under trusler, og at kun en bred, ambitiøs, afbalanceret og omfattende aftale, der dækker alle handelsområder, vil være i EU's interesse; bemærker i denne forbindelse, at det kunne være hensigtsmæssigt at oprette en specifik og permanent mekanisme for regulerings- og høringssamarbejde; opfordrer Kommissionen til at genoptage forhandlingerne med USA under de rette omstændigheder;

85. fremhæver, at handelsstrømmene i stigende grad kræver nye, hurtigere og mere sikre måder til at flytte varer og tjenesteydelser på tværs af grænserne; opfordrer EU og USA til som vigtige handelspartnere at samarbejde om handelsrelaterede digitale løsninger med henblik på at lette handelen;

86. minder om betydningen af den eksisterende dialog mellem EU og USA og af samarbejde på det videnskabelige og teknologiske område; anerkender EU's og USA's bestræbelser inden for forskning og innovation som vigtige drivkræfter for viden og økonomisk vækst og støtter videreførelsen og udvidelsen af videnskabs- og teknologiaftalen mellem EU og USA efter 2018 med henblik på at fremme forskning, innovation, nye teknologier samt beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder, og for at skabe flere og bedre arbejdspladser, bæredygtig handel og inklusiv vækst;

87. deler USA's bekymringer med hensyn til den globale overkapacitet af stål; påpeger samtidig med beklagelse, at ensidige WTO-stridige tiltag kun vil undergrave integriteten af en regelbaseret handelsorden; understreger, at selv en permanent undtagelse for EU fra de amerikanske toldsatter ikke kan legitimere denne fremgangsmåde; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med USA om at styrke bestræbelserne på at bekæmpe overkapacitet af stål inden for rammerne af G20's globale forum med henblik på at udnytte det enorme potentiale, der ligger i en multilateral indsats; gentager sin overbevisning om, at fælles og samordnede aktioner inden for de regelbaserede handelssystemer er den bedste måde at løse sådanne globale problemer på;

88. fremhæver betydningen af, at EU og USA på en koordineret og konstruktiv måde sørger for den nødvendige modernisering af WTO med henblik på at gøre organisationen mere effektiv, gennemsigtig og ansvarlig, samt for at sikre, at kønsmæssige, sociale, miljømæssige og menneskerettighedsrelaterede aspekter integreres tilstrækkeligt i processen med udarbejdelse af internationale handelsregler og politikker;

Onsdag den 12. september 2018

89. minder om, at EU står for en fri markedsøkonomi samt åben værdi- og regelbaseret fair handel; gentager sin støtte til Kommissionens strategi som reaktion på USA's aktuelle handelspolitik under overholdelse af reglerne i det multilaterale handelssystem; opfordrer til sammenhold blandt alle EU's medlemsstater og opfordrer Kommissionen til at udvikle en fælles tilgang til håndtering af denne situation; understreger betydningen af at bevare EU-medlemsstaternes enhed i denne sammenhæng, idet EU's fælles aktioner som led i den fælles handelspolitik og EU's toldunion på internationalt plan samt bilateralt med USA har vist sig at være langt mere effektive end ethvert initiativ, der iværksættes af enkelte medlemsstater; gentager, at EU er parat til at samarbejde med USA om handelsrelaterede spørgsmål af gensidig interesse inden for rammerne af det multilaterale handelssystem;

90. beklager præsident Trumps afgørelse om at trække USA fra JCPOA og den virkning, som denne afgørelse vil få for EU-virksomheder, der opererer i Iran; støtter alle EU's bestræbelser på at bevare de interesser, som EU-virksomheder, der investerer i Iran, har, navnlig Kommissionens afgørelse om at aktivere statuten om spærring, hvilket beviser EU's engagement med hensyn til JPOA; mener, at samme statut kan anvendes i alle tilfælde, hvor det er hensigtsmæssigt;

91. opfordrer EU og USA til at styrke samarbejdet og bestræbelserne på at gennemføre og udvide due diligence-ordninger for virksomheder med henblik på at styrke beskyttelsen af menneskerettighederne på internationalt plan, herunder inden for handel med mineraler og metaller fra konfliktramte områder;

92. beklager USA's retræte fra miljøbeskyttelse; beklager i denne forbindelse præsident Trumps beslutning om at fjerne restriktioner for import af jagttrofæer fra elefanter fra visse afrikanske lande, herunder Zimbabwe og Zambia, i betragtning af at USA er den største importør af sådanne trofæer;

93. opfordrer EU og USA til at fortsætte og styrke det transatlantiske parlamentariske samarbejde, som bør føre til en bredere og styrket politisk ramme og forbedre handels- og investeringsforbindelserne mellem EU og USA;

94. udtrykker sin bekymring over, at USA og Kina kan indgå en aftale, der ikke er fuldt forenelig med WTO, hvilket også risikerer at underminere vores interesser og lægge en dæmper på de transatlantiske handelsforbindelser; insisterer derfor på, at der er behov for en mere omfattende aftale med vore vigtigste handelspartnere, med hvem vi deler interesser på verdensplan;

o

o o

95. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen, medlemsstaternes, tiltrædelseslandenes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, USA's præsident, USA's Senat og Repræsentanternes Hus.

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0343

Status for forbindelserne mellem EU og Kina

Europa-Parlamentets beslutning af 12. september 2018 om status for forbindelserne mellem EU og Kina (2017/2274(INI))

(2019/C 433/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til, at der har været diplomatiske forbindelser mellem EU og Kina siden den 6. maj 1975,
- der henviser til det strategiske partnerskab mellem EU og Kina, der blev indledt i 2003,
- der henviser til det primære retlige grundlag for forbindelserne med Kina, nemlig aftalen om handelsmæssigt og økonomisk samarbejde mellem EØF og Kina ⁽¹⁾, der blev undertegnet i maj 1985, og som dækker de økonomiske og handelsmæssige forbindelser og samarbejdsprogrammet mellem EU og Kina,
- der henviser til den strategiske EU-Kina-samarbejdsdagsorden 2020, der blev vedtaget den 21. november 2013,
- der henviser til den strukturerede politiske dialog mellem EU og Kina, der formelt blev indledt i 1994, og til den strategiske dialog på højt plan om strategiske og udenrigspolitiske spørgsmål, der blev indledt i 2010, navnlig den 5. strategiske og 7. dialog på højt plan mellem EU og Kina, der blev afholdt i Beijing henholdsvis den 6. maj 2015 og den 19. april 2017,
- der henviser til forhandlingerne om en ny partnerskabs- og samarbejdsaftale, som påbegyndtes i 2007,
- der henviser til forhandlingerne om en bilateral investeringsaftale, der blev indledt i januar 2014,
- der henviser til det 19. topmøde mellem EU og Kina i Bruxelles den 1. og 2. juni 2017,
- der henviser til den fælles meddelelse fra Kommissionen og den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 22. juni 2016 med titlen »Byggesten til en ny EU-strategi for forbindelserne med Kina« (JOIN(2016)0030),
- der henviser til Rådets konklusioner af 18. juli 2016 om en EU-strategi for Kina,
- der henviser til den fælles rapport af 24. april 2018 fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om »Det Særlige Administrative Område Hongkong«, Årsrapport for 2017 » (JOIN(2018)0007),
- der henviser til Rådets retningslinjer af 15. juni 2012 vedrørende EU's udenrigs- og sikkerhedspolitik i Østasien,
- der henviser til den kinesiske Nationale Folkekongres' stående udvalgs vedtagelse af den nye lov om national sikkerhed den 1. juli 2015,
- der henviser til hvidbogen om Kinas militære strategi af 26. maj 2015,
- der henviser til dialogen mellem EU og Kina om menneskerettighederne, der blev lanceret i 1995, og til den 35. runde i Bruxelles den 22. og 23. juni 2017,
- der henviser til de mere end 60 sektordialoger mellem EU og Kina,

⁽¹⁾ EFT L 250 af 19.9.1985, s. 2.

Onsdag den 12. september 2018

- der henviser til den i februar 2012 iværksatte mellemfolkelige dialog på højt plan mellem EU og Kina, som omfatter alle fælles initiativer mellem EU og Kina på dette område,
- der henviser til aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde mellem Det Europæiske Fællesskab og Kina, som trådte i kraft i 2000 ⁽²⁾, og til aftalen om videnskabeligt og teknologisk partnerskab, der blev undertegnet den 20. maj 2009,
- der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og klimaafstanden fra Paris, som trådte i kraft den 4. november 2016,
- der henviser til den energidialog mellem Det Europæiske Fællesskab og Kina,
- der henviser til rundbordsmøderne mellem EU og Kina,
- der henviser til Kinas kommunistiske partis 19. nationale kongres, der fandt sted den 18.-24. november 2017,
- der henviser til den miljøafgiftslov, som Den Nationale Folketingskongres bekendtgjorde i december 2016, og som trådte i kraft den 1. januar 2018,
- der henviser til, at Den Internationale Organisation for Migration har anført, at miljøfaktorer har indvirkning på de nationale og internationale migrationsstrømme, eftersom folk forlader steder med barske eller forringede vilkår som følge af de stadig hurtigere klimaændringer ⁽³⁾;
- der henviser til turismeåret EU-Kina 2018, der blev lanceret den 19. januar 2018 i Venedig,
- der henviser til rapporten om arbejdsvilkår af 30. januar 2018 fra foreningen af udenrigskorrespondenter i Kina (FCCC) med titlen »Access Denied – Surveillance, harassment and intimidation as reporting conditions in China deteriorate«,
- der henviser til punkt 4 i EU's erklæring, der blev udarbejdet på den 37. samling i FN's Menneskerettighedsråd den 13. marts 2018 med titlen »Human rights situation that requires the Council's attention«,
- der henviser til det 41. interparlamentariske møde mellem EP og Kina, som fandt sted i maj 2018 i Beijing,
- der henviser til sine beslutninger om Kina, navnlig beslutningerne af 2. februar 2012 om EU's eksterne politik over for BRICS-lan-dene og andre nye stormagter: målsætninger og strategier ⁽⁴⁾, af 23. maj 2012 om EU og Kina: handelsmæssig uligevægt ⁽⁵⁾, af 14. marts 2013 om atomtrusler og menneskerettighedssituationen i Den Demokratiske Folkerepublik Korea ⁽⁶⁾, af 5. februar 2014 om en ramme for klima- og energipolitikkerne frem til 2030 ⁽⁷⁾, af 17. april 2014 om situationen i Nordkorea ⁽⁸⁾, af 21. januar 2016 om Nordkorea ⁽⁹⁾ og af 13. december 2017 om årsrapport om gennemførelsen af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik ⁽¹⁰⁾,

⁽²⁾ EUT L 6 af 11.1.2000, s. 40.

⁽³⁾ <https://www.iom.int/migration-and-climate-change>

⁽⁴⁾ EUT C 239 E af 20.8.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 33.

⁽⁶⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 123.

⁽⁷⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 93.

⁽⁸⁾ EUT C 443 af 22.12.2017, s. 83.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0024.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0493.

Onsdag den 12. september 2018

- der henviser til sine beslutninger af 7. september 2006 om forbindelserne mellem EU og Kina ⁽¹¹⁾, af 5. februar 2009 om handelsmæssige og økonomiske forbindelser med Kina ⁽¹²⁾, af 14. marts 2013 om forbindelserne mellem EU og Kina ⁽¹³⁾, af 9. oktober 2013 om forhandlinger mellem EU og Kina om en bilateral investeringsaftale ⁽¹⁴⁾ og om handelsforbindelserne mellem EU og Taiwan ⁽¹⁵⁾, og af 16. december 2015 om forbindelserne mellem EU og Kina ⁽¹⁶⁾, og til sin henstilling af 13. december 2017 til Rådet, Kommissionen og næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik om Hongkong, 20 år efter overdragelsen ⁽¹⁷⁾,
 - der henviser til sin beslutning på menneskerettighedsområdet af 27. oktober 2011 om Tibet, især om nonners og munkes selvafbrænding ⁽¹⁸⁾, og af 14. juni 2012 om menneskerettighedssituationen i Tibet ⁽¹⁹⁾, af 12. december 2013 om organhøst i Kina ⁽²⁰⁾, af 15. december 2016 om tilfældet med det tibetanske buddhistakademi Larung Gar og med Ilham Tohti ⁽²¹⁾, af 16. marts 2017 om EU's prioriteter for samlingerne i FN's Menneskerettighedsråd i 2017 ⁽²²⁾, af 6. juli 2017 om sagerne vedrørende nobelpris-modtageren Liu Xiaobo og Lee Ming-che ⁽²³⁾ og af 18. januar 2018 om sagerne vedrørende menneskerettighedsaktivisterne Wu Gan, Xie Yang, Lee Ming-che, Tashi Wangchuk og den tibetanske munk Choekyi ⁽²⁴⁾,
 - der henviser til den våbenembargo, som EU indførte efter urolighederne på Tiananmen-pladsen i juni 1989, og som Parlamentet støttede i sin beslutning af 2. februar 2006 om årsrapporten fra Rådet til Europa-Parlamentet om de vigtigste aspekter og de principielle valg inden for FUSP ⁽²⁵⁾,
 - der henviser til de ni forhandlingsrunder, der fandt sted fra 2002 til 2010 mellem højtstående repræsentanter for den kinesiske regering og Dalai Lama, til Kinas hvidbog om Tibet med titlen »Tibet's Path of Development Is Driven by an Irresistible Historical Tide«, som blev offentliggjort af det kinesiske statsråds informationskontor den 15. april 2015, og til memorandummet af 2008 og notatet om ægte autonomi fra 2009, som begge blev fremlagt af repræsentanterne for den 14. Dalai Lama,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelser fra Udvalget om International Handel og Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer (A8-0252/2018),
- A. der henviser til, at der på det 19. topmøde mellem EU og Kina i 2017 udvikledes et bilateralt strategisk partnerskab, som har global indvirkning, og blev understreget fælles tilsagn om at imødegå globale udfordringer, fælles sikkerhedstrusler og fremme multilateralisme; der henviser til, at der findes mange områder, hvor et konstruktivt samarbejde kan føre til gensidige fordele, herunder i internationale fora som FN og G20; der henviser til, at EU og Kina har bekræftet deres hensigt om at intensivere samarbejdet om gennemførelsen af Parisaftalen fra 2015 om bekæmpelse af klimaændringer, reduktion af fossile brændstoffer, fremme af ren energi og reduktion af forurening; der henviser til, at der er behov for yderligere samarbejde og koordinering mellem de to sider i denne sektor, herunder inden for forskning og udveksling af bedste praksis; der henviser til, at Kina har indført et CO2-handelssystem baseret på EU's emissionshandelssystem; der henviser til, at EU's vision for multilateral forvaltning omfatter et regelbaseret system baseret på universelle værdier som demokrati, menneskerettigheder, retsstatsprincippet, gennemsigtighed og ansvarlighed; der henviser til, at det i den aktuelle geopolitiske sammenhæng er vigtigere end nogensinde at fremme multilateralisme og et regelbaseret system; der henviser til, at EU forventer, at forholdet til Kina er til gensidig gavn i såvel politisk som økonomisk henseende; der henviser til, at det forventer, at Kina påtager sig et ansvar i tråd med sin globale indvirkning og støtter den regelbaserede verdensorden, som også kommer det til gode;

⁽¹¹⁾ EUT C 305 E af 14.12.2006, s. 219.

⁽¹²⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 132.

⁽¹³⁾ EUT C 36 af 29.1.2016, s. 126.

⁽¹⁴⁾ EUT C 181 af 19.5.2016, s. 45.

⁽¹⁵⁾ EUT C 181 af 19.5.2016, s. 52.

⁽¹⁶⁾ EUT C 399 af 24.11.2017, s. 92.

⁽¹⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0495.

⁽¹⁸⁾ EUT C 131 E af 8.5.2013, s. 121.

⁽¹⁹⁾ EUT C 332 E af 15.11.2013, s. 69.

⁽²⁰⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 208.

⁽²¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2016)0505.

⁽²²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0089.

⁽²³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0308.

⁽²⁴⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0014.

⁽²⁵⁾ EUT C 288 E af 25.11.2006, s. 59.

Onsdag den 12. september 2018

- B. der henviser til, at samarbejdet mellem EU og Kina om udenrigspolitik, sikkerhed og forsvar samt kampen mod terror er utroligt vigtigt; der henviser til, at samarbejdet mellem de to parter var vigtigt for at sikre indgåelsen af atomaftalen med Iran; der henviser til, at Kinas holdning spillede en central rolle for skabelsen af forhandlingsmuligheder i krisen med Nordkorea;
- C. der henviser til, at den kinesiske ledelse lidt efter lidt og stort set ubemærket i Europa hurtigt og systematisk har styrket bestræbelserne på at omsætte sin økonomiske betydning til politisk indflydelse, navnlig gennem strategiske investeringer i infrastruktur og nye transportforbindelser og strategisk kommunikation rettet mod påvirkning af de europæiske politiske og økonomiske beslutningstagere, medierne, universiteter og akademiske forlag og den brede offentlighed for at forme opfattelsen af Kina og give et positivt billede af landet ved at opbygge »netværk« af europæiske støtteorganisationer og -personer på tværs af samfund; der henviser til, at Kinas overvågning af det store antal kinesiske studerende, der i dag læser i Europa, vækker bekymring, og det samme gælder landets forsøg på at kontrollere kinesiske flygtninge i Europa;
- D. der henviser til, at 16+1-formatet mellem Kina på den ene side og de 11 central- og østeuropæiske lande og fem Balkanlande på den anden side blev oprettet i 2012 i kølvandet på den finansielle krise og som en del af kinesisk subregionalt diplomati for at udvikle store infrastrukturprojekter og styrke det økonomiske samarbejde og handelssamarbejdet; der henviser til, at planlagte kinesiske investeringer og finansieringsydelser i disse lande er betydelige, men ikke så omfattende som EU's investeringer og engagement; der henviser til, at de europæiske lande, der deltager i dette format, bør overveje at lægge større vægt på at understøtte, at EU taler med én stemme i sine forbindelser med Kina;
- E. der henviser til, at Kina er det hurtigst voksende marked for fødevarer fra EU;
- F. der henviser til, at Kinas »ét bælte, én vej«-initiativ, herunder Kinas politik for Arktis, er det mest ambitiøse udenrigspolitiske initiativ, som landet nogensinde har vedtaget, og omfatter geopolitiske og sikkerhedsrelaterede dimensioner og derfor er mere vidtrækkende end de påståede økonomiske og handelspolitiske mål; der henviser til, at »ét bælte, én vej«-initiativet blev yderligere styrket gennem etableringen af Den Asiatiske Infrastrukturinvesteringsbank (AIIB) i 2015; der henviser til, at EU insisterer på en multilateral forvaltningsstruktur og på en gennemførelse uden forskelsbehandling; der henviser til, at den europæiske side ønsker at garantere, at alle konnektivitetsprojekter under »ét bælte, én vej«-initiativet vil overholde forpligtelserne i Parisaftalen samt sikre overholdelsen af andre internationale standarder på miljøområdet samt på arbejdsmarkedet og det sociale område og indfødte befolkningers rettigheder; der henviser til, at de kinesiske infrastrukturprojekter risikerer at skabe stor gæld for de europæiske regeringer til kinesiske statsejede banker, der tilbyder lån på uigennemsigtige vilkår og skaber få job i Europa; der henviser til, at nogle infrastrukturprojekter inden for »ét bælte, én vej«-initiativet allerede har givet regeringer i tredjelande en uforholdsmæssigt stor gæld; der henviser til, at broderparten af alle kontrakter i forbindelse med »ét bælte, én vej«-initiativet hidtil er tildelt kinesiske virksomheder; der henviser til, at Kina anvender nogle af sine industristandarder på en diskriminerende måde i projekter i forbindelse med »ét bælte, én vej«-initiativet; der henviser til, at projekter i forbindelse med »ét bælte, én vej«-initiativet ikke må tildeles ved en uigennemsigtig udbudsprocedure; der henviser til, at Kina i forbindelse med »ét bælte, én vej«-initiativet benytter en række forskellige kanaler; der henviser til, at 27 nationale EU-ambassadører i Beijing har udarbejdet en rapport, der indeholder skarp kritik af »ét bælte, én vej«-initiativet og beskylder det for at have til formål at hæmme frihandel og sikre kinesiske virksomheder en fordel; der henviser til, at »ét bælte, én vej«-initiativet savner enhver form for beskyttelse af menneskerettigheder;
- G. der henviser til, at Kinas diplomati i stadig større grad har udviklet sig til en stærkere aktør fra den 19. partikongres og dette års Nationale Folkekongres (NPC) med mindst fem højtstående embedsmænd med ansvar for landets udenrigspolitik og en væsentlig styrkelse af udenrigsministeriets budget; der henviser til, at en nyoprettet statslig styrelse for internationalt udviklingssamarbejde bliver ansvarlig for koordineringen af Kinas voksende budget for udenlandsk bistand;
- H. der henviser til, at Kina i 1980'erne indførte begrænsninger på embedsperioder som reaktion på kulturrevolutionens overmål; der henviser til, at NPC den 11. marts 2018 næsten enstemmigt stemte for at ophæve grænsen på to på hinanden følgende mandatperioder for posterne som formand og næstformand for Folkerepublikken Kina;
- I. der henviser til, at den kinesiske topledelse ganske vist hævder, at man ikke griber ind i andre landes indre anliggender, men alligevel regelmæssigt sætter spørgsmålstejn ved vestlige landes politiske system i sine officielle meddelelser;

Onsdag den 12. september 2018

- J. der henviser til, at NPC den 11. marts 2018 vedtog oprettelsen af en national tilsynskommission, et nyt partikontrolleret organ der har til formål at institutionalisere og udvide kontrollen med alle embedsmænd i Kina, som et statsligt organ inden for rammerne af Kinas forfatning;
- K. der henviser til, at det kinesiske statsråd i 2014 bebudede detaljerede planer om at skabe et socialt meritoverførselssystem med det formål at belønne adfærd, som partiet betragter som finansielt, økonomisk og socialpolitisk ansvarlig, og samtidig sanktionere manglende overholdelse af sine politikker; der henviser til, at projektet med social kreditvurdering sandsynligvis også vil få konsekvenser for udlændinge, der bor og arbejder i Kina, herunder EU-borgere, og få konsekvenser for EU's og andre udenlandske virksomheder, der er aktive i landet;
- L. der henviser til, at det står klart, at i nogle regioner i Kina vil livsgrundlaget for befolkningen i landdistrikterne blive forværret på grund af ændringer i temperatur og nedbør og andre ekstreme klimaforhold; der henviser til, at planlægning af flytninger er blevet en effektiv tilpasningspolitisk foranstaltning for at mindske klimaskabt sårbarhed og fattigdom ⁽²⁶⁾;
- M. der henviser til, at menneskerettighedssituationen i Kina er blevet stadig værre, idet regeringen har optrappet sin fjendtlighed over for fredelige systemkritikere, ytringsfrihed og religionsfrihed samt retsstatsprincippet; der henviser til, at aktivister fra civilsamfundet og menneskerettighedsaktivister fængsles, retsforfølges og dømmes på grundlag af vage anklager som »undergravelse af statsmagten« og »fremprovokering af skærmydsler og uro« og ofte tilbageholdes uden mulighed for kontakt udadtil og på hemmelige placeringer uden adgang til lægehjælp eller advokatbistand; der henviser til, at tilbageholdte menneskerettighedsaktivister undertiden tilbageholdes i »husarrest på en nærmere bestemt placering«, en metode, som bruges til at afskære de fængslede fra kontakt, og hvor der ofte meldes om tortur og mishandling; der henviser til, at Kina fortsat nægter ytringsfrihed og frihed til at informere, og at et stort antal journalister, bloggere og uafhængige stemmer er blevet fængslet; der henviser til, at EU i sin strategiramme om menneskerettigheder og demokrati har givet tilsagn om, at EU vil fremme menneskerettigheder, demokrati og retsstatsprincippet »på alle områder af sin optræden udadtil uden undtagelse«, og at EU »vil sætte menneskerettighederne i centrum for sit forhold til alle tredjelande, herunder dets strategiske partnere«; der henviser til, at topmøderne mellem EU og Kina skal bruges til at skabe konkrete resultater inden for menneskerettigheder, navnlig løsladelsen af fængslede menneskerettighedsforkæmpere, advokater og aktivister;
- N. der henviser til, at de kinesiske myndigheder undertiden har forhindret EU-diplomater i at overvære retssager eller besøge menneskerettighedsaktivister, et arbejde, der er i overensstemmelse med EU's retningslinjer for menneskerettighedsaktivister;
- O. der henviser til, at Kina har oprettet omfattende statslig arkitektur af digital overvågning, der strækker sig fra foregribende kontrol til vilkårlig indsamling af biometriske data i et miljø, der er ribbet for privatlivsrettigheder;
- P. der henviser til, at den kinesiske regering har vedtaget en række nye love, navnlig om statens sikkerhed, der blev vedtaget den 1. juli 2015, om terrorbekæmpelse, om cybersikkerhed og om udenlandske NGO'er, som stempler offentlig aktivisme og fredelig kritik af regeringen som trusler mod statens sikkerhed, udbygger censuren over for, overvågningen af og kontrollen med personer og sociale grupper og afskrækker personer, der kæmper for menneskerettighederne;
- Q. der henviser til, at loven om forvaltning af udenlandske NGO'er, der trådte i kraft den 1. januar 2017, udgør en af de største udfordringer for internationale NGO'er, fordi denne lov regulerer alle aktiviteter i Kina, der finansieres af internationale NGO'er, og at det især er provinsernes sikkerhedsansvarlige, der har ansvaret for at gennemføre loven om forvaltning af udenlandske NGO'er;
- R. der henviser til, at de nye bestemmelser om religiøse anliggender, der trådte i kraft den 1. februar 2018, er mere restriktive over for religiøse grupper og aktiviteter og tvinger dem til at knytte sig dem mere tæt til partiets politik; der henviser til, at de nye bestemmelser truer personer med tilknytning til religiøse samfund, som ikke har nogen lovlig status i landet, og pålægger bødestraf for udlandsrejser, som disse personer foretager som led i en religiøs uddannelse i bred forstand, og endda pilgrimsrejser med en bøde, der er mange gange større end den gældende mindsteløn; der henviser til, at religions- og samvittighedsfrihed har nået et nyt lavpunkt siden begyndelsen af de økonomiske reformer og åbningen af Kina i slutningen af 1970'erne; der henviser til, at kristne står over for stigende undertrykkelse i Kina, idet både hemmelige kirker og kirker med statslig godkendelse rammes af chikane og fængsling af troende, nedrivning af kirker og overgreb på kristne menigheder;

⁽²⁶⁾ Y. Zhen, J. Pan, X. Zhang, »Relocation as a policy response to climate change vulnerability in Northern China«, ISSC og UNESCO 2013, World Social Science Report 2013, Changing Global Environments, s. 234-241.

Onsdag den 12. september 2018

- S. der henviser til, at situationen i Xinjiang, hvor der bor 10 millioner muslimske uygurer og etniske kasakhere, er blevet hastigt forværret, især siden præsident Xi kom til magten, eftersom den absolutte kontrol med Xinjiang er blevet gjort til en topprioritet, både på grund af periodiske terrorangreb begået af uygurer i Xinjiang, eller som påstås af have forbindelse til Xinjiang, og den strategiske placering af Den Selvstyrende Uyguriske Region Xinjiang for »ét bælte, én vej«-initiativet; der henviser til, at der er etableret et udenretligt fængslingsprogram, hvor titusinder af personer tilbageholdes og tvinges til at modtage politisk »genopdragelse«, samt udviklet et avanceret netværk af invasiv digital overvågning, der anvender ansigtsgenkendelsesteknologi og dataindsamling, masseindsættelse af politi og skrappe restriktioner på religiøs praksis samt uygurerens sprog og skikke;
- T. der henviser til, at situationen i Tibet er blevet forværret i løbet af de seneste år trods den økonomiske vækst og infrastrukturudviklingen, idet den kinesiske regering har begrænset en lang række menneskerettigheder under påskud af sikkerheds- og stabilitetshensyn og har udført ubarmhjertige angreb mod den tibetanske identitet og kultur; der henviser til, at overvågnings- og kontrolforanstaltningerne er blevet skærpet inden for de seneste par år, og det samme gælder vilkårlige arrestationer samt tortur og mishandling; der henviser til, at den kinesiske regering har skabt en situation i Tibet, hvor der ikke findes nogen grænser for statens myndighed, hvor frygten er fremherskende, og hvor alle aspekter af det offentlige liv og privatlivet holdes i stramme tøjler og reguleres stramt; der henviser til, at ethvert udtryk for ikkevoldelig utilfredshed eller kritik af statens politikker med hensyn til etniske eller religiøse mindretal kan betragtes som »splidskabende« og derfor kriminaliseres; der henviser til, at adgangen til den autonome region Tibet i dag er mere begrænset end nogensinde for udlændinge, herunder EU-borgere, især for journalister og diplomater og andre uafhængige observatører, og endnu vanskeligere for EU-borgere af tibetansk baggrund; der henviser til, at der ikke er sket fremskridt med hensyn til at finde en løsning på den tibetanske krise i de seneste år, eftersom den sidste fredsforhandlingsrunde fandt sted i 2010; der henviser til, at forværringen i den humanitære situation i Tibet har ført til et stigende antal tilfælde af selvaftændinger, så det samlede tal siden 2009 nu er 156;
- U. der henviser til, at Folkerepublikken Kinas Statsråd den 10. juni 2014 udsendte en hvidbog om praksis med hensyn til »ét land, to systemer«-politikken i Hongkong og understregede, at selvstyret i Det Særlige Administrative Område Hongkong i sidste instans er underlagt den kinesiske regerings godkendelse; der henviser til, at befolkningen i Hongkong i årenes løb har været vidne til massedemonstrationer til fordel for demokrati, mediefrihed og fuldstændig gennemførelse af grundloven; der henviser til, at Hongkongs traditionelt åbne samfund har banet vejen for udviklingen af et ægte og uafhængigt civilsamfund, der deltager aktivt og konstruktivt i det offentlige liv i Det Særlige Administrative Område Hongkong;
- V. der henviser til, at de modstridende politiske udviklinger i Folkerepublikken Kina og Taiwan med et stadig mere autoritært og nationalistisk etpartistyre på den ene side og på den anden side et demokratisk flerpartisystem øger risikoen for en eskalering af forbindelserne hen over Taiwanstrædet; der henviser til, at EU holder fast i sin »ét Kina«-politik vedrørende Taiwan og støtter »ét land, to systemer«-politikken vedrørende Hongkong;
- W. der henviser til, at Kina og Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationer (ASEAN) efter mere end tre års samtaler i august 2017 blev enige om en ramme på en enkelt side som grundlag for fremtidige drøftelser om en adfærdskodeks for alle parter i Det Syd kinesiske Hav; der henviser til, at Kinas anfægtede territorialkrav stort set er blevet opgivet på Spratlyøerne, men fortsatte sidste år på Paracelsøerne længere mod nord;
- X. der henviser til, at Kina også er ved at blive en mere aktiv og betydningsfuld ekstern aktør i Mellemøsten på grund af landets åbenlyse økonomiske, sikkerhedsmæssige og geopolitiske interesser;
- Y. der henviser til, at Kina i stigende grad yder officiel udviklingsbistand og fremstår som en vigtig aktør inden for udviklingspolitikken, hvilket giver udviklingspolitikken et meget tiltrængt skub, men samtidig skaber bekymring vedrørende det lokale ejerskab til projekterne;
- Z. der henviser til, at Kinas tilstedeværelse og investeringer i Afrika er vokset kraftigt, og at dette har ført til udnyttelse af naturressourcer, ofte uden samråd med de lokale befolkninger;
1. gentager, at det omfattende strategiske partnerskab mellem EU og Kina er et af de vigtigste partnerskaber for EU, og at der stadig er langt mere potentiale til at udbyde dette forhold og til yderligere samarbejde på den internationale scene; understreger betydningen af at styrke samarbejde og koordinering inden for global styring og internationale organisationer, navnlig på FN- og G20-niveau; understreger, at i en kompleks, globaliseret og multipolar verden, hvor Kina er blevet en betydelig økonomisk aktør, må EU opretholde en konstruktiv dialog og et konstruktivt samarbejde og fremme alle nødvendige reformer på områder af fælles interesse; minder Kina om de internationale forpligtelser og ansvar med hensyn til at bidrage til at skabe fred og global sikkerhed, som påhviler Kina som et permanent medlem af FN's Sikkerhedsråd;

Onsdag den 12. september 2018

2. minder om, at det omfattende strategiske partnerskab mellem EU og Kina er baseret på et fælles engagement i åbenhed og samarbejde som led i et regelbaseret internationalt system; understreger, at begge sider forpligtede sig til at indføre et gennemsigtigt, retfærdigt og ligeligt system for global styring, hvor man i fællesskab har ansvaret for at fremme fred, fremgang og bæredygtig udvikling; minder om, at EU's engagement med Kina bør være principbaseret, praktisk og pragmatisk, idet man forbliver tro over for sine interesser og værdier; er bekymret over, at Kinas voksende globale økonomiske og politiske betydning gennem det seneste årti har sat det fælles engagement, der er kernen i forbindelserne mellem EU og Kina, på en prøve; understreger Kinas ansvar som verdensmagt og opfordrer myndighederne i Kina til under alle omstændigheder at sikre respekt for folkeretten, demokrati, menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i overensstemmelse med FN's pagt og verdenserklæringen om menneskerettigheder samt andre internationale instrumenter, som er undertegnet eller ratificeret af Kina; opfordrer Rådet, EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at sikre, at samarbejdet mellem EU og Kina tager udgangspunkt i retsstatsprincippet, de universelle menneskerettigheder, de internationale menneskerettighedsforpligtelser, som begge sider har indgået, og forpligtelsen til at arbejde hen imod indførelsen af den højeste standard for beskyttelse af menneskerettigheder; understreger, at gensidighed, ensartede regler og retfærdig konkurrence inden for alle samarbejdsområder skal styrkes;

3. understreger, at håndteringen af globale udfordringer såsom sikkerhed, afrustning, ikkespredning af våben, terrorbekæmpelse og cyberspace, samarbejde om fred, klimaforandringer, energi, have og ressourceeffektivitet, skovfældning, ulovlig handel med vilde dyr, migration, global sundhed, udvikling og bekæmpelse af ødelæggelse af kulturarven og plyndring og ulovlig handel med antikviteter alt sammen kræver et reelt partnerskab mellem EU og Kina; opfordrer indtrængende til, at EU udnytter Kinas engagement til at løse globale problemer som klimaforandringer og yderligere udvider det vellykkede samarbejde om fredsbevarende operationer med Kina som en af de største bidragydere til FN-budgettet og som et land, der stiller stadig flere tropper til rådighed for FN's fredsbevarende operationer, til andre områder af fælles interesse, samtidig med at man fremmer multilateralisme og global styring baseret på respekt for folkeretten, herunder humanitær folkeret og menneskerettighedslovgivning; glæder sig i denne forbindelse over det vellykkede samarbejde om bekæmpelse af pirater i Adenbugten siden 2011; opfordrer EU og medlemsstaterne til proaktivt at fremme EU's økonomiske og politiske interesser og til at forsvare EU's værdier og principper; understreger, at multilateralisme er en af EU's centrale værdier i forbindelse med global styring, og at denne skal sikres aktivt i forholdet til Kina;

4. bemærker, at den højtstående repræsentants og Kommissionens fælles meddelelse »Byggesten til en ny EU-strategi for forbindelserne med Kina« sammen med Rådets konklusioner af 18. juli 2016 udgør politikrammen for EU's forbindelser med Kina i de kommende år;

5. understreger, at Rådet har konkluderet, at medlemsstaterne, den højtstående repræsentant og Kommissionen i deres forbindelser med Kina skal samarbejde om at sikre konsekvens i forhold til EU-retten og EU's regler og politikker, og at det samlede resultat skal gavne EU som helhed;

6. minder om, at mens Kina fortsat vokser og integrerer sig i den globale økonomi gennem sin »udadvendte« politik, som blev annonceret i 2001, søger landet også at øge sin adgang til det europæiske marked med kinesiske varer og tjenester og til teknologi og knowhow for at understøtte planer som »Made in China 2025« og at styrke sin politiske og diplomatiske indflydelse i Europa; understreger, at disse ambitioner navnlig er blevet intensiveret i kølvandet på den globale finanskrisen i 2008, der skabte en ny dynamik i forholdet mellem EU og Kina;

7. opfordrer de medlemsstater, der deltager i 16+1-formatet, til at sikre, at deres deltagelse i dette format giver EU mulighed for at tale med én stemme i forbindelserne med Kina; opfordrer medlemsstaterne til at foretage en solid analyse og kontrol af foreslåede infrastrukturprojekter, der involverer alle interessenter, og sørge for ikke at gå på kompromis med nationale og europæiske interesser for kortsigtet finansiel støtte og langsigtede forpligtelser til kinesisk involvering i strategiske infrastrukturprojekter og potentielt større politisk indflydelse, hvilket ville undergrave EU's fælles holdninger vedrørende Kina; er opmærksom på Kinas voksende indflydelse på infrastrukturen og markederne i EU's ansøgerlande; understreger nødvendigheden af et gennemsigtigt format ved at indbyde EU-institutionerne til dets møder og holde dem fuldt underrettet om dets aktiviteter for at sikre, at de relevante aspekter er i overensstemmelse med EU's politik og lovgivning og give alle parter gensidige fordele og muligheder;

Onsdag den 12. september 2018

8. bemærker Kinas interesse i strategiske infrastrukturinvesteringer i Europa; konkluderer, at den kinesiske regering bruger »ét bælte, én vej«-initiativet som et meget effektivt narrativ for elementer af sin udenrigspolitik, og at EU's offentlige diplomatiske indsats skal styrkes i lyset af denne udvikling; støtter opfordringen til Kina om at overholde princippet om gennemsigtighed ved offentlige udbud samt miljømæssige og sociale og arbejdsmarkeds-mæssige standarder; opfordrer alle EU's medlemsstater til at støtte EU's officielle diplomatiske svar; foreslår, at data vedrørende kinesiske investeringer i infrastruktur i EU's medlemsstater og lande, der er i gang med tiltrædelsesforhandlinger med EU, deles med EU-institutionerne og andre medlemsstater; minder om, at disse investeringer er led i en overordnet strategi med henblik på, at kinesiske statsjede eller -finansierede selskaber skal tage kontrol over bankvæsenet og energisektoren samt andre forsyningskæder; understreger seks overordnede udfordringer ved »ét bælte, én vej«-initiativet: en multilateral tilgang til styring af »ét bælte, én vej«-initiativet, meget begrænset brug af lokal arbejdskraft, yderst begrænset inddragelse af kontrahenter fra modtagerlande og tredjelande — omkring 86 procent af projekterne inden for »ét bælte, én vej«-initiativet omfatter kinesiske kontrahenter, byggematerialer og udstyr importeret fra Kina, manglende gennemsigtighed af udbud og den potentielle brug af kinesiske standarder i stedet for internationale standarder; insisterer på, at »ét bælte, én vej«-initiativet skal omfatte sikring af menneskerettighederne, og mener, at det er af allerstørste betydning at udvikle synergier og projekter i fuld åbenhed og under inddragelse af alle berørte parter og i overensstemmelse med EU-lovgivningen og samtidig supplere EU's politikker og projekter for at skabe fordele for alle lande langs de planlagte ruter; understreger oprettelsen af konnektivitetsplatformen for EU og Kina, der fremmer samarbejde om transportinfrastruktur over hele det eurasiske kontinent; bemærker med tilfredshed, at man har identificeret adskillige infrastrukturprojekter, og understreger, at der bør gennemføres projekter i henhold til nøgleprincipper som fremme af økonomisk, socialt og miljømæssigt bæredygtige projekter, geografisk balance, ens regler for investorer og projektudviklere samt gennemsigtighed;

9. ser positivt på, at EU's politik over for Kina er en del af en velfalanceret tilgang til Asien-Stillehavsområdet, der fuldt ud udnytter og tager hensyn til EU's nære forbindelser med partnere som f.eks. USA, Japan, Sydkorea, ASEAN-landene, Australien og New Zealand;

10. understreger, at samarbejdet mellem EU og Kina bør være mere orienteret mod befolkningerne og sikre flere reelle fordele for borgerne med henblik på at opbygge gensidig tillid og forståelse; opfordrer EU og Kina til at leve op til løfterne fra den fjerde mellemfolkelige dialog mellem EU og Kina i 2017 og til at fremme et større samspil mellem befolkningerne, f.eks. ved at intensivere det kulturelle samarbejde inden for almen og faglig uddannelse, ungdom og ligestilling samt fælles initiativer inden for rammerne af udveksling fra folk til folk;

11. henleder opmærksomheden på behovet for øget støtte til studerende og akademikere fra Kina, der opholder sig i Europa, så de er mindre sårbare over for pres fra kinesiske myndigheder, der søger at få dem til at overvåge hinanden og blive redskaber for den kinesiske stat, og på betydningen af at kigge nøje på Kinas finansiering af akademiske institutioner over hele Europa;

12. glæder sig over resultatet af den fjerde mellemfolkelige dialog på højt plan mellem EU og Kina, der fandt sted den 13.-14. november 2017 i Shanghai; understreger, at den mellemfolkelige dialog på højt plan skal bidrage til at skabe gensidig tillid og konsolidere den interkulturelle forståelse mellem EU og Kina;

13. glæder sig over turismeåret EU-Kina 2018; fremhæver, at ud over den økonomiske betydning er dette et glimrende eksempel på EU's kulturdiplomati inden for rammerne af det strategiske partnerskab mellem EU og Kina samt en metode til at udvikle en bedre forståelse mellem de europæiske og de kinesiske folk; understreger, at EU-Kina turismeåret 2018 falder sammen med det europæiske år for kulturarv, og at et stigende antal kinesiske turister sætter stor pris på Europas kulturrigdom;

14. opfordrer EU's medlemsstater til hurtigt og beslutsomt at intensivere samarbejdet og enigheden om deres politikker over for Kina, herunder i FN-fora, i lyset af at EU for første gang nogensinde ikke formåede at fremsætte en fælles udtalelse om menneskerettighedssituationen i Kina på FN's Råd for menneskerettigheder i Genève i juni 2017; og opfordrer kraftigt til at udnytte Europas meget stærkere fælles forhandlingsposition med Kina, og til, at Europa forsvare sine demokratier med henblik på bedre at imødegå Kinas systematiske bestræbelser på at påvirke sine politikere og civilsamfundet med henblik på at danne en opinion, der bedre gavner for Kinas strategiske interesser; opfordrer i denne forbindelse de større medlemsstater til at udnytte deres politiske og økonomiske pondus over for Kina til at fremme EU's interesser; er bekymret over, at Kina også forsøger på at påvirke uddannelsesinstitutioner og akademiske institutioner og deres læseplaner; foreslår, at EU og medlemsstaterne fremmer europæiske tænketanke af høj kvalitet vedrørende Kina for at sikre tilgængeligheden af uafhængig ekspertrådgivning til strategiske retningslinjer og beslutningstagning;

Onsdag den 12. september 2018

15. understreger, at fremme af menneskerettigheder og retsstaten fortsat skal have en central placering i EU's samarbejde med Kina; fordømmer på det kraftigste den fortsatte chikane mod samt de vilkårlige anholdelser og forfølgelsen af menneskerettighedsforkæmpere, advokater, journalister, bloggere, akademikere og arbejdsretsforkæmpere uden ordentlig rettergang, herunder udenlandske statsborgere både i selve Kina og i udlandet; understreger, at et levende civilsamfund og menneskerettighedsforkæmperes arbejde er nøglen til et åbent og fremgangsrigt samfund; understreger betydningen af, at EU handler resolut for at fremme fuld respekt for menneskerettigheder i forbindelse med sit forhold til Kina, idet man fokuserer både på umiddelbare resultater. f.eks. at sætte en stopper for den statslige undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere, civilsamfundsaktører og systemkritikere, at standse al juridisk chikane og intimidering af dem, øjeblikkeligt og betingelsesløst at løslade alle politiske fanger, herunder EU-borgere, og mål på mellemlang og lang sigt, såsom juridiske og politiske reformer i henhold til den internationale menneskerettighedslovgivning, og at udvikle, gennemføre og løbende tilpasse en strategi for at bevare synligheden af EU-foranstaltninger vedrørende menneskerettigheder i Kina, inklusive en strategi for offentlig kommunikation; insisterer på, at diplomater fra EU og medlemsstaterne ikke må forhindres eller bremses i at gennemføre EU's retningslinjer for menneskerettighedsforkæmpere; giver tilsagn om, at EU skal prioritere beskyttelse af og støtte til udsatte menneskerettighedsforkæmpere;

16. opfordrer EU og medlemsstaterne til at forfølge en mere ambitiøs, forenet og gennemsigtig politik vedrørende menneskerettigheder i Kina og til i vid udstrækning at høre og samarbejde med civilsamfundet, navnlig forud for møder på højt plan og menneskerettighedsdialoger; understreger, at EU ved den 35. dialogrunde om menneskerettigheder mellem EU og Kina fremhævede den forværrede situation med hensyn til borgerlige og politiske rettigheder i Kina, herunder begrænsninger på ytringsfriheden; opfordrer Kina til at afhjælpe de problemer, der blev taget op ved dialogen om menneskerettigheder, opfylde sine internationale forpligtelser og respektere sin egen forfatningsmæssige forpligtelse til at bevare retsstaten; insisterer på at opretholde en regelmæssig og resultatorienteret dialog på højt niveau om menneskerettigheder; er bekymret over, at menneskerettighedsdialogerne med Kina aldrig har været offentlige og aldrig har været åbne for uafhængige grupper fra Kina; opfordrer EU til at opstille tydelige benchmarks for fremskridt, sikre større gennemsigthed og inddrage uafhængige kinesiske stemmer i diskussionen; opfordrer EU og dets medlemsstater til at offentliggøre, indsamle og bekæmpe alle former for chikane (forsinket eller nægtet udstedelse af visa/adgang til visa uden begrundelse og pres fra de kinesiske myndigheders side under ansøgningsproceduren i form af »interviews« med kinesiske samtalepartnere, der ikke ønsker at identificere sig) mod akademikere, journalister eller medlemmer af civilsamfundsorganisationer;

17. er alvorligt bekymret over resultaterne af FCCC's rapport fra 2017, hvoraf det fremgår, at den kinesiske regering har intensivret sine forsøg på at nægte eller begrænse adgangen for udenlandske journalister til store dele af landet og samtidig i højere grad anvender visumfornylsesprocessen til at lægge pres på uønskede korrespondenter og nyhedsbureauer; opfordrer indtrængende EU og dets medlemsstater til at kræve gensidighed fra de kinesiske myndigheder med hensyn til pressefrihed og advarer mod det pres, som udenlandske korrespondenter oplever hjemme, når kinesiske diplomater kontakter deres mediehovedkvarterer for at kritisere journalisters arbejde på området;

18. noterer sig, at Folkerepublikken Kina er EU's næststørste handelspartner, og at EU er Folkerepublikken Kinas største handelspartner; understreger, at samhandelen mellem de to er i konstant vækst, men mener, at handelsbalancen i varer er skævvredet til fordel for Folkerepublikken Kina; opfordrer til en samarbejdsorienteret tilgang og en konstruktiv holdning med henblik på at effektivt at behandle problemer og udnytte det store potentiale, der ligger i handelen mellem EU og Folkerepublikken Kina; opfordrer Kommissionen til at intensivere samarbejdet og dialogen med Folkerepublikken Kina;

19. noterer sig resultaterne af nylige undersøgelser, der viser, at Kina siden 2008 har erhvervet aktiver i Europa til en værdi af 318 mia. USD; bemærker, at mange fusioner, investeringer og joint ventures ikke er omfattet af dette tal;

20. bemærker, at Folkerepublikken Kina er en vigtig global handelsaktør, og at landets store marked i princippet især i forbindelse med den nuværende globale handel kan være en god mulighed for EU's virksomheder; minder om, at kinesiske virksomheder, inklusive statsejede virksomheder, nyder godt af de vidt åbne markeder i EU; anerkender Folkerepublikken Kinas bemærkelsesværdige resultater med at løfte flere hundrede millioner borgere ud af fattigdom i løbet af de sidste fire årtier;

21. bemærker, at EU's udenlandske direkte investeringer (FDI) i Folkerepublikken Kina er faldet støt siden 2012, navnlig i den traditionelle fremstillingssektor, idet der samtidig er sket en stigning i investeringerne i højteknologiske tjenesteydelser, offentlige tjenesteydelser og landbrug og byggeri, mens Folkerepublikken Kinas investeringer i EU er vokset eksponentielt i løbet af de seneste år; anerkender, at Folkerepublikken Kina siden 2016 har været nettoinvestor i EU; bemærker, at 68 % af de kinesiske investeringer i Europa i 2017 kom fra statsejede virksomheder; er bekymret over, at staten står bag overtagelser, der kan hæmme europæiske strategiske interesser, målsætninger vedrørende offentlig sikkerhed, konkurrenceevne og beskæftigelse;

Onsdag den 12. september 2018

22. glæder sig over Kommissionens forslag om en screeningmekanisme for direkte udenlandske investeringer inden for sikkerhed og den offentlige orden, som udgør et af EU's indsatser for at tilpasse sig til et foranderligt globalt miljø uden specifikt at være rettet mod en af EU's internationale handelspartnere; advarer om, at mekanismen ikke bør føre til skjult protektionisme; efterlyser ikke desto mindre en hurtig vedtagelse heraf;

23. glæder sig over præsident Xi Jinpings tilsagn om yderligere at åbne op for det kinesiske marked for udenlandske investorer og forbedre investeringsklimaet, at færdiggøre revisionen af negativlisten for udenlandske investeringer og ophæve begrænsningerne for europæiske virksomheder samt at styrke beskyttelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder og skabe lige konkurrencevilkår ved at gøre Folkerepublikken Kinas marked mere gennemsigtigt og bedre reguleret; opfordrer til gennemførelse af disse forpligtelser;

24. understreger igen betydningen af at ophøre med al diskriminerende praksis over for udenlandske investorer; minder i denne forbindelse om, at sådanne reformer vil være til gavn for både kinesiske og europæiske virksomheder, navnlig mikrovirksomheder samt små og mellemstore virksomheder (MSMV'er);

25. opfordrer Kommissionen til at fremme EU's nye generelle forordning om databeskyttelse som den førende standard i dets handelsforbindelser med Kina; påpeger, at der er behov for en systematisk dialog med Kina og andre WTO-partnere vedrørende lovgivningsmæssige krav til digitaliseringen af vores økonomier og dens mangeartede konsekvenser: handel og produktionskæder, grænseoverskridende digitale tjenester, 3D-printning, forbrugsmønstre, betalinger, skatter, beskyttelse af personoplysninger, ejendomsret og beskyttelse af audiovisuelle tjenesteydelser, medier og mellemfolkelige kontakter;

26. opfordrer Folkerepublikken Kina til at fremskynde processen med tiltrædelse af WTO's aftale om offentlige udbud og til at fremsætte et tilbud med henblik på tiltrædelse for at give europæiske virksomheder adgang til dets marked på et grundlag, der svarer til den adgang, som kinesiske virksomheder allerede nyder godt af i EU; beklager, at det kinesiske marked for offentlige udbud fortsat i vid udstrækning er lukket for udenlandske leverandører, idet europæiske virksomheder lider under forskelsbehandling og manglende adgang til det kinesiske marked; opfordrer Folkerepublikken Kina til at tillade, at europæiske virksomheder og arbejdstagere kan få adgang til offentlige udbud uden forskelsbehandling; opfordrer Rådet til hurtigt at vedtage det internationale instrument for offentlige udbud; opfordrer Kommissionen til at være på vagt over for kontrakter, der gives til udenlandske virksomheder, der mistænkes for dumpingpraksis, og til at træffe foranstaltninger, hvis det er nødvendigt;

27. opfordrer til koordineret samarbejde med Folkerepublikken Kina om »ét bælte, én vej«-initiativet på grundlag af gensidighed, bæredygtig udvikling, god forvaltningspraksis samt åbne og gennemsigtige regler, især med hensyn til offentlige udbud; beklager i denne forbindelse, at aftalememorandummet, som blev undertegnet af Den Europæiske Investeringsfond og Folkerepublikken Kinas Silk Road Fund (SRF), og det aftalememorandum, som blev undertegnet af Den Europæiske Investeringsbank (EIB), Den Asiatiske Udviklingsbank, Den Asiatiske Infrastrukturinvesteringsbank, Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling, Den Nye Udviklingsbank og Verdensbanken endnu ikke har forbedret erhvervmiljøet for europæiske virksomheder og arbejdstagere; beklager manglen på faglige bæredygtighedsvurderinger i forskellige projekter vedrørende »ét bælte, én vej« og understreger betydningen af investeringer af høj kvalitet, navnlig hvad angår positive virkninger på beskæftigelsen, arbejdstagerrettigheder, miljøvenlig produktion og modvirkning af klimaændringer i overensstemmelse med multilateral styring og internationale standarder;

28. støtter de igangværende forhandlinger om en omfattende investeringsaftale EU-Folkerepublikken Kina, der blev iværksat i 2013, og opfordrer Folkerepublikken Kina til at engagere sig mere i denne proces; opfordrer begge parter til at styrke deres indsats for at fremme forhandlingerne med henblik på reelt at opnå ens regler for europæiske virksomheder og arbejdstagere og for at sikre gensidighed, når det gælder markedsadgang, idet de tilstræber særlige bestemmelser for SMV'er og offentlige udbud; opfordrer desuden begge parter til at gribe den mulighed, som investeringsaftalen giver for at øge deres samarbejde på området for miljømæssige og sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder og til at inkludere et kapitel om bæredygtig udvikling i teksten;

29. erindrer om, at EU-virksomheder rammes af et stigende antal markedsbegrænsende foranstaltninger i Folkerepublikken Kina på grund af obligatoriske joint ventures inden for adskillige industrisektorer samt yderligere diskriminerende tekniske krav, herunder tvungen datalokalisering og offentliggørelse af kildekode og lovgivningsbestemmelser for udenlandsk ejede virksomheder; glæder sig i denne forbindelse over meddelelsen om adskillige foranstaltninger til fremme af yderligere åbenhed og aktiv brug af udenlandske investeringer, som det kinesiske statsråd udsendte i 2017, men beklager den manglende tidsplan for gennemførelsen af målene heri; opfordrer de kinesiske myndigheder til at hurtigt at virkeliggøre disse forpligtelser;

Onsdag den 12. september 2018

30. opfordrer både EU, EU's medlemsstater og Kina til at intensivere samarbejdet om opbygning af cirkulære økonomier, eftersom dette tvingende behov er blevet endnu mere synligt efter Kinas legitime beslutning om at forbyde import af plastaffald fra Europa; opfordrer begge parter til at intensivere det økonomiske og teknologiske samarbejde for at forhindre, at globale produktionskæder, handel og transport samt turisttjenester fører til en uacceptabel ansamling af plastforurening af vores oceaner;

31. opfordrer Folkerepublikken Kina til at bestrebe sig på at spille en ansvarlig rolle på den globale scene, i fuld bevidsthed om det ansvar, der følger af dets økonomiske tilstedeværelse og resultater i tredjelande og på de globale markeder, herunder ved at yde aktiv støtte til handelssystemet, der bygger på multilaterale regler, og WTO; mener i den nuværende kontekst af globale værdikæder, at de tiltagende spændinger inden for international handel bør løses gennem forhandlinger, idet behovet for at søge multilaterale løsninger atter understreges; opfordrer i denne forbindelse til opfyldelse af de forpligtelser, der er nedfældet i Folkerepublikken Kinas tiltrædelsesprotokol til WTO, og beskyttelsen af dens operative mekanismer; understreger meddelelsen og gennemsigtskravene indeholdt i WTO-aftaler, for så vidt angår subsidier, og udtrykker bekymring over den nuværende praksis med direkte eller indirekte subsidiering af kinesiske virksomheder; opfordrer til koordinering med EU's vigtigste handelspartnere om fælles bestræbelser og tiltag til at bekæmpe og udrydde statsligt indførte forvridninger af markedet, som påvirker den globale handel;

32. beklager, at Folkerepublikken Kina trods fuldendelsen af proceduren for reformen af den europæiske beregningsmetode for antidumpingtold endnu ikke har opgivet sin sag mod EU ved WTO's appelinstans;

33. udtrykker bekymring over de stadig voldsommere toldforanstaltninger, som Kina og USA indfører;

34. udtrykker bekymring over antallet af begrænsninger, som europæiske virksomheder, især mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, fortsat oplever i Folkerepublikken Kina, herunder 2017-kataloget for udenlandske investeringer og negativlisten for frihandelsområdet fra 2017, samt i sektorer, der er omfattet af »Made in China 2025«-planen; opfordrer til en hurtig fjernelse af alle disse restriktioner for at høste det fulde potentiale i form af samarbejde og synergi mellem Industri 4.0-ordningerne i Europa og »Made in China 2025«-strategien i lyset af behovet for omstrukturering af vores produktionssektorer i retning af intelligent produktion, herunder samarbejde om udvikling og definition af de respektive industristandarder i multilaterale fora; minder om vigtigheden af at reducere statstilskud i Folkerepublikken Kina;

35. opfordrer Folkerepublikken Kina til at ophøre med i stigende grad at gøre markedsadgangen betinget af teknologioverførsel, som EU's handelskammer har anført i sit holdningsdokument om Kina fra 2017;

36. opfordrer til genoptagelse af forhandlingerne om aftalen om miljøvarer, idet der bygges videre på et frugtbart samarbejde mellem UE og Folkerepublikken Kina i kampen mod klimaændringer og det stærke fælles engagement i gennemførelsen af Parisaftalen; understreger det handelspotentiale, der ligger i det teknologiske samarbejde om rene teknologier;

37. bemærker med bekymring konklusionerne i Kommissionens rapport om beskyttelse og håndhævelse af intellektuelle ejendomsrettigheder i tredjelande, hvor Folkerepublikken Kina er udnævnt til at være det største problem; gentager, at det er nødvendigt at sikre beskyttelsen af den europæiske videnbaserede økonomi; opfordrer Folkerepublikken Kina til at bekæmpe kinesiske virksomheders ulovlige brug af europæiske licenser;

38. opfordrer Kommissionen til at sikre, at EU er til stede på China International Import Expo, der afholdes i Shanghai i november 2018, og til navnlig at give SMV'er mulighed for at fremvise deres arbejde; opfordrer Kommissionen til at henvende sig til handelskammer især i medlemsstater, der i dag kun i begrænset omfang deltager i samhandelen med Kina, for at gøre reklame for denne mulighed;

39. udtrykker bekymring over Folkerepublikken Kinas statslige foranstaltninger, der har medført forvridning af samhandelen, herunder industriel overkapacitet i råvaresektorerne, såsom blandt andet stål- og aluminiumsektorerne; minder om de tilsagn, der blev givet på det første ministermøde i det globale forum for overkapacitet på stålområdet i 2017 til at afholde sig fra markedsforvridende støtteformer, men beklager, at den kinesiske delegation ikke gav nogen oplysninger om kapaciteten; opfordrer Folkerepublikken Kina til at opfylde sine forpligtelser til at identificere og offentliggøre data om sine tilskuds- og støtteordninger for stål- og aluminiumindustrien; anerkender sammenhængen mellem den globale industrielle overkapacitet og den kraftige stigning i handelsprotektionistiske foranstaltninger og fortsætter med at opfordre kraftigt til multilateralt samarbejde for at løse de strukturelle problemer, der ligger til grund for overkapacitet; hilser den foreslåede trepartsforanstaltning fra USA, Japan og EU på WTO-niveau velkommen;

Onsdag den 12. september 2018

40. fremhæver betydningen af en ambitiøs aftale mellem EU og Folkerepublikken Kina om geografiske betegnelser på grundlag af de højeste internationale standarder og glæder sig over EU's og Folkerepublikken Kinas fælles meddelelse fra 2017 om listen over de 200 kinesiske og europæiske geografiske betegnelser, hvis beskyttelse vil blive genstand for forhandlinger; mener dog, at listen er et meget beskedent resultat, eftersom forhandlingerne blev indledt i 2010, og beklager de manglende fremskridt i denne forbindelse; opfordrer til en hurtig afslutning af forhandlingerne, og opfordrer indtrængende begge parter til at overveje muligheden for at udnytte det kommende topmøde mellem EU og Folkerepublikken Kina som en god lejlighed til at opnå effektive fremskridt i denne retning; gentager, at det er nødvendigt at samarbejde yderligere om sundhedsmæssige og plantesundhedsmæssige foranstaltninger (SPS-foranstaltninger) med henblik på at reducere byrderne for EU-eksportører;

41. glæder sig over Kinas beslutning om at udskyde nye certificeringer af importerede fødevarer og drikkevarer, som kunne have reduceret importen af fødevarer fra EU dramatisk; glæder sig ligeledes over udsættelsen af indførelsen af de nye standarder for elektriske køretøjer og opfordrer til en omfattende dialog og øget koordinering vedrørende sådanne initiativer;

42. anbefaler, at EU og den kinesiske regering indleder et fælles initiativ i G20 for at etablere et globalt forum for overskudskapacitet for aluminium, der har mandat til at undersøge hele værdikæden i bauxit-, aluminat- og aluminiumindustrien, herunder råvarepriser og miljøaspekter;

43. opfordrer Kommissionen til aktivt at overvåge Kinas handelsforvridende foranstaltninger, der påvirker EU-virksomhedernes position på de globale markeder, og til at træffe hensigtsmæssige forholdsregler i WTO og andre fora, herunder i form af tvistbilægelse;

44. bemærker, at der arbejdes på en ny kinesisk lov om udenlandske investeringer; opfordrer indtrængende de berørte kinesiske parter til at tilstræbe gennemsigtighed, ansvarlighed, forudsigelighed og retssikkerhed og til at tage hensyn til forslagene og forventningerne i forbindelse med den igangværende dialog mellem EU og Kina om forholdet mellem handel og investeringer;

45. udtrykker bekymring over den nye lov om cybersikkerhed, der blandt andet omfatter nye lovgivningsmæssige hindringer for udenlandske virksomheder, der sælger telekommunikations- og IT-udstyr og -tjenester; beklager, at disse nyligt vedtagne foranstaltninger sammen med oprettelsen af grupper under det kinesiske kommunistparti inden for private virksomheder, herunder udenlandske virksomheder, og foranstaltninger såsom loven om NGO'er, gør det generelle erhvervmiljø i Folkerepublikken Kina mere fjendtligt for udenlandske og private økonomiske aktører;

46. bemærker, at Folkerepublikken Kinas banksystem i 2016 overhalede euroområdet som verdens største banksystem; opfordrer Folkerepublikken Kina til at give udenlandske bankvirksomheder tilladelse til at konkurrere på lige fod med indenlandske institutter og til at samarbejde med EU om regulering af finansmarkedet; glæder sig over Folkerepublikken Kinas beslutning om at sænke tolden på 187 forbrugervarer og afskaffelsen af loftet over udenlandske ejerandele af banker;

47. minder om sin betænkning fra 2015 om forbindelserne mellem EU og Folkerepublikken Kina, hvori det opfordrede til forhandlinger om en bilateral investeringsaftale mellem EU og Taiwan; påpeger, at Kommissionen ved mere end én lejlighed har annonceret indledningen af forhandlinger om investering med Hongkong og Taiwan, men beklager, at der reelt ikke er indledt forhandlinger; gentager sin støtte til en bilateral investeringsaftale mellem EU og Taiwan og mellem EU og Hong Kong; anerkender, at begge parter også kan fungere som et springbræt til det kinesiske fastland for EU's virksomheder;

48. opfordrer Kommissionen til at koordinere med EU's medlemsstater og i samråd med Europa-Parlamentet at formulere en fælles europæisk holdning og en fælles økonomisk strategi over for Folkerepublikken Kina; opfordrer medlemsstaterne til konsekvent at holde sig til denne strategi;

49. understreger de potentielle konsekvenser af det foreslåede sociale meritoverførselssystem for erhvervsklimaet og opfordrer til, at det gennemføres på en gennemsigtig, retfærdig og rimelig måde;

50. glæder sig over de lovgivningsmæssige fremskridt i EU med hensyn til forordning (EU) 2017/821 om due diligence-forpligtelser i forsyningskæden for EU-importører af tin, tantal, wolfram og deres malme samt guld, der hidrører fra konfliktramte områder og højrisikoområder, og over, at lignende lovgivning om konfliktminerale i Kina tager sigte på at sikre, at handel med disse mineraler ikke finansierer væbnede konflikter; understreger nødvendigheden af at forhindre, at konfliktminerale bruges ved fremstilling af vores mobiltelefoner, biler og smykker; opfordrer både Kommissionen og den kinesiske regering til at etablere et struktureret samarbejde med henblik på at støtte gennemførelsen af den nye lovgivning og til effektivt at forhindre globale, kinesiske og europæiske smelterier og forædlingsvirksomheder i at anvende konfliktminerale, til at beskytte minearbejdere, herunder beskytte børn imod at blive misbrugt, og til at kræve, at de europæiske og kinesiske virksomheder sikrer, at de kun indfører disse mineraler og metaller fra ansvarlige kilder;

Onsdag den 12. september 2018

51. bemærker, at generalsekretær og præsident Xi Jinping på den 19. partikongres, der blev afholdt i oktober 2017, og på det sidste møde i NPC styrkede sin magtposition i Partiet, banede vejen for den ubegrænsede forlængelse af hans valgperiode og øgede partiorganernes kontrol over statsapparatet og økonomien, herunder etablering af particeller i udenlandske virksomheder; bemærker, at denne omstrukturering af Folkerepublikken Kinas politiske system er ledsaget af en forskydning af det politiske fokus i retning af en politik, der er baseret på nøje overvågning på alle områder;

52. understreger, at oprettelsen af den nationale tilsynskommission med en retlig status svarende til domstole og anklagemyndighed er et drastisk skridt hen imod en sammenlægning af parti- og statsfunktioner, da det skaber et statsligt tilsynsorgan, der får ordre fra og deler kontorer og medarbejdere med Partiets centrale kommission for disciplinær inspektion; er bekymret over de vidtrækkende personlige konsekvenser af denne udvidelse af Partiets tilsyn til et stort antal personer, da det betyder, at Kinas Kommunistiske Partis kampagne til bekæmpelse af korruption kan udvides ikke blot til at retsforfølge medlemmer, men ligeledes embedsmænd lige fra ledere af statsejede virksomheder til universitetsprofessorer og ledere af landsbyskoler;

53. bemærker, at mens det sociale meritoverførselssystem stadig er under opbygning, udgør sorte lister over enkeltpersoner og juridiske enheder, der ikke opfylder kravene, samt »røde lister« over enkeltpersoner og virksomheder kernen i den nuværende fase af gennemførelsen, idet der primært fokuseres på at straffe lovovertrædere på de sorte lister og belønne dem, der står på de røde lister; bemærker, at i begyndelsen af 2017 erklærede Kinas højesteret, at mere end seks millioner kinesiske statsborgere havde fået forbud mod at flyve på grund af forbrydelser mod samfundet; afviser på det kraftigste den offentlige sortlistning af personer som en integrerende del af det sociale meritoverførselssystem; understreger vigtigheden og nødvendigheden af en dialog mellem EU-institutionerne og deres kinesiske modparter om alle alvorlige samfundsmæssige konsekvenser af den nuværende centrale planlægning og lokale eksperimenter med det sociale meritoverførselssystem;

54. udtrykker bekymring over Kinas massive systemer til overvågning af cyberspace og kræver, at der vedtages lovgivning om privatlivsrettigheder, der kan håndhæves; fordømmer de kinesiske myndigheders igangværende angreb på internetfriheden, navnlig friheden til at besøge udenlandske websteder, og beklager den politik med selv censur, som vestlige virksomheder, der opererer i Kina har indført; minder om, at otte ud af verdens 25 mest populære websteder er blokeret i Kina, herunder websteder fra store IT-virksomheder;

55. bemærker, at Xis erklæring om, at »langsigtet stabilitet« i Xinjiang er af vital betydning for succes for »ét bælte, én vej«-initiativet, har ført til en intensivering af langvarige kontrolstrategier forstærket med en række teknologiske nyskabelser og en hurtig stigning i udgifterne til indre sikkerhed og brug af terrorbekæmpelsesforanstaltninger for at kriminalisere systemkritik og systemkritikere gennem anvendelse af en bred definition på terrorisme; er bekymret over statens gennemførelse af foranstaltninger til sikring af det »omfattende tilsyn« med regionen gennem installation af Kinas elektroniske overvågningssystem »Skynet« i større byområder, monitoring af GPS-sporingsanordninger i alle motorkøretøjer, brug af scannere til ansigtsgenkendelse på kontrolposter, i tog og på tankstationer og et program for indsamling af blod, der gennemføres af Xinjangs politi for at udvide Kinas DNA-register yderligere; udtrykker sin dybeste bekymring over, at tusindvis af uygurer og etniske kasakhene er blevet sendt til politiske »genopdragelseslejre« baseret på analyser af data, der er indhentet via et system af »foregribende politiarbejde«, herunder for at have rejst eller være vurderet til at være for stærke i deres religiøse tro; vurderer, at Xis erklæring om, at »ét bælte, én vej«-initiativet vil »gavne mennesker i hele verden«, idet det vil være baseret på »Silkevejsånden« med »fred og samarbejde, åbenhed og inklusion«, ligger langt fra den virkelighed, som uygurerne og de etniske kasakhene i Xinjiang oplever; opfordrer kraftigt de kinesiske myndigheder til at løslade personer, der efter sigende tilbageholdes på grund af deres tro eller kulturelle praksis og identitet;

56. understreger, at den institutionelle og finansielle styrkelse af Kinas diplomati afspejler den høje prioritet, som præsident Xi Jinping giver udenrigspolitik som en del af sin vision om at gøre Kina til en global magtfaktor inden 2049; bemærker, at overførslen af ansvaret for udenrigsanliggender, der blev foretaget på det sidste møde i NPC, er et tegn på udenrigspolitikens voksende rolle i Partiets beslutningsproces; understreger, at oprettelsen af den statslige styrelse for internationalt udviklingssamarbejde er et udtryk for den store vægt, som Xi's lederskab lægger på at styrke sine globale sikkerhedsinteresser ved hjælp af økonomiske midler, f.eks. ved at »tjene ét bælte, én vej«-initiativet bedre; konkluderer derfor, at Kina inden for de næste fem år vil være mere til stede og mere involveret i udlandet med diplomatiske og økonomiske initiativer, over for hvilke EU og medlemsstaterne skal finde fælles svar og strategier;

Onsdag den 12. september 2018

57. understreger betydningen af at sikre fred og sikkerhed i Det Sydkinesiske Hav og Det Østkinesiske Hav for at skabe stabilitet i regionen; understreger betydningen af at sikre skibsfarten frie og sikre forhold i regionen for mange asiatiske og europæiske stater; bemærker, at strukturer, der er blevet færdiggjort i løbet af det seneste år på land på både Spratlyøerne og Paraceløerne i Det Sydkinesiske Hav, omfatter store hangarer langs 3 km lange startbaner, forstærkede skjul til missilplatforme, store, underjordiske lagerområder, mange administrationsbygninger, militære støjsendere, store netværk af højfrekvente radar- og sensorgrupper over horisonten, og at dette tyder på en fase med konsolidering og yderligere opbygning af langtrækkende overvågnings- og militærkapacitet, mens en yderligere militarisering af øerne gennem etablering af endnu mere avancerede militære platforme muligvis forbeholdes som reaktion på nye sagsanlæg eller udvidet flådetilstedeværelse fra international side; opfordrer Kina og ASEAN til at fremskynde høringerne om en adfærdskodeks til fredelig bilæggelse af tvister og uenighed i dette område; insisterer på, at problemet bør løses i henhold til folkeretten under De Forenede Nationers Havretskonvention (UNCLOS); understreger, at EU og medlemsstaterne som kontraherende parter til UNCLOS anerkender kendelsen fra voldgiftsretten; gentager sin opfordring til Kina om at acceptere voldgiftsrettens kendelse; understreger, at EU gerne vil bevare den internationale orden baseret på retsstatsprincippet;

58. er stærkt bekymret over den stadig mindre plads til civilsamfundet, siden Xi Jinping kom til magten i 2012, navnlig i lyset af loven om forvaltning af udenlandske NGO'er, der trådte i kraft den 1. januar 2017, og som underlægger alle udenlandske NGO'er, inklusive tænketanke og akademiske institutioner, en øget administrativ byrde og økonomisk pres og underkaster den streng kontrol fra en tilsynsenhed, der opererer under ministeriet for offentlig sikkerhed, hvilket har meget negativ indflydelse på deres arbejde og finansiering; forventer, at europæiske NGO'er kan nyde godt af de samme friheder i Kina, som kinesiske NGO'er har i EU; opfordrer de kinesiske myndigheder til at ophæve restriktiv lovgivning såsom loven om udenlandske NGO'er, der strider mod retten til foreningsfrihed, meningsfrihed og ytringsfrihed;

59. insisterer på, at de kinesiske myndigheder skal garantere, at alle fængslede behandles i overensstemmelse med internationale standarder og får adgang til en advokat og lægebehandling i henhold til FN's grundprincipper for beskyttelse af alle personer under enhver form for tilbageholdelse eller fængsling;

60. tilskynder Kina til, nu hvor 20-året for landets underskrivelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder nærmer sig, at ratificere den og sikre dens fuldstændige overholdelse, herunder ved at bringe alle former for ulovlig praksis til ophør og tilpasse sin lovgivning, hvor det er nødvendigt;

61. fordømmer brugen af dødsstraf og minder om, at Kina har henrettet flere mennesker end alle andre lande tilsammen, og i 2016 eksekverede landet omkring 2 000 dødsdomme; opfordrer Kina til at kaste lys over omfanget af henrettelser i landet og til at sikre gennemsigtighed på det retlige område; opfordrer EU til at øge sin diplomatiske indsats og kræve overholdelse af menneskerettighederne og afskaffelse af dødsstraffen;

62. er stærkt bekymret over, at hovedindholdet af de nye religiøse forskrifter vil resultere i, at den kinesiske regering sætter visse etiketter på alle religioner og ikke-religiøse etiske sammenslutninger, såvel godkendte som ikkegodkendte; understreger, at der er mange tusenigheder i Kina, som nægter at tilslutte sig den parti-/statsanknede patriotiske Tre-selv-bevægelse og Kinas kristne råd af teologiske årsager; opfordrer den kinesiske regering til at tillade de mange husmenigheder, der er villige til at registrere sig, at gøre dette direkte hos det statslige departement for civile anliggender, således at deres rettigheder og interesser som sociale organisationer beskyttes;

63. opfordrer indtrængende Kina til at revidere sin politik i Tibet; opfordrer Kina til at revidere og ændre love, bestemmelser og foranstaltninger, der er vedtaget i de senere år, og som kraftigt begrænser udøvelsen af tibetanernes borgerlige og politiske rettigheder, herunder deres ytringsfrihed og deres religionsfrihed; opfordrer den kinesiske ledelse til at forfølge udviklings- og miljøpolitikker, der respekterer tibetanernes økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, og som inkluderer lokalbefolkningerne i overensstemmelse med FN's mål for bæredygtig udvikling; opfordrer den kinesiske regering til at undersøge de fortsatte tilfælde af tvungne forsvindinger, tortur og mishandling af tibetanere og til at respektere deres ret til foreningsfrihed, fredelige forsamlinger samt religions- og trosfrihed i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsstandarder; understreger, at forværringen af menneskerettighedssituationen i Tibet systematisk skal tages op på alle topmøder mellem EU og Kina; opfordrer til genoptagelse af en konstruktiv dialog mellem de kinesiske myndigheder og det tibetanske folks repræsentanter; opfordrer indtrængende Kina til at give EU's borgere, journalister og diplomater uhindret adgang til Tibet på samme måde, som kinesiske rejsende nyder godt af, gratis og åben adgang til hele på EU-medlemsstaternes område; opfordrer de kinesiske myndigheder til at lade tibetanere i Tibet rejse frit og til at respektere deres ret til bevægelsesfrihed; tilskynder de kinesiske myndigheder til at give uafhængige observatører, herunder FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder, adgang til Tibet; opfordrer indtrængende EU-institutionerne til at tage spørgsmålet om adgang til Tibet op til seriøs overvejelse i drøftelserne om visumlempelsaftalen mellem EU og Kina;

Onsdag den 12. september 2018

64. bemærker, at man i den årlige rapport for 2017 om Det Særlige Administrative Område Hongkong fra Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik og Europa-Kommissionen konkluderer, at på trods af visse udfordringer fungerede »ét land, to systemer«-princippet udmærket, at retsstaten var gældende, og at ytringsfrihed og informationsfrihed generelt respekteres, men rapporten indeholder også bekymring over den gradvise udhuling af »ét land, to systemer«-princippet, der giver anledning til legitime spørgsmål om dets gennemførelse og Hongkongs høje grad af selvstyre på lang sigt; understreger, at man i den årlige rapport bemærker, at to negative tendenser vedrørende ytringsfrihed og informationsfrihed blev mere udtalte, nemlig selv censur i forbindelse med rapporter om udviklingen i Kinas indenrigspolitik og udenrigspolitik og pres på journalister; støtter fuldt ud EU's opmuntring til Det Særlige Administrative Område Hongkong og centralregeringens myndigheder om at genoptage reformen af valg-systemet i henhold til grundloven for at nå til enighed om et valgsystem, der er demokratisk, retfærdigt, åbent og gennemsigtigt; understreger, at Hongkongs befolkning har en legitim ret til fortsat at have tillid til deres retsvæsen, til at retsstatsprincipperne finder anvendelse og til lave korruptionsniveauer, gennemsigtighed, menneskerettigheder, meningsfrihed og høje standarder for folkesundhed og sikkerhed; understreger, at fuld respekt for Hongkongs selvstændighed kan tjene som model for en proces med dybtgående, demokratiske politiske reformer i Kina og for en gradvis liberalisering og åbning af det kinesiske samfund;

65. opfordrer EU og dets medlemsstater til at gøre deres yderste for at tilskynde Folkerepublikken Kina til at afstå fra yderligere militær provokation over for Taiwan og trusler mod freden og stabiliteten i Taiwanstrædet; understreger, at alle tvister hen over Taiwanstrædet bør løses med fredelige midler på grundlag af folkeretten; udtrykker sin bekymring over Kinas ensidige beslutning om at begynde at benytte nye flyruter over Taiwanstrædet; opfordrer til at genoptage den officielle dialog mellem Beijing og Taipei; gentager sin faste støtte til Taiwans meningsfulde deltagelse i internationale organisationer, som f.eks. Verdenssundhedsorganisationen (WHO) og Organisationen for International Civil Luftfart (ICAO), hvor Taiwans vedvarende udstødelse ikke er i overensstemmelse med EU's interesser;

66. minder om, at Kina som Nordkoreas største handelsparter og hovedkilde til fødevarer og energi fortsat spiller en central rolle for løsningen på Nordkoreas truende provokationer mod hele verden sammen med det internationale samfund; glæder sig derfor over Kinas seneste indikationer om, at man vil opretholde nogle af de internationale sanktioner mod Pyongyang, herunder suspendering af kulimport fra Nordkorea og begrænsning af nordkoreanske statsborgeres og virksomheders finansielle aktiviteter samt handelsrestriktioner på tekstiler og fisk og skaldyr; glæder sig også over Beijings bestræbelser på at skabe en dialog med Pyongyang; opfordrer EU til at tale med én stemme om, at Kina bør spille en konstruktiv rolle med at støtte det kommende topmøde mellem de to Koreaer og det kommende topmøde mellem Nordkorea og USA med henblik på at yde aktiv bistand med en kontrollerbar fjernelse af atomvåben fra Nordkorea og skabelse af permanent fred på Den Koreanske Halvø;

67. roser Kina for at tilslutte sig sanktionerne mod Nordkorea; opfordrer Kina til at bidrage konstruktivt til at løse situationen på Den Koreanske Halvø og til at fortsat at anvende sanktioner over for Nordkorea, indtil landet har gjort betydelige fremskridt med fjernelsen af sine atomvåben, ændret retorikken over for Sydkorea og Japan og begynder at overholde menneskerettighederne;

68. understreger betydningen af Kinas bestræbelser på at opnå fred, sikkerhed og stabilitet på Den Koreanske Halvø;

69. glæder sig over Kinas bidrag til FN's og Den Afrikanske Unions fredsbevarende indsats; bemærker, at EU sigter mod at styrke sit engagement med Kina vedrørende udenrigspolitik og sikkerhedsspørgsmål ved at tilskynde Kina til at mobilisere sine diplomatiske og andre ressourcer for at understøtte den internationale sikkerhed og bidrage til fred og sikkerhed i EU's naboområder baseret på folkeretten; bemærker, at samarbejdet med Kina vedrørende eksportkontrol, afrustning, ikke-spredning og fjernelse af atomvåben fra Den Koreanske Halvø er vigtigt for at sikre stabilitet i den østasiatiske region;

70. glæder sig over Kinas målsætning om at udvikle sig til en bæredygtig økonomi; understreger, at EU kan støtte Kinas økonomiske reformprogram med sin knowhow; understreger, at Kina er en central parter for EU med hensyn til bekæmpelse af klimaforandringer og globale miljøudfordringer; sigter mod at arbejde sammen med Kina om at fremskynde gennemførelsen af Parisaftalen om klimaet;

Onsdag den 12. september 2018

71. glæder sig over de reformer, der er blevet gennemført i Kina, efter at landets strategi for en »økologisk civilisation« er blevet indledt; betragter den særlige status, som gives til miljø-NGO'er ved domstole, kontroller af de miljømæssige konsekvenser ved tjenestemænds arbejde og de store investeringer i elektromobilitet og ren energi som reformer, der bevæger sig i den rigtige retning;

72. glæder sig over Kinas handlingsplan fra 2016 om at håndtere antimikrobiel resistens; understreger vigtigheden af samarbejde mellem Kina, som står for halvdelen af det årlige globale forbrug af antimikrobielle lægemidler, og EU for at håndtere denne globale trussel; insisterer på, at der bør medtages bestemmelser om dyrevelfærd i bilaterale handelsaftaler mellem EU og Kina;

73. noterer sig, at Kina har besluttet at forbyde import af fast affald, hvilket understreger vigtigheden af at designe, producere, reparere, genanvende og genbruge produkter, med særlig vægt på fremstillingen og anvendelsen af plast; erindrer Kinas seneste forsøg på at forbyde eksport af sjældne jordarter og anmoder Kommissionen om at tage den indbyrdes afhængighed i betragtning, som findes mellem de globale økonomier, når den prioriterer EU-politikker;

74. mener, at der ville være rammer, interesse og behov for, at EU og ASEAN samarbejder om at udvikle en fælles strategi for cirkulær økonomi; mener, at Kina kan spille en central rolle i at fremme dette initiativ i ASEAN;

75. mener, at Kina og Den Europæiske Union vil drage fordel af at fremme bæredygtighed i deres økonomier og at udvikle en tværsektoriel bæredygtig og cirkulær bioøkonomi;

76. glæder sig over aftalen om at øge samarbejdet om forskning og innovation i forbindelse med flagskibsinitiativer såsom fødevarer, landbrug og bioteknologi, miljø og bæredygtig urbanisering, sikrere og grønnere luftfart og bioteknologi for miljøet og menneskers sundhed, som det blev vedtaget under den 3. dialog mellem EU og Kina om innovationssamarbejde i juni 2017 og den tilsvarende køreplan for EU's og Kinas samarbejde om videnskab og teknologi (V&T) fra oktober 2017; opfordrer EU og Kina til at fortsætte disse bestræbelser og omsætte resultaterne af forsknings- og udviklingsprojekterne i praksis;

77. påpeger, at EU og Kina er stærkt afhængige af fossile brændstoffer og tilsammen tegner sig for ca. en tredjedel af verdens samlede forbrug, hvilket placerer Kina øverst på Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) liste over livsfarlig udendørs luftforurening; understreger, at øget handel med bioøkonomiske produkter fremstillet af fornyelige råstoffer kan bidrage til at mindske Kinas og Unionens økonomiers afhængighed af fossile brændsler; opfordrer EU og Kina til at udbyde deres forbindelser på andre områder for afbødning af drivhusgasemissioner såsom elektrisk mobilitet, vedvarende energi og energieffektivitet, til at fortsætte og udvide EU-Kinakøreplanen for energisamarbejde til efter 2020 og intensivere de fælles bestræbelser på at udvikle instrumenter til miljørigtig finansiering, især klimafinansiering; opfordrer Kina og EU til at udforske og engagere sig i planlægningen og udviklingen af grænseoverskridende eltransmissionsledninger med højspændings jævnstrømsteknologi for at gøre vedvarende energikilder mere tilgængelige;

78. opfordrer EU og Kina til at fortsætte deres partnerskab om bæredygtig urbanisering, herunder på områder som ren transport, forbedring af luftkvaliteten, den cirkulære økonomi og miljøvenligt design; understreger, at der er behov for at vedtage yderligere miljøbeskyttelsesforanstaltninger, i betragtning af at mere end 90 % af byerne ikke overholder den nationale standard for luftforureningskoncentration på PM 2,5, og at over en million mennesker hvert år dør af forureningsrelaterede sygdomme i Kina;

79. understreger EU's og Kinas gensidige interesse i at fremme lavemissionsudvikling og i at håndtere drivhusemissioner i gennemskuelige offentlige og velregulerede energimarkeder; er overbevist om værdien af strategiske partnerskaber mellem EU og Kina, som er nødvendige for gennemførelsen af Parisaftalen og for en effektiv bekæmpelse af klimaændringerne; opfordrer EU og Kina til at udnytte deres politiske vægt til at fremme gennemførelsen af Parisaftalen og 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling samt målene for bæredygtig udvikling (SDG) og opfordrer til en samarbejdsorienteret tilgang på partskonferencen under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og i FN's Politiske Forum på Højt Niveau; opfordrer begge parter til at vedtage en fælles erklæring om klimainsatsen for at vise, at de sammen er engageret i en stærk gennemførelse af Parisaftalen og en aktiv deltagelse i Talanoadialogen i 2018 samt på COP24; opfordrer begge parter til at spille en ansvarlig rolle i de internationale forhandlinger ved at bidrage til målet om at begrænse den globale opvarmning gennem deres respektive interne klimapolitikker samt gennem finansielle bidrag til at nå målet om at afsætte 100 mia. USD om året senest i 2020 til modvirkning og tilpasning;

Onsdag den 12. september 2018

80. glæder sig over lanceringen af den landsdækkende emissionshandelsordning i Kina i december 2017; noterer sig det vellykkede samarbejde under forberedelsesfasen mellem Kina og EU, som muliggjorde denne lancering; anerkender de kinesiske lederes vilje til at reducere drivhusgasemissioner og ser frem til resultaterne af det igangværende arbejde vedrørende overvågning, rapportering og verifikation, der er nøglen til et velfungerende system; understreger vigtigheden af, at der inden for hele økonomien sættes ind over for klimamændringer, og hilser det velkommen, at man agter at udvide dens anvendelsesområde til også at omfatte industrisektorer og forbedre systemets handelsordninger; opfordrer EU og Kina til at fortsætte deres partnerskab inden for samarbejdsprojektet for udvikling af Kinas kulstofmarked, således at det bliver et effektivt instrument, der skaber hensigtsmæssige incitamenter til emissionsreduktion, og yderligere tilpasse det til EU's emissionshandelsordning; opfordrer begge parter til yderligere at fremme CO₂-prissætningsmekanismer i andre lande og regioner ved hjælp af deres egne erfaringer, egen ekspertise og udveksling af bedste praksis samt deltage i bestræbelserne på at opbygge samarbejde mellem eksisterende kulstofmarkeder for at arbejde hen imod lige vilkår på verdensplan;

81. håber, at Kina vil afkoble økonomisk vækst fra økologisk nedbrydning ved at inkorporere biodiversitetsbeskyttelse i dets nuværende globale strategier, lette opnåelsen af resultater i FN's 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling og målene for bæredygtig udvikling (SDG) og effektivt gennemføre forbuddet mod handel med elfenben; anerkender det arbejde, der udføres af EU's og Kinas bilaterale koordineringsmekanisme om retshåndhævelse og god forvaltningspraksis på skovbrugsområdet (FLEG) med henblik på at bekæmpe den ulovlige skovhugst på verdensplan; opfordrer imidlertid indtrængende Kina til at undersøge den betydelige udokumenterede handel med tømmer mellem de stater, der har undertegnet den frivillige partnerskabsaftale om FLEGT, og Kina;

82. anbefaler, at Kina vedtager obligatoriske politiske retningslinjer om ansvarlige oversøiske skovbrugsinvesteringer, der skal gennemføres sammen med leverandørlandene, for at inddrage kinesiske virksomheder i bekæmpelsen af ulovlig handel med træ;

83. glæder sig over, at EU og Kina har undertegnet et aftalememorandum om vandpolitik med det formål at styrke dialogen om udarbejdelse og håndhævelse af lovgivning til beskyttelse af vand; støtter kraftigt Åboerklæringen fra september 2017, som blev undertegnet af EU og Kina, og som understregede, at god forvaltning af vandressourcerne bør prioritere økologi og grøn udvikling, give bevaring af vandressourcerne en fremtrædende position og genoprette vandøkosystemerne; understreger desuden, at aftalememorandummet om indledning af en dialog mellem EU og Kina om vandpolitik ikke kun beriger indholdet af det strategiske partnerskab mellem EU og Kina, men også fastsætter retningslinjer, omfang, metode og finansielle ordninger for samarbejdet;

84. anerkender den vigtige betydning af det af Kommissionen finansierede samarbejdsprojekt mellem europæiske og kinesiske organisationer, der blev gennemført i perioden 2014-2017 inden for rammerne af instrumentet for samarbejde om sikkerhed på det nukleare område, i forbindelse med vurderingen af standarderne og ordningerne for radiologisk og nukleart katastrofeberedskab i Kina og styrkelsen af kapaciteten hos det kinesiske institut for forskning i kernekraftteknologi, når det gælder retningslinjer for håndtering af alvorlige ulykker;

85. opfordrer kinesiske og europæiske investorer til at vedtage bedre globale standarder for social og miljømæssig ansvarlighed og til at forbedre sikkerhedsstandarderne for deres udvindingsindustri i hele verden; gentager, at med hensyn til forhandlinger om en omfattende investeringsaftale med Kina bør Den Europæiske Union støtte initiativer vedrørende bæredygtig udvikling ved at tilskynde til ansvarlig investering og fremme grundlæggende miljø- og arbejdsstandarder; anmoder de kinesiske og europæiske myndigheder om at skabe incitamenter for at tilskynde kinesiske og europæiske mineselskaber til at gennemføre deres aktiviteter i udviklingslandene i overensstemmelse med de internationale menneskerettighedsstandarder og for at tilskynde til at investere i kapacitetsopbygning for viden- og teknologioverførsel og lokalt rekrutteret arbejdskraft;

86. glæder sig over meddelelsen fra Kina i forbindelse med One Planet-topmødet i december 2017 om, at de miljømæssige indvirkninger af virksomheder i Kina og kinesiske investeringer i udlandet skal gøres mere gennemsigelige; er bekymret over, at infrastrukturprojekter såsom Kinas initiativ »ét bælte, én vej«-initiativ kan have en negativ indvirkning på miljøet og klimaet og kunne føre til øget anvendelse af fossile brændstoffer i andre lande, der er involveret i eller berørt af infrastrukturudvikling; opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til at udføre miljøkonsekvensvurderinger og til at inddrage bestemmelser om bæredygtighed i ethvert samarbejdsprojekt inden for rammerne af »ét bælte, én vej«-initiativ; insisterer på, at der nedsættes et fælles udvalg bestående af repræsentanter fra involverede lande og tredjeparter med henblik på at overvåge indvirkningerne på miljøet og klimaet; glæder sig over initiativet fra Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at udarbejde en strategi for forbindelserne mellem EU og Asien i første halvdel af 2018; insisterer på, at denne strategi bør omfatte stærke løfter i retning af bæredygtighed, miljøbeskyttelse og klimaindsats;

Onsdag den 12. september 2018

87. glæder sig over Kinas fremskridt med hensyn til fremme af standarder for fødevaresikkerhed, hvilket er grundlæggende for beskyttelsen af kinesiske forbrugere og forebyggelsen af fødevaresvindel; understreger, at forbedringen af forbrugernes indflydelse er et vigtigt skridt i retning af en forbrugerkultur i Kina;

88. opfordrer de kinesiske og europæiske politi- og retshåndhævende myndigheder til at træffe fælles foranstaltninger for at kontrollere eksporten af ulovlig narkotika og til at udveksle efterretninger om narkotikahandel ved at udveksle oplysninger for at identificere enkeltpersoner og kriminelle netværk; bemærker, at ifølge undersøgelsen med titlen »den europæiske narkotikarapport 2017: Tendenser og udvikling«, som er offentliggjort af Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EMCDDA), har en stor del af udbuddet af nye psykoaktive stoffer til Europa oprindelse i Kina, idet nye stoffer masseproduceres af kemiske og farmaceutiske virksomheder i Kina, hvorfra de afsendes til Europa, hvor de forarbejdes til produkter, pakkes og sælges;

89. konstaterer, at familier og enkeltpersoner er migreret som reaktion på tørke og andre naturkatastrofer, og at de kinesiske myndigheder som reaktion herpå har planlagt en række omfattende projekter til genhusning; er bekymret over beretninger fra regionen Ningxia, hvori der gøres opmærksom på en række problemer med de nye byer og repressalier for personer, der har nægtet at flytte; udtrykker sin bekymring over den kendsgerning, at miljøforkæmpere tilbageholdes, retsforfølges og dømmes, og at de kinesiske tilsynsmyndigheder i stigende grad udsætter registrerede indenlandske miljø-NGO'er for kontrol;

90. anmoder Kina om at udvide sin retshåndhævelsesindsats yderligere for at stoppe ulovligt fiskeri, da kinesiske fiskerfartøjer fortsætter med at drive ulovligt fiskeri i fremmede farvande, herunder Koreas Vesthav, Det Østkinesiske Hav, Det Sydkinesiske Hav og Det Indiske Ocean samt endog Sydamerika;

91. anmoder kinesiske eksportører og europæiske importører om at mindske giftige rester i tøj fremstillet i Kina ved at fastsætte bestemmelser om korrekt kemikalieforvaltning og ved at udfase anvendelsen af bly, nonylphenoletoxylater, phthalater, perfluorerede kemikalier, formaldehyd og andre giftige stoffer i tekstiler;

92. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen, medlemsstaternes, tiltrædelseslandenes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter samt regeringen i Folkerepublikken Kina, den kinesiske Nationale Folkedagkongres samt Taiwans regering og lovgivende forsamling, Yuan.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0344

Uganda, arrestationer af parlamentarikere tilhørende oppositionen**Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om Uganda - anholdelse af parlamentsmedlemmer fra oppositionen (2018/2840(RSP))**

(2019/C 433/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Uganda,
- der henviser til den fælles lokale erklæring af 17. august 2018 fra EU-delegationen, missionslederne fra Østrig, Belgien, Danmark, Frankrig, Tyskland, Danmark, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Nederlandene, Sverige og Det Forenede Kongerige og missionslederne fra Norge og Island om suppleringsvalget, der blev holdt i Arua kommune,
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948, som Uganda har undertegnet,
- der henviser til den internationale konvention fra 1966 om borgerlige og politiske rettigheder, som Uganda ratificerede den 21. juni 1995,
- der henviser til De Forenede Nationers konvention fra 1984 mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf,
- der henviser til det afrikanske charter om demokrati, valg og regeringsførelse,
- der henviser til erklæringen fra Ugandas menneskerettighedskommission om nye menneskerettighedsspørgsmål i landet efter suppleringsvalget, der blev holdt i Arua kommune den 15. august 2018,
- der henviser til rapporten om Uganda fra Arbejdsgruppen om Universel Regelmæssig Gennemgang under Menneskerettighedsrådet,
- der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen (Cotonouaftalen) og særlig artikel 8, stk. 4, om ikkeforskelsbehandling,
- der henviser til Republikken Ugandas forfatning af 1995, som blev ændret i 2005,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at -suppleringsvalget, der blev holdt den 15. august 2018 i Arua kommune i det nordvestlige Uganda, der resulterede i valget af den uafhængige oppositionskandidat Kassiano Wadri, var præget af voldshandlinger;
- B. der henviser til, at Ugandas præsident, Yoweri Museveni, og det uafhængige parlamentsmedlem Robert Kyagulanyi Ssentamu, også kendt som Bobi Wine, sammen med flere andre politikere førte valgkamp i Arua den 13. august 2018 inden for rammerne af et yderst belastet suppleringsvalg, der blev udløst af mordet på et parlamentsmedlem i juni;
- C. der henviser til, at Bobi Wine, som er en populær musiker, er dukket op som en indflydelsesrig kritiker af præsident af præsident Museveni efter at have vundet en plads i det ugandiske parlament i 2017;
- D. der henviser til, at Yasin Kawuma, Bobi Wines chauffør ved dagens afslutning den 13. august 2018 blev skudt ned under mystiske omstændigheder, og at tilhængere af Kassiano Wadri angiveligt angreb præsidentens bil med stenkast, da præsident Museveni forlod Arua;
- E. der henviser til, at politiet arresterede to journalister fra tv-kanalen NTV Uganda, Herbert Zziwa og Ronald Muwanga, da de var i gang med at rapportere live fra det område, hvor Kawuma blev dræbt;

Torsdag den 13. september 2018

- F. der henviser til, at både Bobi Wine og Kassiano Wadri sammen med flere andre blev arresteret kort efter; der henviser til, at Bobi Wine blev beskyldt for at være i besiddelse af skydevåben;
- G. der henviser til, at 33 personer, herunder Kassiano Wadri og fire medlemmer af parlamentet (Robert Kyagulanyi, Francis Zaake, Gerald Karuhanga og Paul Mwiru) blev anklaget for forræderi dagen efter valget, og Bobi Wine blev anklaget ved en militærdomstol for at være i besiddelse af ulovlige skydevåben;
- H. der henviser til, at de ugandiske sikkerhedsstyrker slog hårdt ned på de protester, som disse arrestationer udløste i Arua, Kampala og Mityana; der henviser til, at der blev rapporteret om brug af tåregas og skarp ammunition;
- I. der henviser til, at James Akena, en fotograf, der arbejder for Reuters, og som dækkede de politiske protestdemonstrationer #freeBobiWine i Kampala, den 20. august 2018 blev slået af soldater, arresteret og tilbageholdt i flere timer;
- J. der henviser til, at der er beretninger om, at Bobi Wine og andre tilbageholdte personer er blevet udsat for tortur, mens de var i forvaring; der henviser til, at myndighederne efter oprindeligt at have afvist disse påstande, har givet tilsagn om at undersøge dem;
- K. der henviser til, at Bobi Wine senere af en civil domstol blev anklaget for forræderi, efter at militærdomstolen havde besluttet ikke at gå videre med anklagerne for illegal besiddelse af skydevåben;
- L. der henviser til, at Bobi Wine efterfølgende blev løsladt mod kaution og har forladt Uganda for at søge behandling i USA;
- M. der henviser til, at FN's tidligere højkommissær for menneskerettigheder, Zeid Ra'ad al-Hussein, indtrængende har opfordret Ugandas regering til at foretage en grundig, uafhængig og upartisk undersøgelse af de alvorlige påstande om menneskerettighedskrænkelser, herunder udenretlige henrettelser, omfattende brug af tvang og tortur og andre former for mishandling, og til at bringe de ansvarlige for en domstol;
- N. der henviser til, at Kizza Besigye, lederen af Forum for Democratic Change (FDC) og fire gange præsidentkandidat, er blevet tilbageholdt ved adskillige lejligheder af politiet eller militæret mellem 2001 og 2017 og senest den 25. september 2017;
- O. der henviser til, at arrestationer og intimidering af politiske oppositionsfigurer jævnligt forekommer i Uganda;
1. udtrykker sin dybe bekymring over arrestationerne af oppositionsparlamentarikere i forbindelse med suppleringsvalget i Arua;
2. understreger, at det er af afgørende betydning for det ugandiske demokrati, at Ugandas præsident og regering respekterer landets parlaments uafhængighed som en institution og uafhængigheden af dets medlemmers mandater og sikrer, at alle medlemmer af parlamentet frit kan udøve de mandater, de er blevet valgt til;
3. opfordrer de ugandiske myndigheder til at opgive, hvad der tydeligvis er opdigtede anklager imod Bobi Wine og stoppe forfølgelserne af oppositionspolitikere og -tilhængere;
4. opfordrer indtrængende de ugandiske myndigheder til omgående at indlede en effektiv, upartisk og uafhængig efterforskning af drabet på Yasin Kawuma og de rapporterede dødsfald og den omfattende brug af vold under protesterne; forventer en hurtig og uafhængig undersøgelse af påstandene om tortur og mishandling af dem, der blev arresteret i Arua; understreger nødvendigheden af at bringe de ansvarlige for en domstol;
5. gentager sin støtte til ytringsfriheden og bekræfter den centrale rolle, som medierne spiller i et demokratisk samfund; bemærker med bekymring, at journalister, der dækker de demonstrationer og optøjer, der er brudt ud, sammen med deltagerne er blevet slået, og at to journalister blev arresteret; opfordrer de ugandiske myndigheder til at skabe et miljø, hvor journalister uden hindring kan udøve deres arbejde med at informere om den politiske udvikling i landet;

Torsdag den 13. september 2018

6. minder de ugandiske myndigheder om deres forpligtelse til at garantere, beskytte og fremme de grundlæggende rettigheder, herunder landets indbyggers civile og politiske rettigheder, heriblandt ytringsfriheden og forsamlingsfriheden;
 7. minder Ugandas regering om dens internationale forpligtelser, navnlig hvad angår respekten for de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincipperne samt håndteringen af retssager, især hvad angår retten til retfærdig og upartisk rettergang;
 8. opfordrer indtrængende de retshåndhævende organer til at beskytte frihedsrettigheder uden nogen form for intimidering, hvorved de overholder artikel 24 i den ugandiske forfatning, hvori det hedder, at "ingen person må udsættes for nogen form for tortur eller grusom eller nedværdigende behandling eller straf";
 9. opfordrer de ugandiske sikkerhedsstyrker til at udvise tilbageholdenhed i deres imødegåelse af protester, at afstå fra at skyde med skarpt, at handle i overensstemmelse med loven og med fuld respekt for menneskerettighedslovgivningen og til at tillade journalister frit at udøve deres informationsarbejde;
 10. appellerer samtidig til protestdemonstranter om at handle på lovlig vis og udøve deres rettigheder og friheder i overensstemmelse med lovgivningen;
 11. opfordrer EU til at gøre brug af den politiske indflydelse, som udviklingsbistandsprogrammer, navnlig budgetstøtteprogrammer, giver, med henblik på at styrke beskyttelse og fremme af menneskerettighederne i Uganda;
 12. roser det arbejde, som den ugandiske menneskerettighedskommission har gjort efter de arrestationer, drab og torturhandlinger, der fulgte på suppleringsvalget i Arua, herunder rapportering, besøg i tilbageholdelsescentre, undersøgelse af, hvad der er blevet af forsvundne personer, og interventioner for at garantere fængslede rettigheder, lægebehandling og familiebesøg;
 13. opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til nøje at overvåge situationen i Uganda; understreger, at Europa-Parlamentet bør holdes underrettet om eventuelle yderligere tegn på, at medlemmer af oppositionen i det ugandiske parlament hindres eller generes i deres arbejde som lovgivere;
 14. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Republikken Ugandas præsident, formanden for Ugandas parlament samt Den Afrikanske Union og dennes institutioner.
-

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0345

Myanmar, især sagerne om journalisterne Wa Lone og Kyaw Soe Oo

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om Myanmar, især sagerne om journalisterne Wa Lone og Kyaw Soe Oo (2018/2841(RSP))

(2019/C 433/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere resolutioner om Myanmar og situationen for rohingyaerne, navnlig dem, der blev vedtaget den 14. juni 2018 ⁽¹⁾, den 14. december 2017 ⁽²⁾, den 14. september 2017 ⁽³⁾, den 7. juli 2016 ⁽⁴⁾ og den 15. december 2016 ⁽⁵⁾,
- der henviser til erklæring fra EU-Udenrigstjenestens talsmand af 3. september 2018 om domfældelse af Wa Lone og Kyaw Soe Oo i Myanmar og af 9. juli 2018 om retsforfølgning af to Reuter-journalister i Myanmar,
- der henviser til Rådets konklusioner af 16. oktober 2017 og af 26. februar 2018 om Myanmar,
- der henviser til Rådets afgørelser (FUSP) 2018/655 af 26. april 2018 ⁽⁶⁾ og (FUSP) 2018/900 af 25. juni 2018 ⁽⁷⁾ om yderligere restriktive foranstaltninger over for Myanmar, styrkelse af EU's våbenembargo og foranstaltninger rettet mod embedsmænd i Myanmar hær og grænsepoliti,
- der henviser til rapporten fra den uafhængige internationale undersøgelsesmission vedrørende Myanmar under De Forenede Nationers Menneskerettighedsråd af 24. august 2018, som vil blive forelagt på det 39. møde i FN's Menneskerettighedsråd den 10. 28. september 2018,
- der henviser til erklæringen af 3. september 2018 fra FN's højkommissær for menneskerettigheder, Michelle Bachelet,
- der henviser til den endelige rapport og henstillingerne fra det Kofi Annan-ledede rådgivende udvalg om delstaten Rakhine,
- der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
- der henviser til den humanitære folkeret, Genèvekonventionerne og protokollerne hertil samt Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC),
- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettigheder fra 1948,
- der henviser til Sammenslutningen af Sydøstasiatiske Nationers (ASEAN) charter,
- der henviser til rapporten fra FN's Sikkerhedsråds generalsekretær om konfliktrelateret seksuel vold af 23. marts 2018,
- der henviser til afgørelsen truffet af ICC's forundersøgelseskammer I af 6. september 2018,
- der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0261.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0500.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0351.

⁽⁴⁾ EUT C 101 af 16.3.2018, s. 134.

⁽⁵⁾ EUT C 238 af 6.7.2018, s. 112.

⁽⁶⁾ EUT L 108 af 27.4.2018, s. 29.

⁽⁷⁾ EUT L 160 I af 25.6.2018, s. 9.

Torsdag den 13. september 2018

- A. der henviser til, at to journalister, Wa Lone og Kyaw Soe Oo, den 12. december 2017 blev vilkårligt arresteret og tilbageholdt som følge af påstande om, at de havde rapporteret om alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne begået af Tatmadaw (Myanmars væbnede styrker) i delstaten Rakhine;
- B. der henviser til, at journalisterne Wa Lone og Kyaw Soe Oo efterfølgende blev tiltalt for overtrædelse loven om statshemmeligheder fra 1923; der henviser til, at de den 3. september 2018 blev idømt syv års fængsel af en domstol i Myanmar; der henviser til, at denne skelsættende sag yderligere undergraver ytringsfriheden, demokratiet og retsstatsprincippet i Myanmar;
- C. der henviser til, at diplomater fra Den Europæiske Union og EU's medlemsstater har været blandt de mange internationale observatører, der har været til stede under alle retsmøder, siden journalisterne blev anholdt den 12. december 2017, og løbende har rejst sagen med Myanmars regering;
- D. der henviser til, at aktører i civilsamfundet, herunder journalister, advokater og menneskerettighedsforkæmpere, der giver udtryk for kritik over Myanmars myndigheder, navnlig Tatmadaw og andre sikkerhedsstyrker, og de handlinger, de har udført i delstaten Rakhine, angiveligt vilkårligt arresteres tilbageholdes eller chikaneres; der henviser til, at mediedækningen af volden i delstaten Rakhine er underlagt streng kontrol fra militærets og den offentlige regerings side;
- E. der henviser til, at Rohingya-menneskerettighedsaktivisten Wai Nu, som var fængslet fra hun var 18 år til hun var 25 år gammel, er et af de mange eksempler på aktivister, som myndighederne i Myanmar har haft fokus på;
- F. der henviser til, at den tidligere barnesoldat Aung Ko Htwe afsoner en straf på to år og seks måneders fængsel som følge af et interview om sine erfaringer i militæret i Myanmar; der henviser til, at han blev tiltalt i henhold til § 505, litra b), i Myanmars straffelov, der er en vagt formuleret bestemmelse, som ofte har været anvendt til at begrænse ytringsfriheden;
- G. der henviser til, at et tital journalister har været arresteret og tilbageholdt siden 2016; der henviser til, at Myanmars myndigheder anvender en række repressive love, herunder loven om statshemmeligheder, til at anholde, tilbageholde, lukke munden på eller chikanere civilsamfundet, journalister, advokater og menneskerettighedsforkæmpere, der giver udtryk for deres kritik over Myanmars regering eller dens sikkerhedsstyrker, der henviser til, at Myanmar lå som nr. 159 ud af 198 lande i pressefrihedsindekset fra 2017 fra Freedom House;
- H. der henviser til, at rapporten fra den FN-bemyndigede uafhængige internationale undersøgelseskommision om Myanmar (IIF-FMM) af 24. august 2018 konkluderer, at de alvorligste overtrædelser af menneskerettighederne og de alvorligste forbrydelser i henhold til folkeretten, herunder folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser, blev begået i delstaterne Kachin, Rakhine og Shan af Tatmadaw, Myanmars politistyrke, NaSaa (det tidligere hovedkvarter for migrationskontrol ved grænseområdet), Myanmars grænsepoliti og de ikke-statslige væbnede grupper; der henviser til, at det i rapporten endvidere anføres, at Arakan Rohingya Salvation Army iværksatte koordinerede angreb på en militær base og flere af sikkerhedsstyrkernes forposter i den nordlige del af delstaten Rakhine for at lægge pres på Rohingya-samfundene; der henviser til, at rapporten endvidere opfordrer til, at højtstående militære ledere i Myanmar og dem, der er ansvarlige for masseforbrydelserne mod rohingyaerne, efterforskes og retsforfølges på internationalt plan; der henviser til, at Myanmar har afvist disse undersøgelsesresultater;
- I. der henviser til, at det af IIFFMM-rapporten fremgår, at Myanmars statsrådgiver, modtager af Nobels fredspris og Sakharovprisen, Aung San Suu Kyi har undladt at benytte sin faktiske position som regeringschef eller hendes moralske myndighed til at stoppe eller forhindre udfoldelsen af begivenhederne i delstaten Rakhine; der henviser til, at de civile myndigheder også har bidraget til begå masseforbrydelser gennem deres handlinger og undladelser, navnlig ved at udbrede falske fortællinger, bestride Tatmadaw's handlinger, blokere for uafhængige undersøgelser og overvåge tilintetgørelse af bevismateriale;
- J. der henviser til, at ICC den 8. september 2018 fastslog, at den kan udøve jurisdiktion vedrørende den påståede deportation af rohingyaer fra Myanmar til Bangladesh;
- K. der henviser til, at de sociale medieplatforme er blevet anvendt i Myanmar til at sprede smædekampagner og konspirationsteorier rettet mod rohingyaer og muslimer i landet;

Torsdag den 13. september 2018

- L. der henviser til, at rohingyaerne udgør den største procentdel af muslimer i Myanmar, og at størstedelen af dem bor i delstaten Rakhine; der henviser til, at et forsigtigt skøn anslår dødstallet til 10 000; der henviser til, at mere end 7 00 000 rohingyaer siden august 2017 er flygtet til sikkerhed i Bangladesh, og at ca. 5 00 000 heraf er børn, hvoraf mange er rejst alene, efter at deres forældre er blevet dræbt, eller efter at de er blevet adskilt fra deres familier;
1. fordømmer på det kraftigste de vilkårlige anholdelser og domfældelser af journalisterne Wa Lone og Kyaw Soe Oo for at rapportere om situationen i delstaten Rakhine; opfordrer myndighederne i Myanmar til at løslade dem omgående og uden betingelser og til at frafalde alle anklager mod dem og alle personer, der tilbageholdes vilkårligt, blot fordi de udøver deres rettigheder og friheder, herunder politiske fanger, menneskerettighedsforkæmpere, journalister og mediefolk;
 2. fordømmer alle tilfælde af intimidering, chikane eller begrænsning af ytringsfriheden, navnlig fra Myanmar's militær- og sikkerhedsstyrkers side; understreger, at mediefrihed og kritisk journalistik er væsentlige støtter for demokratiet, fremme af god regeringsførelse, gennemsigtighed og ansvarlighed, og opfordrer myndighederne i Myanmar til at sikre passende betingelser for journalister og mediefolk, så de kan udføre deres arbejde uden frygt for intimidering eller chikane, uberettiget anholdelse eller retsforfølgning;
 3. gentager sin opfordring til regeringen i Myanmar om at ændre sin beslutning om at indstille sit samarbejde med FN's særlige rapportør om menneskerettighedssituationen i Myanmar og til at give nationale og internationale medieorganisationer, menneskerettighedsforkæmpere, uafhængige observatører og humanitære organisationer, navnlig FN's særlige rapportør, fuld og uhindret adgang til delstaten Rakhine og garantere mediepersonalets sikkerhed;
 4. er dybt bekymret over misbruget af repressive retsregler, der begrænser ytringsfriheden; opfordrer myndighederne i Myanmar til at ophæve, revidere eller ændre alle love, herunder loven om statshemmeligheder fra 1923, som ikke er i overensstemmelse med internationale standarder, og som kriminaliserer og krænker retten til ytringsfrihed, forsamlingsfrihed og foreningsfrihed; opfordrer regeringen i Myanmar til at sikre, at al lovgivning overholder internationale standarder og forpligtelser;
 5. fordømmer på det kraftigste de omfattende og systematiske angreb på rohingyafolket, der er blevet begået i delstaten Rakhine af Tatmadaw og andre sikkerhedsstyrker i Myanmar, som ifølge IFFMM udgør folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden og krigsforbrydelser — de alvorligste krænkelser af menneskerettighederne; er dybt bekymret over, at de krænkelser af menneskerettighederne, som regeringen i Myanmar giver plads til, tager til i grovhed og omfang;
 6. gentager sin fortsatte støtte til rohingyafolket; opfordrer endnu en gang regeringen i Myanmar og sikkerhedsstyrkerne til øjeblikkeligt at sætte en stopper for de fortsatte tilfælde af krænkelser, drab, ødelæggelse af ejendom og seksuel vold mod rohingyafolket og etniske minoriteter i den nordlige del af Myanmar og til at sikre, at der hersker sikkerhed og retsstatsforhold i Myanmar, navnlig i delstaterne Rakhine, Kachin og Shan; minder Myanmar's myndigheder om deres internationale forpligtelser til at efterforske og retsforfølge de ansvarlige; opfordrer indtrængende regeringen i Myanmar og statsrådgiver Aung San Suu Kyi til utvetydigt at fordømme enhver tilskyndelse til had og til at bekæmpe social diskrimination og fjendtligheder mod rohingyafolket og andre minoritetsgrupper;
 7. noterer sig IFFMM's konklusioner og støtter dens anbefalinger; glæder sig over den nylige afgørelse om, at ICC har kompetence vedrørende den påståede deportation af rohingyaer fra Myanmar til Bangladesh; anerkender imidlertid, at der fortsat kræves en anmodning fra FN's Sikkerhedsråd til ICC om en undersøgelse af det fulde omfang af menneskerettighedskrænkelserne; opfordrer ICC's chefanklager til at indlede en forundersøgelse i denne henseende; opfordrer FN's Sikkerhedsråd til straks at indbringe situationen i Myanmar for ICC; støtter kravet fra IFFMM og ASEAN's parlamentarikere for menneskerettigheder (APHR) om, at de ansvarlige militærgeneraler bliver gjort til genstand for efterforskning og retsforfølgning;
 8. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til i multilaterale fora at arbejde for, at gerningsmændene til forbrydelserne i Myanmar bliver stillet til ansvar; opfordrer EU og medlemsstaterne til at gå forrest i FN's Sikkerhedsråd hvad angår den reaktion, der anmodes om, med henblik på at få situationen indbragt for ICC, samt til at gå forrest i FN's Generalforsamling og ved den kommende 39. samling i FN's Menneskerettighedsråd og øge deres indsats for hurtigt at etablere en international, upartisk og uafhængig ansvarlighedsmekanisme til støtte for undersøgelse af påståede masseforbrydelser og retsforfølgning af de ansvarlige;

Torsdag den 13. september 2018

9. gentager sin opfordring til FN's Sikkerhedsråd om at indføre en omfattende global våbenembargo mod Myanmar, suspendere al direkte og indirekte levering, salg eller overførsel, herunder transit og omladning af alle våben, al ammunition og andet militær- og sikkerhedsudstyr, samt tilbud om uddannelse eller anden militær eller sikkerhedsmæssig bistand; opfordrer indtrængende FN's Sikkerhedsråd til at vedtage målrettede individuelle sanktioner, herunder rejseforbud og indefrysning af aktiver, mod dem, der ser ud til at være ansvarlige for alvorlige forbrydelser i henhold til folkeretten;
 10. opfordrer Kommissionen til at overveje en undersøgelse inden for rammerne af de mekanismer, der er fastsat i "alt undtagen våben"-aftalen, med henblik på at revidere de handelspræferencer, Myanmar nyder godt af;
 11. glæder sig over, at Rådet den 26. april 2018 vedtog en retlig ramme for målrettede restriktive foranstaltninger over for embedsmænd, der er ansvarlige for alvorlige menneskerettighedskrænkelser, og styrkelse af EU's våbenembargo og en første liste over udpegelser oprettet den 25. juni 2018; opfordrer indtrængende Rådet til at indføre rejseforbud, målrettede finansielle sanktioner og indefrysning af aktiver over for de embedsmænd i Myanmar, som er udpeget af IFFMM som ansvarlige for masseforbrydelserne;
 12. minder om, at tusindvis af rohingyaer, hvoraf mange er børn, er internt fordrevne og har et akut behov for humanitær bistand og beskyttelse; kræver øjeblikkelig og uhindret adgang til levering af humanitær bistand i hele landet; insisterer på, at regeringen i Myanmar garanterer en sikker, frivillig og værdig tilbagevenden fuldt overvåget af FN for dem, der ønsker at vende tilbage til deres land;
 13. opfordrer EU, dets medlemsstater og det internationale samfund til at adressere behovet for øget og langsigtet humanitær bistand til rohingyafolket i Bangladesh og deres værtssamfund;
 14. minder om, at voldtægt og seksuel vold har været et tilbagevendende træk ved overgrebene på civilbefolkningen i delstaterne Kachin, Rakhine og Shan; opfordrer EU, navnlig Kommissionens afdeling for civilbeskyttelse og humanitære bistandsforanstaltninger (ECHO), og EU-medlemsstaterne til at sikre forbedringer af beskyttelsen af rohingyapiger og -kvinder mod kønsbaseret vold;
 15. minder om behovet for læge- og psykologbistand i flygtningelejrene, navnlig skræddersyet bistand til udsatte grupper, herunder kvinder og børn; opfordrer til mere omfattende støttetjenester for ofre for voldtægt og seksuelle overgreb;
 16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Myanmar's regering og parlament, statsrådgiver Aung San Suu Kyi, Bangladesh's regering og parlament, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen, EU-medlemsstaternes regeringer og parlamenter, ASEAN's generalsekretær, ASEAN's Mellemstatslige Menneskerettighedskommission, FN's særlige rapportør for menneskerettighedssituationen i Myanmar, FN's højkommisær for flygtninge og FN's Menneskerettighedsråd.
-

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0346

Cambodja, især sagen om Kem Sokha

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om Cambodja, især sagen om Kem Sokha (2018/2842(RSP))

(2019/C 433/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Cambodja, særligt beslutning af 14. september 2017⁽¹⁾ og 14. december 2017⁽²⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 26. februar 2018 om Cambodja,
- der henviser til erklæringen fra talsmanden for næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigs-
sanliggende og sikkerhedspolitik (NF/HR) af 30. juli 2018 om parlamentsvalget i Cambodja,
- der henviser til Kommissionens og Tjenesten for EU's Optræden Udadtils (EU-Udenrigstjenestens) evalueringsmission til Cambodja
fra den 5. til den 11. juli 2018,
- der henviser til EU-retningslinjerne vedrørende menneskerettighedsforkæmpere fra 2008,
- der henviser til erklæringen fra talspersonen for EU-Udenrigstjenesten af 16. november 2017 om opløsning af Cambodjas natio-
nale redningsparti (National Rescue Party),
- der henviser til samarbejdsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Cambodja fra 1997,
- der henviser til EU's lokale erklæring af 22. februar 2017 om den politiske situation i Cambodja, og erklæringerne fra talsmanden
for EU's delegation af 25. august 2017 og 3. september 2017 om begrænsninger af det politiske rum i Cambodja,
- der henviser til FN's Menneskerettighedsråds resolution 36/32 af 29. september 2017 og generalsekretærens rapport af 2. februar
2018,
- der henviser til rapporten fra udvalget om parlamentsmedlemmers menneskerettigheder og beslutningerne fra Den Interparlamen-
tariske Unions bestyrelse fra marts 2018,
- der henviser til FN's generalforsamlings resolution A/RES/53/144 af 8. marts 1999 om retten for individer og samfundsgrupper til
at fremme og beskytte universelt anerkendte menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til Paris-fredsftalerne fra 1991, hvori der i artikel 15 er nedfældet et tilsagn om at værne om menneskerettighederne
og de grundlæggende frihedsrettigheder i Cambodja, herunder fra internationale signatarers side,
- der henviser til Den Internationale Arbejdsorganisations konvention om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere
sig,
- der henviser til den cambodjanske forfatning, navnlig artikel 41, i hvilken bestemmelserne om retten til ytrings- og forsamlingsfri-
hed er nedfældet, til artikel 35 om retten til politisk deltagelse og til artikel 80 om parlamentarisk immunitet,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0348.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0497.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til verdenserklæringen om menneskerettighederne af 10. december 1948,
 - der henviser til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder fra 1966,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 135, stk. 5, og artikel 123, stk. 4,
- A. der henviser til, at Kem Sokha, der er formand for Cambodja National Rescue Parti (CNRP), blev arresteret den 3. september 2017, og at højesteret den 16. november 2017 meddelte, at partiet var blevet opløst ved afslutningen af en endagshøring; der henviser til, at højesteret også har forbudt 118 CNRP-politikere at være politisk aktive i fem år;
- B. der henviser til, at det siddende cambodjanske folkeparti fik 100 % af pladserne ved valget til nationalforsamlingen, der blev afholdt den 29. juli 2018, og ved senatsvalget, der blev afholdt den 25. februar 2018,
- C. der henviser til, at retten til politisk deltagelse er forankret i artikel 35 i Cambodjas forfatning; der henviser til, at loven om politiske partier, der blev ændret i 2017, indeholder en række restriktioner med hensyn til oppositionspartiets deltagelse, herunder opløsning af partier, hvis ledere ikke har en ren straffeattest;
- D. der henviser til, at der ved valget i Cambodja i 2018 de facto ikke var nogen konkurrence, og at valget ikke opfyldte de internationale minimumsstandarder for afholdelse af demokratiske valg; der henviser til, at Den Europæiske Union og Amerikas Forenede Stater suspenderede deres finansielle bistand til den cambodjanske nationale valgkomité og afslog at observere valget;
- E. der henviser til, at beslutningen om at opløse CNRP var et væsentligt skridt i retning af at skabe en autoritær stat; der henviser til, at Cambodjas politiske struktur ikke længere kan betragtes som et demokrati;
- F. der henviser til, at den cambodjanske regering traf vidtrækkende foranstaltninger for at sikre, at det siddende cambodjanske folkeparti reelt ikke ville møde nogen modstand hverken ved valget til senatet eller nationalforsamlingen;
- G. der henviser til, at Kem Sokha i forbindelse med sin anholdelse den 3. september 2017 blev anklaget for forræderi i henhold til artikel 443 i den cambodjanske straffelov, på trods af hans parlamentariske immunitet; der henviser til, at erklæringer fra den cambodjanske regering satte hans ret til en retfærdig rettergang samt formodningen om uskyld på spil; der henviser til, at han kan se frem til at blive idømt op til 30 års fængsel, hvis han kendes skyldig; der henviser til, at retspræsidenten, Dith Munt, er medlem af regeringspartiets stående udvalg;
- H. der henviser til, at de cambodjanske myndigheder den 28. august 2018 løslod 14 medlemmer af CNRP, efter at de havde fået en kongelig benådning; der henviser til, at denne benådning er knyttet til frigivelsen af en halv snes aktivister og journalister;
- I. der henviser til, at Kem Sokha blev tilbageholdt i mere end et år uden rettergang; der henviser til, at FN's arbejdsgruppe om vilkårlig tilbageholdelse erklærede, at Kem Sokhas varetægtsfængsling var "vilkårlig" og "politisk motiveret"; der henviser til, at han blev løsladt mod kaution den 10. september 2018; der henviser til, at han ikke er i stand til at forlade området omkring sit hus og ikke må kommunikere med andre medlemmer af oppositionen eller medierne;
- J. der henviser til, at anholdelsen og tilbageholdelsen af Kem Sokha skete på baggrund af udbredt og systematisk undertrykkelse af politiske og valgmæssige rettigheder i Cambodja; der henviser til, at der har været en støt stigning i antallet af anholdelser og tilbageholdelser af medlemmer af den politiske opposition og af politiske kommentatorer; der henviser til at den tidligere præsident for CNRP, Sam Rainsy, blev dømt for injurier og nu bor i eksil;
- K. der henviser til, at de cambodjanske myndigheder også har slået hårdt ned på journalister og reportere, der dækker angrebene på oppositionspartierne; der henviser til, at den 69-årige prisvindende filmskaber James Ricketson er et af ofre for disse angreb på medierne; der henviser til, at James Ricketson blev arresteret for at flyve en drone over et møde afholdt af oppositionspartiet i juni 2017; der henviser til, at James Ricketson er blevet idømt seks års fængsel i hovedstaden Phnom Penh på grund af anklager om spionage;

Torsdag den 13. september 2018

- L. der henviser til, at der har været en hårdhændet undertrykkelse af de uafhængige medier; der henviser til, at de sociale medier også er blevet udsat for angreb; der henviser til, at regeringen i maj 2018 udstedte en forordning om begrænsning af retten til ytrings-, presse- og trykkefrihed og bemyndigede regeringen til at overvåge netværk af sociale medier for at afsløre og bringe protester på nettet i Cambodja til tavshed;
- M. der henviser til, at fagforeninger, menneskerettighedsaktivister og civilsamfundsorganisationer opererer inden for et stadig mere begrænset spillerum i Cambodja og udsættes for chikane, intimidering og vilkårlige anholdelser; der henviser til, at den ændrede lov fra 2015 om associering og ikke-statslige organisationer i alvorlig grad begrænser forenings- og ytringsfriheden, blandt andet ved at indføre statslig kontrol og censur over NGO'ernes arbejde; der henviser til, at fagforeningsloven begrænser foreningsfriheden og skaber unødvendige hindringer og byrder i relation til registreringsprocedurer og fagforeningernes aktioner;
- N. der henviser til, at fem menneskerettighedsforkæmpere, der er tilknyttet den cambodjanske organisation for menneskerettigheder og udvikling (HADOC), Nay Vanda, Ny Sokha, Yi Soksan, Lim Mony og Ny Chakrya, er anklaget for at bestikke et vidne og for at være medskyldige i at bestikke et vidne; der henviser til, at fem menneskerettighedsforkæmpere tilbragte 14 måneder i varetægtsfængsel forud for deres løsladelse mod kaution;
- O. der henviser til, at Cambodja drager fordel af den gunstigste ordning, der er til rådighed under EU's generelle toldpræferenceordning (GSP), nemlig "alt undtagen våben-ordningen" (EBA); der henviser til, at EU har afsat op til 410 mio. EUR til Cambodja til udviklingssamarbejde for perioden 2014-2020, hvoraf 10 mio. EUR går til at støtte valgreformen i Cambodja, og at udbetalingen heraf i øjeblikket er suspenderet;
- P. der henviser til, at FN's general-sekretær i juli mindede om, at en inklusiv og pluralistisk politisk proces fortsat er afgørende for at sikre de fremskridt, som Cambodja gør med hensyn til at konsolidere freden;
- Q. der henviser til, at der endnu ikke er fundet en løsning på konflikter vedrørende sukkerplantager; der henviser til, at der fortsat er bekymring med hensyn til tvangsudsættelser fra land, vedvarende straffrihed for sådanne handlinger og den alvorlige situation i de berørte samfund; der henviser til, at den cambodjanske regering ikke har tilsluttet sig EU's mandat for revisionsprocessen for sukkerrør;
1. bemærker, at Kem Sokha blev løsladt fra fængsel på strenge betingelser; fordømmer det forhold, at Kem Sokha er blevet placeret i husarrest; opfordrer til, at alle anklager mod Kem Sokha frafaldes, og at han øjeblikkeligt løslades uden betingelser; opfordrer endvidere til, at andre politisk motiverede anklager og afgørelser over for oppositionspolitikere, herunder Sam Rainer, straks henlægges;
2. er bekymret over Kem Sokhas sundhedstilstand og opfordrer de cambodjanske myndigheder til at give ham mulighed for at modtage passende lægebehandling; anmoder regeringen om at give Kem Sokha mulighed for at møde udenlandske diplomater, FN-tjenestemænd og menneskerettighedsobservatører;
3. udtrykker sin overbevisning om, at valget i Cambodja ikke kan betragtes som frit og retfærdigt; udtrykker alvorlig bekymring over gennemførelsen og resultaterne af valget i Cambodja i 2018, som ikke har ført til en troværdig proces og i vid udstrækning er blevet fordømt af det internationale samfund;
4. tilskynder den cambodjanske regering til at arbejde hen imod en styrkelse af demokratiet og retsstatsprincippet samt til at respektere menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder, hvilket indbefatter en fuldstændig overholdelse af de forfatningsmæssige bestemmelser om pluralisme og forenings- og ytringsfrihed; opfordrer endvidere den cambodjanske regering til at ophæve alle de seneste ændringer af forfatningen, straffeloven, loven om politiske partier, fagforeningsloven, loven om NGO'er og alle andre dele af lovgivningen, der begrænser ytringsfriheden og de politiske friheder, der ikke fuldt ud er i overensstemmelse med Cambodjas forpligtelser og de internationale standarder;
5. understreger, at en troværdig demokratisk proces kræver et miljø, hvor de politiske partier, civilsamfundet og medierne kan udøve deres legitime funktioner uden frygt, trusler eller vilkårlige begrænsninger; opfordrer regeringen til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at opløsningen af Det Nationale Redningsparti CNRP hurtigt omstødes;

Torsdag den 13. september 2018

6. gentager sin opfordring til den cambodjanske regering om at sætte en stopper for alle former for chikane, misbrug og politisk motiverede kriminelle anklager imod medlemmer af den politiske opposition, menneskerettighedsforkæmpere, fagforeningsfolk og forkæmpere for arbejdstagerrettigheder, jordrettigheder og andre civilsamfundsaktivister og journalister m.fl.; opfordrer Cambodjas regering til omgående at løslade samtlige borgere, der er blevet tilbageholdt for at udøve deres menneskerettigheder, herunder James Ricketson, og til at ophæve samtlige anklager mod dem;
 7. støtter afgørelsen om at suspendere EU's valgstøtte til Cambodja; minder om de nationale og de internationale forpligtelser, hvad angår de demokratiske principper og grundlæggende menneskerettigheder, som Cambodja har forpligtet sig til at overholde; opfordrer indtrængende den cambodjanske regering til at indlede reformer med henblik på at fremme demokratiet og anvende internationalt anerkendte minimumsstandarder for fremtidige valgprocedurer, herunder afholdelsen af frie og retfærdige valg med flere partier, oprettelsen af en virkelig uafhængig national valgkomité og inddragelse af NGO'er og de uafhængige medier i valgovervågning og -rapportering;
 8. minder den cambodjanske regering om, at den skal leve op til sine forpligtelser, hvad angår de demokratiske principper og de grundlæggende menneskerettigheder, der er væsentlige elementer i samarbejdsaftalen mellem EU og Cambodja og betingelserne i henhold til EBA;
 9. bifalder den nylige EU/EBA-undersøgelsesmission til Cambodja og opfordrer Kommissionen til snarest muligt at indberette konklusionerne til Parlamentet; opfordrer Kommissionen til at overveje eventuelle konsekvenser i forbindelse med de handelspræferencer, som Cambodja nyder godt af, herunder indledning af en undersøgelse under de mekanismer, der findes inden for rammerne af EBA;
 10. opfordrer EU-Udenrigstjenesten og Kommissionen til at udarbejde en liste over personer, der er ansvarlige for opløsningen af oppositionen og andre alvorlige menneskerettighedskrænkelser i Cambodja med henblik på at indføre mulige visumrestriktioner over for disse personer og indefrysning af deres aktiver;
 11. opfordrer næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til nøje at overvåge situationen i Cambodja; opfordrer EU-Udenrigstjenesten og medlemsstaterne til at træffe foranstaltninger og gå i spidsen for indsatsen på den kommende 39. samling i FN's Menneskerettighedsråd med henblik på vedtagelse af en stærk resolution til imødegåelse af menneskerettighedssituationen i Cambodja;
 12. opfordrer den cambodjanske regering til at forny aftalememorandummet med FN's Højkommissariat for Menneskerettigheder (OHCHR) i Cambodja, da det udløber den 31. december 2018;
 13. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's Udenrigstjeneste, generalsekretæren for ASEAN, medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Cambodjas regering og parlament.
-

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0350

Brandene ved Mati i Attika-regionen i Grækenland i juli 2018 og EU's indsats

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om brandene ved Mati i Attika-regionen i Grækenland i juli 2018 og EU's indsats (2018/2847(RSP))

(2019/C 433/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 174 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
 - der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (COM(2017)0772),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond⁽¹⁾,
 - der henviser til FN's rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC) og Parisaftalen, som blev vedtaget ved afgørelse 1/CP.21 på den 21. partskonference (COP 21) under UNFCCC, samt den 11. samling i den partskonference, der tjener som møde for parterne i Kyotoprotokollen (CMP 11), som afholdtes i Paris, Frankrig, fra den 30. november til den 11. december 2015,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til brandene ved Mati i den græske region Attika i juli 2018, der tragisk medførte 99 dødsfald og hundredvis af tilskadekomne;
- B. der henviser til, at de omtalte brande har ødelagt huse, hvilket har betydet, at flere hundrede mennesker skulle evakueres, har forvoldt alvorlig skade på lokal og regional infrastruktur samt miljøet, hvilket har haft konsekvenser for landbruget, og har ramt den erhvervsmæssige aktivitet, bl.a. turisme-, hotel- og restaurationsbranchen;
- C. der henviser til, at situationer med ekstrem tørke og skovbrande er steget i antallet, alvorligheden og kompleksiteten og har konsekvenser overalt i Europa og forværres af klimaændringer;
- D. der henviser til, at investeringer i bekæmpelse af klimaændringer er et vigtigt led i forebyggelsen af katastrofer som tørker og brande;
- E. der henviser til, at Grækenland, Sverige og Letland alle anmodede om EU-støtte gennem EU's civilbeskyttelsesmekanisme i sommeren 2018 på grund af brande;
1. udtrykker sin dybeste medfølelse med familierne til alle de mennesker, der mistede livet under brandene i Attika-regionen;
 2. udtrykker sin sympati med alle de indbyggere, der er blevet ramt af brandene i Attika-regionen;
 3. hylder den opofrelse, som er blevet udvist af brandfolkene, kystvagterne, frivillige og andre, der satte livet på spil for at slukke ilden og redde deres medborgere;

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

Torsdag den 13. september 2018

4. fremhæver den rolle, som EU's civilbeskyttelsesmekanisme spiller med hensyn til leveringen af fly, køretøjer, lægeligt personale og brandmænd fra hele Den Europæiske Union;
5. minder om, at midler fra forskellige EU-fonde, eksempelvis EU's Solidaritetsfond, kan anvendes til at genoprette vigtig infrastruktur samt til oprydningsforanstaltninger efter en naturkatastrofe;
6. gentager betydningen af EU-samhørighedsmidler til brandbekæmpelse og nødberedskab og opfordrer medlemsstaterne til i fuld grad at gøre brug af disse finansieringsmidler og til at oplyse offentligheden om risikoen for skovbrande;
7. understreger behovet for mere videnskabelig forskning i mekanismer til risikovurdering, forebyggelsessystemer og systemer for tidlig påvisning samt andre midler til bekæmpelse af disse fænomener og behovet for bedre udveksling af erfaringer og bedste praksis blandt regioner og medlemsstater;
8. fremhæver, at der i et dokument offentliggjort af Den Meteorologiske Verdensorganisation den 1. august 2018⁽²⁾ fremlægges dokumentation for, at hedeølgen i Europa i 2018 var forbundet med klimaændringer; opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte mål og gennemføre klimapolitikker, som opfylder de forpligtelser, der blev indgået i Paris COP 21-aftalen;
9. understreger nødvendigheden af at sikre forebyggelse af oversvømmelser i de områder, der har været ramt af skovbrande, for at undgå yderligere katastrofer;
10. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til risikoen for skovbrande og til økosystembaseret skovforvaltning og landskabspleje, når den evaluerer nuværende EU-foranstaltninger såsom EU's skovstrategi og EU's strategi for tilpasning til klimaændringer, og til at justere disse strategier, hvis der identificeres nogen huller;
11. opfordrer Rådet og Kommissionen til sammen med Parlamentet at afslutte de interinstitutionelle forhandlinger om den nye EU-civilbeskyttelsesmekanisme og oprettelsen af rescEU inden udgangen af 2018;
12. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Regionsudvalget, medlemsstaternes regeringer samt de regionale myndigheder i de områder, som er berørt af brandene.

⁽²⁾ <https://public.wmo.int/en/media/news/july-sees-extreme-weather-high-impacts>

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0351

Truslen om nedrivning af Khan al-Ahmar og andre beduinlandsbyer

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om faren for nedrivning af Khan al-Ahmar og andre beduinlandsbyer (2018/2849(RSP))

(2019/C 433/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om den israelsk-palæstinensiske konflikt,
 - der henviser til redegørelsen af 7. september 2018 fra næstformanden for Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Federica Mogherini, om den seneste udvikling vedrørende den planlagte nedrivning af Khan al-Ahmar,
 - der henviser til EU's retningslinjer om den humanitære folkeret,
 - der henviser til den fælles erklæring af 10. september 2018 fra Frankrig, Tyskland, Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige om landsbyen Khan al-Ahmar,
 - der henviser til den fjerde Genèvekonvention af 1949, særlig artikel 49, 50, 51 og 53,
 - der henviser til halvårsrapporten om nedrivninger og konfiskeringer af EU-finansierede opførelser på Vestbredden, herunder i Øst-jerusalem, januar-juni 2018, offentliggjort af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil den 24. august 2018,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123, stk. 2 og 4,
- A. der henviser til, at den israelske Højesteret den 5. september 2018 afviste andragenderne fra indbyggerne i Khan al-Ahmar; der henviser til, at Højesteretten fastslog, at de relevante myndigheder er bemyndiget til at gennemføre planen for forflyttelse af indbyggerne i Jahalin Vest; der henviser til, at Højesteretten gav de israelske myndigheder tilladelse til at gå videre med nedrivningsplanerne for Khan al-Ahmar;
- B. der henviser til, at Khan al-Ahmar er et af de 46 beduinsamfund, som FN anser for at være i fare for at blive tvangsflyttet i den centrale del af Vestbredden; der henviser til, at dette samfund udgøres af 32 familier på i alt 173 personer, herunder 92 mindreårige; der henviser til, at den israelske hær har udstedt nedrivningsordre for samtlige bygninger i landsbyen;
- C. der henviser til, at Højesteretten i 2010 afgjorde, at samtlige bygninger i Khan al-Ahmar var blevet ulovligt opført i strid med planlægningslove og -vedtægter og derfor skulle rives ned; der henviser til, at Højesteretten også understregede, at de israelske myndigheder var nødt til at finde et egnet alternativ til skolen og til beboerne; der henviser til, at staten Israel skriftligt har tilkendegivet, hvad den agter at stille til rådighed for de familier, der vil overgå til Jahalin Vest (Abu Dis), hvilket indebærer opførelse af endnu en tilflytningsbebyggelse øst for Jeriko; der henviser til, at beboerne i Khan al-Ahmar har nægtet at blive flyttet;
- D. der henviser til, at tvangsforflyttelse af indbyggere i et besat område af andre grunde end hensyn til befolkningens sikkerhed eller tungtvejende militære forhold er forbudt i henhold til den Fjerde Genèvekonvention og udgør en alvorlig overtrædelse af den humanitære folkeret;
- E. der henviser til, at de israelske myndigheder håndhæver såre restriktive regler for byggeri udført af de palæstinensiske indbyggere i Område A på Vestbredden; der henviser til, at disse regler gør det nærværende umuligt for palæstinenserne at opføre lovligt byggeri i området og anvendes som et middel til at tvangsudsætte palæstinensere og udvide bosættelsesaktiviteterne; der henviser til, at de israelske bosættelser er ulovlige i henhold til folkeretten og udgør en enorm hindring for fredsbestræbelserne; der henviser til, at enhver tredjepart, herunder EU-medlemsstaterne, ifølge folkeretten har pligt til ikke at anerkende, støtte eller hjælpe med bosættelser i et besat område samt pligt til effektivt at modsætte sig dem;

Torsdag den 13. september 2018

- F. der henviser til, at Khan al-Ahmar ligger i korridorområdet E1 på den besatte Vestbred; der henviser til, at opretholdelse af status quo på dette område er af afgørende betydning for, at tostatsløsningen kan blive levedygtig, og for, at der i fremtiden kan etableres en sammenhængende og levedygtig palæstinensisk stat; der henviser til, at Europa-Parlamentet gentagne gange har gjort indsigelse mod alle foranstaltninger, der underminerer levedygtigheden af en tostatsløsning, og har opfordret begge parter til gennem politikker og handlinger at vise et oprigtigt engagement i en tostatsløsning for at genoprette tilliden;
- G. der henviser til, at ti EU-medlemsstater støtter humanitære programmer i Khan al-Ahmar, herunder opførelse af en grundskole, og at EU-finansieret humanitær bistand til en anslået værdi af 3 15 000 EUR er nu i fare;
- H. der henviser til, at kontoret for EU's repræsentant i Palæstina oplyser, at destruktions- og overtagelsen af palæstinensisk ejendom på den besatte Vestbred, herunder i Østjerusalem, fortsatte ufortrødent i første halvår af 2018; der henviser til, at nedrivningen af Khan al-Ahmar risikerer at skabe en negativ præcedens for snevis af andre beduinsamfund på Vestbredden;
1. tilslutter sig opfordringen fra den højtstående repræsentant, Frankrig, Tyskland, Italien, Spanien og Det Forenede Kongerige til den israelske regering om at opgive forflyttelsesplanen, der vil medføre nedrivning af Khan al-Ahmar og tvangsflytning af dens indbyggere til en anden lokalitet; anser det for at være af største betydning, at EU fortsat taler med én stemme i denne sag;
 2. advarer de israelske myndigheder om, at en nedrivning af Khan al-Ahmar og en tvangsforflyttelse af byens indbyggere vil være en alvorlig overtrædelse af den humanitære folkeret;
 3. udtrykker sin bekymring over indvirkningen af en nedrivning af Khan al-Ahmar, hvad der yderligere vil true tostatsløsningens levedygtighed og undergrave udsigterne til fred; gentager, at beskyttelsen og opretholdelsen af tostatsløsningens levedygtighed er den umiddelbare prioritet i EU-politikker og -foranstaltninger vedrørende den israelsk-palæstinensiske konflikt og fredsprocessen i Mellemøsten;
 4. fastholder, at såfremt nedrivningen af Khan al-Ahmar og udsættelsen af beboerne finder sted, skal EU's svar stå i forhold til alvoren af dette skridt og stå i forlængelse af Unionens mangeårige støtte til lokalsamfundet i Khan al-Ahmar; opfordrer den højtstående repræsentant til at skærpe tonen over for de israelske myndigheder angående fuld respekt for den palæstinensiske befolknings rettigheder i Område C og til at kræve kompensation fra Israel for nedrivningen af EU-finansieret infrastruktur;
 5. opfordrer den israelske regering til at sætte en øjeblikkelig stopper for sin politik vedrørende trusler om nedrivning og tvangsudsættelser mod beduinsamfundene i Negev-ørkenen og i Område C på den besatte Vestbred; understreger, at nedrivningen af boliger, skoler og anden infrastruktur af vital betydning i det besatte palæstinensiske område er illegal i henhold til den humanitære folkeret;
 6. minder om, at Israel bærer det fulde ansvar for at tilsure de fornødne tjenesteydelser, herunder undervisning, sundhedspleje og velfærd, til mennesker der lever under israelsk besættelse, som fastsat i den Fjerde Genèvekonvention;
 7. er stadig overbevist om, at den eneste varige løsning på konflikten i Mellemøsten er to demokratiske stater, Israel og Palæstina, der lever i fred side om side inden for sikre og anerkendte grænser med udgangspunkt i 1967-græsen og med Jerusalem som hovedstad for begge stater; fordømmer enhver ensidig beslutning eller handling, der kan undergrave mulighederne for denne løsning;
 8. opfordrer de israelske myndigheder til straks at standse og ændre deres bosættelsespolitik; opfordrer EU til at stå fast i relation til dette spørgsmål;
 9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, næstformanden i Kommissionen/Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, EU's særlige repræsentant for fredsprocessen i Mellemøsten, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FN's generalsekretær, FN's særlige koordinator for fredsprocessen i Mellemøsten, Knesset og Israels regering, præsidenten for Den Palæstinensiske Myndighed og Det Palæstinensiske Lovgivende Råd.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0352

En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi (2018/2035(INI))

(2019/C 433/18)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi (COM(2018)0028),
- der henviser til Kommissionens rapport af 16. januar 2018 om miljøbelastningen fra brugen af oxo-nedbrydeligt plast, herunder oxo-nedbrydelige plastbæreposer (COM(2018)0035),
- der henviser til Kommissionens meddelelse og arbejdsdokument af 16. januar 2018 om gennemførelsen af pakken om den cirkulære økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (COM(2018)0032),
- der henviser til Kommissionens arbejdsplan for miljøvenligt design for 2016-2019 (COM(2016)0773), navnlig målsætningen om at opstille mere produktspecifikke og horisontale krav på områder som holdbarhed, reparerbarhed, opgraderbarhed, produktudformning med henblik på demontering og lettere genbrug og genanvendelse,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. december 2015 med titlen »Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi« (COM(2015)0614),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/849 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/850 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/720 af 29. april 2015 om ændring af direktiv 94/62/EF med henblik på at mindske forbruget af letvægtsplastbæreposer ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽⁶⁾ (herefter »direktivet om miljøvenligt design«) og de gennemførelsesforordninger og frivillige aftaler, der er vedtaget inden for rammerne af dette direktiv,

⁽¹⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 93.

⁽²⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 100.

⁽³⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 109.

⁽⁴⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141.

⁽⁵⁾ EUT L 115 af 6.5.2015, s. 11.

⁽⁶⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 ⁽⁷⁾,
 - der henviser til Rådets konklusioner af 18. december 2017 om miljøinnovation: fremme af omstillingen til en cirkulær økonomi,
 - der henviser til Den særlige Eurobarometer-undersøgelse nr. 468 fra oktober 2017 om europæiske borgeres holdninger til miljøet,
 - der henviser til Parisaftalen om klimaændringer og den 21. partskonference (COP 21) under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer,
 - der henviser til De Forenede Nationers resolution med titlen »Ændring af vores samfund: 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling«, som blev vedtaget på FN's topmøde om bæredygtig udvikling den 25. september 2015,
 - der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽⁸⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om længere levetid for produkter: fordele for forbrugere og virksomheder ⁽⁹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. januar 2018 om international havforvaltning: en dagsorden for havenes fremtid i forbindelse med de bæredygtige udviklingsmål for 2030 ⁽¹⁰⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og til udtalelse fra Fiskeriudvalget (A8-0262/2018),
- A. der henviser til, at plast er et værdifuldt materiale, der finder udbredt anvendelse i alle værdikæder, og som er til nytte for vores samfund og økonomi, hvis det anvendes og håndteres ansvarligt;
- B. der henviser til, at den måde, hvorpå plast fremstilles, anvendes og bortskaffes i dag, har ødelæggende miljømæssige, klimamæssige og økonomiske ulemper og potentielle negative konsekvenser for både menneskers og dyrs sundhed; der henviser til, at den vigtigste udfordring således er at fremstille og anvende plast på en ansvarlig og bæredygtig måde med henblik på at nedbringe produktionen af plastaffald og mindske brugen af farlige stoffer i plast, hvor det er muligt; der henviser til, at forskning og innovation inden for nye teknologier og alternativer spiller en vigtig rolle i denne forbindelse;
- C. der henviser til, at disse ulemper giver anledning til udbredt bekymring i offentligheden, idet 74 % af EU-borgerne giver udtryk for, at de er foruroliget over de sundhedsmæssige konsekvenser af plast, og 87 % siger, at de er bekymrede over dets indvirkning på miljøet;
- D. der henviser til, at det nuværende politiske momentum bør udnyttes til at sikre overgangen til en bæredygtig cirkulær økonomi for plast, hvor det prioriteres at forebygge produktion af plastaffald i overensstemmelse med affaldshierarkiet;
- E. der henviser til, at flere medlemsstater allerede ved hjælp af nationale lovgivningsmæssige foranstaltninger har indført et forbud mod mikroplast, som bevidst tilsættes kosmetik;
- F. der henviser til, at de europæiske lande i mange år har eksporteret plastaffald, bl.a. til lande, hvor utilstrækkelige systemer til affaldshåndtering og genanvendelse forårsager miljøskader og udgør en risiko for sundheden i lokalsamfundet, navnlig blandt affaldsbehandlere;

⁽⁷⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171.

⁽⁸⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 65.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0287.

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0004.

Torsdag den 13. september 2018

- G. der henviser til, at plastaffald udgør et globalt problem, og at der er behov for internationalt samarbejde for at tage udfordringen op; der henviser til, at EU er forpligtet til at nå FN's mål for bæredygtig udvikling, hvoraf flere er relevante for bæredygtigt forbrug og bæredygtig fremstilling af plast, så påvirkningen af hav- og landmiljøet fra plast begrænses;
- H. der henviser til, at den globale årlige fremstilling af plast nåede op på 322 mio. tons i 2015 og forventes at blive fordoblet i løbet af de næste 20 år;
- I. der henviser til, at der hvert år i EU produceres 25,8 mio. tons plastaffald;
- J. der henviser til, at kun 30 % af plastaffaldet i EU indsamles med henblik på genanvendelse, og at kun 6 % af den plast, der markedsføres, er fremstillet af genanvendt plast;
- K. der henviser til, at den andel af plastaffald, der henholdsvis deponeres (31 %) og forbrændes (39 %) fortsat er høj;
- L. der henviser til, at omkring 95 % af værdien af plastmateriale til emballageformål på nuværende tidspunkt siver ud af økonomien, hvilket fører til et årligt tab på mellem 70 og 105 mia. EUR;
- M. der henviser til, at EU har et mål for genanvendelse af plastemballage på 55 % i 2030;
- N. der henviser til, at genanvendelse af plast medfører betydelige klimamæssige fordele i form af nedbringelse af CO₂-udslip;
- O. der henviser til, at der på verdensplan hvert år ender mellem 5 og 13 mio. tons plast i verdenshavene, og at det til dato skønnes, at der ligger mere end 150 mio. tons plast i havene;
- P. der henviser til, at mellem 1 50 000 og 5 00 000 tons plastaffald lander i EU's have hvert år;
- Q. der henviser til, at der ifølge undersøgelser, som FN henviser til, vil være mere plast end fisk i havene i 2050, hvis der ikke gøres noget;
- R. der henviser til, at plast udgør 85 % af henkastet affald på stranden og over 80 % af havaffald;
- S. der henviser til, at stort set alle slags plastmaterialer kan findes i havet lige fra affaldsøen i det Nordlige Stillehav, som indeholder mindst 79 000 tons plast, der flyder rundt i et område på 1,6 mio. kvadratkilometer, til klodens fjerneste områder såsom dybhavsmiljøet og Det Nordlige Ishav;
- T. der henviser til, at havaffald også har en negativ indvirkning på de økonomiske aktiviteter og den menneskelige fødevarekæde;
- U. der henviser til, at 90 % af alle havfugle sluger plastpartikler;
- V. der henviser til, at vi endnu ikke har forstået, hvor alvorlige konsekvenser plastaffald har for flora, fauna og menneskers sundhed; der henviser til, at de katastrofale konsekvenser for livet i havet er blevet dokumenteret, idet mere end 100 mio. havdyr hvert år dør som følge af plastaffald i havet;
- W. der henviser til, at løsninger til håndtering af plast i havet ikke kan isoleres fra en samlet plaststrategi; der henviser til, at artikel 48 i fiskerikontrolforordningen ⁽¹⁾, som indeholder foranstaltninger med henblik på at fremme bjærgning af tabte fiskeredskaber, er et skridt i den rigtige retning, men at dens anvendelsesområde er for begrænset, eftersom medlemsstaterne kan undtage langt størstedelen af fiskerfartøjerne fra denne forpligtelse, og gennemførelsen af rapporteringskravene fortsat er ringe;

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

Torsdag den 13. september 2018

- X. der henviser til, at det overvejes at anvende finansiering fra det europæiske territoriale samarbejde på projekter i Adriaterhavet, herunder projekter om forvaltningsredskaber og god praksis, der skal afbøde og om muligt sætte en stopper for efterladelse af fiskeredskaber i Adriaterhavet og tildele fiskerflåder en ny rolle som vagthunde på havet;
- Y. der henviser til, at medlemsstaterne har underskrevet konventionen om forebyggelse af havforurening forårsaget af skibsfartøjer (MARPOL) og bør stræbe efter, at bestemmelserne i den gennemføres fuldt ud;
- Z. der henviser til, at der forekommer spøgelsesfiskeri, når tabte eller efterladte ikke-bionedbrydelige fiskenet, ruser og liner fanger, vikler sig om, sårer, udsulter og dræber livet i havene; der henviser til, at fænomenet »spøgelsesfiskeri« er forårsaget af tab og efterladelse af fiskeredskaber; der henviser til, at fiskerikontrollforordningen indeholder et krav om obligatorisk mærkning af redskaber samt underretning om og bjærgning af tabte redskaber; der henviser til, at nogle fiskere derfor på eget initiativ bringer tabte redskaber, der bjærges fra havet, tilbage til havnen;
- AA. der henviser til, at det er vanskeligt nøjagtigt at vurdere det præcise bidrag fra akvakultur til affaldet i havet, men at det skønnes, at 80 % af havaffaldet består af plast og mikroplast, og at mellem 20 % og 40 % af dette plastaffald i havet er delvis forbundet med menneskelige aktiviteter på havet, herunder handelsskibe og krydstogtskibe, mens resten stammer fra land, og at ca. 10 % ifølge en nylig FAO-undersøgelse ⁽¹²⁾ stammer fra tabte og kasserede fiskeredskaber; der henviser til, at tabte og kasserede fiskeredskaber er én af plastaffaldets bestanddele, og at omkring 94 % af det plast, som ender i havet, lander på havbunden, hvorfor det er nødvendigt at anvende Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF), således at fiskerne kan deltage direkte i ordningerne vedrørende »fiskeri efter affald i havet«, ved at de ydes betaling, eller der tilvejebringes andre finansielle og materielle incitamenter;
- AB. der henviser til, at mellem 75 000 og 3 00 000 tons mikroplast slipper ud i miljøet i EU hvert år, herunder mikroplast, der bevidst tilsættes til plastprodukter, mikroplast, der frigøres under anvendelsen af produkter, og mikroplast, der opstår ved nedbrydning af plastprodukter;
- AC. der henviser til, at mikroplast og nanopartikler skaber specifikke offentlige politiske udfordringer;
- AD. der henviser til, at der findes mikroplast i 90 % af alt vand på flaske;
- AE. der henviser til, at det påskønnes, at Kommissionen har anmodet Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) om at undersøge det videnskabelige grundlag for at begrænse brugen af den mikroplast, som bevidst tilsættes produkter til forbrugere og erhvervsmæssig brug;
- AF. der henviser til, at det påskønnes, at Kommissionen har anmodet ECHA om at udarbejde et forslag om en mulig begrænsning af oxo-nedbrydeligt plast;
- AG. der henviser til, at indførelsen af nye egne indtægter i henhold til artikel 311 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) er underlagt en særlig lovgivningsprocedure, der kræver enstemmighed blandt medlemsstaterne og høring af Parlamentet;

Generelle bemærkninger

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen »En EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi« (COM(2018)0028), der er et skridt fremad i EU's overgang fra en lineær til en cirkulær økonomi; erkender, at plast spiller en nyttig rolle i vores økonomi og hverdag, men samtidig har betydelige ulemper; mener, at den vigtigste udfordring består i at forvalte plast på en bæredygtig måde i hele værdikæden og dermed ændre den måde, hvorpå vi fremstiller og anvender plast, således at værdien bevares i vores økonomi uden at skade miljøet, klimaet og folkesundheden;

⁽¹²⁾ Efterladte, tabte eller på anden måde kasserede fiskeredskaber.

Torsdag den 13. september 2018

2. understreger, at forebyggelse – som defineret i affaldsrammedirektivet – af plastaffald på forhånd bør have førsteprioritet i overensstemmelse med affaldshierarkiet; mener desuden, at en væsentlig styrkelse af vores genanvendelse af plast er af afgørende betydning for at kunne støtte bæredygtig økonomisk vækst og beskytte miljøet og folkesundheden; opfordrer alle interessenter til at betragte det nylige kinesiske forbud mod import af plastaffald som en mulighed for at investere i forebyggelse af plastaffald, herunder ved at anspore til genanvendelse og cirkulært produktdesign, og investere i avancerede anlæg til indsamling, sortering og genanvendelse i EU; mener, at det i den forbindelse er vigtigt at udveksle bedste praksis, navnlig for SMV'er;

3. er overbevist om, at strategien for plast også bør fungere som en løftestang, der skal stimulere nye, intelligente, bæredygtige og cirkulære forretnings-, produktions- og forbrugsmodeller, som dækker hele værdikæden i tråd med FN's mål nr. 12 for bæredygtig udvikling om bæredygtigt forbrug og bæredygtig produktion, og ved at internalisere eksterne omkostninger; opfordrer Kommissionen til at fremme en klar sammenhæng mellem Unionens affalds-, kemikalie- og produktpolitikker med henblik herpå, herunder ved at udvikle ugiftige materialekredsløb som fastsat i det syvende miljøhandlingsprogram;

4. opfordrer Kommissionen til at fastlægge en politik for den cirkulære økonomi og bioøkonomien for tiden efter 2020 på grundlag af en stærk forsknings- og innovationssøjle og til at sikre, at de nødvendige forpligtelser vil være til rådighed i den nye flerårige finansielle ramme (FFR); understreger navnlig, at det er vigtigt at forske i at udvikle innovative løsninger og forstå indvirkningen af makro-, mikro- og nanoplast på økosystemer og menneskers sundhed;

5. understreger, at der findes forskellige former for plast med forskellige anvendelsesmuligheder, og at der for de forskellige værdikæder følgelig er behov en skræddersyet og ofte produktspecifik tilgang med forskelligartede løsninger, der tager hensyn til indvirkningen på miljøet, de eksisterende alternativer og de lokale og regionale krav, og som sikrer, at forbrugernes funktionelle behov bliver opfyldt;

6. understreger, at en fælles og koordineret indsats fra alle interessenter på tværs af hele værdikæden, herunder forbrugere, er nødvendig for, at det skal kunne lykkes, og for at opnå et resultat, der er fordelagtigt for både økonomien, miljøet, klimaet og sundheden;

7. understreger, at det er et fælles ansvar at nedbringe affaldsproduktionen, og at det fortsat er en stor udfordring at omsætte generel bekymring over plastaffald til et ansvar, der påhviler os alle; fremhæver, at det i denne henseende er afgørende at udvikle nye forbrugsmønstre ved at stimulere adfærdsmæssige ændringer hos forbrugerne; opfordrer til øget forbrugeroplysning om følgevirkningerne af forurening fra plastaffald og om betydningen af forebyggelse, korrekt affaldshåndtering og eksisterende alternativer;

Fra udformning med henblik på genanvendelse til udformning med henblik på cirkularitet

8. opfordrer de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at sikre, at alle regler om produkter og affald gennemføres og håndhæves fuldstændigt og hurtigt; der henviser til, at kun 30 % af plastaffaldet i EU indsamles med henblik på genanvendelse, hvilket fører til et meget stort spild af ressourcer; understreger, at plast ikke længere vil blive accepteret på lossepladser i 2030, og at medlemsstaterne skal forvalte deres plastaffald i henhold til bestemmelserne i direktiv 2008/98/EF; minder om, at medlemsstaterne bør gøre brug af økonomiske instrumenter og andre foranstaltninger for at skabe incitamenter til anvendelse af affaldshierarkiet; understreger betydningen af separate indsamlings- og sorteringsfaciliteter med henblik på at muliggøre genanvendelse af høj kvalitet og fremme anvendelsen af sekundære råstoffer af høj kvalitet;

9. opfordrer alle interessenter i industrien til at begynde at træffe konkrete foranstaltninger nu med henblik på at sikre, at al plastemballage kan genbruges eller genanvendes på en omkostningseffektiv måde senest i 2030, sammenkoble deres mærkevareidentitet med bæredygtige og cirkulære forretningsmodeller og bruge deres markedsstyrke til at fremme og sætte skub i bæredygtige og cirkulære forbrugsmønstre; opfordrer Kommissionen til at overvåge og evaluere udviklingen, fremme bedste praksis og kontrollere miljøanprisninger for at undgå »grønvaske«;

10. mener, at civilsamfundet bør inddrages på passende vis og oplyses, således at det kan få erhvervslivet til at opfylde sine tilsagn og forpligtelser;

Torsdag den 13. september 2018

11. opfordrer indtrængende Kommissionen til at opfylde sin forpligtelse til at revidere og styrke de væsentlige krav i direktivet om emballage og emballageaffald inden udgangen af 2020 under hensyntagen til de relative egenskaber hos forskellige emballagematerialer på grundlag af livscyklusvurderinger, navnlig med hensyn til forebyggelse, og udformning med henblik på cirkularitet; opfordrer Kommissionen til at fremlægge klare, gennemførlige og effektive krav, herunder om »plastemballage, der kan genbruges og genanvendes på en omkostningseffektiv måde« og om overdreven emballering;

12. opfordrer Kommissionen til at gøre ressourceeffektivitet og cirkularitet til overordnede principper, herunder den vigtige rolle, som cirkulære materialer, produkter og systemer kan spille, også for plastprodukter, der ikke er emballage; mener, at dette bl.a. kan opnås ved udvidet producentansvar, ved at udvikle produktstandards, gennemføre livscyklusvurderinger, udvide den lovgivningsmæssige ramme om miljøvenligt design til at omfatte alle de vigtigste plastproduktgrupper, vedtage bestemmelser om miljømærkning og gennemføre metoden for produkters miljøaftryk;

Etablering af et ægte indre marked for genanvendt plast

13. bemærker, at der er forskellige årsager til den lave anvendelse af genanvendt plast i EU som følge af bl.a. lave priser på fossile brændstoffer, der delvist skyldes subsidier, manglende tillid og manglende forsyning af høj kvalitet; understreger, at et stabilt indre marked for sekundære råstoffer er en nødvendighed for at sikre overgangen til en cirkulær økonomi; opfordrer Kommissionen til at tackle de hindringer, som dette marked står over for, og skabe lige vilkår;

Kvalitetsstandarder og kontrol

14. opfordrer Kommissionen til hurtigt at forelægge kvalitetsstandarder med henblik på at opbygge tillid og stimulere markedet for sekundær plast; opfordrer indtrængende Kommissionen til ved udarbejdelsen af disse kvalitetsstandarder at tage højde for forskellige grader af genanvendelse, der er kompatible med de forskellige produkters funktioner, og samtidig beskytte folkesundheden, fødevarer-sikkerheden og miljøet; opfordrer Kommissionen til at sørge for, at der på en sikker måde anvendes genanvendte materialer i materialer, der har kontakt med fødevarer, og til at anspore til innovation;

15. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til bedste praksis i forbindelse med certificering, der foretages af en uafhængig tredjepart, og tilskynde til certificering af genanvendte materialer, eftersom kontrol er af afgørende betydning for at fremme både industriens og forbrugernes tillid til genanvendte materialer;

Genanvendt indhold

16. opfordrer alle aktører i industrien til at ændre deres offentlige tilsagn om at øge anvendelsen af genanvendt plast til formelle løfter og træffe konkrete foranstaltninger;

17. mener, at obligatoriske regler for genanvendt indhold kan være nødvendige med henblik på at fremme anvendelsen af sekundære råstoffer, idet markederne for genanvendelige materialer endnu ikke fungerer; opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre krav om et minimum af genanvendt materiale i specifikke plastprodukter, der markedsføres i EU, samtidig med at kravene til fødevarer-sikkerheden overholdes;

18. opfordrer medlemsstaterne til at overveje at indføre en reduceret merværdiafgift (moms) for produkter med genanvendt indhold;

Cirkulære udbudsprocedurer

19. understreger, at udbudsprocedurer er et væsentligt instrument i overgangen til en cirkulær økonomi, da de er i stand til at sætte skub i innovation inden for forretningsmodeller og fremme ressourceeffektive produkter og tjenesteydelser; fremhæver de lokale og regionale myndigheders rolle i denne henseende; opfordrer Kommissionen til at oprette et EU-læringsnetværk om cirkulære udbudsprocedurer med henblik på at høste erfaringer fra pilotprojekter; mener, at disse frivillige tiltag på grundlag af en grundig konsekvensanalyse kan bane vejen for bindende EU-regler og -kriterier vedrørende offentlige cirkulære udbudsprocedurer;

Torsdag den 13. september 2018

20. opfordrer medlemsstaterne til at udfase alle urimelige incitamenter, der modarbejder målet om at sikre den størst mulige genanvendelse af plast;

Samspil mellem affald og kemikalier

21. opfordrer de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at optimere kontrollen med importerede materialer og produkter for at sikre og håndhæve overholdelsen af EU's lovgivning om kemikalier og produkter;

22. henviser til Europa-Parlamentets beslutning om gennemførelsen af pakken om den cirkulære økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen;

Forebyggelse af plastaffaldsproduktion

Engangsplast

23. bemærker, at der ikke findes nogen patentløsning, der kan afhjælpe de skadelige virkninger af engangsplast på miljøet, og mener, at en kombination af frivillige og lovgivningsmæssige foranstaltninger samt en ændring af forbrugernes bevidsthed, adfærd og deltagelse derfor er nødvendig for at løse dette komplekse problem;

24. noterer sig de foranstaltninger, der allerede er truffet i nogle medlemsstater, og påskønner derfor Kommissionens forslag om en særlig lovgivningsmæssig ramme, som skal mindske indvirkningen af visse plastprodukter på miljøet, navnlig engangsplast; mener, at dette forslag bør bidrage til en betydelig nedbringelse af mængden af havaffald, hvoraf over 80 % stammer fra plast, hvilket dermed vil bidrage til at nå målet på 2030-dagsordenen for bæredygtig udvikling om forebyggelse og væsentlig nedbringelse af alle former for havforurening;

25. mener, at det er vigtigt, at denne ramme tilbyder de kompetente myndigheder i medlemsstaterne et ambitiøst sæt foranstaltninger, som er forenelige med det indre markeds integritet, skaber en konkret og positiv miljømæssig og socioøkonomisk virkning og sikrer forbrugerne den nødvendige funktionalitet;

26. erkender, at nedbringelse og begrænsning af engangsplast kan skabe muligheder for bæredygtige forretningsmodeller;

27. henviser til det igangværende arbejde i henhold til den almindelige lovgivningsprocedure om dette forslag;

28. understreger, at der er forskellige veje til at opnå høje separate indsamlings- og genanvendelsesprocenter og nedbringe mængden af henkastet plastaffald, herunder ordninger for udvidet producentansvar med differentierede gebyrer, pant- og retursystemer og øget offentlig bevidsthed; anerkender fordelene ved etablerede ordninger i forskellige medlemsstater og mulighederne for at udveksle bedste praksis mellem medlemsstaterne; understreger, at valget af en bestemt ordning fortsat henhører under den kompetente myndigheds ansvarsområde i medlemsstaten;

29. glæder sig over, at det i direktiv 94/62/EF fastsættes, at medlemsstaterne skal etablere obligatoriske ordninger for udvidet producentansvar vedrørende al emballage inden udgangen af 2024, og opfordrer Kommissionen til at vurdere muligheden for også at lade denne forpligtelse gælde for andre plastprodukter i overensstemmelse med artikel 8 og 8a i direktiv 2008/98/EF;

30. bemærker Kommissionens forslag om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (COM(2018)0325) vedrørende et bidrag beregnet på grundlag af mængden af plastemballageaffald, der ikke genanvendes; fremhæver, at styringseffekten af et eventuelt bidrag skal stemme overens med affaldshierarkiet; understreger derfor, at det bør prioriteres at forebygge affaldsproduktion;

31. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilslutte sig og støtte den internationale koalition til reduktion af forureningen med plastposer, som blev oprettet ved COP 22 i Marrakech i november 2016;

Torsdag den 13. september 2018

32. mener, at supermarkeder spiller en central rolle i reduktionen af engangsplast i EU; glæder sig over initiativer som plastfri supermarkedsafdelinger, der gør det muligt at afklare, om komposterbare biomaterialer kan anvendes som alternativer til plastemballage;

33. glæder sig over Kommissionens forslag til direktiv om modtagefaciliteter i havne (COM(2018)0033), som har til formål at reducere fiskeres byrde og omkostninger betragteligt, når de bringer fiskeredskaber og plastaffald tilbage til havnene; understreger den vigtige rolle, som fiskere kan spille, navnlig ved at indsamle havaffald under fiskeriet og bringe det tilbage til havnen med henblik på korrekt affaldshåndtering; understreger, at Kommissionen og medlemsstaterne bør etablere incitamenter til dette, således at fiskerne ikke opkræves et gebyr for behandling;

34. beklager, at gennemførelsen af fiskerikontrolforordningens artikel 48, stk. 3, om forpligtelserne med hensyn til bjærgning og indberetning af mistede fiskeredskaber ikke indgik i Kommissionens evaluerings- og gennemførelsesrapport for 2017; understreger behovet for en detaljeret vurdering af gennemførelsen af kravene i fiskerikontrolforordningen med hensyn til fiskeredskaber;

35. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne til at støtte planerne om at indsamle havaffald med deltagelse af fiskerfartøjerne, hvor det er muligt, og indføre havnemodtagelse af og bortskaffelsesanlæg til havaffald samt en genanvendelsesordning for udtjente net; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anvende de anbefalinger, der findes i FAO's frivillige retningslinjer om mærkning af fiskeredskaber, i tæt kontakt med fiskerisektoren med henblik på at bekæmpe spøgelsesfiskeri;

36. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne til at styrke dataindsamlingen vedrørende plast i havet ved at fastlægge og gennemføre et EU-dækkende obligatorisk digitalt indberetningssystem for fiskeredskaber, som de enkelte fiskerfartøjer mister, til støtte for bjærgning ved at anvende data fra regionale databaser, så der kan udveksles oplysninger via en europæisk database, der forvaltes af EU-Fiskerikontrolagenturet, eller så SafeSeaNet kan udvikles til et brugervenligt EU-dækkende system, som giver fiskerne mulighed for at melde om tabte redskaber;

37. understreger, at medlemsstaterne er nødt til at gøre en større indsats for at udvikle strategier og planer, der nedbringer spredningen af fiskeredskaber i havet, bl.a. ved hjælp af tilskud fra EHFF og støtte fra strukturfondene og det europæiske territoriale samarbejde og med den fornødne aktive inddragelse af regionerne;

Biobaseret plast, bionedbrydelighed og komposterbarhed

38. støtter kraftigt Kommissionens bestræbelser på at fremsætte klare supplerende standarder, harmoniserede regler og definitioner for biobaseret indhold, bionedbrydelighed (en råmaterialeuafhængig egenskab) og komposterbarhed med henblik på at imødegå eksisterende fejlopfattelser og misforståelser og give forbrugerne klare oplysninger;

39. fremhæver, at fremme af en bæredygtig bioøkonomi kan bidrage til at mindske Europas afhængighed af importerede råstoffer; fremhæver den potentielle rolle for biobaseret og bionedbrydelig plast, hvor det er dokumenteret, at det er fordelagtigt ud fra et livscyklusperspektiv; mener, at bionedbrydelighed skal vurderes under relevante faktiske forhold;

40. understreger, at bionedbrydelig og komposterbar plast kan medvirke til at støtte overgangen til en cirkulær økonomi, men at de ikke kan betragtes som en løsning på problemet med havaffald, og at de heller ikke bør bruges til at legitimere unødvendig anvendelse af engangsplast; opfordrer derfor Kommissionen til at udarbejde klare kriterier for nyttige produkter og anvendelsesmuligheder, hvori der indgår bionedbrydelig plast, herunder emballage og anvendelsesmuligheder inden for landbruget; opfordrer til yderligere investeringer i forskning og udvikling i dette spørgsmål; understreger, at bionedbrydelig og ikke-bionedbrydelig plast skal behandles forskelligt med henblik på korrekt affaldshåndtering;

41. understreger, at biobaseret plast udviser potentiale for en delvis differentiering af råmaterialer, og opfordrer til yderligere investeringer i forskning og udvikling i denne henseende; erkender, at der allerede findes innovative biobaserede materialer på markedet; understreger behovet for en neutral og lige behandling af erstattningmaterialer;

Torsdag den 13. september 2018

42. opfordrer til et totalforbud i EU mod oxo-nedbrydeligt plast senest i 2020, eftersom denne type plast ikke bionedbrydes ordentligt, ikke er komposterbar, påvirker genanvendelsen af konventionel plast negativt og ikke leverer en dokumenteret miljømæssig fordel;

Mikroplast

43. opfordrer Kommissionen til senest i 2020 at indføre et forbud mod mikroplast i kosmetik, personlige plejeprodukter og vaske- og rengøringsmidler; opfordrer endvidere ECHA til at vurdere og udarbejde, hvis det er relevant, et forbud mod mikroplast, som bevidst tilsættes andre produkter, under hensyntagen til om der findes brugbare alternativer;

44. opfordrer Kommissionen til at fastsætte minimumskrav i produktlovgivningen med henblik på væsentligt at reducere udledningen af mikroplast ved kilden, navnlig for så vidt angår tekstiler, dæk, maling og cigaretskodder;

45. noterer sig den gode praksis i forbindelse med Operation Clean Sweep og forskellige »zero pellet loss«-initiativer; mener, at der er mulighed for at kopiere disse initiativer på EU-plan og globalt plan;

46. opfordrer Kommissionen til at undersøge både makro- og mikroplasts kilder, udbredelse, skæbne og virkninger i forbindelse med spildevandsrensning og håndtering af regnvand i den igangværende kvalitetskontrol af vandrammedirektivet og oversvømmelsesdirektivet; opfordrer endvidere medlemsstaternes kompetente myndigheder og Kommissionen til at sikre fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af byspildevandsdirektivet og havstrategirammedirektivet; opfordrer desuden Kommissionen til at støtte forskning i teknologier til behandling af kloakslam og vandrensning;

Forskning og innovation

47. glæder sig over Kommissionens meddelelse om, at yderligere 100 mio. EUR inden for rammerne af Horisont 2020-programmet vil blive investeret i at lede investeringer i retning af ressourceeffektive og cirkulære løsninger såsom forebyggelses- og udformningsløsninger, diversificering af råmaterialer og innovative genanvendelsesteknologier som f.eks. molekyler og kemisk genanvendelse samt forbedring af mekanisk genanvendelse; fremhæver nyoprettede virksomheders innovative potentiale i denne forbindelse; støtter, at der opstilles en strategisk forsknings- og innovationsdagsorden for materialecirkularitet med særligt fokus på plast og materialer indeholdende plast ud over emballage, der skal være vejledende for fremtidens finansieringsbeslutninger inden for rammerne af Horisont Europa; bemærker, at der vil være behov for tilstrækkelig finansiering til at mobilisere private investeringer; fremhæver, at offentlig-private partnerskaber kan bidrage til at fremskynde overgangen til en cirkulær økonomi;

48. fremhæver, at der er stort potentiale til at forbinde den digitale dagsorden og dagsordenen for den cirkulære økonomi; understreger behovet for at imødegå lovgivningsmæssige hindringer for innovation og opfordrer Kommissionen til at undersøge muligheden for EU-innovationsaftaler, der er i overensstemmelse med opfyldelsen af målene i strategien for plast og den bredere dagsorden for den cirkulære økonomi;

49. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og regionerne til at støtte anvendelsen af innovative fiskeredskaber ved at tilskynde fiskerne til at indgive deres gamle net i bytte og indrette deres eksisterende net med netsporingsudstyr og sensorer, der er forbundet til smartphone-applikationer, radiofrekvensidentifikationschips og skibssporingsudstyr, således at skipperne kan spore deres net mere præcist og om nødvendigt bjærge dem; anerkender den rolle, teknologi kan spille med hensyn til at forhindre, at plastaffald ender i havet;

Torsdag den 13. september 2018

50. opfordrer Horisont Europa til at medtage en målsætning om et plastfrit hav med henblik på at anvende innovation til at nedbringe udledningen af plast til havmiljøet og indsamle eksisterende plast i havene; gentager sin opfordring til bekæmpelse af havaffald (herunder forebyggelse, forbedring af kendskabet til havene, øget bevidsthed om den miljøudfordring, som plastforurening og andre former for havaffald udgør, og oprrydningskampagner såsom fiskeri efter affald og strandrensning) som omhandlet i den fælles meddelelse fra Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik af 10. november 2016 om "International havforvaltning: En dagsorden for havenes fremtid (JOIN(2016)0049); opfordrer til en EU-politikdialog om havaffald mellem politiske beslutningstagere, interessenter og eksperter;

Global indsats

51. opfordrer EU til at spille en proaktiv rolle i udviklingen af en global protokol for plast og til at sikre, at de forskellige tilsagn på både EU-plan og globalt plan kan spores på en integreret og gennemsigtig måde; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvise aktivt lederskab i den arbejdsgruppe, der blev nedsat af FN's miljøforsamling i december 2017, med henblik på at arbejde på internationale løsninger til bekæmpelse af plastaffald og mikroplast i havet; understreger, at problemerne vedrørende plastforurening og affaldshåndteringskapacitet skal indgå i EU's eksterne politiske ramme, eftersom en stor del af plastaffaldet i havene stammer fra lande i Asien og Afrika;

52. opfordrer alle EU-institutioner såvel som EU's ordning for miljøledelse og miljørevision til at fokusere på forebyggelse, granske de interne regler for offentlige udbudsprocedurer og praksisser for håndtering af plastaffald og i væsentlig grad reducere deres produktion af plastaffald, navnlig ved at erstatte, nedbringe og begrænse brugen af engangsplast;

o

o o

53. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0353

Løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af pakken om cirkulær økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (2018/2589(RSP))

(2019/C 433/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 191 og 192 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, som vedrører beskyttelse af menneskers sundhed og bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/851 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2008/98/EF om affald ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/849 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2000/53/EF om udrangerede køretøjer, 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer og 2012/19/EU om affald af elektrisk og elektronisk udstyr ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/850 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 1999/31/EF om deponering af affald ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/852 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) og om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽⁶⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 850/2004 af 29. april 2004 om persistente organiske miljøgifte og om ændring af direktiv 79/117/EØF ⁽⁷⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽⁸⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1386/2013/EU af 20. november 2013 om et generelt EU-miljøhandlingsprogram frem til 2020 "Et godt liv i en ressourcebegrænset verden" ⁽⁹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 109.

⁽²⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 93.

⁽³⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 100.

⁽⁴⁾ EUT L 150 af 14.6.2018, s. 141.

⁽⁵⁾ EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

⁽⁷⁾ EUT L 158 af 30.4.2004, s. 7.

⁽⁸⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

⁽⁹⁾ EUT L 354 af 28.12.2013, s. 171.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018 om gennemførelse af pakken om cirkulær økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (COM(2018)0032),
- der henviser til arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som ledsager Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018 om gennemførelse af pakken om cirkulær økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (SWD(2018)0020),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 16. januar 2018 om en EU-strategi for plast i en cirkulær økonomi (COM(2018)0028),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 5. marts 2018 om Kommissionens generelle rapport om, hvordan REACH fungerer, og revision af visse elementer – Konklusioner og tiltag (COM(2018)0116),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. november 2016 med titlen "Arbejdsplan for miljøvenligt design for 2016-2019" (COM(2016)0773),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 2. december 2015 med titlen "Kredsløbet lukkes – en EU-handlingsplan for den cirkulære økonomi" (COM(2015)0614),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen "Køreplan til et ressourceeffektivt Europa" (COM(2011)0571),
- der henviser til sin beslutning af 4. juli 2017 om længere levetid for produkter: fordele for forbrugere og virksomheder ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2015 om udkast til Kommissionens gennemførelsesafgørelse XXX om godkendelse af anvendelser af bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽¹¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. juli 2015 om ressourceeffektivitet: overgang til en cirkulær økonomi ⁽¹²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 17. april 2018 om gennemførelse af det syvende miljøhandlingsprogram ⁽¹³⁾,
- der henviser til Baselkonventionen om kontrol med grænseoverskridende transport af farligt affald og bortskaffelse heraf,
- der henviser til Rotterdamkonventionen om proceduren for forudgående informeret samtykke for visse farlige kemikalier og pesticider i international handel,
- der henviser til Stockholmkonventionen om persistente organiske miljøgifte,
- der henviser til forespørgsler til Rådet og til Kommissionen om gennemførelsen af pakken om cirkulær økonomi: løsningsmuligheder vedrørende samspillet mellem kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen (O-000063/2018 – B8-0036/2018 og O-000064/2018 – B8-0037/2018),
- der henviser til forslag til beslutning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed,
- der henviser til forretningsordenens artikel 128, stk. 5, og artikel 123, stk. 2,

⁽¹⁰⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0287.

⁽¹¹⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 96.

⁽¹²⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 65.

⁽¹³⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2018)0100.

Torsdag den 13. september 2018

- A. der henviser til, at det syvende miljøhandlingsprogram indeholder bestemmelser om udvikling af en EU-strategi for et ugiftigt miljø til at sikre minimering af eksponeringen for kemikalier i produkter, herunder importerede produkter, med det formål at fremme ikke-toksiske materialekredsløb, således at genanvendt affald kan bruges som en omfattende og pålidelig kilde til råstoffer inden for EU;
- B. der henviser til, at artikel 9 i direktiv (EU) 2018/851 fastsætter, at de foranstaltninger, medlemsstaterne træffer for at forebygge affaldsproduktion, skal reducere produktionen af affald, navnlig affald, som ikke er egnet til forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse;
- C. der henviser til, at artikel 9 i direktiv (EU) 2018/851 også fastsætter, at disse foranstaltninger skal fremme reduktionen af indholdet af farlige stoffer i materialer og produkter og sikre, at enhver leverandør af en artikel, som defineret i artikel 3, nr. 33), i REACH-forordningen, indgiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, i nævnte forordning til Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA), og at ECHA skal oprette og vedligeholde en database med de oplysninger, der skal indgives til det i denne forbindelse, og give adgang til denne database til affaldsbehandlingsoperatører og, efter anmodning, til forbrugere;
- D. der henviser til, at artikel 10, stk. 5, i direktiv (EU) 2018/851 fastsætter, at medlemsstaterne – hvis det er nødvendigt for at opfylde forpligtelsen til forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og andre nyttiggørelsesoperationer og for at lette eller forbedre nyttiggørelsen – træffer de nødvendige foranstaltninger til, før eller under nyttiggørelsen, at fjerne farlige stoffer, blandinger og komponenter fra farligt affald med henblik på behandling heraf i overensstemmelse med artikel 4 og 13 i direktiv 2008/98/EF⁽¹⁴⁾ om affald;
- E. der henviser til, at artikel 7, stk. 3, i forordning (EF) nr. 850/2004 fastsætter, at bortskaffelses- eller nyttiggørelsesmetoder, der kan føre til nyttiggørelse, genanvendelse og genvinding eller genbrug af stoffer, der er opført i bilag IV (persistente organiske miljøgifte (POP-stoffer)) er forbudt;

Generelle betragtninger

1. glæder sig over Kommissionens meddelelse og arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 16. januar 2018 samt høringsprocessen, men forventer en hurtig indsats for at tackle "grænseflade"-problemerne; støtter den overordnede vision, som Kommissionen har fremlagt, og som er i overensstemmelse med målene i det syvende miljøhandlingsprogram;
2. mener, at Kommissionens primære mål bør være at undgå, at farlige kemikalier kommer ind i materialekredsløbet, at opnå fuldstændig overensstemmelse mellem retsakterne til gennemførelse af affalds- og kemikaliepolitikkerne samt at sikre en bedre gennemførelse af den eksisterende lovgivning og samtidig lukke de huller i lovgivningen – navnlig for så vidt angår importerede varer – som kan udgøre hindringer for en bæredygtig cirkulær EU-økonomi;
3. understreger, at en ægte cirkulær økonomi skal være designet til at sikre mulighed for opgradering, holdbarhed, reparation, genbrug og genanvendelse og med minimal brug af problematiske stoffer;
4. gentager, at en overgang til en cirkulær økonomi kræver en streng anvendelse af affaldshierarkiet og udfasning af problematiske stoffer, hvor det er muligt, navnlig hvis der eksisterer eller vil blive udviklet sikrere alternativer, med henblik på at sikre udviklingen af ugiftige materialekredsløb, hvilket vil gøre genanvendelsen lettere og er afgørende for en sund udvikling af markedet for sekundære råstoffer;
5. opfordrer Kommissionen til at udvikle en EU-strategi for et ugiftigt miljø uden yderligere forsinkelser, jf. det syvende miljøhandlingsprogram;

⁽¹⁴⁾ EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.

Torsdag den 13. september 2018

6. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i tæt samarbejde med ECHA at intensivere deres indsats for at fremme substitution af særligt problematiske stoffer og begrænse stoffer, der udgør uacceptable risici for menneskers sundhed eller miljøet, i forbindelse med REACH og sektor- eller produktspecifik lovgivning, således at genanvendt affald kan bruges som en omfattende og pålidelig kilde til råstoffer inden for EU;
7. understreger behovet for at finde lokale, nationale, regionale og europæiske løsninger ved at inddrage alle berørte aktører med henblik på at søge og fjerne de problematiske kemikalier i genanvendelsesstrømme;
8. opfordrer virksomheder til fuldt ud at tilslutte sig en fremadskuende holistisk strategi for progressiv kemikaliehåndtering ved at gribe lejligheden til at substituere toksiske stoffer i produkter og forsyningskæder samt fremskynde og stå i spidsen for innovation på markedet;
9. understreger, at gennemførelsen af kemikalie-, produkt- og affaldslovgivningen kan være en udfordring for små og mellemstore virksomheder (SMV'er); understreger, at deres særlige tilfælde bør tages i betragtning, når der træffes foranstaltninger, uden at dette går ud over niveauet for beskyttelse af menneskers sundhed og miljøet; påpeger behovet for klare og let tilgængelige oplysninger til at sikre, at SMV'erne har de nødvendige forudsætninger for fuldt ud at overholde al lovgivning på området;
10. mener, at det i tilfælde af risiko for overlappende lovgivning er absolut nødvendigt at afklare de indbyrdes sammenhænge for at sikre konsekvens og udnytte mulige synergier;
11. understreger, at det er af største betydning, at gennemsigtigheden i forbindelse med forekomsten af problematiske stoffer i forbrugerprodukter forbedres med henblik på at skabe offentlig tillid til sikkerheden af sekundære råstoffer; påpeger, at øget gennemsigtighed yderligere vil styrke incitamenterne til at udfase anvendelsen af problematiske stoffer;

Utilstrækkelige oplysninger om problematiske stoffer i produkter og affald

12. mener, at problematiske stoffer er stoffer, der opfylder kriterierne i artikel 57 i REACH-forordningen som særligt problematiske stoffer, stoffer, der er forbudt i henhold til Stockholmkonventionen (POP-stoffer), specifikke stoffer, hvis anvendelse er begrænset i artikler, der er opført i bilag XVII til REACH, og bestemte stoffer omfattet af sektor- og/eller produktspecifik lovgivning;
13. gentager sin opfordring til Kommissionen om at opfylde sine forpligtelser til at beskytte borgernes sundhed og miljøet mod hormonforstyrrende kemikalier; forventer, at Kommissionen uden yderligere forsinkelser fremlægger sin strategi om hormonforstyrrende stoffer for at minimere EU-borgernes eksponering for hormonforstyrrende stoffer, foruden pesticider og biocider;
14. understreger, at alle problematiske stoffer bør spores snarest muligt, og at oplysninger vedrørende disse stoffer, herunder deres sammensætning og koncentration, bør være fuldt tilgængelige for alle aktører i forsyningskæden, for genanvendelsesvirksomheder og for offentligheden, samtidig med at der tages hensyn til eksisterende systemer og muligheden for sektorspecifikke sporingsløsninger; glæder sig som et første skridt på vejen over de nye bestemmelser i artikel 9 i direktiv (EU) 2018/851 om affald;
15. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til i denne forbindelse i samarbejde med ECHA at intensivere deres bestræbelser for at sikre, at alle relevante særligt problematiske stoffer, herunder stoffer, der opfylder kriteriet om en tilsvarende grad af betænkelighed, som f.eks. hormonforstyrrende stoffer og sensibilisatorer, senest i 2020 er blevet opført på REACH's kandidatliste, jf. det syvende miljøhandlingsprogram;

Torsdag den 13. september 2018

16. mener, at sporingssystemet i overensstemmelse med de gældende krav til import, der er fastsat ved REACH, også bør omfatte alle produkter, der importeres til Unionen, og som kan indeholde problematiske stoffer; præciserer endvidere betydningen af at løse problemet med ikkeregistrerede stoffer i importerede varer; understreger, at der på internationalt plan er behov for et dybere samarbejde om importerede varer med aktører som f.eks. De Forenede Nationers Miljøprogram (UNEP), tredjelande, som står over for lignende udfordringer med importerede varer, og eksporterende lande;

17. noterer sig, at kvaliteten af oplysninger om kemiske farer, anvendelser og eksponering i REACH-registreringsdossierer bør forbedres på linje med konklusionerne i Kommissionens anden revision af REACH;

18. mener, at ECHA i overensstemmelse med artikel 20, stk. 2, i REACH (fuldstændighedskontrol af registrering) ikke bør give adgang til markedet for kemikalier, som har ufuldstændige og mangelfulde registreringsdossierer, og at ECHA bør sikre, at de nødvendige oplysninger frembringes så hurtigt som muligt; minder om, at det er af altafgørende betydning, at de oplysninger, der afgives til registreringsdossierer er korrekte, tilstrækkelige, pålidelige, relevante og troværdige; opfordrer ECHA til at intensivere sine bestræbelser inden for rammerne af artikel 41 i REACH (kontrol af registrering) for at fjerne registreringsdossierer, som ikke opfylder kravene, og for at sikre, at der ikke gives adgang til markedet til kemikalier med registreringsdossierer, som ikke opfylder kravene; opfordrer registranter og medlemsstater til at gøre en indsats for at sikre, at REACH-registreringsdossiererne overholder kravene og holdes ajour;

Håndtering af forekomsten af problematiske stoffer i genanvendte materialer

19. understreger, at Unionen skal sikre samme beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet, uanset om produkterne er fremstillet af primære eller nyttiggjorte materialer;

20. gentager, at forebyggelse i henhold til affaldshierarkiet prioriteres højere end genanvendelse, og at genanvendelse derfor ikke bør retfærdiggøre fortsat anvendelse af farlige stoffer;

21. mener, at alle primære og sekundære råstoffer i princippet bør være underlagt de samme regler; påpeger imidlertid, at det ikke altid er muligt at sikre, at materialerne fra genanvendte produkter er helt identiske med primære råstoffer;

22. påpeger, at EU's regler bør sikre, at genanvendelse af materialer ikke forlænger anvendelsen af farlige stoffer; bemærker med bekymring, at lovgivning, der forhindrer forekomsten af kemikalier i produkter, herunder import, er spredt, er hverken systematisk eller konsekvent og kun gælder for meget få stoffer, produkter og anvendelser, ofte med mange undtagelser; beklager de manglende fremskridt, der er gjort i forbindelse med udarbejdelsen af en EU-strategi for et ugiftigt miljø med det formål bl.a. at mindske eksponeringen for problematiske stoffer i produkter;

23. understreger, at muligheden for at genanvende materialer, som indeholder problematiske stoffer, kun bør overvejes, hvis der ikke findes alternative materialer uden problematiske stoffer; mener, at en sådan genanvendelse bør finde sted inden for lukkede eller kontrollerede kredsløb uden at bringe folkesundheden, herunder arbejdstagernes sundhed, eller miljøet i fare;

24. håber, at innovative metoder til genanvendelse vil bidrage til at dekontaminere affald, som indeholder problematiske stoffer;

25. mener, at problemet med produkter, der indeholder stoffer, der er "gået i arv", bør behandles ved hjælp af et effektivt system til registrering, sporing og bortskaffelse;

Torsdag den 13. september 2018

26. mener — da mere end 80 % af et produkts miljøindvirkning bestemmes i designfasen — at direktivet om miljøvenligt design og anden produktspecifik lovgivning bør anvendes sideløbende med REACH til at indføre krav om substitution af problematiske stoffer med alternativer; understreger, at anvendelsen af giftige stoffer eller problematiske stoffer, f.eks. persistente organiske miljøgifte (POP-stoffer) og hormonforstyrrende stoffer, specifikt bør tages op inden for rammerne af de udvidede krav om miljøvenligt design, uden at det påvirker andre harmoniserede lovkrav vedrørende disse stoffer, der er fastsat på EU-plan;

27. understreger, at det er afgørende at sikre lige konkurrencevilkår mellem EU-producerede og importerede varer; mener, at EU-producerede varer under ingen omstændigheder må stilles dårligere; anmoder derfor Kommissionen om at fremme rettidig anvendelse af restriktioner i REACH og anden produktlovgivning, således at EU-producerede og importerede produkter er underlagt de samme regler; understreger navnlig, at udfasningen eller substitutionen af særligt problematiske stoffer som følge af godkendelsesordningen under REACH bør modsvares af restriktioner, der finder anvendelse samtidig; opfordrer de kompetente myndigheder i medlemsstaterne til at øge kontrollen med importerede materialer for at sikre overensstemmelse med REACH- og produktlovgivningen;

28. understreger, at håndhævelsen af kemikalie- og produktlovgivningen ved EU's grænser bør forbedres;

29. mener, at det for at løse problemet med forekomsten af problematiske stoffer i genanvendte materialer vil være tilrådeligt at indføre et produktpas som et redskab til at afsløre, hvilke materialer og stoffer der anvendes i produkterne;

Usikkerhed om, hvordan materialer kan ophøre med at være affald

30. understreger, at der er behov for klare EU-regler, der præciserer, hvilke betingelser der skal opfyldes, før affaldet kan forlade affaldssystemet, og at det kræver harmoniserede kriterier for affaldsfasens ophør; mener, at sådanne klare EU-regler skal være udformet således, at de også er gennemførlige for SMV'er;

31. mener, at der bør træffes foranstaltninger på EU-plan til at sikre større harmonisering af medlemsstaternes fortolkning og gennemførelse af de bestemmelser om affaldsfasens ophør, der er fastsat i affaldsdirektivet, med henblik på at gøre det nemmere at anvende genanvendte materialer i EU;

32. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at samarbejde fuldt ud med hensyn til kriterierne for affaldsfasens ophør;

Vanskeligheder i forbindelse med anvendelsen af EU's metoder til affaldsklassificering og konsekvenser for genanvendeligheden af materialer (sekundære råstoffer).

33. mener, at bestemmelserne om klassificering af affald som farligt eller ikke-farligt bør være i overensstemmelse med bestemmelserne om klassificering af stoffer og blandinger i henhold til CLP-forordningen (om klassificering, mærkning og emballering) under hensyntagen til affaldets egenskaber og den måde, hvorpå det håndteres, og glæder sig endvidere over den nye tekniske vejledning om klassifikation af affald; understreger behovet for yderligere at udvikle klassificeringsrammen for affald og kemikalier til at omfatte særligt farlige egenskaber såsom høj persistens, hormonforstyrrelser, bioakkumulering eller neurotoksicitet;

34. opfordrer Kommissionen til med hensyn til klassificeringen af affaldsstrømme at præcisere den korrekte fortolkning af CLP-forordningen med henblik på at forebygge ukorrekt klassificering af affald, der indeholder problematiske stoffer;

Torsdag den 13. september 2018

35. understreger, at den manglende håndhævelse af EU's affaldslovgivning er uacceptabel og skal behandles som en prioritet, bl.a. gennem landerapporter inden for rammerne af revisionen af gennemførelsen af miljøreglerne, idet der er behov for en mere sammenhængende tilgang i reglerne for klassificering af kemikalier og affald;

36. opfordrer Kommissionen til at gennemgå den europæiske affaldsliste hurtigst muligt;

o

o o

37. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0354

En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om en europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens (2017/2254(INI))

(2019/C 433/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 168 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),
- der henviser til Verdenssundhedsorganisationens (WHO's) retningslinjer fra 2017 for anvendelse af vigtige antimikrobielle stoffer i fødevareproducerende dyr,
- der henviser til rapporten fra Federation of Veterinarians of Europe af 29. februar 2016, som leverede svar på spørgsmål fra Det Europæiske Lægemiddelagentur (EMA) og Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet (EFSA) om anvendelsen af antimikrobielle stoffer til dyr, der er bestemt til fødevareproduktion ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. juni 2016 om de næste skridt i forbindelse med en One Health-tilgang til bekæmpelse af antimikrobiel resistens,
- der henviser til Rådets konklusioner af 17. juni 2016 om styrkelse af balancen i lægemiddelsystemerne i Den Europæiske Union og dens medlemsstater,
- der henviser til Rådets konklusioner af 6. juni 2011 med titlen: »vaccination af børn - succeser og udfordringer i europæisk vaccination af børn og vejen frem«, som er vedtaget af EU-medlemsstaternes sundhedsministre,
- der henviser til Rådets konklusioner af 6. december 2014 om vaccinationer som et effektivt redskab inden for folkesundheden,
- der henviser til sin beslutning af 19. maj 2015 med titlen »Sikrere sundhedsydelser i Europa: forbedring af patientsikkerheden og bekæmpelse af antimikrobiel resistens« ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 11. december 2012 om »den mikrobielle udfordring - den voksende trussel fra antimikrobiel resistens« ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1082/2013/EU af 22. oktober 2013 om alvorlige grænseoverskridende sundhedstrusler og om ophævelse af beslutning nr. 2119/98/EF ⁽⁴⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. juni 2017 »En europæisk One Health handlingsplan mod antimikrobiel resistens« (COM(2017)0339),
- der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 26. november 2015 om en ny dyrevelfærdsstrategi for 2016-2020 ⁽⁵⁾,
- der henviser til WHO's globale vaccinationshandlingsplan, som blev godkendt af de 194 medlemsstater af Verdenssundhedsfor-samlingen i maj 2012,

⁽¹⁾ Federation of Veterinarians of Europe, »Antimicrobial use in food-producing animals: Replies to EFSA/EMA questions on the use of antimicrobials in food-producing animals in EU and possible measures to reduce antimicrobial use«, 2016.

⁽²⁾ EUT C 353 af 27.9.2016, s. 12.

⁽³⁾ EUT C 434 af 23.12.2015, s. 49.

⁽⁴⁾ EUT L 293 af 5.11.2013, s. 1.

⁽⁵⁾ EUT C 366 af 27.10.2017, s. 149.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til WHO's europæiske vaccinationshandlingsplan for 2015-2020,
- der henviser til det almindelige interessepapir med titlen »The Role of the European Food Safety Authority (EFSA) in the Fight against Antimicrobial Resistance (AMR)«, der er offentliggjort i fagtidsskriftet Food Protection Trends i 2018,
- der henviser til Kommissionens køreplan for en strategisk tilgang til lægemidler i miljøet og det nuværende udkast til en strategisk tilgang ⁽⁶⁾,
- der henviser til FN's politiske erklæring om antimikrobiel resistens fra mødet på højt plan i Generalforsamlingen den 21. september 2016,
- der henviser til Verdensbankens rapport fra marts 2017 med titlen »Drug-Resistant Infections: A Threat to Our Economic Future«,
- der henviser til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om veterinærlægemidler COM(2014)0558,
- der henviser til Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udviklings (OECD's) rapport fra september 2015 med titlen: »Antimicrobial Resistance in G7 Countries and Beyond: Economic Issues, Policies and Options for Action«,
- der henviser til den fælles videnskabelige udtalelse fra EMA/EFSA om foranstaltninger, der skal mindske behovet for at anvende antimikrobielle stoffer i husdyrbrug i Den Europæiske Union, og de deraf følgende virkninger for fødevarer sikkerheden (udtalelse fra RONMAFA),
- der henviser til den 70. Verdenssundhedsforsamling den 29. maj 2017 om forbedring af forebyggelse, diagnosticering og klinisk forvaltning af sepsis,
- der henviser til Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdommes og EFSA's samt EMA's første fælles rapport (JIACRA I), offentliggjort i 2015, og den anden fælles rapport (JIACRA II), offentliggjort i 2017, om en integreret analyse af forbruget af antimikrobielle stoffer og antimikrobiel resistens hos bakterier i bakterier fra mennesker og dyr bestemt til fødevarerproduktion,
- der henviser til sin beslutning af 2. marts 2017 om valgmuligheder i EU for at forbedre adgang til medicin ⁽⁷⁾,
- der henviser til ECDC's rapport fra 2016 om overvågning af antimikrobiel resistens i Europa,
- der henviser til Den Europæiske Unions sammenfattende rapport om antimikrobiel resistens hos zoonotiske bakterier og indikatorbakterier fra mennesker, dyr og fødevarer i 2016, udarbejdet af ECDC og EFSA ⁽⁸⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 52,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelser fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0257/2018),
- A. der henviser til, at overdreven og ukorrekt brug af antibiotika, navnlig i dyreavl (hvor antibiotika anvendes til profylakse og som antibiotiske vækstfremmere) samt mangelfuld praksis med hensyn til infektionskontrol gradvist har gjort antimikrobiel resistens til en massiv trussel mod mennesker og dyresundhed;

⁽⁶⁾ https://ec.europa.eu/info/consultations/public-consultation-pharmaceuticals-environment_en#add-info

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0061.

⁽⁸⁾ <http://www.efsa.europa.eu/en/press/news/180227>

Torsdag den 13. september 2018

- B. der henviser til, at det skønnes, at mindst 20 % af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet kan forebygges gennem vedvarende og mangesidede programmer for infektionsforebyggelse og -kontrol ⁽⁹⁾;
- C. der henviser til, at en forsigtig anvendelse af antibiotika samt infektionsforebyggelse og -kontrol inden for alle sundhedssektorer, herunder dyresundhed, er hjørnestenene i en effektiv forebyggelse af udviklingen og overførslen af bakterier med antimikrobiel resistens;
- D. der henviser til, at 50 % af recepterne på antibiotika til mennesker er ineffektive, og at 25 % af det menneskelige indtag ikke gives rigtigt; der henviser til, at 30 % af de hospitalsindlagte patienter bruger antibiotika, og at multiresistente bakterier udgør en særlig trussel på hospitaler, plejehjem og blandt patienter, hvis behandling kræver udstyr såsom respiratorer og blodkatetre;
- E. der henviser til, at antibiotika fortsat anvendes inden for husdyravl til sygdomsforebyggelse og erstatning for dårlig hygiejne snarere end at blive ordineret i tilfælde af behov, hvilket bidrager til, at der dannes antimikrobielle resistente bakterier i dyr, som derpå kan overføres til mennesker;
- F. der henviser til, at eksistensen af en indbyrdes sammenhæng mellem påvist resistens over for antibiotika i dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion (f.eks. slagtekyllinger) og en stor andel af bakterieinfektioner hos mennesker, som skyldes håndtering, tilberedning og indtagelse af kød fra disse dyr, også er blevet bekræftet af EU's agenturer ⁽¹⁰⁾;
- G. der henviser til, at misbruget af antibiotika undergraver deres effektivitet og fører til spredning af meget resistente mikrober, der især er resistente over for »last-line« -antibiotika; der henviser til, at der efter skøn ifølge data fra OECD hvert år sker 7 00 000 dødsfald på verdensplan, der kan skyldes antimikrobiel resistens; 25 000 af disse dødsfald sker i EU og resten uden for EU, hvilket betyder, at samarbejde inden for udviklingspolitik samt koordinering og overvågning af antimikrobiel resistens på internationalt plan er af afgørende betydning;
- H. der henviser til, at antimikrobiel resistens kan forårsage op mod 10 mio. dødsfald om året i 2050, hvis der ikke gribes ind; der henviser til, at 9 mio. af disse anslåede dødsfald vil ske uden for EU, i udviklingslande, navnlig i Asien og Afrika; der henviser til, at infektioner og resistente bakterier spredes let, og der er derfor et presserende behov for en global indsats;
- I. der henviser til, at vaccinationer og hurtige diagnoseredskaber kan begrænse misbrug af antibiotika; der henviser til, at hurtige diagnoseredskaber gør det muligt for sundhedspersoner hurtigt at diagnosticere en bakterie- eller virusinfektion, og dermed nedbringe misbruget af antibiotika og risikoen for udvikling af resistens ⁽¹¹⁾;
- J. der henviser til, at den fortsatte spredning af meget resistente bakterier vil kunne umuliggøre en god sundhedspleje i fremtiden i forbindelse med invasive operationer eller veletablerede behandlinger for visse grupper af patienter, der har behov for stråleterapi, kemoterapi og transplantationer;
- K. der henviser til, at bakterier udvikler sig konstant, at de forsknings- og udviklingsmæssige samt lovgivningsmæssige rammer er komplekse, at de specifikke infektioner er sjældne, og at de forventede resultater af nye antimikrobielle stoffer fortsat er begrænsede;

⁽⁹⁾ <https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/media/en/publications/Publications/healthcare-associated-infections-antimicrobial-use-PPS.pdf>

⁽¹⁰⁾ EFSA, ECDC, »The European Union Summary report on antimicrobial resistance in zoonotic and indicator bacteria from human, animal and food in 2014«, 2016.

⁽¹¹⁾ Verdenssundhedsorganisationen, Global guidelines on the prevention of surgical site infection" (2016). Findes på: <http://www.who.int/gpsc/ssi-guidelines/en/>

Torsdag den 13. september 2018

- L. der henviser til, at sygehusinfektioner skyldes mangel på forebyggende foranstaltninger, der fører til antibiotikaresistente bakterier og dårlig hygiejnepraksis, navnlig på hospitaler; der henviser til, at Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme anslår, at omkring 4 mio. patienter hvert år får sygehusinfektioner efter at have været i berøring med sundhedsvæsenet i EU, og at ca. 37 000 dødsfald direkte skyldes disse infektioner; der henviser til, at antallet af dødsfald kan blive endnu højere; der henviser til, at det tidligere tal på 25 000 dødsfald i EU om året har vist sig at være kraftigt undervurderet;
- M. der henviser til, at den manglende adgang til effektive antibiotika i udviklingslande stadig forårsager flere dødsfald end antimikrobiel resistens; der henviser til, at foranstaltninger til bekæmpelse af antimikrobiel resistens, der fokuserer alt for meget på at begrænse adgangen til antibiotika, kan forværre den allerede alvorlige krise, som skyldes den manglende adgang til lægemidler, hvilket i dag forårsager mere end én million dødsfald om året hos børn under fem år; der henviser til, at en indsats med henblik på at håndtere antimikrobiel resistens skal sikre en bæredygtig adgang til medicin for alle, hvilket betyder adgang for dem, der har behov for det, men ikke overdrevent forbrug for nogen;
- N. der henviser til, at adskillige medlemsstater oplever en kraftig vækst i antallet af multiresistente svampe, der forårsager meget længere hospitalsindlæggelser og højere dødelighed blandt de inficerede patienter; der henviser til, at American Center for Disease Control and Prevention har gjort opmærksom på dette spørgsmål; der henviser til, at dette specifikke spørgsmål glimrer ved sit fravær i en europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens;
- O. der henviser til, at aktive screeningprogrammer, som anvender hurtige diagnoseredskaber, har vist sig at bidrage væsentligt til forvaltningen af sygehusinfektioner og til at begrænse deres spredning på hospitaler og mellem patienter ⁽¹²⁾;
- P. der henviser til, at brugen af antibiotiske stoffer i ikke-kliniske forbrugsprodukter har vist sig at øge risikoen for, at der opstår lægemiddelresistente bakteriestammer ⁽¹³⁾;
- Q. der henviser til, at god håndhygiejne i form af effektiv håndvask og håntørning kan bidrage til at forebygge overførsel af antimikrobiel resistens og infektionssygdomme;
- R. der henviser til, at brugen af medicinsk udstyr kan forebygge kirurgiske infektioner og kontrollere udviklingen af antimikrobiel resistens ⁽¹⁴⁾;
- S. der henviser til vellykkede eksempler på programmer, der har forbedret den globale adgang til lægemidler i HIV, tuberkulose og malaria;
- T. der henviser til, at infektioner, der er erhvervet på hospitaler, udgør en meget stor trussel mod bevarelsen og sikringen af basal sundhedspleje over hele verden;
- U. der henviser til, at antimikrobiel resistens, hvis den nuværende tendens fortsætter, vil kunne forårsage flere dødsfald end kræft inden 2050 ⁽¹⁵⁾;
- V. der henviser til, at ECDC og EFSA har gentaget, at antimikrobiel resistens udgør en af de største trusler mod folkesundheden ⁽¹⁶⁾;
- W. der henviser til, at tuberkulose, som er modstandsdygtig over for lægemidler, er den største årsag til dødsfald som følge af antimikrobiel resistens;

⁽¹²⁾ Celsus Academie voor Betaalbaar Zorg, »omkostningseffektivitet af politikker til begrænsning af antimikrobiel resistens i nederlandske sundhedsorganisationer«, januar 2016. Rapporten kan ses på: <https://goo.gl/wAeN3L>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_risk/committees/04_scenihr/docs/scenihr_o_021.pdf

⁽¹⁴⁾ Verdenssundhedsorganisationen, Global guidelines on the prevention of surgical site infection" (2016). Findes på: <http://www.who.int/gpsc/ssi-guidelines/en/>

⁽¹⁵⁾ https://amr-review.org/sites/default/files/160525_Final%20paper_with%20cover.pdf

⁽¹⁶⁾ <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.2903/j.efsa.2018.5182/epdf>

Torsdag den 13. september 2018

- X. der henviser til, at Verdensbanken i sin rapport fra marts 2017 har advaret om, at lægemiddelresistente infektioner i 2050 vil kunne forårsage globale økonomiske skader i samme størrelsesorden som finanskrisen i 2008;
- Y. der henviser til, at antimikrobiel resistens skal anses for og forstås som en trussel mod både menneskers, dyrs og planetens sundhed samt en direkte trussel mod opfyldelsen af flere af de mål for bæredygtig udvikling, der er beskrevet i dagsorden 2020 om bæredygtig udvikling, herunder, men ikke begrænset til, mål for bæredygtig udvikling 1, 2, 3 og 6;
- Z. der henviser til, at One Health-tilganges mål er at sigte mod at bevare muligheden for en effektiv behandling af infektioner hos mennesker og dyr, reducere fremkomsten og spredningen af antimikrobiel resistens og øge udviklingen og tilgængeligheden af nye effektive antimikrobielle midler i og uden for EU;
- AA. der henviser til, at »Rådets konklusioner om de næste skridt i forbindelse med en One Health-tilgang til bekæmpelse af antimikrobiel resistens⁽¹⁷⁾« opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at afstemme de strategiske forskningsdagsordener for EU's forsknings- og udviklingsinitiativer vedrørende nye antibiotika, alternativer og diagnostiseringsmetoder inden for rammerne af One Health-netværket om antimikrobiel resistens;
- AB. der henviser til, at Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder anerkender borgernes grundlæggende ret til sundhedsydelser og lægehjælp; retten til sundhedspleje er en økonomisk, social og kulturel ret til universelle minimumsstandards for sundhedspleje, som alle fysiske personer har ret til;
- AC. der henviser til, at det skal være et nøgleelement for enhver EU-dækkende strategi for antimikrobiel resistens at sikre løbende uddannelse af sundhedspersoner i de seneste udviklinger inden for forskning og bedste praksis hvad angår forebyggelse og spredning af antimikrobiel resistens;
- AD. der henviser til, at Verdenssundhedsforsamlingen anslår, at sepsis - som en dødbringende syndromreaktion på de fleste smitsomme sygdomme - medfører ca. 6 mio. dødsfald hvert eneste år, der for de flestes vedkommende kan forebygges;
- AE. der henviser til, at Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, EFSA og EMA i henhold til deres fælles mandat i øjeblikket arbejder på at fremlægge resultatindikatorer for antimikrobiel resistens og forbruget af antimikrobielle stoffer hos dyr, der anvendes i fødevareproduktionen, og hos mennesker;
- AF. der henviser til, at naturen giver os en lang række kraftige antibiotika, en kilde der kan udnyttes i langt højere grad, end det i øjeblikket er tilfældet;
- AG. der henviser til, at de seneste EMA-data viser, at tiltag til at reducere anvendelsen af antimikrobielle stoffer, har været inkonsekvente i hele EU⁽¹⁸⁾; der henviser til, at nogle medlemsstater takket være ambitiøse nationale politikker har opnået markante reduktioner i brugen af antimikrobielle stoffer til veterinærmedicinske formål i løbet kort tid, som illustreret af en række undersøgelsesmissioner udført af Kommissionens direktorat for audit og analyse på sundheds- og fødevareområdet⁽¹⁹⁾;
- AH. der henviser til, at antimikrobiel resistens ifølge sin natur er en grænseoverskridende sundhedstrussel, men at forholdene i medlemsstaterne er meget forskellige; der henviser til, at Kommissionen bør udpege og handle på de områder med høj merværdi for EU under hensyntagen til medlemsstaternes beføjelser, idet de har ansvaret for udformningen af deres sundhedspolitikker;
- AI. der henviser til, at effektive tiltag mod antimikrobiel resistens skal være en del af et bredere internationalt initiativ, der inddrager så mange internationale institutioner, agenturer og eksperter som muligt samt den private sektor;

⁽¹⁷⁾ <http://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2016/06/17/epsco-conclusions-antimicrobial-resistance/>

⁽¹⁸⁾ http://www.ema.europa.eu/ema/index.jsp?curl=pages/news_and_events/news/2017/10/news_detail_002827.jsp&mid=WC0b01ac058004d5c1

⁽¹⁹⁾ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/audit_reports/index.cfm

Torsdag den 13. september 2018

- AJ. der henviser til, at hovedårsagerne til antimikrobiel resistens bl.a. er forkert brug og misbrug af antimikrobielle stoffer, svagheder i systemer til kvalitetssikring af medicin, anvendelse i husdyr for at fremme vækst og forebygge sygdomme, manglende forebyggelse og bekæmpelse af infektioner og svagheder i overvågningssystemer;
- AK. der henviser til, at patienterne bør have adgang til sundhedspleje og behandlingsmuligheder i henhold til eget valg og præferencer;
- AL. der henviser til, at det anslås, at omkostningerne for den globale indsats mod antimikrobiel resistens er op til 40 mia. USD over en periode på 10 år;
- AM. der henviser til, at antallet af udfordringer med relation til antimikrobiel resistens vil stige i de kommende år, og at en effektiv indsats er afhængig af fortsatte tværsektorielle investeringer i offentlig og privat forskning og innovation (Fol), så der, også på lang sigt, kan blive udviklet bedre redskaber, produkter og apparater, nye behandlinger og alternative tilgange efter en One Health-model;
- AN. der henviser til, at der er blevet investeret over 1 mia. EUR i forskning i antimikrobiel resistens under det femte til syvende rammeprogram (RP5-RP7), og at et samlet budget på over 650 mio. EUR på nuværende tidspunkt allerede er blevet mobiliseret under Horisont 2020 (H2020); der henviser til, at Kommissionen har forpligtet sig til at investere mere end 200 mio. EUR i antimikrobiel resistens i de sidste tre år af Horisont 2020;
- AO. der henviser til, at forskellige finansieringsinstrumenter under Horisont 2020 vil levere forskningsresultater om antimikrobiel resistens, navnlig:
- Initiativet om innovative lægemidler (IMI), med fokus på alle aspekter af antimikrobiel resistens, herunder forskning i forbindelse med udvikling af antibiotika, medicin, narkotika, udvikling og økonomi og forvaltning, med syv igangværende projekter inden for rammerne af ND4BB-programmet med et samlet budget på mere end 600 mio. EUR i støtte fra Kommissionen og bidrag i naturalier fra virksomheder;
 - Partnerskabet mellem De Europæiske Lande og Udviklingslande vedrørende Kliniske Forsøg (EDCTP), med fokus på udviklingen af nye og forbedrede lægemidler, vacciner og mikrobicider mod samt diagnostik af hiv/aids, tuberkulose og malaria med 32 igangværende projekter for over 79 mio. EUR;
 - Det fælles programlægningsinitiativ om antimikrobiel resistens (JPIAMR), med fokus på konsolidering af ellers fragmenterede nationale forskningsaktiviteter og med igangværende projekter for 55 mio. EUR;
 - Det Europæiske Forskningsråd (EFR), med dets »forskerinitierede« projekter eller »bottom-up« -projekter inden for forskning;
 - Finansieringsmekanismen »InnovFin Infectious Diseases Financial Facility« (IDFF), for markedsnære projekter med syv lån på i alt 125 mio. EUR, der er ydet hidtil;
 - SMV-instrumentet og »Den hurtige vej til innovation«, som støtter SMV'er på områder som udvikling af nye løsninger og værktøjer til at forhindre, diagnosticere og behandle smitsomme sygdomme og forbedre infektionsbekæmpelse med 36 projekter, der er relateret til antimikrobiel resistens, og et budget på 33 mio. EUR;
- AP. der henviser til, at der er udviklet mere end 20 nye klasser af antibiotika indtil 1960'erne, men kun én ny gruppe antibiotika har udviklet sig siden trods spredning og udvikling af nye, resistente bakterier; der endvidere henviser til, at der er klar dokumentation for modstandsdygtighed over for nye aktører inden for de eksisterende grupper af antibiotika;
- AQ. der henviser til, at der er positive eksterne/afsmittende virkninger af nye antimikrobielle stoffer på den offentlige sundhed og videnskaben;

Torsdag den 13. september 2018

- AR. der henviser til, at anvendelse af antibiotika som vækstfremmere i husdyrhold er misbrug af disse sundhedsprodukter, som fordømmes af alle internationale sundhedsorganisationer, der anbefaler forbud mod dette som led i bekæmpelsen af antimikrobiel resistens; der henviser til, at anvendelsen af antibiotika som vækstfremmere til dyr, der er bestemt til fødevareproduktion, har været forbudt i EU siden 2006;
- AS. Ed. der henstiller til, at mange sygdomme forårsaget af mikroorganismer kan bekæmpes effektivt uden brug af antibiotika, som giver mulighed for lægemiddelresistens, men at der ved tidlig diagnosticering og behandling med nye og gamle lægemidler og andre godkendte metoder og behandlinger, som er godkendt i EU, kan reddes millioner af menneske- og dyreliv i hele EU;
- AT. der henviser til, at kløften mellem den stigende forekomst af resistens mod antimikrobielle stoffer og udviklingen af nye antimikrobielle stoffer er stadigt voksende; der henviser til, at infektionssygdomme, der er resistente over for lægemidler, inden 2050 kan komme til at forårsage op til 10 mio. dødsfald årligt; der henviser til, at det skønnes, at der hvert år i EU dør mindst 25 000 mennesker af infektioner, der er forårsaget af resistente bakterier, hvilket genererer udgifter i størrelsesordenen 1,5 mia. EUR pr. år, samtidig med at der kun er blevet udviklet én ny gruppe antibiotika i de seneste 40 år;
- AU. der henviser til, at det for at bevare effektiviteten af antibiotika, der udelukkende er forbeholdt human brug, og begrænse risikoen for udvikling af antimikrobiel resistens over for disse kritiske antibiotika er vigtigt at forbyde anvendelse af visse kategorier af antibiotika i veterinærmedicin; der henviser til, at Kommissionen skal udpege antibiotika eller kategorier af antibiotika, der forbeholdes behandling af en række infektioner hos mennesker;
- AV. der henviser til, at den politiske erklæring, der blev godkendt af stats- og regeringscheferne på De Forenede Nationers Generalforsamling i New York i september 2016 og den globale handlingsplan i maj 2015, var et signal om verdens tilsagn om at støtte op om en bred, koordineret tilgang til at sætte ind over for de grundlæggende årsager til antimikrobiel resistens på tværs af flere sektorer;
- AW. der henviser til det ofte citerede tal på 25 000 døde om året i EU, der er forbundet med antimikrobiel resistens, og at de dermed forbundne omkostninger er på over 1,5 mia. EUR, går tilbage til 2007, og at der er løbende behov for ajourførte oplysninger om den reelle byrde i forbindelse med antimikrobiel resistens; betoner, at omfanget af problemet også vil understrege den tydelige europæiske merværdi ved den europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens;

EU som en region med den bedste praksis

1. mener, at »One Health« -princippet bør spille en central rolle i en effektiv indsats mod antimikrobiel resistens, da menneskers og dyrs sundhed og miljøet hænger sammen, og sygdomme overføres fra mennesker til dyr og omvendt; understreger derfor, at sygdomme skal behandles både hos mennesker og dyr, samtidig med at der tages særlig hensyn til fødekæden og miljøet, som kan være endnu en kilde til resistente mikroorganismer; understreger Kommissionens vigtige rolle med hensyn til at koordinere og overvåge medlemsstaternes nationale handlingsplaner og betydningen af samarbejde på tværs af det administrative plan;
2. understreger behovet for en tidsramme for den europæisk One Health-handlingsplan; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at inkludere målelige og bindende målsætninger og mål i den europæiske One Health-handlingsplan og i de nationale handlingsplaner for at muliggøre benchmarking;
3. understreger, at en korrekt og hensigtsmæssig anvendelse af antimikrobielle stoffer er en forudsætning for at begrænse fremkomsten af antimikrobiel resistens på sundhedsområdet og i forbindelse med husdyrhold og fiskeavl; understreger, at der er betydelige forskelle i den måde, hvorpå medlemsstaterne håndterer og behandler antimikrobiel resistens, hvilket gør koordineringen af nationale planer med specifikke mål afgørende; understreger, at Kommissionen spiller en vigtig rolle i forbindelse med koordinering og overvågning af nationale strategier; understreger behovet for en sektoroverskridende aktivitet (navnlig i EU's næste rammeprogram for forskning og innovation (RP9)) og en tværgående gennemførelse af begrebet One Health, som endnu ikke er blevet tilstrækkeligt opfyldt i Kommissionens handlingsplan; insisterer på, at brugen af forebyggende anvendelse af antibiotika i veterinærmedicin i overensstemmelse med bestemmelserne i den nye forordning om veterinærlægemidler bør være strengt reguleret;

Torsdag den 13. september 2018

4. anbefaler, at det nyoprettede One Health-netværk samt den europæiske fælles aktion om antimikrobiel resistens og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet (EU-JAMRAI) også bør involvere andre centrale relevante interessenter ud over medlemsstaterne;
5. opfordrer Kommissionen til at gennemføre og offentliggøre en midtvejsevaluering og efterfølgende evaluering af One Health-handlingsplanen og til at involvere alle relevante interessenter i evalueringsproceduren;
6. understreger, at en fælles EU-indsats mod den voksende trussel mod menneskers og dyrs sundhed samt miljøet som følge af antibiotikaresistente bakterier kun kan lykkes på grundlag af standardiserede data; opfordrer Kommissionen til at fastsætte indikatorer for måling og sammenligning af fremskridtene i kampen mod antimikrobiel resistens og til at sikre fremlæggelse og evaluering af de standardiserede data;
7. bemærker, at de nyligt vedtagne EU-indikatorer, der hjælper medlemsstaterne med at overvåge deres fremskridt med bekæmpelse af antimikrobiel resistens, kun fokuserer på forbruget af antibiotika og ikke tager stilling til det hensigtsmæssige i anvendelsen; opfordrer Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme til at ændre EU-indikatorerne i overensstemmelse hermed;
8. opfordrer Kommissionen til at indsamle data og rapportere om den mængde af antibiotika, der produceres af producenterne;
9. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at harmonisere tilsyn, overvågning og indberetning af antimikrobiel resistens og patogener og sende disse data til WHO's overvågningssystem for antimikrobiel resistens (GLASS); understreger endvidere, at systematisk indsamling af alle relevante og sammenlignelige data om salgsmængden er af allerstørste betydning; opfordrer Kommissionen til sammen med EMA, EFSA og ECDC at udarbejde et udkast til en EU-liste over prioriterede patogener for både mennesker og dyr, hvori WHO's globale PPL tages i betragtning, og således klart fastsættes fremtidige prioriteter for forskning og udvikling; anmoder yderligere Kommissionen om at opfordre medlemsstaterne til og hjælpe dem med at etablere og overvåge nationale mål for overvågning og reduktion af antimikrobiel resistens og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet;
10. opfordrer Kommissionen til at udvikle standardiserede undersøgelser til indsamling af oplysninger om infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet samt risikovurderinger af store populationer af dyr og mennesker under epidemier og pandemier;
11. understreger, at en bedre deling af lokale, regionale og nationale oplysninger og data om nye problemer vedrørende menneskers og dyrs sundhed sammen med brugen af tidlige varslingsystemer kan hjælpe medlemsstaterne med at begrænse spredningen af resistente organismer;
12. opfordrer til en udvidelse af de relevante EU-agenturers rolle og menneskelige og finansielle ressourcer i kampen mod antimikrobiel resistens og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet; mener, at det er af afgørende betydning, at EU-agenturer og EU-finansielle projekter samarbejder tæt;
13. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til regelmæssigt at fremsende nøjagtige rapporter om antallet af bekræftede tilfælde af antimikrobiel resistens hos mennesker sammen med korrekte og ajourførte statistikker over dødeligheden i forbindelse med antimikrobiel resistens;
14. understreger, at tilsyn med dyreavl inden for landbruget og fødevarerindustrien, infektionsforebyggelse, sundhedsuddannelse, biosikkerhedsforanstaltninger, aktive screeningsprogrammer og kontrolpraksis er afgørende for kontrollen med alle smitsomme mikroorganismer, da det begrænser behovet for antimikrobielle stoffer og dermed muligheden for, at mikroorganismerne udvikler og spreder resistens. understreger behovet for obligatoriske indberetninger til de offentlige sundhedsmyndigheder om alle patienter, der er smittet med eller identificeres som bærere af meget resistente bakterier; understreger behovet for retningslinjer om isolation af hospitaliserede bærere og oprettelse af en tværfaglig taskforce, der rapporterer direkte til de nationale sundhedsministerier;

Torsdag den 13. september 2018

15. understreger behovet for et dataindsamlingssystem på EU-niveau vedrørende korrekt anvendelse af alle antibiotika; anmoder om, at der udvikles protokoller for ordineringen og brugen af antibiotika på EU-plan, hvori bl.a. dyrlægers og alment praktiserende lægers ansvar anerkendes inden for dette område; anmoder desuden om, at det gøres obligatorisk at indsamle alle recepter på antibiotika på nationalt plan, og at disse registreres i en database, som kontrolleres og koordineres af eksperter i infektioner for at udbrede viden om den bedst mulige anvendelse af antibiotika;

16. beklager den omstændighed, at Kommissionen i denne forbindelse ikke tidligere har foreslået en strategisk tilgang til vandforurening med farmaceutiske stoffer, som det kræves i vandrammedirektivet ⁽²⁰⁾; opfordrer derfor indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at udarbejde en europæisk strategi for håndtering af lægemiddelrester i vandet og i miljøet, der i tilstrækkeligt omfang fokuserer på overvågning, dataindsamling og bedre analyser af indvirkningen af antimikrobiel resistens på vandressourcerne og det akvatiske økosystem; henleder opmærksomheden på, at en integreret tilgang vil være meget nyttig i forbindelse med lægemiddelrester og antimikrobiel resistens i miljøet ⁽²¹⁾;

17. understreger, at forureningen af vand og jord med human- og veterinærmedicinske restkoncentrationer af antibiotika er et voksende problem, og at miljøet selv er en potentiel kilde til nye resistente mikroorganismer; opfordrer derfor Kommissionen til at lægge langt større vægt på miljøaspektet i forbindelse med One Health-konceptet;

18. der henviser til det ofte citerede tal på 25 000 døde om året i EU, der er forbundet med antimikrobiel resistens, og at de dermed forbundne omkostninger er på over 1,5 mia. EUR, går tilbage til 2007, og at der er løbende behov for ajourførte oplysninger om den reelle byrde i forbindelse med antimikrobiel resistens;

19. minder om, at sundhed er en faktor, der påvirker produktivitet og konkurrenceevne, og er et af de spørgsmål, der bekymrer offentligheden mest;

20. opfordrer Kommissionen til at udvide sin finansiering til EUCAST, der beskæftiger sig med de tekniske aspekter af fænotyper til in vitro-testning af antimikrobiel følsomhed og funktioner som et samlende udvalg for Det Europæiske Lægemiddelagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme;

21. opfordrer Kommissionen til at afsætte yderligere finansiering specifikt til forskning i foderalternativer uden tilsatte lægemidler til anvendelse inden for husdyravl i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2021-2027;

22. støtter som minimum Rådets svar på udkastet til Codex Alimentarius-adfærdskodeksen om at minimere og dæmpe op for antimikrobiel resistens og princip nr. 18 og 19 heri om ansvarlig og forsigtig brug af antimikrobielle stoffer;

23. tilskynder til, at man fokuserer på overholdelse af retningslinjerne for infektionsbekæmpelse, integrerede mål for nedbringelse af andelen af infektioner og støtte af bedste praksis for at bidrage til at fremme patientsikkerheden i hospitalsmiljøer;

24. opfordrer Kommissionen, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme og medlemsstaterne til at tilskynde til brugen af engangshåndklæder i hygiejnefølsomme omgivelser, såsom sundhedsinstitutioner, faciliteter til fødevareforarbejdning og vuggestuer;

⁽²⁰⁾ Artikel 8, litra c) i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/39/EU af 12. august 2013 om ændring af direktiv 2000/60/EF og 2008/105/EF for så vidt angår prioriterede stoffer inden for vandpolitikken (EUT L 226 af 24.8.2013, s. 1).

⁽²¹⁾ Som formuleret i Nederlandene af ministeret for infrastruktur og offentlige bygge- og anlægsarbejder, det nationale institut for folkesundhed og miljø (RIVM), vandindustrien og vandværkerne.

Torsdag den 13. september 2018

25. minder om, at fødevarer er et af de mulige medier til overførsel af resistente bakterier fra dyr til mennesker, og endvidere, at resistente bakterier kan cirkulere i populationer af mennesker og dyr via vand og via miljøet; bemærker risikoen for infektioner med resistente organismer fra forurenede afgrøder, der er behandlet med antimikrobielle stoffer, eller fra gødning og landbruges afløb til grundvandet; påpeger i denne forbindelse, at spredningen af sådanne bakterier påvirkes af handel, rejseaktivitet og både menneskers og dyrs migration;

26. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at iværksætte en offentlig kommunikationskampagne med advarsler for at gøre offentligheden mere bevidst og derved foranledige en ændret adfærd i forhold til en ansvarlig brug og håndtering af antibiotika, navnlig forvaltning af profylaktisk brug; understreger betydningen af at fremme »sundhedskompetence«, da det er afgørende, at patienterne forstår sundhedsoplysninger og er i stand til at følge behandlingsinstrukser korrekt; understreger, at forebyggende foranstaltninger, herunder god hygiejne, bør opskaleres for at mindske den menneskelige efterspørgsel efter antibiotika; understreger, at bevidsthed om farerne ved selvmedicinering og overdreven ordinerings bør være en central bestanddel af en forebyggelsesstrategi;

27. opfordrer medlemsstaterne til at udforme folkesundhedsbudskaber for at øge befolkningens bevidsthed om sammenhængen mellem infektioner og personlig hygiejne; understreger, at et effektivt middel til begrænsning af brugen af antibiotika er at forhindre infektionerne i at sprede sig i første omgang; tilskynder til fremme af initiativer inden for egenpleje i den forbindelse;

28. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udvikle strategier, der kan bidrage til, at patienter tilslutter sig og efterlever antibiotikabehandlinger og andre hensigtsmæssige behandlinger som foreskrevet af sundhedspersoner;

29. opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå retningslinjer efter One Health-tilgangen, der fastsætter bedste praksis for udvikling af harmoniserede kvalitetsstandarder, som skal gennemføres i EU-dækkende læseplaner med henblik på at fremme tværfaglig uddannelse, infektionsforebyggelse og -uddannelsesprogrammer for sundhedspersoner og offentligheden for at sikre, at sundhedspersoner og praktiserende dyrlæger har god adfærd i forbindelse med ordinerings, dosering, anvendelse og bortskaffelse af antimikrobielle stoffer og stoffer, der er forurenede med antimikrobiel resistens⁽²²⁾ og at sikre etablering og udbredelse af tværfaglige antibiotiske forvaltningsteam på hospitaler;

30. understreger, at en tredjedel af recepterne udskrives inden for den primære plejesektor, så denne sektor bør betragtes som en prioritet i brugsprotokollerne; understreger behovet for specialister i smitsomme sygdomme til udarbejdelse og kontrol samt opfølgning af disse protokoller; opfordrer Kommissionen til at udfærdige retningslinjer for anvendelsen af disse protokoller til sikring af menneskers sundhed; opfordrer medlemsstaterne til at revidere alle eksisterende protokoller, navnlig til profylaktisk brug under kirurgiske indgreb; hilser aktuelle projekter på nationalt plan, f.eks. som PIRASOA-programmet, velkommen som et eksempel på god praksis i rationel brug inden for primær pleje og på hospitaler; opfordrer til udviklingen af mekanismer, der kan dele bedste praksis og protokoller;

31. er klar over, at læger ofte er tvunget til at træffe hurtige beslutninger om terapeutisk indikation for antibiotisk behandling; bemærker, at hurtige diagnostests kan understøtte effektiv og præcis beslutningstagning;

32. opfordrer medlemsstaterne til at forhindre spredningen af infektion med resistente bakterier ved at gennemføre aktive screeningprogrammer med teknologier til hurtig diagnosticering for hurtigt at kunne udpenge patienter, der er inficeret med multiresistente bakterier, og til at indføre hensigtsmæssige foranstaltninger til infektionsbekæmpelse (såsom isolation af patienter, kohorteundersøgelser og forstærkede hygiejneforanstaltninger);

33. er klar over, at udgifterne til hurtige diagnoseredskaber kan være højere end prisen på antibiotika; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå incitament for industrien til at udvikle effektive, billige og effektive testmetoder og anvendelsen af hurtige diagnoseredskaber; understreger, at hurtige diagnoseredskaber kun er tilgængelige på landsplan i 40 % af OECD-landene; opfordrer sygekasser og sygesikring til at dække de ekstra udgifter, der skyldes anvendelse af hurtige diagnoseredskaber som følge af de langsigtede fordele ved at forebygge unødigt anvendelse af antimikrobielle midler;

⁽²²⁾ Artikel 78 i den kommende forordning om veterinærlægemidler.

Torsdag den 13. september 2018

34. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at begrænse, at fagpersoner med ekspertise i menneskers og dyrs sundhed, som ordinerer antibiotika, også kan sælge det, og til at fjerne eventuelle - finansielle eller andre - incitamenter til ordinerer af antibiotika, alt imens en hurtig adgang til veterinærmedicin til nødbrug fortsat sikres; understreger, at mange antimikrobielle stoffer anvendes til både mennesker og dyr, at nogle af disse antimikrobielle stoffer er afgørende for forebyggelse eller behandling af livstruende infektioner hos mennesker, og at det derfor bør forbydes at anvende dem på dyr; understreger, at disse antimikrobielle stoffer kun bør være forbeholdt behandling af mennesker for at bevare deres effektivitet ved behandling af infektioner hos mennesker så længe som muligt; mener, at medlemsstaterne bør have mulighed for at gennemføre eller opretholde strengere foranstaltninger vedrørende begrænsning af salget af antibiotika;

35. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe bindende foranstaltninger mod ulovligt salg af antimikrobielle produkter eller salg af antimikrobielle produkter uden lægekonsultation eller receptudskrivning i EU;

36. fremhæver værdien af vacciner og diagnoseredskaber i kampen mod antimikrobiel resistens og infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet; anbefaler, at mål for livslang vaccination og infektionskontrol i befolkningen, navnlig i sårbare grupper, integreres som et centralt element i de nationale handlingsplaner for antimikrobiel resistens; understreger endvidere betydningen af tilgængelig information og bevidstgørelse af den brede offentlighed med henblik på at øge vaccinationsraten for menneskers og dyrs sundhed og dermed håndtere sygdomme og antimikrobiel resistens på en omkostningseffektiv måde;

37. understreger, at det i den europæiske One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens konkluderes, at en immunisering gennem vaccination udgør en omkostningseffektiv sundhedsforanstaltning til bekæmpelse af antimikrobiel resistens ⁽²³⁾, og at Kommissionen i handlingsplanen bebuder incitamenter til fremme af brugen af diagnosemetoder, alternativer til antimikrobielle stoffer og vacciner ⁽²⁴⁾, men at de forholdsvis højere udgifter forbundet med diagnosemetoder, alternativer til antimikrobielle stoffer og vacciner sammenlignet med konventionelle antibiotika udgør en hindring for den højere vaccinationsrate i henhold til handlingsplanens målsætning ⁽²⁵⁾; understreger, at flere medlemsstater allerede anser og har indført vaccination som en vigtig politisk foranstaltning til både forebyggelse af udbrud af dyresygdomme over grænser og begrænsning af yderligere risici for spredning for det europæiske landbrugs-marked;

38. opfordrer medlemsstaterne til at styrke indsatsen for at forebygge og bekæmpe infektioner, som kan medføre sepsis; opfordrer medlemsstaterne til at indføre målrettede foranstaltninger til forbedring af forebyggelse, tidlig påvisning og diagnosticering samt klinisk håndtering af sepsis i deres nationale handlingsplaner for antimikrobiel resistens;

39. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan potentialet hos de europæiske netværk af referencecentre for sjældne sygdomme udnyttes bedst muligt, og til at vurdere deres mulige rolle i forbindelse med forskning i antimikrobiel resistens;

40. understreger, at miljøforureningen med human- og veterinærmedicinske restkoncentrationer af antibiotika, navnlig af husdyravfald, hospitaler og husholdninger, er et voksende problem, som kræver ensartede politiske foranstaltninger for at undgå spredning af antimikrobiel resistens mellem økosystemer, dyr og mennesker; opfordrer til yderligere forskning i transmissionsdynamik og de relative konsekvenser af denne forurening for antimikrobiel resistens; opfordrer derfor til udviklingen af synergier mellem One Health-tilgangen og data fra eksisterende overvågning på miljøområdet, navnlig i form af kontrollerende observationslister inden for rammerne af vandrammedirektivet, for at forbedre kendskabet til forekomsten og spredningen af antimikrobielle stoffer i miljøet;

41. noterer sig, at bakterier, der er eksponeret for herbicider, reagerer forskelligt på klinisk relevante antibiotika; noterer sig hyppigheden af ændringer i antibiotikaresistens, der skyldes anvendelsen af godkendte herbicider og antibiotika, og at virkningerne af disse ændringer går ud over det lovpligtige tilsyn;

42. opfordrer Kommissionen til at tage passende skridt til at løse problemet med frigivelsen af lægemidler, herunder antimikrobielle stoffer, i miljøet gennem rensningsanlæg og rensningsanlæg som en væsentlig faktor i fremkomsten af antimikrobiel resistens;

⁽²³⁾ Europa-Kommissionen: En europæisk One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens, juni 2017, s. 10.

⁽²⁴⁾ Ibid, s. 12.

⁽²⁵⁾ Ibid, s. 15.

Torsdag den 13. september 2018

43. opfordrer til inddragelse af en miljørisikovurdering i proceduren for udstedelse af markedsføringstilladelser for antimikrobielle stoffer samt for ældre produkter, der allerede er markedsført; opfordrer til streng overholdelse af EU's gode fremstillingspraksis og regler om grønne indkøb, hvad angår fremstilling og distribution af lægemidler og frigivelse af antibiotika til miljøet;
44. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at tage hånd om problemet med det kraftigt stigende omfang af multiresistente svampe ved at gennemgå anvendelsen af fungicider i landbrugs- og industrisektoren;
45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at udfase anvendelsen af antimikrobielle forbindelser eller kemikalier i ikke-kliniske sammenhænge, såsom i renseprodukter til daglig brug og andre forbrugsvarer;
46. understreger det presserende behov for en tilbundsgående undersøgelse af den virkning, som tilstedeværelsen af antimikrobielle stoffer på fødevareafgrøder og animalsk foder har på udviklingen af antimikrobiel resistens og på de mikrobielle miljøer i jorden;
47. understreger i den forbindelse, at der er behov for en omfattende forudgående vurdering af de sociale omkostninger forbundet med slutfasetilgang;
48. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at revidere deres principper for god landbrugspraksis og revidere de relevante bedste tilgængelige teknikker i medfør af direktivet om industrielle emissioner ⁽²⁶⁾ for at inkludere bestemmelser vedrørende håndtering af gødning, som indeholder antibiotika/antimikrobielt resistente mikroorganismer;
49. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tilskynde til en udvikling af bæredygtige lægemidler med lav indvirkning på miljøet og vandet og fremme yderligere innovation inden for medicinalindustrien i den henseende;
50. understreger, at ikke alle medlemsstater har tilstrækkelige ressourcer til at udvikle og implementere omfattende nationale strategier for antimikrobiel resistens; opfordrer indtrængende Kommissionen til at give medlemsstaterne klare oplysninger om de tilgængelige EU-kilder i forhold til håndtering af antimikrobiel resistens og til at stille øremærket finansiering til rådighed til dette formål;
51. opfordrer Kommissionen til at gennemgå og revidere de referencedokumenter om de bedste tilgængelige teknikker (BREF'er) i medfør af direktivet om industrielle emissioner, der er relevante for udledning af antibiotika fra fabriksanlæg;
52. opfordrer indtrængende Kommissionen til effektivt at anvende den tilgængelige lovgivning på alle områder med relation til antimikrobiel resistens for at sikre, at truslen bekæmpes i alle politikker;
53. understreger vigtigheden af en tilgang med livscyklusvurdering, fra fremstilling og ordinerings til håndtering af lægemiddelfald; anmoder Kommissionen om at behandle spørgsmålet om bortskaffelse af antibiotika, hvor alternativer til forbrænding, f.eks. forgasning, bør undersøges;
54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at miljøhensyn introduceres i lægemiddelovervågningssystemet for lægemidler til mennesker og styrkes for veterinære lægemidler, navnlig i forhold til antimikrobiel resistens;
55. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fastsætte kvalitetsstandarder (grænseværdier) eller krav om risikovurdering for at sikre, at husdyrgødning, renseslam og vandingsvand indeholder sikre koncentrationer af relevante antibiotika og mikroorganismer med antimikrobiel resistens, før de kan spredes på landbrugsarealer;
56. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med medlemsstaterne at indlede en oplysningskampagne i hele EU, der retter sig mod forbrugere og virksomheder, om akvakultur i almindelighed og navnlig om forskellene mellem de strenge og omfattende standarder på det europæiske marked og de standarder, der gælder for importerede produkter fra tredjelande, og gerne med særligt fokus på de problemer, det har skabt for fødevarerens sikkerhed og folkesundheden, at der er blevet indført særligt resistente mikroorganismer og antimikrobiel resistens til Unionen;

⁽²⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU af 24. november 2010 om industrielle emissioner (integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening) (EUT L 334 af 17.12.2010, s. 17).

Torsdag den 13. september 2018

57. opfordrer til, at der foretages en udfasning af den rutinemæssige profylaktiske og metafylaktiske anvendelse af antimikrobielle stoffer i grupper af husdyr, og opfordrer til, at anvendelse af antibiotika, der anvendes som sidste udvej, forbydes, når det drejer sig om dyr bestemt til fødevareproduktion; understreger, at godt dyrehold, hygiejnepraksis, bedriftsforvaltning og investeringer på disse områder bidrager til forebyggelse af infektioner og dermed til reduktion af anvendelsen af antibiotika; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremlægge en ny EU-strategi for dyrevelfærd, som Europa-Parlamentet har krævet, med det langsigtede mål at indføre en dyrevelfærdslovgivning; opfordrer indtrængende Kommissionen til straks at gennemføre de udestående punkter i EU-strategien for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2012-2015;

58. understreger, at god bedriftsforvaltning, biosikkerhed og husdyravlssystemer understøtter sundheden og velfærden for dyr bestemt til fødevareproduktion og ved korrekt anvendelse minimerer modtageligheden over for bakteriesygdomme og behovet for anvendelse af antibiotika til dyr;

59. mener, at tilstrækkelig finansiering til investeringer på bedrifter, f.eks. i kvalitetsprægede bygninger, ventilation, rengøring, desinfektion, vaccination og biosikkerhed, skal støttes og ikke må undergraves i den fremtidige fælles landbrugspolitik; erkender i denne henseende vigtigheden af, at landbrugerne er bevidste om dyrevelfærd, dyresundhed og fødevaresikkerhed; bemærker betydningen af at fremme og anvende god praksis i alle led i produktionen og forarbejdningen af fødevarer og betydningen af sikre og ernæringsmæssigt afbalancerede foderstoffer, særlige fodringsstrategier, fodersammensætning, foderblandinger og foderforarbejdning;

60. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne – herunder i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik – til at sikre flere synergieffekter og i henhold til resultaterne i One Health-handlingsplanen mod antimikrobiel resistens at sikre et effektivt finansielt incitament og støtte til husdyravlere, der dokumenterer i betydelig grad at have nedbragt deres brug af antibiotika og sikret en høj vaccinationsrate blandt deres dyr eller kreaturer;

61. understreger, at god sanitet og hygiejne på bedrifterne er af afgørende betydning; anmoder Kommissionen om at udarbejde retningslinjer for anvendelse af antibiotika på dyr og hygiejneforholdene på bedrifterne; opfordrer medlemsstaterne til at udarbejde konkrete planer og til at styrke tilsynet med de sanitære forhold;

62. minder om de forebyggende foranstaltninger, som skal anvendes, inden der iværksættes antimikrobiel behandling af hele grupper af dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion (metafylakse):

— anvendelse af godt, sundt avlskvæg, som vokser naturligt, med en passende genetisk diversitet

— forhold, der respekterer arternes adfærdsmæssige behov, herunder sociale interaktioner og hierarkier

— en besætningstæthed, der ikke øger risikoen for overførsel af sygdomme

— isolation af syge dyr fra resten af gruppen

— (for så vidt angår kyllinger og mindre dyr) underopdeling af flokkene i mindre, fysisk adskilte, grupper

— gennemførelse af eksisterende dyrevelfærdsregler, der allerede overholdes i krydsoverensstemmelse som fastsat i de lovgivningsbestemte forvaltningskrav nr. 11, 12, 13 i bilag II til forordning (EU) nr. 1306/2013 ⁽²⁷⁾;

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1306/2013 af 17. december 2013 om finansiering, forvaltning og overvågning af den fælles landbrugspolitik og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 352/78, (EF) nr. 165/94, (EF) nr. 2799/98, (EF) nr. 814/2000, (EF) nr. 1290/2005 og (EF) nr. 485/2008 (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 549), som anvender bestemmelser fastsat i Rådets direktiv 98/58/EF af 20. juli 1998 om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål, EFT L 221 af 8.8.1998, s. 23; Rådets direktiv 91/630/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin, EFT L 340 af 11.12.1991, s. 33. Rådets direktiv 91/629/EØF af 19. november 1991 om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve, EFT L 340 af 11.12.1991, s. 28.

Torsdag den 13. september 2018

63. mener, at krav, der skal sikre, at mærkningen henviser til brug af antibiotika, vil forbedre forbrugernes viden og medvirke til at give forbrugerne mulighed for at foretage mere informerede valg; opfordrer Kommissionen til at etablere et harmoniseret mærknings-system baseret på dyrevelfærdsstandarder og god praksis inden for husdyrproduktion, således som det allerede var planen i 2009 ⁽²⁸⁾;

64. henleder endvidere opmærksomheden på de seneste forskningsresultater (februar 2018), der viser, at udvidet spektrum beta-lactamase (ESBL'er) kun i begrænset omfang overføres til mennesker fra husdyrbrug og konsum af kød, og at ESBL'er hovedsageligt overføres fra person til person ⁽²⁹⁾;

65. understreger, at intensivt husdyrbrug kan medføre, at antibiotika gives forkert og rutinemæssigt til husdyr og fjerkræ for at fremme hurtigere vækst, og at det også anvendes i vid udstrækning til profylaktiske formål for at forhindre sygdomsspredning som følge af de trange, begrænsede og psykisk belastende forhold, hvorunder dyrene holdes, og som hæmmer deres immunforsvar, samt til at kompensere for de uhygiejniske forhold, hvorunder de opdrættes;

66. mener, at vores forståelse af spredningen af AMR fra landbrugsdyr til mennesker allerede er ret solid, og at dette ikke er tilstrækkeligt anerkendt i handlingsplanen; bemærker, at handlingsplanen blot opfordrer til yderligere undersøgelser og til at lukke hullerne i vidensgrundlaget for denne problemstilling, hvilket muligvis vil udskyde de stærkt tiltrængte foranstaltninger;

67. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skelne mellem husdyr og kæledyr, især hvad angår udviklingen af mekanismer til kontrol og vurdering af anvendelsen af antimikrobielle stoffer i veterinærlægemidler, og hvad angår udformningen af tiltag til håndtering af anvendelsen af dem;

68. understreger, at der er udviklet en omfattende overvågning af anvendelsen af antibiotika inden for landbruget i samarbejde med dyrlægerne, som grundigt dokumenterer anvendelsen af antibiotika og yderligere forbedrer anvendelsen heraf; beklager, at der endnu ikke findes et tilsvarende system i forbindelse med humanmedicin;

69. bemærker, at eksistensen af en indbyrdes sammenhæng mellem påvist resistens over for antibiotika blandt dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion (f.eks. slagtekyllinger) og en stor andel af bakterieinfektioner hos mennesker, som skyldes håndtering, tilberedning og indtagelse af kød fra disse dyr, også er blevet bekræftet af EU's agenturer ⁽³⁰⁾;

70. understreger, at forskning viser, at interventioner, der begrænser brug af antibiotika i dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion, er forbundet med en reduktion i tilstedeværelsen af antibiotikaresistente bakterier i disse dyr ⁽³¹⁾;

71. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til på grundlag af denne seneste forskning ⁽³²⁾ at være påpasselige og bevare proportionsansen, når de vedtager foranstaltninger, og til nøje at vurdere og klassificere »antibiotika« og »antimikrobiel resistens« i al relevant lovgivning med henblik på at undgå unødvendige begrænsninger af tilgængeligheden af midler til at bekæmpe bestemte protozoer, såsom coccidia, i europæiske husdyr og dermed utilsigtet forårsage en øget risiko for smitte af mennesker med farlige bakterier som f.eks. salmonella og mikrober fra fødevarer;

72. beklager, at EU's One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens mangler fordeling af ressourcer samt en mere ambitiøs anvendelse af lovgivningsmæssige instrumenter; opfordrer Kommissionen til at være mere ambitiøs i en eventuel fremtidig handlingsplan, den udvikler, og til at være mere beslutsom i implementeringen af den i sin helhed;

⁽²⁸⁾ https://ec.europa.eu/food/sites/food/files/animals/docs/aw_other_aspects_labelling_ip-09-1610_en.pdf

⁽²⁹⁾ Mevius, D. et al., »ESBL-Attribution-Analysis (ESBLAT). Searching for the sources of antimicrobial resistance in humans«, 2018. Tilgængelig på: <http://www.1health4food.nl/esblat>

⁽³⁰⁾ Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme og Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet: <https://ecdc.europa.eu/sites/portal/files/media/en/publications/Publications/antimicrobial-resistance-zoonotic-bacteria-humans-animals-food-EU-summary-report-2014.pdf>

⁽³¹⁾ [http://www.thelancet.com/pdfs/journals/lanplh/PIIS2542-5196\(17\)30141-9.pdf](http://www.thelancet.com/pdfs/journals/lanplh/PIIS2542-5196(17)30141-9.pdf)

⁽³²⁾ Mevius, D. et al., »ESBL-Attribution-Analysis (ESBLAT). Searching for the sources of antimicrobial resistance in humans«, 2018. Tilgængelig på: <http://www.1health4food.nl/esblat>

Torsdag den 13. september 2018

73. beklager, at Kommissionens strategiske model, som i princippet er rigtig, alt for ofte kun rummer hensigtserklæringer, og opfordrer Kommissionen til at gøre sin model mere konkret;
74. opfordrer Kommissionen til at koordinere og overvåge nationale strategier for at muliggøre udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne;
75. opfordrer medlemsstaterne til at udvikle ambitiøse nationale strategier til at håndtere antimikrobiel resistens inden for husdyrproduktion, herunder kvantitative reduktionsmål for anvendelsen af veterinære antimikrobielle stoffer, idet man samtidig tager hensyn til lokale omstændigheder; understreger, at alle sektorer i hele fødevarekæden bør deltage i deres gennemførelse;
76. bemærker, at nogle medlemsstater har retligt definerede og professionelt kvalificerede veterinærlægemedleksperter, som er godkendt af de relevante myndigheder til at ordinere visse veterinærlægemedler; understreger, at nationale handlingsplaner for antimikrobiel resistens ikke bør hindre disse personer i at ordinere og udlevere visse veterinærlægemedler, når det er nødvendigt, i betragtning af den afgørende rolle, som disse personer kan spille i afsides beliggende landdistrikter;
77. understreger betydningen af udveksling af bedste praksis blandt medlemsstaterne og Kommissionens koordinering af sådanne udvekslinger; glæder sig i denne forbindelse over, at anvendelsen af antibiotika inden for husdyrbruget i Nederlandene er blevet nedbragt med 64,4 % i perioden 2009-2016, og det fastsatte nationale mål er at nedbringe anvendelsen yderligere frem mod 2020; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til også at anvende dette eksempel på offentligt-privat samarbejde mellem de offentlige myndigheder, erhvervslivet, de videnskabelige kredse og dyrlæger i andre dele af EU;
78. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at overveje implementeringen af positive (afgiftsfritagelser for landmænd) og negative (afgifter på salg af antibiotika, som det med succes praktiseres i Belgien og Danmark) afgiftsmæssige incitamenters vedrørende antibiotika, der anvendes i husdyravl, til ikke-terapeutiske formål;

Fremme af forskning, udvikling og innovation med hensyn til antimikrobiel resistens

79. påpeger, at Europa med en investering på 1,3 mia. EUR i forskning i antimikrobiel resistens er førende inden for dette område, og at EU's resultater omfatter lanceringen af New Drugs for Bad Bugs-programmet (ND4BB) ⁽³³⁾ og det fælles programlægningsinitiativ om antimikrobiel resistens (JPIAMR) ⁽³⁴⁾; understreger, at der er behov for effektivitet og koordinering af forskningstiltag; glæder sig derfor over initiativer som ERA-NET til at skabe synergi mellem JPIAMR og Horisont 2020; fremhæver, at der blev udviklet mere end 20 nye klasser antibiotika frem til 1960'erne; bemærker med bekymring, at der ikke er blevet markedsført virkelig nye antimikrobielle klasser i de senere år;
80. opfordrer indtrængende Kommissionen til at overveje en ny lovgivningsmæssig ramme for at stimulere udviklingen af nye antimikrobielle stoffer til mennesker, som Parlamentet allerede anmodede om den 10. marts 2016 i dets ændringsforslag til forslaget til en forordning om veterinærlægemedler og i dets beslutning af 19. maj 2015; bemærker, at EU's One Health-handlingsplan mod antimikrobiel resistens også forpligter sig til at »analysere« EU's reguleringsværktøjer og incitamenters - navnlig lovgivningen om lægemidler mod sjældne sygdomme og lægemidler til pædiatrisk brug - for at anvende dem med henblik på nye antimikrobielle stoffer”.
81. bifalder, at EFSA og EMA for nylig har gennemgået og drøftet en række alternativer til brugen af antimikrobielle stoffer på dyr bestemt til fødevareproduktion, hvoraf nogle bevisligt har vist lovende resultater i forhold til forbedring af parametre for dyresundhed i forbindelse med eksperimentelle undersøgelser; anbefaler derfor, at der gives nyt liv til videnskabelig forskning i alternativer og udvikles en EU-lovgivningsramme, som vil stimulere udviklingen deraf og klarlægge vejen til godkendelse deraf;
82. minder om, at den traditionelle skabelse af antibiotika, der er baseret på en række modifikationsteknikker for antibiotika fra naturen, er udtømt, og at investeringer i forskning og udvikling for at skabe en ny generation af antibiotika bør bryde det traditionelle paradigme for antibiotika; bifalder de nye teknikker, der allerede er blevet udviklet, såsom monoklonale antistoffer, der reducerer bakteriernes virulens uden at dræbe dem, men ved at gøre dem uvirksomme;

⁽³³⁾ <http://www.imi.europa.eu/content/nd4bb>

⁽³⁴⁾ <http://www.jpiamr.eu>

Torsdag den 13. september 2018

83. henviser til, at videnskab og forskning spiller en afgørende rolle i udviklingen af standarder i kampen mod antimikrobiel resistens;
84. bifalder de seneste forskningsprojekter i alternativ antibiotikabehandling såsom bakteriofagterapi, f.eks. det EU-finansierede Phagoburn-projekt; bemærker, at der endnu ikke er givet tilladelse til nogen bakteriofagterapi på EU-plan; opfordrer Kommissionen til at foreslå en ramme for bakteriofagterapi, der baserer sig på den seneste videnskabelige udvikling;
85. bemærker den seneste forskning i udviklingen af næste generation af probiotika til ledsagende brug sammen med antibiotikabehandling i kliniske sammenhænge, som har reduceret infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet, der skyldes yderst antibiotikaresistente bakterier ⁽³⁵⁾;
86. bemærker, at FoU inden for nye tilgange til behandling og forebyggelse af infektioner er af lige stor vigtighed, og at disse tilgange kan omfatte brugen af stoffer til at styrke immunresponsen på bakterielle infektioner, såsom præbiotika og probiotika;
87. opfordrer EMA til i samarbejde med EFSA og ECDC at gennemgå alle foreliggende oplysninger om fordele og risici ved ældre antimikrobielle stoffer, herunder kombinerede antibiotika, og overveje, om det eventuelt er nødvendigt med ændringer i den godkendte anvendelse i medlemsstaterne; understreger, at der bør opfordres til en tidlig dialog mellem innovatorer og tilsynsmyndigheder, således at den lovgivningsmæssige ramme om nødvendigt kan blive tilpasset for at kunne prioritere og fremskynde udviklingen af antimikrobielle lægemidler og muliggøre en hurtigere adgang;
88. opfordrer Kommissionen til at indføre en hasteprocedure, der gør det muligt midlertidigt at forbyde anvendelsen af de antimikrobielle stoffer, der er blevet godkendt til industrielle formål eller landbrugsformål, og som mistænkes for at have alvorlige negative følger for den antimikrobielle resistens, indtil der foreligger yderligere undersøgelser af det antimikrobielle stofs effekt;
89. minder om, at den ringe kvalitet af lægemidler og veterinærprodukter med en lav koncentration af virksomt stof og/eller langtidsbrug heraf fremmer forekomsten af resistente mikrober; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre og udforme lovgivning, der tilsikrer, at lægemidler er af en garanteret kvalitet, sikre og effektive, og at brugen af dem følger strenge principper;
90. opfordrer Kommissionen til at øge bevillingerne til tidlig tværfaglig FoU i epidemiologi og immunologi i patogener, der har antimikrobiel resistens, og screening af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet, navnlig overførselsveje mellem dyr og mennesker samt miljø; opfordrer Kommissionen til at støtte forskning i håndhygiejne og i konsekvenserne af forskellige metoder til håndvask og -tørring på overførslen af potentielle patogener;
91. opfordrer Kommissionen til at investere ligeligt i udviklingen af ikkeantibiotiske alternativer til dyresundheden, herunder vækstfremmere, og i udviklingen af nye molekyler til udvikling af nye antibiotika; understreger, at nye antibiotika ikke skal benyttes til at fremme dyresundheden eller til vækstfremme, og at de sektorer, der modtager offentlige midler til udviklingen af disse nye antibiotika, skal stoppe med at distribuere og/eller anvende antibiotika til fremme af dyresundheden og til vækstfremme;
92. glæder sig over de seneste grænseoverskridende forskningsprojekter inden for antimikrobiel forvaltning samt infektionsforebyggelse, herunder det EU-finansierede Interreg-projekt i-4-1-Health; opfordrer Kommissionen til at øge forskningsmidlerne til foranstaltninger til forebyggelse af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet;
93. opfordrer Kommissionen til yderligere at støtte FoU-indsatsen inden for antimikrobiel resistens, herunder med hensyn til globale sundhedsinfektioner som defineret i de bæredygtige udviklingsmål, navnlig medicinresistent tuberkulose, malaria, hiv og oversete tropesygdomme som led i EU's næste rammeprogram for forskning og innovation, herunder ved at indføre en specifik mission under programmet for den globale bekæmpelse af antimikrobiel resistens;
94. opfordrer Kommissionen til at indføre begrænsninger på transport af levende dyr fra områder, hvor det nuværende overvågningsystem har fundet bakteriestammer, der er resistente over for antimikrobielle stoffer;

⁽³⁵⁾ Pamer, E. G., »Resurrecting the intestinal microbiota to combat antibiotic-resistant pathogens«, *Science*, Vol. 352(6285), 2016, s. 535-538.

Torsdag den 13. september 2018

95. bemærker, at nogle plantebeskyttelsesprodukter også kan have antimikrobielle egenskaber, som kan påvirke spredningen af antimikrobiel resistens; opfordrer til yderligere forskning i den mulige forbindelse mellem eksponeringen for kommercielle blandinger af pesticider og herbicider samt udviklingen af antimikrobiel resistens; anerkender, at herbicider rutinemæssigt testes for toksicitet, men ikke for ikkedødelige effekter på mikrober, og understreger af ovennævnte grunde vigtigheden af at overveje at foretage sådanne tests rutinemæssigt;

96. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme tidlig og løbende dialog med alle interesserede parter om at udarbejde passende incitament til FoU inden for antimikrobiel resistens; erkender, at der ikke findes nogen tilgang, som passer til alle situationer; opfordrer indtrængende Kommissionen til formelt at medtage civilsamfundet i One Health-drøftelser, eksempelvis ved at oprette og finansiere et særligt interessentnetværk;

97. mener, at der er behov for forskellige samarbejdsmodeller som forvaltet af den offentlige sektor og med inddragelse af industrien; anerkender, at kapaciteten i industrien spiller en central rolle i FoU inden for antimikrobiel resistens; understreger, uanset ovenstående, at der er behov for en yderligere offentlig prioritering og koordinering af FoU inden for dette vigtige emne; opfordrer derfor Kommissionen til at oprette en offentlig platform for offentligt finansierede FoU-projekter inden for antimikrobiel resistens samt inden for koordinering af alle tiltag inden for FoU;

98. understreger derfor, at de nuværende rammer for innovation ikke reelt fremmer FoU i antimikrobiel resistens, og opfordrer til en tilpasning og harmonisering af ordningen for intellektuel ejendomsret på EU-plan, navnlig med henblik på en bedre overensstemmelse mellem beskyttelsesperioden og den periode, der er ansøgt om for det pågældende innovative lægemiddel;

99. er af den opfattelse, at der allerede mange forskellige steder i EU forskes i spørgsmål vedrørende bekæmpelsen af antimikrobiel resistens, uden at der dog findes et passende overblik over forskningen i EU som helhed; opfordrer derfor til, at der oprettes en særlig platform til dette på EU-niveau, så forskningsressourcerne kan anvendes mere effektivt i fremtiden;

100. minder om værdien af at oprette koalitioner mellem den akademiske verden og biofarmaceutiske virksomheder, hvad angår udviklingen af nye former for antibiotika, hurtig diagnosticering og nye behandlingsformer;

101. bifalder konklusionerne fra WHO's, Verdensorganisationen for Intellektuel Ejendomsrets (WIPO) og Verdenshandelsorganisationens (WTO) fælles tekniske symposium med titlen »Antimicrobial Resistance: How to foster innovation, access and appropriate use of antibiotics«⁽³⁶⁾, hvor nye FoU-modeller blev drøftet med henblik på at tilskynde til FoU, samtidig med at antibiotikarentabiliteten blev flyttet fra den solgte mængde;

102. minder om, at forordningen om kliniske forsøg⁽³⁷⁾ yderligere vil tilskynde til forskning i nye antimikrobielle stoffer i EU; opfordrer Kommissionen og Det Europæiske Lægemiddelagentur til hurtigst muligt at gennemføre forordningen om kliniske forsøg;

103. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte etableringen og udnyttelsen af nye økonomiske modeller, pilotprojekter og push og pull-incitament for at fremme udviklingen af nye terapier, diagnoser, antibiotika, medicinsk udstyr, vacciner og alternativer til at benytte antimikrobielle stoffer; mener, at disse er meningsfulde, når de på lang sigt er bæredygtige, bygger på behov og er evidensbaserede samt fokuserer på centrale folkesundhedsprioriteter og støtter passende medicinske anvendelser;

104. opfordrer Kommissionen til at vurdere effektiviteten af de aktuelle hygiejnepraksisser og sanitetsmetoder på hospitaler og inden for sundhedsplejemiljøer; opfordrer Kommissionen til at undersøge brugen af probiotika og andre bæredygtige hygiejneteknologier som effektive sanitetstilgange til forebyggelse og nedbringelse af antallet af infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet, der kan henføres til antimikrobiel resistens;

⁽³⁶⁾ <http://www.wipo.int/publications/en/details.jsp?id=4197>

⁽³⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 536/2014 af 16. april 2014 om kliniske forsøg med humanmedicinske lægemidler og om ophævelse af direktiv 2001/20/EF (EUT L 158 af 27.5.2014, s. 1).

Torsdag den 13. september 2018

105. opfordrer til, at der indføres omkostningseffektive teknologier, der nedbringer den påvirkning, infektioner erhvervet i sundhedsvæsenet har på hospitaler, og er med til at forebygge udbredelsen af multiresistente mikroorganismer;

106. opfordrer medlemsstaterne til at fremme alternative godtgørelsessystemer, således at udnyttelsen af innovative teknologier inden for nationale sundhedsplejesystemer bliver lettere;

107. henviser til, at den sædvanlige forretningsmodel for udviklingen af lægemidler ikke passer på udviklingen af antibiotika, idet der med tiden kan opstå resistens, og eftersom det er meningen, at antibiotika skal som en sidste udvej; minder industrien om virksomhedernes sociale ansvar til at arbejde på at bidrage til håndteringen af antimikrobiel resistens ved at finde frem til måder til at forlænge antibiotikas levetid, idet der sikres en bæredygtig forsyning med effektive antibiotika, og opfordrer til støtte til denne forskning og til en definition af det lovgivningsmæssige forløb;

108. minder om, at både Parlamentet og Rådet har bedt om en revision af de nuværende incitamenter (f.eks. dem, der er i Orphanforordningen ⁽³⁸⁾), på grund af misbruget af dem og de høje slutpriser; opfordrer derfor Kommissionen til at analysere de nuværende modeller for incitamenter til FoU, herunder modellen for den overførbare markedseksklusivitet, med henblik på at udarbejde de nye og fastlægge rammebestemmelserne;

109. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til i samarbejde med forskere og industrien at udvikle nye incitamentsmodeller, der fjerner sammenkædningen af betalingen fra ordinationsmængden og stimulerer investeringerne i hele produktudviklings- og produktionsperioden; understreger nødvendigheden af, at garanteret tilgængelighed og adgang til antibiotika af høj kvalitet er det endelige mål for FoU-incitamenter;

110. anerkender apotekernes nøglerolle med hensyn til at øge bevidstheden om hensigtsmæssig anvendelse af antimikrobielle stoffer og forebyggelse af antimikrobiel resistens; opfordrer medlemsstaterne til at udvide deres ansvar ved at tillade nøjagtig mængde-dispensering og muliggøre administration af særlige vacciner og af hurtige diagnosemetoder på apotekerne;

111. opfordrer til, at overførbare eksklusivtetaftaler eller engangsbeløb som præmie for indtræden på markedet bør betragtes som mulige bæredygtige incitamenter;

112. opfordrer Kommissionen til at gå foran på globalt plan og foreslå evidensbaserede bedste praksis-modeller til tidlig diagnose i forbindelse med bekæmpelse af antimikrobiel resistens;

Påvirkning af den globale dagsorden

113. understreger, at uden harmoniserede og øjeblikkelige foranstaltninger på globalt plan er verden på vej mod en post-antibiotisk tid, hvor almindelige infektioner igen kan være dødbringende;

114. minder om, at det som følge af, at problemet er meget kompliceret, grænseoverskridende, har alvorlige konsekvenser for miljøet, menneskers og dyrs sundhed og medfører store økonomisk omkostninger, er nødvendigt med en omgående og globalt og tværfagligt samordnet indsats mod antimikrobiel resistens; opfordrer derfor til en klar forpligtelse fra EU og medlemsstaterne om at opbygge europæiske og internationale partnerskaber og iværksætte en global, verdensomspændende strategi for bekæmpelse af antimikrobiel resistens, der dækker områder som international handel, udviklings- og landbrugspolitik;

115. glæder sig over WHO's rangliste over de 20 farligste antibiotikaresistente patogener ⁽³⁹⁾; opfordrer til straks at iværksætte FoU-projekter for denne prioriterede liste af antibiotikaresistente bakterier med henblik på at få skabt lægemidler til at bekæmpe dem; understreger imidlertid, at forskning i nye lægemidler ikke er det eneste tiltag, der er behov for, og at der skal gribes ind over for misbrug og overforbrug i forbindelse med både mennesker og dyr;

⁽³⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 141/2000 af 16. december 1999 om lægemidler til sjældne sygdomme (EFT L 18 af 22.1.2000, s. 1).

⁽³⁹⁾ <http://www.who.int/mediacentre/news/releases/2017/bacteria-antibiotics-needed/en/>

Torsdag den 13. september 2018

116. anerkender, at antimikrobiel resistens er et grænseoverskridende spørgsmål, og at produkter indføres til Europa fra hele verden; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med tredjeparter om at reducere anvendelsen af antibiotika i husdyrhold og tilknyttet miljøforurening; opfordrer yderligere Kommissionen til at gennemføre forskningsprogrammer i samarbejde med tredjelændene for at reducere overforbruget af antibiotika; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af frihandelsaftaler at forbyde import af animalske fødevarer, hvor dyrene ikke er blevet opfostret i overensstemmelse med EU-standarder, navnlig med forbuddet mod antibiotiske vækstfremmere;

117. fremhæver rapporten med titlen »Tackling drug-resistant infections globally: final report and recommendations«, ⁽⁴⁰⁾ hvori det vurderes, at omkostningerne til en global indsats mod antimikrobiel resistens vil koste 40 mia. USD over en tiårig periode, hvilket er et lille beløb i forhold til omkostningerne ved ikke at agere og en meget lille del af, hvad G20-landene bruger på sundhedspleje (omkring 0,05 %); opfordrer Kommissionen til at analysere muligheden for at pålægge industrien en folkesundhedsafgift inden for rammerne af dens sociale ansvar;

118. understreger, at dette problem skal adresseres i en eventuel fremtidig handelsaftale med Det Forenede Kongerige efter brexit, og at det skal gøres til en betingelse for aftalen, at alle yderligere fremskridt i EU's indsats til bekæmpelse af antimikrobiel resistens følges op af Det Forenede Kongerige for at beskytte forbrugerne og arbejdstagerne i både EU og Det Forenede Kongerige;

119. glæder sig over WHO's globale handlingsplan mod antimikrobiel resistens, der blev enstemmigt vedtaget i maj 2015 under den 68. Verdenssundhedsforsamling; understreger nødvendigheden af, at globale, europæiske og nationale handlingsplaner er i overensstemmelse med WHO's globale handlingsplan;

120. bifalder WHO's nye retningslinjer om anvendelse af medicinsk vigtige antimikrobielle stoffer i fødevarerproducerende dyr ⁽⁴¹⁾; fremhæver, at i nogle lande forbruges omkring 50-70 % af medicinsk vigtigt antibiotika i husdyrsektoren, i stor udstrækning som vækstfremmere hos raske dyr; anmoder om, inden for rammerne af One Health-tilgangen, at medtage dette emne i EU's handelspolitik og i forhandlinger med internationale organisationer som WTO og associerede lande eller tredjelande og udforme en global politik for at forbyde anvendelse af antibiotika til opfodning af sunde dyr;

121. konstaterer, at antibakteriel resistens er et alvorligt problem i forbindelse med mange fattigdomsrelaterede og negligerede sygdomme, herunder hiv/aids, malaria og tuberkulose samt sygdomme, der optræder i epidemier og pandemier. fremhæver, at ca. 29 % af alle dødsfald forårsaget af antimikrobiel resistens skyldes medicinresistent tuberkulose; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til hurtigst muligt at forhøje deres støtte til forskning i og anvendelse af sundhedsredskaber til bekæmpelse af fattigdomsrelaterede og negligerede sygdomme, som er berørt af antimikrobiel resistens; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at oprette partnerskaber på grundlag af partnerskabet for forskning og innovation i Middelhavsområdet (PRIMA) og partnerskabet mellem de europæiske lande og udviklingslande vedrørende kliniske forsøg (EDCTP) til brug for internationale FoU-projekter, der omfatter forskellige geografiske områder og dækker de mest relevante sundhedsemner, såsom antimikrobiel resistens, vacciner, kræft og adgang til lægemidler;

122. understreger betydningen af EU-initiativer som ECDC's programmer for smitsomme sygdomme, herunder aids, tuberkulose og malaria; påpeger, at disse initiativer er eksempler på god praksis fra EU's side i form af lydhørhed og effektivitet i lyset af behovet for nye antibiotika, og at ECDC bør spille en central rolle i prioriteringen af FoU-behovene, i koordineringen af foranstaltninger og inddragelsen af alle aktører, i en styrkelse af det tværsektorielle samarbejde og kapacitetsopbygningen gennem forsknings- og udviklingsnetværk;

123. fremhæver problemet med fremkomsten af multiresistente bakterier, der er resistente over for flere forskellige antibiotika samtidigt, og som i sidste ende kan blive multiresistente over for alle tilgængelige antibiotika, herunder de antibiotikatyper, der bruges som sidste udvej; understreger nødvendigheden af en database over disse multiresistente bakterier, der omfatter aids, tuberkulose, malaria, gonorré, *Escherichia coli* og andre lægemiddelresistente bakterier;

124. bemærker, at husdyr, der opdrættes til fødevarer i USA, får fem gange så meget antibiotisk medicin som landbrugsdyr i Det Forenede Kongerige; fremhæver derfor betydningen af at føre kontrol med kød, der importeres til EU;

⁽⁴⁰⁾ https://amr-review.org/sites/default/files/160518_Final%20paper_with%20cover.pdf

⁽⁴¹⁾ http://www.who.int/foodsafety/areas_work/antimicrobial-resistance/cia_guidelines/en/

Torsdag den 13. september 2018

125. opfordrer Kommissionen til at slå til lyd for EU's standarder og foranstaltninger til bekæmpelse af antimikrobiel resistens og hensigtsmæssig brug af antibiotika i handelsaftaler, og til gennem WTO at arbejde for at rejse spørgsmålet om antimikrobiel resistens; bemærker, at anvendelsen af antibiotika som vækstfremmere til dyr bestemt til fødevareproduktion har været forbudt i EU siden 2006, men at der i lande uden for EU stadig kan anvendes antibiotika i foder som vækstfremmere; opfordrer Kommissionen til at indføje en klausul i alle frihandelsaftaler, hvori det fastsættes, at fødevarer, der importeres fra tredjelande, ikke må være fremstillet ved anvendelse af antibiotika som vækstfremmere, med henblik på at sikre lige vilkår for EU's husdyrbrug og for akvakultur og for at mindske antimikrobiel resistens; opfordrer Kommissionen til at forbyde import af fødevarer fra tredjelande, såfremt disse produkter stammer fra dyr, som er behandlet med antibiotika eller kategorier af antibiotika, der i EU er forbeholdt behandling af en række infektioner hos mennesker;

126. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke foranstaltningerne til bekæmpelse af ulovlig praksis i forbindelse med produktion, salg, anvendelse og bortskaffelse af antimikrobielle stoffer; understreger, at alle aktører, der er involveret i de antimikrobielle stoffers livscyklus, skal tage ansvar for deres handlinger;

127. bemærker virkningerne af universaliteten og prisoverkommeligheden af og bred adgang til eksisterende antibiotika; er af den opfattelse, at målrettet behandling for at forhindre misbrug af uegnede antibiotika og overforbrug af bredspektret antibiotika bør være til rådighed for alle; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke foranstaltningerne mod salg af store sendinger af antimikrobielle stoffer, navnlig livsvigtig antibiotika til mennesker, til dumpingpriser;

128. opfordrer til, at der foretages en grundig kontrol af antibiotikaproducenterne for at sikre, at udfasningsperioderne er tilpasset virkeligheden, således at det garanteres, at der ikke er antibiotika til stede i fødevareprodukter;

129. opfordrer Kommissionen til at gøre en indsats for at opretholde den politiske opmærksomhed på og engagement på højt plan i foranstaltninger til modvirkning af antimikrobiel resistens, bl.a. i FN's fora samt i G7 og G20. fremhæver muligheden for, at de europæiske videnskabelige organer, som ECDC, indtager en global ledelsesrolle. opfordrer Kommissionen til at slå til lyd for samarbejde mellem EU og internationale organisationer, herunder WHO, FN's Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation (FAO) og Verdensorganisationen for Dyresundhed (OIE); bifalder Davos-erklæringen om bekæmpelse af antimikrobiel resistens udstedt på Det Verdensøkonomiske Forum i Davos i januar 2016, hvor industrierne for lægemidler, bioteknologi og diagnostik opfordrer til fælles handling for at skabe et bæredygtigt og forudsigeligt marked for antibiotika, vacciner og diagnosticering, der forbedrer bevaringen af nye og eksisterende behandlinger;

130. opfordrer til, at man fremmer, styrker og overgår til en produktionsmetode baseret på landbrugsøkologi;

o

o o

131. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme, Det Europæiske Lægemiddelagentur, Det Europæiske Kemikalieagentur, Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet, Det Europæiske Miljøagentur, WHO og Verdensorganisationen for Dyresundhed.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0355

Et mobilt Europa: en dagsorden for fremtidens mobilitet i EU**Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om et mobilt Europa: en dagsorden for fremtidens mobilitet i EU (2017/2257(INI))**

(2019/C 433/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse med titlen "Et mobilt Europa: en dagsorden for en socialt retfærdig omstilling til ren, konkurrencedygtig og sammenbundet mobilitet for alle (COM(2017)0283),
- der henviser til Parisaftalen, som blev ratificeret af Europa-Parlamentet og Rådet den 4. oktober 2016 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) ⁽²⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 18. oktober 2017 om ren, konkurrencedygtig og sammenbundet mobilitet for alle ⁽³⁾,
- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse af 5. juli 2017 om følger af digitaliseringen og robotiseringen af transportsektoren for EU's politikudformning ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 23. april 2009 om en handlingsplan for intelligente transportsystemer ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 10. december 2013 om CARS 2020: handlingsplan for en konkurrencedygtig og bæredygtig bilindustri i Europa ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2015 om opstilling af multimodal integreret billetudstedelse i EU ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. september 2015 om gennemførelse af hvidbogen om transport fra 2011: status og vejen frem mod bæredygtig mobilitet ⁽⁸⁾,
- der henviser til Vallettaerklæringen om trafiksikkerhed af 29. marts 2017,
- der henviser til Kommissionens hvidbog med titlen "En køreplan for et fælles europæisk transportområde - mod et konkurrencedygtigt og ressourceeffektivt transportsystem" (COM(2011)0144),
- der henviser til sin undersøgelse fra 2016 med titlen "Selvkørende biler: vejtransportens fremtid?",
- der henviser til sin undersøgelse fra 2017 med titlen "Udfordringer med finansiering af infrastruktur i deleøkonomien",

⁽¹⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 1.⁽²⁾ EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1.⁽³⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 195.⁽⁴⁾ EUT C 345 af 13.10.2017, s. 52.⁽⁵⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 50.⁽⁶⁾ EUT C 468 af 15.12.2016, s. 57.⁽⁷⁾ EUT C 265 af 11.8.2017, s. 2.⁽⁸⁾ EUT C 316 af 22.9.2017, s. 155.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs undersøgelse fra 2017 med titlen "Undersøgelse af digitaliserings og on-demand-økonomiens indvirkning på arbejdsmarkedet og konsekvenserne for beskæftigelsen og arbejdsmarkedsrelationerne",
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Transport- og Turismeudvalget og udtalelse fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0241/2018),
- A. der henviser til, at der er strukturelle ændringer undervejs inden for transportsektoren, og at transportens fremtid i EU er i skæringspunktet mellem de overordnede prioriteringer i EU's klima- og energiramme for 2030, programmet ren luft i Europa og EU's retningslinjer for trafiksikkerhed 2011-2020;
- B. der henviser til, at dekarbonisering af transportsektoren og anvendelsen af lavemissionsteknologier frembyder muligheder for fremtidens mobilitet og bæredygtige økonomiske vækst;
- C. der henviser til, at den kollaborative økonomi og deleøkonomien er ved at transformere transportindustrien på verdensplan; der henviser til at værdien af transaktioner inden for den kollaborative økonomi i transportsektoren i Europa i 2015 er blevet anslået til 5,1 milliarder EUR, hvilket er en stigning på 77 % i forhold til det foregående år, mens den ikke-monetære deleøkonomis transaktioner langt overskrider dette scenarie, hvilket belyser betydningen af dette fænomen;
- D. der henviser til, at det skønnes, at passagertransporten vil stige med ca. 42 % mellem 2010 og 2050, og at godstransporten forventes at stige med 60 % i løbet af den samme periode;
- E. der henviser til, at hvidbogen om transport fra 2011 opfordrede til, at 30 % af godstransporten ad store korridorer blev flyttet fra vejtransport til mere bæredygtige transportformer som f.eks. jernbaner i 2030 og 50 % i 2050, samtidig med at den indeholdt krav om, at der blev udviklet en passende grøn infrastruktur;
- F. der henviser til, at anvendelsen af princippet om, at brugeren og forureneren betaler, inden for alle transportformer, herunder vej-, jernbane-, sø- og flytransport, vil bidrage til at skabe lige konkurrencevilkår mellem alle transportformer;
- G. der henviser til, at nye mobilitetstjenester i væsentlig grad har til formål at forbedre transporten i byområder og har mulighed for at gøre dette ved at mindske trafikoverbelastning og emissioner og dermed skabe et alternativ til privatbiler, da privatbilen stadigvæk er hovedtransportmidlet, når der foretages rejser; der endvidere henviser til, at de kan muliggøre overgang til multi-modal og fælles transport, som dermed også er mere bæredygtig og kan supplere offentlige og aktive transportformer;
- H. der henviser til, at transportsektoren spiller en afgørende rolle for en velfungerende EU-økonomi fungerer, der udgør ca. 4 % af EU's BNP og mere end 5 % af den samlede beskæftigelse i EU ⁽⁹⁾; der henviser til, at kvinder kun udgør 22 % af arbejdskraften i denne sektor, og at en tredjedel af det samlede antal ansatte i sektoren er over 50 år gamle;
- I. der henviser til, at forbundne og selvkørende køretøjer forventes at gøre den fremtidige vejtransport mere effektiv, sikrere og mere ufarlig, eftersom menneskelige fejl er den vigtigste årsag til alle trafikuheld på vejene i Europa;
- J. der henviser til, at der er opnået store fremskridt i de seneste årtier, hvilket gør EU til verdens sikreste vejtransportregion; der henviser til, at det høje antal ulykkesofre med 25 500 dødsfald, og 135 000 mennesker, der kom alvorligt til skade på vejene i Europa sidste år, stadig forårsager store menneskelige lidelser og uacceptable økonomiske omkostninger, som anslås til 100 mia. EUR årligt; der henviser til, at 2020-målene for nedbringelse af antallet af ofre for trafikulykker med halvdelen i forhold til 2010 ikke opfyldes, og at andelen af alvorlige kvæstelser og dødsfald for sårbare trafikanter som f.eks. fodgængere, cyklister eller førere af mindre tohjulede motorkøretøjer er markant stigende;

⁽⁹⁾ EU Transport in Figures: Statistical Pocketbook 2015, Den Europæiske Unions publikationskontor, Luxembourg, 2015.

Torsdag den 13. september 2018

- K. der henviser til, at transport er den største kilde til luftforurening i byområder og er ansvarlig for over 25 % af drivhusgasemissionerne i EU, hvoraf vejtransporten tegner sig for over 70 % - en andel, som fortsætter med at vokse;
- L. der henviser til, at de seneste undersøgelser og vurderinger viser en tættere sammenhæng mellem eksponering for luftforurening og højere risici for folkesundheden, herunder hjerte-kar-sygdomme såsom slagtilfælde og iskæmiske hjertesygdomme samt kræft; der henviser til, at det anslås, at partikler er årsag til 399 000 for tidlige dødsfald om året, og det tilsvarende tal er 75 000 for nitrogenoxider og 13 600 for ozon; der henviser til, at mennesker, der bor i byområder, er særlig udsatte for denne fare;
- M. der henviser til, at der i øjeblikket gøres en stor indsats for at skabe en mere inklusiv, sikker og retfærdig transportsektor på verdensplan, bl.a. ved at indføre ambitiøse mål og bindende standarder, og der henviser til, at EU ikke bør gå glip af muligheden for at stå i spidsen for disse sociale innovationer;

Transportskifts indvirkning på færdigheder og arbejdsmetoder

- glæder sig over Kommissionens meddelelse med titlen "Et mobilt Europa: en dagsorden for en socialt retfærdig omstilling til ren, konkurrencedygtig og sammenbundet mobilitet for alle", som anerkender, at transportsektoren undergår gennemgribende forandringer, og understreger, at revolutionen inden for digital mobilitet bør føre til en mere sikker, innovativ, integreret, bæredygtig, retfærdig og mere konkurrencedygtig vejtransportsektor, som er forbundet med andre mere bæredygtige transportformer; glæder sig over meddelelsens strategiske tilgang med hensyn til at opstille et sammenhængende regelsæt for det stadig mere komplekse vejtransportområde;
- påpeger, at EU's mobilitetssektor skal udnytte de muligheder, som de digitale teknologier skaber; mener, at der bør udvikles og fremmes nye forretningsmodeller, der resulterer i innovative fælles mobilitetstjenester, herunder nye onlineplatforme for godstransport, samkørsel, delebil- eller delecycelordninger eller applikationer til smartphones, der giver mulighed for analyser i realtid og data om trafikforhold;
- opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå og anvende C-ITS-foranstaltninger sammen med de mål og initiativer, der er angivet i hvidbogen om transport fra 2011, og Parisaftalen om klimaændringer fra december 2015;
- fremhæver, at EU's bilindustri beskæftiger 8 millioner personer og står for 4 % af EU's bruttoværditilvækst, hvilket skaber et handelsoverskud på 120 mia. EUR;
- understreger, at digitaliseringsrelaterede ændringer i bilindustrien, automatisering eller renere biler vil kræve ny ekspertise og arbejdsmetoder; understreger, at disse ændringer bør føre til nye muligheder, der kan gøre transportsektoren mere attraktiv og afhjælpe manglen på arbejdskraft i sektoren; understreger, at produktion af renere, bedre opkoblede og mere automatiserede biler vil have indvirkning på fremstillingsindustrien, udvikling, vedligeholdelse og service og vil kræve nye færdigheder, f.eks. til samling af elektriske motorer eller fremstilling af anden generations batterier samt computer- eller detektionsudstyr; fremhæver, at industrien allerede i dag står over for enorme udfordringer med at ansætte personale med passende færdigheder, og at selvom væksten inden for beskæftigelsen inden for ingeniørfag forventes at fortsætte, er softwarefærdigheder et nyt krav, som virksomhederne skal søge at få opfyldt; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at skræddersy europæiske transportarbejderes praktikkurser og udvikling af færdigheder til disse nye udfordringer;
- understreger, at lige muligheder for kvinder og mænd bør være en prioritet på dagsordenen for fremtidens transportsektor; understreger, at transportsektoren domineres af mænd, der udgør en tredjedel af den samlede arbejdsstyrke, og at det er nødvendigt at fremme en mere lige fordeling af kønnene; glæder sig over oprettelsen af "Kvinder og transport – EU-Platform for forandringer", der har til formål at fremme kvinders beskæftigelse og lige muligheder i transportsektoren; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde om denne platform for at sikre, at jobskabelsen for kvinder og digitaliseringen af transportsektoren går hånd i hånd;

Torsdag den 13. september 2018

7. påpeger, at den digitale revolution vil ændre bilindustriens værdikæde, forsknings- og investeringsprioriteringer og teknologiske valg, som skal være gennemsigtige, sammenhængende og i tråd med retlige standarder, hvilket har konsekvenser for dens globale konkurrenceevne;
8. minder om, at automatiseret kørsel vil have en betydelig indvirkning på arbejdsstyrken i transportsektoren og kræve nye kvalifikationer inden for de erhverv, der er berørt; opfordrer medlemsstaterne til at træffe passende foranstaltninger for at foregribe dette skift på arbejdsmarkedet, hvilket bør ledsages af en styrket social dialog; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en EU-strategi, der omfatter de nye muligheder, som digitaliseringen af transportsektoren vil skabe for beskæftigelsen, og til at tage hensyn til medlemssstaternes bedste praksis med det endelige formål at fremme skabelsen af arbejdspladser i transportsektoren, herunder som en prioritet for retfærdige overgangsordninger for beskæftigede, hvis job bliver forældet, efterhånden som transportsektoren digitaliseres;
9. understreger, at automatiseret kørsel i sidste ende vil rejse spørgsmål om fortolkningen af den eksisterende EU-lovgivning om køretid og hvileperioder; opfordrer Kommissionen til løbende at overvåge, om der er behov for lovgivningsmæssige foranstaltninger;
10. henleder opmærksomheden på de positive virkninger af digitaliseringen i transportsektoren, da det vil bidrage til at mindske bureaukratiet og forenkle procedurerne både for myndigheder og virksomheder og vil gøre det lettere at kontrollere overholdelsen af lovgivningen om køre- og hviletider og cabotagereglerne med indførelsen af digitale fartskrivere og således forbedre betingelserne for erhvervschauffører og bidrage til at skabe lige vilkår for alle operatører;
11. glæder sig over Kommissionens nye dagsorden for færdigheder for Europa og initiativer som f.eks. planen for sektorsamarbejde om færdigheder og koalitionen for digitale færdigheder og job, som fremmer samarbejde mellem fagforeninger, uddannelsesinstitutioner og aktører i den private sektor med henblik på at opfange, identificere og tackle misforhold mellem udbudte og efterspurgte kvalifikationer;
12. glæder sig over, at bilindustrien er en af de seks pilotsektorer, til hvilke der er blevet afsat finansiering via alliancen for sektorkvalifikationer inden for Erasmus+-programmet;
13. opfordrer Kommissionen til at forelægge en midtvejsevaluering af de igangsatte projekter om færdigheder i bilindustrien, herunder det treårige SKILLFULL-forskningsprojekt og anbefalingerne fra gruppen på højt plan, GEAR 2030; mener, at det på grundlag af resultatet af SKILLFUL-projektet vil være muligt at vurdere, om de eksisterende krav til uddannelse af og kvalifikationer for vejtransportchauffører er passende, særlig i lyset af de nye erhverv/kvalifikationer;
14. opfordrer medlemsstaterne til i stedet for at reagere på specifikke udfordringer at være proaktive i forbindelse med digitaliseringen og træffe omfattende og strategiske beslutninger på grundlag af teknologineutralitet, der har til formål at maksimere potentielle fordele, og til at arbejde hen imod at nå til enighed om EU's tilgang til centrale spørgsmål;
15. fremhæver den grundlæggende rolle, som brugere og forbrugere kan spille med hensyn til at fremme transportovergangen, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge gennemsigtigheden og den offentlige tilgængelighed af relevante data med henblik på at øge borgernes bevidsthed og gøre det muligt for forbrugerne at træffe velinformerede valg;

Omstilling gennem udvikling inden for forskning og innovation

16. understreger, at Europa er førende i verden inden for både fremstilling og transportoperationer, og understreger, at det er af afgørende betydning, at den europæiske transportsektor fortsat udvikler sig, investerer, foretager innovationer og fornyer sig selv på bæredygtig vis med henblik på at fastholde sit teknologiske lederskab og konkurrencestilling;
17. minder om den vigtige målsætning om at skabe et fælles europæisk transportområde uden barrierer, med effektiv samordnet modalitet, hvor hvert transportmiddel har sin egen plads, og samspillet mellem transportmidlerne øges; opfordrer derfor medlemsstaterne til at skabe et miljø baseret på velegnede incitamenter for at gøre transportmidlerne mere effektive og fjerne eksisterende barrierer såsom unødvendigt bureaukrati;

Torsdag den 13. september 2018

18. minder om, at bæredygtige og innovative transportteknologier og mobilitetsløsninger vil være nødvendige for at forbedre færdselssikkerheden samt begrænse klimaændring og CO₂-emissioner, luftforurening og trafikbelastning, og at en europæisk forskningsmæssig ramme, der stimulerer innovation, er nødvendig; slår i denne forbindelse til lyd for mere investering i indbyrdes forbundet tværsektoriel forskning og udvikling, hvad angår opkoblede og førerløse biler, elektrificering af jernbaner og vejinfrastrukturer, alternative brændstoffer, køretøjernes konstruktion og fremstilling, netværk og trafikstyring samt intelligente tjenester og infrastruktur, uden at se bort fra eksisterende systemer inden for andre sektorer; bemærker, at disse vigtige innovationer vil nødvendiggøre anvendelsen af mange former for industriel knowhow, hvis de udvikles effektivt; påpeger i den forbindelse, at samarbejdende, opkoblede og automatiserede køretøjer kan gøre den europæiske industri mere konkurrencedygtig og mindske energiforbruget og transportemissioner samt bidrage til at reducere antallet af dødsfald på grund af trafikuheld på vejene; understreger derfor, at der bør fastsættes krav til infrastruktur med henblik på at sikre, at disse systemer kan fungere på sikker vis;

19. påpeger, at Europa for at holde trit med den teknologiske udvikling og give de europæiske borgere de bedst mulige transport- og mobilitetsløsninger og samtidig sikre, at de europæiske virksomheder kan bevare og øge deres konkurrenceevne, har behov for en bedre ramme for en fælles indsats inden for forskning og innovation i transportsektoren; mener, at ambitiøse mål for vores fremtidige transportsystem kun kan realiseres, hvis der kan udvikles, afprøves og gennemføres nye idéer og koncepter i tæt samarbejde med den politiske og lovgivningsmæssige dagsorden;

20. opfordrer til yderligere gennemsigtig finansiel støtte til forskning, innovation og uddannelse, som det er sket inden for rammerne af strategierne for intelligent specialisering, som Den Europæiske Fond for Regionaludvikling ved medfinansiering har ydet støtte til på områder såsom drivaggregater eller intelligente transportsystemer;

21. minder om, at europæisk finansiering under den kommende flerårige finansielle ramme (FFR) 2021-2027 vil være afgørende for fuldførelsen af grænseoverskridende infrastrukturer og for fjernelsen af flaskehalse langs Det Transeuropæiske Transportnets (TEN-T) hovedkorridorer, og bemærker, at finansiering af infrastruktur af høj kvalitet fremmer private og offentlige investeringer i bæredygtige transportordninger og -teknologier af høj kvalitet; efterlyser derfor finansieringsmidler inden for rammerne af næste FFR til støtte af hurtig udvikling og udbredelse af digitale systemer, tjenester og løsninger til fremtidig transport;

22. understreger, at de finansielle barrierer bør sænkes, og at adgangen til finansiering bør forenkles, eftersom omkostningerne til bureaukrati og administration vejer forholdsvis tungere på SMV'erne på grund af deres mangel på kvalifikationer og kapacitet; anmoder Kommissionen om at sikre, at det offentlige udbud i medlemsstaterne i forbindelse med intelligente transportinfrastrukturer lever op til bestemmelserne om fremme af SMV'ers adgang til offentlige kontrakter i henhold til direktiv 2014/24/EU;

23. påpeger, at Europa skal forbedre innovationsøkosystemet fra teknologisk grundforskning til forskning i nye tjenester og forretningsmodeller, der fører til social innovation (der engang var vidt udbredt på markedet); fremhæver, at offentlig støtte til innovationsøkosystemet bør fokusere på markedssvigt i forbindelse med forskning og innovation samt innovationsvenlige politikker, der gør det muligt for europæisk standardisering og regulering og finansielle instrumenter at sætte skub i den private sektors investeringer i innovation;

24. bemærker, at forskning på EU-plan, navnlig gennem Horisont 2020, vil være afgørende for at opnå resultater, som det fremgår af offentlig-private partnerskaber såsom fællesforetagendet for brændselceller og brint og initiativet vedrørende europæiske grønne køretøjer, og opfordrer til et specifikt offentlig-privat partnerskab for opkoblet og automatiseret kørsel; støtter Kommissionens arbejde for oprettelse af den europæiske batterialliance og opfordrer til yderligere finansiel støtte til udvikling af bæredygtige batterier og battericeller samt genanvendelse i EU for fremtidige lav- og nulmissionskøretøjer og for en global tilgang med fair trade i forbindelse med import af materialer såsom lithium og kobolt, eftersom udviklingen af disse teknologier i fremtiden vil spille en central rolle i ren og bæredygtig mobilitet;

25. fremhæver betydningen af at fremkomme med sammenhængende strategier til økonomisk og industriel udvikling, inden for hvilke mål såsom yderligere fremme af produktionen og anvendelsen af lavemissionskøretøjer modsvares af anvendelsen af ressourcer til at nå disse mål, med hensyn til infrastruktur og komponenter i tilknytning til anvendelsen, f.eks. batterier, hvilket er et aspekt, som Kommissionen og medlemsstaterne også bør sætte fokus på med henblik på at udforme en strategi for produktion af batterier i EU; understreger betydningen af at skabe incitamenter for fabrikanter og for udbredelse på markedet med henblik på at nedbringe omkostningerne;

Torsdag den 13. september 2018

26. glæder sig over, at Kommissionen også har skabt en forbindelse til den cirkulære økonomi med særlig fokus på knappe materialer og batterier; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til nøjere at vurdere miljøaftrykket af produktionen og genanvendelsen af batterier for at få et fuldstændigt billede af de miljømæssige konsekvenser af batteridrevne køretøjer for at lette sammenligningen af de forskellige fremdriftssystemers levetidsbæredygtighed;

27. understreger de potentielle fordele ved genanvendelse af batterier til køretøjer, for eksempel i intelligente net og intelligente løsninger for lagring af energi i hjemmet, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte forskning og pilotprojekter på dette område gennem finansieringsordninger;

28. støtter den øgede brug af digitale teknologier i forbindelse med gennemførelsen af princippet om at "forureneren betaler", som f.eks. elektroniske vejafgifter og elektronisk billettering baseret på køretøjers miljøpræstation; glæder sig over Kommissionens retningslinjer for byer om regulering af køretøjers adgang til byer (UVAR'er); understreger imidlertid, at der skal gøres mere på europæisk plan for at undgå fragmenteringen af det indre transportområde; påpeger i denne forbindelse vigtigheden af finansiering til transportinfrastrukturprojekter og væsentlige investeringer i de mest miljøvenligt ansvarlige brændstoffer med lave kulstofemissioner for at fremme omlægningen af transportsystemet og sikre integrationen af energi- og transportaktiver som en metode til at fremme overgangen til en mere bæredygtig brændstofkombination; mener, at egnethed med hensyn til at nå klimamålene bør være et af udvælgelseskriterierne for projekter i forbindelse med EU-finansiering til transport;

29. gentager EU's tilsagn om bekæmpelse af klimaændringer i henhold til Parisaftalen, FN's 2030-dagsorden og klima- og energirammen for 2030; glæder sig over de allerede vedtagne foranstaltninger såsom den globalt harmoniserede prøvningsprocedure for lette køretøjer (Worldwide Harmonized Light Vehicle Test Procedure — WLTP) samt pakkerne om emissioner ved faktisk kørsel (RDE-pakkerne), som har til formål at mindske kløften mellem de erklærede mål for dekarbonisering og de reelle emissioner under kørsel; anmoder Kommissionen om at overvåge effektiviteten af disse foranstaltninger og om nødvendigt at foreslå yderligere forbedringer; anser WLTP for at være et skridt i den rigtige retning med hensyn til måling af personbilers brændstofforbrug og CO₂-emissioner;

30. bemærker, at bestemmelser om forbrugeroplysning om personbiler er bydende nødvendige for at fremskynde dekarboniseringen i transportsektoren, og opfordrer derfor til bedre, mere pålidelig og mere tilgængelig information om emissioner og brændstofforbrug for køretøjer, herunder standardiseret, synlig og tydelig mærkning af køretøjer, for at give forbrugerne mulighed for at foretage informerede valg og fremme adfærsændringer blandt virksomheder og privatpersoner og renere mobilitet; understreger, at mere præcise oplysninger også vil fremme og gøre det muligt for de offentlige myndigheder i medlemsstaterne, regionerne og byerne at anvende "grønne" offentlige indkøb; glæder sig over Kommissionens henstilling (EU) 2017/948⁽¹⁰⁾, men opfordrer også Kommissionen til at overveje en revision af direktiv 1999/94/EF⁽¹¹⁾ om mærkning af personbiler;

31. noterer sig både de nuværende finansielle og ikke-finansielle hindringer, som forbrugerne står over, når de skal købe et lavemissionskøretøj; minder om, at slutbrugernes accept af lavemissionskøretøjer i høj grad afhænger af tilgængeligheden af og adgangen til omfattende og grænseoverskridende infrastruktur; glæder sig i denne forbindelse over de eksisterende private og offentlige initiativer, der skal muliggøre roaming mellem operatører af opladningsinfrastruktur; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at tage alle nødvendige skridt til at lette roaming og adgangen til opladningsinfrastruktur i Europa; opfordrer Kommissionen til at yde større støtte til medlemsstaternes bestræbelser på at udvide deres alternative brændstofinfrastruktur med henblik på snarest muligt at opnå central dækning på EU-plan;

32. er af den opfattelse, at det for at fremskynde udbredelsen af kulstoffattige brændstoffer på markedet og fuldt ud udnytte deres klimamæssige fordele er nødvendigt at skabe incitamenter for deres anvendelse og for udviklingen af kompatible køretøjer; gentager dog, at drivhusgasemissionerne fra transport for at overholde Parisaftalen skal være godt på vej mod nul senest i midten af århundredet; understreger, at den europæiske vejtransportsektor ikke kan ændres i retning af miljømæssig og økonomisk bæredygtighed ved fortsat at anvende en teknologisk "one-size-fits-all"-tilgang, og mener derfor, at det er nødvendigt med et skifte i retning af en ægte teknologineutral vurdering af fremdriftssystemer i relation til udviklingen af fremtidige køretøjer, som svarer til forskellige behov med hensyn til mobilitet; understreger, at der er behov for en tværsektoriel indsats for at fremskynde investeringer i infrastruktur for kulstoffattige brændstoffer, som er en forudsætning for større udbredelse og anvendelse af køretøjer, som anvender alternative brændstoffer;

⁽¹⁰⁾ EUT L 142 af 2.6.2017, s. 100.

⁽¹¹⁾ EFT L 12 af 18.1.2000, s. 16.

Torsdag den 13. september 2018

33. understreger, at direktivet ⁽¹²⁾ om renere køretøjer skal tage hensyn til behovene og de disponible ressourcer hos kommuner og regionale myndigheder for at nå sit fulde potentiale, navnlig med hensyn til kompleksitet og administrative byrder;

34. glæder sig over Kommissionens tilsagn om senest den 2. maj 2018 at fremsætte et lovforslag om CO₂-emissioner og standarder for brændstofforbrug for tunge køretøjer, som bør være ambitiøst, realistisk og baseret på data, der er indsamlet ved hjælp af værktøjet til beregning af køretøjers energiforbrug (Vehicle Energy Consumption Calculation Tool - VECTO), med henblik på at sikre en overordnet sammenhængende lovgivning for tunge køretøjer; understreger, at VECTO skal ajourføres hurtigt og regelmæssigt med henblik på korrekt registrering af nye teknologier til rettidig forbedring af køretøjernes effektivitet;

35. understreger, at ambitionsniveauet for CO₂-mål for tunge køretøjer skal svare til de fremtidige ambitioner om at reducere forurenende emissioner, for eksempel under EURO 7, samt til kravene i henhold til direktiv (EU) 2015/719 om vægt og dimensioner ⁽¹³⁾;

36. minder om de forfærdelige eksperimenter med eksponering af røg på mennesker og halvaber, der blev foretaget af European Research Group of Environment and Health in the Transport Sector (EUGT), et organ finansieret af store virksomheder inden for bilindustrien; minder om, at dette ikke er den første skandale af denne art i bilindustrien; opfordrer til, at al forskning, der informerer EU's politik, er fuldstændig uafhængig af bilindustrien, også med hensyn til finansiering og underleverancer;

Transportomstilling, der fungerer for alle brugere

37. understreger, at konnektivitet mellem autonome køretøjer, mellem køretøjer og infrastruktur, mellem køretøjer, cykler og fodgængere samt netværket i sig selv, bør være et vigtigt mål på lang sigt, og at køretøjer og infrastruktur vil være af afgørende betydning på lang sigt for at sikre en uhindret trafik; opfordrer derfor Kommissionen til at tage fat på spørgsmål om databrug og -forvaltning med fokus på databeskyttelse og til at vurdere alle de sandsynlige programmer indeholdt i CAD-teknologien, der omfatter et højt niveau af autonomi og udbud af tjenesteydelser med merværdi; understreger behovet for at udvikle bedre infrastruktur til telekommunikation og satellitbaseret positionsbestemmelse og kommunikationstjenester mellem køretøjer og infrastruktur og opfordrer Kommissionen til at fastsætte, hvor og hvornår den eksisterende transportinfrastruktur skal bringes i overensstemmelse med standarder for intelligent transportinfrastruktur;

38. påpeger, at automatiserede biler og renere køretøjer vil kræve integreret planlægning af infrastruktur og investeringer for at udstyre vejene med den nødvendige telekommunikations- og betalingsinfrastruktur, f.eks. til elbiler, samt til at levere vejdata af høj kvalitet, f.eks. digitale kort i høj opløsning og fuldstændig interoperabelt køretøjsmonteret udstyr; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sætte skub i investeringerne med henblik på finansiering af innovative og bæredygtige opdateringer af transportinfrastrukturen;

39. minder Kommissionen om, at en fuld 5G-dækning af TEN-T korridorer for jernbaner, veje og indre vandveje skal sikres snarest muligt for at fuldføre passende transportforbindelser og en ordentlig håndtering af sikkerhed, signaler, automatisering, digitale løsninger for forbrugerne og en sikker forvaltning af data; opfordrer til, at der udvikles intelligente motorvejsprojekter og etableres intelligente transportkorridorer; mener, at de største veje bør have fiberforbindelser, trådløse stationer og 5G-basisstationer;

40. minder om, at nul dødsfald på de europæiske veje bør være det overordnede mål, og fremhæver behovet for at garantere en sikker sameksistens af gamle og nye transportformer, idet obligatorisk montering af visse kørselsassistentsystemer og sikringen af passende infrastruktur vil lette denne overgang; opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig og teknologisk neutral vurdering af de sikkerhedsmæssige følger af brugen af automatiserede systemer i transportsektoren med et holistisk fokus på analyse af de sikkerhedsmæssige virkninger på alle intermodale transportsystemer;

⁽¹²⁾ EUT L 120 af 15.5.2009, s. 5.

⁽¹³⁾ EUT L 115 af 6.5.2015, s. 1.

Torsdag den 13. september 2018

41. understreger, at målene for nedbringelse af antallet af dødsfald og alvorligt kvæstede i trafikulykker stadig ikke er nået, og at den europæiske transportpolitik derfor bør fokusere på at nedbringe dette tal; understreger vigtigheden af passende sikkerhedslovgivning for at opnå en mere sikker vejtransportsektor; minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at der med henblik på at nedbringe antallet af trafikulykker og ofre på Europas veje bør sikres passende parkerings- og hvileforhold i hele EU;

42. minder om, at udviklingen af forbundne og automatiserede køretøjer stort set er drevet af teknologi; opfordrer derfor til, at denne udviklings samfundsmæssige påvirkninger undersøges, og mener, at det skal sikres, at indførelsen af forbundne og automatiserede køretøjer er fuldt forenelig med de samfundsmæssige, menneskelige og miljømæssige værdier og målsætninger; understreger, at det i tilfælde af en ulykke med en eller flere automatiserede biler tydeligt bør fremgå, hvem der er ansvarlig, dvs. hvorvidt det er softwarevirksomheden/softwarevirksomhederne, bilproducenten/bilproducenterne, føreren/førerne af bilen eller forsikringselskabet/forsikringselskaberne;

43. understreger, at disse kommende ændringer ikke bør ske på bekostning af den sociale inklusion og tilslutningsmuligheder for medlemsstaterne og områder, hvor der er huller i mobiliteten; bemærker, at det er nødvendigt at opgradere netkapaciteten ved at udnytte netværkenes eksisterende infrastruktur og fremtidige vigtige innovationer for at muliggøre en dybere integration af digitale teknologier og imødegå de store forskelle i forbindelserne mellem medlemsstaterne og også mellem byområder, landdistrikter og afsidesliggende områder, og til dette formål bør der udvikles en række relevante løsninger understøttet af og ved hjælp af koordinering mellem den offentlige og private sektor; understreger, at traditionelle transportformer såsom busser stadig har en central rolle at spille i fjernliggende og bjergrige områder og ikke bør ikke lades ude af betragtning i denne proces; minder om, at erfaringen i adskillige EU-lande viser, at strukturering af den kollektive og offentlige vejtransport transportnet under kontrakter om offentlig service-forpligtelse (PSO), der kombinerer rentable og urentable strækninger, kan give optimale resultater for borgerne, de offentlige finanser og konkurrencen på markedet;

44. minder om behovet for at fremme kollektive og sikre transportformer for gods og passagerer i vigtige grænseoverskridende korridorer og metropolområder med henblik på at nedbringe forurening, trafikpropper og antallet af ofre og beskytte borgernes og trafikanters sundhed;

45. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme bæredygtige mobilitetsplaner for byområder og bæredygtige mobilitetsplaner for landdistrikter, som er begrundet i offentlighedens interesse, og integrere alle nye transportformer, der støtter udbredelsen af et multimodalt transportsystem for passagerer, som øger mobiliteten og kvaliteten af tjenesterne for borgerne, herunder for de ældre og borgere med handicap, idet de forsynes med alternativer, og internaliserer eller nedbringer de sundhedsmæssige og eksterne miljømæssige omkostninger for byerne, samtidig med at turismen fremmes; bemærker, at disse planer bør fremme integration, deltagelse og beskæftigelse for borgere, der bor i mere afsidesliggende områder, for at bekæmpe faren for affolkning af landdistrikterne, forbedre adgangen til og kommunikationen med fjernliggende områder og grænseoverskridende regioner; understreger, at mobilitet i landdistrikter afviger væsentligt fra mobilitet i byområder ikke alene med hensyn til afstande og tilgængeligheden af offentlig transport, men også med hensyn til miljømæssige og økonomiske faktorer, f.eks. lavere miljøbelastning fra forurenende emissioner, lavere gennemsnitlig indkomst og højere barrierer for investering i infrastruktur;

46. noterer sig, at de erfaringer, der kan drages af tidligere og igangværende projekter – f.eks. arbejdsprogrammet for transport, Connecting Europe-faciliteten og bæredygtig fælles mobilitet forbundet med offentlig transport i Europas landdistrikter (SMARTA), bidrager til at skabe intelligente landsbyer, herunder mere effektive og intelligente dør-til-dør-logistikydelser, innovative koncepter for mobilitet som en tjenesteydelse (MaaS), næste generation af intelligent transportinfrastruktur, opkoblet og automatiseret transport og intelligent mobilitet i byer (transport til og fra byer);

47. understreger, at mobilitet i stigende grad betragtes som en tjenesteydelse, og at der derfor bør skabes mulighed for en mere gnidningsløs og multimodal dør-til-dør-befordring på tværs af grænserne; opfordrer derfor alle medlemsstater til at stille multimodale rejseinformations- og bookingtjenester til rådighed med oplysninger i realtid; opfordrer Kommissionen til inden udgangen af 2018 at fremsætte et lovforslag om multimodale passagerrettigheder; fastholder, at sådanne nye transporttjenester for eksempel i forbindelse med vejafgiftssystemer bør behandles som transportformer, der mindst er lige så gode omend måske ikke bedre end privatbilisme, og at deres gennemførelse ikke forsinkes af lovgivningsmæssige hindringer;

Torsdag den 13. september 2018

48. opfordrer Kommissionen til at fremme den eksisterende nationale og lokale bedste reguleringspraksis, at integrere nye og traditionelle former for mobilitet, der støtter forbrugernes valg, gør multimodale informations- og billetteringstjenester tilgængelige for forbrugerne og tilskynder til brugen af offentlig transport frem for privat, eller som støtter tilbud hidrørende fra initiativer inden for den kollaborative økonomi i transportsektoren, der giver fremdrift og den nødvendige støtte til fremme af den bæredygtige turismen og af miljø- og kulturarven, idet den navnlig tilgodeser SMV'er og fokuserer på medlemsstaterne og områder, hvor der er huller i mobiliteten;

49. gentager, at rejser er en af de sektorer, der er mest påvirket af digitalisering, og at dette nye og mere indflydelsesrige digitale miljø sætter forbrugerne i stand til at spille en mere aktiv rolle, når de søger, indkøber, reserverer og betaler for deres rejser; understreger, at det er nødvendigt at håndhæve de eksisterende regler, der opretholder gennemsigtighed og neutralitet, så forbrugerne kan træffe velinformerede valg på grundlag af pålidelig information;

50. påpeger betydningen af vejledning i forbindelse med mobilitet; finder det vigtigt, at folk tilskyndes til at indføre bæredygtige mobilitetsvaner gennem økonomiske incitamenter samt gennem bevidstgørelse om de miljømæssige virkninger af individuelle transportformer og gennem koordinering og udvikling af kulstoffattige transporttjenester såsom offentlig transport og oprettelse eller forbedring af infrastruktur til blød mobilitet (gang til fods, cykling, osv.) med henblik på at give folk et alternativ til vejtransport; understreger behovet for at finansiere projekter, der fremmer lavemissionsmobilitet på lokalt og regionalt plan, som f.eks. ordninger for bycykler;

51. opfordrer Kommissionen til at fremme effektiv og grøn logistik for bedre at kunne klare den forventede stigning i efterspørgslen efter godstransport gennem bedre optimering af lastning af lastvogne og til at reducere antallet af tomme eller delvist lastede lastbiler; opfordrer endvidere Kommissionen til at styrke indsatsen for at øge det multimodale skift og til at fremme grøn logistik gennem bedre udnyttelse af kapaciteten i tomme eller delvis lastede lastbiler samt at fremme multimodale platforme til koordinering af transportforespørgsler; opfordrer medlemsstaterne til at anvende elektroniske fragtpapirer som standard i hele Europa for at nedbringe de administrative byrder og øge effektiviteten;

52. understreger det vigtige bidrag, som konvojkørsel og anvendelsen af lange lastbiler kan yde med henblik på at øge effektiviteten og brændstofbesparelsen inden for godstrafik på vejene; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre målene fra Amsterdamerklæringen og indføre incitamenter til øget anvendelse af lange lastbiler;

53. opfordrer Kommissionen til at støtte initiativer, der bidrager til at nedbringe og undgå overbelastning af vejnettet uden at overføre store transportmængder til alternative vejafsnit, som f.eks. eksempler på bedste praksis i forbindelse med "trængselsafgift" samt vellykkede foranstaltninger med henblik på trafikoverflytning;

54. opfordrer Kommissionen til at foretage en tilbundsgående vurdering af spørgsmål i forbindelse med beskyttelse af persondata og erstatningsansvar, som kan opstå i forbindelse med udviklingen af automatiserede biler;

55. understreger deleøkonomiske modellers potentiale for at forbedre transportsystemets effektivitet og begrænse uønskede eksterne virkninger ved trafik, såsom trængsel og emissioner; opfordrer myndighederne til i overensstemmelse med nærhedsprincippet at overveje fuldt ud at integrere de reelt deleøkonomiske transportformer i det konventionelle transportsystem med henblik på at fremme skabelsen af komplette og velfungerende transportkæder og tilbyde nye former for bæredygtig mobilitet;

56. understreger, at de mest presserende spørgsmål i forbindelse med deleøkonomien drejer sig om forbrugerbeskyttelse, ansvarsfordeling, beskætning, forsikringsordninger, social beskyttelse af arbejdstagere (både ansatte og selvstændige) og databeskyttelse, og forventer et reguleringsmæssigt indgreb i denne henseende; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at deleøkonomien ikke giver anledning til illoyal konkurrence, social og skattemæssig dumping og erstatter den regulerede offentlige transport;

Torsdag den 13. september 2018

57. henviser til, at der i lyset af EU-Domstolens dom i sag C-434/15 af 20. december 2017 ⁽¹⁴⁾ tydeligt bør fastsættes en grænse, der adskiller den blotte formidling via onlineplatforme i forhold til udbydelse af en transportydelse; anser en tjenesteydelse for ikke at være knyttet til informationssamfundet, hvis aktiviteten dækker en væsentlig andel af udbydelsen af professionelle tjenesteydelser, og under alle omstændigheder hvis den teknologiske platform på direkte vis eller tilnærmelsesvist fastsætter priser, mængde eller kvalitet af den tjenesteydelse, der tilbydes;

58. anmoder medlemsstaterne om at vedtage foranstaltninger til at mindske risikoen og muligheden for skatteunddragelse i forbindelse med deleøkonomi ved at kræve, at der skal betales skat det sted, hvor indtægten genereres, og hvor tjenesteydelserne reelt tilbydes;

o

o o

59. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁴⁾ Domstolens dom (Store Afdeling) af 20. december 2017 — *Asociación Profesional Elite Taxi mod Uber Systems Spanien, SL*, C-434/15, ECLI:EU:C:2017:981.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0356

Gennemførelse af forordningen om plantebeskyttelsesmidler

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om gennemførelse af forordning (EF) nr. 1107/2009 om plantebeskyttelsesmidler (2017/2128(INI))

(2019/C 433/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 af 21. oktober 2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og om ophævelse af Rådets direktiv 79/117/EØF og 91/414/EØF ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 396/2005 af 23. februar 2005 om maksimalgrænseværdier for pesticidrester i eller på vegetabiliske og animalske fødevarer og foderstoffer og om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1272/2008 af 16. december 2008 om klassificering, mærkning og emballering af stoffer og blandinger og om ændring og ophævelse af direktiv 67/548/EØF og 1999/45/EF og om ændring af forordning (EF) nr. 1907/2006 ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/128/EF af 21. oktober 2009 om en ramme for Fællesskabets indsats for en bæredygtig anvendelse af pesticider ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. februar 2017 om lavrisikopesticider af biologisk oprindelse ⁽⁵⁾,
- der henviser til Den Europæiske Ombudsmands afgørelse af 18. februar 2016 i sag 12/2013/MDC om Kommissionens praksis med hensyn til godkendelse og markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (pesticider) ⁽⁶⁾,
- der henviser til den europæiske gennemførelsesvurdering af forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler og de relevante bilag dertil som offentliggjort af Europa-Parlamentets Forskningsstjeneste (GD EPRS) ⁽⁷⁾ i april 2018,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols domme af 23. november 2016 i sag C-673/13 P, *Kommissionen mod Stichting Greenpeace Nederland og PAN Europe*, og C-442/14, *Bayer CropScience mod Board for the authorisation of plant protection products and bio-cides*,
- der henviser til Kommissionens forslag af 11. april 2018 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om åbenhed og bæredygtighed i EU's risikovurdering i fødevarekæden og om ændring af forordning (EF) nr. 178/2002 [om generel fødevarelovgivning], direktiv 2001/18/EF [om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer], forordning (EF) nr. 1829/2003 [om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer], forordning (EF) nr. 1831/2003 [om fodertilsætningsstoffer], forordning (EF) nr. 2065/2003 [om røgromaer], forordning (EF) nr. 1935/2004 [om materialer i kontakt med fødevarer], forordning (EF) nr. 1331/2008 [om den fælles godkendelsesprocedure for fødevaretilsætningsstoffer, fødevareenzymmer og fødevarearomaer], forordning (EF) nr. 1107/2009 [om plantebeskyttelsesmidler] og forordning (EU) 2015/2283 [om nye fødevarer] ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 70 af 16.03.2005, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 353 af 31.12.2008, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 309 af 24.11.2009, s. 71.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0042.

⁽⁶⁾ <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/64069>

⁽⁷⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615668/EPRS_STU\(2018\)615668_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/615668/EPRS_STU(2018)615668_EN.pdf)

⁽⁸⁾ COM(2018)0179.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til kommissoriet for og arbejdet i Europa-Parlamentets Særlige Udvalg om Unionens Godkendelsesprocedure for Pesticider (PEST),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52 og til artikel 1, stk. 1, litra e), og bilag 3 til afgørelse truffet af Formandskonferencen den 12. december 2002 om proceduren for tilladelse til at udarbejde initiativbetænkninger,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og udtalelse fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0268/2018),
- A. der henviser til, at evalueringen af gennemførelsen af forordning (EF) nr. 1107/2009 (i det følgende benævnt "forordningen") har vist, at målsætningerne om at beskytte menneskers og dyrs sundhed og miljøet ikke er blevet opfyldt fuldt ud, og at der bør foretages forbedringer med henblik på at opfylde alle målsætningerne i forordningen;
- B. der henviser til, at evalueringen af gennemførelsen af forordningen bør ses i sammenhæng med EU's overordnede politik for pesticider, herunder bestemmelserne i direktiv 2009/128/EF [direktivet om bæredygtig anvendelse], forordning (EU) nr. 528/2012 [biocidforordningen], forordning (EF) nr. 396/2005 [forordningen om maksimalgrænseværdier] og forordning (EF) nr. 178/2002 [den generelle fødevarerlovgivning];
- C. der henviser til, at gennemførelsen af forordningen ikke er tilfredsstillende og bør være i overensstemmelse med EU-politikker inden for relaterede områder, herunder pesticidområdet;
- D. der henviser til, at den foreliggende dokumentation viser, at den praktiske gennemførelse af forordningens tre vigtigste områder – de to typer godkendelse og håndhævelsen af reguleringsmæssige afgørelser – giver anledning til forbedring og ikke sikrer en fuldstændig opfyldelse af målsætningerne i forordningen;
- E. der henviser til, at Kommissionen slet ikke har anvendt visse af forordningens bestemmelser, navnlig artikel 25 om godkendelse af safenere og synergister samt artikel 27 om en negativliste over uacceptable hjælpepestoffer;
- F. der henviser til, at andre centrale bestemmelser såsom anvendelsen af udelukkelseskriterier for hormonforstyrrende aktivstoffer er blevet væsentligt forsinket som følge af Kommissionens ulovlige adfærd;
- G. der henviser til, at interessenter har givet udtryk for bekymring vedrørende evalueringsmetoden, som den er fastsat ved lov, navnlig for så vidt angår hvem der skal foretage videnskabelige undersøgelser og fremlægge dokumentation for evalueringer af aktivstoffer og anvendelse af den farebaserede tilgang i forbindelse med disse evalueringer;
- H. der henviser til, at bevisbyrden fortsat skal være pålagt ansøgeren for at sikre, at der ikke anvendes offentlige midler ved undersøgelser, som i sidste ende kan gavne private interesser; der henviser til, at der samtidig skal sikres gennemsigtighed i samtlige af godkendelsesprocedurens faser i fuld overensstemmelse med intellektuelle ejendomsrettigheder, og at det ligeledes skal sikres, at principperne for god laboratoriepraksis overholdes i hele Unionen;
- I. der henviser til, at den praktiske gennemførelse af den fastlagte evalueringsmetode giver anledning til bekymring; der henviser til, at der navnlig er betydelig bekymring over den ufuldstændige harmonisering af datakrav og metoder, der anvendes, og som kan være til hinder for evalueringsprocessen;
- J. der henviser til, at man fandt, at de nationale kompetente myndigheders arbejde er en særdeles vigtig faktor, der påvirker vurderingen af aktivstoffer; der henviser til, at der er væsentlige forskelle fra medlemsstat til medlemsstat for så vidt angår tilgængelig ekspertise og personale; der henviser til, at forordningen og de relevante understøttende lovkrav ikke gennemføres på en ensartet måde i alle medlemsstater, og at dette har betydelige konsekvenser for sundhed og miljø;
- K. der henviser til, at gennemsigtigheden bør forbedres i alle faser af godkendelsesproceduren, og at øget gennemsigtighed kan bidrage til at vinde befolkningens tillid til det system, der regulerer plantebeskyttelsesmidler; der henviser til, at gennemsigtigheden i de kompetente myndigheders aktiviteter i forbindelse med godkendelsen i mange tilfælde også er utilfredsstillende; der endvidere henviser til, at Kommissionen har foreslået ændringer til den generelle fødevarerlovgivning med henblik på at øge gennemsigtigheden og imødekomme bekymringerne vedrørende de data og den dokumentation, der fremlægges under evalueringsprocessen;

Torsdag den 13. september 2018

- L. der henviser til, at godkendelse af plantebeskyttelsesmidler, som udelukkende finder sted på nationalt plan, ofte udsættes for forsinkelser i risikostyringsmæssige afgørelser; der henviser til, at dette medfører, at der i nogle tilfælde sker en stigning i antallet af godkendelser, som medlemsstaterne giver efter undtagelsesordningen, hvor der gøres brug af forordningens artikel 53; der henviser til, at der er tilfælde, hvor en sådan undtagelse anvendes stik imod, hvad der var lovgiverens oprindelige hensigt;
- M. der henviser til, at forordningen indfører en bestemmelse om, at integreret bekæmpelse af skadegørere skal indgå i de lovbestemte forvaltningskrav i henhold til den fælles landbrugspolitik's regler for krydsoverensstemmelse, men at dette endnu ikke er sket;
- N. der henviser til, at den foreliggende dokumentation viser, at denne lovgivning på EU-plan øger værdien af og tilfører værdi til de nationale bestræbelser og aktioner;
- O. der henviser til, at der som regel først tænkes i alternativer, når der er gennemført lovændringer; der henviser til, at det fremgår af de seneste vurderinger (30/5/2018) ⁽⁹⁾, f.eks. i forbindelse med det udvidede forbud mod neonicotinoider, at der i 78 % af de tilfælde, hvor der bruges neonicotinoider, findes ikke-kemiske alternativer;
- P. der henviser til, at der ikke er indgivet ansøgning om godkendelse af nye aktivstoffer siden den 31. maj 2016; og at innovation og udvikling af nye produkter, især lavrisikoprodukter, er afgørende;
- Q. der henviser til, at tilgængeligheden af forfalskede pesticider er meget bekymrende; der henviser til, at de kan skade både miljøet og forordningens effektivitet;

De vigtigste konklusioner

1. mener, at EU er det rette niveau, hvor reguleringsmæssige tiltag på området pesticider fortsat bør finde sted;
2. påpeger, at miljømæssige foranstaltninger med henblik på at forebygge, begrænse og inddæmme spredningen af patogener og skadedyr skal forblive fokus for alle nuværende og yderligere foranstaltninger;
3. mener, at forordningens vedtagelse og gennemførelse er et vigtigt fremskridt i behandlingen af plantebeskyttelsesmidler i EU sammenlignet med tidligere;
4. fremhæver, at der bør lægges særlig vægt på små og mellemstore virksomheders rolle ved udviklingen af nye produkter, da små og mellemstore virksomheder ofte mangler de betydelige ressourcer, der er nødvendige i processen for udvikling og godkendelse af nye stoffer;
5. er bekymret over, at forordningen ikke er blevet gennemført effektivt, og at dens målsætninger for så vidt angår landbrugsproduktion og innovation som følge heraf ikke bliver opfyldt i praksis; fremhæver, at antallet af pesticidaktive stoffer er faldende, til dels som følge af et lavt innovationsniveau;
6. minder om, at der er et stort behov for en integreret tilgang, og at forordning (EF) nr. 1185/2009 om statistik over pesticider ⁽¹⁰⁾ skal indgå i vurderingen, idet resultaterne skal bruges til at reducere mængder og derved minimere risiciene og deres negative indvirkning på sundhed og miljø;
7. bemærker, at forordningens formål og instrumenter og gennemførelsen af den ikke altid er tilstrækkelig strømlinet med EU's politikker inden for landbrug, sundhed, dyrevelfærd, fødevarersikkerhed, vandkvalitet, klimaændringer, bæredygtig brug af pesticider og maksimalgrænseværdier for pesticidrester i fødevarer og foder;

⁽⁹⁾ ANSES – det nationale agentur for fødevarersikkerhed, miljøikkerhed og sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen (Frankrig) – konklusioner, 2018.

⁽¹⁰⁾ EUT L 324 af 10.12.2009, s. 1.

Torsdag den 13. september 2018

8. er bekymret over, at gennemførelsen af forordningen for så vidt angår brug af dyr ved tests med henblik på fareidentificering og risikovurdering ikke er i overensstemmelse med principperne om erstatning, begrænsning og forfinelse i direktiv 2010/63/EU vedrørende dyreforsøg, og at den toårige biotest for kræftfremkaldende egenskaber kan føre til kontroversielle resultater ⁽¹⁾;
9. minder om, at forsigtighedsprincippet er et generelt princip i EU, der er nedfældet i artikel 191 i TEUF, at det tager sigte på at sikre et højt beskyttelsesniveau på miljøområdet i kraft af forebyggende beslutninger;
10. finder det uacceptabelt, at godkendelseskravene for safenere og synergister stik mod forordningens artikel 25 endnu ikke er blevet anvendt;
11. finder det uacceptabelt, at negativlisten over hjælpestoffer endnu ikke er blevet vedtaget, især efter forbuddet mod kombinationen af POE-tallowamin og glyphosat, som har understreget, at visse hjælpestoffer kan have skadelige virkninger;
12. bemærker Kommissionens løbende Refit-evaluering af forordning (EF) nr. 1107/2009 og dens planlagte gennemførelse inden november 2018; har tillid til, at disse resultater vil være et passende grundlag for medlovgiverne til at diskutere den fremtidige udvikling af forordningen;
13. er bekymret over den støt stigende brug og de konstaterede tilfælde af misbrug af godkendelser i nødsituationer, som gives under henvisning til artikel 53 i nogle medlemsstater; bemærker, at nogle medlemsstater benytter artikel 53 væsentligt oftere end andre; bemærker den tekniske bistand, der ydes af Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, i forordningen i forbindelse med undersøgelsen af brugen af godkendelser i nødsituationer; bemærker resultaterne af EFSA's undersøgelse af brugen af godkendelser i nødsituationer i 2017 for tre neonicotinoider, som viste, at mens nogle godkendelser i nødsituationer var nødvendige og inden for rammerne af de parametre, der er fastlagt i lovgivningen, var andre uberettigede; finder det væsentligt, at medlemsstaterne leverer de data, der er nødvendige for at gøre EFSA i stand til reelt at opfylde sit mandat;
14. understreger betydningen af, at den politiske beslutningstagning hviler på et videnskabeligt grundlag, dvs. verificer- og reproducerbar dokumentation produceret efter internationalt anerkendte videnskabelige principper, med hensyn til aspekter såsom retningslinjer, god laboratoriepraksis og peer-reviewed forskning;
15. er bekymret for, at den ufuldstændige harmonisering af data- og testkrav inden for visse videnskabelige områder fører til ineffektive arbejdsmetoder, manglende tillid mellem nationale myndigheder og unødige forsinkelser i tildelingen af godkendelser, hvilket kan have negative konsekvenser for menneskers og dyrs sundhed, miljøet og landbrugsproduktionen;
16. beklager de begrænsede offentligt tilgængelige oplysninger om evaluerings- og godkendelsesproceduren samt den begrænsede adgang til oplysninger; beklager, at der er en ringe grad af gennemsigtighed hos de rapporterende medlemsstater (når de agerer inden for rammerne af godkendelsesproceduren); mener, at oplysningernes tilgængelighed og brugervenlighed i fasen hos Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) kan forbedres, og at gennemsigtighed i risikostyringsfasen synes at mangle og også anses for problematisk af aktører; glæder sig over Det Europæiske Kemikalieagenturs bestræbelser på via agenturets websted at øge gennemsigtigheden og brugervenligheden og mener, at denne model også fremover kan anvendes til at forbedre gennemsigtigheden;
17. fremhæver, at troværdigheden ved systemet til godkendelse af plantebeskyttelsesmidler afhænger stærkt af offentlighedens tillid til EU's agenturer, som leverer de videnskabelige udtalelser, der ligger til grund for godkendelse og risikostyring; understreger, at gennemsigtighed i den videnskabelige vurderingsproces er vigtig for at opretholde offentlighedens tillid; opfordrer derfor til, at relevante agenturer finansieres tilstrækkeligt og råder over det nødvendige personale til at sikre en uafhængig, gennemsigtig og rettidig godkendelsesproces; glæder sig desuden over EFSA's løbende bestræbelser på at forbedre sit system for at sikre uafhængighed og håndtering af potentielle interessekonflikter, der blev rost af Revisionsretten som det mest avancerede system blandt de reviderede agenturer i 2012, og som for nylig er blevet opdateret i juni 2017; opfordrer Kommissionen til at foreslå forbedringer for yderligere at forbedre reguleringsprocessens gennemsigtighed, herunder adgang til data i sikkerhedsundersøgelser, der indsendes af producenter i forbindelse med deres ansøgninger om markedsgodkendelse af plantebeskyttelsesmidler i EU; anerkender nødvendigheden af at revidere proceduren for at forbedre vurderingerne, øge uafhængigheden af de myndigheder, der har til opgave at foretage undersøgelserne, undgå interessekonflikter og gøre proceduren mere gennemsigtig;

⁽¹⁾ Kilde: På grundlag af oplysninger og resultater i European Implementation Assessment (europæisk gennemførelsesvurdering), EPRS Study, april 2018, s. 36 og II-33.

Torsdag den 13. september 2018

18. opfordrer Kommissionen til at indføre et anvendelseskatalog på europæisk plan for at forbedre harmoniseringen af forordningen;
19. er bekymret over, at de plantebeskyttelsesmidler, der er til rådighed på markedet, og deres anvendelse fra brugernes side i nogle tilfælde ikke nødvendigvis er i overensstemmelse med de relevante godkendelsesbetingelser for så vidt angår deres sammensætning og brug, fremhæver, at ikke-professionel brug så vidt muligt bør begrænses for at forebygge misbrug;
20. understreger vigtigheden af uddannelse for professionelle brugere for at sikre en korrekt og hensigtsmæssig anvendelse af plantebeskyttelsesmidler; finder det passende at skelne mellem professionelle og ikke-professionelle brugere; bemærker, at plantebeskyttelsesmidler bruges i private haver, på jernbaner og i offentlige parker;
21. fastslår, at medlemsstaternes ret til at nægte godkendte plantebeskyttelsesmidler forbliver upåvirket;
22. understreger, at forordningen bør afspejle behovet for at fremme landbrugsmetoder baseret på integreret skadedyrsbekæmpelse bedre, herunder ved at fremme udvikling af lavrisikostoffer; fremhæver, at det manglende udbud af lavrisikoplantebeskyttelsesmidler hindrer udviklingen af integreret skadedyrsbekæmpelse; bemærker med bekymring, at kun ti ud af de 500 stoffer, der findes på EU's marked, er godkendt som lavrisikoplantebeskyttelsesmidler;
23. understreger, at godkendelse og fremme af lavrisikopesticider, som ikke er kemiske, er en vigtig foranstaltning til fremme af bekæmpelse af skadegørere med lav pesticidanvendelse; anerkender, at der er behov for yderligere forskning i disse midler, da de i deres sammensætning og funktion adskiller sig radikalt fra konventionelle midler; understreger, at dette også kræver større ekspertise hos EFSA og de nationale myndigheder med henblik på vurdering af de biologiske aktivstoffer; understreger, at plantebeskyttelsesmidler af biologisk oprindelse bør underkastes samme strenge vurderinger som andre stoffer; opfordrer Kommissionen til, i tråd med sin beslutning af 15. februar 2017 om lavrisikopesticider af biologisk oprindelse, at fremsætte et særligt lovforslag om ændring af forordning (EF) nr. 1107/2009, uden for den generelle revision i forbindelse med Refit-initiativet, med henblik på at indføre en forenklet evaluerings-, godkendelses- og registreringsprocedure for lavrisikopesticider;
24. finder, at forordning (EF) nr. 1107/2009 også skal tilpasses for i højere grad at medtage stoffer, der ikke betragtes som plantebeskyttelsesmidler, og som, når de anvendes til plantebeskyttelse, er underlagt denne forordning; bemærker, at sådanne stoffer er interessante alternativer med hensyn til integrerede produktionsmetoder og visse biokontrolprodukter;
25. understreger, at der navnlig bør lægges vægt på og ydes støtte til plantebeskyttelsesmidler til mindre udbredte anvendelser, da virksomhedernes økonomiske incitament til at udvikle sådanne produkter aktuelt er begrænset; glæder sig over oprettelsen af koordineringsfaciliteten for mindre udbredte anvendelser som et forum for forbedring af koordineringen mellem medlemsstaterne, produktionsorganisationer og industrien i udviklingen af løsninger til mindre udbredte anvendelser;
26. fremhæver, at mange godkendte plantebeskyttelsesmidler ikke er blevet evalueret i forhold til EU's standarder i mere end 15 år som følge af forsinkelser i godkendelsesprocedurerne;
27. understreger betydningen af at skabe et innovationsvenligt regelsæt, der gør det muligt at erstatte ældre kemi med nye og bedre plantebeskyttelsesmidler; understreger betydningen af tilgængeligheden af et bredt spektrum af plantebeskyttelsesmidler med forskellige virkemåder for at undgå udvikling af resistens og opretholde en effektiv anvendelse af plantebeskyttelsesmidler;
28. er bekymret over, at harmoniseringen af retningslinjer endnu ikke er konsolideret;
29. understreger, at manglende eller ufuldstændige retningslinjer er alvorlige mangler, som har negative konsekvenser for gennemførelsen af forordningen og dermed for opfyldelsen af dens mål;

Torsdag den 13. september 2018

30. fremhæver, at de tilgængelige vejledninger ikke er juridisk bindende, hvilket skaber reguleringsmæssig usikkerhed for ansøgere og rejser tvivl om resultaterne af de evalueringer, der foretages inden for rammerne af godkendelsesprocedurerne;

31. bifalder zonesystemet og dets mål om at sikre en effektiv godkendelse af plantebeskyttelsesmidler; betragter proceduren for gensidig anerkendelse som et vigtigt redskab til at øge arbejdsdelingen og sikre overholdelse af frister; beklager gennemførelsesproblemerne i forbindelse med princippet om gensidig anerkendelse; opfordrer Kommissionen til at samarbejde med medlemsstaterne om at forbedre den måde, hvorpå zonesystemet fungerer; understreger, at den fulde gennemførelse af den eksisterende lovgivning bør have til formål at undgå dobbeltarbejde og gøre nye stoffer tilgængelige for landbrugere uden unødige forsinkelser;

32. understreger behovet for videndeling og erhvervelse af kompetencer i forbindelse med alternativer til kemiske pesticider og integreret bekæmpelse af skadegørere, herunder at finde det optimale sædskifte for landbrugsmarkeder og klimatiske forhold; bemærker endvidere, at dette allerede er blevet fastlagt i den horisontale regulering af den fælles landbrugspolitik – også i bedrifts-rådgivningstjenesterne, der er finansieret under udvikling af landdistrikterne;

33. udtrykker bekymring over den lille mængde af nye stoffer, der er blevet godkendt; understreger betydningen af en passende værktøjskasse med plantebeskyttelsesmidler for at landbrugerne kan sikre EU's fødevareforsyning;

34. udtrykker bekymring over, at EU's nuværende videnbaserede evalueringssystem for plantebeskyttelsesmidler i nyere debatter i stadig højere grad er blevet draget i tvivl; understreger betydningen af bevarelse og yderligere styrkelse af et system, der er videnskabeligt velfunderet, objektivt og baseret på dokumentation, der har gennemgået peer review og er indhentet via en åben og uafhængig, holistisk og tværfaglig videnskabelig tilgang i forbindelse med godkendelse af et aktivstof i overensstemmelse med EU's principper om fareanalyse og forsigtighedsprincippet som fastsat i den generelle fødevarelovgivning; insisterer på, at proceduren for den fornyede godkendelse af aktivstoffer skal tage hensyn til den faktiske anvendelse af plantebeskyttelsesmidler samt videnskabelige og teknologiske fremskridt på dette område; påpeger, at kompleksiteten i den nuværende evaluerings- og godkendelsesordning fører til, at fristerne overskrides, og kan betyde, at hele systemet ikke kan fungere ordentligt; påpeger derfor behovet for at revidere og forenkle ordningen;

35. fremhæver ubalancen i antallet af ansøgninger mellem nogle medlemsstater i samme zone, som er af tilsvarende størrelse og har tilsvarende landbrugsbetingelser;

36. mener, at produkter, som importeres fra lande uden for EU, og som er dyrket med brug af plantebeskyttelsesmidler, bør underlægges de samme strenge kriterier som produkter, der produceres i EU; er bekymret over, at plantebeskyttelsesmidler, der ikke er registreret i EU, kan anvendes ved produktionen af importerede produkter;

Henstillinger

37. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en effektiv gennemførelse af forordningen i hver deres rolle i de to godkendelsesprocedurer;

38. opfordrer medlemsstaterne til at afhjælpe den alvorlige og vedvarende underbemanding af de nationale kompetente myndigheder, som forsinkes både fareidentifikationen og den indledende risikovurdering, der udføres af medlemsstaterne;

39. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at den proceduremæssige forlængelse af godkendelsesperioden indtil procedurens afslutning, jf. artikel 17 i forordningen, ikke bliver anvendt på aktivstoffer, som er mutagene, kræftfremkaldende eller reproduktionstoksiske og derfor hører til i kategori 1A eller 1B, og heller ikke på aktivstoffer, der har hormonforstyrrende egenskaber og er skadelige for mennesker eller dyr, således som det i øjeblikket er tilfældet med stoffer såsom flumioxazin, thiacloprid, chlorotoluron og dimoxystrobin ⁽¹²⁾;

⁽¹²⁾ Kilde: https://www.foodwatch.org/fileadmin/foodwatch.nl/Onze_campagnes/Schadelijke_stoffen/Documents/Rapport_foodwatch_Ten_minste_onhoudbaar_tot.pdf

Torsdag den 13. september 2018

40. anvendelsen af aktivstoffer, som er mutagene, kræftfremkaldende eller reproduktionstoksiske og derfor hører til i kategori 1A eller 1B, såvel som af aktivstoffer, der har hormonforstyrrende egenskaber og er skadelige for mennesker eller dyr, og for hvilke der allerede er foretaget en eller flere forlængelser af godkendelsesperioden i overensstemmelse med artikel 17, skal forbydes omgående;

41. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at anerkende, at beskyttelsen af menneskers og dyrs sundhed samt miljøet er lovgivningens vigtigste målsætninger, samtidig med at landbrugsproduktionen forbedres og landbrugssektorens konkurrenceevne sikres;

42. opfordrer industrien til at indsende alle data og videnskabelige undersøgelser til de rapporterende medlemsstater og EU's agenter i et ensartet elektronisk og maskinlæsbart format; opfordrer Kommissionen til at udarbejde en harmoniseret model for datainput for at lette dataudvekslingen mellem medlemsstaterne i alle processens faser; anerkender, at disse data skal håndteres inden for rammerne af EU's lovgivning om databeskyttelse og intellektuel ejendomsret;

43. opfordrer medlemsstaterne til at anvende forordningens artikel 9 om ansøgningers antagelighed stringent og kun acceptere fuldstændige ansøgninger om vurdering af aktivstoffer;

44. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre fuld og ensartet anvendelse af de faremæssige udelukkelseskriterier, jf. eksisterende harmoniserede retningslinjer, og til at sikre, at stoffer kun vurderes med hensyn til deres risiko, hvis det er godtgjort, at de ikke har farlige (udelukkelses-) egenskaber, således som det kræves i forordningen;

45. opfordrer Kommissionen til omsider at gennemføre bestemmelserne om hjælpestoffer, safenere og synergister og til at opstille en liste over uacceptable hjælpestoffer og regler, så safenere og synergister afprøves på EU-plan, og for at sikre, at det kun er de kemikalier, der opfylder EU's godkendelseskriterier, der kan markedsføres;

46. glæder sig over Kommissionens fortolkning af forsigtighedsprincippet som udtrykt i Refit-evalueringen af den generelle fødevarerlovgivning ⁽¹³⁾ gående ud på, at det ikke er et alternativ til en risikohåndteringstilgang, men snarere en specifik form for risikostyring; minder om, at dette synspunkt også støttes af EU-Domstolens afgørelser ⁽¹⁴⁾;

47. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til, når de fungerer som ansvarlige for risikostyringen i godkendelsesprocedurerne, at anvende forsigtighedsprincippet på behørig vis og til at være særlig opmærksomme på beskyttelsen af sårbare befolkningsgrupper som defineret i forordningens artikel 3, stk. 14;

48. opfordrer Kommissionen, agenturerne og de kompetente myndigheder til at revidere og forbedre kommunikationen om risikovurderingsprocedurer og risikostyringsbeslutninger for at øge befolkningens tillid til godkendelsessystemet;

49. opfordrer medlemsstaterne til at sikre en bedre gennemførelse af godkendelsesprocedurerne på nationalt plan med henblik på at begrænse undtagelserne og forlængelserne i henhold til forordningens artikel 53 til at gælde i reelle nødsituationer; opfordrer Kommissionen til fuldt ud at udøve sine kontrolbeføjelser i henhold til artikel 53, stk. 2 og 3; opfordrer desuden medlemsstaterne til fuldt ud at overholde forpligtelsen i henhold til artikel 53, stk. 1, til at oplyse de øvrige medlemsstater og Kommissionen, navnlig vedrørende foranstaltninger, der er truffet for at beskytte brugernes, sårbare gruppers og forbrugernes sikkerhed;

50. opfordrer Kommissionen til at færdiggøre metoder til afgørelse af, hvornår visse undtagelser bør tages i brug, især for så vidt angår "ubetydelig eksponering" og "alvorlig fare for plantesundheden", uden at ændre lovens bogstav eller ånd; advarer Kommissionen om, at enhver genfortolkning af begrebet "ubetydelig eksponering" som "ubetydelig risiko" ville være i modstrid med lovens bogstav og ånd;

⁽¹³⁾ SWD(2018)0038.

⁽¹⁴⁾ For eksempel Rettens dom af 9. september 2011, *Frankrig mod Kommissionen*, T-257/07, ECLI:EU:T:2011:444.

Torsdag den 13. september 2018

51. opfordrer til flere investeringer fra Kommissionens og medlemsstaternes side for at fremme forskningsinitiativer vedrørende aktivstoffer, herunder biologiske lavrisikostoffer, og plantebeskyttelsesmidler inden for Horisont Europa og den flerårige finansielle ramme 2021-2027; understreger vigtigheden af et regelsæt på EU-plan om plantebeskyttelsesmidler, der beskytter miljøet og menneskers sundhed, og som desuden fremmer forskning og innovation med henblik på udvikling af effektive og sikre plantebeskyttelsesmidler og samtidig sikrer bæredygtige landbrugsmetoder og integreret skadedyrsbekæmpelse; fremhæver, at der er behov for en lang række sikre og effektive værktøjer til beskyttelse af plantesundheden; påpeger det potentiale, som teknikker til præcisionslandbrug og teknologisk innovation kan have med hensyn til at hjælpe de europæiske landmænd med at optimere skadedyrsbekæmpelse på en mere målrettet og bæredygtig måde;

52. opfordrer Kommissionen til strengt at begrænse anvendelsen af proceduren med bekræftende data til det formål, der er fastsat i forordningens artikel 6, litra f), dvs. hvor der fastsættes nye krav under evalueringsprocessen eller som et resultat af ny videnskabelig og teknisk viden; understreger vigtigheden af fuldstændige dossierer i forbindelse med godkendelse af aktivstoffer; beklager, at proceduren med undtagelse ud fra bekræftende data har gjort, at visse plantebeskyttelsesmidler, der ellers ville være blevet forbudt, er blevet på markedet i længere tid;

53. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge gennemsigtigheden generelt i procedurerne, herunder ved at tilvejebringe udtømmende referater af komitologidrøftelserne og de respektive holdninger, især ved at forklare og begrunde beslutninger truffet af Den Stående Komité for Planter, Dyr, Fødevarer og Foder;

54. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre bedre sammenhæng mellem på den ene side forordningen og dens gennemførelse og på den anden side relateret EU-lovgivning og relaterede EU-politikker, navnlig direktivet om bæredygtig anvendelse af pesticider, og til at skabe incitament, herunder ved at stille tilstrækkelige ressourcer til rådighed, som på kort sigt fremmer og stimulerer udviklingen og anvendelsen af sikre og ikke-giftige alternativer til plantebeskyttelsesmidler; bemærker, at regelsættet ikke tager højde for uundgåelige indvirkninger på arter uden for målgruppen, især på bier og andre bestøvere og insekter, der er gunstige for landbruget som rovdyr over for skadedyr; noterer sig den nylige videnskabelige undersøgelse, som understreger det "insect Armageddon", hvorved 75 % vingede insekter er uddøde regionalt over hele Tyskland, selv i naturreservater, hvor der ikke er blevet brugt pesticider til landbrug; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre sammenhæng mellem den fælles landbrugspolitik og lovgivningen om plantebeskyttelsesmidler, navnlig ved at opretholde forpligtelserne i forordning (EF) nr. 1107/2009 og direktiv 2009/128/EF om listen over lovbestemte forvaltningskrav (SMR 12 og SMR 13) som foreslået af Kommissionen i sit forslag til forordningen om de strategiske planer ⁽¹⁵⁾;

55. opfordrer medlemsstaterne til at sikre effektiv håndhævelse af forordningen, navnlig med hensyn til kontrol af de plantebeskyttelsesmidler, der markedsføres i EU, uanset om de er produceret i EU eller importeret fra tredjelande;

o

o o

56. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁵⁾ Forslag til forordning vedrørende strategiske planer under den fælles landbrugspolitik COM(2018)0392.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0357

To forskellige kvaliteter af produkter i det indre marked

Europa-Parlamentets beslutning af 13. september 2018 om to forskellige kvaliteter af produkter i det indre marked (2018/2008(INI))

(2019/C 433/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2394 af 12. december 2017 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse og om ophævelse af forordning (EF) nr. 2006/2004 ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011 om fødevareinformation til forbrugerne, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1924/2006 og (EF) nr. 1925/2006 og om ophævelse af Kommissionens direktiv 87/250/EØF, Rådets direktiv 90/496/EØF, Kommissionens direktiv 1999/10/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/13/EF, Kommissionens direktiv 2002/67/EF og 2008/5/EF og Kommissionens forordning (EF) nr. 608/2004 ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. september 2017 om anvendelse af EU's fødevare- og forbrugerbeskyttelseslovgivning i spørgsmål om to forskellige kvaliteter af produkter — specifikt i forbindelse med fødevarer,
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 25. maj 2016 om vejledningen om gennemførelse/anvendelse af direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis (SWD(2016)0163),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 25. maj 2016 om en omfattende tilgang til stimulering af grænseoverskridende e-handel for europæiske borgere og virksomheder (COM(2016)0320),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 24. oktober 2017 med titlen "Kommissionens arbejdsprogram for 2018: En dagsorden for en mere forenet, stærkere og mere demokratisk Union (COM(2017)0650),
- der henviser til Kommissionens formand, Jean-Claude Junckers tale om Unionens tilstand den 13. september 2017,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 9. marts 2017, navnlig punkt 3,
- der henviser til konklusionerne fra det 3 524. møde i Rådet for Landbrug og Fiskeri den 6. marts 2017,
- der henviser til konklusionerne fra det 2 203. møde i Rådet den 8. marts 2017,
- der henviser til briefingdokumentet om vildledende emballagepraksis udarbejdet af Temaafdeling A i januar 2012,

⁽¹⁾ EUT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 345 af 27.12.2017, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 304 af 22.11.2011, s. 18.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til sin beslutning af 11. juni 2013 om en ny dagsorden for den europæiske forbrugerpolitik⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. maj 2012 om en strategi for styrkelse af sårbare forbrugeres rettigheder⁽⁵⁾, navnlig punkt 6,
- der henviser til sin beslutning af 4. februar 2014 om anvendelsen af direktivet om urimelig handelspraksis 2005/29/EF⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 7. juni 2016 om illoyal handelspraksis i fødevarekæden⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 19. januar 2016 om årsberetning om EU's konkurrencepolitik⁽⁸⁾, navnlig punkt 14,
- der henviser til sin beslutning af 14. februar 2017 om årlig beretning om EU's konkurrencepolitik⁽⁹⁾, navnlig punkt 178,
- der henviser til sin større forespørgsel af 15. marts 2017 om forskelle i produkters indholdsdeklaration, sammensætning og smag på markederne i central-/østeuropæiske og vesteuropæiske EU-medlemsstater⁽¹⁰⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets Forskningstjenestes briefing fra juni 2017 med titlen "Dual quality of branded food products: Addressing a possible east-west divide",
- der henviser til den undersøgelse om fødevarer og de tjekkiske forbrugere, som den tjekkiske fødevarekontrol gennemførte i februar 2016,
- der henviser til den særlige undersøgelse af spørgsmålet om to forskellige kvaliteter og sammensætningen af produkter, som markedsføres på EU's indre marked, set i lyset af lovgivningen om forbrugerbeskyttelse (især om urimelig handelspraksis), konkurrencegivningen (navnlig om illoyal konkurrence) og industrielle ejendomsrettigheder, udarbejdet ved det juridiske fakultet ved Palacký-universitetet i Olomouc i 2017,
- der henviser til de forskellige undersøgelser, analyser og test, der er gennemført i de seneste år af fødevaremyndighederne i en række medlemsstater i Central- og Østeuropa,
- der henviser til Nielsen-rapporten fra november 2014 om "The state of private label around the world",
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen af 11. april 2018 om en ny aftale for forbrugerne (COM(2018)0183),
- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 11. april 2018 om bedre håndhævelse og modernisering af EU's forbrugerbeskyttelsesregler (COM(2018)0185),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed⁽¹¹⁾,
- der henviser til artikel 17, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder,

⁽⁴⁾ EUT C 65 af 19.2.2016, s. 2.

⁽⁵⁾ EUT C 264 E af 13.9.2013, s. 11,

⁽⁶⁾ EUT C 93 af 24.3.2017, s. 27.

⁽⁷⁾ EUT C 86 af 6.3.2018, s. 40.

⁽⁸⁾ EUT C 11 af 12.1.2018, s. 2.

⁽⁹⁾ Vedtagne tekster, P8_TA(2017)0027.

⁽¹⁰⁾ O-000019/2017.

⁽¹¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

Torsdag den 13. september 2018

- der henviser til den fælles skrivelse af 23. marts 2018 fra Republikken Kroatien, Den Tjekkiske Republik, Ungarn, Republikken Litauen, Republikken Polen og Den Slovakiske Republik til Kommissionen vedrørende spørgsmålet om to forskellige kvaliteter af produkter i forbindelse med den nye aftale for forbrugerne,
 - der henviser til resultaterne af de komparative undersøgelser, der er udført af forbrugerbeskyttelsesmyndigheder og -organisationer i flere EU-medlemsstater,
 - der henviser til Kommissionens forslag om at ajourføre direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis med henblik på at gøre udtrykkeligt opmærksom på, at de nationale myndigheder kan vurdere og imødegå vildledende handelspraksis, der omfatter markedsføring af produkter som værende identiske i flere EU-lande, når deres sammensætning eller egenskaber er væsentligt forskellige,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 52,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer sikkerhed og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0267/2018),
- A. der henviser til, at virksomheder, når de reklamerer for, sælger eller leverer varer, bør give forbrugerne nøjagtige og letforståelige oplysninger om den eksakte produktsammensætning, også om lokale produkter og opskrifter, således at de bliver i stand til at træffe et informeret valg;
- B. der henviser til, at et centralt princip for varemærker bør være, at forbrugerne har tillid til et produkts sammensætning, værdi og kvalitet; der henviser til, at det derfor er fabrikanternes ansvar at sikre, at disse forventninger opfyldes;
- C. der henviser til, at forbrugerne ikke er opmærksomme på, at produkter af samme fabrikat og med samme emballage er tilpasset til lokale præferencer og lokal smag, og til, at den varierende produktkvalitet giver anledning til bekymring over, at nogle medlemsstater behandles anderledes end andre; der henviser til, at EU allerede har udviklet mærker med henblik på at imødekomme særlige forventninger hos forbrugerne og tage højde for særlige forhold i forbindelse med fremstillingen, som anerkendes gennem anvendelse af kvalitetsbetegnelser;
- D. der henviser til, at direktiv 2005/29/EF om urimelig handelspraksis (UCPD) er Unionens primære lovgivningsmæssige instrument til at sikre, at forbrugerne ikke udsættes for vildledende reklame og anden urimelig praksis i forbindelse med transaktioner mellem virksomheder og forbrugere, herunder markedsføring af produkter med identiske varemærker på en måde, der eventuelt kan vildlede forbrugerne;
- E. der henviser til, at urimelig handelspraksis i UCPD kan være formuleret således at den er forbudt under alle omstændigheder eller blot under visse omstændigheder; der henviser til, at Kommissionens konklusioner tilsiger, at opførelse af en praksis på listen i bilag I til direktivet om urimelig handelspraksis, hvor dette er relevant, fører til større retssikkerhed og dermed mere fair konkurrence mellem producenterne på markedet;
- F. der henviser til, at forbrugerne foretager en associativ forbindelse mellem mærke, produkt og kvalitet og således forventer, at produkter af samme mærke og/eller med identisk udseende også er af identisk kvalitet, hvad enten de bliver solgt i deres eget land eller i en anden medlemsstat;
- G. der henviser til, at forbrugerne også foretager en associativ forbindelse mellem et landbrugs- eller fødevarerprodukts fabrikat og varemærke/emballage og produktets kvalitet og således forventer, at produkter af samme fabrikat, som markedsføres med samme varemærke eller er identiske af udseende, også er identiske både med hensyn til kvalitet og sammensætning, hvad enten de bliver solgt i deres eget land eller i en anden medlemsstat; der henviser til, at alle landbrugere i Den Europæiske Union producerer varer med samme høje standard, og at kunderne forventer, at denne ensartede kvalitet også gælder andre produkter i fødevarekæden, uanset hvilken medlemsstat de er bosiddende i;

Torsdag den 13. september 2018

- H. der henviser til, at alle EU-borgere fortjener ligebehandling for så vidt angår fødevarer og nonfoodprodukter, der sælges på det indre marked;
- I. der henviser til, at urimelig handelspraksis i denne henseende skal bringes til ophør for at forhindre, at forbrugerne vildledes, og til, at kun en stærk synergi på EU-niveau kan løse dette grænseoverskridende problem;
- J. der henviser til, at vurderingen af, om en handelspraksis er urimelig i henhold til direktivet om urimelig handelspraksis, skal foretages på individuelt grundlag af medlemsstaterne, undtagen for så vidt angår de former, der er anført i bilag I;
- K. der henviser til, at Kommissionens formand Juncker i sin tale om Unionens tilstand 2017 understregede, at det ikke er acceptabelt, at folk i visse dele af Europa sælges fødevarer af lavere kvalitet end i andre lande, selv om emballagen og mærkningen er identiske;
- L. der henviser til, at der har været væsentlige forskelle i gennemførelsen af direktivet om urimelig handelspraksis fra den ene medlemsstat til den anden, og at de metodologiske tilgange til og effektiviteten af gennemførelsen og håndhævelsen af direktivet om urimelig handelspraksis varierer betydeligt mellem medlemsstaterne;
- M. der henviser til, at varemærket ofte spiller den største rolle ved bestemmelsen af et produkts værdi;
- N. der henviser til, at en styrket og mere effektiv samarbejdsramme for håndhævelse ville styrke forbrugernes tillid og begrænse skaden for forbrugerne;
- O. der henviser til, at alle forbrugere i EU har de samme rettigheder; der henviser til, at analyser viser, at visse producenter og fabrikanter har solgt produkter af forskellige kvalitetsstandarder under samme varemærke og med et vildledende identisk udseende, og at visse produkter i nogle lande indeholder mindre af hovedingrediensen, eller at ingredienser af ringere kvalitet erstatter ingredienser af højere kvalitet; der henviser til, at dette problem er mere udbredt i de medlemsstater, der er tiltrådt EU siden 2004; der henviser til, at der i analyserne blev fundet tilfælde, hvor de samme produkter eller produkter med vildledende identisk udseende og af ringere kvalitet eller med en anden smag, konsistens eller andre sensoriske egenskaber blev solgt til priser, der varierede betydeligt fra ét land til et andet; der henviser til, at dette – om end det ikke er et brud på principperne for den frie markedsøkonomi eller overtræder de gældende regler om mærkning eller anden lovgivning vedrørende fødevarer – stadig er et misbrug af et varemærkes identitet og derfor udgør en hindring for princippet om ligebehandling af alle forbrugere;
- P. der henviser til, at der er set tilfælde af væsentlige forskelle på produkter såsom babymad, hvilket sår tvivl om producenternes principper og påstande, når de hævder, at de tilpasser deres produkter med henblik på at imødekomme lokale præferencer; der henviser til, at visse laboratorieresultater bekræfter, at produkter af ringere kvalitet kan indeholde mindre sunde kombinationer af ingredienser og dermed står i vejen for princippet om ligebehandling af alle forbrugere; der henviser til, at nogle repræsentanter for producenter og fabrikanter har indvilget i at ændre deres produktopskrifter i visse lande, således at der udbydes identiske produkter på det indre marked;
- Q. der henviser til, at denne uacceptable praksis benyttes af velkendte multinationale landbrugsfødevarer virksomheder med henblik på at maksimere deres fortjeneste ved at udnytte forskellene i købekraft mellem de enkelte medlemsstater;
- R. der henviser til, at Kommissionen i sit forslag til nye aftalebetingelser for forbrugerne, en målrettet gennemgang af EU's direktiver på forbrugerområdet som opfølgning på kvalitetskontrollen af EU's forbruger- og markedsføringslovgivning, har foreslået at ajourføre direktivet om urimelig handelspraksis med henblik på at tydeliggøre, at nationale myndigheder er i stand til at vurdere og sætte ind over for vildledende handelspraksis, der involverer markedsføring af produkter som værende identiske i forskellige EU-lande, når deres sammensætning eller egenskaber i realiteten er væsentligt forskellig(e);
- S. der henviser til, at forbrugerne ikke bør vildledes, men at produktdifferentiering og innovation ikke bør begrænses som sådan;

Torsdag den 13. september 2018

- T. der henviser til, at det indre marked har givet aktører i fødevarerforsyningskæden omfattende fordele, og at fødevarerhandelen i stigende grad har en grænseoverskridende dimension og er af særlig betydning for det indre markeds funktion;
- U. der henviser til, at det for at udnytte alle fordelene ved det indre marked er af afgørende betydning at sikre en bedre anvendelse af den eksisterende EU-lovgivning på fødevarer- og forbrugerområdet for at identificere og sætte ind over for uberettigede dobbelte standarder og dermed beskytte forbrugerne mod vildledende oplysninger og handelspraksis;
- V. der henviser til, at der er et løbende behov for at styrke forbrugersammenslutningers rolle i denne forbindelse; der henviser til, at forbrugersammenslutninger spiller en enestående rolle med hensyn til at sikre forbrugernes tillid og bør støttes yderligere gennem supplerende retlige og økonomiske foranstaltninger og kapacitetsopbygning;
- W. der henviser til, at dokumenterede forskelle i ingredienserne i sammenlignelige produkter på lang sigt kan udgøre en risiko for forbrugernes sundhed, især for sårbare forbrugere som børn og personer med kostmæssige og/eller sundhedsmæssige problemer, og dermed bidrage til en forringelse af borgernes velfærd; der henviser til, at dette f.eks. er tilfældet, hvis indholdet af fedt og/eller sukker er højere end forventet, hvis animalske fedtstoffer erstattes med fedtstoffer af vegetabilsk oprindelse eller omvendt, hvis sukker erstattes med kunstige sødestoffer, eller hvis saltindholdet er øget; der henviser til, at mærkning, som ikke giver et nøjagtigt billede af de anvendte tilsætningsstoffer eller mængden af erstatningsstoffer for basisingredienser, vildleder forbrugerne og kan udgøre en sundhedsrisiko;
- X. der henviser til, at der ikke findes nogen lovgivningsmæssige bestemmelser på området "to forskellige kvaliteter" på EU-plan, hvilket gør det umuligt at sammenligne kvaliteten eller udpege tilfælde af to forskellige kvaliteter, ligesom det betyder, at der ikke findes instrumenter, som kan anvendes til at afhjælpe situationen; der henviser til, at Kommissionens tjeneste for audit og analyse på sundheds- og fødevarerområdet jævnligt har rapporteret om mangler vedrørende gennemførelse og håndhævelse af gældende krav i EU-fødevarerlovgivningen, eksempelvis med hensyn til mærkning af maskinseparatoreret kød⁽¹²⁾ eller anvendelsen af fødevaretilsætningsstoffer⁽¹³⁾;
- Y. der henviser til, at forskelle i sammensætningen, der potentielt kan være sundhedsskadelige for forbrugere, ikke blot findes i fødevarer, men også i kosmetik, hygiejneprodukter og rengøringsprodukter;
- Z. der henviser til, at foranstaltninger til at reducere indholdet af fedt, sukker og salt i fødevarer halter bagud i mange central-, øst- og sydøsteuropæiske lande;

1. understreger, at resultaterne af talrige test og undersøgelser udført i flere medlemsstater, fortrinsvis i Central- og Østeuropa, med forskellige laboratorieprøvningsmetoder har vist, at der er forskelle af større eller mindre målestok – bl.a. i sammensætning og anvendte ingredienser – mellem produkter, der markedsføres og distribueres på det indre marked under samme varemærke og i en tilsyneladende identisk emballage, hvilket er til skade for forbrugerne; noterer sig, at langt de fleste forbrugere ifølge en undersøgelse, der er gennemført på vegne af en national kompetent myndighed, er bekymrede over sådanne forskelle; konkluderer derfor på grundlag af resultaterne af disse test og undersøgelser, at forbrugerne er bekymrede over forskelsbehandling mellem forskellige markeder i medlemsstaterne; understreger, at en sådan forskelsbehandling i enhver form er uacceptabel, og at alle EU-forbrugere bør have adgang til samme produktkvalitetsniveau;

2. understreger, at sager med sådanne væsentlige forskelle ikke kun vedrører fødevarer, men ofte også nonfoodprodukter, herunder rengøringsmidler, kosmetik, toiletartikler og produkter beregnet til spædbørn;

3. minder om, at Parlamentet i 2013 opfordrede Kommissionen til at gennemføre en meningsfuld undersøgelse for at vurdere, om der var behov for en tilpasning af den eksisterende EU-lovgivning, og til at underrette Parlamentet og forbrugerne om resultaterne;

4. glæder sig over de seneste initiativer, som Kommissionen har bebudet til at løse dette problem, navnlig dens tilsagn om at få indført en fælles prøvningsmetode og afsætte et budget til udarbejdelse og håndhævelse heraf, samt til indsamling af yderligere pålidelig og sammenlignelig dokumentation, og til at få ajourført direktivet om urimelig handelspraksis og oprettet videnscentret for fødevaresvindel og -kvalitet;

⁽¹²⁾ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=76

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/food/audits-analysis/overview_reports/details.cfm?rep_id=115

Torsdag den 13. september 2018

5. noterer sig det mandat, som Forummet på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevarerforsyningskæde har fået af Det Europæiske Råd til at behandle spørgsmålet om to forskellige kvaliteter; opfordrer medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder til aktivt at deltage i igangværende initiativer, herunder udviklingen og inddragelsen i deres arbejdsgang af en fælles testmetode og indsamlingen af yderligere dokumentation; understreger, at det er nødvendigt, at de parter, der repræsenterer forbrugernes interesser, inddrages aktivt, og at de får lov til at afgive udtalelser på deres vegne, herunder repræsentanter for forbrugerorganisationer, fabrikanter og forskningsinstitutioner, der har gennemført produkttest i medlemsstaterne; mener, at Parlamentet bør inddrages i alle igangværende initiativer, der kan have indvirkning på forsøg på at løse problemet med to forskellige kvaliteter;

6. anbefaler, at de berørte medlemsstater foretager deres egen vurdering af håndhævelsesmetoden og effektiviteten af håndhævelsen af direktivet om urimelig handelspraksis og anden eksisterende lovgivning om spørgsmålet om to forskellige kvaliteter af fødevarer og andre produkter og sender dem til Kommissionen, som foretager en objektiv vurdering af problemets alvor;

7. glæder sig over Parlamentets vedtagelse af et pilotprojekt for 2018, som omfatter en række markedsundersøgelser af flere kategorier af forbrugerprodukter med henblik på at vurdere forskellige aspekter af problemet med to forskellige kvaliteter; forventer, at projektet gennemføres og offentliggøres til tiden som oprindelig planlagt; mener også, at projektet bør forlænges ind i 2019 for at sikre en bredere viden, og at det bør omfatte nonfoodsektoren; opfordrer til, at medlemmerne af Europa-Parlamentet inddrages i højere grad i overvågningen af projektet; tilskynder Europa-Parlamentet, Kommissionen og medlemsstaterne til at tage alle tilgængelige værktøjer i anvendelse, herunder pilotprojekter og nationale projekter for at vurdere forskellige aspekter af spørgsmålet om to forskellige kvaliteter nærmere;

8. understreger, at detaljerede oplysninger om den offentlige myndighed, der har ansvaret for at træffe foranstaltninger, og om den relevante administrative eller retlige procedure, herunder muligheden for at medlemmer af offentligheden kan indgive klager online, er af afgørende betydning for en effektiv håndhævelse af direktivet om urimelig handelspraksis; finder det derfor negativt, at der mangler oplysninger i de berørte medlemsstater, der, på trods af at de har givet udtryk for, at der er behov for at løse problemet med to forskellige kvaliteter af produkter, ikke gør disse oplysninger tilgængelige på de ansvarlige myndigheders websteder;

9. understreger, at Kommissionen allerede har modtaget underretning om en ny national mærkningsforanstaltning, som har til formål at advare forbrugerne om forskelle i sammensætningen af fødevarer;

10. glæder sig over, at Kommissionen med henblik på at forbedre forbrugerbeskyttelsen i EU yderligere har lanceret et onlineuddannelsesprogram, som skal hjælpe virksomhederne til bedre at forstå og håndhæve forbrugerrettighederne i EU;

Meddelelse fra Kommissionen om anvendelse af EU's fødevarer- og forbrugerbeskyttelseslovgivning i spørgsmål om to forskellige kvaliteter af produkter

11. noterer sig Kommissionens meddelelse om anvendelsen af EU's fødevarer- og forbrugerlovgivning på produkter med to forskellige kvaliteter; påpeger, at denne meddelelse har til formål at bistå de nationale myndigheder i at fastslå, om en virksomhed overtræder EU's fødevarer- og forbrugerlovgivning, når den sælger produkter med to forskellige kvaliteter i forskellige lande, og rådgive dem om, hvordan de kan samarbejde indbyrdes; er bekymret over, at den trinvis strategi, som de nationale myndigheder ifølge meddelelsen skal anvende til identifikation af, om producenterne overtræder EU-retten, ikke anvendes af myndighederne i praksis i øjeblikket, hvilket kan betyde, at forbrugerrettighederne overtrædes;

12. er enig med Kommissionen i, at forbrugerne i det indre marked, hvor man har en generel forståelse af principperne om fri bevægelighed for og lige adgang til varer, som udgangspunkt ikke forventer, at mærkevarer, der sælges i forskellige lande, er forskelligartede; minder om, at undersøgelser om varemærkeloyalitet ifølge Kommissionen viser, at varemærker i forbrugernes bevidsthed anses for at være en garanti for kontrolleret og konstant kvalitet; er endvidere enig med Kommissionen i, at dette forklarer, hvorfor nogle forbrugere kan forvente, at mærkevarer er af ensartet kvalitet om ikke nøjagtig samme kvalitet, uanset hvor og hvornår de købes, og at varemærkeejerne informerer dem, når de beslutter at ændre i deres produkters sammensætning;

Torsdag den 13. september 2018

13. mener derfor ikke, at det er tilstrækkeligt med supplerende oplysninger – selv ikke hvis de er anbragt på et meget synligt sted på emballagen – medmindre forbrugeren klart forstår, at det pågældende produkt er anderledes end tilsyneladende identiske produkter af samme mærke, der sælges i en anden medlemsstat;

14. er i denne sammenhæng endvidere enig med Kommissionen i, at producenterne ikke nødvendigvis behøver at tilbyde identiske produkter på tværs af forskellige geografiske områder, og at den fri bevægelighed for varer ikke indebærer, at alle produkter skal være identiske overalt i det indre marked; fremhæver, at de erhvervsdrivende har lov til at markedsføre og sælge varer med en anden sammensætning og andre egenskaber på grundlag af legitime faktorer, forudsat at de overholder EU-lovgivningen fuldt ud; understreger dog, at disse produkter ikke bør være af forskellig kvalitet, når de tilbydes til forbrugerne på forskellige markeder;

15. mener, at det er af afgørende betydning at give forbrugerne nøjagtige og letforståelige oplysninger, når det gælder om at tackle produkters forskellige kvalitet; har den klare holdning, at produkter – i tilfælde, hvor en virksomhed ønsker at markedsføre et produkt, hvor visse egenskaber er forskellige, i forskellige medlemsstater – ikke må mærkes ens og bære et tilsyneladende identisk varemærke;

16. bemærker, at der kan være acceptable forskelle i sammensætningen af et enkelt varemærkes produkter, og at produkterne kan være forskellige på grund af regionale forbrugerpræferencer, indkøb af lokale ingredienser, krav i den nationale lovgivning eller målsætninger vedrørende ændringer af fødevarers sammensætning; understreger, at det ikke er hensigten at fastsætte eller harmonisere krav vedrørende fødevarekvalitet, og at det ikke er ønskeligt, at producenterne foreskrives den nøjagtige sammensætning af de forskellige produkter; mener dog ikke, at forbrugerpræferencer bør bruges som en undskyldning for at forringe kvaliteten eller tilbyde forskellige kvaliteter på forskellige markeder; understreger, at forbrugerne skal informeres klart og gøres bevidste om denne tilpasning for de enkelte produkters vedkommende, og ikke bare generelt om, at denne "faste praksis" eksisterer;

17. mener, at meddelelsen primært opfattes som relateret til fødevarer; mener, at bestemmelser om anvendelsen af forbrugerbeskyttelseslovgivningen bør gælde for alle fødevarer og nonfoodprodukter, der er tilgængelige på det indre marked i almindelighed, og at etiketten skal være læselig for forbrugerne og fuldt informativ;

18. henleder opmærksomheden på Kommissionens vejledning fra 2016 om anvendelsen af direktivet om urimelig handelspraksis, der fastslår følgende: "Varer af samme mærke og med samme eller lignende emballage kan adskille sig med hensyn til sammensætning afhængigt af produktionsstedet og destinationsmarkedet, dvs. at de kan variere fra medlemsstat til medlemsstat", og "I henhold til direktivet om urimelig handelspraksis er en handelspraksis, hvor produkter markedsføres med forskellige sammensætninger, ikke i sig selv urimelig"; understreger betydningen af de vejledninger, Kommissionen har udarbejdet for at fremme en korrekt og konsekvent anvendelse af direktivet om urimelig handelspraksis; opfordrer derfor Kommissionen til at præcisere forholdet mellem meddelelsen, vejledningen og det dokument, der er udarbejdet af undergruppen vedrørende det indre marked under Forummet på Højt Plan for en Bedre Fungerende Fødevareforsyningskæde;

19. bemærker, at der kan være forskellige krav til de nationale kompetente myndigheders kontrolmetoder; understreger, at der allerede er gennemført forskellige analyser, der kan tjene som grundlag for udformningen og gennemførelsen af den fælles prøvningsmetodologi, om end deres metoder varierede, og resultaterne ikke blev vurderet på samme måde; mener, at formålet med arbejdet med at udvikle en metode, som ledes af Kommissionens Fælles Forskningscenter (JRC), klart bør angives, med henblik på at sikre en ensartet fortolkning af den metode, der kommer ud af det, herunder en definition af "væsentlig forskel", og således at de kompetente myndigheder kan anvende den; påpeger, at en bestemmelse af, hvilket af de forskellige produkter, der er det mest almindelige, og dermed "referenceproduktet", faktisk vil kunne hindre den overordnede vurdering, da det kan være for vanskelig at afgøre;

20. glæder sig over Kommissionens bestræbelser på at bistå de nationale håndhævelsesmyndigheder med at finde frem til urimelig handelspraksis i forbindelse med markedsføring af produkter; opfordrer Kommissionen til at koordinere de nationale kompetente myndigheder i denne henseende; understreger, at målet med en sådan metode er at sikre, at medlemsstaterne indsamler pålidelig og sammenlignelig dokumentation på et fælles grundlag og at bidrage til en samlet vurdering af, hvor alvorligt og udbredt problemet med to forskellige kvaliteter på det indre marked er; minder om, at den faktuelle karakter af urimelig praksis formentlig fortsat kun vil blive bedømt fra sag til sag, da omfanget af vildledning af forbrugerne altid beror på en subjektiv vurdering fra den kompetente myndigheds eller domstols side;

Torsdag den 13. september 2018

21. glæder sig over, at Kommissionen opfordrer kompetente myndigheder til at gennemføre markedstest inden for medlemsstater, der indebærer produktsammenligninger på tværs af forskellige regioner og lande; påpeger, imidlertid, at sådanne test ifølge Kommissionen bør gennemføres med en fælles testtilgang, som endnu ikke er udviklet fuldt ud; understreger, at der er behov for at overholde tidsplanen, således at resultaterne af de test, der udføres i henhold til en fælles fremgangsmåde gennemføres, offentliggøres på alle officielle EU-sprog i en offentligt tilgængelig database og analyseres så tidligt som muligt, men senest inden udgangen af 2018; understreger desuden, at det er nødvendigt omgående at offentliggøre disse resultater med henblik på at informere forbrugere og producenter for at øge bevidstheden herom og dermed bidrage til at mindske antallet af tilfælde af to forskellige kvaliteter af produkter;

Andre aspekter af spørgsmålet om to forskellige kvaliteter

22. understreger, at egne mærker er blevet en essentiel del af indholdet i forbrugernes indkøbskurve, og at deres markedssandel er vokset inden for de fleste produktkategorier i de fleste medlemsstater i løbet af det seneste årti; har den holdning, at egne mærker ikke bør give indtryk af at være en mærkevarer, for at undgå forvirring blandt forbrugere; fastholder, at spørgsmålet om egne mærker kræver særlig opmærksomhed fra Kommissionens side, for at sætte en stopper for sammenblandingen af private handelsmærker og mærkevarer; henviser til, at det indre marked er tilgængeligt for producenter og fabrikanter, men at det også er præget af en skarp konkurrence, og at visse varemærker er velkendte og velanskrevne i hele Unionen;

23. minder om, at Europa-Parlamentet gentagne gange har opfordret Kommissionen til at fastslå, om to forskellige kvaliteter af produkter har negative følger for lokale og regionale produkter, navnlig SMV'ers; beklager, at Kommissionen indtil videre ikke har fremlagt nogen data;

24. understreger, at forfalskning af mærkevarer udsætter forbrugere for sundheds- og sikkerhedsrisici, undergraver forbrugernes tillid til varemærker og medfører indtægtstab for producenterne; noterer sig, at sortimentet af forfalskede varer, der beslaglægges i EU, fortsat er bredt og omfatter næsten alle typer af varer;

25. er bekymret over de restriktioner, som erhvervsdrivende pålægges, når de køber varer, og som kan have en negativ indvirkning på forbrugernes valg; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udpege de faktorer, der bidrager til en fragmentering af det indre marked for varer og uretmæssigt begrænser forbrugernes mulighed for at drage fuld fordel af det indre marked, med særlig fokus på territoriale forsyningsbegrænsninger og deres konsekvenser; opfordrer Kommissionen til i relevant omfang at gøre brug af konkurrence Lovgivningen med henblik på at bekæmpe denne praksis;

26. påpeger, at de nationale kompetente myndigheder kun kan udtage prøver og foretage prøvninger på deres medlemsstats område; understreger, at der er behov for et styrket, effektivt, gennemsigtigt og hurtigt grænseoverskridende samarbejde og udveksling af data, herunder udveksling vedrørende potentielt ikke-overensstemmende produkter og oplysninger om mulige former for urimelig praksis, mellem nationale forbrugerbeskyttelsesmyndigheder og fødevaremyndigheder, forbrugersammenslutninger og Kommissionen med henblik på at håndtere problemet med to forskellige kvaliteter og forbedre og tilnærme håndhævelsen af lovgivningen; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at engagere sig mere intensivt i dette samarbejde; glæder sig over vedtagelsen af den reviderede forordning om forbrugerbeskyttelsessamarbejde (CPC-forordningen) som styrker undersøgelses- og håndhævelsesbeføjelserne, forbedrer informations- og dataudvekslingen samt adgangen til alle relevante oplysninger og fastlægger harmoniserede regler for procedurerne for koordinering af undersøgelses- og håndhævelsesforanstaltninger med dette for øje;

27. anerkender nytten af kontrolaktioner, der tjener som en vigtig form for håndhævelseskoordinering inden for rammerne af CPC-forordningen, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke dem yderligere og udvide deres anvendelsesområde;

Anbefalinger og yderligere tiltag

28. understreger værdien af en bred og rettidig offentlig debat, der fører til øget forbrugerbevidsthed om produkter og deres egenskaber; bemærker, at nogle producenter og ejere af egne mærker allerede har bebudet ændringer til opskrifter eller brugen af en fælles produktionsstandard på EU-plan; fremhæver vigtigheden af industriens rolle i at forbedre gennemsigtighed og klarhed med hensyn til varers sammensætning, kvalitet og eventuelle ændringer dertil; glæder sig over Kommissionens initiativ til at udarbejde en adfærdskodeks i denne henseende; opfordrer til, en endnu større inddragelse af både producenter og forhandlere af hensyn til deres egne interesser, for at bidrage til at finde et effektivt middel til at afhjælpe den nuværende situation så hurtigt som muligt uden anvendelse af håndhævelsesprocedurer, og for at give europæiske forbrugere mulighed for at få adgang til produkter af samme kvalitet i hele det indre marked; opfordrer producenter til at overveje at påføre emballagen et logo som indikation af, at indholdet og kvaliteten af et varemærke er den samme i alle medlemsstater;

Torsdag den 13. september 2018

29. opfordrer forbrugerorganisationer, civilsamfundsorganisationer og bemyndigede nationale organer med ansvar for håndhævelse af direktivet om urimelig handelspraksis og anden relevant lovgivning til at spille en mere aktiv rolle i den offentlige debat og i at informere forbrugerne; er overbevist om, at forbrugerorganisationerne kan yde et væsentligt bidrag til at løse problemet med to forskellige kvaliteter; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke deres støtte til nationale forbrugerorganisationer gennem finansielle og retlige mekanismer, så de kan opbygge kapacitet, udvikle deres testaktiviteter, udføre sammenlignende undersøgelser og, sammen med de kompetente myndigheder, bidrage til at opspore og afsløre tilfælde af urimelig produktdifferentiering; mener endvidere, at der bør fremmes en forbedret grænseoverskridende informationsudveksling mellem forbrugerorganisationer;

30. mener ud fra tidligere erfaringer, at de kompetente myndigheder har været ude af stand til effektivt at håndtere specifikke tilfælde af to forskellige kvaliteter på nationalt plan alene eller håndhæve eksisterende lovgivning, eller at de kun har forsøgt at gøre det i begrænset omfang, hvilket til dels skyldes, at der ikke findes en eksplicit juridisk bestemmelse på EU-plan; minder om, at medlemsstaterne er ansvarlige for at håndhæve direktivet om urimelig handelspraksis, og at de derfor bør gøre det for at sikre, at forbrugerne ikke vildledes af urimelig markedsføringspraksis; understreger, at medlemsstaterne bør sikre, at de kompetente nationale myndigheder er i besiddelse af tilstrækkelig teknisk, finansiell og menneskelig kapacitet til at sikre en effektiv håndhævelse; opfordrer medlemsstaterne til at forsyne forbrugerne med et forum til indgivelse af klager og efterfølgende behandling af disse og så vidt muligt at oplyse forbrugerne om deres rettigheder og muligheder i forbindelse med håndhævelse af eksisterende lovgivning og sælgernes forpligtelser til at oplyse dem om sammensætningen af deres produkter og – hvor det er relevant – deres oprindelse;

31. henleder opmærksomheden på, at spørgsmålet om to forskellige kvaliteter af produkter er direkte knyttet til det indre markeds funktion og forbrugernes tillid, som begge står på spil, og kræver derfor bl.a. en løsning på EU-plan via direkte bindende foranstaltninger; er overbevist om, at handling på EU-plan set på baggrund af muligheden for tiltag på nationalt plan vil sikre det indre markeds integritet; opfordrer Kommissionen til at kortlægge eksisterende nationale standarder for fødevarer og nonfoodprodukter i EU og vurdere deres relevans i tilfælde af to forskellige kvaliteter i det indre marked;

32. opfordrer til hurtig udvikling af kapaciteter og mekanismer på EU-plan i en specialiseret overvågnings- og tilsynsenhed i et eksisterende EU-organ (JRC, Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet (EFSA) eller et andet organ), til at begrænse bureaukratiet til et minimum, overvåge sammenhængen i sammensætningen og den proportionale anvendelse af ingredienser i fødevarer, som er ens mærket og emballeret, og vurdere komparative laboratorieanalyser med henblik på at identificere denne uredelige handelspraksis ved markedsføring af fødevarer;

33. glæder sig over Kommissionens forslag til nye aftalebetingelser for forbrugerne, der tager sigte på at gribe ind over for to forskellige kvaliteter af produkter ved at ændre artikel 6 i direktivet om urimelig handelspraksis med henblik på at udpege markedsføring af et produkt som værende identisk med den samme vare, der markedsføres i flere andre medlemsstater, som vildledende handelspraksis, når de pågældende produkter har en forskellig sammensætning eller forskellige egenskaber; bemærker imidlertid, at forslaget også indeholder visse uklare bestemmelser, som kræver præcisering for at sikre korrekt fortolkning og anvendelse;

34. er imidlertid stærkt overbevist om, at den mest effektive måde at gribe ind over for uberettigede tilfælde af to forskellige kvaliteter af produkter vil være en ændring af bilag I til direktivet om urimelig handelspraksis ved indførelse af endnu et punkt på den "sorte liste", der definerer, hvad der udgør forbudt praksis under alle omstændigheder, og hvor der udtrykkeligt nævnes to kvaliteter af produkter med samme varemærke, når dette er diskriminerende og ikke stemmer overens med forbrugernes forventninger;

35. understreger, at resultatet af lovgivningsprocessen bør være en klar definition af, hvad der kan betragtes som to forskellige kvaliteter af produkter, og hvordan de kompetente myndigheder bør vurdere og håndtere de enkelte tilfælde; understreger dog i denne forbindelse, at den åbne liste over såkaldte "legitime faktorer" kan stå i vejen for de kompetente myndigheders evne til at foretage en vurdering og anvende lovgivningen; er bekymret over, at brugen af begrebet "definerede forbrugerpræferencer" ved en vurdering af, om en differentiering i produktsammensætningen er berettiget eller ej, kan føre til modstridende fortolkninger hos de kompetente myndigheder;

36. opfordrer Kommissionen til at udvide mandatet til JRC til at arbejde på en harmoniseret metode for hele Europa til at sammenligne egenskaber af nonfoodprodukter og på retningslinjer til at forbedre produktgennemsigtigheden inden der er gået et år, og til at evaluere resultaterne af prøverne; påpeger, at JRC også med henblik på udveksling af bedste praksis inden for området bør bestræbe sig på at samarbejde med de myndigheder i medlemsstaterne, der allerede har foretaget deres egen produktafprøvning, men endnu ikke har meddelt resultaterne til de nationale myndigheder i andre medlemsstater;

Torsdag den 13. september 2018

37. påpeger, at fødevarer sikkerheden og -kvaliteten samt beskyttelsen af forbrugerne mod vildledning har allerhøjeste prioritet; minder Kommissionen om dens forpligtelse til at sikre en bedre overvågning og styrke den korrekte anvendelse af EU-lovgivningen; er af den opfattelse, at de kompetente nationale myndigheder bør overvåge overholdelsen af de gældende regler på disse områder effektivt;

38. glæder sig over Kommissionens forslag om at øge gennemsigtigheden af videnskabelige undersøgelser inden for fødevarer sikkerhed som et svar på den offentlige bekymring og således fremme adgangen til den information, der er nødvendig for at træffe købsbeslutninger, som er baseret på en pålidelig, videnskabeligt baseret risikovurdering;

39. opfordrer de nationale fødevarer myndigheder til i hver enkelt sag at slå fast, om den formodede diskriminerende praksis rent faktisk er ulovlig på grundlag af bestemmelserne i direktivet om urimelig handelspraksis og deres samspil med kravene om fair oplysning i forordning (EU) nr. 1169/2011 om fødevarer information til forbrugerne;

40. bemærker, at alle EU-borgere påvirkes af denne praksis med to forskellige kvaliteter, bl.a. når de rejser mellem medlemsstater;

41. understreger dog, at betydelige forskelle i produkter til spædbørn, f.eks. baby mad og småbørnsføde, ikke kan retfærdiggøres af regionale smagsmæssige præferencer alene;

42. afviser på det kraftigste visse producenters påstand om, at ændringer i sammensætningen og/eller kvaliteten foretages, således at priserne er i overensstemmelse med forbrugernes forventninger; understreger, at flere undersøgelser har vist, at produkter af lavere kvalitet ofte er dyrere end deres modstykke af højere kvalitet andre steder i EU;

43. opfordrer stærkt til anvendelse af princippet om den cirkulære økonomi i forbindelse med produkt emballage og understreger, at producenten, hvis et produkts emballage i én medlemsstat følger dette princip, skal yde en koordineret indsats for at sikre, at dette også gælder for alle vedkommendes produkter, der markedsføres under samme varemærke og i samme type emballage i og uden for EU;

44. understreger, at to forskellige kvaliteter af et produkt i nogle tilfælde skyldes manglende håndhævelse af EU-lovgivningen; opfordrer medlemsstaternes myndigheder til hurtigst muligt at håndhæve allerede gældende EU-regler om mærkning af fødevarer, herunder eksempelvis i forbindelse med maskinsepareret kød;

o

o o

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 11. september 2018

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

P8_TA(2018)0318

Ligestilling af markinspektioner *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om ændring af Rådets beslutning 2003/17/EF for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Brasilien, af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn, og ligestillingen af frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret i Brasilien, og for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Moldova, af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter og ligestillingen af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i Moldova (COM(2017)0643 – C8-0400/2017 – 2017/0297(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0643),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilken Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0400/2017),
- der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 43, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse af 14. februar 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0253/2018),

⁽¹⁾ EUT C 227 af 28.6.2018, s. 76.

Tirsdag den 11. september 2018

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0297

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse (EU) 2018/... om ændring af Rådets beslutning 2003/17/EF, for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Den Føderative Republik Brasilien af afgrøder til formering af frø af foderplanter og afgrøder til formering af sædekorn, og ligestillingen af frø af foderplanter og sædekorn, der er produceret i Den Føderative Republik Brasilien, og for så vidt angår ligestillingen af markinspektioner, der gennemføres i Republikken Moldova af afgrøder til formering af sædekorn, afgrøder til formering af grøntsagsfrø og afgrøder til formering af frø af olie- og spindplanter, og ligestillingen af sædekorn, grøntsagsfrø og frø af olie- og spindplanter, der er produceret i Republikken Moldova

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2018/1674.)

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0319

Det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF om det fælles merværdiafgiftssystem for så vidt angår særordningen for små virksomheder (COM(2018)0021 – C8-0022/2018 – 2018/0006(CNS))

(Særlig lovgivningsprocedure – høring)

(2019/C 433/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2018)0021),
 - der henviser til artikel 113 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0022/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A8-0260/2018),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 1

Kommissionens forslag

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽²¹⁾ giver medlemsstaterne tilladelse til at opretholde deres særordninger for små virksomheder i overensstemmelse med fælles bestemmelser og med henblik på en nærmere harmonisering. Disse bestemmelser er imidlertid forældede og **mindsker** ikke de små virksomheders efterlevelsbyrde, da de er udformet til et fælles merværdiafgiftssystem (moms) baseret på beskatning i oprindelsesmedlemsstaten.

⁽²¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Ændring

- (1) Rådets direktiv 2006/112/EF ⁽²¹⁾ giver medlemsstaterne tilladelse til at opretholde deres særordninger for små virksomheder i overensstemmelse med fælles bestemmelser og med henblik på en nærmere harmonisering. Disse bestemmelser er imidlertid forældede og **opfylder** ikke **deres mål om at mindske** de små virksomheders efterlevelsbyrde, da de er udformet til et fælles merværdiafgiftssystem (moms) baseret på beskatning i oprindelsesmedlemsstaten.

⁽²¹⁾ EUT L 347 af 11.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 2

Kommissionens forslag

Ændring

- (2) I sin momshandlingsplan ⁽²²⁾ offentliggjorde Kommissionen en omfattende forenklingsspakke for små virksomheder med det formål at reducere deres administrative byrder og bidrage til at skabe beskatningsvilkår, der fremmer deres vækst og udviklingen af grænseoverskridende handel. **Dette vil medføre** en revision af særordningen for små virksomheder som beskrevet i meddelelsen om opfølgning af handlingsplanen for moms⁽²³⁾. Revisionen af særordningen for små virksomheder udgør derfor et vigtigt element i reformpakken, der er fastlagt i momshandlingsplanen.

- (2) I sin momshandlingsplan ⁽²²⁾ offentliggjorde Kommissionen en omfattende forenklingsspakke for små virksomheder med det formål at reducere deres administrative byrder og bidrage til at skabe beskatningsvilkår, der fremmer deres vækst og udviklingen af grænseoverskridende handel **samt øger efterlevelsen af momsreglerne. Små virksomheder i Unionen er særligt aktive i visse sektorer, der opererer på tværs af grænserne, f.eks. byggesektoren, kommunikationssektoren, restaurationsbranchen og detailhandlen, og kan udgøre en vigtig kilde til beskæftigelse. For at nå målene i momshandlingsplanen er det nødvendigt med** en revision af særordningen for små virksomheder som beskrevet i meddelelsen om opfølgning af momshandlingsplanen ⁽²³⁾. Revisionen af særordningen for små virksomheder udgør derfor et vigtigt element i reformpakken, der er fastlagt i momshandlingsplanen.

⁽²²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om en handlingsplan for moms – Mod et fælles europæisk momsområde – De svære valg (COM(2016)0148 af 7.4.2016).

⁽²²⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg om en handlingsplan for moms – Mod et fælles europæisk momsområde – De svære valg (COM(2016)0148 af 7.4.2016).

⁽²³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg – Om opfølgning på handlingsplanen for moms – Mod et fælles europæisk momsområde – Tid til handling (COM(2017)0566 af 4.10.2017).

⁽²³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg – Om opfølgning på handlingsplanen for moms – Mod et fælles europæisk momsområde – Tid til handling (COM(2017)0566 af 4.10.2017).

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 3

Forslag til direktiv

Betragtning 3

Kommissionens forslag

- (3) Revisionen af særordningen er tæt knyttet til Kommissionens forslag om principperne for et endeligt momssystem for grænseoverskridende samhandel mellem virksomheder i medlemsstaterne på grundlag af beskatning af grænseoverskridende vareleveringer i bestemmelsesmedlemsstaten⁽²⁴⁾. Momssystemets overgang til beskatning baseret på bestemmelsesstedet har vist, at en række af de nuværende regler ikke passer til et destinationsbaseret skattesystem.

⁽²⁴⁾ Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem og om indførelse af det endelige system for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne (COM(2017)0569 af 4.10.2017).

Ændring

- (3) Revisionen af særordningen er tæt knyttet til Kommissionens forslag om principperne for et endeligt momssystem for grænseoverskridende samhandel mellem virksomheder i medlemsstaterne på grundlag af beskatning af grænseoverskridende vareleveringer i bestemmelsesmedlemsstaten⁽²⁴⁾. Momssystemets overgang til beskatning baseret på bestemmelsesstedet har vist, at en række af de nuværende regler ikke passer til et destinationsbaseret skattesystem. **De største hindringer for øget grænseoverskridende handel for små virksomheder opstår som følge af de komplekse og forskelligartede momsregler i Unionen samt den omstændighed, at den nationale fritagelse for små virksomheder kun gavner små virksomheder i den medlemsstat, hvor de er etableret.**

⁽²⁴⁾ Forslag til Rådets direktiv om ændring af direktiv 2006/112/EF, for så vidt angår harmonisering og forenkling af visse regler i det fælles merværdiafgiftssystem og om indførelse af det endelige system for beskatning af samhandelen mellem medlemsstaterne (COM(2017)0569 af 4.10.2017).

Ændring 4

Forslag til direktiv

Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) For at imødegå problemet med den uforholdsmæssige efterlevelseshæmsning, som små virksomheder står over for, bør forenklingsforanstaltninger ikke kun være tilgængelige for virksomheder, der er fritaget i henhold til gældende regler, men også for dem, der anses for små økonomisk set. For at forenkle momsreglerne betragtes virksomheder som »små«, hvis deres omsætning kvalificerer dem som mikrovirksomheder i henhold til den generelle definition, der er fastsat i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

Ændring

- (4) For at imødegå problemet med den uforholdsmæssige efterlevelseshæmsning, som små virksomheder står over for, bør forenklingsforanstaltninger ikke kun være tilgængelige for virksomheder, der er fritaget i henhold til gældende regler, men også for dem, der anses for små økonomisk set. **Tilgængeligheden af disse foranstaltninger er særligt relevant, eftersom størstedelen af de små virksomheder, uanset om de er fritaget eller ej, i praksis er tvunget til at benytte sig af rådgivere eller eksterne konsulenter med henblik på at hjælpe dem med at overholde deres momsforpligtelser, hvilket pålægger disse virksomheder en ekstra finansiell byrde.** For at forenkle momsreglerne betragtes virksomheder som »små«, hvis deres omsætning kvalificerer dem som mikrovirksomheder i henhold til den generelle definition, der er fastsat i Kommissionens henstilling 2003/361/EF⁽²⁵⁾.

⁽²⁵⁾ Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 5

Forslag til direktiv

Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) Små virksomheder kan kun nyde godt af fritagelsen, hvis deres årlige omsætning ligger under den tærskel, der anvendes af den medlemsstat, hvor momsen skal betales. Medlemsstaterne bør ved fastsættelsen af deres tærskel overholde de regler om tærskler, der er fastsat i direktiv 2006/112/EF. Disse regler, hvoraf de fleste blev indført i 1977, er ikke længere egnede.

Ændring

- (6) Små virksomheder kan kun nyde godt af fritagelsen, hvis deres årlige omsætning ligger under den tærskel, der anvendes af den medlemsstat, hvor momsen skal betales. Medlemsstaterne bør ved fastsættelsen af deres tærskel overholde de regler om tærskler, der er fastsat i direktiv 2006/112/EF. Disse regler, hvoraf de fleste blev indført i 1977, er ikke længere egnede. **Afhensyn til fleksibiliteten og for at sikre, at medlemsstaterne kan fastsætte passende lavere tærskler i forhold til deres økonomis størrelse og behov, bør der på EU-plan kun fastsættes maksimumstærskler.**

Ændring 6

Forslag til direktiv

Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte deres nationale tærskel for fritagelse på det niveau, der passer bedst til deres økonomiske og politiske forhold, med forbehold af den øvre tærskel, der er fastsat i dette direktiv. I den henseende bør det præciseres, at hvis medlemsstaterne anvender forskellige tærskler, er det nødvendigt at basere disse på objektive kriterier.

Ændring

- (8) Medlemsstaterne bør have mulighed for at fastsætte deres nationale tærskel for fritagelse på det niveau, der passer bedst til deres økonomiske og politiske forhold, med forbehold af den øvre tærskel, der er fastsat i dette direktiv. I den henseende bør det præciseres, at hvis medlemsstaterne anvender forskellige tærskler, er det nødvendigt at basere disse på objektive kriterier. **For at fremme grænseoverskridende erhvervsvirksomhed bør listen over nationale tærskler for fritagelse være lettilgængelig for alle små virksomheder, der er indstillet på at drive virksomhed i flere medlemsstater.**

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 7

Forslag til direktiv

Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) Når en fritagelse gælder, skal små virksomheder, der benytter sig af fritagelsen, som minimum have adgang til forenkledede forpligtelser vedrørende momsregistrering, -fakturering, -regnskabsføring og -angivelse.

Ændring

- (12) Når en fritagelse gælder, skal små virksomheder, der benytter sig af fritagelsen, som minimum have adgang til forenkledede forpligtelser vedrørende momsregistrering, -fakturering, -regnskabsføring og -angivelse. **For at undgå forvirring og retlig usikkerhed i medlemsstaterne bør Kommissionen udarbejde retningslinjer for forenklet registrering og regnskabsføring, der mere udførligt gør rede for, hvilke procedurer der skal forenkles og i hvilket omfang. Senest den ... [tre år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden] bør denne forenkling evalueres af Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at vurdere, om den har en merværdi for og en reel positiv indvirkning på virksomhederne og forbrugerne.**

Ændring 8

Forslag til direktiv

Betragtning 13

Kommissionens forslag

- (13) For at sikre overholdelse af betingelserne for fritagelse indrømmet af en medlemsstat til virksomheder, der ikke er etableret der, er det nødvendigt at kræve forudgående anmeldelse af deres hensigt om at anvende fritagelsen. En sådan anmeldelse skal foretages **af den lille virksomhed til den medlemsstat, hvor den er etableret. Denne medlemsstat** bør derefter på grundlag af de oplysninger, der er angivet for virksomhedens omsætning, **fremsende disse oplysninger til** de øvrige berørte medlemsstater.

Ændring

- (13) For at sikre overholdelse af betingelserne for fritagelse indrømmet af en medlemsstat til virksomheder, der ikke er etableret der, er det nødvendigt at kræve forudgående anmeldelse af deres hensigt om at anvende fritagelsen. En sådan anmeldelse skal foretages **via en onlineportal, som skal oprettes af Kommissionen. Etableringsmedlemsstaten** bør derefter på grundlag af de oplysninger, der er angivet for virksomhedens omsætning, **underrette** de øvrige berørte medlemsstater. **Små virksomheder kan til enhver tid meddele den medlemsstat, der har registreret dem, at de ønsker at vende tilbage til det almindelige momssystem.**

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 9

Forslag til direktiv

Betragtning 15

Kommissionens forslag

Ændring

- (15) For at mindske små virksomheders efterlevelseshynde, hvis de ikke er fritaget, bør medlemsstaterne forpligtes til at forenkle momsregistrering og regnskabsføring **og forlænge skatteperioder** for **at sikre en mindre hyppig** indberetning af moms.

- (15) For at mindske små virksomheders efterlevelseshynde, hvis de ikke er fritaget, bør medlemsstaterne forpligtes til at forenkle momsregistrering og regnskabsføring. **Endvidere bør en one-stop-shop** for indberetning af moms **i de forskellige medlemsstater oprettes af Kommissionen.**

Ændring 10

Forslag til direktiv

Betragtning 17

Kommissionens forslag

Ændring

- (17) Formålet med dette direktiv er at reducere små virksomheders efterlevelseshynde, hvilket ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne og derfor bedre kan opnås i EU-regi. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5 går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (17) Formålet med dette direktiv er at reducere små virksomheders efterlevelseshynde, hvilket ikke i tilstrækkelig grad kan opnås af medlemsstaterne og derfor bedre kan opnås i EU-regi. Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet som fastsat i artikel 5 går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. **Ikke desto mindre er momscontrollere som følge af efterlevelseshynderne værdifulde instrumenter til bekæmpelse af svig, og lettelse af efterlevelseshynden for små virksomheder må ikke ske på bekostning af bekæmpelsen af momssvig.**

Ændring 11

Forslag til direktiv

Artikel 1 – stk. 1 – nr. 12

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 284 – stk. 4 – afsnit 1

Kommissionens forslag

Ændring

Forud for udnyttelse af fritagelsen **i andre medlemsstater underretter den lille virksomhed den** medlemsstat, **hvor den er etableret.**

Kommissionen opretter en onlineportal, hvor små virksomheder, der ønsker at benytte sig af fritagelsen i en anden medlemsstat, registrerer sig.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 12

Forslag til direktiv

Artikel 1 – stk. 1 – nr. 12

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 284 – stk. 4 – afsnit 2

Kommissionens forslag

Hvis en lille virksomhed udnytter fritagelsen i andre medlemsstater end den, hvor den er etableret, træffer etableringsmedlemsstaten alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den lille virksomhed foretager korrekt angivelse af den årlige omsætning i Unionen og den årlige omsætning i medlemsstaten, og informerer skattemyndighederne i de øvrige berørte medlemsstater, hvor den lille virksomhed foretager en levering.

Ændring

Hvis en lille virksomhed udnytter fritagelsen i andre medlemsstater end den, hvor den er etableret, træffer etableringsmedlemsstaten alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den lille virksomhed foretager korrekt angivelse af den årlige omsætning i Unionen og den årlige omsætning i medlemsstaten, og informerer skattemyndighederne i de øvrige berørte medlemsstater, hvor den lille virksomhed foretager en levering. **Medlemsstaterne sikrer også, at de har tilstrækkelig viden om små virksomheders status og om deres aktiebeholdning eller ejerskabsforhold, således at deres status som små virksomheder kan bekræftes.**

Ændring 13

Forslag til direktiv

Artikel 1 – stk. 1 – nr. 15

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 288a – stk. 1

Kommissionens forslag

Hvis en lille virksomhed i et senere kalenderår har en årlig omsætning i medlemsstaten, der overstiger den i artikel 284, stk. 1, omhandlede fritagelsestærskel, kan den lille virksomhed fortsat nyde godt af fritagelsen **for det pågældende** år, forudsat at dens årlige omsætning i medlemsstaten **det pågældende** år ikke overstiger den i artikel 284, stk. 1, fastsatte tærskel med mere end **50** %.

Ændring

Hvis en lille virksomhed i et senere kalenderår har en årlig omsætning i medlemsstaten, der overstiger den i artikel 284, stk. 1, omhandlede fritagelsestærskel, kan den lille virksomhed fortsat nyde godt af fritagelsen **i yderligere to** år, forudsat at dens årlige omsætning i medlemsstaten **i disse to** år ikke overstiger den i artikel 284, stk. 1, fastsatte tærskel med mere end **33** %.

Ændring 14

Forslag til direktiv

Artikel 1 – stk. 1 – nr. 17

Kommissionens forslag

(17) Artikel 291 **til 294** udgår.

Ændring

(17) Artikel 291 **og 292** udgår.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 15**Forslag til direktiv****Artikel 1 – stk. 1 – nr. 17 a (nyt)**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 293 – stk. 1

Gældende ordlyd

Hvert fjerde år fra vedtagelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger indhentet hos medlemsstaterne en rapport for Rådet om anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel, der, om nødvendigt og under hensyntagen til nødvendigheden af med tiden at opnå overensstemmelse mellem de nationale ordninger, ledsages af forslag vedrørende:

- 1) forbedring af særordningen for små virksomheder
- 2) tilpasning af de nationale ordninger med hensyn til fritagelser **for og gradvise nedsættelser af momsen**
- 3) tilpasning af de i afdeling 2 fastsatte tærskler.

*Ændring***17a) Artikel 293, stk. 1, affattes således:**

"Hvert fjerde år fra vedtagelsen af dette direktiv forelægger Kommissionen på grundlag af oplysninger indhentet hos medlemsstaterne en rapport for **Europa-Parlamentet og** Rådet om anvendelsen af bestemmelserne i dette kapitel, der, om nødvendigt og under hensyntagen til nødvendigheden af med tiden at opnå overensstemmelse mellem de nationale ordninger, ledsages af forslag vedrørende:

- i) forbedring af særordningen for små virksomheder
- ii) tilpasning af de nationale ordninger med hensyn til fritagelser **og mulighed for at harmonisere fritagelsesgrænserne i hele Unionen**
- iii) tilpasning af de i afdeling 2 fastsatte tærskler."

Ændring 16**Forslag til direktiv****Artikel 1 – stk. 1 – nr. 17 b (nyt)***Kommissionens forslag**Ændring***17b) Artikel 294 udgår**

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 17

Forslag til direktiv

Artikel 1 – stk. 1 – nr. 18

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 294e

Kommissionens forslag

Artikel 294e

Medlemsstaterne **kan frigøre** fritagne små virksomheder for forpligtelsen til at indgive en momsangivelse i henhold til artikel 250.

Hvis denne mulighed ikke udnyttes, skal medlemsstaterne tillade sådanne fritagne små virksomheder at indgive en forenklet momsangivelse for at dække perioden på et kalenderår. Små virksomheder kan dog vælge at anvende den afgiftsperiode, der er fastsat i henhold til artikel 252.

Ændring

Artikel 294e

Medlemsstaterne **frigør enten** fritagne små virksomheder for forpligtelsen til at indgive en momsangivelse i henhold til artikel 250 **eller tillader** sådanne fritagne små virksomheder at indgive en forenklet momsangivelse for at dække perioden på et kalenderår. **Denne forenklete momsangivelse skal som minimum indeholde følgende oplysninger: forfalden moms, fradragsberettiget moms, nettomomsbeløbet (skyldigt beløb eller tilgodehavende beløb), den samlede værdi af indgående transaktioner og den samlede værdi af udgående transaktioner.** Små virksomheder kan dog vælge at anvende den afgiftsperiode, der er fastsat i henhold til artikel 252.

Ændring 18

Forslag til direktiv

Artikel 1 – stk. 1 – nr. 18

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 294i

Kommissionens forslag

Artikel 294i

For små virksomheder er den afgiftsperiode, der skal medtages i en momsangivelse, en periode på et kalenderår. Små virksomheder kan imidlertid vælge at anvende den skatteperiode, der er fastsat i henhold til artikel 252.

Ændring

udgår

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 19**Forslag til direktiv****Artikel 1 – stk. 1 – nr. 18**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 294i a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 294i a

Kommissionen opretter en one-stop-shop, hvorigennem små virksomheder kan indgive momsangivelser i de forskellige medlemsstater, hvor de driver virksomhed. Etableringsmedlemsstaten er ansvarlig for momsopkrævningen.

Ændring 20**Forslag til direktiv****Artikel 1 – stk. 1 – nr. 18**

Direktiv 2006/112/EF

Artikel 294j

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 294j**udgår**

Uanset artikel 206 må medlemsstaterne ikke kræve, at små virksomheder indbetaler acontobeløb.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 21

Forslag til direktiv

Artikel 1a (ny)

Forordning (EU) nr. 904/2010

Artikel 31 – stk. 1

Gældende ordlyd

1. 1. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leveringer af varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig dem, der er omhandlet i bilag II til direktiv 2006/112/EF, har mulighed for til brug for denne type aktiviteter elektronisk at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person samt vedkommendes navn og adresse. Disse oplysninger skal svare til de data, der er omhandlet i artikel 17.

Ændring

Artikel 1a

I forordning (EU) nr. 904/2010 foretages følgende ændringer:

I artikel 31 affattes stk. 1 således:

”1. De kompetente myndigheder i hver medlemsstat sikrer, at personer, der er involveret i leveringer af varer eller tjenesteydelser inden for Fællesskabet, og ikkeetablerede afgiftspligtige personer, der leverer teleydelser, radio- og tv-spredningstjenester og elektronisk leverede tjenesteydelser, navnlig dem, der er omhandlet i bilag II til direktiv 2006/112/EF, har mulighed for til brug for denne type aktiviteter elektronisk at få bekræftet gyldigheden af et momsregistreringsnummer for en bestemt person samt vedkommendes navn og adresse. Disse oplysninger skal svare til de data, der er omhandlet i artikel 17. **Momsinformationsudvekslingssystemet (VIES) skal anføre, om små virksomheder, der er berettigede til at benytte sig af momsfrigtagelsen for små virksomheder, benytter sig af denne eller ej.**”

Ændring 22

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – afsnit 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den **30. juni 2022** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Ændring

Medlemsstaterne vedtager og offentliggør senest den **31. december 2019** de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv. De meddeler straks Kommissionen teksten til disse love og bestemmelser.

Tirsdag den 11. september 2018**Ændring 23****Forslag til direktiv****Artikel 2 – stk. 1 – afsnit 2***Kommissionens forslag*

De anvender disse love og bestemmelser fra den **1. juli 2022**.*Ændring*

De anvender disse love og bestemmelser fra den **1. januar 2020**.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0320

Gennemførelsesafgørelse om at underkaste de nye psykoaktive stoffer cyclopropylfentanyl og methoxyacetylfentanyl kontrolforanstaltninger *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om at underkaste de nye psykoaktive stoffer *N*-phenyl-*N*-[1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl]cyclopropanecarboxamid (cyclopropylfentanyl) og 2-methoxy-*N*-phenyl-*N*-[1-(2-phenylethyl)piperidin-4-yl]acetamid (methoxyacetylfentanyl) kontrolforanstaltninger (09420/2018 – C8-0278/2018 – 2018/0118(NLE))

(Høring)

(2019/C 433/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (09420/2018),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0278/2018),
 - der henviser til Rådets afgørelse 2005/387/RIA af 10. maj 2005 om udveksling af oplysninger om, risikovurdering af og kontrol med nye psykoaktive stoffer ⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 3,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0271/2018),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT L 127 af 20.5.2005, s. 32.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0321

Anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Bulgarien, Grækenland, Litauen og Polen**Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Bulgarien, Grækenland, Litauen og Polen (COM(2018)0360 – C8-0245/2018 – 2018/2078(BUD))**

(2019/C 433/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0360 – C8-0245/2018),
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽¹⁾,
 - der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽²⁾, særlig artikel 10,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾, særlig punkt 11,
 - der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0272/2018),
1. hilser afgørelsen velkommen som et tegn på Unionens solidaritet med Unionens borgere og regioner, der er ramt af naturkatastrofer;
 2. fremhæver det presserende behov for at yde finansiell bistand gennem Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ("fonden") til de regioner, der er berørt af naturkatastrofer, og beklager antallet af personer, der er omkommet i naturkatastrofer i Unionen i 2017;
 3. opfordrer til en yderligere optimering af mobiliseringsproceduren, som vil føre til kortere tid mellem ansøgning og udbetaling; minder om, at hurtig udbetaling til støttemodtagerne er af meget stor betydning for lokalsamfundene og de lokale myndigheder og for deres tiltro til Unionens solidaritet;
 4. støtter de medlemsstater, der anvender de europæiske struktur- og investeringsfonde til genopbygning af de ramte regioner; opfordrer Kommissionen til at støtte og til hurtigt at godkende den finansielle omfordeling af partnerskabsaftalerne, som medlemsstaterne har anmodet om til dette formål;
 5. opfordrer medlemsstaterne til at anvende de finansielle bidrag fra fonden på en gennemsigtig måde, som garanterer en retfærdig fordeling i de berørte regioner;

⁽¹⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.⁽²⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.⁽³⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

Tirsdag den 11. september 2018

6. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 7. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 8. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.
-

Tirsdag den 11. september 2018

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Bulgarien, Grækenland,
Litauen og Polen***(Teksten i bilaget gengives ikke her, eftersom det svarer til den endelige retsakt, afgørelse (EU) 2018/1505.)*

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0322

Forslag til ændringsbudget nr. 4/2018: anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond til at yde bistand til Bulgarien, Grækenland, Litauen og Polen

Europa-Parlamentets beslutning af 11. september 2018 om Rådets holdning til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 4/2018 for regnskabsåret 2018, der ledsager forslaget om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Bulgarien, Grækenland, Litauen og Polen (11738/2018 – C8-0395/2018 – 2018/2082(BUD))

(2019/C 433/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 ⁽¹⁾, særlig artikel 41,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ⁽²⁾, særlig artikel 44,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2018, endeligt vedtaget den 30. november 2017 ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 af 2. december 2013 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2014-2020 ⁽⁴⁾ (FFR-forordningen),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽⁵⁾,
- der henviser til Rådets afgørelse 2014/335/EU, Euratom af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter ⁽⁶⁾,
- der henviser til forslag til ændringsbudget nr. 4/2018, som blev vedtaget af Kommissionen den 31. maj 2018 (COM(2018)0361),
- der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2018, som blev vedtaget af Rådet den 4. september 2018 og fremsendt til Europa-Parlamentet samme dag (11738/2018 – C8-0395/2018),
- der henviser til forretningsordenens artikel 88 og 91,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A8-0273/2018),

⁽¹⁾ EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 57 af 28.2.2018.

⁽⁴⁾ EUT L 347 af 20.12.2013, s. 884.

⁽⁵⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽⁶⁾ EUT L 168 af 7.6.2014, s. 105.

Tirsdag den 11. september 2018

- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 4/2018 dækker den foreslåede anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond med henblik på at yde bistand til Bulgarien og Litauen for oversvømmelser, til Grækenland for jordskælv på øen Kos samt til Polen for storme, der fandt sted i løbet af 2017;
 - B. der henviser til, at Kommissionen derfor foreslår at ændre budgettet for 2018 og at forhøje budgetpost 13 06 01 "Bistand til medlemsstaterne i forbindelse med en større naturkatastrofe, som har en alvorlig indvirkning på borgernes livsvilkår, det naturlige miljø eller økonomien" med 33 992 206 EUR i både forpligtelses- og betalingsbevillinger;
 - C. der henviser til, at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond som defineret i FFR-forordningen er et særligt instrument, og at de tilsvarende forpligtelses- og betalingsbevillinger skal opføres på budgettet ud over FFR-lofterne;
- 1. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 4/2018;
 - 2. pålægger sin formand at fastslå, at ændringsbudget nr. 4/2018 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 - 3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og Revisionsretten samt til de nationale parlamenter.
-

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0328

Det Europæiske Solidaritetskors ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af de retlige rammer for det europæiske solidaritetskors og om ændring af forordning (EU) nr. 1288/2013, forordning (EU) nr. 1293/2013, forordning (EU) nr. 1303/2013, forordning (EU) nr. 1305/2013, forordning (EU) nr. 1306/2013 og afgørelse nr. 1313/2013/EU (COM(2017)0262 – C8-0162/2017 – 2017/0102(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0262),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 165, stk. 4, og artikel 166, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0162/2017),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til sin beslutning om det europæiske solidaritetskors af 6. april 2017, nr. 2017/2629(RSP) ⁽¹⁾,
- der henviser til de begrundede udtalelser, som inden for rammerne af protokol nr. 2 om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det tjekkiske senat, det spanske parlament og det portugisiske parlament, om, at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
- der henviser til udtalelse af 19. oktober 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til dokument om den politiske dagsorden for frivilligt arbejde i Europa (PAVE) inden for rammerne af det europæiske år for frivilligt arbejde 2011 og den hermed forbundne femårsrevision fra 2015 af det europæiske år for frivilligt arbejde 2011 med titlen "Helping Hands",
- der henviser til, at de kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget og udtalelser fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer, Budgetudvalget, Regionaludviklingsudvalget og Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (A8-0060/2018),

⁽¹⁾ EUT C 298 af 23.8.2018, s. 68.

⁽²⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 160.

Tirsdag den 11. september 2018

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
3. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2017)0102

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om fastlæggelse af den retlige ramme for det europæiske solidaritetskorpset og om ændring af forordning (EU) nr. 1288/2013, forordning (EU) nr. 1293/2013 og afgørelse nr. 1313/2013/EU

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1475.)

Tirsdag den 11. september 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN

Uden at det berører budgetmyndighedens beføjelser bør 80 % af budgettet til gennemførelsen af programmet i 2019 og 2020 stilles til rådighed gennem specifikke omfordelinger under udgiftsområde 1a (Konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse) i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020 (FFR) og omfordelinger fra EU-civilbeskyttelsesmekanismen og LIFE-programmet. Der foretages dog ingen yderligere omfordelinger fra programmet Erasmus+, ud over beløbet på 231800000 EUR, der er omhandlet i Kommissionens forslag (COM(2017)0262).

De resterende 20 % af budgettet til gennemførelse af programmet i 2019 og 2020 bør hentes fra de disponible margener under underudgiftsområde 1a i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020.

Der er en fælles forståelse af, at Kommissionen vil sikre, at de nødvendige bevillinger stilles til rådighed gennem den normale årlige budgetprocedure på en afbalanceret og velovervejet måde.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen bekræfter, at anvendelsen af bevillinger fra teknisk bistand på Kommissionens initiativ i henhold til forordningen om fælles bestemmelser (navnlig omfordelinger fra Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne) til finansiering af det europæiske solidaritetskors i 2018 ikke vil blive brugt af Kommissionen til at danne præcedens for forslaget om et europæisk solidaritetskors efter 2020 (COM(2018)0440).

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0329

Støtteprogrammet for strukturreformer: finansieringsramme og overordnet målsætning *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning (COM(2017)0825 – C8-0433/2017 – 2017/0334(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0825),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 175 og artikel 197, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0433/2017),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 14. marts 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse af 3. april 2018 fra Regionsudvalget ⁽²⁾,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 18. juli 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget og udtalelser fra Budgetudvalget, Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om B beskæftigelse og Sociale Anliggender (A8-0227/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;
 3. tager Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 6.7.2018, s. 53.

⁽²⁾ EUT C 247 af 13.7.2018, s. 54.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TC1-COD(2017)0334

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 11. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af forordning (EU) 2017/825 for at øge finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer og tilpasse dens overordnede målsætning

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1671.)

Tirsdag den 11. september 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

FÆLLES ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN

Hvad angår finansieringen af forhøjelsen af finansieringsrammen for støtteprogrammet for strukturreformer, og uden at det berører budgetmyndighedens beføjelser, er Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen blevet enige om følgende:

1. 40 mio. EUR vil blive finansieret via budgetposten for støtteprogrammet for strukturreformer under udgiftsområde 1b (13.08.01) i FFR (Økonomisk, social og territorial samhørighed) ved at mobilisere den samlede margen for forpligtelser i overensstemmelse med artikel 14 i FFR-forordningen (EU, Euratom) nr. 1311/2013 inden for rammerne af budgetproceduren i henhold til artikel 314 i TEUF.
2. 40 mio. EUR vil blive finansieret via budgetposten for støtteprogrammet for strukturreformer under udgiftsområde 2 (13.08.02) i FFR (Bæredygtig vækst: Naturressourcer) ved andre omfordelinger end teknisk bistand og udvikling af landdistrikter under dette udgiftsområde og uden anvendelse af margenerne. De nøjagtige kilder til sådanne omfordelinger vil blive nærmere specificeret på et senere tidspunkt under hensyntagen til forhandlingerne om budgetproceduren for 2019-budgettet.

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

(til offentliggørelse i C-udgaven af EUT)

Kommissionen vil identificere og foreslå omfordelinger på 40 mio. EUR under udgiftsområde 2 i den flerårige finansielle ramme (Bæredygtig vækst: Naturressourcer) i ændringsskrivelsen til udkastet til almindeligt budget 2019.

Kommissionen agter at foreslå, at den samlede margen for forpligtelser mobiliseres i overensstemmelse med artikel 14 i FFR-forordning (EU, Euratom) nr. 1311/2013 inden for rammerne af budgetproceduren for 2020 i henhold til artikel 314 i TEUF.

Tirsdag den 11. september 2018

P8_TA(2018)0330

Euratomprogrammet, som komplementerer rammeprogrammet Horisont 2020 *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 11. september 2018 om forslag til Rådets forordning om forsknings- og uddannelsesprogrammet for Det Europæiske Atomenergifællesskab (2019-2020), som komplementerer Horisont 2020 – rammeprogram for forskning og innovation (COM(2017)0698 – C8-0009/2018 – 2017/0312(NLE))

(Høring)

(2019/C 433/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (COM(2017)0698),
 - der henviser til 7 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0009/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0258/2018),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 106A i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab;
 3. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 4. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 1

Forslag til forordning

Betragtning 4

Kommissionens forslag

Ændring

- (4) For at sikre kontinuiteten i den nukleare forskning på Fællesskabsplan er det nødvendigt at fastlægge forsknings- og uddannelsesprogrammet for Fællesskabet for perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2020 ("Euratomprogrammet"). Euratomprogrammet bør have samme mål som 2014-2018-programmet, støtte de samme aktiviteter og anvende samme gennemførelsesmetode, der har vist sig at være effektiv og passende med henblik på at nå programets mål.

- (4) For at sikre kontinuiteten i den nukleare forskning på Fællesskabsplan **og opfylde målene på dette område** er det nødvendigt at fastlægge forsknings- og uddannelsesprogrammet for Fællesskabet for perioden fra den 1. januar 2019 til den 31. december 2020 ("Euratomprogrammet"). Euratomprogrammet bør have samme mål som 2014-2018-programmet, støtte de samme aktiviteter og anvende samme gennemførelsesmetode, der har vist sig at være effektiv og passende med henblik på at nå programets mål.

Ændring 2

Forslag til forordning

Betragtning 6

Kommissionens forslag

Ændring

- (6) Uanset den potentielle indvirkning af kerneenergi på energiforsyningen og den økonomiske udvikling kan alvorlige nukleare ulykker bringe menneskeliv i fare. Der bør derfor være størst muligt fokus på nuklear sikkerhed og, for så vidt det er relevant, de sikringsaspekter, som Det Fælles Forskningscenter ("JRC") beskæftiger sig med, i Euratomprogrammet.

- (6) Uanset den potentielle indvirkning af kerneenergi på energiforsyningen og den økonomiske udvikling kan alvorlige nukleare ulykker bringe menneskeliv **og miljøet** i fare **på mellemlang og lang sigt**. Der bør derfor være størst muligt fokus på nuklear sikkerhed og, for så vidt det er relevant, de sikringsaspekter, som Det Fælles Forskningscenter ("JRC") beskæftiger sig med, i Euratomprogrammet.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 3

Forslag til forordning

Betragtning 7

Kommissionens forslag

- (7) Den strategiske energiteknologiplan for **EU** ("SET-planen"), som er fastlagt i Rådets konklusioner af mødet den 28. februar 2008 i Bruxelles, fremskynder **udviklingen af en portefølje af** lavemissionsteknologier. Det Europæiske Råd blev på mødet den 4. februar 2011 enigt om, at Unionen og dens medlemsstater vil fremme investeringer i vedvarende energikilder og sikre og bæredygtige lavemissionsteknologier og vil fokusere på at gennemføre de teknologiprioriteter, der er fastsat i SET-planen. Hver medlemsstat kan frit vælge, hvilke teknologiarter den vil støtte.

Ændring

- (7) Den strategiske energiteknologiplan for **Unionen** ("SET-planen"), som er fastlagt i Rådets konklusioner af mødet den 28. februar 2008 i Bruxelles, fremskynder **innovationssprocessen inden for avancerede** lavemissionsteknologier i **Europa**. Det Europæiske Råd blev på mødet den 4. februar 2011 enigt om, at Unionen og dens medlemsstater vil fremme investeringer i vedvarende energikilder og sikre og bæredygtige lavemissionsteknologier, **herunder kerneenergi**, og vil fokusere på at gennemføre de teknologiprioriteter, der er fastsat i SET-planen. **Aktion 10 (kerneenergi) i SET-planen har som sit mål at bevare et højt sikkerhedsniveau for kernekraftreaktorer og de tilhørende brændelseskredsløb under drift og dekommissionering, samtidig med at deres effektivitet forbedres.** Hver medlemsstat kan frit vælge, hvilke teknologiarter den vil støtte.

Ændring 4

Forslag til forordning

Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) Eftersom alle medlemsstater har nukleare anlæg eller bruger radioaktive materialer, særlig til medicinske formål, anerkender Rådet i sine konklusioner af mødet den 1. og 2. december 2008 i Bruxelles det fortsatte behov for ekspertise på det nukleare område, navnlig gennem tilstrækkelig **forskningstilknyttet** uddannelse og erhvervsuddannelse, **som koordineres på fællesskabsplan.**

Ændring

- (8) Eftersom alle medlemsstater har nukleare anlæg eller bruger radioaktive materialer, særlig til medicinske formål, anerkender Rådet i sine konklusioner af mødet den 1. og 2. december 2008 i Bruxelles det fortsatte behov for ekspertise på det nukleare område, navnlig gennem tilstrækkelig uddannelse og erhvervsuddannelse **på alle niveauer og passende koordinering med forskningsprojekter på europæisk plan.**

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 5

Forslag til forordning

Betragtning 9

Kommissionens forslag

- (9) Den enkelte medlemsstat afgør, om den vil anvende kerneenergi, men det anerkendes også, at **kerneenergi** spiller **forskellige roller i forskellige** medlemsstater.

Ændring

- (9) Den enkelte medlemsstat afgør, om den vil anvende kerneenergi, men det anerkendes også, at **nuklear forskning** spiller **en vigtig rolle i alle** medlemsstater, **ikke mindst i forbindelse med menneskers sundhed**.

Ændring 6

Forslag til forordning

Betragtning 11

Kommissionens forslag

- (11) For at fusion kan blive en pålidelig mulighed for kommerciel energiproduktion, skal opførelsen og idriftsættelsen af ITER for det første gennemføres rettidigt. Dernæst skal der udformes en ambitiøs, men realistisk køreplan hen imod elektricitetsproduktion inden 2050. For at nå disse mål skal det europæiske fusionsprogram rettes mod et fælles aktivitetsprogram, der gennemfører denne køreplan. For at sikre resultaterne i de igangværende fusionsforskningsaktiviteter og det langsigtede tilsagn fra og samarbejde mellem fusionsinteressenterne bør kontinuiteten i Fællesskabets støtte sikres. Der bør primært lægges stærkere vægt på aktiviteter til støtte for ITER, men også på udvikling hen imod en demonstrationsreaktor, herunder efter omstændighederne større inddragelse af den private sektor. En sådan rationalisering og omfokusering bør gennemføres uden at bringe Europas førerposition i fusionsforskningens samfundet i fare.

Ændring

- (11) For at fusion kan blive en pålidelig mulighed for kommerciel energiproduktion, skal opførelsen og idriftsættelsen af ITER for det første gennemføres rettidigt, **og Euratomprogrammet kan yde et betydeligt bidrag**. Dernæst skal der udformes en ambitiøs, men realistisk køreplan hen imod elektricitetsproduktion inden 2050. For at nå disse mål skal det europæiske fusionsprogram rettes mod et fælles aktivitetsprogram, der gennemfører denne køreplan. For at sikre resultaterne i de igangværende fusionsforskningsaktiviteter og det langsigtede tilsagn fra og samarbejde mellem fusionsinteressenterne bør kontinuiteten i Fællesskabets støtte sikres **på lang sigt**. Der bør primært lægges stærkere vægt på aktiviteter til støtte for ITER, men også på udvikling hen imod en demonstrationsreaktor, herunder efter omstændighederne større inddragelse af den private sektor. En sådan rationalisering og omfokusering bør gennemføres uden at bringe Europas førerposition i fusionsforskningens samfundet i fare.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 7

Forslag til forordning

Betragtning 12

Kommissionens forslag

- (12) JRC bør fortsat yde uafhængig kundedrevet videnskabelig og teknisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af Fællesskabets politikker, navnlig på området for forskning og uddannelse i nuklear sikkerhed **og** sikring. For at udnytte de menneskelige ressourcer bedst muligt og sikre, at der ikke foregår dobbeltarbejde inden for forskningen i Unionen, bør alle nye aktiviteter, som JRC udøver, analyseres for at kontrollere, om de er i overensstemmelse med dem, der allerede foregår i medlemsstaterne. Sikringsaspekterne i Horisont 2020-rammeprogrammet bør begrænses til JRC's direkte aktioner.

Ændring

- (12) JRC bør fortsat yde uafhængig kundedrevet videnskabelig og teknisk støtte til udformning, udvikling, gennemførelse og overvågning af Fællesskabets politikker, navnlig på området for forskning og uddannelse i nuklear sikkerhed, sikring, **sikkerhedsforanstaltninger** og **ikkespredning**. For at udnytte de menneskelige ressourcer bedst muligt og sikre, at der ikke foregår dobbeltarbejde inden for forskningen i Unionen, bør alle nye aktiviteter, som JRC udøver, analyseres for at kontrollere, om de er i overensstemmelse med dem, der allerede foregår i medlemsstaterne. Sikringsaspekterne i Horisont 2020-rammeprogrammet bør begrænses til JRC's direkte aktioner.

Ændring 8

Forslag til forordning

Betragtning 14

Kommissionens forslag

- (14) Det er **EU's** opgave i alle medlemsstaternes interesse at udvikle en ramme til støtte for fælles avanceret forskning, videndannelse og erfaringsopbygning inden for nukleare fissionsteknologier med særlig vægt på sikkerhed, sikring, strålingsbeskyttelse og ikkespredning. Dette forudsætter uafhængig videnskabelig dokumentation, hvortil JRC kan yde et væsentligt bidrag. Dette anerkendes i meddelelsen af 6. oktober 2010 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Europa 2020-flagskibsinitiativ Innovation i EU", hvor Kommissionen giver udtryk for, at den agter at styrke den videnskabelige dokumentation til brug for den politiske beslutningsproces gennem JRC. JRC agter at tage denne udfordring op ved at målrette forskningen i nuklear sikkerhed og sikring mod **EU's** politiske prioriteter.

Ændring

- (14) Det er **Unionens** opgave i alle medlemsstaternes interesse at udvikle en ramme til støtte for fælles avanceret forskning, videndannelse og erfaringsopbygning inden for nukleare fissionsteknologier med særlig vægt på sikkerhed, sikring, **behandling af nukleart affald**, strålingsbeskyttelse og ikkespredning. Dette forudsætter uafhængig videnskabelig dokumentation, hvortil JRC kan yde et væsentligt bidrag. Dette anerkendes i meddelelsen af 6. oktober 2010 fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget "Europa 2020-flagskibsinitiativ Innovation i EU", hvor Kommissionen giver udtryk for, at den agter at styrke den videnskabelige dokumentation til brug for den politiske beslutningsproces gennem JRC. JRC agter at tage denne udfordring op ved at målrette forskningen i nuklear sikkerhed og sikring mod **Unionens** politiske prioriteter.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 9

Forslag til forordning

Betragtning 15

Kommissionens forslag

- (15) Med det formål at uddybe forbindelserne mellem videnskab og samfund og forstærke den offentlige tillid til videnskab bør Euratomprogrammet **tilskynde til** informeret inddragelse af borgere og civilsamfundet i forsknings- og innovationsforhold ved at fremme naturvidenskabelig uddannelse, ved at gøre videnskabelig viden lettere tilgængelig, ved at udvikle ansvarlige forsknings- og innovationsdagsordener, som imødekommer borgernes og civilsamfundets bekymringer og forventninger, og ved at støtte deres deltagelse i aktiviteter i Euratomprogrammet.

Ændring

- (15) Med det formål at uddybe forbindelserne mellem videnskab og samfund og forstærke den offentlige tillid til videnskab bør Euratomprogrammet **sikre bedre formidling af information for at sikre en** informeret inddragelse af borgere og civilsamfundet i forsknings- og innovationsforhold ved at fremme naturvidenskabelig uddannelse, ved at gøre videnskabelig viden lettere tilgængelig, ved at udvikle ansvarlige forsknings- og innovationsdagsordener, som imødekommer borgernes og civilsamfundets bekymringer og forventninger, og ved at støtte deres deltagelse i aktiviteter i Euratomprogrammet.

Ændring 10

Forslag til forordning

Betragtning 17

Kommissionens forslag

- (17) I resultaterne af de drøftelser, der fandt sted på symposiet den 26.-27. februar 2013 i Bruxelles om "fordele og begrænsninger i forbindelse med forskning inden for nuklear fission med henblik på en lavemissionsøkonomi", som blev forberedt gennem en tværfaglig undersøgelse med deltagelse af blandt andre eksperter inden for energi, økonomi og samfundsvidenskab og tilrettelagt i fællesskab af Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, blev behovet for at fortsætte den nukleare forskning på europæisk plan anerkendt.

Ændring

- (17) I resultaterne af de drøftelser, der fandt sted på symposiet den 26.-27. februar 2013 i Bruxelles om "fordele og begrænsninger i forbindelse med forskning inden for nuklear fission med henblik på en lavemissionsøkonomi", som blev forberedt gennem en tværfaglig undersøgelse med deltagelse af blandt andre eksperter inden for energi, økonomi og samfundsvidenskab og tilrettelagt i fællesskab af Kommissionen og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg, blev behovet for at fortsætte den nukleare forskning, **herunder fissionsforskning**, på europæisk plan anerkendt.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 11

Forslag til forordning

Betragtning 18

Kommissionens forslag

- (18) Euratomprogrammet bør medvirke til at styrke forskerhvervets tiltrækningskraft i **EU**. Der bør rettes tilstrækkeligt fokus mod det europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere⁽¹⁷⁾ samt andre relevante referencerammer, der er defineret inden for rammerne af det europæiske forskningsrum, samtidig med at deres frivillige karakter respekteres.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens henstilling af 11. marts 2005 om et europæisk charter for forskere og en adfærdskodeks for ansættelse af forskere (EUT L 75 af 22.3.2005, s. 67).

Ændring

- (18) Euratomprogrammet bør medvirke til at styrke forskerhvervets tiltrækningskraft i **Unionen og bidrage til at tilskynde unge til at involvere sig i forskning på dette område**. Der bør rettes tilstrækkeligt fokus mod det europæiske charter for forskere og adfærdskodeksen for ansættelse af forskere⁽¹⁷⁾ samt andre relevante referencerammer, der er defineret inden for rammerne af det europæiske forskningsrum, samtidig med at deres frivillige karakter respekteres.

⁽¹⁷⁾ Kommissionens henstilling af 11. marts 2005 om et europæisk charter for forskere og en adfærdskodeks for ansættelse af forskere (EUT L 75 af 22.3.2005, s. 67).

Ændring 12

Forslag til forordning

Betragtning 19

Kommissionens forslag

- (19) De aktiviteter, der udvikles i Euratomprogrammet, **bør søge at fremme** ligestilling mellem mænd og kvinder inden for forskning og innovation ved navnlig at tage fat om de underliggende årsager til skæv kønsfordeling, **ved at** udnytte både kvindelige og mandlige forskeres potentiale fuldt ud og **ved at integrere kønsdimensionen i projektindholdet** med henblik på at forbedre kvaliteten af forskning og stimulere innovation. Aktiviteterne bør også være målrettet mod gennemførelsen af principperne vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, jf. artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Ændring

- (19) De aktiviteter, der udvikles i Euratomprogrammet, **skal være i overensstemmelse med principperne om** ligestilling mellem mænd og kvinder inden for forskning og innovation ved navnlig at tage fat om de underliggende årsager til skæv kønsfordeling, udnytte både kvindelige og mandlige forskeres potentiale fuldt ud og **forbedre deres adgang til forskningsprogrammer** med henblik på at forbedre kvaliteten af forskning og stimulere innovation. Aktiviteterne bør også være målrettet mod gennemførelsen af principperne vedrørende ligestilling mellem mænd og kvinder, jf. artikel 2 og 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 13

Forslag til forordning

Betragtning 20

Kommissionens forslag

- (20) Forsknings- og innovationsaktiviteter, der støttes af Euratomprogrammet, bør respektere grundlæggende etiske principper. Der bør i givet fald tages hensyn til udtalelser om energispørgsmål fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi. Forskningsaktiviteterne bør også tage hensyn til artikel 13 i TEUF og **mindste** anvendelsen af dyr til forskning og forsøg med henblik på i sidste instans at **erstatte** anvendelsen af dyr med andre metoder. Alle aktiviteter bør gennemføres på en måde, som sikrer **et højt** beskyttelsesniveau for menneskers sundhed.

Ændring

- (20) Forsknings- og innovationsaktiviteter, der støttes af Euratomprogrammet, bør respektere grundlæggende etiske principper. Der bør i givet fald tages hensyn til udtalelser om energispørgsmål fra Den Europæiske Gruppe vedrørende Etik inden for Naturvidenskab og Ny Teknologi. Forskningsaktiviteterne bør også tage hensyn til artikel 13 i TEUF og **erstatte** anvendelsen af dyr til forskning og forsøg med andre metoder med henblik på i sidste instans at **forbyde** anvendelsen af dyr. Alle aktiviteter bør gennemføres på en måde, som sikrer **det højeste** beskyttelsesniveau for menneskers sundhed.

Ændring 14

Forslag til forordning

Betragtning 21

Kommissionens forslag

- (21) Der bør også opnås større effekt ved at kombinere Euratomprogrammet og midler fra den private sektor med offentlig-private partnerskaber på centrale områder, hvor forskning og innovation kan medvirke til realisering af Unionens mere overordnede mål for konkurrenceevnen. Der bør lægges særlig vægt på inddragelse af små og mellemstore virksomheder.

Ændring

- (21) Der bør også opnås større effekt ved at kombinere Euratomprogrammet og midler fra den private sektor med offentlig-private partnerskaber på centrale områder, hvor forskning og innovation kan medvirke til realisering af Unionens mere overordnede mål for konkurrenceevnen. Der bør lægges særlig vægt på inddragelse af små og mellemstore virksomheder, **herunder nye innovative aktører inden for det relevante forskningsområde.**

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 15

Forslag til forordning

Betragtning 25

Kommissionens forslag

- (25) **EU's** finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, tilbagesøgning af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne ved anvendelse af sanktioner. En revideret kontrolstrategi, hvor vægten forskydes fra minimering af fejlraten til risikobaseret kontrol og afsløring af svig, bør mindske kontrolbyrden for deltagerne.

Ændring

- (25) **Unionens** finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder **gennem fælles revisionsprocedurer**, tilbagesøgning af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne ved anvendelse af sanktioner. En revideret kontrolstrategi, hvor vægten forskydes fra minimering af fejlraten til risikobaseret kontrol og afsløring af svig **i henhold til fælles principper og kriterier på EU-plan**, bør mindske kontrolbyrden for deltagerne.

Ændring 16

Forslag til forordning

Betragtning 26

Kommissionens forslag

- (26) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Euratomprogrammet og gennemførelsen heraf på en måde, der er så effektiv og brugervenlig som muligt, samtidig med at retssikkerheden garanteres, og adgangen til programmet **lettes** for alle deltagere. Det bør sikres, at de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ("finansforordningen")⁽¹⁹⁾ overholdes, og at kravene om forenkling og bedre lovgivning opfyldes.

Ændring

- (26) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af Euratomprogrammet og gennemførelsen heraf på en måde, der er så effektiv og brugervenlig som muligt, samtidig med at retssikkerheden garanteres og **potentielle støttemodtagere informeres ordentligt, således at** adgangen til programmet **øges** for alle deltagere. Det bør sikres, at de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 ("finansforordningen")⁽¹⁹⁾ overholdes, og at kravene om forenkling og bedre lovgivning opfyldes.

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 17

Forslag til forordning

Betragtning 33

Kommissionens forslag

Ændring

(33) Opfyldelse af Euratomprogrammets mål inden for relevante områder kræver støtte til tværgående aktiviteter, både inden for Euratomprogrammet og sammen med aktiviteterne i Horisont 2020-rammeprogrammet.

(33) Opfyldelse af Euratomprogrammets mål inden for relevante områder kræver støtte til tværgående aktiviteter, både inden for Euratomprogrammet og sammen med aktiviteterne i Horisont 2020-rammeprogrammet, **f.eks. Marie Skłodowska Curie-aktionerne til støtte for forskermobilitet.**

Ændring 18

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 1

Kommissionens forslag

Ændring

1. Euratomprogrammets generelle mål er at gennemføre forskning og uddannelse på det nukleare område med vægt på fortsat forbedring af nuklear sikkerhed, sikring og strålingsbeskyttelse, navnlig for **potentielt** at bidrage til den langsigtede dekarbonisering af energisystemet på en sikker og effektiv måde. Det generelle mål skal nås gennem de aktiviteter, der er angivet i bilag I, i form af direkte og indirekte aktioner, som forfølger de specifikke mål i stk. 2 og 3.

1. Euratomprogrammets generelle mål er at gennemføre forskning og uddannelse på det nukleare område med vægt på fortsat forbedring af nuklear sikkerhed, sikring og strålingsbeskyttelse, navnlig for at bidrage til den langsigtede dekarbonisering af energisystemet på en sikker og effektiv måde. Det generelle mål skal nås gennem de aktiviteter, der er angivet i bilag I, i form af direkte og indirekte aktioner, som forfølger de specifikke mål i **denne artikels** stk. 2 og 3.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 19

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 2 – litra a

Kommissionens forslag	Ændring
a) støtte sikkerheden i nukleare systemer	a) støtte sikkerheden i nukleare systemer, bl.a. ved hjælp af strukturelle grænseoverskridende inspektioner, såfremt der er tale om nukleare anlæg i nærheden af en eller flere landegrænser med andre medlemsstater

Ændring 20

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 2 – litra b

Kommissionens forslag	Ændring
b) bidrage til udvikling af sikre langsigtede løsninger til håndtering af radioaktivt slutfald, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation	b) bidrage til samarbejde på EU-plan og med tredjelande om kortlægning og udvikling af sikre langsigtede løsninger til håndtering af radioaktivt slutfald, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation

Ændring 21

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 3 – afsnit 1 – litra a

Kommissionens forslag	Ændring
a) forbedre den nukleare sikkerhed, herunder nuklear reaktor- og brændselssikkerhed, affaldshåndtering, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation; dekommissionering og nødberedskab	a) forbedre den nukleare sikkerhed, herunder nuklear reaktor- og brændselssikkerhed, affaldshåndtering med henblik på at forhindre alle uønskede indvirkninger på mennesker eller miljøet, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation; dekommissionering og nødberedskab

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 22

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 3 – afsnit 1 – litra b

Kommissionens forslag

- b) forbedre sikkerheden i forbindelse med nuklear teknologi, herunder nuklear sikkerhedskontrol, ikke-spredning, bekæmpelse af ulovlig handel og nuklear eftersporning

Ændring

- b) forbedre sikkerheden i forbindelse med nuklear teknologi, herunder nuklear sikkerhedskontrol, ikke-spredning, bekæmpelse af ulovlig handel og nuklear eftersporning, **bortskaffelse af råmaterialer og radioaktivt affald, bekæmpelse af cyberangreb og nedbringelse af risikoen for terrorisme mod kernekraftanlæg og strukturelle grænseoverskridende inspektioner, hvor der er tale om nukleare anlæg i nærheden af en eller flere landegrænser med andre medlemsstater**

Ændring 23

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 3 – afsnit 1 – litra d

Kommissionens forslag

- d) fremme videnforvaltning, uddannelse og erhvervsuddannelse

Ændring

- d) fremme videnforvaltning, uddannelse og erhvervsuddannelse, **herunder langsigtet faglig uddannelse med henblik på at afspejle den permanente udvikling, som nye teknologier muliggør**

Ændring 24

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 4

Kommissionens forslag

4. Euratomprogrammet gennemføres på en sådan måde, at det sikres, at indsatsområderne og de støttede aktiviteter er relevante for ændrede behov og tager hensyn til, at videnskab, teknologi, innovation, politikudformning, markeder og samfundet hele tiden udvikler sig, med henblik på at udnytte de menneskelige og finansielle ressourcer bedst muligt og **at** undgå dobbeltarbejde inden for nuklear forskning og udvikling i Unionen.

Ændring

4. Euratomprogrammet gennemføres på en sådan måde, at det sikres, at indsatsområderne og de støttede aktiviteter er relevante for ændrede behov og tager hensyn til, at videnskab, teknologi, innovation, politikudformning – **navnlig energi- og miljøpolitik** – markeder og samfundet hele tiden udvikler sig, med henblik på at udnytte de menneskelige og finansielle ressourcer bedst muligt, **skabe større synergier mellem eksisterende programmer og projekter og** undgå dobbeltarbejde inden for nuklear forskning og udvikling i Unionen.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 25

Forslag til forordning

Artikel 4 – stk. 2

Kommissionens forslag

2. Finansieringsrammen for Euratomprogrammet kan dække udgifter til aktiviteter vedrørende forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, der er nødvendige i forbindelse med forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål, navnlig undersøgelser og ekspertmøder, for så vidt de vedrører denne forordnings generelle mål, og udgifter til IT-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling samt alle andre udgifter til teknisk eller administrativ bistand, som Kommissionen måtte afholde i forbindelse med forvaltning af Euratomprogrammet. Udgifterne til fortsatte og gentagne aktioner som f.eks. kontrol, revision og IT-netværk dækkes inden for grænserne af Kommissionens administrative udgifter fastsat i stk. 1.

Ændring

2. Finansieringsrammen for Euratomprogrammet kan dække udgifter til aktiviteter vedrørende forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, der er nødvendige i forbindelse med forvaltningen af programmet og opfyldelsen af dets mål, navnlig undersøgelser og ekspertmøder, for så vidt de vedrører denne forordnings generelle mål, og udgifter til IT-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling **og sikkerheden i disse netværk** samt alle andre udgifter til teknisk eller administrativ bistand, som Kommissionen måtte afholde i forbindelse med forvaltning af Euratomprogrammet. Udgifterne til fortsatte og gentagne aktioner som f.eks. kontrol, revision og IT-netværk dækkes inden for grænserne af Kommissionens administrative udgifter fastsat i stk. 1.

Ændring 26

Forslag til forordning

Artikel 5 – stk. 1 – litra c

Kommissionens forslag

c) lande eller territorier, der er associeret med det syvende Euratomrammeprogram eller Euratoms program for forskning og uddannelse 2014-2018.

Ændring

c) lande eller territorier, der er associeret med **eller deltager som medlemsstater i** det syvende Euratomrammeprogram eller Euratoms program for forskning og uddannelse 2014-2018.

Ændring 27

Forslag til forordning

Artikel 11 – stk. 3

Kommissionens forslag

3. Arbejdsprogrammerne, jf. stk. 1 og 2, tager højde for det nationale, europæiske og internationale videnskabelige, teknologiske og innovative niveau og for relevante politiske, markeds- og samfundsmæssige tendenser. De ajourføres efter behov.

Ændring

3. Arbejdsprogrammerne, jf. stk. 1 og 2, tager højde for det nationale, europæiske og internationale videnskabelige, teknologiske og innovative niveau og for relevante politiske, markeds- og samfundsmæssige tendenser. De ajourføres efter behov **under behørig hensyntagen til de relevante anbefalinger fra Kommissionens uafhængige ekspertgrupper, der er nedsat med henblik på at evaluere Euratomprogrammet.**

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 28**Forslag til forordning****Artikel 15 – stk. 1***Kommissionens forslag*

I Euratomprogrammet lægges der særlig vægt på at sikre tilstrækkelig deltagelse af og innovationsindvirkning på små og mellemstore virksomheder (SMV'er) og den private sektor i almindelighed. Kvantitative og kvalitative vurderinger af SMV'ers deltagelse gennemføres som en del af evaluerings- og overvågningsordningerne.

Ændring

I Euratomprogrammet lægges der særlig vægt på at sikre tilstrækkelig deltagelse af og innovationsindvirkning på små og mellemstore virksomheder (SMV'er), **herunder nye innovative aktører på det relevante forskningsområde** og den private sektor i almindelighed. Kvantitative og kvalitative vurderinger af SMV'ers deltagelse gennemføres som en del af evaluerings- og overvågningsordningerne.

Ændring 29**Forslag til forordning****Artikel 21 – stk. 2***Kommissionens forslag*

2. Kommissionen aflægger rapport om resultaterne af overvågningen, jf. stk. 1, og gør dem offentligt tilgængelige.

Ændring

2. Kommissionen aflægger rapport om resultaterne af overvågningen, jf. stk. 1, og gør dem offentligt tilgængelige **og forelægger dem for Europa-Parlamentet.**

Ændring 30**Forslag til forordning****Bilag I – stk. 2***Kommissionens forslag*

Kernekraft **udgør et element i debatten om** bekæmpelse af klimaændringer og mindskning af Europas afhængighed af importeret energi. Inden for en bredere sammenhæng med at finde frem til fremtidens bæredygtige energimiks vil Euratomprogrammet gennem sine forskningsaktiviteter også bidrage til **debatten om fordele og begrænsninger** i forbindelse med nuklear fissionsenergi med henblik på en lavemissionsøkonomi. Når der sikres løbende forbedring af den nukleare sikkerhed, vil mere avanceret kerneteknologi også kunne stille betydelige forbedringer i udsigt hvad angår effektivitet og forbrug af ressourcer og frembringe mindre affald end de nuværende teknologier. Der vil blive lagt størst mulig vægt på nukleare sikkerhedsaspekter.

Ændring

Kernekraft **yder et vigtigt bidrag til** bekæmpelse af klimaændringer og mindskning af Europas afhængighed af importeret energi. Inden for en bredere sammenhæng med at finde frem til fremtidens bæredygtige energimiks vil Euratomprogrammet gennem sine forskningsaktiviteter også bidrage til **at fastholde de teknologiske fordele** i forbindelse med nuklear fissionsenergi med henblik på en lavemissionsøkonomi. Når der sikres løbende forbedring af den nukleare sikkerhed, vil mere avanceret kerneteknologi også kunne stille betydelige forbedringer i udsigt hvad angår effektivitet og forbrug af ressourcer og frembringe mindre affald end de nuværende teknologier. Der vil blive lagt størst mulig vægt på nukleare sikkerhedsaspekter.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 31

Forslag til forordning

Bilag I – stk. 6 – litra a – afsnit 2

Kommissionens forslag

I overensstemmelse med det generelle mål støtte til fælles forskningsaktiviteter vedrørende sikker drift og dekommissionering af reaktorsystemer (herunder brændselskredsløbsanlæg) i brug i **EU** eller, for så vidt det er nødvendigt for at opretholde bred ekspertise i nuklear sikkerhed i **EU**, de reaktortyper, der eventuelt vil blive anvendt i fremtiden, **med fuldt fokus på de sikkerhedsmæssige aspekter, herunder** alle aspekter af brændselskredsløbet, som f.eks. separation og transmutation.

Ændring

I overensstemmelse med det generelle mål støtte til fælles forskningsaktiviteter vedrørende sikker drift og dekommissionering af reaktorsystemer (herunder brændselskredsløbsanlæg) i brug i **Unionen** eller, for så vidt det er nødvendigt for at opretholde bred ekspertise i nuklear sikkerhed i **Unionen**, de reaktortyper, der eventuelt vil blive anvendt i fremtiden **i** alle aspekter af brændselskredsløbet som f.eks. separation og transmutation.

Ændring 32

Forslag til forordning

Bilag I – afsnit 9 – litra a – afsnit 2 – nr. 3

Kommissionens forslag

3) udveksling af oplysninger med relevante parter for at styrke **EU's** kapacitet til at reagere over for nukleare uheld og ulykker gennem forskning i beredskabssystemer og modeller for radiologisk spredning i **luften** og ved at mobilisere ressourcer og ekspertise til analyse og modellering af nukleare ulykker.

Ændring

3) udveksling af oplysninger med relevante parter for at styrke **Unionens** kapacitet til at reagere over for nukleare uheld og ulykker gennem forskning i beredskabssystemer og modeller for radiologisk spredning i **miljøet (luft, vand og jord)** og ved at mobilisere ressourcer og ekspertise til analyse og modellering af nukleare ulykker.

Ændring 33

Forslag til forordning

Bilag I – afsnit 11

Kommissionens forslag

For at nå målene i Euratomprogrammet vil relevante forbindelser og grænseflader, f.eks. fælles forslagsindkaldelser, blive sikret med særprogrammet under Horisont 2020-rammeprogrammet.

Ændring

For at nå målene i Euratomprogrammet **og skabe synergi mellem nukleare og ikkenukleare aktiviteter og vidеноverførsel inden for relevante områder**, vil relevante forbindelser og grænseflader, f.eks. fælles forslagsindkaldelser, blive sikret med særprogrammet under Horisont 2020-rammeprogrammet.

Tirsdag den 11. september 2018

Ændring 34**Forslag til forordning****Bilag II – del 1 – litra b – indledning***Kommissionens forslag**Ændring*

- b) Bidrag til udvikling af sikre langsigtede løsninger til håndtering af radioaktivt sluffaffald, herunder endelig geologisk deponering samt separation og transmutation

(Vedrører ikke den danske tekst)

Ændring 36**Forslag til forordning****Bilag II – del 1 – litra g – indledning***Kommissionens forslag**Ændring*

- g) Fremme af innovation **og industriel konkurrenceevne**

- g) Fremme af innovation

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0334

Nominelle mængder til markedsføring i Unionen af destilleret shochu ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 110/2008 for så vidt angår nominelle mængder til markedsføring i Unionen af destilleret shochu fremstillet ved pot still og aftappet i Japan (COM(2018)0199 – C8-0156/2018 – 2018/0097(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/32)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2018)0199),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0156/2018),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 11. juli 2018 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 10. juli 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed (A8-0255/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Onsdag den 12. september 2018**P8_TC1-COD(2018)0097**

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om ændring af forordning (EF) nr. 110/2008, for så vidt angår nominelle mængder til markedsføring i Unionen af enkeltdestilleret shochu fremstillet i et destillationsapparat og aftappet i Japan

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1670.)

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0335

Ændring nr. 1 til samarbejdsmemorandum mellem EU og USA (anvendelse af lufttrafikstyringssystemer) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens vegne af ændring 1 til samarbejdsmemorandum NAT-I-9406 mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union (05800/2018 - C8-0122/2018 - 2018/0009(NLE))

(Godkendelse)

(2019/C 433/33)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (05800/2018),
 - der henviser til ændring 1 til samarbejdsmemorandum NAT-I-9406 mellem Amerikas Forenede Stater og Den Europæiske Union (14031/2017),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), og artikel 218, stk. 7, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0122/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A8-0214/2018),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Amerikas Forenede Staters regering og parlament.

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0336

Aftale om lufttransport mellem Canada og EU (Kroatiens tiltrædelse af EU) ***

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse på Unionens og dens medlemsstaters vegne af en protokol om ændring af lufttransportaftalen mellem Canada og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12256/2014 – C8-0080/2017 – 2014/0023(NLE))

(Godkendelse)

(2019/C 433/34)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12256/2014),
 - der henviser til udkast til protokol om ændring af lufttransportaftalen mellem Canada og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater for at tage hensyn til Republikken Kroatiens tiltrædelse af Den Europæiske Union (12255/2014),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 100, stk. 2, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C8-0080/2017),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 99, stk. 1 og 4, og artikel 108, stk. 7,
 - der henviser til henstilling fra Transport- og Turismeudvalget (A8-0256/2018),
1. godkender indgåelsen af protokollen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes regeringer og parlamenter og Canadas regering og parlament.

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0337

Ophavsret på det digitale indre marked ***I

Ændringer vedtaget af Europa-Parlamentet den 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophavsret på det digitale indre marked (COM(2016)0593 – C8-0383/2016 – 2016/0280(COD)) (*)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/35)

Ændring 1

Forslag til direktiv

Betragtning 2

Kommissionens forslag

- (2) De direktiver, der er vedtaget vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, giver et højt niveau af beskyttelse for rettighedshavere og danner en retlig ramme for udnyttelsen af de værker og andre frembringelser, som er beskyttet af disse rettigheder. Denne harmoniserede retlige ramme bidrager til et velfungerende indre marked; den fremmer innovation, kreativitet, investeringer og produktion af nyt indhold, også i det digitale miljø. Den beskyttelse, som den retlige ramme giver, bidrager også til Unionens mål om at respektere og fremme kulturel mangfoldighed og samtidig fremhæve den fælles europæiske kulturarv. I henhold til artikel 167, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionen tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats.

Ændring

- (2) De direktiver, der er vedtaget vedrørende ophavsret og beslægtede rettigheder, **bidrager til et velfungerende indre marked**, giver et højt niveau af beskyttelse for rettighedshavere, **letter processen for clearing af ophavsrettigheder** og danner en retlig ramme for udnyttelsen af de værker og andre frembringelser, som er beskyttet af disse rettigheder. Denne harmoniserede retlige ramme bidrager til et velfungerende, **virkelig integreret** indre marked; den fremmer innovation, kreativitet, investeringer og produktion af nyt indhold, også i det digitale miljø; **den har til formål at undgå fragmentering af det indre marked**. Den beskyttelse, som den retlige ramme giver, bidrager også til Unionens mål om at respektere og fremme kulturel mangfoldighed og samtidig fremhæve den fælles europæiske kulturarv. I henhold til artikel 167, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal Unionen tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats.

(*) Sagen blev henvist til fornyet behandling i det kompetente udvalg med henblik på interinstitutionelle forhandlinger, jf. forretningsordenens artikel 59, stk. 4, fjerde afsnit (A8-0245/2018).

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 2

Forslag til direktiv

Betragtning 3

Kommissionens forslag

Ændring

- (3) Den hurtige teknologiske udvikling fortsætter med at ændre den måde, hvorpå værker og andre frembringelser skabes, produceres, distribueres og udnyttes. Der dukker hele tiden nye forretningsmodeller og nye aktører op. De mål og principper, der er fastlagt i **EU's** ophavsretlige rammer, er fortsat velfunderede. Der er imidlertid fortsat retsikkerhed for både rettighedshavere og brugere med hensyn til visse anvendelser af værker og andre frembringelser i det digitale miljø, herunder grænseoverskridende anvendelser. Som det fremgår af Kommissionens meddelelse "På vej mod en tidssvarende, mere europæisk ramme for ophavsret" ⁽²⁶⁾ er det nødvendigt at tilpasse og supplere den nuværende EU-ramme for ophavsret. I dette direktiv fastsættes der regler for tilpasningen af visse undtagelser og indskrænkninger til digitale og grænseoverskridende miljøer samt foranstaltninger til at lette visse licenspraksisser for så vidt angår udbredelsen af værker, der ikke længere forhandles, og tilgængeligheden af audiovisuelle værker online på video on demand-platforme med henblik på at sikre bredere adgang til indhold. For at skabe en velfungerende markedsplads for ophavsret bør der også være regler om **rettigheder i publikationer, om udbydere af onlinetjenesters anvendelse af værker og andre frembringelser, når disse udbydere lagrer og giver adgang til indhold uploadet af brugerne, samt om gennemsigtigheden i ophavsmænds og udøvende kunstners aftaler.**

- (3) Den hurtige teknologiske udvikling fortsætter med at ændre den måde, hvorpå værker og andre frembringelser skabes, produceres, distribueres og udnyttes, **og den relevante lovgivning skal være fremtidssikret for ikke at hæmme den teknologiske udvikling.** Der dukker hele tiden nye forretningsmodeller og nye aktører op. De mål og principper, der er fastlagt i **Unionens** ophavsretlige rammer, er fortsat velfunderede. Der er imidlertid fortsat retsikkerhed for både rettighedshavere og brugere med hensyn til visse anvendelser af værker og andre frembringelser i det digitale miljø, herunder grænseoverskridende anvendelser. Som det fremgår af Kommissionens meddelelse "På vej mod en tidssvarende, mere europæisk ramme for ophavsret" ⁽²⁶⁾, er det **på nogle områder** nødvendigt at tilpasse og supplere den nuværende EU-ramme for ophavsret. I dette direktiv fastsættes der regler for tilpasningen af visse undtagelser og indskrænkninger til digitale og grænseoverskridende miljøer samt foranstaltninger til at lette visse licenspraksisser for så vidt angår udbredelsen af værker, der ikke længere forhandles, og tilgængeligheden af audiovisuelle værker online på video on demand-platforme med henblik på at sikre bredere adgang til indhold. For at skabe en velfungerende **og retfærdig** markedsplads for ophavsret bør der også være regler om **udøvelse og håndhævelse af anvendelsen af værker og andre frembringelser på onlinetjenesteudbyderes platforme samt om gennemsigtigheden i ophavsmænds og udøvende kunstners aftaler og i regnskabsføringen i forbindelse med udnyttelse af beskyttede værker i henhold til disse aftaler.**

⁽²⁶⁾ COM(2015)0626.⁽²⁶⁾ COM(2015)0626.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 3

Forslag til direktiv

Betragtning 4

Kommissionens forslag

- (4) Dette direktiv bygger på og supplerer de regler, der er fastsat i de på nuværende tidspunkt gældende direktiver på dette område, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF⁽²⁷⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁽²⁸⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF⁽²⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF⁽³⁰⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU⁽³¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU⁽³²⁾.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28).

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012 om visse tilladte anvendelser af forældreløse værker (EUT L 299 af 27.10.2012, s. 5).

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72).

Ændring

- (4) Dette direktiv bygger på og supplerer de regler, der er fastsat i de på nuværende tidspunkt gældende direktiver på dette område, særlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF⁽²⁷⁾, **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF^(27a)**, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF⁽²⁸⁾, la directive 2006/, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF⁽²⁹⁾, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF⁽³⁰⁾, la directive 2012/28/UE, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU⁽³¹⁾ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU⁽³²⁾.

⁽²⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/9/EF af 11. marts 1996 om retlig beskyttelse af databaser (EFT L 77 af 27.3.1996, s. 20).

^(27a) **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informations-samfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked ("direktivet om elektronisk handel") (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).**

⁽²⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/29/EF af 22. maj 2001 om harmonisering af visse aspekter af ophavsret og beslægtede rettigheder i informationssamfundet (EFT L 167 af 22.6.2001, s. 10).

⁽²⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/115/EF af 12. december 2006 om udlejnings- og udlånsrettigheder samt om visse andre ophavsretsbeslægtede rettigheder i forbindelse med intellektuel ejendomsret (EUT L 376 af 27.12.2006, s. 28).

⁽³⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/24/EF af 23. april 2009 om retlig beskyttelse af edb-programmer (EUT L 111 af 5.5.2009, s. 16).

⁽³¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/28/EU af 25. oktober 2012 om visse tilladte anvendelser af forældreløse værker (EUT L 299 af 27.10.2012, s. 5).

⁽³²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/26/EU af 26. februar 2014 om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked (EUT L 84 af 20.3.2014, s. 72).

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 4

Forslag til direktiv

Betragtning 5

Kommissionens forslag

- (5) Inden for områderne forskning, uddannelse og bevarelse af kulturarven giver digitale teknologier mulighed for nye former for anvendelse, der ikke klart er omfattet de nuværende EU-regler om undtagelser og indskrænkninger. Derudover kan den frivillige karakter af de undtagelser og indskrænkninger, som er fastlagt i direktiv 2001/29/EF, 96/9/EF og 2009/24/EF på disse områder, have en negativ indvirkning på det indre markeds funktion. Dette er især relevant for grænseoverskridende anvendelser, som bliver stadig vigtigere i det digitale miljø. De eksisterende undtagelser og indskrænkninger i EU-lovgivningen, som vedrører videnskabelig forskning, undervisning og bevarelse af kulturarven, bør derfor vurderes på ny i lyset af disse nye anvendelser. Der bør indføres obligatoriske undtagelser eller indskrænkninger vedrørende anvendelse af teknologier til tekst- og datamining inden for videnskabelig forskning, til undervisningsbrug i det digitale miljø og til bevarelse af kulturarven. For de anvendelser, der ikke er omfattet af undtagelserne eller indskrænkningen i dette direktiv, bør EU-lovgivningens eksisterende undtagelser og indskrænkninger fortsat gælde. Direktiverne 96/9/EF og 2001/29/EF bør tilpasses.

Ændring

- (5) Inden for områderne forskning, **innovation**, uddannelse og bevarelse af kulturarven giver digitale teknologier mulighed for nye former for anvendelse, der ikke klart er omfattet de nuværende EU-regler om undtagelser og indskrænkninger. Derudover kan den frivillige karakter af de undtagelser og indskrænkninger, som er fastlagt i direktiv 2001/29/EF, 96/9/EF og 2009/24/EF på disse områder, have en negativ indvirkning på det indre markeds funktion. Dette er især relevant for grænseoverskridende anvendelser, som bliver stadig vigtigere i det digitale miljø. De eksisterende undtagelser og indskrænkninger i EU-lovgivningen, som vedrører **innovation**, videnskabelig forskning, undervisning og bevarelse af kulturarven, bør derfor vurderes på ny i lyset af disse nye anvendelser. Der bør indføres obligatoriske undtagelser eller indskrænkninger vedrørende anvendelse af teknologier til tekst- og datamining inden for **innovation og** videnskabelig forskning, til undervisningsbrug i det digitale miljø og til bevarelse af kulturarven. For de anvendelser, der ikke er omfattet af undtagelserne eller indskrænkningen i dette direktiv, bør EU-lovgivningens eksisterende undtagelser og indskrænkninger fortsat gælde. **Derfor bør eksisterende velfungerende undtagelser på disse områder fortsat kunne være tilgængelige i medlemsstaterne, så længe de ikke begrænser anvendelsesområdet for undtagelserne eller indskrænkningerne i dette direktiv.** Direktiverne 96/9/EF og 2001/29/EF bør tilpasses.

Ændring 5

Forslag til direktiv

Betragtning 6

Kommissionens forslag

- (6) De undtagelser og **den indskrænkning**, der er fastlagt i dette direktiv, har til formål at skabe en rimelig balance mellem ophavsmænds og andre rettighedshaveres rettigheder og interesser på den ene side og brugernes på den anden side. De kan kun anvendes i visse specielle tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse af værker eller andre frembringelser og ikke indebærer urimelig skade for rettighedshavernes legitime interesser.

Ændring

- (6) De undtagelser og **indskrænkninger**, der er fastlagt i dette direktiv, har til formål at skabe en rimelig balance mellem ophavsmænds og andre rettighedshaveres rettigheder og interesser på den ene side og brugernes på den anden side. De kan kun anvendes i visse specielle tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse af værker eller andre frembringelser og ikke indebærer urimelig skade for rettighedshavernes legitime interesser.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 6

Forslag til direktiv

Betragtning 8

Kommissionens forslag

- (8) Nye teknologier muliggør automatisk computeranalyse af oplysninger i digital form, f.eks. tekst, lyd, billeder og data, almindelig kendt som tekst- og datamining. **Disse teknologier gør det muligt for forskere at behandle store mængder af** oplysninger med henblik på at opnå ny viden og opdage nye tendenser. Tekst- og dataminingsteknologier er meget vidt udbredte inden for den digitale økonomi, men det anerkendes bredt, at de især kan være til nytte på forskningsområdet og derved bidrage til innovation. I Unionen oplever forskningsinstitutioner som f.eks. universiteter og forskningsinstitutter imidlertid retsikkerhed med hensyn til, i hvilket omfang de kan foretage tekst- og datamining af indhold. I visse tilfælde kan tekst- og datamining være forbundet med handlinger, som er underlagt ophavsretlig beskyttelse og/eller sui generis-retten om databaser, hvilket især gælder reproduktion af værker eller andre frembringelser og/eller udtræk af indhold fra en database. Hvis ingen undtagelse eller indskrænkning finder anvendelse, vil der skulle indhentes en tilladelse til at foretage sådanne handlinger fra rettighedshaveren. Tekst- og datamining kan også foretages i forbindelse med rene fakta eller data, som ikke er ophavsretligt beskyttede, og i sådanne tilfælde vil en godkendelse ikke være påkrævet.

Ændring

- (8) Nye teknologier muliggør automatisk computeranalyse af oplysninger i digital form, f.eks. tekst, lyd, billeder og data, almindelig kendt som tekst- og datamining. **Tekst- og datamining giver mulighed for læsning og analyse af store mængder digitalt lagrede** oplysninger med henblik på at opnå ny viden og opdage nye tendenser. Tekst- og dataminingsteknologier er meget vidt udbredte inden for den digitale økonomi, men det anerkendes bredt, at de især kan være til nytte på forskningsområdet og derved bidrage til innovation. I Unionen oplever forskningsinstitutioner som f.eks. universiteter og forskningsinstitutter imidlertid retsikkerhed med hensyn til, i hvilket omfang de kan foretage tekst- og datamining af indhold. I visse tilfælde kan tekst- og datamining være forbundet med handlinger, som er underlagt ophavsretlig beskyttelse og/eller sui generis-retten om databaser, hvilket især gælder reproduktion af værker eller andre frembringelser og/eller udtræk af indhold fra en database. Hvis ingen undtagelse eller indskrænkning finder anvendelse, vil der skulle indhentes en tilladelse til at foretage sådanne handlinger fra rettighedshaveren. Tekst- og datamining kan også foretages i forbindelse med rene fakta eller data, som ikke er ophavsretligt beskyttede, og i sådanne tilfælde vil en godkendelse ikke være påkrævet.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 7

Forslag til direktiv

Betragtning 8 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (8a) For at kunne foretage tekst- og datamining er det i de fleste tilfælde nødvendigt først at tilgå oplysninger og dernæst at reproducere dem. Det er generelt kun efter, at oplysninger er blevet normaliseret, at de kan behandles ved hjælp af tekst- og datamining. Hvis der er lovlig adgang til oplysninger, finder en ophavsretligt beskyttet anvendelse sted, når oplysningerne normaliseres, eftersom dette fører til en reproduktion ved at ændre oplysningernes format eller ved at udtrække dem fra en database til et format, der kan underkastes tekst- og datamining. De ophavsretlige processer i forbindelse med anvendelsen af tekst- og dataminingsteknologi er følgelig ikke selve tekst- og dataminingprocessen, som består af læsning og analyse af digitalt lagrede, normaliserede oplysninger, men derimod adgangsprocessen og processen med normalisering af oplysninger, som muliggør automatiseret computerstøttet analyse, for så vidt som denne proces indebærer udtræk fra en database eller reproduktioner. Dette direktivs undtagelser for tekst- og datamining bør forstås således, at de vedrører de ophavsretligt relevante processer, der er nødvendige for at muliggøre tekst- og datamining. I tilfælde hvor den eksisterende ophavsretslovgivning ikke har fundet anvendelse på anvendelser af tekst- og datamining, bør sådanne anvendelser ikke berøres af dette direktiv.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 8

Forslag til direktiv

Betragtning 10

Kommissionens forslag

- (10) Denne retsikkerhed bør afhjælpes ved at fastlægge en obligatorisk undtagelse for både retten til reproduktion og retten til at forhindre udtræk fra en database. Den nye undtagelsesregel bør ikke berøre den eksisterende obligatoriske undtagelse for midlertidige reproduktionshandlinger, som er fastlagt ved artikel 5, stk. 1, i direktiv **2001/29**, idet den pågældende undtagelse fortsat bør finde anvendelse på teknikker til tekst- og datamining, når disse ikke medfører oprettelse af kopier, der falder uden for dens anvendelsesområde. **Forskningsinstitutioner bør også være omfattet af undtagelsen, når de deltager i offentlig-private partnerskaber.**

Ændring

- (10) Denne retsikkerhed bør afhjælpes ved at fastlægge en obligatorisk undtagelse for **forskningsinstitutioner for** både retten til reproduktion og retten til at forhindre udtræk fra en database. Den nye undtagelsesregel bør ikke berøre den eksisterende obligatoriske undtagelse for midlertidige reproduktionshandlinger, som er fastlagt ved artikel 5, stk. 1, i direktiv **2001/29/EF**, idet den pågældende undtagelse fortsat bør finde anvendelse på teknikker til tekst- og datamining, når disse ikke medfører oprettelse af kopier, der falder uden for dens anvendelsesområde. **Uddannelsesinstitutioner og kulturarvsinstitutioner, der udfører videnskabelig forskning, bør også være omfattet af undtagelsen for tekst- og datamining, forudsat at forskningsresultaterne ikke kommer en virksomhed til gode, der har afgørende indflydelse på sådanne organisationer i særdeleshed. Hvis der udføres forskning inden for rammerne af et offentligt-privat partnerskab, bør det foretagende, der deltager i det offentligt-private partnerskab, også have lovlig adgang til værkerne og andre frembringelser. Reproduktioner og udtræk, der foretages til tekst- og dataminingformål, bør oplagres på en sikker måde og på en måde, der sikrer, at kopierne kun bruges til videnskabelig forskning.**

Ændring 9

Forslag til direktiv

Betragtning 13 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (13a) **For også at tilskynde til innovation i den private sektor bør medlemsstaterne have mulighed for at indføre en undtagelse, der går videre end den obligatoriske undtagelse, forudsat at den heri omhandlede anvendelse af værker og andre frembringelser ikke udtrykkeligt er forbeholdt deres rettighedshavere, herunder ved hjælp af maskinlæsning.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 10

Forslag til direktiv

Betragtning 15

Kommissionens forslag

Ændring

- (15) Mens fjernundervisning og grænseoverskridende uddannelsesprogrammer hovedsagelig udvikles på videregående niveau, anvendes digitale værktøjer og ressourcer i stigende grad på alle uddannelsesniveauer, især for at forbedre og berige undervisningsoplevelsen. Undtagelsen eller indskrænkningen i dette direktiv bør derfor komme alle uddannelsesinstitutioner på det primære og sekundære trin samt de erhvervsfaglige og videregående uddannelser til gode, i det omfang deres uddannelsesaktiviteter har ikkekommercielle formål. En uddannelsesinstitutions organisatoriske struktur og finansiering er ikke afgørende for, om der er tale om aktiviteter af ikkekommerciel karakter.

- (15) Mens fjernundervisning og grænseoverskridende uddannelsesprogrammer hovedsagelig udvikles på videregående niveau, anvendes digitale værktøjer og ressourcer i stigende grad på alle uddannelsesniveauer, især for at forbedre og berige undervisningsoplevelsen. Undtagelsen eller indskrænkningen i dette direktiv bør derfor komme alle uddannelsesinstitutioner på det primære og sekundære trin samt de erhvervsfaglige og videregående uddannelser til gode, i det omfang deres uddannelsesaktiviteter har ikkekommercielle formål. En uddannelsesinstitutions organisatoriske struktur og finansiering er ikke afgørende for, om der er tale om aktiviteter af ikkekommerciel karakter. **Hvis kulturarvsinstitutioner forfølger et pædagogisk mål og er involveret i undervisningsaktiviteter, bør det være muligt for medlemsstaterne at betragte disse institutioner som uddannelsesinstitutioner med henblik på denne undtagelse, for så vidt angår deres undervisningsaktiviteter.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 11

Forslag til direktiv

Betragtning 16

Kommissionens forslag

- (16) Undtagelsen eller indskrænkningen bør omfatte digitale værker og andre frembringelser **som f.eks. brugen af dele eller uddrag af værker for at understøtte, berige eller supplere undervisningen**, herunder **de undervisningsrelaterede aktiviteter**. Anvendelsen af værker eller andre frembringelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen bør kun ske i forbindelse med undervisnings- eller uddannelsesaktiviteter, der finder sted under uddannelsesinstitutioners ansvar, herunder ved eksamener, og den bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at gennemføre sådanne aktiviteter. Undtagelsen eller indskrænkningen bør omfatte både anvendelse ved hjælp af digitale hjælpemidler i **undervisningslokalet** eller onlineanvendelse via uddannelsesinstitutionens sikre elektroniske **netværk**, hvortil der bør være adgangsbeskyttelse, navnlig i form af godkendelsesprocedurer. Undtagelsen eller indskrænkningen bør forstås således, at den omfatter de specifikke tilgængelighedsbehov for personer med et handicap i forbindelse med undervisningsbrug.

Ændring

- (16) Undtagelsen eller indskrænkningen bør omfatte digitale **anvendelser af** værker og andre frembringelser **for at understøtte, berige eller supplere undervisningen, herunder de undervisningsrelaterede aktiviteter. Undtagelsen fra eller indskrænkningen af anvendelsen bør indrømmes, såfremt kilden er angivet i værket eller den anden frembringelse, herunder ophavsmandens navn, medmindre dette af praktiske grunde ikke er muligt.** Anvendelsen af værker eller andre frembringelser i henhold til undtagelsen eller indskrænkningen bør kun ske i forbindelse med undervisnings- eller uddannelsesaktiviteter, der finder sted under uddannelsesinstitutioners ansvar, herunder ved eksamener, og den bør begrænses til, hvad der er nødvendigt for at gennemføre sådanne aktiviteter. Undtagelsen eller indskrænkningen bør omfatte både anvendelse ved hjælp af digitale hjælpemidler, **hvis undervisningsaktiviteten sker fysisk, herunder hvis den finder sted uden for undervisningsinstitutionens lokaler såsom i biblioteker eller kulturarvsinstitutioner, forudsat at anvendelsen finder sted under uddannelsesinstitutionens ansvar, og onlineanvendelse via uddannelsesinstitutionens sikre elektroniske miljø**, hvortil der bør være adgangsbeskyttelse, navnlig i form af godkendelsesprocedurer. Undtagelsen eller indskrænkningen bør forstås således, at den omfatter de specifikke tilgængelighedsbehov for personer med et handicap i forbindelse med undervisningsbrug.

Ændring 12

Forslag til direktiv

Betragtning 16 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (16a) Ved sikkert elektronisk miljø bør der forstås et digitalt undervisnings- og læringsmiljø, hvor adgangen via en passende autentifikationsprocedure er begrænset til uddannelsesinstitutionens lærerpersonale og til elever eller studerende, der er indskrevet på en uddannelse.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 13

Forslag til direktiv

Betragtning 17

Kommissionens forslag

Ændring

- (17) Forskellige ordninger, der bygger på gennemførelsen af den undtagelse, der er fastlagt ved direktiv 2001/29/EF, eller på licensaftaler, der omfatter videre anvendelser, er indført i en række medlemsstater med henblik på at lette den uddannelsesmæssige anvendelse af værker og andre frembringelser. Denne type ordninger er normalt blevet oprettet under hensyntagen til behovene hos uddannelsesinstitutionerne og på de forskellige niveauer i uddannelsessektoren. Det er afgørende at harmonisere omfanget af den nye obligatoriske undtagelse eller indskrænkning i forbindelse med digitale anvendelser og grænseoverskridende undervisningsaktiviteter, men medlemsstaterne kan vælge at gennemføre dette på forskellig vis, så længe de ikke hindrer den effektive anvendelse af undtagelsen eller indskrænkningen eller grænseoverskridende anvendelser. Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne at bygge videre på de eksisterende nationalt indførte ordninger. Medlemsstaterne kan således beslutte at gøre anvendelsen af undtagelsen eller indskrænkningen helt eller delvis afhængig af besiddelsen af tilstrækkelige licenser, der **omfatter** mindst de samme anvendelser som dem, der tillades i henhold til undtagelsen. Denne ordning vil f.eks. kunne give forrang til licenser til materialer, der primært er beregnet til uddannelsesmarkedet. Med henblik på at undgå, at en sådan ordning fører til retsikkerhed eller administrative byrder for uddannelsesinstitutionerne, bør de medlemsstater, der vælger denne metode, træffe konkrete foranstaltninger til at sikre, at licensordninger, der tillader digital anvendelse af værker eller andre frembringelser til undervisningsbrug, er let tilgængelige, og at uddannelsesinstitutionerne er klar over eksistensen af sådanne licensordninger.

- (17) Forskellige ordninger, der bygger på gennemførelsen af den undtagelse, der er fastlagt ved direktiv 2001/29/EF, eller på licensaftaler, der omfatter videre anvendelser, er indført i en række medlemsstater med henblik på at lette den uddannelsesmæssige anvendelse af værker og andre frembringelser. Denne type ordninger er normalt blevet oprettet under hensyntagen til behovene hos uddannelsesinstitutionerne og på de forskellige niveauer i uddannelsessektoren. Det er afgørende at harmonisere omfanget af den nye obligatoriske undtagelse eller indskrænkning i forbindelse med digitale anvendelser og grænseoverskridende undervisningsaktiviteter, men medlemsstaterne kan vælge at gennemføre dette på forskellig vis, så længe de ikke hindrer den effektive anvendelse af undtagelsen eller indskrænkningen eller grænseoverskridende anvendelser. Dette bør gøre det muligt for medlemsstaterne at bygge videre på de eksisterende nationalt indførte ordninger. Medlemsstaterne kan således beslutte at gøre anvendelsen af undtagelsen eller indskrænkningen helt eller delvis afhængig af besiddelsen af tilstrækkelige licenser. **Sådanne licenser kan tage form af kollektive licensaftaler, udvidede kollektive licensaftaler og licenser, der er forhandlet kollektivt som "generelle tilladelser", således at uddannelsesinstitutionerne undgår at skulle forhandle individuelt med rettighedshaverne. Sådanne licenser bør være prismæssigt overkommelige og omfatte** mindst de samme anvendelser som dem, der tillades i henhold til undtagelsen. Denne ordning vil f.eks. kunne give forrang til licenser til materialer, der primært er beregnet til uddannelsesmarkedet, **eller til undervisning i uddannelsesinstitutioner eller partiturer.** Med henblik på at undgå, at en sådan ordning fører til retsikkerhed eller administrative byrder for uddannelsesinstitutionerne, bør de medlemsstater, der vælger denne metode, træffe konkrete foranstaltninger til at sikre, at **sådanne** licensordninger, der tillader digital anvendelse af værker eller andre frembringelser til undervisningsbrug, er let tilgængelige, og at uddannelsesinstitutionerne er klar over eksistensen af sådanne licensordninger. **Medlemsstaterne bør have mulighed for at bestemme, at ordningerne skal sikre rettighedshaverne en rimelig kompensation for anvendelser i medfør af disse undtagelser eller indskrænkninger. Medlemsstaterne bør tilskyndes til at anvende ordninger, der ikke skaber administrative byrder, såsom ordninger med engangsbetalinger.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 14

Forslag til direktiv

Betragtning 17 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (17a) *For at garantere retssikkerheden, når en medlemsstat beslutter at betinge anvendelsen af undtagelsen af, at de nødvendige licenser er tilgængelige, er det nødvendigt at specificere, på hvilke betingelser en uddannelsesinstitution kan bruge beskyttede værker eller andre frembringelser, der er omfattet af undtagelsen, og, omvendt, hvornår den skal benytte en licensordning.*

Ændring 15

Forslag til direktiv

Betragtning 18

Kommissionens forslag

Ændring

- (18) En handling til bevarelse af et værk eller andre frembringelser, som indgår i en kulturarvsinstitutions samling, kan kræve en reproduktion og dermed tilladelse fra de relevante rettighedshavere. Kulturarvsinstitutioner arbejder for at bevare deres samlinger til fremtidige generationer. De digitale teknologier giver nye muligheder for at bevare kulturarven i disse samlinger, men de skaber også nye udfordringer. I betragtning af disse nye udfordringer er det nødvendigt at tilpasse den nuværende retlige ramme ved at fastlægge en obligatorisk undtagelse fra retten til reproduktion for at tillade denne form for bevarelse.
- (18) En handling til bevarelse af et værk eller andre frembringelser, som indgår i en kulturarvsinstitutions samling, kan kræve en reproduktion og dermed tilladelse fra de relevante rettighedshavere. Kulturarvsinstitutioner arbejder for at bevare deres samlinger til fremtidige generationer. De digitale teknologier giver nye muligheder for at bevare kulturarven i disse samlinger, men de skaber også nye udfordringer. I betragtning af disse nye udfordringer er det nødvendigt at tilpasse den nuværende retlige ramme ved at fastlægge en obligatorisk undtagelse fra retten til reproduktion for at tillade **sådanne institutioner at foretage** denne form for bevarelse.

Ændring 16

Forslag til direktiv

Betragtning 19

Kommissionens forslag

Ændring

- (19) Medlemsstaternes forskellige tilgange til **kulturarvsinstitutionernes handlinger** med henblik på bevarelse er til hinder for grænseoverskridende samarbejde og fælles udnyttelse af midler til bevarelse af kulturarven **blandt** det indre **markeds kulturarvsinstitutioner**, hvilket fører til ineffektiv anvendelse af ressourcer.
- (19) Medlemsstaternes forskellige tilgange til **reproduktionshandlinger** med henblik på bevarelse er til hinder for grænseoverskridende samarbejde og fælles udnyttelse af midler til bevarelse af kulturarven **og oprettelse af grænseoverskridende bevaringsnetværk i de organisationer på** det indre **marked, der beskæftiger sig med bevarelse**, hvilket fører til ineffektiv anvendelse af ressourcer. **Dette kan få negativ indvirkning på bevarelsen af kulturarven.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 17

Forslag til direktiv

Betragtning 20

Kommissionens forslag

- (20) Der bør derfor stilles krav til medlemsstaterne om at tillade en undtagelse, der gør det muligt for kulturarvsinstitutioner at reproducere værker og andre frembringelser, der er en permanent del af deres samlinger, med henblik på bevarelse, **f.eks.** i forbindelse med forældet teknologi eller nedslidningen af de oprindelige støttestrukturer. **I det omfang det er nødvendigt for at fremstille en kopi, der udelukkende er beregnet til bevarelse, bør** en sådan undtagelse **også** gøre det muligt at lave kopier ved hjælp af de korrekte bevaringsværktøjer, midler eller teknologier **samt** i de korrekte antal og på et hvilket som helst tidspunkt i et værk eller en anden frembringelses levetid.

Ændring

- (20) Der bør derfor stilles krav til medlemsstaterne om at tillade en undtagelse, der gør det muligt for kulturarvsinstitutioner at reproducere værker og andre frembringelser, der er en permanent del af deres samlinger, med henblik på bevarelse, i forbindelse med forældet teknologi eller nedslidningen af de oprindelige støttestrukturer **eller** for at **forsikre værker**. En sådan undtagelse **bør** gøre det muligt at lave kopier ved hjælp af de korrekte bevaringsværktøjer, midler eller teknologier, **i ethvert format og på ethvert medium**, i de korrekte antal og på et hvilket som helst tidspunkt i et værks eller en anden frembringelses levetid **samt i det omfang, det er nødvendigt for at fremstille en kopi, der udelukkende er beregnet til bevarelse. Forskningsorganisationers eller public service radio- og fjernsynsforetagenders arkiver bør betragtes som kulturarvsinstitutioner og derfor være omfattet af denne undtagelse. Medlemsstaterne bør i forbindelse med denne undtagelse kunne opretholde bestemmelser, der behandler offentligt tilgængelige gallerier som museer.**

Ændring 18

Forslag til direktiv

Betragtning 21

Kommissionens forslag

- (21) Inden for rammerne af dette direktiv bør værker og andre frembringelser betragtes som en permanent del af en kulturarvsinstitutionens samling, når kopier ejes eller opbevares permanent af **kulturarvsinstitutionen**, f.eks. som følge af en overdragelse af ejendomsret eller **licensaftaler**.

Ændring

- (21) Inden for rammerne af dette direktiv bør værker og andre frembringelser betragtes som en permanent del af en kulturarvsinstitutionens samling, når kopier **af sådanne værker eller andre frembringelser** ejes eller opbevares permanent af **de pågældende organisationer**, f.eks. som følge af en overdragelse af ejendomsret, **licensaftaler, en pligtaflevering eller et langtidsudlån. Værker eller andre frembringelser, som kulturarvsinstitutioner midlertidigt får adgang til via en tredjepartsserver, betragtes ikke som en permanent del af deres samlinger.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 19

Forslag til direktiv

Betragtning 21 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (21a) Som følge af den teknologiske udvikling er der opstået informationssamfundstjenester, der gør det muligt for brugerne at uploade eller stille indhold til rådighed i forskellige formater og til forskellige formål herunder for at illustrere en idé, udøve kritik, lave en parodi eller en efterligning. Dette indhold kan omfatte korte uddrag af allerede eksisterende værker eller andre frembringelser, som sådanne brugere kan have ændret, kombineret eller omarbejdet på anden vis.

Ændring 20

Forslag til direktiv

Betragtning 21 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (21b) Til trods for visse overlapninger med eksisterende undtagelser eller begrænsninger såsom dem, der gælder for citater og parodier, er ikke alt indhold, der uploades eller stilles til rådighed af en bruger, og som i et rimeligt omfang indeholder uddrag af beskyttede værker eller andre frembringelser, omfattet af artikel 5 i direktiv 2001/29/EF. En sådan situation skaber retsikkerhed for såvel brugerne som rettighedshaverne. Det er således hensigtsmæssigt at indføre en ny specifik undtagelse for at muliggøre lovlig anvendelse af allerede eksisterende værker eller andre frembringelser i indhold, der uploades eller stilles til rådighed af brugerne. Når indhold, der uploades eller stilles til rådighed af en bruger, omfatter en kort og proportional anvendelse til lovlige formål af et citat eller et uddrag af et beskyttet værk eller en anden frembringelse, bør denne anvendelse være omfattet af undtagelsen i dette direktiv. Denne undtagelse bør kun finde anvendelse i visse særlige tilfælde, der ikke strider mod den normale udnyttelse af værket eller de andre frembringelser og ikke i urimeligt omfang skader rettighedsindehaverens legitime interesser. Ved vurderingen af en sådan skade er det afgørende at undersøge graden af det pågældende indholds originalitet, længden eller omfanget af det anvendte citat eller uddrag, det pågældende indholds professionelle karakter og størrelsen af den forårsagede økonomiske skade, hvor det er relevant, uden at dette berører den legitime udøvelse af undtagelsen. Denne undtagelse bør ikke berøre ophavsmændenes ideelle rettigheder til værket eller andre frembringelser.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 21

Forslag til direktiv

Betragtning 21 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (21c) *Leverandører af informationssamfundstjenester, der falder ind under dette direktivs artikel 13, bør ikke kunne påberåbe sig undtagelsen for anvendelse af uddrag af allerede eksisterende værker i henhold til dette direktiv for anvendelse af citater eller uddrag af beskyttede værker eller andre frembringelser i indhold, der uploades eller stilles til rådighed af brugerne på disse informationssamfundstjenester, med det formål at mindske omfanget af deres forpligtelser i henhold til artikel 13 i dette direktiv.*

Ændring 22

Forslag til direktiv

Betragtning 22

Kommissionens forslag

Ændring

- (22) Kulturarvsinstitutioner bør nyde godt af en klar ramme for digitalisering og formidling af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, herunder på tværs af grænser. De særlige karakteristika ved værker, der ikke længere forhandles, betyder imidlertid, at det kan være meget vanskeligt at indhente det forudgående samtykke hos de enkelte rettighedshavere. Dette kan eksempelvis skyldes værkernes eller frembringelsernes alder, deres begrænsede kommercielle værdi eller den omstændighed, at de aldrig har været tiltænkt kommerciel brug. Der bør derfor fastlægges foranstaltninger til at lette **udstedelsen af licensrettigheder til ikke længere forhandlede værker**, som befinder sig i kulturarvsinstitutioners samlinger, for derigennem at tillade indgåelse af aftaler med grænseoverskridende virkning i det indre marked.

- (22) Kulturarvsinstitutioner bør nyde godt af en klar ramme for digitalisering og formidling af værker eller andre frembringelser, der ikke længere forhandles, herunder på tværs af grænser. De særlige karakteristika ved værker, der ikke længere forhandles, betyder imidlertid, at det kan være meget vanskeligt at indhente det forudgående samtykke hos de enkelte rettighedshavere. Dette kan eksempelvis skyldes værkernes eller frembringelsernes alder, deres begrænsede kommercielle værdi eller den omstændighed, at de aldrig har været tiltænkt kommerciel brug **eller aldrig har været forhandlet**. Der bør derfor fastlægges foranstaltninger til at lette **anvendelse af værker, der ikke længere forhandles, og** som befinder sig i kulturarvsinstitutioners samlinger, for derigennem at tillade indgåelse af aftaler med grænseoverskridende virkning i det indre marked.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 23

Forslag til direktiv

Betragtning 22 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (22a) Flere medlemsstater har allerede vedtaget udvidede kollektive licensordninger, lovlige mandater eller juridiske formodninger, der letter udstedelsen af licenser til værker, der ikke længere forhandles. Men i betragtning af forskelligartetheden af værker og andre frembringelser i kulturinstitutionernes samlinger og forskellene mellem de kollektive forvaltningspraksisser i de enkelte medlemsstater og kulturproduktionssektorer, vil sådanne foranstaltninger ikke nødvendigvis være en løsning i alle tilfælde, f.eks. fordi der ikke er nogen praksis for kollektiv forvaltning af en vis type værk eller andre frembringelser. I sådanne særlige tilfælde er det derfor nødvendigt at tillade, at kulturarvsinstitutioner stiller værker i deres permanente samlinger, der ikke længere forhandles, til rådighed på internettet i henhold til en undtagelse fra ophavsret og beslægtede rettigheder. Selv om det er afgørende at harmonisere rækkevidden af den nye obligatoriske undtagelse for at muliggøre grænseoverskridende anvendelser af værker, der ikke længere forhandles, bør medlemsstaterne ikke desto mindre have mulighed for at anvende eller fortsætte med at anvende udvidede kollektive licensordninger indgået med kulturarvsinstitutioner på nationalt plan for visse kategorier af værker, der befinder sig i kulturarvsinstitutionernes permanente samlinger. En mangel på enighed om licensbetingelserne bør ikke fortolkes som en mangel på disponible licensbaserede løsninger. Enhver anvendelse i henhold til denne undtagelse bør være underlagt de samme fravalgs- og offentlighedskrav som anvendelse i henhold til en licensordning. For at sikre, at undtagelsen kun gælder, når visse betingelser er opfyldt, og for at skabe retssikkerhed, bør medlemsstaterne i samråd med rettighedshaverne, kollektive forvaltningsorganisationer og kulturarvsorganisationer, og med passende tidsintervaller, bestemme, for hvilke sektorer og hvilke typer værker der ikke findes passende licensbaserede løsninger, i hvilket tilfælde undtagelsen bør finde anvendelse.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 24**Forslag til direktiv****Betragtning 23***Kommissionens forslag*

- (23) Medlemsstaterne bør inden for rammerne af dette direktiv og i overensstemmelse med deres retlige traditioner, sædvaner og forhold indrømmes fleksibilitet til at fastlægge den specifikke ordning, hvorved licenser til værker, der ikke længere forhandles, kan udvides til rettigheder, som tilhører rettighedshavere, der ikke repræsenteres af den kollektive forvaltningsorganisation. Sådanne ordninger kan omfatte aftalelicenser og retlige formodninger om repræsentation.

Ændring

- (23) Medlemsstaterne bør inden for rammerne af dette direktiv og i overensstemmelse med deres retlige traditioner, sædvaner og forhold indrømmes fleksibilitet til at fastlægge den specifikke ordning, hvorved licenser til værker, der ikke længere forhandles, kan udvides til rettigheder, som tilhører rettighedshavere, der ikke repræsenteres af den **relevante** kollektive forvaltningsorganisation. Sådanne ordninger kan omfatte aftalelicenser og retlige formodninger om repræsentation.

Ændring 25**Forslag til direktiv****Betragtning 24***Kommissionens forslag*

- (24) Med henblik på disse licensordninger er det vigtigt med et stringent og velfungerende kollektivt forvaltningssystem. Dette system omfatter især regler om god forvaltningsskik, gennemsigtighed og rapportering samt den regelmæssige, omhyggelige og nøjagtige fordeling og betaling af skyldige beløb til individuelle rettighedshavere, jf. direktiv 2014/26/EU. Der bør være adgang til yderligere beskyttelse for alle rettighedshavere, som bør have mulighed for at udelukke anvendelsen af sådanne **ordninger** på deres værker eller andre frembringelser. De betingelser, der er forbundet med disse ordninger, bør ikke påvirke deres praktiske relevans for kulturarvsinstitutioner.

Ændring

- (24) Med henblik på disse licensordninger er det vigtigt med et stringent og velfungerende kollektivt forvaltningssystem, **og medlemsstaterne bør tilskynde hertil**. Dette system omfatter især regler om god forvaltningsskik, gennemsigtighed og rapportering samt den regelmæssige, omhyggelige og nøjagtige fordeling og betaling af skyldige beløb til individuelle rettighedshavere, jf. direktiv 2014/26/EU. Der bør være adgang til yderligere beskyttelse for alle rettighedshavere, som bør have mulighed for at udelukke anvendelsen af sådanne **licensordninger eller sådanne undtagelser** på deres værker eller andre frembringelser. De betingelser, der er forbundet med disse ordninger, bør ikke påvirke deres praktiske relevans for kulturarvsinstitutioner.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 26

Forslag til direktiv

Betragtning 25

Kommissionens forslag

- (25) I betragtning af forskelligartetheden af værker og andre frembringelser i kulturarvsinstitutionernes samlinger er det vigtigt, at de licensordninger, der indføres med dette direktiv, er tilgængelige og kan anvendes i praksis i forbindelse med forskellige typer værker og andre frembringelser, herunder fotografier, lydoptagelser og audiovisuelle værker. Med henblik på at afspejle de særlige karakteristika ved forskellige kategorier af værker og andre frembringelser for så vidt angår deres udgivelses- og distributionsmåde og for at øge anvendeligheden af **disse ordninger**, kan det være nødvendigt, at medlemsstaterne opstiller specifikke krav og procedurer vedrørende den praktiske anvendelse af disse licensordninger. Det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne konsulterer rettighedshavere, **brugere** og kollektive forvaltningsorganisationer i den forbindelse.

Ændring

- (25) I betragtning af forskelligartetheden af værker og andre frembringelser i kulturarvsinstitutionernes samlinger er det vigtigt, at de licensordninger, der indføres med dette direktiv, er tilgængelige og kan anvendes i praksis i forbindelse med forskellige typer værker og andre frembringelser, herunder fotografier, lydoptagelser og audiovisuelle værker. Med henblik på at afspejle de særlige karakteristika ved forskellige kategorier af værker og andre frembringelser for så vidt angår deres udgivelses- og distributionsmåde og for at øge anvendeligheden af **de løsninger for udnyttelse af værker, der ikke længere forhandles, som indføres ved dette direktiv**, kan det være nødvendigt, at medlemsstaterne opstiller specifikke krav og procedurer vedrørende den praktiske anvendelse af disse licensordninger. Det er hensigtsmæssigt, at medlemsstaterne konsulterer rettighedshavere, **kulturarvsinstitutioner** og kollektive forvaltningsorganisationer i den forbindelse.

Ændring 27

Forslag til direktiv

Betragtning 26

Kommissionens forslag

- (26) Af hensyn til venskabelig international sameksistens ("international comity") bør de **i dette direktiv fastsatte licensordninger til** digitalisering og formidling af ikke længere forhandlede værker, hverken finde anvendelse på værker eller andre frembringelser, der først er udgivet eller, hvis de ikke er udgivet, først er udsendt i et tredjeland, eller på filmværker eller audiovisuelle værker, hvis producent har sit hovedsæde eller opholdssted i et tredjeland. Disse ordninger bør heller ikke finde anvendelse på tredjelandsskattedes værker eller andre frembringelser, undtagen når disse først er udgivet eller, hvis de ikke er udgivet, først er udsendt på en medlemsstats område, eller, for så vidt angår filmværker eller audiovisuelle værker, når producenten har sit hovedsæde eller opholdssted i en medlemsstat.

Ændring

- (26) Af hensyn til venskabelig international sameksistens ("international comity") bør de **licensordninger og den undtagelse for** digitalisering og formidling af ikke længere forhandlede værker, **som fastlægges ved dette direktiv**, hverken finde anvendelse på værker eller andre frembringelser, der først er udgivet eller, hvis de ikke er udgivet, først er udsendt i et tredjeland, eller på filmværker eller audiovisuelle værker, hvis producent har sit hovedsæde eller opholdssted i et tredjeland. Disse ordninger bør heller ikke finde anvendelse på tredjelandsskattedes værker eller andre frembringelser, undtagen når disse først er udgivet eller, hvis de ikke er udgivet, først er udsendt på en medlemsstats område, eller, for så vidt angår filmværker eller audiovisuelle værker, når producenten har sit hovedsæde eller opholdssted i en medlemsstat.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 28

Forslag til direktiv

Betragtning 27

Kommissionens forslag

- (27) Eftersom massedigitaliseringsprojekter kan indebære betydelige investeringer for kulturarvsinstitutioner, bør alle former for licenser, der udstedes under de ordninger, som fastlægges ved dette direktiv, ikke forhindre ordningerne i at **generere rimelige indtægter med henblik på at betale** omkostningerne til licensen og digitaliseringen og formidlingen af værkerne og de andre frembringelser, der er omfattet af licensen.

Ændring

- (27) Eftersom massedigitaliseringsprojekter kan indebære betydelige investeringer for kulturarvsinstitutioner, bør alle former for licenser, der udstedes under de ordninger, som fastlægges ved dette direktiv, ikke forhindre ordningerne i at **dække** omkostningerne til licensen og digitaliseringen og formidlingen af værkerne og de andre frembringelser, der er omfattet af licensen.

Ændring 29

Forslag til direktiv

Betragtning 28

Kommissionens forslag

- (28) Oplysninger vedrørende kulturarvsinstitutionernes fremtidige og løbende anvendelse af værker og andre frembringelser, der ikke længere forhandles, på grundlag af de i dette direktiv **omhandlede licensordninger** og de gældende regler, hvorved rettighedshavere kan udelukke anvendelsen af licenser på deres værker eller andre frembringelser, bør offentliggøres på en passende måde. Det er særlig vigtigt, hvis anvendelsen finder sted på tværs af grænserne i det indre marked. Det er derfor hensigtsmæssigt, at fastsætte bestemmelser om at oprette en central offentligt tilgængelig EU-onlineportal, således at sådanne oplysninger kan gøres tilgængelige for offentligheden i en rimelig periode, inden den grænseoverskridende anvendelse finder sted. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 bemyndiges Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret til via egne budgetmæssige foranstaltninger at udføre bestemte opgaver og aktiviteter, der sigter på at fremme og støtte nationale myndigheders, den private sektors og EU-institutionernes aktiviteter til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder forebyggelsen deraf. Det er derfor hensigtsmæssigt at lade dette kontor oprette og forvalte den europæiske portal, der skal gøre sådanne oplysninger tilgængelige.

Ændring

- (28) Oplysninger vedrørende kulturarvsinstitutionernes fremtidige og løbende anvendelse af værker og andre frembringelser, der ikke længere forhandles, på grundlag af de **licensordninger og den undtagelse, som omhandles** i dette direktiv, og de gældende regler, hvorved rettighedshavere kan udelukke anvendelsen af licenser **eller undtagelser** på deres værker eller andre frembringelser, bør offentliggøres på en passende måde. Det er særlig vigtigt, hvis anvendelsen finder sted på tværs af grænserne i det indre marked. Det er derfor hensigtsmæssigt, at fastsætte bestemmelser om at oprette en central offentligt tilgængelig EU-onlineportal, således at sådanne oplysninger kan gøres tilgængelige for offentligheden i en rimelig periode, inden den grænseoverskridende anvendelse finder sted. I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 386/2012 bemyndiges Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret til via egne budgetmæssige foranstaltninger at udføre bestemte opgaver og aktiviteter, der sigter på at fremme og støtte nationale myndigheders, den private sektors og EU-institutionernes aktiviteter til bekæmpelse af krænkelse af intellektuelle ejendomsrettigheder, herunder forebyggelsen deraf. Det er derfor hensigtsmæssigt at lade dette kontor oprette og forvalte den europæiske portal, der skal gøre sådanne oplysninger tilgængelige.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 30

Forslag til direktiv

Betragtning 28 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (28a) *For at sikre, at de licensordninger, som gælder for værker, der ikke længere forhandles, er relevante og korrekte, at rettighedshaverne er tilstrækkeligt beskyttet af disse ordninger, at licenserne offentliggøres korrekt, og at der sikres juridisk klarhed med hensyn til de kollektive forvaltningsorganisationers repræsentativitet og kategoriseringen af værker, bør medlemsstaterne fremme sektorspecifik dialog blandt interessenterne.*

Ændring 31

Forslag til direktiv

Betragtning 30

Kommissionens forslag

Ændring

- (30) Med henblik på at fremme udstedelsen af licensrettigheder til audiovisuelle værker til video on demand-platforme **fastsættes der med dette direktiv krav om, at medlemsstaterne opretter en forhandlingsordning**, som gør det muligt for parter, der er interesseret i at indgå en aftale, at få bistand af et uafhængigt organ. Organet bør mødes med parterne og fremme forhandlingerne ved at tilbyde professionel og ekstern rådgivning. Medlemsstaterne bør på den baggrund fastlægge betingelserne for forhandlingsordningens funktion, herunder tidspunktet for og varigheden af forhandlingsbistanden og **afholdelsen af omkostningerne**. Medlemsstaterne bør sørge for, at de administrative og økonomiske byrder forbliver rimelige i forhold til at sikre et effektivt forhandlingsforum.

- (30) Med henblik på at fremme udstedelsen af licensrettigheder til audiovisuelle værker til video on demand-platforme **bør medlemsstaterne etablere en forhandlingsordning, der forvaltes af et eksisterende eller nyoprettet nationalt organ**, som gør det muligt for parter, der er interesseret i at indgå en aftale, at få bistand af et uafhængigt organ. **Deltaelsen i denne forhandlingsordning og den efterfølgende indgåelse af aftaler bør være frivillig. Hvis en forhandling involverer parter fra forskellige medlemsstater, bør de på forhånd blive enige om den kompetente medlemsstat, hvis de vælger at anvende forhandlingsordningen.** Organet bør mødes med parterne og fremme forhandlingerne ved at tilbyde professionel, **upartisk** og ekstern rådgivning. Medlemsstaterne bør på den baggrund fastlægge betingelserne for forhandlingsordningens funktion, herunder tidspunktet for og varigheden af forhandlingsbistanden og **delingen af eventuelle omkostninger og sammensætningen af sådanne organer**. Medlemsstaterne bør sørge for, at de administrative og økonomiske byrder forbliver rimelige i forhold til at sikre et effektivt forhandlingsforum.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 32

Forslag til direktiv

Betragtning 30 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (30a) Bevarelsen af Unionens kulturarv er af allerstørste betydning og bør forbedres til gavn for de kommende generationer. Dette bør navnlig opnås gennem beskyttelse af offentliggjort kulturarv. Med henblik herpå bør der indføres lovpligtig aflevering for at sikre, at publikationer, der vedrører Unionen, f.eks. EU-retten, Unionens historie og integration, Unionens politik og Unionens demokrati, institutionelle, parlamentariske anliggender og politik og dermed Unionens intellektuelle resultater og fremtidige udgivelser af kulturarvmæssig værdi, indsamles systematisk. Denne kulturarv bør ikke kun bevares gennem oprettelsen af et EU-arkiv for publikationer om EU-relaterede spørgsmål, men også gøres tilgængelig for Unionens borgere og kommende generationer. Europa-Parlamentets bibliotek, der er bibliotek for den eneste institution i Unionen, der direkte repræsenterer EU-borgerne, bør udpeges til Unionens bibliotek for pligtafleverede udgivelser. For ikke at påføre forlag, trykkerier og importører en alt for stor byrde bør kun elektroniske publikationer såsom e-bøger, e-aviser og e-tidsskrifter afleveres til Europa-Parlamentets bibliotek, som bør stille publikationer, der er omfattet af Unionens pligtaflevering til Europa-Parlamentets bibliotek, til rådighed for læserne med henblik på forskning eller studier og under Europa-Parlamentets biblioteks kontrol. Disse publikationer bør ikke stilles til rådighed på internettet til ekstern brug.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 33 + 137

Forslag til direktiv

Betragtning 31

Kommissionens forslag

- (31) En fri og pluralistisk presse er afgørende for at sikre god journalistik og borgernes adgang til oplysninger. Den yder et grundlæggende bidrag til den offentlige debat og et velfungerende demokratisk samfund. I forbindelse med overgangen fra trykte til digitale medier står presseudgivere over for problemer med udstedelsen af licenser til onlineanvendelse af deres publikationer og med at tjene deres investeringer ind igen. Manglende anerkendelse af presseudgivere som rettighedshavere medfører ofte, at udstedelsen af licenser og håndhævelsen deraf er kompleks og ineffektiv i det digitale miljø.

Ændring

- (31) En fri og pluralistisk presse er afgørende for at sikre god journalistik og borgernes adgang til oplysninger. Den yder et grundlæggende bidrag til den offentlige debat og et velfungerende demokratisk samfund. **Den stigende ubalance mellem magtfulde platforme og presseudgivere, som også kan være nyhedsbureauer, har allerede ført til en bemærkelsesværdig tilbagegang af mangfoldigheden i medielandskabet på regionalt plan.** I forbindelse med overgangen fra trykte til digitale medier står presseudgivere **og nyhedsbureauer** over for problemer med udstedelsen af licenser til onlineanvendelse af deres publikationer og med at tjene deres investeringer ind igen. Manglende anerkendelse af presseudgivere som rettighedshavere medfører ofte, at udstedelsen af licenser og håndhævelsen deraf er kompleks og ineffektiv i det digitale miljø.

Ændring 34 + 138

Forslag til direktiv

Betragtning 32

Kommissionens forslag

- (32) Udgiveres organisatoriske og finansielle bidrag til produktionen af pressepublikationer bør anerkendes og støttes yderligere for at sikre bæredygtighed inden for udgivelsesvirksomhed. Det er derfor nødvendigt **med en harmoniseret retsbeskyttelse** af pressepublikationer for så vidt angår deres digitale anvendelse. En sådan beskyttelse bør effektivt garanteres ved, at der i EU-lovgivning i forbindelse med ophavsret indføres rettigheder til reproduktion og tilrådighedsstillelse for offentligheden af pressepublikationer for så vidt angår digitale anvendelser.

Ændring

- (32) Udgiveres organisatoriske og finansielle bidrag til produktionen af pressepublikationer bør anerkendes og støttes yderligere for at sikre bæredygtighed inden for udgivelsesvirksomhed **og dermed garantere tilgængeligheden af pålidelige oplysninger.** Det er derfor nødvendigt, **at medlemsstaterne sikrer en retsbeskyttelse på EU-plan** af pressepublikationer i Unionen for så vidt angår deres digitale anvendelse. En sådan beskyttelse bør effektivt garanteres ved, at der i EU-lovgivning i forbindelse med ophavsret indføres rettigheder til reproduktion og tilrådighedsstillelse for offentligheden af pressepublikationer for så vidt angår digitale anvendelser **med henblik på at opnå et rimeligt og passende vederlag for sådanne anvendelser. Privat brug bør udelukkes fra denne ordning. Her til kommer, at optagelse i en søgemaskine ikke bør betragtes som et rimeligt og passende vederlag.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 139

Forslag til direktiv

Betragtning 33

Kommissionens forslag

- (33) Inden for rammerne af dette direktiv bør begrebet pressepublikation defineres på en måde, som kun omfatter journalistiske publikationer, der udgives af en tjenesteudbyder, og som uanset medie opdateres periodisk eller regelmæssigt med henblik på at oplyse eller underholde. Sådanne publikationer vil f.eks. omfatte dagblade, ugentlige eller månedlige magasiner af almen eller specialiseret karakter og nyhedswebsteder. Periodiske publikationer, som udgives med videnskabeligt eller akademisk formål, f.eks. videnskabelige tidsskrifter, bør ikke omfattes af beskyttelsen af pressepublikationer inden for rammerne af dette direktiv. Denne beskyttelse omfatter ikke brug af hyperlinks, som ikke **er at betragte som overføring til offentligheden**.

Ændring

- (33) Inden for rammerne af dette direktiv bør begrebet pressepublikation defineres på en måde, som kun omfatter journalistiske publikationer, der udgives af en tjenesteudbyder, og som uanset medie opdateres periodisk eller regelmæssigt med henblik på at oplyse eller underholde. Sådanne publikationer vil f.eks. omfatte dagblade, ugentlige eller månedlige magasiner af almen eller specialiseret karakter og nyhedswebsteder. Periodiske publikationer, som udgives med videnskabeligt eller akademisk formål, f.eks. videnskabelige tidsskrifter, bør ikke omfattes af beskyttelsen af pressepublikationer inden for rammerne af dette direktiv. Denne beskyttelse omfatter ikke brug af hyperlinks. **Beskyttelsen omfatter heller ikke faktuelle oplysninger, som rapporteres i journalistiske artikler fra en pressepublikation og vil derfor ikke forhindre nogen i at indberette sådanne faktuelle oplysninger.**

Ændring 36 + 140

Forslag til direktiv

Betragtning 34

Kommissionens forslag

- (34) Når der er tale om digitale anvendelser, bør de rettigheder, som indrømmes udgivere af pressepublikationer i henhold til dette direktiv, have samme omfang som den i direktiv 2001/29/EF fastlagte ret til reproduktion og ret til tilrådighedsstillelse for offentligheden. **De bør også være underlagt** de samme bestemmelser om undtagelser og indskrænkninger, som gælder for de i direktiv 2001/29/EF fastsatte rettigheder, herunder undtagelsen for citater med henblik på formål som kritik eller anmeldelser som fastlagt i direktivets artikel 5, stk. 3, litra d).

Ændring

- (34) Når der er tale om digitale anvendelser, bør de rettigheder, som indrømmes udgivere af pressepublikationer i henhold til dette direktiv, have samme omfang som den i direktiv 2001/29/EF fastlagte ret til reproduktion og ret til tilrådighedsstillelse for offentligheden. **Medlemsstaterne bør kunne underlægge disse rettigheder** de samme bestemmelser om undtagelser og indskrænkninger, som gælder for de i direktiv 2001/29/EF fastsatte rettigheder, herunder undtagelsen for citater med henblik på formål som kritik eller anmeldelser som fastlagt i direktivets artikel 5, stk. 3, litra d).

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 37

Forslag til direktiv

Betragtning 35

Kommissionens forslag

- (35) Beskyttelsen af udgivere af pressepublikationer inden for rammerne af dette direktiv bør ikke påvirke de rettigheder, som ophavsmænd og andre rettighedshavere har til værker og andre frembringelser, som indgår i publikationerne, herunder i det omfang ophavsmænd og andre rettighedshavere kan udnytte deres værker eller andre frembringelser uafhængigt af den pressepublikation, som de indgår i. Derfor bør udgivere af pressepublikationer ikke kunne påberåbe sig den indrømmede beskyttelse i forhold til ophavsmænd og andre rettighedshavere. Dette berører ikke aftaler, der indgås mellem udgiverne af pressepublikationer på den ene side og ophavsmænd og andre rettighedshavere på den anden side.

Ændring

- (35) Beskyttelsen af udgivere af pressepublikationer inden for rammerne af dette direktiv bør ikke påvirke de rettigheder, som ophavsmænd og andre rettighedshavere har til værker og andre frembringelser, som indgår i publikationerne, herunder i det omfang ophavsmænd og andre rettighedshavere kan udnytte deres værker eller andre frembringelser uafhængigt af den pressepublikation, som de indgår i. Derfor bør udgivere af pressepublikationer ikke kunne påberåbe sig den indrømmede beskyttelse i forhold til ophavsmænd og andre rettighedshavere. Dette berører ikke aftaler, der indgås mellem udgiverne af pressepublikationer på den ene side og ophavsmænd og andre rettighedshavere på den anden side. **Uanset om ophavsmændene til værker, der indgår i en pressepublikation, modtager et passende vederlag for anvendelsen af deres værker på grundlag af de betingelser for licens til deres værker, der er udstedt til presseudgiveren, bør ophavsmænd, hvis værker indgår i en pressepublikation, have ret til en passende andel af de ekstra indtægter, som presseudgiveren modtager for visse typer sekundær anvendelse af deres pressepublikationer af leverandører af informationssamfundstjenester i henhold til de rettigheder, der er fastsat i dette direktivs artikel 11, stk. 1. Størrelsen af kompensationen til ophavsmændene bør tage hensyn til industrispecifikke licensstandarder vedrørende værker, der indgår i en pressepublikation, som er accepteret i den pågældende medlemsstat, og kompensationen til ophavsmændene bør ikke berøre de licensbetingelser, der er aftalt mellem ophavsmanden og presseudgiveren for presseudgiverens brug af ophavsmandens artikel.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 38

Forslag til direktiv

Betragtning 36

Kommissionens forslag

Ændring

- (36) Udgivere, herunder udgivere af pressepublikationer, bøger eller **videnskabelige publikationer**, opererer ofte på grundlag af **overdragelse af ophavsmændenes rettigheder ved hjælp af aftaler eller retlige regler. I denne sammenhæng foretager udgiverne en investering** med henblik på udnyttelse af værkerne **i deres publikationer**, og de kan **i visse tilfælde** miste indtægter, hvis sådanne værker anvendes i henhold til de undtagelser eller indskrænkninger som f.eks. gælder for privatkopiering og reprografi. I **en række** medlemsstater deles erstatningen for anvendelser i medfør af disse undtagelser mellem ophavsmænd og udgivere. For at tage hensyn til denne situation og øge retssikkerheden for alle berørte parter **i tilfælde, hvor en ophavsmand har overdraget sine rettigheder eller udstedt licens til dem til en udgiver eller på anden vis bidrager med sine værker til en publikation, og der er oprettet systemer til at kompensere** for den **skade**, som måtte følge af **en undtagelse eller en indskrænkning, bør medlemsstaterne kunne fastsætte, at udgivere har krav på en del af en sådan kompensation; den byrde, som udgiveren pålægges med hensyn til at underbygge sit krav, bør ikke gå ud over, hvad der kræves under det gældende system.**

- (36) Udgivere, herunder udgivere af pressepublikationer, bøger, **videnskabelige publikationer** eller **musikalske værker**, opererer ofte på grundlag af **aftaler med ophavsmændene. I denne sammenhæng foretager udgiverne en investering og erhverver rettigheder på visse områder, herunder retten til at kræve en del af kompensationen inden for fælles kollektive forvaltningsorganisationer for ophavsmænd og udgivere** med henblik på udnyttelse af værkerne, og de kan **således risikere at** miste indtægter, hvis sådanne værker anvendes i henhold til de undtagelser eller indskrænkninger som f.eks. gælder for privatkopiering og reprografi. I **mange** medlemsstater deles erstatningen for anvendelser i medfør af disse undtagelser mellem ophavsmænd og udgivere. For at tage hensyn til denne situation og øge retssikkerheden for alle berørte parter **bør medlemsstaterne kunne oprette et tilsvarende kompensationsdelingssystem, hvis et sådant system var i drift i den pågældende medlemsstat før den 12. november 2015. Delingen af en sådan kompensation mellem ophavsmænd og udgivere kan fastsættes i de interne regler for den kollektive forvaltningsorganisation, som handler i fællesskab på vegne af ophavsmænd og udgivere, eller af medlemsstaterne ved lovgivning eller regulering i overensstemmelse med det tilsvarende system, der var i drift i den pågældende medlemsstat før den 12. november 2015. Denne bestemmelse berører ikke medlemsstaternes ordninger vedrørende offentlige udlånsrettigheder, forvaltning af rettigheder, der ikke er baseret på undtagelser fra eller indskrænkninger af ophavsretten, såsom udvidede kollektive licensordninger eller vederlagsrettigheder på grundlag af national ret.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 39

Forslag til direktiv

Betragtning 36 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (36a) Kulturelle og kreative industrier (KKI'er) spiller en central rolle i genindustrialiseringen af Europa, er en drivkraft for vækst og befinder sig i en strategisk position, hvor de kan udløse innovative afsmittende virkninger i andre industrisektorer. Ydermere er KKI'er en drivkraft for innovation og udvikling af IKT i Europa. Kulturelle og kreative industrier i Europa tegner sig for mere end 12 millioner fuldtidsjob, hvilket svarer til 7,5 % af Unionens arbejdsstyrke og skaber en merværdi i BNP på ca. 509 mia. EUR (5,3 % af Unionens samlede BVT). Beskyttelsen af ophavsret og beslægtede rettigheder er af central betydning for KKI'ers indtægter.

Ændring 40 + 215 rev

Forslag til direktiv

Betragtning 37

Kommissionens forslag

Ændring

- (37) I de seneste år er **markedspladsen** for onlineindhold blevet stadig mere **kompleks**. Onlinetjenester med adgang til ophavsretligt beskyttet indhold, **som** uploades af brugerne uden at inddrage rettighedshaverne, er vokset og er nu blandt de væsentligste adgangskilder til onlineindhold. Derved påvirkes rettighedshavernes muligheder for at bestemme, hvorvidt og under hvilke betingelser deres værker og andre frembringelser anvendes samt deres muligheder for at få et passende vederlag for det.

- (37) I de seneste år er **markedet** for onlineindhold blevet stadig mere **komplekst**. Onlinetjenester med adgang til ophavsretligt beskyttet indhold, **der** uploades af brugerne uden at inddrage rettighedshaverne, er vokset og er nu blandt de væsentligste adgangskilder til **ophavsretligt beskyttet** onlineindhold. **Onlinetjenester er et middel til at sikre bredere adgang til kulturelle og kreative værker og giver de kulturelle og kreative sektorer fremragende muligheder for at udvikle nye forretningsmodeller. Selv om de bidrager til mangfoldighed og let adgang til indhold, skaber disse imidlertid også udfordringer, når ophavsretligt beskyttet indhold uploades uden forudgående tilladelse fra rettighedshaverne.** Derved påvirkes rettighedshavernes muligheder for at bestemme, hvorvidt og under hvilke betingelser deres værker og andre frembringelser anvendes samt deres muligheder for at få et passende vederlag for det, **eftersom nogle tjenester baseret på bruger-uploadet indhold ikke indgår licensaftaler under henvisning til, at de er omfattet af "safe harbour"-undtagelsen i direktiv 2000/31/EF.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 143

Forslag til direktiv

Betragtning 37 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(37a) Visse informationssamfundstjenester har som en del af deres normale anvendelse til formål at give offentligheden adgang til ophavsretligt beskyttet indhold eller andre frembringelser, som uploades af deres brugere. Definitionen af en leverandør af tjenester for deling af onlineindhold i henhold til dette direktiv omfatter leverandører af informationssamfundstjenester, der har som et af deres hovedformål at lagre og give offentligheden adgang til betydelige mængder ophavsretligt beskyttet indhold eller til at streame betydelige mængder ophavsretligt beskyttet indhold, som uploades eller stilles til rådighed af brugerne, og at optimere indhold og promovere i erhvervsmæssigt øjemed, herunder bl.a. fremme af visning, tagging, formidling og sekvensering af uploadede værker eller andre frembringelser, uanset hvilke midler der anvendes hertil, og således spiller en aktiv rolle. Som følge heraf kan de ikke drage fordel af ansvarsfritagelsen i artikel 14 i direktiv 2000/31/EF. Definitionen af leverandører af tjenester for deling af onlineindhold i henhold til dette direktiv omfatter ikke mikrovirksomheder og små virksomheder som defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF samt tjenesteydere, der handler i ikkekommercielt øjemed, som f.eks. onlineencyklopædier og udbydere af onlinetjenester, hvor indholdet uploades med godkendelse af alle berørte rettighedshavere, såsom uddannelsesrelaterede eller videnskabelige databanker. Udbydere af cloudtjenester til individuel brug, som ikke giver offentligheden direkte adgang, platforme til udvikling af open source-software og onlinemarkedsplasser, hvis primære aktivitet er onlinehandel med fysiske varer, bør ikke betragtes som leverandører af tjenester for deling af onlineindhold i henhold til dette direktiv.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 144 + 145 + 146

Forslag til direktiv

Artikel 38

Kommissionens forslag

- (38) I tilfælde hvor leverandører af informationssamfundstjenester giver offentligheden adgang til ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser uploadet af brugerne, og derved går længere end blot at stille de fysiske faciliteter til rådighed og foretager en overføring til offentligheden, er de forpligtede til at indgå licensaftaler med rettighedshaverne, medmindre de er omfattet af ansvarsfritagelsen i artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF⁽³⁴⁾.

Ved anvendelsen af artikel 14 er det nødvendigt at fastslå, om tjenesteyderen spiller en aktiv rolle, f.eks. ved at optimere præsentationen af de uploadede værker eller andre frembringelser eller gøre reklame for dem, uanset hvilke midler der anvendes dertil.

For at sikre, at alle former for licensaftaler fungerer, bør leverandører af informationssamfundstjenester, som lagrer og giver offentlig adgang til store mængder ophavsretligt beskyttede værker og andre frembringelser, der uploades af deres brugere, træffe passende og forholdsmæssige foranstaltninger til at sikre beskyttelsen af værker og andre frembringelser, f.eks. ved at indføre effektive teknologier. Denne forpligtelse bør også gælde, når leverandørerne af informationssamfundstjenester er omfattet af ansvarsfritagelsen i artikel 14 i direktiv 2000/31/EF.

Ændring

- (38) Leverandører af tjenester for deling af onlineindhold foretager en overføring til offentligheden og er derfor ansvarlige for deres indhold og bør derfor indgå rimelige og passende licensaftaler med rettighedshaverne. Hvis der indgås licensaftaler, bør de også – i samme omfang og rækkevidde – omfatte brugernes ansvar, når de handler i ikkekommercielt øjemed. I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2a, omfatter ansvaret for udbydere af onlineindhold, jf. artikel 13, ikke brug af hyperlinks i forbindelse med pressepublikationer. Dialogen mellem de berørte parter er af afgørende betydning i den digitale verden. De bør fastlægge den bedste praksis for at sikre funktionen af licensaftaler og samarbejdet mellem udbydere af tjenester for deling af onlineindhold og rettighedshavere. Denne bedste praksis bør tage hensyn til omfanget af indhold på tjenesten, der krænker ophavsretten.

⁽³⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel, i det indre marked, (EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1).

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 147

Forslag til direktiv

Betragtning 39

Kommissionens forslag

Ændring

(39) Det er afgørende for funktionen af teknologier som f.eks. indholdsgenkendelse, at leverandører af informationssamfundstjenester, som lagrer og giver offentligheden adgang til store mængder ophavsretligt beskyttede værker eller andre frembringelser, der uploades af deres brugere, samarbejder med rettighedshaverne. I sådanne tilfælde bør rettighedshaverne stille de nødvendige oplysninger til rådighed for at gøre det muligt for tjenesterne at identificere deres indhold, og tjenesterne bør være gennemsigtige for rettighedshaverne med hensyn til de anvendte teknologier for at gøre det muligt at vurdere, om disse er hensigtsmæssige. Tjenesterne bør især oplyse rettighedshaverne om, hvilken type teknologier der anvendes, hvordan de fungerer, og hvor gode de er til at genkende rettighedshaveres indhold. Disse teknologier bør også gøre det muligt for rettighedshavere at få oplysninger om anvendelsen af deres indhold fra leverandørerne af informationssamfundstjenester, når dette er omfattet af en aftale.

(39) Medlemsstaterne bør fastsætte, at hvis rettighedshaverne ikke ønsker at indgå licensaftaler, bør leverandører af tjenester for deling af onlineindhold og rettighedshavere samarbejde i god tro for at sikre, at uautoriserede beskyttede værker eller andre frembringelser ikke er tilgængelige på deres tjenester. Samarbejde mellem leverandører af tjenester for deling af onlineindhold og rettighedshavere bør ikke føre til, at tilgængeligheden af ikke-krænkende eller andre beskyttede frembringelser, herunder dem, der er omfattet af en undtagelse fra eller begrænsning af ophavsretsbestemmelserne, hindres.

Ændring 148

Forslag til direktiv

Betragtning 39 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(39a) Medlemsstaterne bør sikre, at de i stk. 1 omhandlede leverandører af tjenester for deling af onlineindhold indfører effektive og hurtige klage- og erstatningsordninger, som skal være tilgængelige for brugerne i tilfælde af at det samarbejde, der er omhandlet i stk. 2a, fører til uberettiget fjernelse af deres indhold. Enhver klage, der indgives under sådanne ordninger, bør behandles uden unødigt forsinkelse. Rettighedshaverne bør give en rimelig begrundelse for deres afgørelse for at undgå vilkårlig afvisning af klager. I overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, direktiv 2002/58/EF og den generelle forordning om databeskyttelse bør samarbejdet hverken føre til identifikation af individuelle brugere eller behandling af deres personoplysninger. Medlemsstaterne bør desuden sikre, at brugerne har adgang til et uafhængigt organ med henblik på bilæggelse af tvister samt til en domstol eller anden relevant juridisk myndighed til at hævde brugen af en undtagelse fra eller begrænsning af ophavsretsbestemmelserne.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 149

Forslag til direktiv

Betragtning 39 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(39b) Snarest muligt efter dette direktivs ikrafttræden bør Kommissionen og medlemsstaterne tilrettelægge dialoger mellem de berørte parter for at harmonisere og fastlægge den bedste praksis. De bør udstede retningslinjer for at sikre funktionen af licensaftalerne og om samarbejdet mellem leverandører af tjenester for deling af onlineindhold og rettighedshavere, når de anvender deres værker eller andre frembringelser i henhold til dette direktiv. Ved fastlæggelsen af bedste praksis bør der tages særligt hensyn til grundlæggende rettigheder, brugen af undtagelser og begrænsninger. Der bør også lægges særlig vægt på at sikre, at byrden for SMV'er fortsat er forholdsmæssig, og at automatisk blokering af indhold undgås.

Ændring 44 + 219

Forslag til direktiv

Betragtning 39 c (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(39c) Medlemsstaterne bør sikre, at der findes en midlertidig mekanisme, der gør det muligt for tjenesteydere og rettighedshavere at finde en mindelig løsning på eventuelle tvister i forbindelse med deres samarbejdsaftaler. Medlemsstaterne bør med henblik herpå udpege et uafhængigt organ, der har den tilstrækkelige kompetence og erfaring til at hjælpe parterne med at finde en løsning på deres tvist.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 46

Forslag til direktiv

Betragtning 39 d (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(39d) Som et princip bør rettighedshavere altid modtage et rimeligt og passende vederlag. Ophavsmænd og udøvende kunstnere, der har indgået kontrakter med formidlere, f.eks. pladeselskaber og producenter, bør modtage et rimeligt og passende vederlag fra disse, enten gennem individuelle aftaler og/eller kollektive overenskomster, kollektive forvaltningsaftaler eller regler med tilsvarende virkning, f.eks. fælles aflønningsregler. Dette vederlag bør fremgå udtrykkeligt af kontrakterne i henhold til hver enkelt form for udnyttelse, herunder onlineudnyttelse. Medlemsstaterne bør undersøge de særlige forhold i hver enkelt sektor og bør have mulighed for at sikre, at et vederlag kan anses for rimeligt og passende, hvis det er fastsat i henhold til kollektive overenskomster eller fælles aflønningsaftaler.

Ændring 47

Forslag til direktiv

Betragtning 40

Kommissionens forslag

Ændring

(40) Visse rettighedshavere som f.eks. ophavsmænd og udøvende kunstnere har brug for oplysninger til at vurdere den økonomiske værdi af deres EU-retligt harmoniserede rettigheder. Dette er navnlig tilfældet, når sådanne rettighedshavere udsteder en licens eller overdrager rettigheder mod vederlag. Eftersom ophavsmænd og udøvende kunstnere ofte er i en svagere forhandlingsposition, når de udsteder licenser eller overdrager deres rettigheder, har de behov for adgang til løbende at kunne vurdere den økonomiske værdi af deres rettigheder sammenlignet med det vederlag, som de får for licensen eller overdragelsen, men de oplever ofte en mangel på gennemsigtighed. Derfor er oplysninger fra deres kontraktpartnere eller dem, til hvem retten er overgået, vigtige for gennemsigtigheden og balancen i det system, hvorved vederlag til ophavsmænd og udøvende kunstnere fastlægges.

(40) Visse rettighedshavere som f.eks. ophavsmænd og udøvende kunstnere har brug for oplysninger til at vurdere den økonomiske værdi af deres EU-retligt harmoniserede rettigheder. Dette er navnlig tilfældet, når sådanne rettighedshavere udsteder en licens eller overdrager rettigheder mod vederlag. Eftersom ophavsmænd og udøvende kunstnere ofte er i en svagere forhandlingsposition, når de udsteder licenser eller overdrager deres rettigheder, har de behov for adgang til løbende at kunne vurdere den økonomiske værdi af deres rettigheder sammenlignet med det vederlag, som de får for licensen eller overdragelsen, men de oplever ofte en mangel på gennemsigtighed. Derfor er **omfattende og relevante** oplysninger fra deres kontraktpartnere eller dem, til hvem retten er overgået, vigtige for gennemsigtigheden og balancen i det system, hvorved vederlag til ophavsmænd og udøvende kunstnere fastlægges. **De oplysninger, som ophavsmænd og udøvende kunstnere har ret til at forvente, bør være forholdsmæssige og omfatte alle former for udnyttelse, direkte og indirekte indtægter, herunder indtægter fra markedsføring, og skyldige vederlag. Oplysninger om udnyttelsen bør også indeholde oplysninger om identiteten af enhver underlicenstagere eller undererhverver. Gennemsigtighedsforpligtelsen bør dog kun finde anvendelse, når der er tale om ophavsrettigheder.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 48

Forslag til direktiv

Betragtning 42

Kommissionens forslag

- (42) Visse aftaler om udnyttelse af rettigheder, som er harmoniseret på EU-niveau, har en lang varighed og giver ophavsmænd og udøvende kunstnere få muligheder for at genforhandle dem med aftalepartnere eller med dem, rettighederne er overgået til. Uden at det berører aftalelovgivningen i medlemsstaterne, bør der derfor være en ordning til justering af vederlaget med henblik på tilfælde, hvor den oprindeligt aftalte betaling under en licens eller overdragelse af rettigheder er uforholdsmæssigt lav sammenlignet med de relevante indtægter og fordele, der er ved at udnytte værket eller optagelsen af fremførelsen, bl.a. i lyset af den gennemsigtighed, som sikres ved dette direktiv. Vurderingen af situationen bør tage hensyn til de specifikke omstændigheder i hvert enkelt tilfælde **samt de særlige** karakteristika og praksisser i de forskellige indholdssektorer. Kan parterne ikke blive enige om at justere vederlaget, bør ophavsmanden eller den udøvende kunstner have ret til at indbringe sagen for retten eller for en anden kompetent myndighed.

Ændring

- (42) Visse aftaler om udnyttelse af rettigheder, som er harmoniseret på EU-niveau, har en lang varighed og giver ophavsmænd og udøvende kunstnere få muligheder for at genforhandle dem med aftalepartnere eller med dem, rettighederne er overgået til. Uden at det berører aftalelovgivningen i medlemsstaterne, bør der derfor være en ordning til justering af vederlaget med henblik på tilfælde, hvor den oprindeligt aftalte betaling under en licens eller overdragelse af rettigheder er uforholdsmæssigt lav sammenlignet med de relevante **direkte og indirekte** indtægter og **de** fordele, der er ved at udnytte værket eller optagelsen af fremførelsen, bl.a. i lyset af den gennemsigtighed, som sikres ved dette direktiv. Vurderingen af situationen bør tage hensyn til de specifikke omstændigheder i hvert enkelt tilfælde, karakteristika og praksisser i de forskellige indholdssektorer **samt karakteren og betydningen af ophavsmandens og den udøvende kunstners værk. En sådan anmodning om kontraktjustering kan også fremsættes af den organisation, der repræsenterer ophavsmanden eller den udøvende kunstner, på dennes vegne, medmindre anmodningen ville være til skade for ophavsmanden eller den udøvende kunstner.** Kan parterne ikke blive enige om at justere vederlaget, bør **ophavsmanden eller den udøvende kunstner eller den organisation, de har udpeget til at repræsentere dem, på vegne af** ophavsmanden eller den udøvende kunstner have ret til at indbringe sagen for retten eller for en anden kompetent myndighed.

Ændring 49

Forslag til direktiv

Betragtning 43

Kommissionens forslag

- (43) Ophavsmænd og udøvende kunstnere er ofte tilbageholdende med at håndhæve deres rettigheder over for deres aftalepartnere ved en domstol eller lignende organer. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte bestemmelser om en alternativ procedure til afgørelse af tvister, hvorunder sager vedrørende gennemsigtighedsforpligtelser og ordningen til tilpasning af aftaler kan behandles.

Ændring

- (43) Ophavsmænd og udøvende kunstnere er ofte tilbageholdende med at håndhæve deres rettigheder over for deres aftalepartnere ved en domstol eller lignende organer. Medlemsstaterne bør derfor fastsætte bestemmelser om en alternativ procedure til afgørelse af tvister, hvorunder sager vedrørende gennemsigtighedsforpligtelser og ordningen til tilpasning af aftaler kan behandles. **Repræsentative organisationer for ophavsmænd og udøvende kunstnere, herunder kollektive forvaltningsorganisationer og fagforeninger, bør være i stand til at iværksætte sådanne procedurer på anmodning af ophavsmænd og udøvende kunstnere.** Oplysninger om, hvem der har indledt proceduren, bør forblive fortrolige.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 50

Forslag til direktiv

Betragtning 43 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(43a) Når ophavsmænd og udøvende kunstnere har udstedt licens eller overdraget deres rettigheder, forventer de, at deres værker eller fremførelse udnyttes. Men det hænder, at værker eller fremførelsen, til hvilke der er blevet udstedt licens eller overdraget rettigheder slet ikke udnyttes. Når disse rettigheder er blevet overført på et eksklusivt grundlag, kan ophavsmænd og udøvende kunstnere ikke henvende sig til en anden part med henblik på udnyttelse af deres værker. I et sådant tilfælde og efter en rimelig tidsfrist bør ophavsmænd og udøvende kunstnere have en tilbagekaldelsesret, som giver dem mulighed for at overdrage deres rettigheder eller udstede licens til en anden person. Tilbagekaldelse bør også være mulig, når rettighedserhververen eller licenstageren ikke har overholdt sin rapporterings-/gennemsigthedsforpligtelse i henhold til artikel 14 i dette direktiv. Tilbagekaldelse bør kun overvejes, efter alle trin i den alternative tvistbilægsprocedure er afsluttet, navnlig med hensyn til rapportering. Eftersom udnyttelsen af værker kan variere afhængigt af sektoren, kan der træffes særlige bestemmelser på nationalt plan for at tage hensyn til de særlige forhold i sektorerne – f.eks. den audiovisuelle sektor – eller værkernes karakteristika og den forventede udnyttelsesperiode, navnlig om tidsfrister for tilbagekaldelsesret. For at forhindre misbrug og tage hensyn til, at der kan gå en vis tid, før et værk faktisk udnyttes, bør ophavsmænd og udøvende kunstnere tidligst kunne udøve deres tilbagekaldelsesret efter en vis periode efter indgåelsen af licensaftalen eller overdragelsesaftalen. National ret bør regulere udøvelsen af tilbagekaldelsesretten i tilfælde af værker med flere ophavsmænd eller udøvende kunstnere, under hensyntagen til den relative betydning af de individuelle bidrag.

Ændring 51

Forslag til direktiv

Betragtning 43 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

(43b) For at understøtte den effektive anvendelse i medlemsstaterne af de relevante bestemmelser i dette direktiv bør Kommissionen, i samarbejde med medlemsstaterne, fremme udveksling af bedste praksis og fremme dialog på EU-plan.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 52

Forslag til direktiv

Betragtning 46

Kommissionens forslag

- (46) Eventuel behandling af personoplysninger efter dette direktiv bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og skal finde sted i overensstemmelse med **Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF³⁵ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF³⁶**.

Ændring

- (46) Eventuel behandling af personoplysninger efter dette direktiv bør respektere de grundlæggende rettigheder, herunder retten til respekt for privatliv og familieliv og retten til beskyttelse af personoplysninger, jf. artikel 7 og 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og skal finde sted i overensstemmelse med **forordning (EU) 2016/679 og direktiv 2002/58/EF. Bestemmelserne i den generelle forordning om databeskyttelse, herunder "retten til at blive glemt", bør respekteres.**

Ændring 53

Forslag til direktiv

Betragtning 46 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

- (46a) **Det er vigtigt at understrege betydningen af anonymitet, når personoplysninger behandles til kommercielle formål. Herudover bør valget af muligheden for ikke at dele personoplysningerne fremmes som "standard" (default) ved brugen af onlinegrænseflader.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 54 + 238

Forslag til direktiv

Artikel 1

Kommissionens forslag

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv indeholder regler, der har til formål at gennemføre en yderligere harmonisering af Unionens lovgivning om ophavsret og beslægtede rettigheder inden for rammerne af det indre marked, under særlig hensyntagen til digitale og grænseoverskridende anvendelser af beskyttet indhold. Det indeholder også regler om undtagelser og indskrænkninger, fremme af licenser samt regler, der har til formål at sikre en velfungerende markedsplads for udnyttelsen af værker og andre frembringelser.

2. Undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 6, berører dette direktiv på ingen måde de eksisterende regler, der er fastsat i de gældende direktiver på området, navnlig direktiv 96/9/EF, 2001/29/EF, 2006/115/EF, 2009/24/EF, 2012/28/EU og 2014/26/EU.

Ændring

Artikel 1

Genstand og anvendelsesområde

1. Dette direktiv indeholder regler, der har til formål at gennemføre en yderligere harmonisering af Unionens lovgivning om ophavsret og beslægtede rettigheder inden for rammerne af det indre marked, under særlig hensyntagen til digitale og grænseoverskridende anvendelser af beskyttet indhold. Det indeholder også regler om undtagelser og indskrænkninger, fremme af licenser samt regler, der har til formål at sikre en velfungerende markedsplads for udnyttelsen af værker og andre frembringelser.

2. Undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 6, berører dette direktiv på ingen måde de eksisterende regler, der er fastsat i de gældende direktiver på området, navnlig direktiv 96/9/EF, **2000/31/EF**, 2001/29/EF, 2006/115/EF, 2009/24/EF, 2012/28/EU og 2014/26/EU.

Ændring 55

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 1 – indledning

Kommissionens forslag

1) "forskningsinstitution": et universitet, et forskningsinstitut eller enhver anden organisation, hvis primære mål er at udføre videnskabelig forskning eller at udføre videnskabelig forskning og levere uddannelsesydelser, såfremt denne institution:

Ændring

1) "forskningsinstitution": et universitet, **herunder dets biblioteker**, et forskningsinstitut eller enhver anden organisation, hvis primære mål er at udføre videnskabelig forskning eller at udføre forskning og levere uddannelsesydelser, såfremt denne institution:

Ændring 57

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 1 – afsnit 2

Kommissionens forslag

på en sådan måde, at adgangen til de resultater, der frembringes af den videnskabelige forskning, ikke kan nydes på et privilegeret grundlag af en virksomhed, som udøver **afgørende** indflydelse på en sådan institution

Ændring

på en sådan måde, at adgangen til de resultater, der frembringes af den videnskabelige forskning, ikke kan nydes på et privilegeret grundlag af en virksomhed, som udøver **væsentlig** indflydelse på en sådan institution

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 58

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 2

Kommissionens forslag

- 2) "tekst- og datamining": enhver automatiseret analytisk fremgangsmåde, **der har til formål at analysere tekst** og **data** i digital form med henblik på at generere oplysninger **som f.eks. mønstre, tendenser og korrelationer**

Ændring

- 2) "tekst- og datamining": enhver automatiseret analytisk fremgangsmåde, **som analyserer værker og andre frembringelser** i digital form med henblik på at generere oplysninger, **herunder, men ikke begrænset til, mønstre, tendenser og korrelationer**

Ændring 59

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 4

Kommissionens forslag

- 4) "pressepublikation": en **konkret** samling litterære værker af journalistisk karakter, der også kan bestå af andre værker eller frembringelser, og som udgør en individuel enhed inden for en periodisk eller regelmæssigt opdateret udgivelse under én enkelt titel, f.eks. aviser eller magasiner af almen eller specialiseret karakter, der har til formål at bringe oplysninger i form af aktualitetsstof eller om andre emner, og som udgives i medier på en tjenesteudbyders initiativ og under dennes ansvar og kontrol.

Ændring

- 4) "pressepublikation": en **presseudgivers eller et nyhedsbureaus konkrete** samling litterære værker af journalistisk karakter, der også kan bestå af andre værker eller frembringelser, og som udgør en individuel enhed inden for en periodisk eller regelmæssigt opdateret udgivelse under én enkelt titel, f.eks. aviser eller magasiner af almen eller specialiseret karakter, der har til formål at bringe oplysninger i form af aktualitetsstof eller om andre emner, og som udgives i medier på en tjenesteudbyders initiativ og under dennes ansvar og kontrol. **Tidsskrifter, som udgives med et videnskabeligt eller akademisk formål, f.eks. videnskabelige tidsskrifter, bør ikke være omfattet af denne definition**

Ændring 60

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 4 a (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

(4a) "værk, der ikke længere forhandles":

- a) et helt værk eller andre frembringelser i enhver udgave eller udtryk, der ikke længere er tilgængeligt for offentligheden i en medlemsstat via normale handelskanaler
- b) et værk eller andre frembringelser, der aldrig har været i handelen i en medlemsstat, medmindre det på grundlag af omstændighederne i den pågældende sag er klart, at ophavsmanden gjorde indsigelse mod at stille værket eller de andre frembringelser til rådighed for offentligheden

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 150

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 4 b (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 4b) "leverandør af tjenester for deling af onlineindhold": en leverandør af en informationssamfundstjeneste, der som et sine hovedformål har at lagre og give offentligheden adgang til et betydeligt antal ophavsretligt beskyttede værker eller andre beskyttede frembringelser, som uploades af deres brugere, og som tjenesten optimerer og promoverer i erhvervsmæssigt øjemed. Mikrovirksomheder og små virksomheder som defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF samt tjenesteydere, der handler i ikkekommercielt øjemed, som f.eks. onlineencyklopædier, og udbydere af onlinetjenester, hvor indholdet uploades med godkendelse af alle berørte rettighedshavere, såsom uddannelsesrelaterede eller videnskabelige databanker, betragtes ikke som leverandør af tjenester for deling af onlineindhold i henhold til dette direktiv. Udbydere af cloudtjenester til individuel brug, som ikke giver offentligheden direkte adgang, platforme til udvikling af open source software og onlinemarkedspladser, hvis primære aktivitet er onlinehandel med fysiske varer, bør ikke betragtes som leverandører af tjenester for deling af onlineindhold i henhold til dette direktiv

Ændring 62

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 4 c (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 4c) "informationssamfundstjeneste": en tjeneste som defineret i artikel 1, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 ^(1 bis)

^(1 bis) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/1535 af 9. september 2015 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EUT L 241 af 17.9.2015, s. 1).

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 63

Forslag til direktiv

Artikel 2 – stk. 1 – nr. 4 d (nyt)

Kommissionens forslag

Ændring

- 4d) *"automatiseret billedreferencetjeneste": enhver onlinetjeneste, hvor der reproduceres eller stilles grafiske, plastiske eller fotografiske værker, som er indsamlet gennem en automatiseret proces fra andre onlinetjenester, til rådighed for offentligheden med henblik på indeksering og reference.*

Ændring 64

Forslag til direktiv

Artikel 3

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 3

Artikel 3

Tekst- og datamining

Tekst- og datamining

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv for reproduktioner og udtræk **foretaget af forskningsinstitutioner med henblik på at udføre tekst- og datamining af værker eller andre frembringelser, som de har lovlig adgang til** med henblik på **videnskabelig** forskning.

2. Alle aftalebestemmelser, der er i strid med undtagelsen i stk. 1, må ikke håndhæves.

3. Det er tilladt rettighedshavere at træffe foranstaltninger, der kan garantere sikkerhed og integritet i de netværk og databaser, hvor værkerne eller de andre frembringelser er lagret. Sådanne foranstaltninger må ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

4. **Medlemsstaterne opfordrer rettighedshavere og forskningsinstitutioner til i fællesskab at fastlægge bedste praksis med hensyn til anvendelsen af de foranstaltninger, der omhandles i stk. 3.**

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv for reproduktioner og udtræk af **værker eller andre frembringelser, som forskningsinstitutioner har lovlig adgang til, og som foretages for at udføre tekst- og datamining** med henblik på **disse institutioners videnskabelige** forskning.

Medlemsstaterne sørger for, at uddannelsesinstitutioner og kulturarvsinstitutioner, der udfører videnskabelig forskning som omhandlet i artikel 2, nr. 1), litra a) eller b), også kan nyde godt af den undtagelse, der er fastsat i denne artikel, på en sådan måde, at adgangen til de resultater, der frembringes af den videnskabelige forskning, ikke kan nydes på et privilegeret grundlag af en virksomhed, som udøver afgørende indflydelse på en sådan institution.

1 bis.1a. Reproduktioner og udtræk foretaget med henblik på tekst- og datamining oplagres på en sikker måde, f.eks. af betroede organer, der udpeges til dette formål.

2. Alle aftalebestemmelser, der er i strid med undtagelsen i stk. 1, må ikke håndhæves.

3. Det er tilladt rettighedshavere at træffe foranstaltninger, der kan garantere sikkerhed og integritet i de netværk og databaser, hvor værkerne eller de andre frembringelser er lagret. Sådanne foranstaltninger må ikke gå videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

4. **Medlemsstaterne kan fortsætte med at fastsætte undtagelser for tekst- og datamining i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv 2001/29/EF.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 65**Forslag til direktiv****Artikel 3 a (ny)**

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 3a

Valgfri undtagelse eller indskrænkning af tekst- og datamining

1. Uden at det berører artikel 3 i dette direktiv, kan medlemsstaterne fastsætte en undtagelse fra eller en indskrænkning af de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF og artikel 11, stk. 1, i nærværende direktiv, for reproduktion og udtræk af lovligt tilgængelige værker eller andre frembringelser, som udgør en del af processen med tekst- og datamining, forudsat at den heri omhandlede udnyttelse af værker og andre frembringelser ikke udtrykkeligt er forbeholdt deres rettighedshavere, herunder ved hjælp af maskinlæsning.
2. Reproduktioner og udtræk foretaget i henhold til stk. 1 må ikke anvendes til andre formål end tekst- og datamining.
3. **Medlemsstaterne kan fortsætte med at fastsætte undtagelser for tekst- og datamining i overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, litra a), i direktiv 2001/29/EF.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 66

Forslag til direktiv

Artikel 4

Kommissionens forslag

Artikel 4

Anvendelsen af værker og andre frembringelser i digital og grænseoverskridende undervisning:

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra eller en indskrænkning af de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 og 3 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/24/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv, med henblik på at tillade den digitale anvendelse af værker og andre frembringelser, når denne udelukkende finder sted med henblik på undervisningsbrug, og i det omfang det er berettiget i forhold til det ikkekommercielle formål, forudsat at anvendelsen:

- a) sker i en uddannelsesinstitutions lokaler eller via et sikkert elektronisk **netværk**, som kun er tilgængeligt for uddannelsesinstitutionens elever eller studerende og undervisningspersonale
- b) ledsages af angivelse af kilden, herunder ophavsmandens navn, medmindre dette viser sig at være umuligt.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at undtagelsen vedtaget efter stk. 1 ikke finder generel anvendelse eller anvendelse for særlige typer værker eller frembringelser, hvis der er let adgang til passende **licenser**, der giver tilladelse til de i stk. 1 beskrevne handlinger.

De medlemsstater, der benytter sig af bestemmelsen i første afsnit, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre passende tilgængelighed og synlighed for de licenser, hvorved uddannelsesinstitutioner gives tilladelse til de i stk. 1 beskrevne handlinger.

3. Anvendelsen af værker og andre frembringelser, der udelukkende finder sted til undervisningsbrug via sikre elektroniske **netværk**, må i overensstemmelse med de i medfør af denne artikel vedtagne nationale retsakter kun finde sted i den medlemsstat, hvor uddannelsesinstitutionen er etableret.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om rimelig kompensation for den skade, som rettighedshaverne lider som følge af anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser i henhold til stk. 1.

Ændring

Artikel 4

Anvendelsen af værker og andre frembringelser i digital og grænseoverskridende undervisning:

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra eller en indskrænkning af de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 og 3 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/24/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv, med henblik på at tillade den digitale anvendelse af værker og andre frembringelser, når denne udelukkende finder sted med henblik på undervisningsbrug, og i det omfang det er berettiget i forhold til det ikkekommercielle formål, forudsat at anvendelsen:

- a) sker i en uddannelsesinstitutions lokaler eller **på et andet sted, hvor uddannelsesaktiviteter finder sted under uddannelsesinstitutionens ansvar, eller** via et sikkert elektronisk **miljø**, som kun er tilgængeligt for uddannelsesinstitutionens elever eller studerende og undervisningspersonale
- b) ledsages af angivelse af kilden, herunder ophavsmandens navn, medmindre dette **af praktiske grunde** viser sig at være umuligt.

2. Medlemsstaterne kan fastsætte, at undtagelsen vedtaget efter stk. 1 ikke finder generel anvendelse eller anvendelse for særlige typer værker eller frembringelser **såsom materiale, der primært er beregnet til uddannelsesmarkedet, eller partiturer**, hvis der er let adgang til passende **licensaftaler**, der giver tilladelse til de i stk. 1 beskrevne handlinger, **og som er kræddersyet til uddannelsesinstitutionernes behov og særlige forhold.**

De medlemsstater, der benytter sig af bestemmelsen i første afsnit, træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre passende tilgængelighed og synlighed for de licenser, hvorved uddannelsesinstitutioner gives tilladelse til de i stk. 1 beskrevne handlinger.

3. Anvendelsen af værker og andre frembringelser, der udelukkende finder sted til undervisningsbrug via sikre elektroniske **miljøer**, må i overensstemmelse med de i medfør af denne artikel vedtagne nationale retsakter kun finde sted i den medlemsstat, hvor uddannelsesinstitutionen er etableret.

4. Medlemsstaterne kan fastsætte bestemmelser om rimelig kompensation for den skade, som rettighedshaverne lider som følge af anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser i henhold til stk. 1.

4a. Uden at det berører stk. 2, må alle aftalebestemmelser, der er i strid med den i henhold til stk. 1 vedtagne undtagelse eller indskrænkning, ikke håndhæves. Medlemsstaterne sikrer, at rettighedshavere har ret til at udstede vederlagsfri licenser uden de i stk. 1 nævnte handlinger, generelt eller med hensyn til specifikke typer af værker og andre frembringelser efter eget valg.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 67

Forslag til direktiv

Artikel 5

Kommissionens forslag

Artikel 5

Bevarelse af kulturarven

Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), i direktiv 96/9/EF, artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/24/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv, således at kulturarvsinstitutioner får mulighed for at udfærdige kopier af alle de værker eller andre frembringelser, som er en permanent del af deres samlinger, i et hvilket som helst format eller medie, når dette **udelukkende** sker med henblik på bevarelse af sådanne værker eller frembringelser, og i det omfang det er nødvendigt for en sådan bevarelse.

Ændring

Artikel 5

Bevarelse af kulturarven

1. Medlemsstaterne fastsætter en undtagelse fra de rettigheder, der er omhandlet i artikel 2 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), i direktiv 96/9/EF, artikel 4, stk. 1, litra a), i direktiv 2009/24/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv, således at kulturarvsinstitutioner får mulighed for at udfærdige kopier af alle de værker eller andre frembringelser, som er en permanent del af deres samlinger, i et hvilket som helst format eller medie, når dette sker med henblik på bevarelse af sådanne værker eller frembringelser, og i det omfang det er nødvendigt for en sådan bevarelse.

1a. Medlemsstaterne sikrer, at ethvert materiale, der hidrører fra reproduktion af offentligt materiale, ikke er omfattet af ophavsret eller beslægtede rettigheder, forudsat at den pågældende reproduktion er en tro gengivelse med henblik på bevarelse af det oprindelige materiale.

1b. Alle aftalebestemmelser, der er i strid med undtagelsen i stk. 1, må ikke håndhæves.

Ændring 68

Forslag til direktiv

Artikel 6

Kommissionens forslag

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

Artikel 5, stk. 5, og artikel 6, stk. 4, første, tredje og femte afsnit, i direktiv 2001/29/EF finder anvendelse på de undtagelser og den indskrænkning, der er fastsat i dette afsnit.

Ændring

Artikel 6

Almindelige bestemmelser

1. Adgangen til indhold, der er omfattet af en undtagelse i dette direktiv, giver ikke brugeren ret til at anvende det til andre formål i medfør af en anden undtagelse.

2. Artikel 5, stk. 5, og artikel 6, stk. 4, første, tredje, **fjerde** og femte afsnit, i direktiv 2001/29/EF finder anvendelse på de undtagelser og den indskrænkning, der er fastsat i dette afsnit.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 69

Forslag til direktiv

Artikel 7

Kommissionens forslag

Artikel 7

Kulturarvsinstitutioners anvendelse af værker, der ikke længere forhandles

1. For så vidt angår de tilfælde, hvor kollektive forvaltningsorganisationer på vegne af deres medlemmer indgår en licensaftale med ikkekommercielle formål med en kulturarvsinstitution om digitalisering, overføring til offentligheden eller tilrådighedsstillelse af ikke længere forhandlede værker eller andre frembringelser, som er en permanent del af institutionens samling, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at en sådan ikkeeksklusiv licens kan udvides til eller formodes at gælde rettighedshavere, som ikke er repræsenteret af forvaltningsorganisationen, såfremt de tilhører den af licensen omfattede kategori af rettighedshavere, under forudsætning af at:

- a) den kollektive forvaltningsorganisation på grundlag af mandater fra rettighedshavere i store træk er repræsentativ for rettighedshavere i kategorien af værker eller andre frembringelser og for de rettigheder, som licensen omhandler
- b) ligebehandling er garanteret for alle rettighedshavere i betingelserne for licensen
- c) alle rettighedshavere til enhver tid kan gøre indsigelse mod, at deres værker eller andre frembringelser betragtes, som om de ikke længere forhandles, og at de kan udelukke anvendelsen af licensen på deres værker eller andre frembringelser.

Ændring

Artikel 7

Kulturarvsinstitutioners anvendelse af værker, der ikke længere forhandles

1. For så vidt angår de tilfælde, hvor kollektive forvaltningsorganisationer på vegne af deres medlemmer indgår en licensaftale med ikkekommercielle formål med en kulturarvsinstitution om digitalisering, overføring til offentligheden eller tilrådighedsstillelse af ikke længere forhandlede værker eller andre frembringelser, som er en permanent del af institutionens samling, fastsætter medlemsstaterne bestemmelser om, at en sådan ikkeeksklusiv licens kan udvides til eller formodes at gælde rettighedshavere, som ikke er repræsenteret af forvaltningsorganisationen, såfremt de tilhører den af licensen omfattede kategori af rettighedshavere, under forudsætning af at:

- a) den kollektive forvaltningsorganisation på grundlag af mandater fra rettighedshavere i store træk er repræsentativ for rettighedshavere i kategorien af værker eller andre frembringelser og for de rettigheder, som licensen omhandler
- b) ligebehandling er garanteret for alle rettighedshavere i betingelserne for licensen
- c) alle rettighedshavere til enhver tid kan gøre indsigelse mod, at deres værker eller andre frembringelser betragtes, som om de ikke længere forhandles, og at de kan udelukke anvendelsen af licensen på deres værker eller andre frembringelser.

1a. Medlemsstaterne fastsætter undtagelser fra eller indskrænkninger af de rettigheder, der er nævnt i artikel 2 og 3 i direktiv 2001/29/EF, artikel 5, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 96/9/EF, artikel 4, stk. 1, i direktiv 2009/24/EF og artikel 11, stk. 1, i dette direktiv, der gør det muligt for kulturarvsinstitutioner at stille kopier af værker, der ikke længere forhandles, og som er en permanent del af deres samlinger, til rådighed via internettet til ikkekommercielle formål, forudsat at:

- a) *navnet på ophavsmanden eller enhver anden rettighedshaver er anført, medmindre dette ikke er muligt*
- b) *alle rettighedshavere til enhver tid kan gøre indsigelse mod, at deres værker eller andre frembringelser betragtes, som om de ikke længere forhandles, og at de kan udelukke anvendelsen af undtagelsen på deres værker eller andre frembringelser.*

Onsdag den 12. september 2018

Kommissionens forslag

Ændring

2. Værker eller andre frembringelser betragtes, som om de ikke længere forhandles, når hele værket eller frembringelsen i alle dets oversættelser, versioner og udtryk ikke er tilgængeligt for offentligheden via normale handelskanaler og ikke med rimelighed kan forventes at blive det.

Medlemsstaterne sikrer i samråd med rettighedshavere, kollektive forvaltningsorganisationer og kulturarvsinstitutioner, at de krav, der anvendes til at fastslå, hvorvidt der kan udstedes licenser til værker og andre frembringelser i overensstemmelse med stk. 1, ikke går videre, end hvad der er nødvendigt og rimeligt, og ikke er til hindring for eventuelt at kunne fastslå, at en hel samling ikke længere forhandles, når det er rimeligt at formode, at alle værker eller frembringelser i samlingen ikke længere forhandles.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til bekendtgørelse af følgende:

- a) værker og andre frembringelser, som ikke længere forhandles
- b) **licensen**, og især dens anvendelse på rettighedshavere uden repræsentation
- c) rettighedshavernes mulighed for at gøre indsigelse som omhandlet i stk. 1, litra c)

hvilket skal ske inden for en **rimelig frist**, inden værkerne eller frembringelserne digitaliseres, distribueres, overføres til offentligheden eller stilles til rådighed.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede licenser indhentes hos en kollektiv forvaltningsorganisation, der er repræsentativ for den medlemsstat, hvor:

- a) værkerne eller fonogrammerne først blev udgivet, eller, hvis de ikke er udgivet, først blev udsendt, undtagen for filmværker og audiovisuelle værker
- b) producenterne af værkerne har deres hovedsæde eller opholdssted, for så vidt angår filmværker og audiovisuelle værker, eller
- c) kulturarvsinstitutionen er etableret, når en medlemsstat eller et tredjeland ikke har kunnet fastlægges med en rimelig indsats i overensstemmelse med litra a) og b).

5. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på tredjelandsskatsborgeres værker eller deres andre frembringelser, undtagen når stk. 4, litra a) og b), finder anvendelse.

1b. Medlemsstaterne fastsætter, at den undtagelse, der vedtages i henhold til stk. 1a, ikke finder anvendelse i sektorer eller på typer af værker, hvor passende licensbaserede løsninger, herunder, men ikke begrænset til de i stk. 1 omhandlede løsninger, er tilgængelige. Medlemsstaterne skal i samråd med ophavsmænd og andre rettighedshavere, kollektive forvaltningsorganisationer og kulturarvsinstitutioner bestemme tilgængeligheden af udvidede kollektive licensbaserede løsninger for specifikke sektorer eller typer af værker.

2. Medlemsstaterne kan indføre en skæringsdato med hensyn til fastsættelse af, hvornår et værk, der tidligere er blevet forhandlet, kan anses for at være ude af handelen.

Medlemsstaterne sikrer i samråd med rettighedshavere, kollektive forvaltningsorganisationer og kulturarvsinstitutioner, at de krav, der anvendes til at fastslå, hvorvidt der kan udstedes licenser til værker og andre frembringelser i overensstemmelse med stk. 1, **eller værker, der anvendes i overensstemmelse med stk. 1a**, ikke går videre, end hvad der er nødvendigt og rimeligt, og ikke er til hindring for eventuelt at kunne fastslå, at en hel samling ikke længere forhandles, når det er rimeligt at formode, at alle værker eller frembringelser i samlingen ikke længere forhandles.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til bekendtgørelse af følgende:

- a) værker og andre frembringelser, som ikke længere forhandles
- b) **enhver licens**, og især dens anvendelse på rettighedshavere uden repræsentation
- c) rettighedshavernes mulighed for at gøre indsigelse som omhandlet i stk. 1, litra c), **og stk. 1a, litra b)**

hvilket skal ske inden for en **frist på mindst seks måneder**, inden værkerne eller frembringelserne digitaliseres, distribueres, overføres til offentligheden eller stilles til rådighed.

4. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede licenser indhentes hos en kollektiv forvaltningsorganisation, der er repræsentativ for den medlemsstat, hvor:

- a) værkerne eller fonogrammerne først blev udgivet, eller, hvis de ikke er udgivet, først blev udsendt, undtagen for filmværker og audiovisuelle værker
- b) producenterne af værkerne har deres hovedsæde eller opholdssted, for så vidt angår filmværker og audiovisuelle værker, eller
- c) kulturarvsinstitutionen er etableret, når en medlemsstat eller et tredjeland ikke har kunnet fastlægges med en rimelig indsats i overensstemmelse med litra a) og b).

5. Stk. 1, 2 og 3 finder ikke anvendelse på tredjelandsskatsborgeres værker eller deres andre frembringelser, undtagen når stk. 4, litra a) og b), finder anvendelse.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 70

Forslag til direktiv

Artikel 8

Kommissionens forslag

Artikel 8

Grænseoverskridende anvendelser

1. Værker eller andre frembringelser, der **er omfattet af en licens udstedt i overensstemmelse med** artikel 7, kan anvendes af kulturarvsinstitutionen i overensstemmelse med **licensbetingelserne** i alle medlemsstater.
2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, som gør det muligt at identificere de værker og andre frembringelser, der er omfattet af **en licens udstedt i overensstemmelse med** artikel 7, og oplysninger om rettighedshaveres mulighed for at gøre indsigelse, som omhandles i artikel 7, stk. 1, litra c), gøres tilgængelige for offentligheden via en central onlineportal i **mindst** hele licensperioden og mindst seks måneder før værkerne eller de andre frembringelser digitaliseres, distribueres, overføres til offentligheden eller stilles til rådighed i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor licensen er udstedt.
3. Portalen, der er nævnt i stk. 2, oprettes og forvaltes af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 386/2012.

Ændring

Artikel 8

Grænseoverskridende anvendelser

1. Værker eller andre frembringelser, der **ikke længere forhandles, og som er omfattet af** artikel 7, kan anvendes af kulturarvsinstitutionen i overensstemmelse med **denne artikel** i alle medlemsstater.
2. Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger, som gør det muligt at identificere de værker og andre frembringelser, der er omfattet af artikel 7, og oplysninger om rettighedshaveres mulighed for at gøre indsigelse, som omhandles i artikel 7, stk. 1, litra c), **og artikel 7, stk. 1a, litra b)**, gøres **permanent, let og effektivt** tilgængelige via en central **offentlig** onlineportal i hele licensperioden og mindst seks måneder før værkerne eller de andre frembringelser digitaliseres, distribueres, overføres til offentligheden eller stilles til rådighed i andre medlemsstater end den medlemsstat, hvor licensen er udstedt, **eller i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1a, hvor kulturarvsinstitutionen er etableret.**
3. Portalen, der er nævnt i stk. 2, oprettes og forvaltes af Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 386/2012.

Ændring 71

Forslag til direktiv

Artikel 9 – stk. 1

Kommissionens forslag

Medlemsstaterne sikrer en regelmæssig dialog mellem de organisationer, der er repræsentative for brugere og rettighedshavere, samt andre eventuelle interessentorganisationer for på et sektorspecifikt grundlag at fremhjelpe relevansen og anvendeligheden af den licensordning, som omhandles i artikel 7, stk. 1, for at sikre effektiviteten af de garantier for rettighedshavere, der omhandles i dette kapitel, især i forbindelse med bekendtgørelsesforanstaltninger, og, hvor det er relevant, for at bistå i fastlæggelsen af de krav, der omhandles i artikel 7, stk. 2, andet afsnit.

Ændring

Medlemsstaterne sikrer en regelmæssig dialog mellem de organisationer, der er repræsentative for brugere og rettighedshavere, samt andre eventuelle interessentorganisationer for på et sektorspecifikt grundlag at fremhjelpe relevansen og anvendeligheden af den licensordning, som omhandles i artikel 7, stk. 1, **og den undtagelse, der er omhandlet i artikel 7, stk. 1a**, for at sikre effektiviteten af de garantier for rettighedshavere, der omhandles i dette kapitel, især i forbindelse med bekendtgørelsesforanstaltninger, og, hvor det er relevant, for at bistå i fastlæggelsen af de krav, der omhandles i artikel 7, stk. 2, andet afsnit.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 72

Forslag til direktiv

Artikel 10

Kommissionens forslag

Artikel 10

Forhandlingsordning

Medlemsstaterne sikrer, at parter, der ønsker at indgå en aftale med henblik på at stille audiovisuelle værker til rådighed på video on demand-platforme, kan få bistand af et uafhængigt organ med relevant erfaring, såfremt de oplever vanskeligheder i forbindelse med udstedelsen af licensrettigheder. **Dette** organ **skal yde** bistand i forhandlingerne og **bidrage til** indgåelse af aftaler.

Medlemsstaterne meddeler senest den [den i artikel 21, stk. 1, nævnte dato] Kommissionen det organ, **som omhandles** i stk. 1.

Ændring

Artikel 10

Forhandlingsordning

Medlemsstaterne sikrer, at parter, der ønsker at indgå en aftale med henblik på at stille audiovisuelle værker til rådighed på video on demand-platforme, kan få bistand af et uafhængigt organ med relevant erfaring, såfremt de oplever vanskeligheder i forbindelse med udstedelsen af **audiovisuelle** licensrettigheder. **Det uafhængige** organ, **der oprettes eller udpeges af medlemsstaten i medfør af denne artikel, yder** bistand **til parterne** i forhandlingerne og **hjælper dem med** indgåelse af aftaler.

Medlemsstaterne meddeler senest den [den i artikel 21, stk. 1, nævnte dato] Kommissionen det organ, **de har oprettet eller udpeget i medfør af** stk. 1.

Med henblik på at fremme tilgængeligheden af audiovisuelle værker på video on demand-platforme tilskynder medlemsstaterne til **dialog mellem organisationer, der repræsenterer ophavsmænd, producenter, video on demand-platforme og andre relevante interessenter.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 73

Forslag til direktiv

Afsnit III – Kapitel 2 a (nyt) – Artikel 10 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

KAPITEL 2a

Adgang til EU-publikationer

Artikel 10a

EU-ordning for pligtaflevering

1. Enhver elektronisk publikation om EU-relaterede spørgsmål såsom EU-ret, Unionens historie og integration, Unionens politik og Unionens demokrati, institutionelle, parlamentariske anliggender og politik, som stilles til rådighed for offentligheden i Unionen, omfattes af en EU-ordning for pligtaflevering.
2. Europa-Parlamentets bibliotek har krav på vederlagsfrit at få overdraget et eksemplar af alle de i stk. 1 omhandlede publikationer.
3. Forpligtelsen i stk. 1 gælder for udgivere, trykkerier og importører af publikationer for værker, de offentliggør, trykker eller indfører i Unionen.
4. Fra datoen for overdragelse til Europa-Parlamentets bibliotek bliver de i stk. 1 omhandlede publikationer en del af Europa-Parlamentets biblioteks permanente samling. De stilles til rådighed for brugere i Europa-Parlamentets biblioteks lokaler udelukkende med henblik på forskning eller studier, der udføres af akkrediterede forskere, og under Europa-Parlamentets biblioteks kontrol.
5. Kommissionen vedtager retsakter med henblik på at præcisere de nærmere bestemmelser om aflevering til Europa-Parlamentets bibliotek af de i stk. 1 omhandlede publikationer.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 151 + 152 + 153 + 154 + 155**Forslag til direktiv****Artikel 11***Kommissionens forslag**Artikel 11***Beskyttelse af pressepublikationer med henblik på digital anvendelse**

1. Medlemsstaterne sørger for, at udgiverne af publikationer indrømmes de i artikel 2 og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2001/29/EF fastsatte rettigheder **til den** digitale anvendelse af deres pressepublikationer.
2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder berører på ingen måde rettigheder, der i henhold til EU-retten er indrømmet ophavsmænd og andre rettighedshavere med hensyn til de værker og andre frembringelser, der indgår i en pressepublikation. Disse rettigheder kan ikke påberåbes over for disse ophavsmænd eller andre rettighedshavere, og de må især ikke fratage dem deres ret til at udnytte deres værker og andre frembringelser uafhængigt af den pressepublikation, som de indgår i.
3. Artikel 5-8 i direktiv 2001/29/EF og direktiv 2012/28/EU finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår de rettigheder, der er omhandlet i stk. 1.
4. De i stk. 1 omhandlede rettigheder udløber **20** år efter udgivelsen af pressepublikationen. Denne frist beregnes fra den 1. januar det påfølgende år efter udgivelsesdatoen.

*Ændring**Artikel 11***Beskyttelse af pressepublikationer med henblik på digital anvendelse**

1. Medlemsstaterne sørger for, at udgiverne af publikationer indrømmes de i artikel 2 og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2001/29/EF fastsatte rettigheder **for leverandører af informationssamfundstjenesters** digitale anvendelse af deres pressepublikationer, **således at udgiverne kan opnå et rimeligt og passende vederlag.**
 - 1a. De i stk. 1 omhandlede rettigheder forhindrer ikke individuelle brugeres lovlige private og ikkekommercielle anvendelse af pressepublikationer.**
2. De i stk. 1 omhandlede rettigheder berører på ingen måde rettigheder, der i henhold til EU-retten er indrømmet ophavsmænd og andre rettighedshavere med hensyn til de værker og andre frembringelser, der indgår i en pressepublikation. Disse rettigheder kan ikke påberåbes over for disse ophavsmænd eller andre rettighedshavere, og de må især ikke fratage dem deres ret til at udnytte deres værker og andre frembringelser uafhængigt af den pressepublikation, som de indgår i.
- 2a. De i stk. 1 omhandlede rettigheder omfatter ikke rene hyperlinks, der er ledsaget af enkelte ord.**
3. Artikel 5-8 i direktiv 2001/29/EF og direktiv 2012/28/EU finder tilsvarende anvendelse for så vidt angår de rettigheder, der er omhandlet i stk. 1.
4. De i stk. 1 omhandlede rettigheder udløber **fem** år efter udgivelsen af pressepublikationen. Denne frist beregnes fra den 1. januar det påfølgende år efter udgivelsesdatoen. **De i stk. 1 omhandlede rettigheder gælder ikke med tilbagevirkende kraft.**
 - 4a. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd modtager en passende andel af de ekstra indtægter, som presseudgiverne modtager for leverandører af informationssamfundstjenesters anvendelse af en pressepublikation.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 75

Forslag til direktiv

Artikel 12

Kommissionens forslag

Artikel 12

Krav om rimelig kompensation

I tilfælde hvor ophavsmanden har overdraget en rettighed eller udstedt en licensrettighed til en udgiver, **kan medlemsstaterne** fastsætte, at en sådan overdragelse eller licens udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag for, at udgiveren kan kræve en del af kompensationen for den anvendelse af værket, som har fundet sted i henhold til en undtagelse fra eller indskrænkning af den rettighed, som er blevet overdraget, eller hvortil der er blevet udstedt licens.

Ændring

Artikel 12

Krav om rimelig kompensation

Medlemsstater med et kompensationsdelingssystem mellem ophavsmænd og udgivere for undtagelser og indskrænkninger kan, i tilfælde hvor ophavsmanden har overdraget en rettighed eller udstedt en licensrettighed til en udgiver, fastsætte, at en sådan overdragelse eller licens udgør et tilstrækkeligt retsgrundlag for, at udgiveren kan kræve en del af kompensationen for den anvendelse af værket, som har fundet sted i henhold til en undtagelse fra eller indskrænkning af den rettighed, som er blevet overdraget, eller hvortil der er blevet udstedt licens, **såfremt et tilsvarende kompensationsdelingssystem var i drift i den pågældende medlemsstat før den 12. november 2015.**

Stk. 1 berører ikke medlemsstaternes ordninger vedrørende offentlige udlånsrettigheder, forvaltning af rettigheder, der ikke er baseret på undtagelser fra eller indskrænkninger af ophavsretten, såsom udvidede kollektive licensordninger eller vederlagsrettigheder på grundlag af national ret.

Ændring 76

Forslag til direktiv

Afsnit IV – Kapitel 1 a (nyt) – Artikel 12 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

KAPITEL 1a

Beskyttelse af arrangører af sportsbegivenheder

Artikel 12a

Beskyttelse af arrangører af sportsbegivenheder

Medlemsstaterne sørger for, at arrangører af sportsbegivenheder indrømmes de i artikel 2 og artikel 3, stk. 2, i direktiv 2001/29/EF samt i artikel 7 i direktiv 2006/115/EF fastsatte rettigheder.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 156 + 157 + 158 + 159 + 160 + 161

Forslag til direktiv

Artikel 13

Kommissionens forslag

Artikel 13

Leverandører af informationssamfundstjenesters anvendelse af beskyttet indhold ved at lagre og give adgang til store mængder af værker og andre frembringelser, som uploades af deres brugere

1. Leverandører af informationssamfundstjenester, som lagrer og giver offentlig adgang til store mængder af værker og andre frembringelser, der uploades af deres brugere, træffer i samarbejde med rettighedshaverne foranstaltninger til at sikre funktionen af de aftaler, der er indgået med disse om anvendelsen af deres værker eller andre frembringelser, eller til at forhindre tilgængeligheden i deres tjenester af værker eller andre frembringelser, som er blevet identificeret af rettighedshaverne via samarbejdet med disse tjenesteudbydere. Disse foranstaltninger, f.eks. anvendelsen af effektive indholdsgenkendelsesteknologier, skal være passende og forholdsmæssige. Tjenesteudbyderne sørger for, at rettighedshaverne får de nødvendige oplysninger om foranstaltningernes funktion og implementering, samt, hvor det er relevant, tilstrækkelige rapporter om genkendelsen og anvendelsen af værkerne og de andre frembringelser.

2. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede tjenesteudbydere indfører klage- og erstatningsordninger, som skal være tilgængelige for brugerne i tilfælde af uenighed om anvendelsen af de foranstaltninger, der er omhandlet i stk. 1.

3. Medlemsstaterne fremmer, hvor det er relevant, samarbejdet mellem leverandørerne af informationssamfundstjenester og rettighedshaverne ved hjælp af interessentdialoger for at fastlægge den bedste praksis, f.eks. i form af passende og forholdsmæssige indholdsgenkendelsesteknologier, under hensyntagen til bl.a. tjenesternes karakter, teknologiernes tilgængelighed og deres effektivitet i lyset af den teknologiske udvikling.

Ændring

Artikel 13

Anvendelse foretaget af leverandører af tjenester for deling af onlineindhold af beskyttet indhold ved at lagre og give adgang til store mængder af værker og andre frembringelser, som uploades af deres brugere

1. Uden at det berører artikel 3, stk. 1, og 2, i direktiv 2001/29/EF, udfører leverandører af tjenester for deling af onlineindhold en overføring til offentligheden. Som følge heraf indgår de rimelige og passende licensaftaler med rettighedshaverne.

2. Licensaftaler indgået af leverandører af tjenester for deling af onlineindhold med rettighedshavere med henblik på overføring til offentligheden, jf. stk. 1, dækker erstatningsansvar for værker, der uploades af brugerne af deres onlinedelingstjenester i overensstemmelse med de vilkår og betingelser, der er fastsat i licensaftalerne, forudsat at disse brugere ikke handler i kommercielt øjemed.

2a. Medlemsstaterne fastsætter, at hvis rettighedshaverne ikke ønsker at indgå licensaftaler, samarbejder leverandører af tjenester for deling af onlineindhold og rettighedshavere i god tro for at sikre, at uautoriserede beskyttede værker eller andre frembringelser ikke er tilgængelige på deres tjenester. Samarbejde mellem leverandører af tjenester for deling af onlineindhold og rettighedshavere må ikke føre til, at tilgængeligheden af ikke-krænkende eller andre beskyttede frembringelser, herunder dem, der er omfattet af en undtagelse fra eller begrænsning af ophavsretsbestemmelserne, hindres.

2b. Medlemsstaterne sikrer, at de i stk. 1 omhandlede leverandører af tjenester for deling af onlineindhold indfører effektive og hurtige klage- og erstatningsordninger, som skal være tilgængelige for brugerne i tilfælde af, at det samarbejde, der er omhandlet i stk. 2a, fører til uberettiget fjernelse af deres indhold. Enhver klage, der indgives under sådanne ordninger, behandles uden unødigt forsinkelse og underkastes menneskelig kontrol. Rettighedshaverne skal give en rimelig begrundelse for deres afgørelse for at undgå vilkårlig afvisning af klager. I overensstemmelse med direktiv 95/46/EF, direktiv 2002/58/EF og den generelle forordning om databeskyttelse bør samarbejdet hverken føre til identifikation af individuelle brugere eller behandling af deres personoplysninger. Medlemsstaterne sikrer desuden, at brugerne har adgang til et uafhængigt organ med henblik på bilæggelse af tvister samt til en domstol eller anden relevant judiciel myndighed til at hævde brugen af en undtagelse fra eller begrænsning af ophavsretsbestemmelserne.

Onsdag den 12. september 2018

Kommissionens forslag

Ændring

3. Fra den ... [datoen for dette direktivs ikrafttræden] tilrettelægger Kommissionen og medlemsstaterne dialoger mellem de berørte parter for at harmonisere og fastlægge den bedste praksis og udstikker retningslinjer for at sikre funktionen af licensaftaler og om samarbejdet mellem leverandører af tjenester for deling af onlineindhold og rettighedshavere, når de anvender deres værker eller andre frembringelser i henhold til dette direktiv. Ved fastlæggelsen af bedste praksis tages der særligt hensyn til grundlæggende rettigheder, brugen af undtagelser og begrænsninger samt til at sikre, at byrden for SMV'er fortsat er forholdsmæssig, og at automatisk blokering af indhold undgås.

Ændring 78 + 252

Forslag til direktiv

Artikel 13 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 13a

Medlemsstaterne fastsætter bestemmelser om, at tvister mellem retssuccessorer og leverandører af informationssamfundstjenester vedrørende anvendelsen af artikel 13, stk. 1, kan indbringes for et alternativt tvistbilægningssystem.

Medlemsstaterne opretter eller udpeger et uafhængigt organ med den fornødne ekspertise med henblik på at bistå parterne med at finde en løsning på deres tvist inden for rammerne af dette system.

Medlemsstaterne underretter senest den ... (den i artikel 21, stk. 1, nævnte dato) Kommissionen om oprettelsen af dette organ.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 79

Forslag til direktiv

Artikel 13 b (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 13b

Anvendelse af beskyttet indhold af informationssamfundstjenester, der leverer automatiserede billedreferencetjenester

Medlemsstaterne sikrer, at leverandører af informationssamfundstjenester, som automatisk reproducerer eller refererer til betydelige mængder af ophavsretligt beskyttede visuelle værker og gør dem tilgængelige for offentligheden med henblik på indeksering og reference, indgår retfærdige og afbalancerede licensaftaler med alle rettighedshavere, der anmoder om det, med henblik på at sikre dem et rimeligt vederlag. Dette vederlag kan forvaltes af de berørte rettighedshaveres kollektive forvaltningsorganisation.

Ændring 80

Forslag til direktiv

Kapitel 3 – Artikel - 14 (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel -14

Princippet om rimelige og passende vederlag

1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere modtager et rimeligt og passende vederlag for udnyttelsen af deres værker og andre frembringelser, herunder for deres udnyttelse på internettet. Dette kan opnås i hver enkelt sektor gennem en kombination af aftaler, herunder kollektive overenskomster, og lovpligtige aflønningsordninger.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en ophavsmand eller en udøvende kunstner gratis giver alle brugere ikkeeksklusive rettigheder til brug af sit værk.
3. Medlemsstaterne tager hensyn til de særlige forhold i hver sektor ved at fremme passende vederlag for de rettigheder, der er overdraget af ophavsmænd og udøvende kunstnere.
4. I kontrakterne skal der angives vederlag for hver form for udnyttelse.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 81

Forslag til direktiv

Artikel 14

Kommissionens forslag

Artikel 14

Gennemsigthedsforpligtelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere regelmæssigt og under hensyntagen til de særlige karakteristika, der er knyttet til hver enkelt sektor, får aktuelle, **korrekte** og **tilstrækkelig** oplysninger om udnyttelsen af deres værker og fremførelser fra dem, som de har udstedt licens eller overdraget deres rettigheder til, især med hensyn til udnyttelsesmåden, genererede indtægter og skyldige vederlag.

2. Forpligtelsen i stk. 1, skal være forholdsmæssig og effektiv og sikre **passende** gennemsigthed i alle sektorer. I de tilfælde, hvor den administrative byrde som følge af den forpligtelse er uforholdsmæssigt stor i forhold til indtægterne fra udnyttelsen af værket eller fremførelsen, kan medlemsstaterne imidlertid justere forpligtelsen i stk. 1, under forudsætning af at forpligtelsen bevarer sin virkning og sikrer **passende** gennemsigthed.

3. **Medlemsstaterne kan beslutte, at kravet i stk. 1 ikke finder anvendelse, når bidraget fra ophavsmanden eller den udøvende kunstner ikke har væsentlig betydning for værket eller fremførelsen som helhed.**

4. Stk. 1 finder ikke anvendelse på enheder, der er omfattet af de gennemsigthedsforpligtelser, der er fastsat ved direktiv 2014/26/EU.

Ændring

Artikel 14

Gennemsigthedsforpligtelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere regelmæssigt og **mindst én gang om året** og under hensyntagen til de særlige karakteristika, der er knyttet til hver enkelt sektor, **og den relative betydning af hvert enkelt bidrag** får aktuelle, **nøjagtige, relevante** og **omfattende** oplysninger om udnyttelsen af deres værker og fremførelser fra dem, som de har udstedt licens eller overdraget deres rettigheder til, især med hensyn til udnyttelsesmåden, **direkte og indirekte** genererede indtægter og skyldige vederlag.

1a. Medlemsstaterne sikrer, at i tilfælde hvor licenstageren eller erhververen af rettigheder fra ophavsmænd og udøvende kunstnere efterfølgende udsteder licens for disse rettigheder til en tredjepart, deler denne part alle de i stk. 1 omhandlede oplysninger med licenstageren eller erhververen.

Hovedlicenstageren eller hovederhververen af rettigheder skal videregive alle de i første afsnit omhandlede oplysninger til ophavsmanden eller den udøvende kunstner. Disse oplysninger skal være uændrede, medmindre der er tale om kommercielt følsomme oplysninger som defineret i EU-retten eller national ret, der med henblik på at opretholde loyal konkurrence i givet fald kan gøres til genstand for en fortrolighedsaftale, uden at det berører artikel 15 og 16a. Hvis hovedlicenstageren eller hovederhververen af rettigheder ikke videregiver de i dette afsnit nævnte oplysninger rettidigt, har ophavsmanden eller den udøvende kunstner ret til at anmode om disse oplysninger direkte fra underlicenstageren.

2. Forpligtelsen i stk. 1, skal være forholdsmæssig og effektiv og sikre **høj** gennemsigthed i alle sektorer. I de tilfælde, hvor den administrative byrde som følge af denne forpligtelse er uforholdsmæssigt stor i forhold til indtægterne fra udnyttelsen af værket eller fremførelsen, kan medlemsstaterne imidlertid justere forpligtelsen i stk. 1, under forudsætning af at forpligtelsen bevarer sin virkning og sikrer **et højt niveau af** gennemsigthed.

4. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse på enheder, der er omfattet af de gennemsigthedsforpligtelser, der er fastsat ved direktiv 2014/26/EU, **eller på kollektive overenskomster, såfremt disse forpligtelser eller overenskomster indeholder gennemsigthedskrav, der er sammenlignelige med dem, der er omhandlet i stk. 2.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 82**Forslag til direktiv****Artikel 15 – stk. 1***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere har ret til at **anmode om** yderligere, passende vederlag fra den part, med hvem de har indgået en aftale angående udnyttelsen af rettigheder, hvis det oprindeligt aftalte vederlag er uforholdsmæssigt lavt sammenlignet med de efterfølgende relevante indtægter og fordele som følge af udnyttelsen af værkerne eller opførelserne.

Ændring

Medlemsstaterne sikrer, at ophavsmænd og udøvende kunstnere **eller enhver repræsentativ organisation, som handler på deres vegne, i tilfælde hvor der ikke findes nogen kollektive overenskomster med en sammenlignelig ordning,** har ret til at **kræve et** yderligere, passende **og rimeligt** vederlag fra den part, med hvem de har indgået en aftale angående udnyttelsen af rettigheder, hvis det oprindeligt aftalte vederlag er uforholdsmæssigt lavt sammenlignet med de efterfølgende relevante **direkte eller indirekte** indtægter og fordele som følge af udnyttelsen af værkerne eller opførelserne.

Ændring 83**Forslag til direktiv****Artikel 16 – stk. 1***Kommissionens forslag*

Medlemsstaterne fastsætter, at tvister vedrørende gennemsigtighedsforpligtelsen efter artikel 14 og aftalejusteringsordningen efter artikel 15 kan underkastes en frivillig alternativ tvistbilæggelsesprocedure.

Ændring

Medlemsstaterne fastsætter, at tvister vedrørende gennemsigtighedsforpligtelsen efter artikel 14 og aftalejusteringsordningen efter artikel 15 kan underkastes en frivillig alternativ tvistbilæggelsesprocedure. **Medlemsstaterne sikrer, at organisationer, der repræsenterer ophavsmænd og udøvende kunstnere, kan indlede sådanne procedurer på anmodning af en eller flere ophavsmænd eller udøvende kunstnere.**

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 84

Forslag til direktiv

Artikel 16 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 16a

Tilbagekaldelsesret

1. Medlemsstaterne sikrer, at når en ophavsmand eller en udøvende kunstner har udstedt licens eller overdraget sine rettigheder til et værk eller andre beskyttede frembringelser på et eksklusivt grundlag, har ophavsmanden eller den udøvende kunstner ret til tilbagekaldelse, såfremt værket eller de andre beskyttede frembringelser ikke udnyttes, eller såfremt der er en vedvarende mangel på regelmæssig rapportering i overensstemmelse med artikel 14. Medlemsstaterne kan fastsætte særlige bestemmelser under hensyntagen til de særlige forhold i forskellige sektorer og værkernes karakteristika og den forventede udnyttelsesperiode, navnlig fastsætte tidsfrister for tilbagekaldelsesretten.
2. Den i stk. 1 omhandlede tilbagekaldelsesret må kun udøves efter en rimelig tidsfrist efter indgåelsen af licensaftalen eller overdragelsesaftalen, og kun efter skriftlig meddelelse, hvori der fastsættes en passende tidsfrist, inden for hvilken udnyttelsen af licensen eller de overdragede rettigheder skal ske. Efter udløbet af denne frist kan ophavsmanden eller den udøvende kunstner vælge at ophæve kontraktens eksklusive karakter i stedet for at tilbagekalde sine rettigheder. Hvis et værk eller andre frembringelser indeholder bidrag fra flere ophavsmænd eller udøvende kunstnere, reguleres udøvelsen af ophavsmændenes eller de udøvende kunstners individuelle tilbagekaldelsesret ved national ret, der fastsætter regler om tilbagekaldelsen af rettigheder til kollektive værker, under hensyntagen til den relative betydning af de individuelle bidrag.
3. Stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis den manglende udøvelse af rettighederne overvejende skyldes omstændigheder, som ophavsmanden eller den udøvende kunstner med rimelighed kan forventes at afhjælpe.
4. Kontraktilige eller andre ordninger, der fraviger tilbagekaldelsesretten, er kun lovlige, hvis de indgås ved hjælp af en aftale, der er baseret på en kollektiv overenskomst.

Onsdag den 12. september 2018

Ændring 85

Forslag til direktiv

Artikel 17 a (ny)

Kommissionens forslag

Ændring

Artikel 17a

Medlemsstaterne kan for anvendelser, der er omfattet af undtagelserne eller indskrænkningerne i dette direktiv, vedtage eller opretholde bredere bestemmelser, der er forenelige med undtagelserne og indskrænkningerne i den gældende EU-retten.

Ændring 86

Forslag til direktiv

Artikel 18 – stk. 2

Kommissionens forslag

Ændring

2. 2. Bestemmelserne i artikel 11 finder også anvendelse på pressepublikationer udgivet før den [den i artikel 21, stk. 1, nævnte dato].

udgår

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0338

Kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005 (COM(2016)0825 – C8-0001/2017 – 2016/0413(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/36)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0825),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 33 og 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0001/2017),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til de bidrag, der er indsendt af det tjekkiske Deputeretkammer og de spanske domstole om udkastet til lovgivningsmæssig retsakt,
- der henviser til udtalelse af 27. april 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
- efter høring af Regionsudvalget,
- der henviser til, at de kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 27. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 59,
- der henviser til de fælles drøftelser i Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, jf. forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0394/2017),

⁽¹⁾ EUT C 246 af 28.7.2017, s. 22.

Onsdag den 12. september 2018

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P8_TC1-COD(2016)0413

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om kontrol med likvide midler, der føres ind i eller ud af Unionen, og om ophævelse af forordning (EF) nr. 1889/2005

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1672.)

Onsdag den 12. september 2018

P8_TA(2018)0339

Strafferetlig forfølgelse af hvidvask af penge *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 12. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om strafferetlig bekæmpelse af hvidvaskning af penge (COM(2016)0826 – C8-0534/2016 – 2016/0414(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/37)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2016)0826),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0534/2016),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til bidrag fra det tjekkiske Deputeretkammer, det tjekkiske Senat og det spanske parlament om udkastet til lovgivningsmæssig retsakt,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 7. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Andre Anliggender og udtalelser fra Udviklingsudvalget, Økonomi- og Valutaudvalget og Retsudvalget (A8-0405/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Onsdag den 12. september 2018**P8_TC1-COD(2016)0414**

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 12. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/... om strafferetlig bekæmpelse af hvidvask af penge

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv (EU) 2018/1673.)

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0347

Samarbejdsaftale mellem Eurojust og Albanien *

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2018 om udkast til Rådets gennemførelsesafgørelse om godkendelse af Eurojusts indgåelse af samarbejdsaftalen mellem Eurojust og Albanien (08688/2018 – C8-0251/2018 – 2018/0807(CNS))

(Høring)

(2019/C 433/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets udkast (08688/2018),
 - der henviser til artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union, som ændret ved Amsterdamtraktaten, og artikel 9 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C8-0251/2018),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 78c,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A8-0275/2018),
1. godkender Rådets udkast;
 2. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
 3. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre den tekst, Parlamentet har godkendt, i væsentlig grad;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0348

Beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og fri udveksling af sådanne oplysninger *I**

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (COM(2017)0008 – C8-0008/2017 – 2017/0002(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0008),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 16, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0008/2017),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til bidragene fra det tjekkiske Deputeretkammer, det spanske parlament og den portugisiske Nationalforsamling om udkastet til lovgivningsmæssig retsakt,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 7. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Retsudvalget (A8-0313/2017),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager Kommissionens erklæringer, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.
-

Torsdag den 13. september 2018

P8_TC1-COD(2017)0002

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1725.)

Torsdag den 13. september 2018

BILAG TIL DEN LOVGIVNINGSMÆSSIGE BESLUTNING

ERKLÆRINGER FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen beklager, at opgaver omhandlet i artikel 42, stk. 1, artikel 43 og artikel 44 i traktaten om Den Europæiske Union er udelukket fra forordningens anvendelsesområde, og bemærker, at der som følge heraf ikke vil være databeskyttelsesregler for sådanne opgaver. Kommissionen bemærker, at en rådsafgørelse baseret på artikel 39 i traktaten om Den Europæiske Union kun kan fastsætte databeskyttelsesregler i forbindelse med medlemsstaternes behandling af personoplysninger under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik. En sådan rådsafgørelse vil ikke kunne omfatte regler, der finder anvendelse på aktiviteter udført af EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer. For at udbedre dette retlige tomrum vil en eventuel rådsafgørelse derfor skulle ledsages af et yderligere, supplerende instrument baseret på artikel 16 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

Kommissionen bemærker, at artikel 9, stk. 3, (tidligere artikel 70a i Rådets generelle indstilling) ikke skaber nye forpligtelser for Unionens institutioner og organer for så vidt angår den rette balance mellem beskyttelse af personoplysninger og aktindsigt.

Torsdag den 13. september 2018

P8_TA(2018)0349

En fælles digital portal ***I

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 13. september 2018 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en fælles digital portal, der skal stille oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester til rådighed, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 (COM(2017)0256 – C8-0141/2017 – 2017/0086(COD))

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

(2019/C 433/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (COM(2017)0256),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 21, stk. 2, artikel 48 og artikel 114, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C8-0141/2017),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse af 18. oktober 2017 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at det kompetente udvalg har godkendt den foreløbige aftale i henhold til forretningsordenens artikel 69f, stk. 4, og at Rådets repræsentant ved skrivelse af 20. juni 2018 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 59 og 39,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A8-0054/2018),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen erstatter, i væsentlig grad ændrer eller agter i væsentlig grad at ændre sit forslag;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 81 af 2.3.2018, s. 88.

Torsdag den 13. september 2018**P8_TC1-COD(2017)0086**

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 13. september 2018 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/... om oprettelse af en fælles digital portal, der giver adgang til oplysninger, procedurer og bistands- og problemløsningstjenester, og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) 2018/1724.)

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA